Profeţii despre România

Ediţia 2010

profeţii despre România

,

În această carte ne propunem să cuprindem toate profeţiile care au legătură cu România şi cu destinul ei în aceşti ani care vor urma de acum încolo.

Aceste profeţii sunt culese de pe Internet, din diverse locuri şi abia acum văd lumina tiparului adunate toate la un loc.

Am apelat la logica subtilă a bunului simţ, atunci când ne-am îndreptat atenţia şi credinţa asupra acestor profeţii care sunt foarte diverse şi surprinzătoare pentru majoritatea românilor şi pentru întreaga lume.

Bunul Dumnezeu a vorbit prin revelaţie şi har

acestor profeţi, iar aceste profeţii, majoritatea dintre ele îndeplinindu-se până acum, de aceea putem considera că Dumnezeu Tatăl ne-a vorbit şi nouă, fiecăruia dintre noi, cei care le-am auzit sau citit aici.

Unii sunt sceptici, alţii aşteaptă anumite semne divine pentru a crede în aceste profeţii, dar unele dintre aceste profeţii s-au îndeplinit deja cu o mare acurateţe.

A cerceta, a găsi răspunsul şi a nu crede este doar o copilărie, ce arată imaturitea noastră spirituală, care va fi în scurt timp, din fericire, transcensă de realitatea adevărului înconjurător.

Pentru un om cu inima pură şi cu discernământul spiritual trezit este uşor să intuiască, că Bunul Dumnezeu ne-a răspuns întotdeauna, încă dinainte ca noi să terminăm şirul gândurilor şi al rugăminţilor noastre către El!

Acesta este şi rolul acestor profeţii. E adevărat că nu toate s-au îndeplinit 100%, până acum, dar trebuie să luăm în calcul şi Graţia Divină care de foarte multe ori a răspuns rugilor noastre fierbinţi şi a modificat prin Atotputernicia Sa, chiar şi cele mai sumbre profeţii.

După cum bine ştim există chiar în Biblie cel

puţin două relatări care ilustrează din plin acest fapt.

Chiar la ora actuală, cea mai mare profeţie care circulă şi câştigă teren în inima oamenilor de pretutindeni este aceea că, Dumnezeu Tatăl, poate în orice clipă, ca un deplin Creator Divin al întregului Univers, să oprească sau să atenueze toate aceste profeţii care sunt descrise atât de înfricoşător în cartea Apocalipsei din Biblie, cu condiţia ca noi, oamenii să ne trezim la adevărata Iubire de Dumnezeu şi de aproapele nostru, aşa după cum Domnul nostru Iisus Christos ne-a învăţat prin jertfa Sa supremă!

Dacă nu vom fi dispuşi să facem această transformare planetară a conştiinţei noastre, prin Iubire, înţelegere, Adevăr şi Frumos, mulţi dintre noi vor fi forţaţi să treacă prin aceste profeţii cumplite pentru a-şi arde astfel păcatele, dacă nu le pot face prin trezirea spirituală.

Pentru că în acest ritm de decădere continuă, suntem de acord cu toţii, că nu se mai poate continua, pentru că vom ajunge să ne autodistrugem ca rasă.

Există profeţii în Tibet care afirmă, că dacă continuăm să ne autodistrugem planeta, a cărei creaţie a durat mai mult decât crearea rasei umane, atunci vom face ca Justiţia şi Armonia Divină să

recurgă la distrugerea omenirii.

Însă acest plan se pare că va putea fi îndepărtat, prin Graţie Divină, pentru că uitându-ne în jur putem observa cum tot mai multă lume, se trezeşte spiritual. În Biblie, este o pildă care ne spune, că dacă într-o cetate sunt cel puţin 10 oameni dăruiţi lui Dumnezeu, atunci Dumnezeu va salva de la distrugere aceea cetate. Tot aşa prin extrapolare, îndrăznim să credem, că dacă cel puţin 10% din populaţia pământului se trezeşte spiritual şi are o credinţă şi o iubire de nezdruncinat în Dumnezeu, atunci transformările spirituale din oameni şi din societatea umană contemporană, vor creşte exponenţial.

Doamne Facă-se doar Voia Ta!

Profeţiile părintelui Arsenie Boca

În cele ce urmează vă supunem atenţiei o sumă de profeţii lăsate de unul dintre cei mai mari, duhovnici ai neamului şi al României secolului XX

— CĂLUGĂRUL PREOT ARSENIE BOCA.

În anii ’50, România era sub ocupaţie, părinţii şi bunicii cominterniştilor de azi se străduiau de zor să ne măcelărească elitele pentru a le lua locul, propovăduirea religiei începea să fie interzisă, iar acest călugăr continua să facă minuni acolo în munţi, la Sâmbăta de Sus, în Făgăraş. Noii securişti alergau după dobândirea a noi tehnici parapsiholgice. Să nu uităm că până şi SSI-ul lui Cristescu, cu tot cu şcoala de parapsihologi, fusese decimată. Au pus ochii pe Arsenie Boca şi pe minunile lui, gândind în micimea lor că se joacă cu hocus-pocus. L-au luat şi l-au închis într-o unitate a securităţii din Făgăraş, la beci, în lanţuri, că le era frică de el. Ei bine, bătut, umilit şi nemâncat, nu le-a spus decât că el nu face minuni, ci Dumnezeu lucrează. În schimb, la fiece 12 noaptea punea genunchii în pământ, moment în care drugurile şi lacătele de la uşa de oţel a Beciului săreau, la propriu. Comandantul unităţii, speriat de fenomen şi îngrijorat pentru soarta sa şi a familiei sale, a invitat martori întreaga unitate, cu tot cu familiile acestora, plus ceva cominternisti de la „Centru”. Xa miezul nopţii uşile au sărit, ca de obicei, astfel chiar torţionarii au dus cu ei această poveste, relatând-o posterităţii. Securitatea îi spunea „Vrăjitorul”.

— Spunea odată cineva: „Părinte, Ceauşescu strică bisericile”. „Nu el, mă, ci păcatele omenirii” – i-a răspuns Părintele. (Maria Matronea, Sibiu)

— Odată, la Drăgănescu, am stat de vorbă cu Părintele Arsenie în biserică şi când să ies către poartă, cam pe lângă fântână, Părintele s-a oprit în faţa mea şi mi-a zis: „Măi, hai să-ţi spun ţie ceva, că ştiu că tu nu mă spui la nimeni”. Şi continuă: „Hai, să-ţi spun cum se va descotorosi România de comunism. Toate celelalte ţări comuniste vor face paşnic trecerea de putere de la comunism la capitalism – ca şi când dai cămaşa de pe tine şi iei altă cămaşă – numai România va face trecerea prin vărsare de sânge şi vor muri mulţi”. L-am întrebat pe Părintele dacă voi muri şi eu. Atunci, sfinţia sa s-a aşezat către Răsărit, cu mâinile împreunate, ca şi când s-ar fi rugat. A stat aşa, cu faţa către cer, vreo 15 minute. Mi-a spus, apoi, că nu voi muri la revoluţie, dar că „ăsta” va muri în ziua de Crăciun. L-am întrebat: „Care ăsta?”, Ăsta, mă, care ziceţi voi că nu vi-l mai schimbă Dumnezeu”. Am întrebat încet: „Ceauşescu, Părinte?”. Dânsul mi-a zis: „Da, mă, ăsta. Şi voi muri şi eu, cu vreo 3 săptămâni înaintea lui”. (Biliboacă Matei, Săvăstreni)

— Un cumnat, Ovidiu, a fost închis, pe vremea lui

Ceauşescu, pentru trecerea frauduloasă a graniţei. Am fost cu sora mea, Nela, la Părintele Arsenigca să-i spunem. Părintele ne-a zis: „Să-i pară bine că n-a fost puşcat”. Apoi s-a întors către lume şi a zis: „Măi, să ştiţi că mulţi vor pleca din ţară, dar puţini se vor întoarce. Va veni vremea când ar dori să se întoarcă şi n-or mai putea, căci România va fi înconjurată de flăcări”. Părintele nu prea era de acord să-ţi părăseşti ţara.

Înainte de revoluţia din 1989 Părintele ne-a spus că miroase a praf de puşcă şi aşa a fost. Ne-a mai spus că o să ne pască un mare cutremur şi blocurile din Bucureşti vor ajunge ca şi cutiile de chibrituri.

Părintele Arsenie a fost şi va rămâne în inimile noastre ca un sfânt. Acum mergem la mormântul Părintelui Arsenie şi ne rugăm acolo şi de câte ori îl chemăm în rugăciune, el ne ajută şi ne ocroteşte. (Viorica Farcaş, 48 ani, Voilà)

— Odată mi-a zis că, într-o noapte, către ziuă, ne vor ocupa trei ţări: Ungaria, Bulgaria şi Rusia. Atunci eu am zis: „Ungurii or să ne ocupe pe noi?”, iar el mi-a spus: „Şi pe cei ce ne vor ocupa va veni ploaie de foc”. (Chiş Aurelia, 93 ani.com. Boiu, jud. Mureş)

— Mi-a spus odată Părintele: „Bucureştiul are să

fie al doilea Ierusalim (după cele spuse în continuare nu rezultă că acest lucru este neapărat bun, căci poate fi Ierusalimul – oraş sfânt, dar poate fi şi Ierusalimul în care nu mai rămâne „piatră peste piatră”!). Să nu vă fie frică, căci Ţara Făgăraşului este păzită de Maică Domnului. Stă Maica Domnului în coate şi genunchi şi se roagă pentru Ţara Făgăraşului”. Iar eu i-am spus: „Vai, Doamne, cum să fim noi aşa de vrednici, noi – nişte păcătoşi, ca să stea Maica Domnului în genunchi să se roage pentru noi!?”. Şi mi-a răspuns: „Ascultă aici, Silvia, la voi e mănăstire la Sâmbăta, se face mănăstire la Bucium, se face la Berivoi, se face la Dejani şi se mai face una… Deasupra la munţii voştri veţi vedea o stea cu coadă. Când o veţi vedea se va întâmpla ceva [atunci a început revoluţia]. Şi tot în Munţii Făgăraşului se va arăta o cruce de stele, iar atunci va mai fi ceva: un eveniment mare. (Toacşe Silvia, Copăcel)

— „Ne-a mărturisit că nu va mai dura mult timp şi va pleca spre Împărăţia Tatălui Ceresc, dar că va părăsi această lume datorită unui complot mişelesc, al cărui scop va fi acela de a-l otrăvi. Totuşi, el nu va împiedica această, deoarece atunci misiunea lui spirituală pe pământ va fi deja terminată. Apoi a scos

dintr-un cufăr o carte groasă şi foarte uzată, scrisă în greaca veche, care provenea de la sfinţii creştini de la Muntele Athos. „În ea – ne-a spus părintele Arsenie – se găseşte descrierea hidrei cu răsuflarea otrăvitoare, care va urmări prin toate mijloacele să împiedice lumina şi voinţa dumnezeiască. Veţi vedea şi veţi înţelege spurcăciunea peste tot în jurul vostru: la serviciu, în magazine, în instituţiile statului, în conducerea lui şi mai ales în politică. Din nefericire, ea va intra pe furiş chiar şi în sânul Bisericii, murdărind unele suflete de aici. Aproape că oamenii îşi vor pierde speranţa. Doar cei care îşi vor păstra credinţa adevărată vor fi salvaţi şi mare va fi atunci Slava lui Dumnezeu peste ei”.

Apoi, părintele Arsenie a dezvoltat subiectul şi a spus că această „lucrare diavolească” nu este ceva ce a apărut în vremurile noastre, ci ea durează din antichitate, de mii de ani, pregătind încetul cu încetul terenul pentru lupta finală care se apropie. Planul „lucrării diavoleşti” este minuţios şi, prin puterea banilor şi a viciilor, între care minciună, prefăcătoria, intrigă şi omorul sunt cele mai importante, cei care o săvârşesc au ajuns destul de aproape de ţelul lor principal, care este controlul şi dominarea întregii

lumi. Aici, însă, p-ărintele a făcut o afirmaţie neaşteptată, care a avut darul să ne şocheze într-o oarecare măsură. El a spus că, în mod paradoxal şi într-un interval de timp scurt, atenţia lumii se va concentra asupra ţării noastre, datorită schimbărilor extraordinare care vor avea loc şi a semnelor specifice care vor depăşi cu mult puterea limitată de înţelegere a cunoaşterii materialiste”.

— Mi-a mai povestit cineva că Părintele s-a rugat insistent la Dumnezeu pentru americani, să nu-i pedepsească, să-i ierte că şi ei sunt creaţia Lui şi să aibă milă de ei. Şi l-a dus Dumnezeu pe Părintele Arsenie să vadă ce e pe acolo – prin

America – şi a zis Părintele: „Da, Doamne, sunt vrednici de pierzare”. Cum l-a dus? Nu ştiu. Nu cred că l-a dus cu trupul L-a dus cu duhul. Ca urmare a ceea ce a văzut cu duhul, Părintele a pictat la Drăgănescu, deasupra scenei învierii, mai multe clădiri moderne (turn) în flăcări, reprezentare care ar putea fi profetică (vezi cele două turnuri din „11 septembrie”).

Prea Sfinţitul Daniil, la înmormântarea Părinteluiărsenie, a spus că ar fi zis Părintele Arsenie aşa: „Vor veni necazuri mai mari decât Munţii

Făgăraşului”. Ne-om duce la munţii Făgăraşului şi la dealul Prislopului să se prăvălească peste noi că nu mai putem rezista («Atunci vor începe să spună munţilor: Cădeţi peste noi! şi dealurilor: Acoperiţi-ne!» – Le.23, 30). Şi ne-om duce la morminte să iasă afară şi să intrăm noi de vii că nu mai putem rezista.

— Părintele a iubit mult Munţii Făgăraşului; venea mereu pe la cabana Podraguls pe la Turnuri. Spunea Părintele: „Munţii Făgărusului şi dealurile Prislopului vă vor acoperi pe voi”.

Părintele a fost şi este un sfânt între noi. O femeie i-a spus: „Părinte, când o fi la judecată, să ne treci cu grămada”. Părintele a zis zâmbind: „N-ai spus rău, măi”. A trecut de multe ori pe la noi prin sat. Unii îl cunoşteau, alţii nu-l cunoşteau, dar Părintele spunea: „Oamenii la voi sunt cam răi, dar totuşi, fac milostenie multă şi asta îi ajută”. (Olimpia Fuciu, Ucea de Sus)

— Eram cu Părintele Arsenie şi l-am întrebat: „Ce să facem Părinte, că acum este foarte rău”. Părintele zice: „Va veni şi mai rău”. Zic: „Parcă toate sunt otrăvite. Nici nu ne mai vine să mâncăm”. „Mă, faceţi semnul sfintei cruci pe tot ce mâncaţi: apă, ceai, cafea, prăjitură, fructe, băutură, mâncare, pâine. De

ar fi dat chiar şi cu otravă, Sfânta Cruce anulează tot ce este otrăvit”. (Maria Matronea, Sibiu)

— Zicea Părintele Arsenie, parcă pentru toţi românii: „Îmi pare rău de voi că sunteţi slăbiţi în credinţă. Veţi cădea din cauza fricii. Frica-i de la diavol; nu vă fie frică pentru a vă salva sufletele. Vor veni vremuri foarte grele, dar toate sunt îngăduite de Dumnezeu, Care este tovarăşul de drum al fiecăruia, de la naştere până la moarte. Vor cădea şi cei aleşi. Îmi pare rău că sunteţi cei pe urmă. Vă vor cerne. Vor pune impozite, taxe şi alte îngrădiri. Vor lua totul!” (Sora Septimia Măniş, 81 ani, Codlea)

— Făceam serviciul în Braşov, la uzina Astra. Odată a venit Părintele Arsenie la biserica Blumena (Biserica Sfântului Nicolae din Schei), unde a participat la slujbă. Atunci a spus: „Trebuie să ne întărim spiritualiceşte, că altfel viaţa noastră este moartă, chiar dacă ne merge numele că trăim. Luaţi exemplu de la Ştefan cel Mare, care cu o mână de oameni întăriţi spiritualiceşte, ţinea pe tătari la Nistru şi pe turci la Dunăre”. (Nicolae Streza, ’84 ani, Făgăraş)

Îmi spunea părintele Bunescu că Părintele Arsenie se ducea în miez de noapte la biserică,

îngenunchea în întuneric lângă masa sfântului altar şi două-trei ore se ruga pentru poporul român. (Pr. Bunea Victor, Sibiu)

profeţiile părintelui aga Tanghel

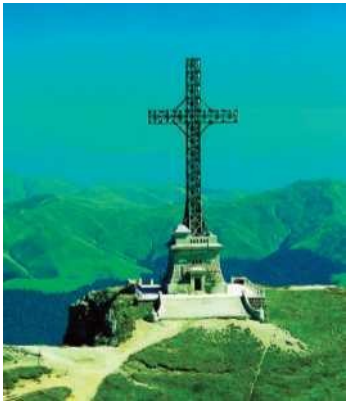

Din Cartea „HRISTMOS”, Descoperirea fericitului Agatanghel, de Zosima, tradusă în Man.

Neamţ, anmT905.

Părintele Cleopa ne-a spus ce-şi aminteşte din această carte, care nu se ştie unde a dispărut.

Au fost două cărţi, aceasta din 1905 avea şi tâlcuirea vedeniilor, iar cealaltă – a doua – redă numai simplu vedeniile. Zosima Pascal a tradus cartea fiind la Muntele Athos.

Fericitul Agatanghel a văzut în insula Corsica o vedenie ca aceasta: Un vultur ieşea din mare, cu aripi de aur şi cu perle preţioase, iar vulturul a strigat... „Agatanghel, Agatanghel... Sfântul s-a speriat, dar glasul i-a zis: Nu te teme! A ieşit sfântul la marginea mării şi a văzut o hartă de-piele, pe care era întreagă Europă, iar pe harta arătau fiecare ţară, România – R, Grecia – G, Rusia – RS, Italia – I, iată profeţiile referitoare la fiecare ţară:

1 1

Italia

„Am văzut o femeie, pe curva Servastopi, care zicea: Fosta-am ţiitoarea unui împărat, dar mi-am pierdut fecioria". Împăratul este Hristos, ţiitoarea este Biserica Italiei. În anul 1054 prin ruperea Bisericii catolice de cea ortodoxă şi-a pierdut fecioria dogmelor. A pierdut curăţia dogmelor originare ortodoxe. Mare păcat. Zice Agatanghel: că dacă ce se va face împărăţia creştinească a răsăritului, va veni Papa deda apus şi se va uni cu Biserica Răsăritului şi se vor face una precum au fost şi mai înainte".

România

Am văzut 3 focuri pe o movilă înaltă pe Dunăre, un glas striga: Românie, Românie sfârşitul necazurilor

tale un 5 şi 50, adică 550 de ani. Vedenia are loc la anul 1327 + 550 de ani = 1887, când România şi-a dobândit independenta.

Apoi am văzut un bou şi un leu.

Boul este mult luptător, dar va scoate drepturile sale, anul 1916 biruinţa. De când e ţara aceasta a avut numai de suferit, dar a răbdat ca şi boul, este boul de pe stema Moldovei.

Leul este prea viteaz, se va ridica deasupra cocoşului (Ungaria). Cocoşul însă va scoate ochii leului, i-a scociorat în 1940, ne-a luaat Ardealul, dar Leul (Transilvania) a luat înapoi de la unguri Ardealul".

„Şi atuncea se vor duce toţi la dânsul din toate părţile şi îşi vor cere părţile ţărilor care au fost robite de alţi împăraţi, şi îşi vor lua locurile care le au stăpânit alţii cu nedreptate, pentru ca, zice: se vor întoarce fiecare la cuiburile părinteşti, că zice Sf. Metodie: şi boul va ragi, adică ţara noastră (România), care era de jaful tuturor. Aşijderea vor face naţiunile, şi-aşi vor lua părţile lor fieştecare. Că împăratul acesta aşa va fi de paşnic, că va fi ca un tată al tuturora. România va lua toate hotarele sale!"

Ungaria

„Amărâtul de cocos (Ungaria) se retrage în ţara lui şi nu mai cânta altul niciodată”. Nu va mai cânta Ungaria în România niciodată.

Germania

Spune profeţia, că va veni înapoi la ortodoxia la care a fost mai înainte de a ajunge protestantă. Şi Biserica romano-catolică se va întoarce la ortodoxia răsăritului.

Rusia

Am văzut 4 stâlpi… Am auzit un glas: Rusie, Rusie, sora mea iubită, unde este bună ta credinţa? De ce ai făcut din oiserici grajduri? La tine va străluci făclia adevărată (ortodoxia), vei fi mult mai iubita la urmă, mai mult decât dintâi”. 70 de ani Biserica Rusiei a fost prigonita 1917 – 1987, iar acum s-au terminat cei 70 de ani de prigoana, după cum au profeţit sfinţii ruşi: Serghie de Radonj, Sf. Serafim de Sarov, Sf. Tihon de Zadonsk şi alţi sfinţi ruşi.

Cartea aceasta „Hristmos”, Descoperirea fericitului Agatanghel, 1327, a avut-o părintele Ilie Cleopa de la Sihăstria în mâna lui. Părintele Cleopa nu mai are această carte. Exemplarul 2 fără tâlcuirea vedeniilor este de la Mănăstirea Neamţ. Cele de mai sus părintele Cleopa le mai ţinea minte.

profeţiile părintelui arsenie papacioc

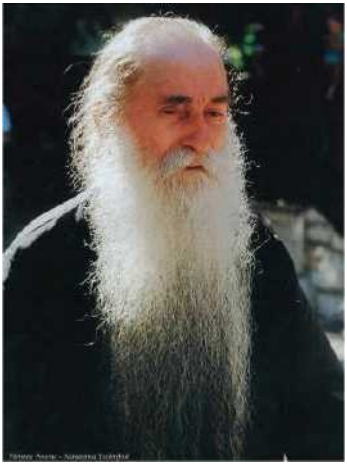

Părintele Arsenie Papacioc: „Dumnezeu iubeşte Ţara Românească şi pe ea vrea să o spele întâi de păcate. La mulţi le-am zis: – Nu plecaţi din ţară că ţara noastră are destinul ei şi va da cei mai mulţi mucenici.

Să vă rugaţi să nu vină şi peste voi necazurile care vin pe oameni, că vor veni vremuri foarte grele.

Să nu credeţi că voi n-o să răbdaţi foamea. Să vă pregătiţi pentru martiraj. Rugăciunea Tatăl nostru „Şi nu ne duce pe noi în ispită” se referă la lepădările de Dumnezeu.

Acesta este testamentul pe care trebuie să-l urmăm noi.

Unde ne merge bine, acolo nu sporim. Unde-i mai greu, acolo te curăţeşti mai sigur. Acolo unde nu eşti

cioplit, eşti necioplit”.

petrache lupu al României

În vara anului 1935, la Maglavit, un sat din apropiere de Dunăre, unui cioban pe nume Petrache Lupu, i s-a arătat Dumnezeu.

Gângav din naştere şi analfabet, după ce a primit poruncă divină să aducă lumea înrăita şi nărăvita pe drumul cel bun, ciobanul a început să vorbească şi să facă minuni.

Aşa s-a născut unul din cele mai faimoase fenomene religioase din România, care a adunat mulţimi de sute de mii de oameni, veniţi din toate judeţele ţării, deopotrivă intelectuali, preoţi, politicieni şi ţărani.

Repovestim istoria Maglavitului, de dragul pitorescului ei, ca pe o întâmplare miraculoasa, inexplicabilă, aşa cum a rămas şi în caietele părintelui Nicolae Bobin, cel care a notat cu fidelitate „spovedaniile” consăteanului său, Petrache, precum şi mărturiile unor oameni care l-au cunoscut îndeaproape pe „Sfântul”, porecla cu care ciobanul căruia i s-a arătat Dumnezeu a trecut în lumea de dincolo.

Vineri, 31 mai 1935. Satul Maglavit, la câţiva kilometri de Calafat. Ciobanul Petrache Lupu se întoarce acasă de la stâna de oi. Are ceva treburi de rânduit prin gospodărie. Seara pleacă iarăşi la turmă, pe drumul obişnuit care trece printr-o pădure de salcâmi şi de plopi.

În locul numit „la buturugi”, îi iese dintr-odată în cale, un moş cu barbă albă şi ochi albaştri şi cu plete atât de lungi, încât îl înveleau ca o haină care ajungea la pământ. Bătrânul strălucea ca argintul şi răspândea un miros puternic de smirnă, cum ciobanul nu mai întâlnise în viaţa lui.

Moşul l-a întrebat pe Petrache:

— Unde mergi omule?

Speriat de vedenie, ciobanul nu putea să scoată

un cuvânt.

— Nu-ţi fie frică, că-ţi dau eu ţie curaj, i-a zis Moşul. Uite, îţi poruncesc ca de azi înainte să te duci să spui la lume, la părintele, la primărie şi la biserică, că dacă nu ţin sărbătorile, dacă nu se lăsă de rele, dacă nu vin la liturghie, atunci va fi prăpăd şi foc, atunci vă rup muncile!

Atât a zis Moşul, după care a dispărut într-un nor pătrat şi luminos, care s-a înălţat în văzduh.

Următoarea vineri, pe 7 iunie 1935, Petrache a venit iar acasă, în sat, dar n-a scăpat nicio vorbă despre întâlnirea din crâng. Seara, s-a întors la oi pe drumul obişnuit şi iarăşi i-a ieşit în cale Moşul cu plete albe.

— De ce n-ai spus la lume ce ţi-am zis? l-a certat pe cioban.

Petrache s-a închinat şi a zis speriat:

— Doamne, iartă-mă, am să spun.

Următoarea vineri era cea dinainte de Rusalii, pe 14 iunie. La locul ştiut, lui Petrache i-a ieşit iarăşi Moşul în drum.

— De ce n-ai spus la lume ce ţi-am poruncit? a zis supărat. Să spui la lumea cu care te întâlneşti, la părintele, la primărie, la biserică, că dacă nu se

potolesc, dacă nu ţin sărbătorile, dacă mai fac rele, dacă nu vin la

biserica să se roage, vă rup muncile!

Copacul de care s-a sprijinit Dumnezeu.

— Le spun după ce merg la oi, a gângăvit Petrache.

— Merg şi eu, a zis Moşul.

Au plecat amândoi către stână. Petrache pe jos, pe potecă, bătrânul pe lângă Petrache, plutind.

Mergea prin aer, fără să atingă pământul. Şi pe unde trecea, iarba se culca înaintea Lui.

Ajunşi la stână, Moşul i-a zis:

— Să te duci chiar acum în sat şi să spui la lume!

— Mă duc după ce mulg oile, a zis Petrache.

La stână, Petrache avea două ajutoare, doi băieţi mai tineri: Ion Săvescu şi Florea Pavel. Ei îl auzeau pe cioban ca gângăveşte, pe limba lui, dar nu vedeau pe nimeni alături. Petrache a încercat să le spună şi să-l arate pe Moşul care-l însoţea, dar n-a izbutit. Nu putea să deschidă gura şi ameţea. Moşul stătea

neclintit lângă el. Petrache a muls oile, pe urmă a strecurat laptele, dar mâinile au început să îi tremure şi laptele s-a vărsat jumătate pe jos.

Atunci Petrache a simţit că nu mai are scăpare, a lăsat lucrul şi a pornit. Pe drum, Moşul i-a zis:

— Am să mai viu o dată la tine după ce vei duce spre lume cuvântul meu. Să văd dacă lumea va împlini ce am zis.

Ciobanul s-a închinat, iar bătrânul a dispărut în acelaşi nor luminos care s-a înălţat în văzduh. Dar în loc să se ducă în sat, Petrache s-a întors iar la stână. Le-a povestit celor doi oameni tot ce văzuse şi auzise, şi ei au rămas cu gura căscată, pentru că Petrache vorbea.

Ciobanul n-a mai avut de atunci linişte. O putere nevăzută îl împingea de la spate să meargă în sat. S-a închinat, s-a culcat, iar a doua zi dimineaţă a luat-o la drum. A pornit hotărât către Maglavit, povestind oricui îi ieşea în cale, tot ceea ce îi spusese Dumnezeu. Oamenii se mirau cel mai mult că poate vorbi. Petrache a mers la biserică şi i-a povestit preotului întâlnirea cu Dumnezeu. Apoi primarului. Apoi mai multor oameni, unii de la poliţie, alţii veniţi în mare grabă de la Calafat, de la ziare. Şi pe măsură

ce povestea, Petrache simţea cum se uşurează ceva în pieptul său. A doua zi, de Rusalii, a mers la biserică, şi multă lume se adunase acolo. În timpul predicii, Petrache a văzut cum Moşul lui plutea prin altar, chiar deasupra mesei unde slujea părintele. Petrache s-a dus la el. Moşul i-a făcut semnul crucii deasupra şi el s-a închinat. Apoi a ieşit din altar.

Duminica următoare, la biserică a venit şi mai multă lume. Petrache le-a spus ceea ce Moşul îl învăţase să spună. Le-a zis femeilor să nu mai lepede copiii, oamenilor să nu mintă, să nu se duşmănească, să nu fure, să nu preacurvească, să-şi respecte părinţii şi pe cei bătrâni, să postească posturile, miercurile şi vinerile, şi să nu mai facă fapte rele, neplăcute lui Dumnezeu. După slujbă, Petrache a pornit către crângul de plopi, acolo unde Moşul i se arătase, şi a găsit acolo mulţimi adunate din toate satele învecinate. Le-a povestit şi lor misiva lui Dumnezeu. Apoi s-a dus la târlă şi a muls oile.

Mai târziu, Petrache s-a întors şi a aprins tămâie şi lumânări la locul unde a avut vedenia. Şi, deodată, i-a apărut în faţă o stea luminoasă şi mare, cam de un metru. Era ca un romb luminos şi plutea deasupra pământului. Avea tot interiorul luminat. Marginile

acelei stele erau albastre ca cerul. În fiecare colţ era Ploaie, Vânt, Foc şi Cărbune. Deasupra ei s-a arătat din nou Moşul. I-a zis lui Petrache să pună mâna pe ea, dar când a vrut s-o prindă, ea s-a suit sus, deasupra.

S n-a putut-o apuca. De trei ori a încercat să apuce Petrache steaua, dar în zadar. după care Moşul i-a spus:

— Am să mai arăt semnul ăsta la toamnă, când tu vei fi în sat, în mijlocul unei mulţimi de oameni. Dacă până atunci lumea se va pocăi, voi face cu această stea, în faţa voastră, semnul crucii, semn de binecuvântare şi de iertare. Dacă lumea nu se va pocăi, voi coborî steaua asta lângă pământ. Atunci tu să chemi lumea şi să le spui să pună mâna pe ea. Ea se va ridica sus şi ei nu o vor putea prinde. Vei mai face aceasta de două ori. După care vei anunţa lumea să se pregătească, pentru că va începe prăpădul. Atunci steaua va face explozie, iar vântul va împrăştia focul şi ploaia peste tot pământul. Să spui asta la toată lumea. Şi toate acestea să le aduci la cunoştinţa celui mai mare om din ţară, ca el să dea ordin ca lumea să ţină sărbătorile, aşa cum sunt ele acum orânduite de biserică.

O lună mai târziu, pe 8 august, era o zi de joi. Petrache a plecat la stână de dimineaţă. Prin pădure, înainte de a ajunge la locul unde i se arătase Moşul, a apărut în partea dreaptă, plutind pe deasupra pomilor, un chip în formă de om, dar negru peste tot, urât, care plutea prin aer. El i-a spus lui Petrache Lupu: – Ce mi-ai făcut tu, ai îndreptat lumea şi nu mai sunt oameni răi.

— Nu eu, ci Moşul, a răspuns ciobanul.

— Care Moş? a întrebat arătarea, plutind mai departe.

Dar aproape de locul unde i se arătase bătrânul, deodată s-a coborât din cer un nor. Avea în mijloc o moviliţă şi pe ea stătea chiar Dumnezeu. Împrejurul lui erau unsprezece persoane, unsprezece arbaţi

îmbrăcaţi în alb, care stăteau, unii în genunchi şi alţii în picioare. În faţă era o femeie ce stătea în genunchi şi se ruga.

„Eu sunt Domnul Dumnezeul tău care m-am lăsat pe pământ”, a zis bătrânul. „Să spui mereu la lume ce ţi-am poruncit şi să nu-ţi fie teamă, căci am eu grijă de cei ce nu te cred, cum şi de cei ce vor să-ţi facă rău!”

Şi zicând acestea, Dumnezeu a aruncat în acea arătare neagră cu un „gogoloi” ca o minge mare de foc. În mipoc era o cruce, iar pe margini.

„Gogoloiul” era alburiu-strălucitor. Cum l-a atins, arătarea neagră şi urâtă s-a făcut praf. Petrache a întrebat cine este femeia de lângă El.

— Maică Precista. Ea se roagă mereu pentru iertarea lumii. Eu mi-am ridicat mâinile de pe voi, şi Maică Precista se roagă mereu ca să fiţi iertaţi.

După care Dumnezeu a dispărut. Petrache Lupu şi-a urmat calea şi s-a dus la stână.

În acea vară a anului 1935, vestea că Dumnezeu s-a coborât pe pământ, arătându-i-se unui cioban de la Maglavit, s-a întins, în câteva zile, în tot Bărăganul, din sat în sat şi din cătun în cătun, până a ajuns mai departe, în Moldova şi Transilvania, ba chiar până în Maramureş.

Oamenii au început să coboare de peste tot la câmpie, pe malul Dunării, să îl asculte pe Petrache Eupu şi vorbele ce îi erau transmise de Dumnezeu. Pe jos, prin colbul Bărăganului sau în căruţe venite din inima munţilor, oamenii se întovărăşeau pe drum şi curgeau cu toţii, cu sutele, cu miile, în acel sat necunoscut, numit Maglavit.

Unii veneau din credinţa, alţii ca să se vindece de vreo infirmitate trupească sau sufletească, alţii să asculte cuvintele lui Dumnezeu, rostite prin gura acestui cioban. Cu toţii veneau şi dormeau, se rugau şi sărutau pământul pe unde Dumnezeu zburase alături de Petrache Lupu.

În doar câteva săptămâni, islazul unde Petrache îşi păştea oile a devenit neîncăpător pentru mulţimile venite să îl asculte. Sute de mii de oameni aşteptau să le vorbească. De la Calafat, de la Craiova şi de la Bucureşti, alaiuri de preoţi au venit să vadă dacă e într-adevăr minune sau şarlatanie. Se cruceau, văzând şirurile de oameni întinse pe kilometri întregi înaintea intrării în Maglavit şi mulţimea ce asculta încremenită vorbele unui cioban analfabet, până mai ieri surdo-mut. Nu ştia să scrie, nu ştiuse niciodată să citească, se iscălea punând degetul, însă vorbea ore întregi

mulţimii, fără să bea apă, fără să mănânce nimic.

Urcat pe un mic amvon improvizat, un bărbat mic de înălţime, îmbrăcat în iţari şi încălţat cu opinci, vorbea mulţimii ore întregi despre Dumnezeu, luminat şi ţinut parcă de o putere nevăzută. Chiar şi când mai marii bisericii l-au luat la întrebări, el le-a spus mereu şi mereu aceeaşi poveste: cum se întâlnise cu Dumnezeu, care îi poruncise să îndrepte lumea. La scurtă vreme, în Maglavit au început să se petreacă minuni.

Oamenii cu suferinţe sufleteşti sau trupeşti îşi aflau vindecarea, şi vestea lor aducea puhoaie de lume în lunca Dunării. Oamenii făceau donaţii, se strângeau grămezi de bani. Banii erau puşi în saci şi sacii încărcaţi în căruţe, ce porneau încolonate, în pasul domol al căilor, spre Craiova, unde erau depuşi la bancă. Cu acei bani s-a început construirea unei biserici, exact pe locul unde i s-a arătat Dumnezeu lui Petrache Lupu. S-a început construcţia de case pentru pelerini, de băi publice şi toate celelalte trebuincioase mulţimilor ce veneau fără oprire.

Vestea celor întâmplate la Maglavit a ajuns până la rege şi acesta a dorit să îl vadă pe cioban. Regele Carol al II-lea a trimis o limuzină să îl aducă la palatul său de la Peleş. Iată că Petrache Lupu putea să transmită şi „celui mai mare om din ţară” mesajul lui Dumnezeu, aşa cum acesta îl sfătuise. Petrache a stat mai multe zile la palatul regelui. Carol i-a botezat cel de-al doilea copil, cu numele de Mihai, şi i-a dat cadou o icoană de preţ şi o candelă.

Dar gloria nu l-a schimbat pe Petrache: îmbrăcat cu aceiaşi iţari şi încălţat cu aceleaşi opinci ţărăneşti, plin de bunăvoinţă şi modestie, le predica oamenilor mai departe, săptămână de săptămână. Apoi România a intrat în război şi bărbaţii au fost luaţi în armată. Lumea a început să se teamă, crezând că acesta este sfârşituljpropovăduit de Petrache Lupu: soseau focul, durerea şi sărăcia, provocate de Dumnezeu. Generalul Antonescu l-a chemat atunci pe cioban şi l-a luat cu el în avion. Au zburat pe deasupra frontului, şi Petrache a spus o rugăciune

Eentru soldaţii români. Generalul i-a arătat, pe pământ, un fir argintiu, şerpuitor:) unul. Unde răul făcea un cot, acolo era linia întâi a frontului. Petrache a privit, şi după ce a spus rugăciunea, şi-a întors ochii către general: „Războiul se pierde. Vin şi trec ruşii”. Atât i-a spus generalului. La aterizare, acesta a dat ordin să nu cumva să ajungă aşa vorba la soldaţi, să îi demoralizeze. Petrache Lupu s-a întors acasă.

A pornit apoi din Maglavit în pelerinaj prin toată ţara, ca să ajungă cuvântul lui Dumnezeu şi la cei ce nu reuşiseră să vină în lunca Dunării.

Era o după-amiază de vară şi Petrache Lupu stătea, ca de obicei, pe băncuţa din faţa casei. Războiul se terminase. Biserica începută pe locul unde i se arătase Moşul fusese ridicată până la acoperiş, apoi lucrările s-au oprit, „din ordin de sus”, şi banii donaţi de oameni au dispărut din Banca Naţională de la Craiova. Nu demult, Petrache aflase că acel general care îl luase în avion a fost executat. Şi cum stătea el aşa, Petrache a văzut cum de pe toate uliţele satului vin mulţime de oameni spre el. Familii întregi, grupuri de prieteni sau de vecini. Când uliţa din dreptul casei s-a umplut, cineva a luat cuvântul şi a vorbit în numele lor.

— Nea Petrache, eşti omul lui Dumnezeu. Noi îţi zicem toţi Sfântu şi ne ajutaşi pe fiecare după cum putuşi sau după trebuinţă. Acu, ai auzit şi mata poate… Noi nu ştim ce să facem… Omul a mai privit o dată în spatele său, la ceilalţi, şi apoi a zis răzbit: „Nea Petrache, să ne înscriem sau nu în cooperativa?”. Petrache i-a privit un timp fără să spună nimic. S-a ridicat de pe băncuţă, şi-a aşezat mai bine clopul pe cap şi a zis scurt: „Faceţi cum vreţi, după care a intrat în curte.

Oamenii au rămas în faţa porţii. Au discutat până la lăsarea nopţii dacă „să se desfăşoare” sau nu în gospodăria comunală. Apoi s-au risipit încet, unii spre casă, alţii spre M.A.T., să bea o ţuică. La câteva zile după această întâmplare, câţiva bărbaţi cu genţi diplomat, „de la regională”, au sosit la Petrache Lupu acasă şi după ce au discutat mai multe ore cu el, l-au luat cu ei, şi nimeni nu a ştiut nimic despre Sfântul, câteva zile. Se spunea că a fost ţinut în arest, într-o casă secretă din Craiova, dar nimeni nu ştia ceva sigur.

Petrache apărea tot mai rar printre oamenii satului. Stătea mai mult în casă sau sus, la vie, unde avea o bucată de pământ. Oamenii încă veneau la el să

se vindece de boli sau să scape de necazuri. El îi trimitea „la buturugi”, acolo unde i se arătase Dumnezeu. „Mergeţi, mă fraţilor, la buturugă, mergeţi la cruce, staţi acolo şi vă rugaţi să vă ierte Dumnezeu păcatele şi să nu vă mai canonească”. Aşa îi îndemna pe toţi Petrache, cu vorba blândă.

În vara lui 1951 a fost o zi specială. Orice bătrân din Maglavit şi-o aminteşte. Petrache anunţase că în două săptămâni va spune oamenilor „vorba cea mare” lăsată de Dumnezeu. Spre disperarea autorităţilor comuniste, vestea se răspândise în toată ţara şi sute de credincioşi curgea deja către lunca Dunării. Era către prânz, când pe uliţa satului a apărut o maşină neagră care a străbătut aşezarea fără să oprească nici la casa sfântului, nici la miliţie, ducându-se glonţ, tocmai sus, la vii, între colibele oamenilor. Mai exact, s-a oprit în dreptul colibei lui Petrache Lupu. Doi bărbaţi au coborât din maşină, s-au apropiat de cioban şi după ce au discutat cu el scurt, ceva, i-au pus

cătuşele la mâini şi l-au urcat în maşină cu de-a sila, aşa îmbrăcat cum era.

Veniţi din curiozitate mai aproape, să vadă maşina, oamenii au observat ce se întâmplă. Au văzut cum, după ce s-au urcat cu toţii în maşină, şoferul acesteia a vrut să pornească, dar n-a putut. Motorul gemea, tusea, nu pornea. Şoferul s-a dat jos, a umblat la motor şi a încercat din nou să o pornească: nimic. Motorul gemea şi atât. Atunci au văzut oamenii cum cei doi bărbaţi de pe bancheta din spate coboară în drum împreună cu Petrache Lupu. Acesta le-a zis să îi deschidă cătuşele. S-a aşezat în genunchi în faţa maşinii. A spus o rugăciune, apoi şi-a făcut o cruce mare şi a zis: „Iartă-i Doamne, că nu ştiu ce fac”. o-a urcat din nou în maşina împreună cu cei doi bărbaţi şi când şoferul a învârtit cheia, motorul a pornit dintr-odată. Automobilul a dispărut în praful mare al drumului, nimeni nu ştie unde. Petrache n-a mai apucat să spună vreodată „vorba cea mare”.

„N-a ştiut nimeni nimic de el timp de trei luni”, îmi spune Nicolae, nepotul lui Petrache, cel ce locuieşte astăzi chiar în casa ciobanului. „Nu ştiam de el dacă e mort sau viu sau ce-o fi cu el.

Şi, într-o zi, am primit o telegramă, ca să merg să îl iau de la gară, de la Calafat. Am pus calu’ la căruţa şi m-am dus. L-am aşteptat eu la gară, că mă iubea ca pe-un fiu, şi eu îl iubeam că pe-un tata. X-am văzut de când s-a dat jos din tren. Da’ parcă era el şi parcă nu mai era el. Era slab… Da’ slab! Ca un arac, aşa era de slab! L-am luat în braţe şi-am început să plâng. Măi, tăicuţă, pe unde ai fost matale…? Şi plângea şi el şi nu zicea nimic. L-am adus acasă şi multe zile a stat la pat, n-a vorbit cu nimeni. Mânca puţin şi se ruga la iconiţa lui.

După aia, când s-a întremat, s-a luat cu lucrul prin curte şi niciodată nu ne-a zis unde a fost şi unde l-au dus şi ce i-o fi făcutară aia. A zis numa după câţiva ani, ceva despre Jilava, da’ altceva nimic”, îşi aminteşte Nicolae.

După întoarcerea acasă, Petrache Lupu nu a mai primit pe nimeni. Cei ce veneau pentru vindecări erau trimişi la biserica neterminată, unde se arătase Moşul. Se duceau noaptea, pe furiş, dormeau în pădunăce şi

se rugau până în zori, ca apoi să plece la fel de ferit, să nu îi vadă cineva. În cazuri excepţionale, când oamenii veneau recomandaţi de câte o rudă a lui Petrache, acesta îi primea. Însă tot noaptea. Nepotul Nicolae îşi aminteşte: „Venea lumea noaptea, ca să nu afle nimeni. Mosicu meu le spunea că nu e nici sfânt, nici medic, nici vraci, da' oamenii se rugau să îi atingă măcar, să pună mâna pe ei, să îi lase să stea în preajma lui niţel. şi-atunci, îi ducea în cămăruţa, acolo unde avea iconiţa lui şi unde mereu ardea candela. Acolo, îngenuncheau împreună şi Petrache se rugă pentru ei. Avea o anumită rugăciune pe care o spunea aşa, bolborosit. Şi dacă oamenii aveau vreo boală trupească, îi ungea cu o alifie dintr-o cutiuţă de sub candela. Atâta le făcea. Dar oamenii se vindecau sau izbândeau sau îşi găseau pacea sufletului. Treceau după aceea pe aici şi îi mulţumeau".

Aşa a trăit Petrache anii pe care i-a mai avut. Şi a avut destui. Avea 82 de ani la revoluţia din '89. Oamenii au venit iarăşi la el la poartă. Au umplut uliţa din faţa casei, ca altă dată, şi l-au întrebat ce să facă. Petrache Lupu, bătrân şi aproape orb, i-a ascultat. Şi-a făcut semnul crucii şi le-a zis:

— „Să-ţi omori conducătorii, şi încă de Crăciun,

nu e bine. Va veni rău peste ţară, că e păcat mare. Rugaţi-vă!

„Şi nu e rău acu în ţară? Uite că se fură, nu mai exista cinste şi onoare, nu mai e respect, şi banu' i-a înnebunit pe toţi. N-a avut dreptate Petrache? A avut, săracu'!", conchide Nicolae şi mă conduce în casă, în camera lui Petrache Lupu. E cea mai mică încăpere din toată casă: are doar un pat, o măsuţă şi un aragaz. „Aici a murit Petrache", îmi spune Nicolae şi se aşază pe patul îngust. „Chiar aici, pe patul ăsta. Când eram copil, în patul ăsta mă ţinea în braţe şi adormeam seara cu capul pe pieptul lui. Când a murit, a murit el cu capul pe pieptul meu, tot aici, în patul ăsta".

Profesorul Gelu Dumitru scoate mai întâi câteva cutii cu fotografii din dulap. Apoi, de undeva de lângă pat, mai scoate câteva pungi „de arhivă". Pune pe masă şi cele patru cărţi ale sale despre Maglavit. Abia acum, în prezenţa acestor martori, în prezenţa acestor argumente, pare că poate să vorbească. Dacă este cineva care îţi poate vorbi trei zile despre minunile de la Maglavit, atunci „Profesorul" este acela, Gelu

Dumitru, fostul director al şcolii din Maglavit. Când Petrache Lupu vorbea mulţimii, Gelu era un copil: „Nu ştiam exact ce se întâmplă, dar îmi dădeam seama că e ceva special: mă uitam la Petrache şi vedeam în jurul capului acestuia un cerc luminos. Se vedeau şi două forme, că două busturi făcute dintr-un fel de nor alb, ce apăreau la înălţimea umerilor, apoi dispăreau şi reapăreau”.

Minunile de la Maglavit au fost mii. Profesorul Dumitru a strâns documente despre câte a putut. Are liste întregi cu orbi vindecaţi, cu paralizaţi care s-au însănătoşit sau şchiopi plecaţi pe picioarele lor. Are totul notat, cu nume şi adrese. Cu unii are chiar şi fotografii. Îşi pune ochelarii şi începe să îmi spună:

— Uite, iau la întâmplare, dar cazuri de-astea sunt sute, cine le putea număra? Veneau mii de oameni aici. Şi veneau de toate religiile şi de toate neamurile: romani, catolici, ţi-gani, ortodocşi, unguri, evrei. Veneau unde se arătase Dumnezeu pe pământ. Fetiţa lui Marin Coveianu din Amzulesti, fiind surdo-mută din naştere, s-a vindecat cu rugăciune la buturugi. Ana Iepure din Dolj, comună Risipiţi, a venit oarbă de ochiul stâng şi i-a revenit vederea. Maria Anghel, din comună Corbu, judeţul Olt, bolnavă de

nervi, a dormit trei zile la cruce şi s-a vindecat. Elena Constantinescu din Constantă, bolnavă de epilepsie, a stat două săptămâni la buturugi şi s-a vindecat. Şi lista continuă… Profesorul se opreşte, îşi scoate ochelarii şi îi leagănă în aer.

— Petrache Lupu nu numai că le vorbea oamenilor despre Dumnezeu, dar atunci când se afla în luncă, parcă avea putere de undeva. Era şi cum se spune… văzător cu duhul. O mamă cu doi copii orbi a venit la el să ceară vindecarea. Şi Petrache Lupu i-a spus: „Îţi iei asupra ta osânda păcatului tău căzut peste copii? Tu ai făcut aceşti copii cu fratele tău”.

Într-un plâns disperat, femeia şi-a recunoscut acest păcat. Altă dată, un om a venit să îşi dăruiască toată averea pentru facerea bisericii. Şi Petrache nu ia primit banii spunându-i: „Averea ta e făcută din hoţii”. Au fost multe de-acestea. Şi încă sunt multe mărturii aici în sat, că oamenii trăiesc. Avem chiar aici, la colţ, un bătrân care a aruncat cârjele după ce s-a rugat la locul sfânt, şi a mers singur. Două uliţi mai încolo, e o fată care s-a născut fără picioare, pentru că tatăl ei s-a ocupat de dusul banilor cu căruţa la bancă, la Craiova, şi a luat din ei.

Mai avem un caz, cunoscut de toţi, cel al lui

Florea Fântână. Până târziu, în vremea comuniştilor, Petrache a ţinut, pe zidul dinspre drum al casei, două tablouri cu viziunile lui. Florea ăsta/care era şi secretar la UTM, a venit într-o noapte, a luat tablourile şi s-a dus la marginea satului, unde le-a dat foc. Mare faptă făcuse el pentru partid! Numai că s-a dus acasă, s-a culcat şi dimineaţă... s-a trezit orb! ţipau femeile din casă, de se auzea în tot satul. L-au dus la doctori, şi pe-aici, şi pe la Craiova: nimeni nu ştia ce are. Babele din sat însă ştiau. Şi aşa s-a întins zvonul că uite ce păţeşte cine se pune cu Dumnezeu şi omul lui.

Când s-a auzit asta, au intervenit cei de la partid, de sus. Ca să dezmintă zvonurile, i-au plătit lui Florea drumul şi spitalizarea la Moscova, să îl facă bine acolo. Numai că nici acolo nu s-au priceput mai mult, şi omu' a rămas tot orb. Când s-a întors acasă, tot babele au vorbit cu cei din familie şi i-au convins să meargă la locul unde s-a arătat Dumnezeu şi să se roage acolo, ca altă soluţie nu e. Şi aşa a făcut. În fiecare duminică a mers Florea cu familia şi s-a rugat în vale pentru iertare. În a opta duminică, vederea i-a revenit.

Casa lui Petrache Lupu

Poveştile despre Petrache Lupu şi locul în care acestuia i s-a arătat Dumnezeu sunt nesfârşite.

Poate cel mai simplu este să mergi acolo. Să vezi locul din pădure, numit „la buturugi”, unde „Moşul” s-a arătat, sau la salcia de care El s-a sprijinit şi de-atunci picura apa tămăduitoare din ea, sau la crucea din luncă, de lângă cei patru duzi, de unde Petrache, un cioban orfan şi analfabet, a ştiut să spună cuvântul lui Dumnezeu. Nu ai cum să nu simţi puterea, apăsarea acelui loc întins, plin cu ochiuri de apă, la marginea pădurii de salcâm.

Dacă stai nemişcat în aerul plin de lumină, auzi Dunărea, auzi rugăciunile de altă dată, împletite în acea curgere nesfârşită de apă.

Şi un glas ce merge parcă înaintea tuturor, uşor de recunoscut: Petrache Lupu, Omul lui Dumnezeu.

Locul este încă fâncărcat de spiritualitate şi sfinţenie, iar noi românii nu ai să uităm din drumurile noastre, măcar o dată în viaţă acest şoc de pelerinaj

sacru al nostru, atât de pe nouă şi de necesar.

Din mesajul lui Petrache Lupu – Sfântul de la Maglavit: La prima întâlnire Moşul (Mesagerul lui Dumnezeu) i-a spus:

„— Să te duci să spui la lume, cu cine te întâlneşti pe cale, să-i spui: Dacă nu ne pocăim, dacă nu ţinem sărbătorile, dacă nu ne ducem la biserică, să ne rugăm la Dumnezeu de sănătate, dacă nu ţinem posturile, dacă nu ne ducem la popă… atunci foc, atunci ne rupe muncile noastre, fraţilor L. Să nu mai facem fapte rele, să nu mai râdem de fraţii noştri, să ne unim cu toţii la faptele bune, să nu mai arunce nimeni copii pe la gropi… şi să nu ne mai duşmănim…

Nimeni să nu fure, să nu pună foc, să nu ia dreptul altuia! Să ne unim cu toate neamurile noastre! Să facem fapte bune, că de nu – moarte, că de nu-foc! … Ne ia tot, ne canoneşte fără muncă şi toată Rumânia nu e nimic… E rău, fraţilor, de noi toţi, dacă nu ne pocăim, cu vorba care m-a trimis pe mine Moşul, şi n-ai cu ce ţine nimic: nici bou, nici cal, nici oaie, nici porc, nici pasăre, nici nimic…”

…” După ce am muls oile şi după ce s-a culcat lumea şi ciobanii noştri, m-am mers la cruce, la buturugi, să aprind lumânări şi tămâie. Era în

duminică de după a treia arătare. Moşul m-a aşteptat. După ce m-am rugat, s-a lăsat o stea mare, vestind moartea în lume.

Avea marginile ca cerul, o lumină mare la mijloc şi 4 bucăţi: ploaie, foc, vânt şi cărbune. De trei ori am vrut să pun mâna pe ea şi n-am putut. A patra oară am întrebat:

— Moşule, ce e cu vorba care mi-ai trimis? Dacă jumătate din lume este rea şi jumătate bună?

— Pe jumătate o iau şi jumătate o las.

Eu am zis:

— Decât pe jumătate, mai bine toată…

Doamne, iartă toată lumea! Doamne, iartă toată lumea! Doamne, iartă toată lumea! (Îşi făcea semnul crucii de trei ori)

Moşul spune că ne iartă dacă ne pocăim la cruce… Dacă nu ne pocăim, dacă nu căutam dreptatea, dacă nu ne lăsăm de faptele noastre rele până la cel mai mare om din ţară, să meargă dreptatea cu toată ţara, atunci vine moartea, vine prăpădul! Moşul spune: Am să mă mai las o dată.

În toamna aceasta sau la altă toamnă, nu se ştie care toamnă, va apărea iar steaua, în sat, la lume. Şi eu am să zic: „De ce nu v-aţi pocăit, fraţilor? Puneţi

mâna pe ea!” Şi de 3 ori nimeni n-o va putea atinge. A patra oară voi zice: „De ce n-aţi pus mâna pe ea? Acum mergeţi acasă, vă premeniţi curat, că moartea vine!”. Toţi vor chiui de frică, dar eu am să vă spun: „De ce nu v-aţi pocăit?”

Nu sunt doctor, nu sunt vrăjitor.

Dumnezeu să ne ierte păcatele noastre, că suntem răi. Să vă pocăiţi!... Nu râdeţi de bătrânii voştri, nu râdeţi de nimeni! Nu mai aruncaţi copii pe la gropi, pe la fântâni, pe la grâu, pe la porumb, că este rău de noi, fraţilor! Ne canoneşte fără muncă. Dacă nu-i muncă... n-ai cu ce ţine nimic. Mor vitele, mor oamenii, mor copii. Nu-i ce mânca. Boierii au bani mulţi, dar n-au ce face cu ei, dacă nu-i muncă...

Pare rău de lume, de vorbă ce am, că nu pot spune la nimeni, că nu am

Lumea care este bolnavă, este de la Dumnezeu, că trăieşte în răutate, în duşmănie, şi e contra, nu crede...

Toată ţara să se pocăiască! Asta este porunca lui Dumnezeu, care m-a trimis la toată Rumânia...

Nu sunt doctor, nu sunt vrăjitor... Pentru vorba lui Moşu mă înjura lumea... De ce credeţi?

Pentru mine este data porunca? De voi e rău! Eu

n-am luat bani de nimenea, n-am luat nimic.

Habar n-am de cel ce nu crede. La urmă o să vă căiţi… Ce ne-a spus ciobanul Petre Lupu?

Ce-am făcut de nu l-am ascultat?… Să nu vă căiţi, la urmă… Cel mai mare om din ţara trebuie să se pocăiască!

Carte nu ştiu. Eu mi-am făcut datoria. Dumnezeu va iartă, dacă vă pocăiţi. Dacă nu, treaba voastră!…”

„Dacă nu vă pocăiţi, din steaua mare care vine de la Răsărit va curge mult sânge pe pământul ăsta şi va fi foamete mare şi multă suferinţă” – Petrache Lupu. De asemenea se crede că a făcut şi alte profeţii despre misiunea spirituală de excepţie a României în timpurile urmă, dar acestea încă nu sunt date publicităţii, urmează să apară atunci când semnele timpului le vor cere.

voie

„Fenomenul Maglavit” a fost oarecum resuscitat prin deshumarea osemintelor celui care a fost un fel de profet şi povăţuitor spre pocăinţă, Petrache Lupu. Rămăşiţele pământeşti ale ciobanului paşnic şi vizionar au fost duse într-o criptă, lângă biserica din curtea mănăstirii întemeiate de el pe locul în care i se arătase Dumnezeu sau „Moşul”, cum obişnuia să spună. Mănăstirea de la Maglavit, cu hramul Sfântului Ilie, a fost terminată abia târziu, în zilele noastre.

Nici mai marii Bisericii noastre nu se pronunţă, şi nici nu există un dosar de canonizare, aşa cum se procedează atunci când se doreşte trecerea în calendar a unui om deja recunoscut de popor ca sfânt şi ale cărui fapte ar dovedi sfinţenia.

Important este că el a fost făcut sfânt de Dumnezeu, iar mesajul său a ajuns la cine trebuia să ajungă şi nu a fost uitat!

profeţiile lui sadu suNdar singh

Sundar Singh este un înţelept şi iluminat indian, care s-a născut în 1889 în India, în oraşul Rampur, regiunea Punjab, şi a murit în anul 1933. Creştinat în urma unei experienţe spirituale deosebite, legată de apariţia lui Iisus, el a făcut o călătorie prin toate ţările creştine în primul deceniu al secolului nostru. Cu această ocazie el a vizitat şi ţara noastră, referitor la aceasta făcând profeţiile ce urmează. Ele au circulat multă vreme în manuscris în vremea dictaturii comuniste.

Considerate de mulţi sceptici simple presupuneri şi divagaţii asupra viitorului României, „Profeţiile lui Sundar Singh” uimeşte prin claritatea expunerii, prin

simplitate şi mai ales prin imparţialitatea datorată dezinteresului evident pe care un indian creştinat l-ar putea avea în urma unor afirmaţii referitoare la viitorul României.

Nu putem spune în ce proporţie afirmaţiile făcute de această fiinţă iluminată sunt adevărate, deşi părerea noastră este că ele sunt veridice „cel puţin în mare parte”. Veridicitatea lor nu va putea fi verificată decât în timp şi de aceea decizia de a crede sau nu cele spuse de Sundar Singh vă aparţine în totalitate. Şi totuşi, dacă veţi citi cu atenţie, veţi sesiza că anumite profeţii s-au împlinit deja.

misiunea spirituală a României

Să nu vă surprindă acest mod de adresare deoarece fac aceasta pentru a nu vă lăsa înşelaţi de această înscenare satanică atât de bine pusă la punct. Eu ştiu că România are o misiune Dumnezeiască de redresare spirituală ce o va face să se înfăţişeze ca un veritabil model demn de urmat întregii umanităţi.

Este necesar să fac această mărturisire-profeţie în faţa popoarelor întregii lumi, creştine sau de alte religii, fiindcă toate semnele marchează schimbările spirituale uluitoare ce vor avea loc în curând. Spusele mele nu trebuie să vă determine să mă consideraţi un

fanatic simpatizant al românilor ce îşi imaginează himerice plăsmuiri căci cea care mi-a inspirat, fără putinţă de tăgada, aceste profeţii este Prea sfânta Născătoare a lui Iisus, şi reamintesc din nou că, din câte simt, locul de cinste în ocrotirea României îl ocupă Maica Domnului şi apoi marile puteri cereşti, la toate acestea mai adăugându-se şi majoritatea

În curând aproape toate popoarele neamului omenesc vor deschide ochii contribuind la îndeplinirea realităţii orânduite de Dumnezeu şi se vor supune voinţei divine mult mai bine decât altă dată deoarece atunci vor lua sfârşit într-o mare măsură manifestările îndărătniciei omeneşti care au făcut cu putinţă atâtea acţiuni de rea interpretare a voinţei divine. Perpetuarea răului se va stăvili, revelaţiile divine ajungând să acopere pământul şi făcând ca tot ceea ce este plăcut înaintea lui Dumnezeu să iasă la lumină, pentru a-i ajuta pe oameni să atingă înţelepciunea şi să se desăvârşească.

Acum, când fac cunoscute aceste profeţii, dacă aş fi român de origine, probabil că aş putea fi învinuit de părtinire naţională, iar dacă aş fi european din comunitatea latină, ar fi fără îndoială unele motive să fiu judecat într-un fel omenesc, cu patimă omenească;

însă deoarece sunt un indian iluminat prin intermediul lui Iisus Cristos şi ferm stabilit în credinţă creştină pot vorbi cu toată uşurinţă, încredinţându-vă că acum nu fac altceva decât să exprim voia lui Dumnezeu.

În anii care vor veni şi lunile ce vor veni, în ţara trăirii voastre (România), scoarţa pământului va lua foc, clima va suferi unele schimbări, cutremure simţitoare vor distruge multe dintre clădirile existente, uragane şi vânturi puternice, terestre şi maritime, vor nimici îndrăzneala oamenilor bazaţi numai pe aşa-zisa putere a ştiinţei.

Ingeniozitatea omenească pusă în slujba răului va face cunoscute lumii cele mai groaznice crime şi pământul va cunoaşte cele mai cumplite boli ce vor apărea pentru a fi nimicită existenţa oamenilor răi sau perverşi. În acele timpuri de mari schimbări, în alte locuri de pe pământ un sfert din omenire va dispărea fulgerător, iar după aceasta, la a doua încercare, din cei rămaşi în viaţă şi îngroziţi se vor suprima încă aproape un sfert, restul se vor orienta trup şi suflet către Dumnezeu – de la ce! aflat la sânul mamei şi până la cel mai îndârjit tiran ce păşeşte pe scoarţa pământului. Însă vă atrag atenţia să nu socotiţi după calendarul intereselor voastre meschine schimbările

spirituale la nivelul lumii pământene, căci iată, după cum am văzut eu, aceste transformări vor veni peste voi şi vă vor lua prin surprindere chiar dacă veţi rămâne neclintiţi în încăpăţânarea voastră şi nu veţi ajunge să credeţi în Dumnezeu.

Mulţi oameni ce alcătuiesc popoarele Asiei se vor orienta către religia creştină aproape fulgerător, iar o mulţime de triburi sălbatice se vor creştină şi datorită marii răspândiri a Bibliei, ea generalizându-se apoi la toate popoarele indiferent de limbă, de la Polul Nord şi până la Polul Sud.

Veţi şti că acele vremuri sunt aproape atunci când Anglia îşi va pierde puterea, iar Franţa va fi asimilată de popoarele din jur. Treptat puterile statale vor dispărea, ca în locul acestora să apară o nouă putere denumită Federaţia Statelor Pământene cu un singur preşedinte, o singură monedă, un singur consiliu de conducere şi o singură armată, aeropurtată, folosită doar pentru apărare sau pază internă, soldaţii săi având menirea de a păstra ordinea în acele zone.

În acea perioadă, Rusia va deveni una dintre cele mai creştine ţări de pe suprafaţa pământului, Bosforul şi Dardanele se vor scufunda, dispărând complet de

pe suprafaţa globului, de asemenea, o mulţime de insule vor dispărea, fiind nimicite de cutremure, scoarţa pământului fiind zdruncinată de o mulţime de urgii ce se vor abate asupra oamenilor. Bisericile purtătoare de har divin se vor uni într-una singură, supranumită Biserica creştină drept-credincioasă, apostolică şi misionară care va pregăti aproape întreaga lume pentru transformările spirituale ce vor avea loc fa nivelul întregii planete. Tot atunci va apărea anticristul, prin anticrist înţelegându-i pe toţi aceia care, mai mult sau mai puţin conştienţi, luptă împotriva spiritualităţii veritabile, urmărind să triumfe forţele obscure ale întunericului şi minciunii, ce menţin fiinţa umană într-o stare de inconştienţă şi sclavie letargică, şi multe lupte de idei se vor da, fără niciun fel de armă, pentru nimicirea adevăratei credinţe în Dumnezeu.

Toate acestea şi multe altele, deşi poate acum necrezute de unii oameni, mai târziu se vor întâmpla din voia lui Dumnezeu. Vor face excepţie de la pedeapsă focului nimicitor şi a măcelului ce se va desfăşura pe aproape întreg globul pământesc, România şi locuri le supranumite sfinte din Palestina. Netrecută prin sabie va rămâne de asemenea cetatea

Vaticanului, dar puterea sa de influenţă, atât de pregnant urmărită, se va reduce la zero

România va trece prin mai multe faze de transformări fundamentale, devenind în cele din urmă, graţie spiritualizării ei exemplare, un veritabil focar spiritual, ce va putea fi comparat cu miticul „NOU CANAAN”, iar Bucureştiul se va transforma într-un centru esenţial al acestui foc. Această capitală a polului spiritual al planetei va fi aproape în întregime reconstruită, rămânând în cele din urmă o aranjare de construcţii, în formă inelară, având 7 km în diametru şi va fi considerat de toate popoarele drept un veritabil „NOU IERUSALIM” pământesc.

Chiar dacă spusele mele vă uimesc, trebuie să vă mărturisesc tuturor că aceasta se va întâmpla întru totul în acele vremi viitoare, deoarece aceasta reprezintă voinţa atotputernică a lui Dumnezeu şi nu a oamenilor. Toate popoarele de pe întreg pământul vor participa la diferite activităţi comune având drepturi egale în acest nou centru spiritual, considerat drept manifestarea NOULUI IERUSALIM biblic, egalitatea în drepturi a tuturor ţărilor şi popoarelor, fiind pe bună dreptate o condiţie esenţială în faţa Bunului Dumnezeu. România va trece în viitor prin mari

frământări lăuntrice şi prin anumite schimbări externe ce o vor impune exemplar ca prestigiu în conjunctura internaţională şi prin mila providenţei va ieşi aproape neafectată din situaţia conflictelor războinice mondiale, declarându-se, datorită spiritualizării extraordinare, ţară neutră, ce îşi va asuma rolul de nucleu ireproşabil al înţelepciunii şi iubirii divine.

În cele din urmă toţi duşmanii României vor îngenunchea la hotarele acestei ţări şi plini de umilinţă vor recunoaşte misiunea ei spirituală ce se va manifesta prin intermediul teribilei puteri a lui Dumnezeu. Atunci veţi vedea cu toţii, căci va fi un semn ceresc, fiindcă în timpul războaielor viitoare focul şi distrugerile o vor înconjura, dar ea va rămâne neatinsă, întocmai ca o paradiziacă oază verde, în mijlocul înspăimântătorului deşert nimicitor produs de iscusinţa omului pusă în slujba răului, de care se vor folosi inteligenţele satanice în ultima încleştare la care deocamdată oamenii nici nu se aşteaptă. În urma bulversantelor schimbări planetare şi a unui război fulgerător cumplit, în cele din urmă nu vor mai rămâne nici învinşi nici învingători. Vor rămâne trei categorii: morţii, cei răniţi şi mutilaţi de pe urma războiului şi supravieţuitorii în întregime neatinşi.

Şi atunci numărul celor ucişi şi afectaţi de pe urma războiului va fi atât de mare încât nimeni nu va vorbi nici de pierderea şi nici de câştigarea războiului, căci urmările acestuia vor fi atât de mari încât vor îngrozi pe toţi locuitorii rămaşi în viaţă. Crime, lepra, holeră şi multe alte boli înspăimântătoare, printre care câteva complet noi, necunoscute înainte, vor bântui scoarţa pământului, afectându-i mai ales pe cei răi, fiare sălbatice se vor năpusti asupra oraşelor şi satelor, atacând oamenii. Multe schimbări se vor produce pe pământ şi toate aceste urgii de proporţii cel mai adesea neaşteptate de oameni se vor întâmpla în anumite situaţii fulgerător. Din scrumul, suferinţele şi încercările tuturor acestor schimbări şi dezastre martorii neafectaţi şi supravieţuitorii vor căuta cu multă fervoare calea de apropiere de Bunul Dumnezeu, pe care l-au neglijat mai mult sau mai puţin atâta amar de vreme. Cu toţii se vor convinge atunci că nu există religia adevărului, realizând că doar cunoaşterea ADEVĂRULUI îl eliberează, făcându-i să se reintegreze în Absolutul divin pentru a deveni UNA cu Dumnezeirea. Abia atunci omul va realiza că se află îmbrăţişat de Dumnezeu şi că Dumnezeu este viu, etern atotputernic şi atotştiutor în fiecare om în

parte, sub forma spiritului divin. Toate câte vă spun se vor întâmpla şi mulţi dintre voi se vor convinge în acele vremuri de începutul durerilor şi încercărilor şi tot ceea ce v-am prezis va fi constatat de voi mai târziu, chiar dacă lumea se va încăpăţâna în a nu le crede.

Tot atunci va veni vremea apariţiei acelor oameni puri, înzestraţi cu extraordinare haruri divine de care s-a vorbit în urmă cu aproape 2000 de-ani. Cei cu adevărat evoluaţi spiritual, care în acele ultime vremuri vor trece cu succes prin feluritele şi grelele încercări, vor reprezenta o treime demnă de iluminarea lui Dumnezeu, curată, înţeleaptă şi sfântă. În timpurile ce vor veni, România va ajunge şi va rămâne o paradiziacă grădină a binecuvântării divine, a dragostei, a fericirii a purităţii şi înţelepciunii, în care modul de viaţă va fi precumpănitor spiritual, elevat şi pur, susţinut de o trăire sublimă în post şi meditaţie, în duh şi adevăr, asemănătoare cu aceea a primilor creştini.

Fericită ţară şi fericit popor sunt minoritarii aleşi care trăiesc prin poporul român, căci mulţi dintre ei se vor bucura de imensa milă a lui Dumnezeu pentru poporul român. Ca indian, eu intuiesc că Bunul

Dumnezeu a vrut să aleagă, dintre toate popoarele, poporul cel mai umilit, cel mai crunt încercat de vitregia celor puternici. Adesea exploatat, ameninţat, invadat, terorizat, vândut şi cumpărat, care aproape la fiecare război a fost piaţa de tocmeală dintre cei ce se războiau. Amalgamul înfăţişării deosebite a acestui popor, cuprinde virtuţile cele mai alese ale fiecărui neam care s-au asimilat în sufletul lui plin de dragoste şi omenie; acesta este un popor primitor, înfăţişând o nuanţă elevată, plăcută, pentru ca să fie pildă de contopire universală cu calităţile divine, cu o dreaptă raţiune şi o admirabilă credinţă. Poporul român este de asemenea cel mai indicat popor din lume, graţie compasiunii sale alese şi a iubirii sale altruiste, spre a oferi ospitalitate materială şi spirituală tuturor popoarelor de pe faţa pământului.

AI VII-lea Sinod Ecumenic se va ţine în România, iar misiunea principală pentru răspândirea în Asia a creştinismului cu adevărat spiritual, este destinată poporului rus, dar ca putere de influenţare a popoarelor în vremurile din urmă, el nu va avea niciun amestec. Puterea cu care vor mai fi biciuite restul popoarelor, acolo unde este necesară pedeapsa, se va face prin poporul chinez – rasa galbenă – în

colaborare cu poporul japonez, care de asemenea, va fi biciul pedepsei dumnezeieşti.

După terminarea teribilului conflict armat ce vă stă în faţă, toate armele vor fi aruncate sau abandonate, fiindcă un nou gen de război „al sufletului” va începe. Acesta va fi războiul fără arme fizice, pentru desăvârşirea spirituală, pentru credinţa adevărată în Dumnezeu, care aparent va fi fără arme, darăfiind totuşi mai periculos şi mai dificil de o sută de ori decât cel cu arme. În viitor, puterea papală va dispare treptat şi va lua naştere o nouă conducere sinodală a cărei reşedinţă va fi întâi la Roma, provizoriu, şi apoi la Bucureşti în Noul Ierusalim, pentru totdeauna.

În acele vremuri viitoare, vor fi de 1.000 de ori mai fericiţi cei care vor urmări desăvârşirea spirituală, trăind cu o încredere deplină în Dumnezeu, fiindcă vremurile vor fi zbuciumate şi groaznice şi le vor putea suporta cu uşurinţă numai cei mângâiaţi, inspiraţi şi hrăniţi de Duhul Sfânt. Cele ce vă spun eu că vor veni, luaţi aminte că şunt durerea a doua şi raiul al doilea, căci prin durere aţi trecut fără să vă văitaţi. În acele timpuri, scaunul judecăţii de apoi va fi simţit şi văzut de tot neamul omenesc deasupra

României, iar în marele oraş sfânt Bucureşti, simbolic numit „Noul Ierusalim”, care într-o oarecare măsură va fi opera aproape a întregului neam omenesc, dar conceput după un plan inspirat de puterea Dumnezeiască, se va construi cel mai monumental lăcaş spiritual de comuniune cu Dumnezeirea, denumit centrul divin suprem, ce va avea reprezentanţi foarte evoluaţi spiritual din toate neamurile, aceştia formând Fraternitatea Veghetorilor Iluminaţi, care se vor alege dintre cei înţelepţi. Şi va fi compus (Centrul Divin Suprem) din 101 centre mai mici, armonios orânduite, în care se vor afla reprezentaţi de frunte, deosebit de evoluaţi, şi care vor transmite atât practic cât şi teoretic

Dumnezeiescul şi Eternul Adevăr imensei majorităţi a popoarelor pământului. Această operă arhitecturală va fi capodopera sublimei colaborări a tuturor stilurilor pământene ingenios armonizate într-o măreaţă lucrare cum alta nu a mai fost. Înţelepţii slujitori ai acestor lăcaşuri spirituale din „Noul Ierusalim” vor fi perfecţi spiritual şi foarte armonioşi fizic, cu trupuri de o îngerească armonie şi proporţionalitate, fiind cu toţii dintre cei 114.000 de înţelepţi, iluminaţi neprihăniţi şi neîntinaţi, expresia

completei desăvârşiri spirituale şi a unei înalte împliniri Dumnezeieşti pe acest pământ. Iluminaţii veghetori cu trup îngeresc şi plin de puritate, vor fi în număr de 400. Ceilalţi, care vor conduce centrele inelare, de asemenea cu o spiritualitate deosebită şi trup îngeresc, vor fi 101 la număr.

În acest unic loc de pe întreg pământul vor putea fi văzuţi mari iluminaţi şi înţelepţi, care în anumite momente se vor materializa, putând fi văzuţi comunicând prin viu grai cu oamenii de pe pământ dornici să afle tainele dumnezeieşti ale spiritului. Toţi cei care vor pătrunde în acest centru divin vor realiza cu o surprinzătoare uşurinţă că sunt copiii divini ai lui Dumnezeu. Fericiţi vor fi atunci toţi care vor străbate pământul României, respirându-i aerul, căci toată ţara va fi invadată de pelerini dornici să descopere Dumnezeirea şi toate locurile sacre din această ţară vor deveni focare transfiguratoare de iluminare şi descoperire a adevărului divin.

Acest Centru Divin Suprem va putea cuprinde cu uşurinţă 2 milioane de suflete. Această lucrare va fi executată în 10 ani, fiindcă, deşi acest Centru Divin va fi terminat în 5 ani, reamçnajarea integrală a oraşului din jurul acestuia va mai dura încă 5 ani după aceea.

În jurul oraşului se vor afla grădini cu pământ fertil de cea mai bună calitate în care, pe lângă diferitele legume, vor creşte şi vor da rod din belşug pomi sădiţi, pentru că nimic să nu lipsească traiului locuitorilor săi. Recoltele atunci vor fi îmbelşugate. O mulţime de şosele mecanice şi trotuare mişcătoare vor uşura mult circulaţ ia, iar anumite mecanisme special orientate vor uşura viaţa locuitorilor şi vizitarea acestor locuri.

O mulţime de noi maşini aeriene vor fi puse în slujba acestui oraş model şi tot ceea ce este mai nou în tehnică, pentru a uşura viaţa, se va afla aici. Acest oraş va avea patru şosele, iar accesul în el se va realiza prin patru porţi monumentale. În România se va construi un canal care va uni Dunărea cu marele oraş reconstruit al Bucureştiului, permiţând astfel ca vapoarele, chiar foarte mari, să ajungă până în acest oraş minunat. Toate aceste lucrări se vor realiza datorită planului divin, în viitor, într-un interval de timp. Agricultura, viticultură, pomicultură şi apicultura vor fi ocupaţii de onoare, căci în această ţară aleasă se va sista sacrificarea vitelor şi se vor consuma mai ales cereale, legume şi fructe, lapte şi brânză, ouă şi numai vin curat. Apicultura va fi cea

mai aleasă ocupaţie, fiindcă această ţară aleasă va aprecia mult mierea şi produsele stupului, folosind pentru jertfă divină numai ceară curată şi untdelemn de cea mai bună calitate.

Tutunul cafeaua şi alte otrăvuri atât de dăunătoare sănătăţii omului vor înceta să mai fie dorite de oameni, iar înrăiţii şi vicioşii vor părăsi ei singuri această ţară. Vrăjitorii, fumătorii, beţivii, desfrânaţii, criminalii precum şi trântorii (leneşii), nu cu forţa ci de bunăvoie, vor renunţa la aceste îndeletniciri satanice şi aceste vicii se vor reduce încetul cu încetul, dispărând aproape în totalitate în cele din urmă. Orice locuitor al acestei ţări, aleasă de Dumnezeu să fie exemplu, îşi va câştiga pâinea cea de toate zilele muncind în mod onorabil în funcţie de posibilităţi şi menirea să prin naştere.

Vremurile de exploatare, teroare, înşelăciune şi asuprire vor asfinţi în această ţară. Fiecare locuitor al acestui popor ales se va bucura din plin de binecuvântarea şi harurile divine, mulţi dintre aceştia fiind înzestraţi cu înţelepciune şi felurite puteri de a face minuni. Toate darurile se vor revărsă peste această ţară aleasă, care va avea no bila misiune de redresare spirituală a întregului glob pământesc.

Toate căile de legătură prin aer, apă şi pe pământ fiindu-i din plin favorabile, România va ajunge una din cele mai prospere şi îmbelşugate ţări, trăind în pace cu toţi vecinii săi/Basarabia va fi realipită României pentru totdeauna, căci poporul rus va cinsti această ţară aleasă şi va renunţa la această provincie care va da naştere la multe neînţelegeri. Într-un viitor mult mai îndepărtat, însă toate teritoriile învecinate României se vor alipi formând împreună Federaţia Statelor Europene, lucru la care oamenii ajunseseră să se gândească demult.

Tot ceea ce v-am amintit până aici este necesar să se împlinească, pentru că sunt adevărate şi tot ceea ce vă spun vă va convinge când toate acestea se vor întâmpla. În vremurile viitoare, poporul rus, plin de dragoste, va veni în ajutorul lucrării pe care România o va avea de îndeplinit în lume. Înainte de acestea însă va fi foamete prin multe locuri, pâinea va lipsi, vor fi mari cutremure de pământ care vor face o mulţime de victime şi în multe locuri de pe glob oamenii vor dispărea sub dărâmături, care vor aminti cu mare greutate urmele unor oraşe ce vor dispărea de pe suprafaţa pământului. Războaiele, panica şi neînţelegerile de tot felul vor face că marile puteri,

cum ar fi Rusia să se prăbuşească, spre bucuria ţărilor mici care o alcătuiesc.

Ateii vor începe să cerceteze scrierile sfinte şi se vor preocupa să înţeleagă ştiinţa spiritului, căutând să descopere tot ceea ce este ascuns în om. Graţie acestor cercetări, o nouă cotitură se va produce în viaţa unor pământeni. În multe locuri de pe pământ va lipsi hrana. Pentru ca toate aceste urgii să treacă mai repede sau să nu fie atât de cumplite, Dumnezeu mă inspiră sa vă dau un singur sfat: popoare, oameni, uniţi-vă intru desăvârşire, împăcaţi-vă cât mai bine, iertaţi-vă şi cheltuiţi cât mai mult din energiile rămase pentru a atinge eliberarea în Dumnezeu şi fericirea veşnică. Faceţi totul acum şi aici, în această viaţă şi nu amânaţi desăvârşirea spirituală pentru o reîncarnare. Făcând tot ceea ce vă stă în putinţă ţinând cu stăruinţă, fiecare dintre voi se poate mântui.

Pentru a grăbi zidirea Noului Ierusalim construiţi-vă pe voi din dragoste şi curăţenia şi din Duh Sfânt, vieţuind în fapte bune pentru ca în acest fel să daţi prilej ca spiritul din voi să se arate în inima voastră din care să dea afară neadevărul, egoismul şi patima distrugerii care atunci când cresc peste măsură, duc la nimicirea omului. În viitor, la această

zidire spirituală va fi mult de lucru.

Lăcaşul închinării sublime ce se va oferi drepptildă întregii lumi se va realiza prin eforturile însumate ale celor aleşi şi puri. Oamenii simpli şi drepţi în inima lor, plini de dragoste pentru Dumnezeu vor fi mult mai grabnic spiritualizaţi, dacă ei vor trăi intens sufleteşte, consacrând celor materiale o mai mică atenţie. Totdeauna cei săraci în dorinţe vor fi bogaţi în mulţumiri. Preafericiţi vor fi cei care vor trăi în duhul Dumnezeiesc. Mai ales aceştia vor vedea că simplitatea şi puritatea vieţii nu înseamnă sărăcie interioară, ci este din contră, o nebănuită comoară spirituală.

Cei simpli şi buni deţin o superioritate sufletească nebănuită. Multe sunt enigmele sufletului omenesc şi acestea sunt foarte greu de descifrat pentru acela care nu recurge la cunoaşterea de sine. Fiinţa umană nu-şi poate descoperi Creatorul şi nu-i poate înţelege câtuşi de puţin opera, decât dacă se descoperă pe sine în străfundurile tainice ale fiinţei sale. Pentru a ajunge la divina desăvârşire, fiecare om trebuie să urmărească să se cunoască cât mai bine pe sine. Toate acumulările materiale dispar odată cu moartea fizică a omului, în timp ce însuşirile spirituale

şi experienţele omului se adună în spirit pentru veşnicie.

Credinţă de nezdruncinat în Supremul Divin este secretul existenţei nemuritoare în spirit. Credinţa face ca puterea lăuntrică a fiinţei să devină nemărginită ajutând-o să se desăvârşească prin unirea cu Dumnezeu în eternitate. Prin credinţă binefăcătoare, fermă, omul poate atinge fericirea divină.

Iisus spune: „De veţi avea credinţă numai cât un grăunte de muştar, toate le veţi împlini, şi veţi zice muntelui acesta să se arunce în mare, muntele se va arunca”. În aceste cuvinte ni se descoperă taina puterii credinţei. Adevărul este că în timpurile care vor veni, pe tot globul, puţini vor fi oamenii care vor avea credinţă, iar aceia care nu vor avea credinţă vor fi dinainte morţi, deşi vor continua să trăiască trupeşte, fiindcă ei vor înceta să mai aibă legătură conştientă cu Dumnezeu. Cel ferm în credinţa sa, chiar şi când există trupeşte, constată că toate minunile îi sunt cu putinţă-şi astfel ajunge să se dezlege de materie şi legile ei, devenind atotputernic prin trăirea sa spirituală, care îl va revela chiar şi pe Dumnezeu.

Prin puterea credinţei binefăcătoare apar

darurile lui Dumnezeu în om. Prin puterea credinţei omul se simte de ce trebuie să facă binele şi ajunge sorească cu ardoare, acţionând astfel cât mai des, asemenea creatorului său. Graţie credinţei sale neobişnuite, infinitele puteri cereşti îi vin totdeauna în ajutor şi de la acest punct viaţa lăuntrică a omului începe să fie din ce în ce mai fericită. Prin intermediul poporului român ales, Bunul Dumnezeu va vorbi oamenilor de pe tot pământul trimiţându-i pe cei aleşi din mijlocul acestui popor în ajutorul celorlalte fiinţe omeneşti, pentru a le ajuta să se ridice la o viaţă superioară şi la desăvârşirea dumnezeiască. Pentru Tatăl Ceresc orice suflet omenesc este foarte scump, deoarece în centrul acestuia sub forma SPIRITULUI, se află o scânteie din Dumnezeu.

Dacă omul va ajunge să creadă cu tărie că toate puterile şi ajutorul îi vin de la Dumnezeu atunci el supune întreaga sa fiinţă Divinului. Abia atunci viaţa spirituală a omului scoate la iveală izvoare nesecate de dăruire şi dragoste şi o mulţime de însuşiri alese cum ar fi supunerea, umilinţă, evlavia, sârguinţă, bunul simţ, recunoştinţa, respectul, nădejdea. Toate acestea şi multe altele înfloresc prin credinţă. Căci altfel, cum vei iubi ceea ce nu există şi cum te vei

supune, dacă nu ai ferma convingere a existenţei acelei Puteri Divine căreia i te supui, sau faţă de care vrei să-ţi arăţi recunoştinţa? Mulţi spun că nu au credinţă, dar într-un asemenea caz, de fapt, ei mărturisesc credinţa lor negativă, distructivă.

În asemenea cazuri existenţa credinţei contrare este dovedită chiar prin negaţie. Gradul de credinţă al fiecărului om creşte sau scade prin manifestarea acesteia în diferite împrejurări.

Toate cele ce v-am spus aici sunt pe deplin adevărate şi în timpurile care vor veni, ţara cea aleasă de Bunul Dumnezeu va fi focarul redresării spirituale de pe faţa pământului. Minunile fără de număr ce se vor face în această ţară şi tainele ce se vor descoperi în vremurile ce vor veni în acele locuri, vor face popoarele lumii să cerceteze pline de dăruire misterele dumnezeieşti.

În România, Dumnezeu va face cu putinţă apariţia unor mari miracole pentru acei aleşi să-l descopere, iar necredincioşii să se întoarcă la credinţă cât mai repede. În acest popor ales al românilor Dumnezeu a pus o inimă caldă şi iubitoare, firea oamenilor fiind deschisă să descopere cu uşurinţă calea către desăvârşire, aproape toţi fiind capabili să

lumineze celelalte popoare prin darurile divine pe care le deţin.

În acele timpuri viitoare, poporul român, propovăditor al înţelepciunii divine va fi o gazdă primitoare plină de dragoste ce se va manifesta fără pic de viclenie şi pe întreg teritoriul va fi belşug uimitor, pentru ca toţi pelerinii ce vor veni să poată fi îndestulaţi.

Sediul Crucii Roşii Internaţionale se va stabili la Bucureşti, în Noul Ierusalim, deoarece descoperirile acestui popor pe linie de medicină şi sănătate vor fi extraordinare, situând, de asemenea, această ţară pe primul loc în lume. Tot în România vor luă fiinţă instituţii filantropice şi administrative absolut noi, cum nu au fost niciodată pe acest pământ, de inspiraţie divină, care vor urmări trezirea puterilor ascunse din om şi amplificarea înzestrărilor spirituale divine.

Poporul evreu va fi aproape singurul care se va opune cu îndârjire influenţei binefăcătoare crescânde a poporului român cunoscător al Tainelor Dumnezeieşti, dar în finalul acestei lupte se va convinge chiar el că adevărul susţinut de poporul român este una cu Dumnezeu şi apoi nu va mai lupta

împotriva divinităţii.

Purtătorii de duh sfânt şi marii iluminaţi din anumite puncte ale globului pământesc vor mărturisi la rândul lor realitatea adevărului propovăduit de poporul român, reconfirmându-l cu toată puterea.

Înainte de a ajunge aici însă, această tară aleasă va trece prin mari frământări care vor pune lumea la grea încercare. Acest popor ales va trece înainte de a ajunge aici prin trei mari încercări. Sfârşitul acestor încercări va fi marcat de un dezastru planetar produs de cutremure care va îngrozi aproape întreaga lume. De asemenea, tot atunci cei foarte bogaţi îşi vor pierde averile.

În acele timpuri viitoare, pe pământul ales al

României, Noul ierusalim se va zidi deci în două feluri: spiritual şi material. În acele timpuri viitoare, mai marii popoarelor lumii pământene se vor uni pentru a realiza o înţelegere globală de ajutor mutual şi vor centraliza sistemul monetar pentru a dirija cât mai bine viaţa administrativă la nivelul întregii planete. În acele vremuri viitoare, va apărea o forţă armată ce va fi educată şi unificată pentru a fi universală, prezentând un caracter internaţional.

Poporul indian va fi fericit să cunoască şi să ajute poporul român în misiunea sa planetară. Graţie relaţiilor de prietenie ce se vor lega cu toate ţările de pe faţa pământului, România va scăpa ca prin minune din conjunctura războaielor. În timpurile ce vor veni, America de Nord şi de Mijloc vor ajunge să fie în cea mai mare parte un gigantic cimitir. Aceasta se va întâmpla tocmai în ajunul unor planuri de dominaţie prin care se va urmări supremaţia asupra întregii planete. Unică în acţiune şi care se va abţine să ia parte la punerea în practică a frumoaselor idei şi a înfăptuirilor globale ce vor avea loc, va fi Anglia, însă părerea ei nu va fi luată în consideraţie, deoarece la scurt timp după aceea ea va ajunge să fie stăpână numai asupra insulelor ei. Coloniile care-i aparţin vor

fi în totalitate redate libertăţii în viitor.

Chiar dacă vă uimesc cele afirmate de mine, să nu mire pe nimeni de ceea ce se va întâmpla, deoarece fiecare are ceea ce merită, în final dreptatea, adevărul şi lumina spirituală triumfând. Deşi trâmbiţele adevărului vor suna pretutindeni, mai ales pe pământul Noului Ierusalim – România, va fi dusă lupta cea mai aprigă.

Următoarea profeţie nu este despre România, însă reflectă importanţa ei istorică actuală şi este făcută în legătură cu fosta Yougoslavie – parte a aceluiaşi spaţiu geografic… despre formarea şi dispariţia ei. Profeţia cuprinde un secol de istorie Dalkanică şi te face să intuieşti şi partea de istorie românească într-un mod mai profund, atât din istoria secolului trecut, cât şi din cea a mileniului actual.

profeţiile lui mitartarabih

Mitar Tarabich, un ţăran de origine sârbă din

secolul al XIX-lea, a făcut nişte previziuni referitoare la secolul al XIX-lea şi secolul al XX-lea neobişnuit de precise, astfel că numai timpul va decide dacă profeţiile sale referitoare la secolul al XXI-lea sunt la fel de exacte.

Mitar Tarabih (1829 – 1899), un ţăran analfabet din micul sat sârbesc Kremna, avea ocazional viziuni profetice. Fiind o persoană religioasă şi având ca naş un preot ortodox local i-a povestit acestuia despre episoadele sale „de vedere în viitor". Preotul, Zaharije Zaharich (1836 – 1918), a consemnat toate acestea într-un mic carneţel care a fost deteriorat de foc în anul 1943, când casa sa a fost distrusă de armata bulgară de ocupaţie. Acest texte se afla acum în posesia familiei strănepotului lui Zaharich – Dejan Malenkovich. Spre deosebire de profeţiile lui Nostradamus (1503 – 1566), care par a fi criptate cu ultima tehnologie de criptare pe 1024 biţi, profeţiile lui Tarabich sunt foarte clare. Cea mai cunoscută profeţie a lui Tarabich se referă la o serie de evenimente politice care s-au desfăşurat în secolul al XIX-lea în Serbia.

El a prezis un şir de evenimente ce au avut loc într-o perioadă de câţiva zeci de ani şi au dus în final

la înlăturarea de la tronul regal al Şerbiei a familiei guvernatoare Obrenovich. Aceasta profeţie a devenit cunoscută în Balcani sub numele de „profeţia întunecată”, lucrurile desfăşurându-se exact aşa cum au fost prezise. Trebuie să ţinem cont de faptul că cuvintele lui Tarabich sunt traduse din limba sârbo-croata şi că traducerea realizată nu este neapărat în formă finală.

Veţi putea observa că anumite fraze dintre ghilimele sunt stângace şi neprelucrate, acestea fiind o oglindire precisă a accentului sau rural. Cuvintele lui Tarabih provin din conversaţia cu naşul său Zaharich, aşa că trebuie să ţineţi cont de faptul că orice referire la „tu” sau la „urmaşii tăi” se referă în la Zaharich (preotul). Când Tarabich spune „noi” se referă la sârbi, nefăcând însă distincţie între croaţi, sârbi, slovaci, etc.; pentru el oricine vorbea limba lui era un sârb. De asemenea, e important de observat faptul că nu ştim de fapt câte din profeţiile lui Tarabich au fost influenţate de propria sa opinie. Unele dintre adjectivele utilizate pentru a descrie oamenii şi evenimentele pe care le-a văzut pot fi o reflectare a interpretării sale specifice omului de la ţară asupra acelor evenimente (de exemplu:

inteligent, viteaz, cinstit, oribil, năpasta etc).

Previziuni şi evenimente desfăşurate până la sfârşitul primului război mondial (1903 – 1918)

„După asasinarea regelui şi a reginei [Alexander şi Dragă Obrenovich], va veni la putere familia Karageorgevichi. Apoi vom începe din nou un război cu turcii. Patru state creştine vor ataca Turcia şi graniţa noastră va fi pe râul Lim. Apoi vom cuceri în sfârşit Kosovo".

Fapte istorice:

1903 – Alexander şi Dragă Obrenovich au fost asasinaţi de propriile gărzi, iar Peter Karageorgevich devine noul conducător al Şerbiei.

1912 – se declanşează primul război balcanic între Alianţa Balcanica (compusă din Serbia, Grecia, Bulgaria şi Muntenegru) şi Turcia timperiul

Otoman). Alianţa Balcanica învinge şi Serbia îşi muta graniţa pe râul Lim. Serbia obţine Kosovo de la turci.

„Curând după acest război, va începe un altul... Marele Război, în care se va vărsa o mulţime de sânge. Dacă acel sânge ar fi un râu, o piatră imensă de 300 de kilograme ar fi dusă de curent cu uşurinţă.

O puternică armata de dincolo de rău, de trei ori mai mare decât a noastră, ne va ataca… şi va distruge totul în calea ei. Va pătrunde adânc în teritoriul nostru… Vremuri grele vor veni asupra noastră… Armata noastră aproape că va ceda, dar apoi, brusc, un om inteligent, călare pe un armăsar negru, va prelua comanda ei şi va striga: „Înainte spre victorie camarazii mei! Înainte, fraţi sârbi! Armata noastră îşi va reveni atunci la viaţă. Spiritul ei de luptă se va trezi şi inamicul va fi izgonit departe peste rău…

Fapte istorice:

1914 – Imperiul Austro-ungar a început un război împotriva Sârbiei după ce un naţionalist sârb, Gavrilo Princip, i-a asasinat, la Sarajevo, pe moştenitorul tronului austriac, arhiducele Franz Ferdinand şi pe soţia acestuia. Acest război local s-a dezvoltat rapid, devenind primul război mondial (la care au luat parte 32 de naţiuni). La început, Austria a cucerit cu uşurinţa partea centrală şi de nord a Şerbiei, dar în momentul în care generalul Alexandar Mishich – omul călare pe un armăsar negru – a preluat comanda, armatele sârbe au reuşit să respingă invadatorii austrieci până dincolo de răul Drina, înainte de octombrie 1915.

„Apoi, dinspre nord, va veni peste noi o armată şi mai mare. Pământurile noastre vor fi devastate. Mulţi dintre noi vor muri de foame şi de diferite boli. Timp de trei ani Serbia va fi într-un întuneric total. În acest timp, trupele noastre ranite vor fi peste hotare. Ele vor sta într-un loc înconjurat de mare şi vor fi hrănite şi îngrijite de prieteni de peste mări. Apoi, după ce rănile li se vor vindeca, vor veni acasă cu nişte vapoare şi vor elibera Serbia şi toate teritoriile în care trăiesc fraţii noştri”.

Fapte istorice:

Germanii şi-au început atacul dinspre nord şi până în luna decembrie 1915 i-au învins pe sârbi. Armata şi guvernul sârb s-au refugiat în 1916 în insulele greceşti Kerkira (Corfu). Acolo s-au regrupat şi după ce s-au refăcut complet, au navigat spre Salonic unde au format un nou front împreună cu trupele aliate. După multe lupte grele, Serbia a fost în sfârşit liberă şi s-a reunit cu celelalte naţiuni slave din sud (croaţii şi slovacii), ale căror teritorii au făcut parte din Imperiul Austro-ungar. În timpul ocupaţiei germane, un mare număr de oameni din Serbia au murit de foame şi de diferite boli.

„Îţi voi mai spune încă un lucru părinte: armata

invadatoare va intra în Kremna exact în ziua ta de botez, va rămâne aici timp de trei ani şi va pleca exact în aceeaşi zi în care a venit – ziua sfântului Luca. Dar tu nu vei vedea sfârşitul războiului. În ultimul an al acestui măcel mondial, vei muri. Aceste două războaie, cel cu turcii şi cel mare, în care va fi implicată întreaga lume, îţi vor lua doi dintre copii – unul înainte şi altul după moartea ta".

Fapte istorice:

Germanii au intrat în Krema în ziua Sf. Luca şi satul a fost eliberat după trei ani, exact în aceeaşi zi. Zaharije Zaharich a murit în 1918, în ultimul an al primului război mondial. În acest război şi-au pierdut viaţa doi dintre copiii săi – unul înainte şi celălalt după moartea sa.

Previziuni şi evenimente desfăşurate până la sfârşitul celui de al doilea război mondial (1918 – 1945)

„Ascultă-mă, bunul meu părinte: după primul mare război, Austria va dispărea şi Serbia va fi la fel de mare ca un adevărat regat. Vom trăi împreună cu fraţii noştri de la nord".

Fapte istorice:

1918 – Imperiul Austro-ungar a fost dizolvat. În

decembrie 1918, a fost proclamat un nou stat, intitulat oficial Regatul Sârbilor, Croaţilor şi Slovenilor. Acest regat a trecut în mod constant prin probleme economice, sociale şi politice cauzate în cea mai mare parte de conflictele desfăşurate între diferitele partide politice naţionaliste.

„Pentru câţiva ani vom trăi în pace, armonie şi prosperitate. Dar acest lucru nu va dura mult. Oamenii noştri vor fi cuprinşi de o ura veninoasă... Sânge va fi vărsat... oribil! Nu ştiu când şi de ce, dar probabil va fi din cauza acestei un”.

Fapte istorice:

Dominaţia guvernului de către sârbi şi numărul mare de partide politice, cât şi negarea autonomiei croaţilor, slovenilor şi a altor grupuri minoritare, a dat naştere unor puternice lupte politice în imperiu. Sub conducerea lui Stjepan Radich, croaţii şi aliaţii lor au luptat sistematic împotriva unui sistem centralizat şi împotriva conducerii. Prima fază a acestei lupte s-a încheiat în iunie 1928 când un deputat din Muntenegru a împuşcat mortal doi dintre colegii săi parlamentari. Drept răzbunare, croaţii s-au retras din parlament şi au organizat un regim separatist, cu cartierul general în Zagreb. Războiul civil părea

iminent, dar în ianuarie 1929, regele Alexandru (rege sârb) a suspendat constituţia din 1921, a dizolvat parlamentul şi toate partidele politice şi a impus un control dictatorial. Regele, sperând să stabilească astfel o stare de unitate naţională, a abolit apoi provinciile tradiţionale şi a schimbat numele statului în Regatul Yugoslaviei („Tara slavilor din sud”).

„Apoi, cel ce stă pe tronul regatului nostru este ucis, lăsând în urmă o văduvă şi nişte orfani. O rudă a acestui îi va lua locul pe tron, încercând să conducă corect şi să aibă grijă de copiii vărului său. Dar oamenii nu îl iubesc şi este acuzat de faptul că este un conducător nedrept. Armata sa îl detronează şi îl aruncă în închisoare. Viaţa sa va fi salvată de regele şi regina Angliei. Apoi, pe tron se va aşeza fiul regelui ucis. Dar va conduce doar câteva zile deoarece soldaţii săi îl vor lua şi îl vor duce peste mări din cauză că regatul nostru este din nou invadat de o armată străină, rea. Întreaga Europă se află sub stăpânirea anti-crucii încovoiate”.

Fapte istorice:

Pe data de 9 octombrie 1934, un terorist macedonian aflat în legătură cu grupurile separatiste croate îl ucide pe regele Alexander, aflat pe atunci în

Franţa, într-o misiune diplomatică. Fiul regelui, încă tânăr, va succeda la tronul Yugoslaviei sub numele de Petru al II-lea. Conducerea statului va fi preluată legal de către un consiliu de regenta tripartit condus de către prinţul Pavle Karageorgevich, un văr al regelui decedat. Devenind din ce în ce mai despot, Pavle a fost înlăturat de către armata sa şi exilat în Anglia. Al doilea război mondial a început în 1939. Armata germană a invadat Yugoslavia în aprilie 1941, dar tânărul rege Petru, împreună cu guvernul, a fugit din faţa hoardelor invadatoare naziste. Cea mai mare parte a Europei a căzut sub ocupaţia nazistă.

„La început Rusia nu va lupta în acest război, dar, când va fi atacată de către armata cea rea, va intra şi ea în război. Un ţar roşu se află pe tronul Rusiei”.

Fapte istorice:

Când Germania nazistă a început cel de al doilea război mondial, URSS. (Rusia) a rămas neutră. În 22 iunie 1941, mai mult de trei milioane de soldaţi germani au invadat URSS.-ul. Sub conducerea lui Iosif Stalin, liderului partidului comunist, URSS.-ul a intrat în război.

„Aici îşi vor face apariţia oameni cu stele în

frunte. Ei vor conduce Uzice şi această regiune exact 73 de zile, iar apoi, fugind din fata inamicilor, vor trece peste răul Drina. Acestea sunt perioade de foamete şi mare rău... Sârbi se vor lupta şi se vor măcelări unii pe alţii. Inamicul invadator se va uita la ura întunecată a sârbilor şi va râde de noi. Un om cu ochi albaştri, călare pe un cal alb apare în mijlocul poporului nostru. O stea străluceşte pe fruntea sa. Armata cea rea îl va caută prin toată ţara, prin păduri, peste râuri şi peste mare, dar degeaba. Acest om va aduna o puternică armata şi va elibera Belgradul de sub ocupaţia străină. El va izgoni inamicul din ţara noastră şi regatul nostru va fi mai mare ca niciodată. Rusia va face o alianţă cu alte mari regate de peste mări şi împreună vor distruge anti-crucea încovoiata şi vor elibera toate popoarele înrobite din Europa.

„Fapte istorice:

În Yugoslavia, partidul comunist condus de către Josip Broz Tito – omul cu ochi albaştri călare pe un cal alb – a început mişcarea de rezistenta împotriva germanilor şi a italienilor, cât şi împotriva naţionaliştilor extremişti sârbi şi croaţi care erau în război unii împotriva celorlalţi. Simbolul partidului comunist condus de Tito era o cruce roşie, purtată pe

pălărie.

Primul teritoriu eliberat de Tito şi armata sa a fost regiunea din jurul oraşului Uzice. Aceştia au reuşit să rămână aici exact 73 de zile, după care au fost nevoiţi să fugă peste răul Drina, în Bosnia. În toată Yugoslavia se duceau lupte de gherilă.

În mai 1945, Germania a fost înfrânta de către alianţa formată din URSS., S.U.A., Marea Britanie şi Franţa şi până la sfârşitul anului, Yugoslavia a fost unită. Tito a intrat în Belgrad pe un cal alb şi şi-a stabilit reşedinţala Palatul Regal. Atunci s-a format Yugoslavia comunistă, care a dobândit noi teritorii statul vecin Italia.

Previziuni şi evenimente ce au urmat celui de al doilea război mondial (din 1946 până în prezent)

[Nota editorului: spre deosebire de relatările de mai înainte, preotul Zacharich vorbeşte acum în jurnalul său direct despre conversaţiile cu Mitar Tarabich.]

„Mitar mi-a spus că omul cu ochi albaştri şi cu stea în frunte va strica relaţiile îndelungate de dragoste cu ruşii, fraţii noştri creştini ortodocşi. El nu le va fi recunoscător pentru faptul că el şade pe tronul nostru doar pentru ca ei l-au pus acolo. Aceste răni se

vor vindecă repede şi vom fi din nou prieteni cu poporul rus, dar niciodată nu vom mai fi sinceri, ci doar de suprafaţă, prefăcându-ne de dragul altora că nu înţelegem cum ne înşelăm şi ne minţim unii pe alţii”.

Fapte istorice:

În 1948, Tito a refuzat să accepte ordine de la conducătorul URSS.-ului Iosif Stalin – omul care l-a format politic la începuturile anilor ’20 şi la trimis înapoi în Yugoslavia pentru a organiza un partid comunist. URSS.-ul l-a denunţat pe Tito, acuzându-l ca a deviat mult de la politica comunistă. Tito a eliminat şi executat membrii ai partidului său care s-au opus deciziei sale. Relaţiile cordiale cu URSS-ul au fost reluate în anul 1953, după moarte lui Stalin. Relaţiile Yugoslaviei cu ţările capitaliste democrate au provocat neîncrederi în relaţia cu URSS-ul.

„După Marele Război, pacea va domni din nou asupra întregului pământ. Multe state noi vor apare… negre, albe, roşi şi galbene. Se formează un tribunal internaţional care nu permite ţărilor să se lupte una cu cealaltă. Acest tribunal va fi deasupra tuturor regilor. Acolo unde se declanşează un război, tribunalul va încerca să judece cinstit, încercând să

transforme ura şi măcelul în iubire şi pace. Cei norocoşi ce vor trăi să vadă aceste lucruri vor fi mai mult decât fericiţi”.

Fapte istorice:

În decembrie 1945, au fost fondate Naţiunile Unite. Articolul 33 – 38 din statutul Naţiunilor Unite autorizează Consiliul de Securitate să sprijine naţiunile aflate în conflict să îşi rezolve neînţelegerile prin intermediul unor mijloace

Snice, incluzând aici negocierile, ancheta, medierea, împăcarea, arbitrarea şi anarea judiciara. Între anii 1946 şi 1970, o mulţime de tari din Asia, Africa, Orientul Mijlociu şi America de Sud şi-au obţinut independenta.

„După un timp, anumiţi regi mari, cât şi unii mici, vor începe să simuleze respect faţă de tribunal, în timp ce vor face ceea ce doresc… Multe războaie mici vor începe datorită acestora… Mii şi mii de oameni vor muri, dar nu vor mai fi războaie mari”.

Fapte istorice:

Războiul Coreean (1950 – 1953), războiul din Vietnam (1959 – 1975), războiul din Afghanistan (1979 – 1988), scandalul contra Nicaraguei şi contra Iranului (1979 – 1989), etc.

„Vor fi câteva războaie în jurul regatului lui Israel, dar mai devreme sau mai târziu pacea va ajunge şi în acesta zona. În aceste războaie fratele se va lupta împotriva fratelui, dar apoi vor face pace şi se vor săruta între ei, însă ura lor va rămâne... Toate aceste mici războaie sunt declanşate de către marile regate datorită răutăţii acestora; cei care se luptă şi se măcelăresc între ei fac acest lucru datorită prostiei lor oarbe”.

Fapte istorice:

În 1947 în Estul Mijlociu a fost fondat statul Israel. În 1967, un război – cunoscut ca războiul de şase zile – a izbucnit între Israel şi statele arabe vecine. În 1975 a izbucnit un război civil în Liban, fiind implicaţi aici iranieni, sirieni, palestinieni şi israelieni.

Au mai existat şi alte războaie cum ar fi cel dintre Irak şi Iran (19801988) şi cel dintre Irak şi Kuweit (1991), etc.

„În ţara noastră, pacea şi prosperitatea vor dura mult timp. Multe generaţii se vor naşte şi vor muri în pace, aflând despre război doar din cărţi, din poveşti şi din diferite apariţii stranii”.

Fapte istorice:

În 1965 şi 1966, reformele economice din Yugoslavia au dus la ceea ce s-a numit o revoluţie economică. Producţia totală a industriei a crescut în 1957 cu 70% mai mult decât cea din 1953, iar în anul 1966 era de două ori mai mare decât cea din 1957. Preţurile au fost stabilizate, economiile erau din ce în ce mai constante şi productivitatea muncii a crescut cu aproape 70%. Televiziunea şi radioul s-au bucurat de un mare avânt în anii 1950 şi i960.

„Regatul nostru va fi puternic, iubit şi respectat de toată lumea. Oamenii vor mânca numai pâine albă şi grâu întreg doar atunci când vor dori. Toată lumea va călători peste tot cu căruţe fără boi. Oamenii vor călători pe cer, privind în jos, înspre pământul nostru, ca şi cum s-ar fi căţărat pe muntele Tara”.

Fapte istorice:

A existat o perioadă de prosperitate economică, dublată de introducerea maşinilor, autobuzelor, vagoanelor şi transportului aerian. (Yugoslavia şi-a creat propria companie de transport aerian).

„Serbia va prospera cel mai mult în perioada în care va fi guvernată de către omul cu ochi albaştri călare pe un cal alb, cel ce va veni în Serbia aducând un fel de religie nouă. El se va urca pe tronul tării

noastre şi va fi puternic şi sănătos, trăind o viaţă lungă, de aproape o sută de ani. Îi va place foarte mult să vâneze şi odată, în timp ce va fi la vânătoare va cădea întâmplător de pe calul sau alb şi astfel îşi va pierde piciorul. Va muri datorită acestei răni şi nu din cauza vârstei sale înaintate".

Fapte istorice:

Guvernarea lui Tito a adus în Yugoslavia comunismul şi o stare de prosperitate economică. Tito a trăit 87 de ani (1892 – 1980). Nu a avut un accident de vânătoare dar îi plăcea mult să călărească şi să vâneze. Cauza reală a morţii sale a fost diabetul, ce a dus la amputarea piciorului său.

„După el, ţara nostra va fi guvernată de un fel de comisie, dar nu va mai fi niciodată aşa cum a fost. Deşi oamenii din regatul nostru vor uita de mizerie şi de foame şi vor trăi în mare belşug, fratele va începe să urască şi să gândească cu răutate la fratele său".

Fapte istorice:

După moartea lui Tito, Yugoslavia a fost condusă de o „preşedinţie colectivă" până în anul 1991. În anii '80, au existat mari tensiuni în provincia Kosovo, care a devenit autonoma în anul 1968, după proteste dezlănţuite împotriva conduceri sârbe. Căutând mai

multă independenta şi cerând o republică separată, majoritatea populaţiei de origine albaneza a intrat în conflict cu populaţia sârba şi cu populaţia din Muntenegru.

„În interiorul graniţelor noastre şi în afara lor un nou popor va apărea. Acesta va creşte că iarba după potop. Va fi un popor bun şi cinstit şi va răspunde la ura noastră cu înţelepciune. Vor avea grijă unii de alţii ca fraţii. Iar noi, datorită nebuniei noastre, vom gândi că ştim totul, că putem face orice şi îi vom boteza cu o nouă credinţa de-a noastră, dar toate acestea vor fi în zadar deoarece acest nou popor va crede doar în el însuşi şi în nimeni altcineva. Multe necazuri vor veni din această direcţie, deoarece această nouă naţiune va fi curajoasă”.

Fapte istorice:

După ce Parlamentul Croaţiei şi al Sloveniei a emis declaraţiile de independenţă din 25 iunie 1991, guvernul federal yugoslav a ordonat armatei ce era majoritar sârbă să îi înăbuşe pe separaţionişti. În Slovenia s-a declanşat un război care a durat 10 zile, soldat cu înfrângerea sârbilor. Războiul din Croaţia a durat şapte luni, sfârşindu-se în ianuarie 1992. Aceste secesiuni şi declaraţia de independenţă a Republicii

Yugoslave a Macedoniei din septembrie 1991 a marcat de fapt sfârşitul existenţei Yugoslaviei. Declaraţia de independenţă a Bosniei şi Herţegovinei din luna martie 1992 şi luptele care au decurs de aici au marcat izbucnirea războiului dintre Bosnia, Croaţia şi Herţegovina.

„Multe veri va dura acest necaz şi nimeni nu va fi capabil să îl stopeze, deoarece acea naţiune va creşte că iarba. Cel ce se va naşte la multe veri după tine va fi cinstit şi inteligent; va fi în relaţii de pace cu aceştia. Noi vom trăi în pace – ei acolo, noi aici şi acolo”.

Fapte istorice:

Războiul dintre Bosnia, Croaţia şi Herţegovina a durat cinci ani (19911995). Unul dintre aspectele semnificative ale acestui conflict a fost implicarea internaţională, atât politica cât şi militară (prin intermediul NATO). Comunitatea internaţională a luat o serie de măsuri, incluzând aici iniţiative de pace şi planuri de pace. „Ei acolo, noi aici şi acolo”: după război, populaţia de etnie croata a trăit doar în Croaţia în timp ce populaţia de etnie sârbă a trăit atât în Serbia, cât şi în Croaţia.

„Vezi tu, părinte, atunci când lumea începe să

trăiască în abundenţă şi pace după cel de-al doilea mare război, toate acestea vor fi doar o iluzie amară, deoarece mulţi vor uita de Dumnezeu şi vor venera doar propria lor inteligenţa umană… Şi ştii tu, naşule, ce este inteligentă umană comparată cu voinţă şi cunoaşterea lui Dumnezeu? Nici măcar o singură picătură în ocean”.

Fapte istorice:

Odată cu dezvoltarea cunoaşterii ştiinţifice şi a explicării ştiinţifice logice a fenomenelor considerate anterior ca fiind supranaturale, ateismul a devenit o orientare filosofica mai naturală şi mai puţin dispreţuita.

„Oamenii vor construi o cutie şi în interiorul ei va fi un fel de dispozitiv cu imagini, dar nu vor fi capabili să comunice cu mine când voi fi mort, deşi prin intermediul acestor imagini vor fi aşa de aproape de această altă lume, la fel cum sunt de apropiate firele de păr de pe capul oamenilor. Cu ajutorul acestui dispozitiv cu imagini, omul va fi capabil să vadă tot ce se petrece în întreaga lume”. Fapte istorice:

Invenţia televiziunii şi a computerului.

Influenţa exercitată de internet şi de programele de televiziune CNN, Al-Jazeera, Fox News, CCTV, etc.

Căutând pe internet cu Google cuvintele „fantoma” şi „detector” am ajuns la acest rezultat:

„Detectoare EMF. Detectoarele EMF au fost construite cu scopul de a detecta emisiile electromagnetice ale cuptoarelor cu microunde şi ale liniilor electrice de înaltă tensiune. Detectoarele EMF alertează investigatorii de prezenţa fantomelor prin intermediul măsurării distorsiunilor electromagnetice cuprinse între doi şi şapte miligauss. Modelele care sunt cel mai des recomandate de către cercetătorii în domeniul paranormalului sunt: detectorul de tricamp EMF şi detectorul de tri-camp natural EM”.

„Oamenii vor face găuri în pământ şi vor extrage aur, care le va da lumină, viteză şi putere, iar Pământul va vărsa lacrimi de tristeţe, deoarece va fi mult mai mult aur şi lumină la suprafaţa lui decât în interiorul lui. Pământul va suferi datorită acestor răni deschise. În loc să lucreze în interior, oamenii vor săpa pretutindeni, în locuri bune şi în locuri rele, dar adevărata putere va fi în jurul lor, nefiind capabilă să ia spună: Veniţi, luaţi-mă; nu vedeţi că sunt aici, pretutindeni în jurul vostru?” Doar după multe veri oamenii îşi vor reaminti de această putere reală şi atunci vor realiza ce prosteşte a fost să sape toate

acele găuri”.

Fapte istorice:

Petrolul, cunoscut şi ca „aurul negru”, furnizează energie pentru automobile, generatoare electrice, avioane, etc. Prospecţiunile de descoperire a noi zăcăminte petroliere sunt o acţiune economică riscantă, dar în anii ’80 tehnicile de explorare au fost perfecţionate, deşi încă mai există riscul de a descoperi zăcăminte de petrol neviabile din punct de vedere economic. Experţii în domeniu estimează că, până în anul 2050, vor fi epuizate rezervele mondiale de petrol.

„Această putere va fi de asemenea prezentă în oameni, dar va dura mult timp până ce oamenii o vor descoperi şi o vor utiliza. Oamenii vor trăi foarte mult timp fără a fi capabili să se cunoască pe ei înşişi. Vor fi mulţi oameni învăţaţi care vor gândi că ştiu totul şi că pot face orice. Ei vor fi de fapt marele obstacol în calea acestei realizări (cunoaşterea de sine), dar, odată ce oamenii vor dobândi această cunoaştere, vor înţelege cât de mult s-au înşelat atunci când au ascultat de învăţaţii lor. Când acest lucru se va petrece, oamenilor le va părea rău că nu au descoperit mai înainte această cunoaştere atât de simplă.

Oamenii vor face multe lucruri stupide, gândind că ei ştiu totul şi pot face orice, deşi în realitate nu ştiu nimic.

În Orient vor apare oameni înţelepţi, iar înţelepciunea acestora vă traversa toate mările şi frontierele, dar mult timp oamenii nu vor crede în această înţelepciune. Dimpotrivă, ei vor declara că fiind minciună tot acest adevăr. Sufletul lor nu va fi posedat de diavol, ci de ceva mult mai rău. Ei vor crede că iluzia lor este adevărul absolut, deşi nu va fi niciun adevăr în capetele lor. Aici, acasă, va fi la fel ca pretutindeni în întreaga lume. Oamenii vor începe să urască aerul curat şi toată această frumuseţe şi prospeţime divină şi se vor ascunde în rîncezeală. Nimeni nu îi va forţa să facă acest lucru, ci vor face acest lucru din voinţa lor liberă. Aici, în Kremna, multe ogoare vor deveni pajişti şi multe case vor fi abandonate, dar, apoi, cei care au plecat se vor întoarce pentru a se vindeca respirând aer curat.

În Serbia nu va fi posibil să distingi femeile de bărbaţi. Toţi se vor îmbrăca la fel. Aceasta nenorocire va veni la noi de peste hotare, dar va rămâne la noi cel mai mult. Un mire îşi va lua o mireasă, dar nimeni nu va şti cine este mirele şi cine mireasa. Oamenii vor fi

pierduţi şi din ce în ce mai fără sens pe zi ce trece. Oamenii se vor naşte fără să ştie cine a fost bunicul şi străbunicul lor. Oamenii vor crede că ştiu totul, dar de fapt nu vor şti absolut nimic”.

Fapte istorice:

Aşa cum se întâmpla pretutindeni în lume, oamenii părăsesc zonele rurale pentru a căuta un serviciu în mările oraşe. În ziua de astăzi mult mai multe femei au părul tuns scurt şi poarta pantaloni decât în vremea lui Tarabich. Copii născuţi în afara căsătoriei au devenit un lucru obişnuit.

„Sârbii se vor separa unii de ceilalţi şi vor spune: „Eu nu sunt sârb, eu nu sunt sârb”... Păgânii vor pătrunde în această naţiune şi se vor culca cu mamele, soţiile şi surorile sârbilor. Acestea vor naşte asemenea copii, încât aceştia vor fi cei mai slabi urmaşi apăruţi printre sârbi încă de la începutul lumii. Doar slăbănogi se vor naşte şi nimeni nu va fi suficient de puternic pentru a da naştere unui erou adevărat”.

Fapte istorice:

După despărţirea Yugoslaviei în Serbia, Croaţia, Bosnia, şi Kosovo, forţele ONU de menţinere a păcii au staţionat în statele balcanice. Majoritatea dintre aceştia erau bărbaţi, astfel că a existat posibilitatea ca

aceştia să întreţină relaţii sexuale cu femeile din Serbia. Sau acest lucru se poate referi la violurile sistematice şi răspândite ce au avut loc în timpul războiului din Balcanic Sârbii consideră aceste forţe de menţinere a păcii drepte invadatori ce s-au aliat în Kosovo cu musulmanii croaţi, bosniaci şi albanezi.

„La un moment dat, vom dispărea de pe acest pământ al nostru. Vom merge spre nord, dar, apoi, realizând stupiditatea acţiunii noastre, ne vom întoarce. Atunci ne vom deştepta şi vom izgoni păgânii, în numele Domnului, pentru a nu îi mai vedea niciodată”.

Fapte istorice:

Până la terminarea războiului din Balcani, în 1995, economia Şerbiei, a Croaţiei şi a Bosniei erau ruinate şi şomajul era larg răspândit. Populaţia sârba, croata şi bosniacă a trebuit să plece în Germania/Uanemarca, Belgia, etc., în nord, pentru a găsi de lucru. În Kosovo, sârbii au devenit refugiaţi.

În iunie 2004, existau 200.000 refugiaţi sârbi din Kosovo – acolo au rămas doar 80.000 de sârbi. În martie 2004, KFOR avea staţionaţi 19.000 de soldaţi, dintr-un total de 50.000; în iunie 2004, SFOR avea sta tiona şi în Bosnia 7.000 de spidaţi dintr-un total de

60.000.

În iunie 2004, au apărut ştiri din Kosovo conform cărora etnicii de origine albaneza îi izgoneau pe etnicii sârbi din Kosovo, utilizând bande dezlănţuite ce distrugeau bisericile şi casele aparţinând sârbilor, în timp ce trupele KFOR asistau neputincioase.

„Întreaga lume va fi ameninţată de o boală necunoscută şi nimeni nu va fi capabil să găsească o tratament; toţi vor spune „ştiu, ştiu, deoarece sunt învăţat şi deştept”, dar nimeni nu va şti de fapt nimic. Oamenii vor căuta şi vor căuta, dar nu vor fi capabili să găsească tratamentul corect, care, cu ajutorul lui Dumnezeu, va există pretutindeni în jurul lor şi în interiorul lor. Oamenii vor călători spre alte lumi pentru a descoperi acolo deserturi fără viaţă, totuşi Dumnezeu îi va ierta; ei vor crede că ştiu mai multe decât Dumnezeu însuşi. Acolo nu vor găsi nimic cu excepţia păcii eterne a lui Dumnezeu şi vor simţi cu inima şi cu sufletul lor toată frumuseţea şi puterea lui Dumnezeu.

Oamenii vor ajunge până la Lună şi la stele. Ei vor căuta viaţa, dar nu vor găsi viaţa asemănătoare cu a noastră. Aceasta va fi acolo, dar ei nu vor fi capabili să o înţeleagă şi să vadă că este viaţa. Pe cel care

merge acolo, Dumnezeu să îl ierte, necrezând în Dumnezeu aşa cum se cuvine unei persoane onorabile şi decente; când va veni înapoi va spune: Oh, voi oameni care rostiţi numele lui Dumnezeu cu îndoialămergeţi acolo unde am fost eu şi atunci veţi vedea ce este mintea şi puterea lui Dumnezeu. Cu cât oamenii vor şti mai multe cu atât mai puţin se vor iubi şi avea grijă unul de celălalt. Ura va fi atât de mare între ei încât le va pasă mai mult de diferitele lor dispozitive decât de propriile rude. Oamenii vor avea mai multă încredere în aceste dispozitive decât în cei mai apropiaţi vecini. Printre oamenii unei naţiuni îndepărtate din nord va apărea un om mic care îi va învăţa pe oameni despre dragoste şi compasiune, dar vor fi mulţi ipocriţi în jurul lui, astfel că va avea multe probleme.

Nici măcar unul dintre aceşti ipocriţi nu va dori să ştie ce este gratia umană autentică dar cărţile pline de înţelepciune ale acestui om voprămâne şi toate vorbele sale se vor păstra, astfel ca oamenii vor vedea apoi cât s-au autoamăgit. Cei care vor citi şi scrie diferite cărţi cu numere vor gândi ca ei ştiu cel mai mult. Aceşti oameni învăţaţi îşi vor lăsa vieţile conduse de către calculele lor şi vor trăi şi acţionă

exact cum le spun aceste numere. Printre aceşti oameni învăţaţi vor exista oameni buni şi oameni răi. Cei răi vor face fapte rele. Vor otrăvi apa şi aerul şi vor răspândi molime deasupra mărilor, râurilor şi pământului, astfel încât oamenii vor începe să moară brusc de diferite boli. Cei buni şi înţelepţi vor vedea ca tot acest efort şi munca grea nu valorează nimic şi că duce doar la distrugerea lumii şi în loc să caute înţelepciunea în numere, vor începe să o caute în meditaţie".

Previziuni şi evenimente din timpul celui de-al treilea război mondial:

„Când vor începe să mediteze mai mult vor fi mai aproape de înţelepciunea lui Dumnezeu, dar va fi prea târziu, deoarece cei răi vor devasta deja întregul Pământ şi oamenii vor începe să moară în număr mare.

Apoi oamenii vor fugi din oraşe la ţară şi vor căuta munţii celor trei cruci, şi acolo, înăuntru, vor fi capabili să respire şi să bea apa. Cei care vor scăpa se vor salva pe ei înşişi şi pe familiile lor dar nu pentru mult timp, căci o mare foamete va apărea. Va exista o mulţime de mâncare în oraşe şi în sate, dar ea va fi

otrăvită. Mulţi vor mânca datorită foamei şi vor muri imediat. Cei care vor posti până la sfârşit vor supravieţui, deoarece Sfântul Duh înra salva şi ei vor fi aproape de Dumnezeu. Cel mai mare şi mai mânios va lupta împotriva celui mai puternic şi mai furios! Când va începe acest oribil război, va fi vai şi amar de armata care zboară pe cer; mai bine va fi de cei care lupta pe pământ şi în apă. Cei care vor purta acest război vor avea oameni de ştiinţă care vor inventa diferite şi neobişnuite ghiulele. Când acestea vor exploda, în loc să ucidă, vor azvârli o vrajă asupra tuturor acelor vieţi – oameni, oştiri şi vite. Această vrajă îi va face să doarmă şi vor dormi în loc să lupte, iar după aceasta îşi vor reveni în simţiri. Noi nu vom lupta în acest război, dar alţii vor da batali deasupra capetelor noastre. Oameni în flăcări vor cădea din cer deasupra Pozegai [oraş din Serbia].

La sfârşitul acestui război, doar o singură ţară, înconjurată de mari man, la fel de mare ca şi Europa noastră [Australia?], va trăi în pace, fără nicio problemă… Deasupra acesteia nici măcar o singură ghiulea nu va exploda! Cei care vor fugi şi se vor ascunde în munţii celor trei cruci vor găsi adăpost şi vor fi salvaţi, pentru a trăi după acea în abundentă,

fericire şi iubire, deoarece după aceea nu vor mai fi războaie…”

profeţia de la pucioasa

Această profeţie este controversata datorită posturii celor de la Pucioasa în raport cu Biserica Ortodoxă Romană.

Totuşi, cei care cunosc puţină istorie şi care au ceva cunoştinţe mai profunde despre alcătuirea contemporană a statului român, cât şi a factorilor de risc, vor regăsi elemente care dau de gândit.

vestirea noului Ierusalim

„Laudă Ierusalime, pe Domnul, lăudă pe Dumnezeul tău, Sioane!

Că El a întărit stâlpii porţilor tale, a binecuvântat pe fii tăi în tine.

Cel ce pune la hotarele tale pace şi cu fruntea grâului te sătura.

Cel ce trimite cuvântul Său pământului; repede aleargă cuvântul lui! Psalmul 147, 1 – 4

…Se aude glas cu tărie care strigă: cine va vorbii pentru Mine? Iată suflu duh de trezire peste popoare să trezesc duhul descoperitor peste înţelepţii pământului, ca să ştie că Eu sunt Dumnezeu, Vin să netezesc cărările, vin să curăţ pământul şi să-l adap apoi, ca să răsară peste el iarbă nouă şi grasă şi să hrănesc încă o dată mulţimile. Vin curând şi plata Mea este cu Mine. Nimic nu îndeplinesc fără să descopăr taina Mea prorocilor. Ierusalime, care omori pe proroci şi nimiceşti pe cei trimişi ai Mei; iată, vin să mă desăvârşesc. Să audă popoarele şi limbile că vin cu Ierusalimul cel de Sus să-l aşez pe pământ şi să pun în mijlocului lui cele scrise în Carte. Vin să aleg iarăşi Ierusalimul.

Iată glasul Domnului pe pământ; scrie şi dă de ştire ce grăieşte Domnul:

Duhurile lui Dumnezeu suflă peste pământ şi cine se încumetă să-mi tulbure planurile? Să vină să lupte cu Mine, să vină să judece între Mine şi via Mea. Vai celor ce numesc Lumina întuneric şi întunericul Lumină, care zic amarului dulce şi dulcelui amar. Vine Domnul şi munţii se clatină şi nimiceşte Babilonul. O, cum ai căzut tu din cer, tu care ziceai că-ţi aşezi sălajul în muntele Meu cel sfânt. Iată vine după tine

un rege cu dreptatea Mea şi ochii celor care văd nu vor mai fi închişi. Cei slabi la inimă întăriţi – vă şi nu vă temeti. Eu voi merge înaintea unsului Meu şi voi zdrobii încuietorile cele de fier, că dintr-un ţinut de departe chem un om să îndeplinească planul Meu.

Scoală-te România Mea, ridică-te iubito, scuturăţi jugul şi vino spre mărire, o, cetatea Iubirii Mele. Nu mai plânge iubito, că valul trece, mai e un ceas. Iată răsare Soare nou şi florile se desfac şi Eu vin să te fac mireasă, vin să te iubesc şi să te aşez întru glorie şi toţi prietenii te vor vedea şi vor umbla întru strălucirea ta, iubito, că aşa stă scris despre tine, că regi vor umbla întru mărirea ta.

Vine Domnul să se odihnească peste tine, că iată întru tine binevoiesc. Te-au cântat poeţii tăi, te-au cântat păgânii tăi şi n-au ştiut de ce te cânta, iubito. Duhurile Mele suflau dis-de-dimineaţă peste tine şi-ţi trezea cântul de iubire şi cântai, o, cetate iubită, cântai cântecul tău de iubire şi erai frumoasă şi cântai. Au trecut peste tine nori şi ceaţă şi-ţi schimbau frumuseţea şi râsul tău înceta atunci, dar nicio ispită n-am lăsat-o să treacă peste puterea ta.

Duhul Meu, ca un bucium se trezea dis de dimineaţă şi sună cu jale şi ridicăm din tine pe vitejii

Mei şi le încingeam mijlocul şi te eliberăm de sub povară şi apoi din nou zâmbeai, iubito, că de la naştere te-am iubit şi te-am sortit să fi a Mea. Dar când a venit iarna, peste tine a căzut o zăpadă grea şi te-a acoperit, iubito, şi-ai murit aproape de tot. Şi te-ai zbătut în sângele tău şaptezeci de ani şi s-a făcut o zăpadă roşie de sângele tău. Şi-am trecut pe lângă tine şi erai goală, iubita Mea, şi Mi-am dezbrăcat veşmântul şi te-am învelit, că Mi-am adus aminte de tinereţea ta când erai frumoasă şi albă.

O, că te-au robit străinii şi te-au necinstit, că ţi-au făcut lege şi te-au silit să te tai împrejur. Dar Domnul îi va smerii şi ei ţi se vor închina la picioare ca să ştie că te-am iubit, iubito. C-ai fost sărmană şi ai fost sub cruce, dar ai păzit răbdarea Mea. Şi acum iată, te trezesc din somn să curăţ murdăria de pe tine şi să te îmbrac cu podoabe noi.

Ridică-te şi vino spre mărire că asta îţi este mărirea de la Dumnezeu. O, România Mea ţi se apropie ziua schimbării la faţă şi vin să mă sălăşluiesc întru tine, că tu eşti scaunul măririi Mele, tu eşti Ierusalimul gloriei Mele, că slava Mea se va coborî peste tine şi vei străluci ca Soarele, o, cetate a strălucirilor, şi toate popoarele vor veni să te vadă, că

porţile tale vor fi deschise zi şi noapte, dar noaptea nu se va mai coborî peste tine, iubita Mea. Voi aşeza pe înălţimile tale sunet de trâmbiţa şi glas de serbare iar feciorii tăi îţi vor cânta cântecul tău de iubire. Şi atunci pământul tău îţi va da înapoi pe morţii de sub el, căci ei vor învia şi tu te vei schimba într-o clipă la trâmbiţa Mea. Şi vei fi regină, iubito, căci Domnul este Reg ele Iubirii şi este Regele tău. Iată vin, cu plata răbdării, că te voi ocroti de ceasul ispitei.

Fii tare, iubito, ca să mă ai cu tine, că niciun neam sub soare nu va avea biruinţa şi gloria ta, că vei fi Mie templu de mărire şi te vei numii Ierusalimul cel Nou, că Eu îţi dau nume nou, iubito, cetate iubită. Trezeşte-ţi urechea ca să-mi auzi glasul că tu vei fi tronul Meu şi în tine se va auzii cântecul meu de slavă: Sfânt, Sfânt, Sfânt Domnul Savaot, Cel care a fost, este şi va fi. Iar pe cei care au călcat peste tine, le voi descoperii păcatul şi-i voi ruşina şi-i voi mustra cu asprime ca să vină înspre pocăinţă. Şi dacă ne vor auzii glasul şi vor deschide, vom intra, iubito, şi vom cina cu ei şi ei cu noi.

Şi voi ridica un om care va fi vrednic să ia cinstea şi binecuvântarea şi puterea şi-l voi chema din Egipt, căci cei ce l-au înstrăinat şi au vrut viaţa lui nu vor

mai fi atunci. Căci Eu voi întinde mâna şi voi lua din tine hrana şi te vei duce apoi la fiul cel vântut şi alungat şi el va plânge şi te va îmbrăţişa şi te va iubii şi va venii cu toată bogăţia Samariei şi-ţi va sluji ţie, că el este de la Mine şi cine este cel ce se va ridica împotriva planurilor Mele cele din veac?

Şi tu te vei numii atunci cea cu bărbat, căci aceasta va birui şi va fi mare prin puterea Mea şi sabia Mea va fi necruţătoare ca să-i gătesc venirea. Şi va veni, iubito, şi se va auzii atunci din nou cântecul tău de iubire şi se va auzi glasul de bucurie al celor înjunghiaţi care au mărturisit despre vremea Mea şi despre mărirea Ja, că vin să te peţesc.

Şi în ziua aceea Mă voi răzbuna pe împăraţi şi pe domni, pe bogaţi şi pe puternici, pe robi şi pe slobozi, că te voi scormonii cu făclii aprinse, cetate iubită şi ochiul Meu va caută prin peşteri şi prin stânci pe cei ascunşi de faţa mâniei Mele.

Dar în ziua aceea voi însemna pe frunte cu Numele Meu şi cu numele tău toată seminţia ta care a

păzit răbdarea Mea şi şi-a spălat veşmântul şi fii tăi vor fi preoţi ai Celui ce şade pe tron şi vor sluji zi şi noapte înaintea Mea şi Mi vor aduce miros de tămâie, miros de iubire, iubito. Şi nu vor mai înseta, nici nu vor mai flămânzi, că le voi dărui izvoarele vieţii şi-şi vor spală în ele obraji de lacrimi şi cine-şi va spăla viaţa în ele, se va adăuga ţie, cetate iubită. O, voi întinde cortul Meu peste tine ca să te ocrotesc apoi, căci Îngerii Mei vor dezlănţui chin şi durere peste cei ce nu au pecetea Celui viu. Şi voi slobozi glas de tunet precum este scris şi se va veşti din nou pe pământ taina lui Dumnezeu pentru toate pop oarele şi limbile şi peste puternici pământului şi voi striga: o, de câte ori am vrut să te adun sub aripa Mea ca să te ocrotesc, dar n-ai voit şi te-ai defrânat departe de Mine şi-ai zăcut în necunoştinţă şi n-ai voit adevărul Meu şi n-ai voit viaţa, că ţi-ai încheiat zapis cu pierirea ca să fii vrednic de pieire. Şi acum, iată, te pustiesc şi vărs mânie peste popoare şi nu Mă vei mai întâlni până se va auzi din nou:

Binecuvântat este cel ce iarăşi vine întru Numele Domnului!

Şi tu, România Mea, cetatea iubirii Mele, vei vedea pe cei ce veneau să te blesteme, căci vor lua

calea lui Valaam, fiindcă eşti binecuvântată şi mare cu Mine, iubito, că de la naştere te-am iubit. Şi-ţi voi pune pe frunte diademă de slavă, că Domnul va împăraţi şi va răsplăti pe robii Săi, pe prorocii şi pe sfinţi şi pe cei ce se tem de Domnul. Şi se va cânta în tine cântare nouă şi nimic necurat nu va mai intra în tine. O, România Mea iubită, ieşi din Babilon, fugi de desfrânare şi sfinţeşte-te cu Mine ca şi a nu guşti din pedeapsa Babilonului. Că se va ridica fumul focului în care va arde Babilonul, cetatea cea înveşmântată în vizon şi-n aur. Şi se vor veseli apostoli şi proroci că Domnul vine cu dreptatea ca să răscumpere sângele lor. Căci Îngerul Bisericilor va suna şi va împrăştia Cuvântul lui Dumnezeu şi vremurile se vor aşeza la loc şi se va slăvi Biserica lui Dumnezeu Cel Viu, iar celor de pe tronuri li se vor dă putere să facă judecată şi să răscumpere sângele celor tăiaţi pentru mărturia lui Dumnezeu, care nu s-au întinat din vinul Babilonului. Şi lăcrimă şi moartea vor pieri şi cerul şi pământul se vor face noi, căci cel e vechi trec cu trosnet. Eu sunt Alfa şi Omega, începutul şi Sfârşitul. Eu sunt începutul cel nou şi tu, cetate iubită, vei fi învăluită de slavă şi vor veni la tine cei scrişi în cartea Mea. Şi va izvorî din tine un râu de viaţă şi voi aşeza în mijlocul tău

pomul vieţii. Fericiţi acei ce-şi spală haina vieţii ca să intre la Dumnezeu. Fericiţi cei ce ascultă Duhurile lui Dumnezeu. Iarba şi floarea se veştejesc, dar Cuvântul Dumnezeului nostru este în veac. Eu sunt cel ce dă nădejde, Eu sunt Cel ce grăiesc.

Suflă Domnul duh de trezire peste înţelepţii pământului: iubiţi frica de Dumnezeu, iubiţi credinţa în Dumnezeu, dar iubiţi dragostea de Dumnezeu. Să se coboare iubirea Mea şi înţelepciunea Mea peste înţelepţii acestui veac şi să nu se mai poticnească nimeni. Înţelepciunea este frica de Dumnezeu, aceasta este începutul înţelepciunii şi cel ce n-o aripe aceasta, acela nu este înţelept. Iubiţi căile Mele, înţelepţilor, că se coboară Dumnezeu peste cei slabi, ca să facă de ruşine pe cei tari, că a ascuns Dumnezeu tainele Sale de înţelepţii pământului şi le-a descoperit pe ele pruncilor lui Israel. Scuturaţi jugul robiei, că cine este robul păcatului, acela nu are înţelepciune, acela schimbă minciuna cu adevărul şi umple de duhul minciunii pe cel aproape mort, căci minciuna seamănă moarte şi rătăcire de pe calea adevărului. Căutaţi-Mă cu inima smerită şi cugetaţi cu drept aţe despre Mine, căci Duhul lui Dumnezeu nu sălăşluieşte cu fărădelegea şi se dă deoparte din faţa ispitei.

Îndreptaţi spinarea voastră şi luaţi jugul Meu, că jugul Meu este uşor şi sarcina Mea este bună. Cel ce nu este ca Mine, nu este cu Mine şi iată, vine ceaţa peste popoare, vine să prindă pe cei fără de lege. Iubiţi dreptatea, iubiţi calea Domnului şi mergeţi pe ea, căci cuvântul înţelepciunii este viaţa şi, în sfârşit iubiţi, iubiţi viaţa. EA sunt CALEA, ADEVĂRUL şi VIAŢA şpeine umblă pe căile Mele, este viu. Cel ce-şi iubeşte viaţa, acela şi-o va pierde. Întăriţi-vă inimile înţelepţilor, întăriţi-vă genunchii, gătiţi cărări drepte, că vine Împăratul slavei şi Dumnezeul Cerurilor voieşte să vă dea vouă Împărăţia. Iubiţi smerenia, o, înţelepţi ai pământului, că Dumnezeu nu se lăsa descoperit şi nu pătrunde în sufletul viclean. Curăţaţi-vă şi albiţi-vă că iată, vin cu plata Mea. Fugiţi din faţa morţii şi împăcaţi-vă cu Dumnezeu că vine Domnul să se odihnească întru ale Sale, vine să-şi anunţe Împărăţia.

România Mea, fii tăi umblă pe căi deşarte; înţelepţii tăi dorm şi se poticnesc, dreptul piere şi nimeni nu ia aminte şi Domnul este străin la tine. Învăţătorii legii se poticnesc pe timp de zi şi n-au putere să împartă viaţă de la Mine. De la mic la mare iubesc calea pierzării şi nimeni nu Mă are pe Mine.

Iată, vin cu văpaie să scot răul din tine, vin să te curăţesc şi să te înnoiesc, vin să fac ceruri noi şi pământ nou, vin la tine, România Mea, că Domnul întru tine binevoieşte şi se măreşte. Iată, sun din trâmbiţa, ridică-te, iubito, scutură ţărâna de pe tine, spală-te, România Mea, că Domnul se uneşte cu tine. Iată, vin să-ţi dezpetcetluiesc izvoarele, vin să-ţi descopăr fântânile, vin să-ţi deschid porţile, că cine te va iubi, după dreptate te va iubi, iubito. O, vin să mă judec cu păstorii turmei Mele

& să adun rămăşiţa şi să-mi pasc turma. Nu trebuia ca păstorii turmei Mele să-i păstorească turma? O, turmă Mea s-a risipit şi s-a rătăcit şi nimeni n-o mai caută. Că păstorii Mei n-au purtat grijă de ea şi s-au păscut pe ei însăşi, dar vin să fac dreptate pentru turma Mea, vin să cer oile Mele de la ei şi nu le vor mai sfâşia şi nu le vor mai junghia. Vin să le port de grijă şi să le cercetez aşa cum cercetează păstorul turma când este în mijlocul ei; vin să le hrănesc şi să le adap.

Vin să fac dreptate între oaie şi oaie, vin să limpezesc apele şi să-mi scot turma la păşune bună. Şi nu te teme turmă mică, un ceas mai este şi te voi păstorii după dreptate şi te voi înmulţi şi voi aşeza

peste tine păstori cu dreptate şi tu vei prăşi şi te vei înmulţi. Şi voi ridica un neam, mare, un neam ales, o preoţie sfânta şi voi revărsa duhul mângâierii şi al măririi peste fii ascultării.

România mea, Ierusalimul măririi Mele, tu vei fi gloria Mea, iubito, şi din tine va răsări peste popoare cântare nouă, cântare de pace peste popoare, iubito, şi imn de slavă veşnică. Bucură-te Noule Ierusalime, bucură-te România Mea, că iată, vine Domnul la tine. Lărgeşte-ţi cortul şi vezi că vin la tine fii tăi; toţi cei ce te-au urât, te vor numii cetatea Domnului, ca din părăsită şi asuprită ce erai, voi face din tine mândria veacurilor. Eu, Domnul, am hotărât aceasta. Hai, popor iubit, bucură-te şi ridică cetatea Iubirii Mele. Cântaţi cântecul de iubire să audă popoarele şi să se înveselească; pune-ţi rochiţă de sărbătoare şi salbă de nuntă, că vine Domnul la tine.

Scoală-te iubito, şi lasă-Mă să-ţi aud glasul, aprinde candela şi ieşi în prag, iubita Mea, şi veghează iubito, că vin în curând!

AMIN!

răpirea unei fete în vârstă de 16 ani din satul lazuri de

ROşlă (Jud. Bihor) în luna Aprilie 1994

„Am văzut o mare strălucire în care se vedea un înger al Domnului cu carul de foc care m-a luat la cer. În cer s-a deschis o poartă şi am văzut un fir de legătură iar glasul Domnului mi-a zis: ACESTA ESTE FIRUL DE LEGĂTURĂ CU PĂMÂNTUL PRIN CARE SE TRANSMIT MESAJE PENTRU CREDINCIOŞII MEI.

Şi-am mai văzut şi alte fire de legătură. S – a deschi o a doua poartă şi-am văzut mulţi îngeri de-ai Domnului. S-a deschis apoi a treia poartă şi-am văzut strălucire şi bucurie de nedescris, am văzut tronul se domnie şi pe Cel ce stătea pe el şi cei 24 de bătrâni. Apoi am văzut o altă poartă deschisă şi-am văzut o cetate, iar la porţile cetăţii erau 3 bărbaţi în haine albe.

Domnul mi-a zis: ACEŞTIA SUNT AVRAAM, ISACŞIACOV. La o altă poartă era un bărbat în alb.

Domnul mi-a zis: ACEST BĂRBAT ESTE NOE. Apoi am văzut pământul ca pe un ecran. Glasul Domnului a zis: ASTĂZI

PE pă Mant se petrece că pe timpul lui noe, chiar şi în

POPORUL DOMNULUI. POPORUL ADUCE JERTFE PE ALTARUL LUI BAAL, ÎMPREUNĂ CU CEI DIN BABILON.

Altarul lui Baal, este televizorul.

În Biserica Domnului am văzut că foarte puţini se închinau la altarul Domnului şi la rugăciune se aduceau puţine jertfe, iar o mare parte din poporul Domnului aduceau jertfe pe altarul lui Baal. Am văzut o altă poartă care era în Babilon. Am văzut acolo o gară care era aproape de Biserica Domnului, iar din Babilon venea diavolul şi aducea cu el o femeie care era firea pământească. Femeia a bătut la uşa Bisericii, Biserica a deschis uşa şi femeia a intrat cu un geamantan mare. În mijlocul Bisericii era un fotoliu mare pe care s-a aşezat femeia. O parte dintre cei din Biserică au venit lângă acea femeie şi le-a împărţit daruri străine.

După ce a împărţit darurile firea pământească aplecat iar cei din Biserică care au luat darurile ei au

petrecut-o până la gară. Ea le-a spus s-o aştepte acolo că va mai veni cu mai multe daruri şi aşa au făcut. Apoi diavolul a plecat cu firea pământească şi cu trenul spre Babilon şi s-a opritla o cetate, care era cetatea de modă. A intrat diavolul acolo, a umplut 5 geamantane cu lucruri fireşti moderne, apoi a revenit la Biserica Domnului. Când a coborât din tren cei din Biserică erau acolo şi o aşteptau şi din nou a început să împartă daruri străine celor din Biserică. Apoi din cer s-a coborât un nor plin de strălucire în biserică şi din acel nor s-a auzit un glas puternic care a strigat: ACUM VA FI RĂPIREA

Bisericii de pe pământ

I-am văzut pe cei ce au stat aproape de altarul Domnului cum o putere a venit ca un magnet şi i-a ridicat. Cei ce au primit darurile firii pământeşti, au privit spre altarul de rugăciune şi-au văzut că altarul era gol, era pustiu, nimeni nu mai era acolo şi şi-au dat seama că a fost răpită Biserica Domnului de pe pământ. Firea pământească a ieşit afară şi râdea de cei ce au primit darurile ei că au rămas jos. Cei ce au rămas jos au început să plângă şi să alerge dintr-o parte în alta. Am văzut o poartă şi cei ce au rămas de la răpire s-au dus să bată în acea poartă dar nu s-a

deschis. S-a arătat un nor strălucitor deasupra porţii şi un glas a strigat: PLECAŢI DE LA MINE CA NICIODATĂ NU VaM cunos Ei, s-au îndepărtat de la poartă plângând pentru că au primit darurile firii pământeşti. Am văzut apoi un nor plin de întuneric care venea de la cer spre pământ iar glasul Domnului a zis: ACUM VA FI O URGIE MARE PE PĂMÂNT. Cei din Babilon şi cei din poporul Domnului care au rămas jos de la răpire cercetau din nou Biblia şi din nou încercau să se închine la altarul Domnului. Făceau stăruinţe să primească unii Duhul Sfânt, dar totul era în zadar.

Din cer s-au pogorât flăcări de foc care veneau pe pământ şi glasul Domnului mi-a vorbit: ACUM VA CĂDEA BABILONUL şi Va aRDESODOMA ŞI GOMORA. Am văzut lucrul acesta. Oamenii se tânguiau, animalele mugeau, că nu puteau suporta necazul care venea pe pământ. Apoi a apărut un nor strălucitor pe pământ şi am văzut oamenii şi animalele arse, cetatea de modă era arsă şi fumul mergea în sus. Fumul reprezenta păcatul din omenire.

Apoi am văzut o altă lucrare: Am văzut o poartă mare deschisă în Babilon unde aşteptau cei din poporul Domnului. A apărut un sol cu o carte în mână

şi era solul celui rău. Toţi cei ce mergeau acolo aveau numele scris în acea carte. Au intrat cei din poporul Domnului şi s-au aşezat la masă cu cei din Babilon. Acolo era un aparat de muzică şi se distrau cu toţii. Apoi am văzut o altă lucrare: Am văzut 3 porţi deschise şi cei din poporul Domnului o mare parte erau acolo şi aşteptau. S-au deschis porţile şi diavolul a ieşit pe porţi şi le-a zis: veniţi să vă arăt gloria lumii. Au stat mai mult timp şi am văzut un munte înalt în Babilon unde diavolul le-a arătat gloria lumii.

Al 2-lea înger a sunat din trâmbiţă pentru a doua înviere a morţilor. Şi morţii au înviat. O altă carte a fost deschisă în care erau scrise toate faptele rele ce le = au făcut pe pământ. Am văzut printre aceştia şi dintre cei ce au fost botezaţi cu Duhul Sfânt dar au părăsit legământul Glasul Domnului a zis: numele lor a fost şters din cartea vieţii şi au fost trecuţi în cartea PENTRU judecată pentru că şi-au părăsit

LEGĂMÂNTUL. Mi-i s-a arătat o altă lucrare: Pe pământ venea o mare negură şi un ger mare că pu puteau suporta şi glasul Domnului a spus: SPUNE LA

Pop Or pe pămî Nt să se îmbrace gros că nu va putea suporta la FRIGUL CARE vine.

Mi s-a arătat apoi o altă lucrare: Am văzut

scaunul de judecată şi pe Cel ce s-a aşezat pe el, avea cartea în mână. Am văzut pe cei de la prima înviere la dreapta Lui iar ceilalţi la stânga. În spatele scaunului era un nor mare de martori ca să judece. Fiecare cum şi-a auzit numele a trecut înaintea scaunului de judecată şi stătea ca mărturie la cei de pe pământ. Primul a trecut la judecată, un bărbat care a mers pe calea Domnului 25 de ani, dintr-un duh de mândrie a căzut de la credinţă şi a săvârşit păcate mari de moarte. L-a judecat şi a dat poruncă să fie aruncat în foc. Acolo în adânc îl chinuiau 3 balauri. Apoi a trecut la judecată o femeie care a mers pe calea Domnului 30 de ani, dar nu a dat naştere la copii şi din pricina aceasta a fost aruncată în iazul de foc. Acolo aşteptau 7 bal-Mi-i s-a arătat o altă lucrare: Am văzut 4 îngeri care răsunau cu trâmbiţa în cele 4 colţuri şi. glasul Domnului a zis: ACUM VA FI UN CUTREMUR MARE DE PĂMÂNT. S-a zgud uit pământul şi pe nori a apărut un om în haine albe cu o carte în mână zicând: ACUM VA FI PRIMA ÎNVIERE A MORŢILOR. A fost trimis un înger care răsună cu trâmbiţa şi s-au deschis mormintele. Pământul s-a ridicat la câţiva metri şi cei care au avut parte de prima înviere au ieşit din morminte. S-a deschis cartea vieţii şi numele lor erau

scrise în acea carte.

auri cu gurile căscate şi o chinuiau grozav. Glasul Domnului a zis: A FĂCUT PĂCATE MARI DE MOARTE ACEASTĂ FEMEIE.

După judecata celor din poporul Domnului, au fost judecaţi cei din Babilon. Apoi am văzut pe cei ce le vesteau Evanghelia pe pământ erau ca martori înaintea lor. După judecată s-au deschis porţile iadului şi cei din Babilon au fost aruncaţi acolo în adânc. Dar în cel mai mare adânc au fost aruncaţi cei ce au fost botezaţi cu Duhul Sfânt şi au părăsit legământul.

(Vezi: „O revelaţie Divină despre Iad”, n. rj Mi s-a arătat o altă lucrare: Am văzut cerul cum s-a făcut sul ca o hârtie şi pământul a trecut dintr-odată cu trosnet. A răsărit un cer nou şi un pământ nou şi s-a arătat un munte înalt. Am văzut pe cel ce a judecat, a dat poruncă la îngeri să coboare o cetate care era Noul Ierusalim, pe muntele acela înalt. După coborârea cetăţii s-au deschis porţile şi mireasa era în cetate.

Glasul Domnului a zis: ACOLO AU INTRAT CEI CE AU AVUT PARTE DE ÎNTÂIA ÎNVIERE. Porţile au rămas deschise în cetate, la fel şi porţile iadului şi cei din cetate plângeau pentru cei din adânc care se chinuiau, fiindcă în cetate erau părinţii iar în adânc se

chinuiau copii şi invers. Am privit din nou spre iad şi am văzut pe cei ce au părăsit legământul, cum se chinuiau şi strigau la Dumnezeu să-i scape de acolo dar le-a răspuns un glas: NICIODATĂ NU V-AM CUNOSCUT. Am văzut între Rai şi Iad o prăpastie mare încât nimeni nu putea trece de la unii la alţii.

După această lucrare Duhul Domnului m-a coborât în văzduh şi am fost dusă deasupra Americii şi am văzut America pe un ecran, am fost dusă deasupra oraşului Chicago. Am văzut un palat mare şi o gloată mare aştepta acolo. Domnul mi-a zis: FÖ FOARTE ATENTĂ LA Ce VEZI CA SĂ POŢI SPUNE LA POPORUL MEU. ACEASTĂ GLOATĂ SUNT CREŞTINII DIN ROMÂNIA CARE AU VENIT ÎN AMERICA. S-a deschis poarta palatului şi au intrat acolo unde era altarul lui Baal.

Domnul a zis: CREDINCIOŞII DIN ROMÂNIA BOTEZAŢI CU DUHUL SFÂNT AU VENIT ÎN AMECA SĂ ADUCĂ ALTARUL LUI BAAL ÎN ROMÂNIA. La graniţele ţării îi aşteptau ceilalţi credincioşi din România să vină cu altarul lui Baal. Când au intrat cu el în România am văzut cum se închinau la el o mare gloată din poporul Domnului. Domnul a zis: AICI ÎŞI

petreceredincloşii DINROmâNIA nopţile, la

altarul lui

BAAL, CÂND EI TREBUIE Să STEA LA RUGĂCIUNE ŞI LA NOPŢI DE VEGHE, SĂ ADUCĂ JERTFE LA ALTARUL MEU şi Să SE ÎNCHINE LA ALTARUL MEU. Am privit apoi pământul în altă parte şi era mare viscol.

Am întrebat pe Domnul ce reprezintă viscolul acesta. Glasul Domnului a zis: ACESTA ESTE PRIGOANA CARE VA PUNE BISERICA DOMNULUI LA ÎNCERCARE. Am văzut o gloată de popor care a trecut prin viscol şi glasul Domnului a zis: ACEASTA ESTE BISERICA DOMNULUI DE PE PĂMÂNT CARE VA TRECE PRIN PRIGOANĂ.

Şi am mai văzut şi pe cei care n-aveau încălţăminte groasă cum îi trântea viscolul la pământ, au căzut şi nu s-au mai ridicat. Apoi am văzut pe cei care erau îmbrăcaţi gros că au putut înaintă prin prigoană şi au biruit. După ce s-a terminat această lucrare am privit în altă parte a pământului şi am văzut a doua prigoană reprezentată printr-un cuptor mare de foc. Lângă cuptor era o fiinţă. Apoi am văzut Biserica cum trecea fiecare pe rând şi fiinţa aceea îi arunca pe fiecare în cuptor. Am văzut pe mulţi care trebuiau să treacă prin acel cuptor de foc cum s-au

lepădat de credinţă fiindcă aveau duh de frică. După lucrarea aceasta am văzut un nor plin de strălucire care s-a coborât din cer.

Glasul Domnului a zis: PRIVEŞTE O ALTĂ LUCRARE CARE VA VENI PE PĂMÂNT. M-am uitat şi am văzut cum s-a întunecat, lună s-a prefăcut în sânge. Am văzut un înger că a fost trimis la râul Eufrat să arunce un potir de mânie peste pământ. După ce a aruncat potirul de mânie, izvoarele apelor s-au prefăcut în sânge. Oamenii alergau într-o parte şi-n alta şi nu mai găseau apă pe pământ. Apoi am văzut pe pământ o stradă, era cea mai mare din iabilon şi ducea la pierzare. Pe strada aceasta mergeau cei din Babilon dar pe acea stradă mergeau şi unii din poporul Domnului. Apoi am privit o poartă deschisă spre Biserică Domnului.

Glasul Domnului a zis: PRIVEŞTE ŞI VEZI CĂCI I-ŢI VOI ARĂTA PE CEI DIN POPORUL DOMNULUI. Am văzut un grup de tineri care ieşeau pe poartă şi mergeau pe un drum. Atunci glasul Domnului a zis; ACE ştla sunt tinerii Din Biserică botezăţi cu duhul sfânt. Ei mergeau cântând. Glasul Domnului a zis: BISERICA BOTEZATĂ CU DUHUL SFÂNT A SCHIMBAT MELODIILE LA CÂNTĂRI. Acel grup de

tineri cântau dar melodiile erau ca ale celor din Babilon. Am văzut şapte grupuri ieşind pe aceeaşi poartă, melodiile erau ca a celor din Babilon. Ultima dată când am privit am văzut că a ieşit pe poartă un grup smerit şi care cântau spre slavă Domnului. Am văzut cum îngerii aşistau la aceea cântare. Glasul Domnului a zis: AŞA TREBUIE SĂ CÂNTE ASTĂZI BISERICA DOMNULUI BOTEZATĂ CU DUHUL SFÂNT.

Apoi am văzut cum ieşea pe poartă un grup de bătrâni cântând. Dar Domnul nu-şi găsea plăcerea în inima lor. A mai ieşit un grup de bătrâni cântând însă erau smeriţi şi privirea lor era înspre ceruri. Atunci am auzit glasul Domnului care’s zis; AŞA TREBUIE SĂ FIE ASTĂZI BISERICA DOMNULUI DE. PE PĂMÂNT, CUM SUNT GRUPUL ACESTA DE BĂTRÂNI. Am privit toate grupurile care mergeau, am văzut două intersecţii. Drumul acela ducea în sus, dar era un alt drum care ducea în altă parte în Babilon. Am văzut cele şapte grupuri de tineri care au trecut împreună cu acel grup de bătrâni cum au plecat spre Babilon, drumul acela ducea spre pierzare. Acolo era Satan care avea două cetăţi unde era o mare destrăbălare.

Diavolul a intrat cu ei în cele două cetăţi, atunci

glasul Domnului a zis: AICI AU INTRAT ASTĂZI CEI DIN POPOR. Am privit spre Biserică din nou pe pământ, era din nou o mare întunecime şi beznă. Am privit spre răsărit şi am văzut cum coborî un înger al Domnului cu o trâmbiţă în mâna care răsuna asupra pământului şi spunea că nu mai e mult şi cel ce vine va veni curând. Apoi au apărut trei îngeri cu trei cărţi în mână. Cărţile au fost deschise asupra pământului. Am văzut cum o mare gloată venea de pe pământ. Glasul Domnului mi-a zis: PRIVEŞTE LUCRAREA ACEASTA CARE SE VA PETRECE ACUM. Am văzut că acea gloată era ridicată de pe pământ. Glasul Domnului a zis:

aceasta este Mireasă care va intra pe porţi în cetate.

Au venit îngerii şi au deschi porţile cerului şi gloata a intrat acolo. Am văzut această poartă care s-a deschis, acolo era cetatea cerească Noul Ierusalim.

Străzile erau pline cu aur strălucitor. Înaintea porţilor erau cei doisprezece apostoli care au deschis porţile când gloata a ajuns acolo. După ce a intrat gloata peporţi în cetate am văzut pe marele împărat care era înaintea cetăţii şi-a intrat şi El împreună cu gloată şi au început să se bucure în cetate. Când – s-a

terminat lucrarea aceasta s-au deschis porţile cerului şi din nou am fost coborâtă în văzduh şi am privit a doua taină ce se va întâmpla pe pământ. Am văzut pe pământ ca atunci când vine vreme rea, tunete şi fulgere de nu putea suporta omenirea. Alergau la stânci şi la peşteri şi se ascundeau şi nu puteau suportă nici acolo. Am privit în altă parte a pământului şi am văzut o mare care reprezenta lumea şi acolo am văzut o fiară puternică şi lângă ea o fiinţă. A

Atunci glasul Domnului a zis: ACUM VA VENI FIARA PE PĂMÂNT. Am văzut prorocul şi fiaraavea în mână o icoană şi mergea la toţi de pe pământ să se închine înaintea lor şi înaintea icoanei. Apoi am văzut pe cei ce au rămas jos pe pământ din popor când au văzut fiara şi prorocul din nou alergau spre poartă să bată în ea dar era în zadar. Atunci prorocul cu fiara au plecat dinaintea lor. Atunci s-au închinat fiarei şi icoanei ei. Când s-a terminat lucrarea pe pământ era o mare întristare. Cei ce erau pecetluiţi cu semnul fiarei pe mână şi pe frunte aveau scris nr. 666. După această lucrare am văzut cum veneau pe pământ tunete şi fulgere, Era un chin şi mai groaznic.

Am privit izvoarele apelor care s-au prefăcut în sânge. Un înger al Domnului făcea de strajă, îngerul a

zis: sunt trimis aici până ce va fi aruncată o altă urgie pe pământ. Am văzut că din văzduh s-a coborât un nor, un alt înger a dezlegat norul şi s-a revărsat pe pământ o furtună foarte grea că nu puteai stă înaintea ei. Am privit şi am auzit că din nou se auzeau ţipete şi strigăte mari pe pământ. Prin beznă şi întuneric, oamenii se chinuiau şi strigau. Din cer s-a coborât o rază de lumină şi Duhul Domnului a descoperit tot ce era în bezna aceea. Am văzut pe cei din poporul Domnului care se închinau fiarei, se chinuiau şi plângeau în aceea beznă. Am privit în altă parte a pământului, cei vii strigau la cei din morminte să iasă afară, să intre ei, că nu puteau suporta urgia ce venea pe norii cerului.

„Glasul Domnului a zis că ACEASTĂ LUCRARE SE VA ÎNTÂMPLA PE PĂMÂNT. Domnul mi-a descoperit o altă taină cu privirela poporul Domnului. Glasul Domnului mi-a zis: FIICELE IERUSALIMULUI UMBLĂ DESTRĂBĂLATE PE ULIŢELE IERIHONULUI. IERIHONUL REPREZINTĂ LUMEA, IAR FIICELE IERUSALIMULUI REPREZINTĂ BISERICA DOMNULUI.

Am văzut străzile din Ierihon şi poporul Domnului, fiicele Ierusalimului. În Ierihon era o piaţă

mare şi acolo erau fiicele Ierusalimului, acolo era Diavolul cu aparate puternice prin care vorbea. Cum se plimbau pe străzi fiicele Ierusalimului ascultau şi ele. Am văzut cum femeile erau cu capul dezvelit şi în pantaloni. Am privit din nou Biserica Domnului şi foarte puţine fiice ale Ierusalimului erau la altarul Domnului. Partea cea mai mare era în Ierihon. Era o mare destrăbălare pe pământ. Am fost dusă din nou în România deasupra jud. Bihor. Am văzut cum umblau fiicele Ierusalimului cu capul descoperit şi ascultau muzică din Ierihon.

Am privit apoi toate oraşele României şi în toate oraşele era aceeaşi lucrgre. A Glasul Domnului a zis: SĂ MĂRTURISEŞTI LUCRAREA PE PĂMÂNT. Apoi s-a deschis o altă poartă şi Domnul mi-a arătat o altă taină cu privire la Biserica Domnului de pe pământ. Pe altarul de rugăciune flăcările sau stins. Pe altar nu era decât scrum şi cenuşă. Am întrebat pe Domnul: unde sunt cei ce se închină la altar? Mi s-a arătat o poartă mare care s-a deschis: acolo era Babilonul. Glasul Domnului a zis: CEI CE S-AU ÎNCHINAT LA ALTAR SUNT ÎN BABILON. Am întrebat pe Domnul. Ce caută ei în Babilon? Glasul Domnului mi-a zis: AQOLO UMBLĂ EI DUPĂ CÂŞTIGURI ŞI DUPĂ MODĂ ACOLO

VOR ÎMBRĂCA HAINELE DE MODĂ. Am privit o altă cetate din Babilon care avea şapte porţi. Cei ce s-au închinat la altarul Domnului au intrat pe acele porţi şi acolo diavolul i-a îmbrăcat cu hainele modei. După ce au îmbrăcat hainele de modă acum se plimbă prin cetăţile Babilonului. Glasul Domnului a zis: TOŢI CEI CE S-AU ÎMBRĂCAT CU HAINELE DE MODĂ DACĂ NU LE VOR ARUNCĂ DE PE EI VOR RĂMÂNEA JOS LA RĂPIRE.

Duhul Domnului m-a dus din nou la altarul de rugăciune. Am privit spre altar şi erau puţini care să aprindă focul pe altar. Glasul Domnului a zis: NUMAI ACEŞTIA VOR AVEA PARTE DE RĂPIRE. După această lucrare am privit din nou prin Babilon şi am văzut o altă poartă deschisă şi am văzut un alt aparat cu haine de modă. Acolo era diavolul care dădea poruncă la un sol să-i facă pe cei din popor să cânte şi să joace înaintea acelui aparat cere era din Babilon. Diavolul râdea şi-şi bătea joc de ei.

Apoi s-a arătat un nor plin de strălucire care venea din cer şi un înger al Domnului a strigat tare: TOŢI ACEI DIN POPOR CARE AU ÎMBRĂCAT

hainele de Modă inâoaceţi-vă de acolo pană nu e prea

TÂRZIU ŞI ÎNCHINAŢI-VĂ LA ALTARUL DOMNULUI. Apoi Domnul mi-a arătat o altă lucrare: S-a auzit un vuiet puternic şi s-au arătat şapte îngeri cu şapte trâmbiţe, după ce au sunat cu trâmbiţele asupra pământului am văzut cum se ridica un fum care se înălţa în sus. Glasul Domnului a zis: ACESTA ESTE PĂCATUL DIN BABYLON CARE A AJUNS PÂNĂ LA CEA MAI ÎNALTĂ CULME. Apoi am privit Biserica Domnului d am văzut că de pe altarul de rugăciune se ridica un fum tot mai sus. Glasul Domnului a zis: ŞI ÎN BISERICA DOMNULUI A AJUNS PĂCATUL LA CULME Apoi Domnul mi-a arătat o altă lucrare: A apărut o altă strălucire asupra pământului. Am văzut un balaur puternic care se ridica de pe pământ şi încerca să zboare tot mai sus.

Glasul Domnului a zis: Va începe lupta în Biserica Domnului priveşte. BISERICA E ÎMPĂRŢITĂ ÎN DOUĂ PĂRŢI.

Am privit şi am văzut că jumătate din Biserică era smerită, iar jumătate din Biserică este modernă. Biserica smerită se închină la altarul Domnului, iar jumătate de biserică se închină la altarul lui Baal.

Am privit câmpul de bătaie şi lupta ce se dădea între cele două biserici pe acest câmp de bătălie.

Biserica modernă se luptă împotriva Bisericii smeriţe. Acel balaur dădea putere Bisericii moderne să lupte cu Biserica smerită. În apărarea Bisericii smerite a coborât un înger al Domnului dintr-o flacără de foc. Biserica modernă a căzut la pământ împreună cu acel balaur cere-i dădea putere. După ce a fost învinsă Biserica modernă, diavolul a venit cu solii săi să ducă un alt război cu Biserica smerită.

Diavolul şi-a organizat solii în grupuri şi le-a împărţit arme. În apărarea Bisericii smerite au fost trimişi patru îngeri. Am văzut diavolul cum zbura ca un balaur şi căuta să doboare Biserica smerită la pământ. Dar cei patru îngeri au venit şi flacără de foc l-a îndepărtat pe diavol la o parte şi atunci solii săi au fost doborâţi la pământ. După prima luptă diavolul şi solii săi au plecat în Babilon.

Biserica smerită a rămas tot pe câmpul de bătălie. Am văzut că diavolul din nou s-a „organizat să vină cu solii săi şi a început al treilea război cu Biserica smerită. În apărarea Bisericii smerite au venit şapte îngeri ai Domnului şi s-au coborât şapte flăcări de foc. Am văzut că puterea diavolului a fost înfrântă, n-a mai avut nicio putere asupra Bisericii smerite. După ce s-a terminat toată lupta, Biserica smerită a

fost răpită la cer. După „răpirea Bisericii smerite glasul Domnului a zis: PRIVEŞTE ACUM CE SE ÎNTÂMPLĂ CU BISERICA MODERNĂ. Atunci am văzut, de la un râu erau trimişi şapte îngeri cu şapte urgii ca să le arunce pe pământ şi peste cei din Biserica modernă. A fost trimis un înger al Domnului care a dezlegat primul nor în văzduh. Din el s-a revărsat o furtună puternică, Biserica modernă trecea prin acea furtună şi se chinuia groaznic.

A fost trimis un al doilea potir de mânie şi a fost revărsată a doua urgie, peste pământ a venit o beznă mare. Atunci Biserica modernă nu mai vedea să umble nicăieri, stătea pe loc chinuită groaznic. A fost trimis al treilea înger ca să arunce a treia urgie. Atunci am văzut un vânt foarte puternic peste Biserica modernă. Ea a căzut la pământ şi atunci şi-a rupt hainele de modă cu care era îmbrăcată. A venit a patra urgie pe pământ. Am văzut îngerii care treceau pe la toate apele de pe pământ.

Toate apele s-au transformat în sânge. Biserica modernă alerga dintr-o parte în alta fiindcă îi era sete şi fără apă nu putea trăi.

Când a fost aruncată a cincea urgie peste Biserica modernă am văzut doi îngeri care veneau cu

un nor foarte puternic şi l-au dezlegat şi a pornit un trăsnet pe pământ şi fulgere neîncetat. Biserica modernă nu mai putea suporta.

Când a fost dezlegată a şasea urgie pe pământ s-a făcut un nor mare de lăcuste care veneau şi încercau să facă distrugere pe pământ. Aceste lăcuste au început să chinuiască Biserica modernă care nu mai putea suporta.

Apoi au fost trimişi, şapte îngeri care au aruncat cea mai mare urgie pe pământ. Au fost dezlegate şapte flăcări de foc care au încins tot pământul. Din cele şapte flăcări a fost arsă Biserica modernă pentru că nu s-au închinat la altar şi n-au dezbrăcat hainele de modă. AMIN.

profeţia preotului Ioan Alexandru:

În data de 7 ianuarie 1992, preotul Ioan Alexandru (creştin-ortodox) a fost răpit cu duhul de către Fecioara Maria, în timp ce se ruga în casa unor credincioşidin Braşov. Iată mesajul pe care Tatăl

Ceresc i l-a revelat: Unicul Meu Fiu, IISUS HRISTOS, A VENIT DIN NOU PE PĂMÂNT.

ÎN ROMÂNIA. De asemenea, sfinţii Ilie, Enoh şi apostolul Ioan Evanghelistul sunt încarnaţi în aceea şi ţară, ce are o misiune spirituală deosebită. Ilie şi Enoh vor trăi în trup doar 33 de ani şi 6 luni – până la sfârşitul lumii actuale – atât cât a trăit şi IISUS pe pământ; ei vor fi martirizaţi în România, în faţa catedralei Noului Ierusalim, construită pe locul unde a fost Pomul Vieţii şi al Cunoaşterii.

Sfântul Ioan va rămâne pe Pământ să propovăduiască adevărata credinţă: Cultul Htistofil, Evanghelia de Foc viu Dumnezeiesc. CEI TREI SFINŢI ÎMPREUNĂ CU Iisus; Prinţul CEL DIN VEAC, VOR PROPOVĂDUI globului întreg ADEVĂRUL CEL DUMNEZEIESC, ca lumea săcunoască astfel că toate se schimbă pe faţa pământului. Acest lucru se va petrece în mărturia tuturor apostolilor ce vor fi formaţi în 3 zile şi 3 nopţi. Toate popoarele vor cunoaşte adevărul şi mulţi se vor creştina prin Cultul Hristofil. Veţi vedea pe cerul României un film dat de Dumnezeire, în care se va arăta fugitiv facerea planetei şi a omului, apoi toate evenimentele biblice, însoţite de o explicaţie justă, pentru a elimina astfel

toate rătăcirile (sectelor) făcute până acum. OAMENII

Vor cunoaşte purul adevăr direct din sursa dumnezeiască. Acest film, transmis pe bolta cerească de deasupra Noului Ierusalim Pământesc, va fi redat tuturor ţărilor.

Două milioane de români vor fi făcuţi apostoli prin primirea Harului Sfânt de la cei 7 patriarhi, prin cele 7 sfinte taine. SE VOR FACE FOARTE MULTE SCHIMBĂRI PRIN CENZURA SPIRITULUI SFÂNT, Care e persoană fizică. Nu vor mai fi partide politice. După terminarea recensământului va veni la putere un nou guvern. La conducerea ţării va fi ales un mic grup de oameni, pricepuţi şi binevoitori. Toţi românii vor fi transformaţi prin Har şi abundentă, vor fi aduşi să cunoască o nouă formă de trăire Dumnezeiască. VA FI O SELECŢIE ÎNTRE ALTRUIŞTI ŞI EGOIŞTI. UN FLUID DIVIN VA ACOPERI PĂMÂNTUL. România se va transforma într-o grădină minunată, iar natura îi va fi prielnică.

Nu se cer mătănii şi nici credinţă oarbă, ci SINCERITATE şi OMENIE (BUNĂVOINŢĂ). Nu se cere să trăiţi în sfinţenie – fanatism religios – în pustnicie sau în păduri.

VINE DUHUL SFÂNT Să CENZUREZE VIAŢA

OAMENILOR DIN ROMÂNIA. Toţi nelegiuiţii vor fi trăsniţi, fulgeraţi. Toate bisericile şi lăcaşurile vor fi cenzurate şi cele necorespunzătoare vor fi demolate cu tot respectul cuvenit. Vor fi zidite biserici frumoase, cu cele mai minunate materiale provenite direct din cosmos. Înainte de Judecată de Apoi, pe faţa pământului va fi o expoziţie de lăcaşuri sfinte închinate Dumnezeirii. Aproape că vor fi mai multe sfinte biserici, decât case de locuit, fiindcă toţi sfinţii din Cer au cerut în genunchi lui IISUS să dea suflet şi generozitate oamenilor care sunt bogaţi şi au posibilităţi, să doneze românilor toate cele necesare construirii de biserici în apropierea reşedinţei Dumnezeirii – catedrala Noului Ierusalim Pământesc, ce va fi demnă şi minunată.

SE TERMÂNA VIAŢA PĂMÂNTEASCĂ PĂCĂTOASA ŞI ÎNCEPE CEA SFÂNTA, divină, elernă. toate popoarele urmează să vADĂ O VIAŢĂ EXEMPLARĂ ÎN ROMÂNIA, ŢARA CARE VA FI CONDUSA DE SFINŢII VENIŢI DIN CER ÎN TRUPURI OBIŞNUITE: ILIE, ENOH ŞI IOAN EVANGHELISTUL. EI VOR” FACE TOATE RETUŞURILE NECESARE fără despotism, dar şi FĂRĂ MILĂ, deoarece sunt acum „oameni” care menţin funcţii prin care opresc bunul

mers al ţării.

Până la mila oamenilor, îngerii vor aduce materiale din cosmosămetale nobile necunoscute – pentru construirea Noului Ierusalim Pământescjn CEL MAI SCURT TIMPROMÂNIA VA FI CEA MAI BOGATA ŢARA DE PE SUPRAFAŢA PĂMÂNTULUI, aducându-se aici sute şi mii de vagoane cu metale nobile, încât în România va fi Banca Internaţională a globului pământesc, de unde se vor emite banii în viitor.

Moneda internaţională va fi impusă tuturor şi va avea 100 de grame de aur; se va numi „Cezarul”; fiecare monedă naţională va avea 10 grame de aur şi va fi universal valabilă. Toţi vor munci cu plăcere şi vor câştiga după Ament, vor avea o viaţă binecuvântată de bunul Dumnezeu. POPORUL ROMÂN VA FI REEDUCAT Şi, ÎN MIJLOCUL ACESTUI POPOR MINUNAT, VA FI REŞEDINŢA DUMNEZEIRII. VA FI RAIUL PE PĂMÂNT ÎN ROMÂNIA. Şi, din nou, pe PĂMÂNTUL ROMÂNESC AL RAIULUI lui Adam şi Eva, pe locul unde a fost Pomul Cunoaşterii Binelui şi răului, se va sădi un pom care va creşte de 100 de ori mai repede decât cresc pomii obişnuiţi, care va fi ca acela de la început. AICI SE VOR FACE CELE MAI MARI MINUNI ŞI SE VOR BOTEZA TOATE

POPOARELE ÎN LUMINĂ. CEI TREI SFINŢI DIN CER AU VENIT ÎMPREUNĂ CU PREOTUL ACEL DIN VEAC MELCHISEDEC, CARE E DUMNEZEU SPIRITUL SFÂNT, pe care nu Laţi cunoscut

Până acum, dar despre care e scris în Sfânta Scriptură (vez Rde exemplu, la Ioan, cap. 14, Făgăduinţa Duhului Sfânt). EL E FĂRĂ TATĂ, FARA-MAMA, FAR SPIŢA DE NEAM OMENESC, CU TRUP IDENTIC CA AL LUI IISUS HRISTOS. Deci DUMNEZEU SPIRITUL SFÂNT ESTE PREOTUL CEL DIN VEAC, Căruia Eu, Tatăl Ceresc, I-am format un trup din Foc Viu Dumnezeiesc, prin Cuvânt; este Cel care, la majoratul Lui (30 de ani), mergând în cetatea Salemului (actualul Ierusalim), a fost proclamat de popor Patriarh şi Împărat; El este Cel care a sta At o vreme pe Pământ şi apoi S-a urcat în Ceruri. DUMNEZEU SPIRITUL SFÂNT ESTE UNA CU DUMNEZEU FIUL IISUS HRISTOS, ŞI ACUM A VENIT DIN NOU PE PĂMÂNT, ca să ajute la refacerea cultului sfânt redresat de Mine, Dumnezeu Tatăl, denumit Hristofil, ce va fi compus din cele două culte care sunt mai apropiate de Adevăr: ortodox şi catolic. TOŢI VOR CUNOAŞTE ADEVĂRUL VĂZÂND FILMUL (AKASHIC) DE DEASUPRA ROMÂNIEI, CARE VA

DURA 3 ANI ŞI 6 LUNI, TRANSMIS ZILNIC DE LA ora 3 LA 7 SEARA…

În România vor veni oameni din toate ţările să vadă minunile de pe bolta cerească. DEASUPRA ROMÂNIEI VA FI FĂCUTA ŞI JUDECATA DE APOI. Va fi un şantier lucrativ: TOTUL SE VA SCHIMBA RADICAL ÎN ROMÂNIA CĂTRE O FORMA IDEALA, PARADIZIACA. VOR AVEA

Cultul Hristofil va fi prezentat 6 luni spre cunoaşterea românilor. Celelalte popoare vor lua să studieze Evanghelia de Foc timp de 3 ani. Evanghelia de Focva fi cunoscută de toată lumea, în două ediţii: una pentru iniţiaţi şi una pentru poporul simplu; şi de tot cosmosul (alte civilizaţii, lumi paralele) după judecata de Apoi. Cât de curând, forma ideală de trăire va reveni pe pământ. „Perversiunile şi curvia vor fi înlăturate. Fiecare trup omenesc este un templu al. ui Dumnezeu. Fiecare preot care slujeşte sincer Sfânta Liturghie şi Sfintele Taine este un altar dumnezeiesc. Vieţuirea pe faţa pământului va mai dura 30 de ani (până în 2022). Până atunci TOATE NEDREPTĂŢILE VOR FI CURMATE. Timp de 3 ani şi 6 luni – cât va dura filmul de deasupra Noului Ierusalim din România – vor fi pe faţa pământului perturbări şi

încercări nedorite, dar apoi va veni pacea.

LOC SCHIMBĂRI FULGERĂTOARE, atât la nivel naţional, cât şi la nivel mondial. SFÂNTUL DUH – ca persoana fizică – şi cei trei sfinţi vor face în 7 ani cele 7 sfinte taine fără de greşeli, căci vor primi de la Mine, Tatăl lor, darul de infailibilitate, pentru a sluji fără de păcat şi fără de greşeală. Acest mare dar Ei îl primesc şi-l vor transmite unor 7 persoane mari, importante, care vor avea de la Mine dezlegarea de a ierta toate păcatele, astfel încât NICIUN OM DIN LUME (care nu a acceptat semnul fiareişi care-şi va dori sincer Mântuirea) NU VA RĂMÂNE NEMÂNTUIT, NEDEZLEGAT, NESFINŢIT ŞI NEMILUIT! Iată ce milă mare vă vine prin aceşti Oameni chemaţi cu o misiune Dumnezeiască! Conducerea se va schimba. Bolnavii se vor vindeca.

În România va fi laboratorul Akashic; pe bolta voastră cerească lumea va vedea lucruri minunate. Sataniştii şi sectanţii vor fi desfiguraţi, iar şefii lor trimişi în iadul veşnic. SATANIŞTII VOR FI LUAŢI PRINVĂZDUH ŞI ARŞI DEASUPRA NOULUI IERUSALIM, ÎN VĂZUL TUTUROR. În România va fi abundenţă mare; această ţară aparţine doar lui Dumnezeu. Să nu mai râvnească alte popoare

pământul românesc!” AMERICA VA FI DISTRUSĂ. Anglia face spiritism cu demonii... Ruşii vor avea încercări grele, dar le vor trece şi se vor creştină. Chinezii vor lua şi vor lucra Siberia. Nu vor mai fi popoare subjugate OMENIREA SE VA CORECTĂ, DACĂ NU DE BUNĂvOIE, CEL PUŢIN DE NEVOIE.

IISUSHRISTOS, ILIE, ENOH şi apostolul IOAN Evanghelistul, PRIN FLĂCĂRILE FOCULUI DE LA NOUL IERUSALIM, Vă vOR VORBI 3 ZILE ŞI 3 NOPŢI, ÎN MĂRTURIA TUTUROR OAMENILOR CARE VOR FI ADUŞI PE CALEA AERULUI DE CĂTRE DUHUL SFÂNT SĂ AUDĂ ŞI SĂ CREADĂ TOATE CELE CE URMEAZĂ SĂ SE ÎNFĂPTUIASCĂ FULGERĂTOR PE FAŢA PĂMÂNTULUI. După aceste 3 zile şi 3 nopţi, cei trei sfinţi vor face o liturghie întreită. Din slava cerească vor veni la acel altar improvizat la Noul Ierusalim copilul Iisus şi pruncă Fecioara Maria, care vor rămâne în mijlocul poporului omenesc spre a ajuta pe toată lumea să cunoască mila dumnezeiască, să se vindece, să se corecteze şi să perfecţioneze toate lucrurile care trebuie să intre în eternitate. Deci, CEEA CE NU S-A PUTUT FACE PÂNĂ ACUM CU TOATE MIJLOACELE DE CARE DISPUN OAMENII, se va face cuajutorul cel dumnezeiesc.

Pentru reuşita acestei schimbări – de la o formă neputincioasă a feţei pământului la o formă ideală – vă dăruiesc 3 trofee sfinte: BASTONUL LUI AARON, CRUCEA LUI IEZECHIEL şi CORNUL DE AUR al lui SAMUIL, CU CARE SE vor FACE CELE MAI Mari MINUNI şi prin care omenirea va primi tot ajutorul cel sfânt şi dumnezeiesc de care are nevoie. Nu numai oamenii, ci şi întreaga natură – împreună cu păsările şi animalele – se vor schimba după nevoile cerute de OM; climatul va fi temperat; acolo unde condiţiile de viaţă sunt aspre, cu bastonul lui Aaron se va da o binecuvântare să se încălzească, sau să se răcească vremea, după necesităţi.

Gheţarii de la poli se vor dezgheţa datorită vulcanilor, astfel că oamenii vor putea locui atât la polul Nord, cât şi la polul Sud. Apava creşte ca volum; unele zone vor fi pentru totdeauna acoperite de ape. Scoarţă pământului trebuie să se aşeze corect pentru a intra în eternitate fără perturbările de acum. De aceea, vor veni foarte multe cutremure, iar vulcanii vor schimba mult înfăţişarea lumii. Deoarece lumea dezorientată nunoate să creadă că VĂ VENI RAIUL PE PĂMÂNT, demonstrativ, MAI INtând ROMÂNIA, ÜNDE AU REVENIT IISUS HRISTOS ŞI SFINŢII DIN

CER, VA FI PRIMA SCHIMBATĂ, de la forma deficitară în care se află acum, LA O FORMĂ IDEALĂ.

Tot ce lipseşte României va fi adus din cosmos de către Sfinţii îngeri împreună cu cei 3 sfinţi şi cu încă 100 de miliarde de Sfinţi îngeri din ceata a zecea cerească, care cunosc toate preocupările necesare pe lume pentru a transforma fiecare colţ de pe Terra. Vor fi aduse cele mai minunate plante, animale şi culturi din cosmos. Recolta va fi bogată. Din materiile prime aduse se vor construi lucrări pentru cultul Sfânt, dar şi pentru uz lumesc, la o formă atât de frumoasă încât să rămână în muzeul eternităţii.

ÎNCEPÂND DIN MOMENTUL CÂND SE DAU CELE 3 TROFEE SFINTE ÎN ROMANJA, DUHUL SFÂNT VA ÎNCEPE SĂ CENZUREZE VIAŢA DE PE PĂMÂNT, şi toate ambiţiile ori faptele negative vor fi retuşate fără voia oamenilor. O mare parte din ce-i care nu se încadrează în Legea Mea Dumnezeiască şi trăiesc prin ispita păcatelor o viaţă degradantă din toate punctele de vedere sunt programaţi să părăsească viaţa în trup şi să în eterna durere (iad). Rămân numai oamenii care au o conduită demnă, umanitară, care au ataşament faţă de Legea Mea Dumnezeiască. Aceştia care rămân după TRIEREA

care se va face vor fi oamenţeare vor lucra la RAIUL CEL PĂMÂNTESC, împreună cu Sfinţii îngeri, şi întreaga faţă a planetei se va schimba.

viziunea stareţului antonie

Stareţul Antonie a fost un bătrân duhovnicesc, preot de mir de rang înalt care a slujit, după detenţia din lagărele sovietice, în parohiile Bisericii Ortodoxe Ruse a Patriarhiei Moscovei şi care s-a învrednicit de două viziuni de la Dumnezeu despre timpurile de la urmă (avea în jur de 100 de ani la data acestor convorbiri, al cărei an este neprecizat, dar este foarte aproape de zilele noastre), iar la scurt timp a trecut la Domnul. Sursa originală de unde a fost preluat textul o constituie cartea: Convorbiri duhovniceşti şi învăţături ale Stareţului Antonie de Pr. Alexander Krasnov, care este disponibilă şi în limba engleză,

online.

„Pe la începutul anilor ’70, în vremea oficierii Dumnezeieştii Liturghii, am avut parte de prima viziune. Şi iată cum a fost. În vremea aceea, a început atracţia fata de Occident şi, respectiv, dispăreau trăsăturile proprii slavilor: simplitatea, ospitalitatea, lipsa lăcomiei de bani. Lăcomia banilor (iubirea de argint), de altfel, este pusă în capul unghiului noii concepţii despre lume: banii şi lucrurile sunt mai presus decât moralitatea, spiritualitatea. Cel mai groaznic s-a întâmplat să fie ca modul de viaţa al oamenilor ce-şi zic ortodocşi, adesea, dintre cei care urmează cu râvnă rânduielile bisericeşti, devine ca şi al păgânilor din jurul lor! Aceeaşi lipsă de modestie în viaţa de zi cu zi, aceleaşi tendinţe de a face carieră, de a ocupa o poziţie înaltă în societate.

Pentru copiii din familiile de credincioşi deja nu mai este chinuitoare intrarea în rândul pionierilor, ale comsomolului ale partidului. Iar justificarea le e la îndemâna: „dar cum se poate fără această, doar nu trăim în pustiu, ci între oameni. Şi-apoi, când vine vorba de păcat şi încerci să înţelegi, totul este păcat, aşa că vom merge şi ne vom pocăi”. Atare atitudine uşuratică a provocat mare îngrijorare pentru însăşi

posibilitatea mântuirii. Eu reciteam Evanghelia, îndeosebi pasajele despre vremea de la urmă, Apocalipsa: nu mă lasa în pace întrebarea despre puştiul în care oamenii trebuie să fugă. Şi iată că văd o mare mulţime de oameni ce călătoresc.

Unii se pare că nici nu merg, unii chefuiesc, alţii desfrânează, alţii le fac rău oamenilor, dar, în egală măsură, această mişcare îi atrage înainte, ca un râu. Toţi sunt foarte diferiţi, fie mireni, fie clerici, militari, politicieni, toţi, toţi. Cea mai mare parte dintre oameni pur şi simplu o iau înainte şi numai unii merg liniştit. În calea lor e o prăpastie înfricoşătoare, prăpastia ce duce în iad. S-ar părea că toţi ar trebui să se prăbuşească în ea, dar nu. O mare parte de oameni, e adevărat, se prăbuşeşte. Văd cum îi trage acolo, pe unii, automobilele, pe unii, chefurile, pe unii, banii, pe unii, hainele scumpe. Unii însă trec liniştit peste această prăpastie, chiar pe deasupra ei, s-ar putea spune. Câte cineva nu se prăbuşeşte, dar se lasă în prăpastie – bărbaţi luminoşi îi ajută să iasă, îi susţin. Se prăbuşesc nu numai bogătaşii, dar şi oameni care, în mod evident, nu dispun de cine ştie ce mari bogaţii. Dar toţi au un singur idol – pofta lumească. Era îngrozitor. Din prăpastie se auzeau nu gemete, ci

urletul celor nimeriţi acolosi se simţea duhoare. Nu era pur şi simplu un miros, nu. Aşa cum buna mireasmă nu poate fi descrisă, nu mireasma florilor sau a ierbii, ci mireasma harului dăruit de Dumnezeu, pe care o răspândesc moaştele, icoanele făcătoare de minuni.

Putoarea iadului nu e pur şi simplu un miros urât, cum ar fi mirosul de pucioasă, ci senzaţia groazei şi a neputinţei întoarcerii, într-un cuvânt – iadul. Şi iată un pustiu. Acolo, pe pustnici îi ispitea ucigaşul, încercând să le trezească patima agonisirii, poftei trupeşti, mâhnirii. Mulţi cădeau, mulţi. În acelaşi timp, câţi domni şi câţi puternici ai acestei lumi s-au mântuit şi nu doar s-au mântuit, ci au şi fost proslaviti de Biserică, cu sfinţii: ei aveau totul, însă inima lor nu aparţinea putreziciunii lumii acesteia, ci celor cereşti. Timpul nostru prin aceasta e înfricoşător: ispitele îl pândesc pe om la orice pas şi, de cele mai multe ori, sunt dintre acelea pe care şi să le înţelegi e greu.

Câţi oameni vin la mine, mi se pare că pe toţi îi interesează una şi aceeaşi întrebare: cum să se mântuiască, cum să procedeze într-o situaţie sau alta? Dar poţi oare să iei binecuvântare pentru orice faptă pe care o faci nu numai în decursul unei zile, ci măcar

a unei luni?! Înseamnă că trebuie să ne închipuim căile ispitei, orientările sale de bază. Dar ele sunt neschimbate de la facerea lumii, pentru ca diavolul nu este creator. Alta e că, pe parcursul a mii de ani, el a acumulat experienţă, iar acum propunerile lui pentru omenire de a se cobori la el în iad au devenit mult mai viclene; în esenţă, lumea actuală e toată o propunere a lui. Propunere, pentru că el nu te poate obliga, nu-i sta în puteri, dar să învelească păcatul într-un ambalaj atrăgător pentru om, aceasta dă, poftiţi, slugile întunericului vă stau mereu la dispoziţie: „Ce poftiţi?” O altă deosebire a zilelor de azi e apropierea grabnică a Antihristului.

Mulţi oameni duhovniceşti spun că el deja s-a născut. Despre aceasta e greu de judecat. Vrăjmaşul e viclean, e viclean chiar şi cu cei care îl slujesc. Dintre ei, mulţi s-au considerat antihrişti, erau aşa în esenţa concepţiilor lor despre lume, a faptelor lor, dar nu era cel despre care a vorbit Biserica. Poate că s-a şi născut, poate că nu, nu aceasta e întrebarea. Când Sfântul Ignatie (Briancianinov) a fost întrebat despre venirea Antihristului el a răspuns că nu exista o dată fixă, că venirea Antihristului o determina oamenii cu răutatea lor. Iată că acum este timpul ultimelor

pregătiri pentru venirea lui. E de fată şi concentrarea puterii mondiale, el nu va fi doar conducătorul unei singure tari, ci al întregii lumi, şi este necesară „îndobitocirea” omenirii. Dar până şi aceasta e cam puţin pentru a pune toată omenirea în genunchi. Trebuie creat un astfel de sistem de viaţă, a cărui oricât de mică încălcare ar conduce la urmări catastrofale pentru omenire – foame, frig, distrugere. Şi sistemul acesta se creează acum. Cum se va întâmpla aceasta vedem mai târziu, după câţiva ani”.

a doua viziune a stareţului antonie

„Greu mi-a fost să înţeleg acei ani ai aparentei bunastari sovietice. Nu m-am gândit atunci că am să ajung în anii când voi vedea împlinindu-se multe dintre cele ce am văzut. Aşadar, cum am mai spus, a doua viziune n-a fost prelungirea celei dintâi, nu. Şi, în timp, s-a produs destul de târziu, şi după conţinut e destul de deosebită. Prima viziune e, în felul său, o povaţă, o înţelepţire, parcă. Am cerut un răspuns şi l-am primit.

A doua viziune e de cu totul alt gen, e cu totul altfel, pot spune. Eu nu am cerut nimic, a fost dat de sus să văd despre ce mă întrebau oamenii care veneau la mine. Dacă prima viziune putea fi povestita, mai

mult sau mai puţin, cu exactitate, a doua, în principiu, este imposibil de povestit. Eu, părinte Alexandru, în general, pentru prima dată încerc să îţi expun acestea cât de cât consecutiv, ori să le sistematizez. Şi anume să expun într-o anumită ordine, ci nu aşa cum mi-a fost mie dat să văd. Căci mi-a fost dat pentru veşnic folos, pentru tine şi enoriaşii tai, bănuiesc, într-o altă consecutivitate. Până la aceasta, tot ceea ce mi-a fost dat să văd am folosit doar pentru a răspunde la întrebările pline de nedumerire ale credincioşilor.

SISTEMUL SATANIC AL CIVILIZAŢIEI CREATE DE OM SE VA

AUTODISTRUGE

Vreau să mai spun câteva cuvinte, nu despre viziune, ci despre creaţie, ca să poată fi mai bine înţelese cele ce vor urma. Dumnezeu creează tot ceea ce este viu într-un sistem unitar, foarte dur. Tot universul este absolut legat, prin fiece acţiune, până în cele mai mici amănunte, de cea mai umila parte a sa, iar pentru o fiinţă raţională cum este omul, chiar şi printr-o acţiune ce nu face parte din lumea materială – gândul. Faptele făpturilor inferioare nu pot aduce nicio daună universului. Ele sunt limitate la propriile instincte şi acelor asemenea lor, la fel şi prin

proprietăţile de autoreglare a naturii însăşi. Altceva e omul. El este creat după chipul şi asemănarea lui Dumnezeu.

Şi oricât am polemiza despre ce este chip şi ce este asemănare, despre ce se şterge şi ce nu, cu ce este înzestrat omul de la naştere şi ce e chemat să agonisească pe parcursul întregii sale vieţi, în cazul de faţă important este altceva – faptele sale, atât în lumea materială, cât şi în cea nevăzută, cum se reflecta ele asupra mediului înconjurător, asupra mediului în care trăieşte, cât şi asupra întregului univers. Nu Dumnezeu a şters de pe faţa pământului Sodoma şi Gomora, ci oamenii care s-au dezis de pronia Creatorului. Spun despre aceasta pentru ca toate nenorocirile ce au să se întâmple cu natura şi cu omul nu sunt o urmare a mâniei lui Dumnezeu, pentru ca El este Atotiubitor şi Atotmilostiv, ci sunt urmare a acţiunilor atotdistrugătoare a omenirii însăşi.

Iar acum vreau să vorbesc propriu-zis despre viziune, despre ceea ce îi aşteaptă pe toţi, din păcate, într-un viitor nu prea îndepărtat, iar unele lucruri se şi întâmpla chiar în momentul de fată. Aşadar, iată ce am văzut eu despre viitor. Întâi de toate, tot felul de catastrofe tehnologice. Sistemul de viaţa creat de om

este, în esenţă, satanic şi, pentru că vine în contradicţie absolută cu legile lui

Dumnezeu, va începe încetul cu încetul să se distrugă. Vor cădea avioane, se vor îneca corăbii, vor exploda centrale atomice, uzine chimice. Şi toate acestea pe fundalul unor fenomene naturale, care se vor întâmpla pe tot pământul, dar mai ales în America. Uragane de o forţă nemaivăzută, cutremure de pământ, secete nemiloase şi, invers, ploi torenţiale, ce vor aminti de potop. Va fi ştearsă de pe faţa pământului Sodoma contemporana-New York-ul. Nu va rămâne fără răsplata nici Gomora – Los Angeles-ul.

Se pare că greu va fi de găsit pe pământ un loc unde omul se va simţi liniştit, în deplină siguranţă. Omul îşi va găsi liniştea numai nădăjduind în Dumnezeu, pământuf nu îl va mai putea ocroti. Cele mai grele urmări ale dezlănţuirilor naturii le vor avea de suportat oraşele, pentru că ele s-au rupt cel mai mult de ea. Un singur turn babilonian distrus, o casă contemporană, un bloc şi iată – sute de morţi fără pocăinţă, fără împărtăşanie, sute de suflete pierdute. Aceste case construite pe pari, care sunt, în esenţă, nişte săgeţi ce au străpuns pământul, ca şi cum s-ar îndrepta încolo, către iad; ele le vor aduce oamenilor

moartea grozavă sub ruine. Şi cel care va rămâne în viaţa îi va invidia pe cei care au murit într-o clipă, pentru ca soarta lui e şi mai înspăimântătoaremoartea de foame şi prin asfixiere. Oraşele vor prezenta o privelişte groaznică, chiar şi cele ce vor fi ferite de o distrugere capitală, lipsite de apă şi electricitate, căldura şi aprovizionarea alimentară. Vor aminti de nişte imense coşciuge de piatră, atât de mulţi oameni vor muri. Bande de ticăloşi vor săvârşi răutăţi, chiar şi ziua. În oraşe va fi greu să te deplasezi, iar nopţile oamenii se vor strânge în grupuri mari, că împreună să încerce să ajungă până în zori. Răsăritul soarelui va anunţa nu bucuria unei zile, ci mâhnirea necesităţii de a trăi şi această zi.

Nu trebuie să credeţi că la sat va domni liniştea şi bunăstarea. Otrăvite, sluţite, arse de secetă sau înecate de ploi, câmpurile nu vor mai da roadele trebuincioase. În vite vor da molime nemaivăzute şi oamenii, nemaifiind în stare să le îngroape le vor lăsa să se descompună, otrăvind aerul cu nişte miasme groaznice.

Ţăranii vor suferi din cauza atacurilor orăşenilor, care, în căutare de hrană, se vor împrăştia prin sate, gata să omoare omul pentru o bucată de pâine! Da,

pentru acea pucată pe care acum nu o pot înghiţi rară condimente şi sosuri, vor fi vărsări de sânge. Canibalismul va fi un fenomen frecvent; primind pecetea Antihristului, omenirea va şterge toate hotarele moralităţii. Şi pentru săteni noaptea va fi un timp al groazei, pentru că anume noaptea se vor întâmpla cele mai crunte jafuri. Dar trebuie nu doar să supravieţuieşti, ci şi să păstrezi averea pentru lucru, altfel ameninţarea morţii de foame va fi o realitate. Înşişi oamenii, la fel ca în oraş, vor fi vânaţi. Dintr-o parte, va părea că s-au întors vremurile de dinainte de potop. Dar nu. Pe atunci, asupra lumii, dăinuia cuvântul lui Dumnezeu: „Creşteţi şi vă înmulţiţi”. Acum, însăşi viaţa omenirii, esenţa sa, e îndreptată spre negarea harului şi a lucrării lui Dumnezeu. Dar nici acesta nu este sfârşitul.

TOATE ÎNCEP DE LA CELE MICI. PERVERTIREA MORALITĂŢII PANĂ LA CULMI DE NEIMAGINAT, BATJOCORIREA CREDINŢEI, ÎNCURAJAREA SUICIDULUI

La începutul povestirii am rezumat tot ceea ce a precedat toate acestea, şi nu întâmplător. Foarte des, mai bine zis, aproape întotdeauna, de după lucrurile mărunte nu le distingem pe cele cu adevărat mari. În

sensul acesta, nu observam cum un mic păcat încalcă legile fundamentale ale lui Dumnezeu. Dumnezeu a creat lumea aceasta şi, ca un Creator, a creat-o în deplină armonie cu Sine. Vă amintiţi cuvântul spus despre lumea abia creata: „E bună!”

Dumnezeu a spus aceasta, Dumnezeu cel Atotsuficient, Atotiubitor, Atotputernic, Atotdesavarsit, Creatorul Atotmilostiv a găsit creaţia că este bună, adică lumea se afla în armonie cu Binele, cu Dragostea, pentru ca Dumnezeu este Dragoste. Omul este singura fiinţă capabilă să influenţeze existenta lumii, cununa creaţiei, creată de asemenea după chipul şi asemănarea Binelui şi a Dragostei. Şi poruncile care i-au fost date de către Creator nu sunt nimic altceva decât nişte îndrumări pentru o viaţă liniştită şi fericită, în armonie cu El. Tot ce vine în contradicţie cu aceste porunci este pierzător pentru lume, pentru tot ce este vital pentru ea, care depinde de ea.

Toate încep parcă de la nişte fleacuri: de la o rochie mai libertina, de la învăţământul colectiv al fetelor şi al băieţilor, şi nu sub îndrumarea unei fete duhovniceşti, ci sub cea a unui învăţător mirean. Degrabă şi acest nume se va şterge, rămânând tot

unul învăţător [profesor]! Învăţător de ce şi a ce? Mulţi dintre aceşti învăţători, în general, sunt din punct de vedere moral uzaţi. Alţii nu ştiu şi nici nu vor să ştie nimic despre regulile de convieţuire în această lume creată de Dumnezeu. Ce-i pot învăţa ei pe alţii? îi învaţă despre lume, însă nu ca o creaţie a lui Dumnezeu, ci pentru a trăi într-o lume supusă unor duhuri diavoleşti! Iată puţinul din care reiese multul.

Pervertirea moralităţii. De câte ori a încercat satana s-o facă generală, atotcuprinzătoare, s-a ciocnit de fiecare dată de demascarea ameninţătoare a Bisericii. Dar pentru duhurile întunericului cea mai groaznică este demascarea, scoaterea la lumină.

Precum hoţul se furişează în întuneric, fiindu-i frica de lumină, aşa şi invaziile drăceşti sunt mai eficiente şi mai ispititoare când lipseşte lumina adevărului. Lumea e în întunericul plăcerilor unei duzini de tari „dezvoltate”, pe care vrăjmaşul le-a ales ca sprijin în misiunea de înnebunire a întregii lumi. Arma principală în această afacere este lozinca libertăţii. Cât sânge a fost vărsat în revoluţii şi răsturnări de putere, în acţiuni sociale şi pseudoreligioase, răfuieli politice şi mistice pe altarul diavolului „libertate”! Acesta este el, diavolul răsculat

şi învins, zidirea care a vrut să ia locul Creatoruluiacesta este cel mai de seamă iubitor de libertate. Şi „libertatea” lui nu e capacitatea dăruită omului de a fi desăvârşit în virtuţi. Nu, „libertatea” lui sunt cele mai grele lanţuri, al căror scop e că, lipsindu-l pe om de orice posibilitate de a alege între bine şi rău, să-i lase liber doar drumul spre iad. (…)

Esenţa acestei mişcări e să facă drum, întâi de toate pentru tineri, către satan. Observaţi, părinte, un drum într-un singur sens. Încearcă să te opui: imediat vei fi stopat. Biserica Ortodoxă – ea nu-i lasa pe toţi să doarmă liniştit. Toţi catolicii sunt gata pentru orice, ei primesc civilizaţia drăcească, „progresul”. Susţinând sionismul, ei spun de fapt, „da” venirii lui Antihrist. Şi am văzut eu câte încercări face răul mondial pentru a pata Sfânta Biserică, preacurat Trupul lui Hristos! Întâi de toate o vor defăima în toate ziarele, la radio şi televiziune. Iudei cu nume slave vor defăima în fel şi chip clerul şi pe creştini, îşi vor bate joc de rânduieli, de posturi, de modul de viaţă, de tot ceea ce a fost întotdeauna baza viabilităţii poporului.

Chiar în Biserică, în mediul duhovnicesc vor pătrunde mii şi mii de distrugători catoliciţi ai Ortodoxiei. Aparent evlavioşi, duhul lor e altul, străin,

şi poporul va părăsi lăcaşurile lor. Vor sta restaurate şi proaspăt construite, dar pustii. Unde va străluci luminiţa adevăratei sfinţenii şi credinciosiei duhului credinţei strămoşeşti? Dar cine caută găseşte. Nimeni nu se va putea îndreptaţi spunând: „Doamne, am căutat dar n-am găsit!” În întunericul necredinţei şi al ateismului, pe tot pământul ard luminiţele adevărului.

Şi vor fi prigonitii şi strâmtoraţi drepţii slujitori şi supuşi hulelor de tot felul. Slugile diavolului nu se vor sfii nici să ucidă, dacă va îngădui Dumnezeu unui cuvios să primească cununa mucenicească. Mulţi vor fi ei, drepţii mucenici ai timpului de pe urmă! Dar cei de duh străin îşi vor aştepta conducătorul, pe antihrist. Şi lor însă li se va mai oferi posibilitatea de a se salva, adică să-şi dea seama cine este el, numai că puterea şi banii le vor închide multora ochii.

Cumplite vremuri! Dar toate încep de la mărunţişuri. Clerul a încetat să mai poarte hainele cuvenite cinului. De acum şi bărbile rase, după moda catolicilor şi a protestanţilor, nu mai stârnesc mirare.

A doua „libertate”, umflată în fel şi chip, e libertatea pervertirii moralităţii. Din păcate, oamenii au primit-o şi ea a devenit o parte organică a zilelor noastre. Desfrânarea nu mai e desfrânare, ci

emancipare sexuală (uitaţi-vă cum ascunde vrăjmaşul fapta după cuvinte, la prima vedere, frumoase: nu desfrânare, ci sex; nu hoţie, ci expropriere ş.a.m.d.). Coruperea începe la cea mai fragedă vârstă, educând, chipurile, cultura sexelor şi a relaţiilor dintre ele. Vor începe (iar pe alocuri această deja se întâmplă) să le arate copiilor corpuri dezgolite, actul sexual în desfăşurare, aprinzând poftele, lăsând această să treacă drept ceva normal. Cărţile şi televizorul vor fi pline de oameni goi, scene groaznice de desfrânare. Dezgolirea din zilele noastre e doar începutul. Scopul e mult mai spurcat: grădinile Astartei şi ale lui Baal, unde se împerecheau ameţiţi de băutură şi de droguri sute şi sute de păgâni. Iată acolo, spre închinare dracilor, târăsc lumea luptătorii pentru libertate. De cine eşti învins, aceluia îi eşti rob. De această robie în ambalaj de libertate se lasă ispitiţi oamenii.

Dar şi desfrânarea propriu-zisă le pare puţină slugilor întunericului. Ca o manifestare a culmii iubirii de libertate, a descătuşării gândirii, se va servi sodomia şi zoofilia. Propagarea acestei scârboşenii va atinge proporţii de necrezut, poate mai mult chiar decât coruperea sexuală. Cazurile căsătoriilor între homosexuali vor beneficia de tot atâta publicitate ca şi

inventarea, pe timpuri, a antibioticelor! Sodomiţii vor apărea peste tot: vor fi artişti, întâi de toate, politicieni, administratori.

Păcatul sodomiei va deveni eticheta viitorului apropiat. Deja acum au loc orgiile lor sălbatice, carnavalurile anuale în America. Toate astea se vor întâmpla şi la noi, într-un chip nu mai puţin respingător. Toţi cei care se vor împotrivi acestei invazii drăceşti vor fi declaraţi potrivnici ai libertăţii altora, înapoiaţi şi persoane antisociale, fiindcă toate statele, în fruntea activităţilor lor, pun nu apărarea moralităţii, ci apărarea libertăţilor drăceşti. Anume drăceşti, pentru că nici acum nu prea întâlneşti o publicaţie ortodoxă, decât cele propriu-zis bisericeşti. Iar la televiziune, arhiereii au acces numai de sărbătorile cele mari. Câte prostii se scriu şi se spun, dar nu e nicio confruntare de idei, puncte de vedere privitor la concepţiile despre lume. Bună libertate, când poţi numai să-ţi baţi joc de sfinţenie! Restul e tabu. Dar şi aceasta s-a început de la fleacuri şi, vai, ce demult. S-a început aceasta odată cu transmiterea şcolilor parohiale în administrarea zemstvelor, a puterii laice. Şi au mers acolo ateii ca să educe cadre pentru revoluţia din 1917!

Tinerii, nimerind sub puterea satanei, din cauza păcatelor săvârşite, ameţiţi de băutură şi droguri, nu vor putea rezista ultimei chemări către iad a ucigaşului din veac şi îşi vor pune capăt zilelor. Numărul cazurilor de suicid va creşte peste măsură. Şi va creşte într-atât, încât nu va mai trezi mirarea nimănui, ca o consecinţă firească a celor ce se petrec. Cu atât mai mult cu cât numărul celor care suferă de boli înfricoşătoare, ca rezultat al plăcerilor desfrânate sau al necumpătării, va fi atât de mare, iar suferinţele acestora – atât de groaznice, că sinuciderea va părea societăţii ceva de genul unui act caritabil. V o r ajunge până acolo încât vor propune oamenilor această cale, fapt ce s-ar explică doar într-un singur fel – totul este orientat spre pierderea sufletelor rătăcite.

TREPTELE SCĂRII SPRE ANTIHRIST. CAPCANA SISTEMULUI DE DEPENDENTE. LĂCOMIA ŞI ATAŞAMENTUL PENTRU BUNURI MATERIALE

O altă înfricoşătoare şi drăcească capcană va fi îndemnarea oamenilor către câştiguri, către mărirea veniturilor personale. Această patimă a iubirii de avuţie este păguboasă, ca orice necumpătare. Iar necumpătarea duce la distrugerea naturii, în orice sferă ar fi câştigaţi aceşti bani, şi se reflectă asupra

mediului înconjurător. A doua parte a acestei capcane constă în folosirea acestor bani, a acestor mijloace. Mai repet încă o dată că acest sistem de viaţă e nemaipomenit de fragil, monstruos de fragil. Deci şi folosirea de către oameni a banilor e supusă acestei fragilităţi. Ce prezintă, în sine, banii actuali? O înşelare, o fantomă, o iluzie, ca şi acele „minuni” diabolice. Toată tehnica produsă devine ceva semnificativ doar în prezenţa a o mulţime de „dacă”: dacă este combustibil, dacă sunt piese de schimb etc.

Pe lângă toate acestea, automobilul modern, în absenţa unor ateliere specializate, nici nu poate fi reparat! înseamnă că, în cazul în care dispare un „dacă”, toate acestea devin o grămadă de metal inutil. Exemplul este de faţă: ce are un ţăran acum mai de preţ – calul şi vaca. Iar mai departe e şi mai şi: cea mai mare parte de bani se păstrează fie la bancăfie în hârtii de valoare. Vor dispărea aceste bănci, vor da faliment, ca să poată fi îngenuncheaţi oamenii. Vor dispărea într-o clipită; asemenea repetiţii au mai avut loc şi cu destul succes. Iar întreprinderile se vor stopa din cauza cataclismelor naturale şi a războaielor. Şi cu ce se va alege omul? Cu o groază de lucruri inutile, pentru achiziţionarea cărora s-au cheltuit ani de viaţă,

a căror valoare e destul de relativă chiar şi într-o lume mai reuşită, iar într-o lume a catastrofelor e praf, e nimic.

Îmi amintesc că femeile mă întrebau: să ai în casă covoare şi cristaluri e păcat sau nu? Toată Uniunea a grămădit acestea prin case, chiar mai mult decât a avut nevoie. Şi mai departe? Iar acum imaginaţi-vă că se deconectează electricitatea, gazele şi căldura. Pe ce va schimba omul covoarele şi cristalul? Pentru un topor şi o sobă? Dar cine mai are asemenea lucruri? Unul sau doi dintr-o sută, poate. Şi dacă a venit vorba de lucruri, cât de raţional era construită lumea până la nebunia secolelor 19 şi 20. Hainele se făceau trainice, de nădejde. Se depunea efort pentru a le face şi se întâmpla să le rămână şi nepoţilor, într-atât îşi preţuiau oamenii timpul! Şi timpul, poate de aceasta, le ajungea pentru toate, să dovedească şi la câmp, şi la biserică, şi de sărbători să stea cu rudele la masă. Dar acum? încălţămintea – pentru un sezon, hainele – pentru două, ei hai, trei! Dar nu mai e timp pentru rugăciune, nici pentru biserică – lasă că mă rog acasă –, nici pentru copii. Din păcate, aceştia cresc fără supraveghere, părinţii doar sunt prepcupaţi să câştige bani.

În schimb, nu trăim mai rău decât alţii. Dar trăim?! Trăieşte doar omul liber, iar cel din robie, robul, doar există. Dumnezeu L-a dat pe Fiul său Unul Născut ca să ne scoată din robie, din robia păcatului şi a patimilor, iar noi, că evreii ieşiţi din robia egipteană, cârtim şi vrem înapoi, în captivitate. Las să ne moară copiii şi apropiaţii să fie umiliţi, numai supa să fie la vreme! Numai că supa aceasta e tocmai caşcavalul din capcană. Când uşa s-a închis, iar caşcaval mai este, şoarecele oare ştie că s-a prins? I-a venit ceasul, dar caşcaval mai este şi el îl roade cu râvnă, fericit de prânzul căzut nu ştiu de unde! Dar cel ce a pus capcană a auzit cum s-a închis uşa şi ştie că jertfă e acolo. El poate veni îndată să ucidă victima, dar o poate lăsa să-şi digere în voie prânzul. Pentru moment, poate că îi va fi strâmt, iar apoi se va obişnui. Ţi-e foame? Mai ales că nici nu te ucide. Iar sfârşitul e bine ştiut. Bănuiesc că şi şoarecele îşi dă seama de aceasta.

Da, cumplite vremuri. De exemplu, ultimul război, de ce s-a dezlănţuit? Iată: Hitler, războinicul popor german, refacerea Europei şi a lumii. Comuniştii mai adaugă la aceasta imperialismul şi luptă pentru colonii. Şi încă multe altele, numai că nu

aceasta contează. Estemai curând, vorba despre posibilitatea de a centraliza puterea, puterea asupra întregii lumi. Orice copac se cunoaşte după rod; orice ţi-ar spune vânzătorul de puieţi de la piaţă, vei afla şi vei preţui totul abia atunci când, în sfârşit, vei culege rodul. Dar care sunt roadele războiului?

Milioane de ortodocşi omorâţi şi schilodiţi, atât în Rusia, cât şi în Balcani.

Principalul bastion al Ortodoxiei la sud-vest, Serbia, a ajuns în mâinile croaţilor, a catolicilor – Iosif Broz Tito e croat şi Croaţia devine cea mai dezvoltată republică. Regiunile ortodoxe ale Iugoslaviei nu sunt doar în uitare, ci Kosovo se populează intens cu musulmani, precum astăzi Rusia şi Moscova. Alt bilanţ e Israelul. Propaganda a fost astfel organizată ca să se creadă că principalele victime ale războiului au fost evreii şi nicidecum slavii sau, să zicem, francezii. Revenind la Balcani, pentru Tito au luptat sârbii, croaţii au fost cu nemţii, iar, în fine, au câştigat croaţii. Aşa şi evreii. Întâi de toate, pe cine au nimicit nemţii? Cea mai mare parte au fost evreii pe jumătate, fie botezaţi, fie toleranţi în privinţa altor religii, nu iudeii, şi, cu atât mai mult, niciunul dintre capii sionismului n-a nimerit în temniţele lui Hitler, ei au

reuşit să plece, pentru că ştiau dinainte cele ce se vor întâmpla. Dar persecuţiile, într-un fel anume tratând cele întâmplate, au avut ca rezultat crearea statului Israel. Pământ li s-a dat – puţin de tot, dar, cum se zice pe la noi, pune-i şi la masă. Au luat pământul ăsta cu japca de la arabi. Şi, iarăşi, arabii sunt terorişti, iar evreii – nu!

Al treilea considerent ţine de Europa. Ce altceva ar fi silit-o să se unească dacă nu un război global? Şi, iată, acum o putem considera o ţară unică, din Turcia până în Norvegia. Totul va fi comun – Guvernul, banii, legile. Totul este pus de acord cu America, astfel încât, în cazul unei uniuni comune, să nu apară probleme. Care dintre aceste considerente e cel mai important pentru satanişti? Nu putem şti. Gândesc şi am văzut că acestea sunt treptele uneia şi aceleiaşi scări ce duc în împărăţia lui antihrist. La venirea lui aici, totul deja e pregătit, centralizarea e deplină, poporul e numărat, fiecare e cu numărul său şi cu cartela sa, iar în ea e inclus totul, până şi opiniile omului şi concepţia lui despre lume. Cu această cartelă se va putea controla orice mişcare a omului şi pe pământ, şi sub pământ, şi sub apă. Totul va fi.

Desigur, el va vrea ca lumea să i se închine de

bunăvoie, aşa cum L-a primit pe Hristos. Dar aceasta va fi voia liberă a animalului dus spre tăiere. De mers, merge el singur, numai că în jur stau ciobănii cu bicele. Omenirea e deja în capcană, chiar dacă a mai rămas o bucăţică de caşcaval, fapt despre care a şi spus Mântuitorul, că greu se va mai găsi un suflet credincios.

Noi deja am acceptat condiţiile acestei lumi. Oamenii nu pur şi simplu au fost de acord, ci singuri îşi zidesc sistemul dependenţei de lume şi, dacă ai intrat în horă, trebuie să joci până la capăt, iar în cazul de faţă, până la Judecata de Apoi. Asemenea grozăvenii ţi-am povestit, de nici nu ştiu. Cel mai înfricoşător, însă, e faptul că a auzi nu înseamnă a şi vedea, iar la vedere toate sunt mai groaznice şi mai mârşave. Şi-apoi nu trebuie spus totul, că nu cumva imaginile viitorului să umple de mâhnire prezentul. Da, se pare că cel mai real fapt existent în lumea aceasta e moartea.

Numai că în realitatea aceasta nu vrea nimeni să creadă şi, mai exact, să măsoare realitatea morţii cu iluzia vieţii omeneşti. Iluzia nu în sens de minciună, la Dumnezeu nu există minciună, Dumnezeu este Adevărul. Înşelarea vieţii constă în grabnică ei trecere

şi în atitudinea pe care o are omul faţă de ea, ori, cum se mai zice, cauza tuturor nenorocirilor se află în noi înşine. Omul se uită la trecerea vieţii ca la o veşnicie, uitând de realitatea morţii. Vorbeşte-i cuiva despre moarte, mai ales despre propria sa moarte, şi ţi-l vei face duşman. Dar ce, parcă el va trăi veşnic, sau eu, sau oricare altul? Noi, pur şi simplu, ne străduim să nu ne gândim la moarte şi să fugim de ea după metoda struţului – ţi-ai vârât capul în nisip şi-ţi pare că nu mai există niciun pericol! Dar aminteşte-ţi câţi sfinţi au trăit cu sicriul în chiliile lor.

De ce? Pentru amintirea morţii, despre care Sfânta Tradiţie spune că e zălogul mântuirii! Ce oameni au fost, adevăraţi oameni, fii ai lui Dumnezeu, dar aveau mereu înainte o amintire a morţii – sicriul!

Şi pentru ei, dar şi pentru noi, păcătoşii, oamenii vremurilor de pe urmă, pentru că tare ne mai atrage o viaţă veşnică pe pământ, aşa ne-am mai învăţat să ne amăgim, încât ni se pare că iată-iată, încă puţin, şi vom căpăta elixirul tinereţii veşnice. Cum i se leagă măgarului un morcov în faţa ochilor, ca să alerge după dânsul tot drumul şi să nu-îsupere pe stăpân cu opririle, tot aşa satan momeşte omenirea cu morcovul vieţii veşnice şi păcătoase pe pământ.

Adică, ce să te mai nevoieşti cu lucrările duhului, cu rugăciunea şi postul, sau, mai ales, cu iubirea aproapelui, tu ori crezi că după coşciug e numai pământul rece în care ai să putrezeşti şi tu, şi sicriul se va face putregai, sau în aceea că există deja diferite modalităţi de întinerire, de prelungire a vieţii, de prevenire a bătrâneţii, tot ce vreţi. Ei, dar dacă sunteţi prea neîncrezători, iar de trăit, vreţi să trăiţi, vă îngheţăm! Când vă vom dezgheţa, atunci totul va fi deja descoperit şi veţi trăi veşnic. Aiureli de om nebun, dar cred, săracii, cred. Da, pe pământ poţi să te uneşti cu veşnicia şi cu ochii tăi să te convingi de realitatea veşniciei, dar nu de mirajul satanic. Apostolul Pavel, Sfântul Serafim de Sarov şi câţi alţii s-au învrednicit să vadă frumuseţile grădinilor raiului! Tot aşa precum un şi mai mare număr de rugători au fost luminaţi de lumina necreată a Taborului. Dar însăşi înfăţişarea oamenilor lui Dumnezeu şi a oamenilor lui satan nu e un zălog al realităţii?

Cum, deci, să ne mântuim în această vreme de pieire? Au spus nişte teoreticieni cum că nu se poate omul mântui; dacă va vrea Dumnezeu, îl va mântui, dacă nu, e imposibil. Şi toate acestea independent de nevoinţele omului. Calvinism, nu altceva, dar

principalul e că nici să tinzi spre mântuire nu are sens, de vreme ce nu te poţi mântui. Păcătuieşte, frate al meu, cât îţi pofteşte sufletul – vei fi pe plac sau nu, nu depinde de tine. Numai că nu, tocmai că nu este deloc aşa. Da, fără ajutorul lui Dumnezeu, nimeni nu se poate mântui. Însuşi Mântuitorul le-a spus aceasta ucenicilor, ce să ne mai frământam zadarnic minţile. Dar ajutorul Domnului se adaugă la râvna omului, la munca şi la străduinţele lui. Cum marele ierarh Ioan Gură de Aur spunea că tu trebuie să aduci tot ce e al tău, iar ce nu ajunge, va împlini Dumnezeu! Şi pentru că râvnă nu este, ne mântuim cu necazuri şi boli. Cumpătare trebuie, cumpătare în toate.

Boala boarfelor, consumismul, iată povara satanică ce stăruie asupra oamenilor. Toate sunt puse în slujba agoniselii şi nu mai au capăt. Am început povestirea mea cu prima viziune, cum se prăbuşeau oamenii în iad, ce-i trăgea pe ei încolo. Ce înseamnă aceasta? Că nu trebuie să ai nici maşină, nici casă, nici mobilă? Cu vreo doi ani în urmă, au venit la mine, pentru rugăciuni, două familii de ruşi care au fugit din Georgia. M-a uimit evadarea lor, felul cum s-au petrecut toate. Era deja imposibil deplecat. Toţi cei care voiau s-o facă legal, adică să respecte toate

formalităţile, ca să aibă posibilitatea să-şi ia cu ei tot ce-au agonisit, maşini şi ce mai aveau de preţ, fie la hotarul ţării, fie în drum spre el, au fost jefuiţi şi supuşi violenţelor, iar în unele cazuri – omorâţi. Vizitatorii mei au judecat cu înţelepciune: „Domnul a dat, Domnul a luat, no-i să supravieţuim, celelalte ni se vor adăuga”. Aşa cum erau îmbrăcaţi s-au urcat în maşini, şi-au luat doar haine călduroase în portbagaj şi au fugit. Dumnezeu, cu purtarea Lui de grijă, le-a dat atunci şi locuinţe, şi maşinile şi le-au legalizat, aşa a fost să fie. Iată – aşa stau lucrurile cu ataşamentul faţă de obiecte. Unul le salvează fără a se mai gândi la propria siguranţă, cum altfel, doar toată viaţa a muncit pentru ele. Pentru altul, ele sunt nişte mijloace, nu un scop în sine. De aceea, un asemenea om cu o asemenea atitudine faţă de lucruri nu se va orienta niciodată la ceea ce se cheamă „demnitate”. Să-mi fie comod, şi-atât. Iată o mentalitate potrivită, mai ales pentru vremurile noastre.

Nu trebuie să adunaţi lucruri a căror însemnătate nu vă e clară sau de care vă puteţi lipsi. Vi le procuraţi doar pentru că toţi le au. Nu e bine aşa. Mulţumiţi-vă cu ceea ce e absolut necesar, nu foarte scump, ci simplu şi trainic. Aceasta se referă

îndeosebi la haine şi la hainele călduroase, de iarnă. Principiul este acesta – să fie trainice, din fibre naturale şi să ţină cald.

LIPSA DE TIMP ŞI DE COMUNICARE. PERICOLUL TELEVIZORULUI. PREGĂTIREA PENTRU PRIMIREA LUI ANTIHRIST.

Foarte atenţi trebuie să fim cu aparatele electronice. Acestea, din aşa-zişi prieteni, într-o clipă se pot transforma în duşmani nemiloşi; orice receptor este în acelaşi timp şi un emiţător. Nu o singură dată am discutat despre această cu oameni competenţi. Aceasta priveşte îndeosebi televizorul. Această „minune” a civilizaţiei iscă mari bătălii în jurul său. E vorba, cred, nu atât de televizor, cât de întrebuinţarea lui. Pe de o parte, oamenii timpului nostru au un surplus de comunicare cu oamenii iar pe de altă parte, oricât ar părea de straniu, simt lipsa comunicării. Şi iată din ce cauză: comunicarea, ca, de altfel, tot ce face omul zilelor noastre, se produce în fugă. Comunicare; are loc fie la serviciu, fie pe drum, când omul e într-o dispoziţie nu tocmai paşnică – e neliniştit, obosit. Lipseşte atmosfera necesară pentru o comunicare liniştită.

Omul zilelor noastre are o cantitate imensă de

timp în plus; nu greşesc, pentru că „liber” înseamnă „în plus”. Şi aşa în toate: în ceea ce ţine de hrană, de haine, de locuinţă. Peste tot, ceea ce este în plus este dăunător pentru suflet. Dar cel mai mare pericol constă în timpul de prisos, pentru că însăşi apariţia timpului liber este o mărturie a lipsei vieţii duhovniceşti şi a unui mare răsfăţ în viaţa de zi cu zi. În contul a ce apare timpul liber? În contul lucrului? Nu, orice altceva, numai nu lucrul va rămâne pe ultimul loc.

Despre oamenii decăzuţi, desigur, nu vreau să vorbesc, despre alcoolici şi narcomani. Tema aceasta, chiar dacă se înrudeşte cu a noastră, e totuşi diferită de ea. Deci, pentru omul societăţii contemporane, lucrul se află pe primul loc. Mai mult decât atât, chiar şi credincioşii, primăvara, se ocupă de lucrările pământului şi în zilele de duminică şi în săptămâna Patimilor şi în săptămâna Luminată; se produce un fel de nivelare, un fel de mitocănie generală. Înseamnă că nu e timp de pierdut. Mai mult decât atât, toţi, literalmente, suferă din cauza lipsei de timp. Dar, totuşi, acest timp liber există şi încă e foarte mult, însă de unde se ia? Acesta e timpul care trebuie folosit pentru lucrările duhovniceşti – fie rugăciune, fie

lecturi duhovniceşti – şi pentru comunicarea duhovnicească, folositoare pentru suflet.

Numai că timpul acesta se foloseşte numai pentru distracţii. Aşa l-a învăţat satana pe om să-şi organizeze viaţa ca din ea să lipsească cu desăvârşire timpul de liniştire, de cugetare asupra celor ce s-au întâmplat peste zi, pe parcursul săptămânii, a lunii. Toate acestea sunt înlocuite de distracţii. Iar în acest sistem de distracţii televizorul îşi are locul său de onoare, privilegiat. Cea mai mare parte a timpului liber el o „înghite", acest idol al civilizaţiei contemporane. Iar eu aş zice că e un tiran înfricoşător şi un despot care ţine sub dominaţia sa cea mai mare parte a omenirii, aflată într-o robie nemaivăzută, pentru că robii îşi simt situaţia înjositoare în care au nimerit, căci au ajuns la aceasta fiind forţaţi. Iar aceasta e o robie benevolă şi, la prima vedere, chiar plăcută. Şi doar roadele amare ale desacralizării, ale cruzimii şi desfrâului dovedesc că şi în acest caz, ca în orice altă robie, de câştigat are doar stăpânul. Iar coarnele stăpânului se iţesc de după ecran.

De aceea, în acest sistem de pregătire a oamenilor pentru venirea lui antihrist, televizorului îi este destinat rolul nu doar de mâncător al timpului

liber – rolul său distructiv e mult mai mare. Se uită omul la ştiri, chiar şi ortodoxul, şi i se pare că lucrul acesta e necesar şi util sau, în orice caz, nedăunător. Numai ca propriu-zis ştirile ocupă puţin loc, iar restul e ocupat de analiza celor întâmplate, adică o anumită viziune asupra lucrurilor, care trebuie să i se inducă consumatorului teleprodusului. Numele celor ce comandă aceste opinii, a celor ce comandă informaţia servită, nici nu trebuie numite – şi aşa este clar. De aceea, sub acţiunea programelor TV, omul îşi pierde capacitatea de a gândi independent şi de a recepta maxim conştient evenimentele ce au loc şi, în sfârşit, să-şi creeze propria concepţie despre lume.

Începusem a vorbi despre carenţele actualei comunicări dintre oameni. Rădăcinile acestor slăbiciuni sunt de căutat în lipsa unei gândiri individuale şi a deprinderii de a medita asupra celor ce se întâmplă, în corelaţie cu modul propriu de a vedea lumea. Aceasta nu e nicidecum o îndreptăţire pentru căutările „individului” actual, nu. Am mai spus că în bucătăria mamei întotdeauna se afla cineva. Seara, după cină, se punea un samovar enorm şi, împreună cu toţi cei care rămâneau peste noapte, ne aşezăm să bem ceai. Începeau discuţiile. Cât de

interesant era! Câte aveam de învăţat din povestirile acelor oameni simpli. Tata ironiza pe seama plăcerii noastre de a ne petrece serile la bucătărie, considerând că un om instruit nu are ce învăţa de la nişte oameni cu puţină ştiinţă de carte. Dar, petrecând câteva seri cu nor, şi-a schimbat părerea. Oamenii care veneau la noi erau cu toţii ortodocşi şi cunoşteau lumea nu din comunicatele crainicilor de televiziune. Ei povesteau despre evenimente, fapte din viaţă, la care fuseseră martori ei înşişi sau despre care auziseră din gura oamenilor care au fost de faţă.

În toate acele întâmplări căutam partea moralizatoare, ceea ce s-a întâmplat şi ca acţiune a Providenţei Divine, şi ca manifestare a liberei voinţe a omului. În acele judecăţi se manifesta varietatea gândurilor omeneşti, diferenţele în concepţiile despre lume. Oamenii, pe atunci, ştiau nu doar să vorbească, ci şi să asculte şi, în general, le plăcea mai mult să asculte decât să vorbească. Cu toate că, am să mă repet, toţi cei prezenţi aveau ceva de povestit. Am să mă îndepărtez de subiect, dar este interesant faptul că aceşti oameni simpli, cu toată aparenta bunăstare din imperiu, încă de pe atunci vedeau că se apropie dezastrul. Şi aceasta nu doar ca o urmare a

comunicării lor cu stareţii de la Obţină şi de la Kiev şi a ascultării predicilor dreptului Ioan din Kronstadt, ci şi ca urmare a deprinderii de a observă cele ce se întâmplă şi a trage concluzii nu reieşind din abundenţă materială a celor din jur, ci în baza păstrării duhovniciei în societate.

Împuţinarea credinţei îi ducea pe aceşti oameni cu gândul că se apropie o nenorocire de neocolit. Mă voi întoarce la această comunicare „de bucătărie”, dar acum vreau să vorbesc despre viaţa noastră. Da, comunicarea actuală, la nivelul aceleia de atunci, e imposibilă. Chiar şi atunci când oamenii se adună împreună la o masă, îi deosebeşte, întâi de toate, atitudinea lor faţă de credinţă. Cum a spus înţeleptul David: „Zis-a cel nebun în inima sa: nu este Dumnezeu!” Însăşi negarea existenţei lui Dumnezeu e şi nebunie, şi un drum sigur către nebunie. Şi aceasta nu e nebunia acelor păgâni pe care îi luminau Apostolii şi Sfinţii Părinţi din primele veacuri ale creştinătăţii.

Despre păgânii de astăzi, Apostolul a spus că „nu vor primi învăţătura sănătoasă, dar după poftele lor îşi vor alege învăţători care le vor mângâia auzul, şi îşi vor întoarce auzul de la adevăr şi vor crede basmelor”.

Ce fel de comunicare poate avea loc în asemenea condiţii?! Oamenilor le place să vorbească, dar nu să asculte, să dea învăţături, dar nu să înveţe. Ce-i adună pe toţi la aceeaşi masă? Băuturile ameţitoare, mâncarea abundentă, adică ceea ce se află pe masă şi nu cei adunaţi în jurul mesei. Nimic folositor pentru suflet nu se poate ivi în acest mediu, pentru că despre Dumnezeu, după cum ne învaţă sfinţii, nu se vorbeşte cu burta plină, iar cu capul ameţit – cu atât mai puţin! Şi încă un mare rău ce vine de la televizor şi, din păcate, nu ultimul.

Acest rău constă în subminarea autorităţii Bisericii. Subminarea sistematică şi diabolic-vicleană e în toate: în batjocorirea clerului, a obiceiurilor ortodoxe, în contrapunerea creştinismului cu ocultismul, cu păgânismul, cu toate. Totul e îmbibat cu ură faţă de Adevăr. Nu va trece încă mult timp şi producătorii de televiziune vor începe să-şi bată joc pe faţă de Hristos, de sfinţi. De o ură mare vor fi pătrunse emisiunile despre Preasfânta Născătoare de Dumnezeu, totul va fi plin cu otrava răutăţii infernale. Abia acoperit cu vălul umorului, al comediei, „iadul atotrâzător” va duce lucrarea de luare în derâdere a tot ce este dumnezeiesc, duhovnicesc la bun sfârşit.

Iar sfârşitul va fi acela că va apărea acela care va încerca să ia locul lui Dumnezeu. Şi va intra în acelaşi moment în toate casele. Cum, cum poate intră un om dintr-odată în toate casele? Noi spunem că aceasta e una dintre calităţile lui Dumnezeu – omniprezentă, căci îngerii se deplasează în spaţiu şi există în timp. Iar Biserica învaţă că antihristul va intra dintr-odată în toate casele şi aici parcă am avea de-a face cu o contradicţie.

Dar nu, Biserica, Sfânta, Sobornicească şi Apostolească este vasul adevărului, al adevărului Divin. Ca să mimeze omniprezenţa, antihristul va intra în toate casele în acelaşi timp cu ajutorul televizorului. Fiecare om îl va primi în locuinţa să şi-l va primi de bunăvoie! Şi-l va primi, îl va primi, pentru că a vrut să fie pregătit de aceasta şi s-a pregătit cum trebuie, pentru că n-a acceptat învăţătura Păstorului cel Bun de a fugi în pustie, nu îi e pe plac – se plictiseşte de uscăciune, şi mai ales încă în pustie!

CUM VA FI PRIMIT ANTIHRIST ŞI CUM VA FI SFÂRŞITUL. CAUZA NENOROCIRILOR. ÎNDRĂCIREA OAMENILOR ŞI CHINURILE ULTIMILOR CREŞTINI

(…) Eh, raţiunea aceasta! Unii taie cu cuţitul pâine, iar altul îi ia cu el omului viaţa. Iar raţiunea,

raţiunea e un lucru alunecos, nu există ticăloşie şi mârşăvie pe care raţiunea să nu le poată justifica, să nu găsească cauza din care toate acestea n-ar trebui făcute. Aşa va găsi o scuză şi pentru numerele personale şi pentru paşapoarte şi pentru... 666! Că doar nu pe cadavre vor fi puse numerele astea şi nici nu vor adormi simţurile oamenilor, nu, nicidecum.

Toţi, toţi vor înţelege, dar raţiunea va găsi justificări, numaidecât va găsi, iar omul, pregătit deja în forul său interior să trădeze, se va autolinişti cu argumentele raţiunii. Amar îmi este mie, unui bătrân de o sută de ani, să spun aceasta, dar pregătirile vor fi de aşa natură că despre materii înalte, vă rog să mă credeţi, nici vorbă nu va fi! Ce vorbă mai poate fi de „iubeşte-L pe Domnul Dumnezeul tău”? Pe sine însuşi se vor trăda, pe nevestele şi copiii lor, trup din trupul lor. Apostolul Iubirii îi demască pe cei care se băteau cu pumnul în piept că L iubesc pe Dumnezeu şi-l urau pe aproapele, zicând: Cel care nu-l iubeşte pe aproapele său Ope care îl vede, cum îl poate iubi pe Dumnezeu, pe care nu-L vede? (Ioan

Aproapele, nu ca rudă de sânge, ci toţi oamenii care ne înconjoară. Trădătorul timpurilor de pe urmă e şi trădătorul sângelui său, gata să distrugă totul

pentru o clipă de viaţă pământească, care nu vrea să-şi ia de seamă, să înţeleagă că, întâi de toate, pe şine se trădează, că se dă nu în mâinile despoţilor de pe pământ, ci la chinuri veşnice în iad. Se trădează, se trădează. Iată-l născut şi botezat până se află în mâinile Domnului. Însă el are voinţa liberă de alegere şi înţelegere a binelui şi răului, şi conştient se leapădă de dreptul de fiu al Iubirii şi trece în robia răului! Dar cât e de înfricoşător acolo! (…)

Stareţul s-a lăsat pe pernă şi a tăcut. De sub pleoapele lăsate cădeau lacrimi – una, două, trei. Buzele i se mişcau mute în rugăciune. Tu crezi, continuă el peste câteva minute, că făcătorului de minuni de la Sarov, atât de simplu înălţat până la sălaşurile raiului, i-a fost uşor să fie gata să meargă în iad, doar ca alţii să se salveze?! Nu, aceasta e treapta cea mai înaltă a Iubirii, e o totalitate a tuturor virtuţilor, dacă vrei, Vedere a lui Dumnezeu, Cunoaştere a lui Dumnezeu. Dumnezeu pe Fiul Său L-a adus că jertfă pentru păcatele noastre, pentru păcatele întregii omeniri. Apostolul Pavel se oferă pe sine ca jertfă pentru neamul iudeilor, preafericitul Serafim – pentru creştinii din păgâni. Ei şi alţii ca ei, mii, care au mers pe calea agonisirii virtuţilor, pe

calea asemănării cu Dumnezeu, au fost gata să se jertfească pentru oile rătăcite. Ei nu doar au citit, ci au şi cunoscut, căci Dumnezeu aşa a iubit lumea, încât pe Fiul Său Cel Unul-Născut L-a dat (Ioan 3: 16).

— Părinte Antonie, întreb, dar, totuşi război va mai fi? Stareţul a zâmbit cu amărăciune. O, neam puţin credincios, până când voi fi cu voi?! – îţi aminteşti aceste cuvinte, părintele?

Despre ce vorbesc eu, părinte Alexandru?! Războiul merge de la facerea lumii şi va continua până la a Doua Venire a lui Hristos Răscumpărătorul! Vor participa sau nu oamenii la acest război, nu e chiar atât de important, mai exact, aceasta este urmarea, nu cauza. Cauză e în spiritualitate, în eforturile spiritului. Aminteşte-ţi, Constantinopolul asediat de către păgâni, de strămoşii noştri slăvi. Dar asediaţilor, cu toată decăderea lor, li se păstrează conştiinţa faptului că motivul nenorocirilor sunt anume păcatele, ele sunt pricina acestor necazuri. Dumnezeu e cu noi atâta timp cât noi suntem cu El. de întorc grecii de la păcat, cu post şi rugăciune, şi Dumnezeu arată o astfel de minune a Maicii Domnului că începe o furtună şi corăbiile păgânilor sunt împrăştiate în toate părţile.

Cât de minunate sunt lucrurile Domnului o

dovedeşte faptul că după această minune o mare parte din slavi au primit botezul. Iată şi războiul. Fiecare trebuie să ducă război cu propriile sale păcate. Iar de rezultatele acestei lupte în plan duhovnicesc vor depinde şi succesele în viaţa pământească. Vremurile de pe urmă. De cum Evanghelistul începe a povesti despre ele, dintr-odată dispare meticulozitatea expunerii. Uite cum Scriptura e plină de mici detalii, ce exactitate a expunerii, lucru de înţeles, căci ştim că scriau oameni inspiraţi de Duhul Sfânt. E cu totul altceva când vine vorba despre timpul din preajma Venirii a Doua a lui Hristos. Despre ce scriu Evangheliştii? Ei vorbesc despre sărăcirea spirituală a oamenilor. Această deja nici sărăcire nu mai poate fi numită, e un fel de îndrăcire a omenirii. Pentru că ele, duhurile căzute, sunt purtătoare a tuturor viciilor: mândria, beţia, desfrânarea, iubirea de arginţi, setea de putere, ateismul.

Şi de acum, ca urmare a acestora – catastrofele terestre, cutremurele de pământ, arătări cereşti înfricoşătoare, boli necunoscute, războaie şi altele. Distrugerea spiritualităţii va duce la pieirea vieţii pe pământ. Însuşi Mântuitorul spunea că ziua şi ora sfârşitului nimeni nu o ştie, doar Tatăl. Trebuie să

veghezi ca să nu fii luat prin surprindere, ca gospodarul cel rău când dau buzna tâlharii. Nu e nicio aluzie în Scriptură la o dată anume, sau la un soroc lăsat, ca să poată fi făcut vreun calcul. Dar omul întotdeauna se străduieşte să pătrundă cu mintea sa căile Domnului. Câte încercări au făcut să numească anul cu pricina – în zadar! Subit va fi acest sfârşit, adică neaşteptat. Şi aici apare senzaţia contradicţiei – Evanghelia va fi propovăduită întregii creaţii, ştim că acesta este unul dintre semnele sfârşitului lumii, iar glasul trâmbiţei Arhanghelului va fi neaşteptat. Nu e nimic de mirare aici şi nu-i nicio contradicţie. Şi iudeii au aşteptat mii de ani venirea lui Mesia, au studiat Testamentul şi prorocirile, dar a venit Mântuitorul şi nici într-o locuinţă omenească nu s-a găsit un loc pentru Dumnezeiescul Prunc! Ei primii aveau să audă Vestea cea Bună din gura Domnului însuşi. Şi ce? Întâi „osana”, iar peste câteva zile – „răstigneşte-L, răstigneşte-L!” Această Veste Bună le era incomodă, le strică liniştea, modul obişnuit de viaţă. Mai simplă şi mai accesibilă era învăţătura omenească, învăţăturile bătrânilor, pe care le-au şi urmat.

Conform lor, aşteaptă şi acum venirea lui mesia ca împărat al împăraţilor, pe care poporul evreu îl va

face rege al întregii omeniri. Şi îl vor primi. Îl vor primi pe antihrist. Aşa şi acum, toţi vor auzi cuvintele Evangheliei, mai exact, le vor asculta, dar nu le vor auzi. Nu le vor auzi. Nu vor auzi învăţăturile Bisericii, Corabia salvatoare a vremurilor din urmă, şi vor merge după învăţăturile omeneşti, vor respinge adevărul, se vor mulţumi cu poveşti, aşa cum ne avertizează Apostolul. Nu le e comodă lor, le încurcă modul de viaţă format din degrinderea de a-şi satisface poftele. Şi vor huli, şi vor batjocori peste măsură ziserica ce le-a dat Sfânta Scriptură. Păcatele slujitorilor nevrednici vor fi luate drept vicii ale Bisericii. Ea lor le încurcă. Pentru că Biserica este vasul plin de Duhul Sfânt, iar el este Duhul Adevărului! Demascatorul lumii în lume. Nu al lumii create de Dumnezeu, al neprihănitei lumi a naturii primordiale şi a duhului, ci al lumii căzute în păcat. Al lumii desfigurate de poftă, muribunde, care vrea să şi-i facă copărtaşi ai pieirii sale pe cât mai mulţi oameni, iar ca rezultat, pieirea sufletelor lor. (…)

Şi cel din urmă care va duce sufletele oamenilor la pieire nu poartă un nume al său – pentru rău, aceasta e prea mult şi pur şi simplu imposibil, de aceea antihrist înseamnă anti Hristos, duşman al lui

Hristos. Toate acţiunile lui, pe de o parte, sunt îndreptate către o imitare a lui Hristos. Întâi de toate, să atragă oamenii de partea sa, astfel încât ei să-l urmeze de bunăvoie, nu forţaţi, cu toate că nici aşa nu se va lipsi de „anti”. Pe de altă parte, aceasta e o cale cu totul opusă celei a lui Hristos. Calea lui Hristos e ducerea crucii pe pământ, şi e dulce, încununată în Cer, în lăcaşurile împăratului Slavei. Drumul puturos al antihristului nici pe pământ nu e dulce, iar sfârşitul lui e în iad!

Cu aceasta totul e spus, iar fiecare alege ce vrea. Dar mulţi vor vrea să fie atraşi de amăgeala falselor lui minuni. Nu antihristul, dar înşişi oamenii care vor fi de acord să primească semnul satanei, semnul de împotrivire faţă de Dumnezeu, îi vor descoperi pe cei care nu l-au primit şi îi vor trimite pe cei drepţi la chinuri. Primii creştini primeau chinurile în faţa tuturor oamenilor. Groaznice vor fi chinurile mărturisitorilor ultimelor vremuri, chinurile le vor fi pricinuite pe ascuns de restul lumii, de către oameni învăţaţi de duhurile răutăţii, care se vor afla de faţă. Iată încă un rău pricinuit de stăp îmi televiziunii – faptul că îi deprind pe oameni cu chipurile dracilor! Această învăţătură se desfăşoară din plin: din toate

părţile oamenii sunt priviţi de monştri! îi numesc acum extratereştri sau nu mai ştiu cum, dar aceştia sunt draci. Va trece timpul şi ei se vor arăta liber oamenilor, fiind în slujba antihristului şi a slugilor lui. Cu mult mai greu va fi atunci de luptat cu ei!

DE LA ÎMBUIBARE LA FOAMETE. CUM VOR FI JUDECATĂ ŞI IADUL. CÂT DE IMPORTANT ESTE SĂ NU PIERDEM TIMPUL ŞI SĂ NE OSTENIM PENTRU DOBÂNDIREA DUHULUI SFANT

Şi peste toate acestea va domina foamea. O foame dublă – şi fizică, şi, în principal, spirituală. Vor fi câţiva ani neroditori, secete, toate acestea vor duce la o foame cumplită. Dar nici acesta nu este motivul principal, doar oamenii s-au deprins să consume mai multă hrană decât le este necesar pentru întreţinerea vieţii, cu mult mai multă. Cuvioasei Maria Egipteanca îi erau de ajuns câteva boabe de grâu şi puţină rouă, ca să trăiască şi să reziste căldurii pustiului. Cuviosul Serafim de la Sarov, făcătorul de minuni, se hrănea cu ierburi, iar în fiecare zi muncea fizic din greu. Ei erau plini de har. Dar oare numai ei? Respingând putreziciunea, ei se uneau cu Viaţa, până şi trupurile lor rămâneau neatinse de putreziciune, contrar legilor morţii, aduse în natură de către păcat. Cu oamenii

ultimelor timpuri se întâmplă ceva contrar: unul dintre idolii lor este mâncarea.

Mănâncă nu atunci când le e foame, ci pentru că au ce mânca. Încearcă, cunoaşte oare omul contemporan adevărata senzaţie de foame? Puţin probabil, altfel de ce i-ar mai trebui atâtea condimente, mirodenii, sosuri, reţete de mâncăruri rafinate. Căci menirea lor e să trezească dorinţa de a mânca cele preparate. Cel care are, într-adevăr, nevoie de mâncare pentru a-şi menţine puterile nu are nevoie de toate acestea. O bucăţică de pâine şi o înghiţitură de apă îi sunt de ajuns. Dar băuturile spirtoase care inhibă senzaţia de saturaţie? Toate acestea sunt o repetare a orgiilor păgâne. Dar noi uităm că, de fapt, consumând moarte, ne logodim cu ea, devenim ostaticii ei. Acum are loc îndoparea omenirii. Aşa cum ţăranul îndoapă vitele şi păsările, pregătindu-le de moarte, de tăiere, aşa şi omenirea se pregăteşte de moarte, de moarte spirituală, întâi de toate.

Acum, vrem noi aceasta sau nu, avem în permanenţă drept sprijin Lucrarea Lui dătătoare de Viaţă. Aşa ori altfel, suntem adăpaţi de Harul Său. Măcar şi prin Cuvântul spus la facerea lumii plantelor

şi animalelor, omului şi universului. Fără lucrarea lui Dumnezeu, lumea nu ar putea există nicio clipă. Timpul din urmă de aceea şi este cel din urmă, pentru că acţiunile omului înşelat de mirajele diavoleşti sunt îndreptate către desprinderea de lumea Proniei.

Diferenţa e doar că animalele nu au libertatea de a alege şi nici raţiune, iar omul şterge limitele naturale, alegând indivizii ce încalcă aceste limite. Dar omul are raţiune şi libertatea de a alege şi nimeni nu poate să-l oblige; tot ce face, face de bunăvoie. Iată Viaţa şi iată moartea.

Iată Biserica-Adevărul, pentru că este Trupul lui Hristos şi e plină de Duhul Sfânt, şi iată orgia morţii, atotviclenele legi şi ispite ale lumii. Fiecare alege liber una dintre ele. Despre ziua de azi, mulţi îşi vor aminti la Judecata de Apoi cu mare căinţa şi amărăciune, pentru că nu s-au folosit de ea ca să agonisească Duhul Sfânt. Nu au ascultat chemările Bisericii să se adape din râurile cu apă vie ale harului lui Dumnezeu. N-au vrut să se deprindă cu rugăciunea şi postul, cu faptele bune, cu lucrarea duhovnicească. Au agonisit moarte şi pe ea o vor primi. De aceea s-a şi spus că nu se va îndrepta tot cel viu. Că doar nu va fi o judecată aşa cum ştie lumea – cu procuror, avocat, cu ultimul

cuvânt al inculpatului, nu. Vor acuza sau îndreptăţi înseşi faptele omului – faptele şi gândurile. Şi va primi fiecare ce a ales în această vale a plângerii şi a pribegiei, spre ce a tins, ce a dorit, aceea va primi. Cel care a ales viaţa va primi viaţa veşnică şi fericirea, iar cui moartea i s-a părut mai dulce – iadul şi chinurile veşnice. Şi, după cum ne învaţă Sfinţii Părinţi, principalul chin nu este tigaia [„cazanul cu smoală”, n.n. l, ci lipsa lui Dumnezeu!

Şi iată că devine clar cât de important este să dobândim Duhul Sfânt acum. Numai în aceasta e zălogul mântuirii. Scriptura spune clar că domnia antihristului va dura trei ani şi jumătate. S-ar părea că ce sunt puţini trei ani, dar şi atâta va fi de ajuns ca să nu mai rămână niciun suflet credincios, aşa luptă înfricoşătoare va fi şi atât de rău vor fi pregătiţi de ea oamenii. Nu veghem, ne-am relaxat, lăsăm totul pentru mai târziu. Pentru mai târziu postul, pentru mai târziu rugăciunea, pentru mai târziu râvna de a primi Sfintele Taine, pentru mai târziu smerenia, pentru mai târziu – faptele bune. În schimb hrană, şi mai multă acum, locuinţa, chiar în clipa aceasta, maşină – e foarte de dorit. Dar se va prăbuşi lumea, va dispărea această invazie a nimicniciei şi se va vădi că

eşti gol-goluţ.

MIRAjUL bunăstării se spulbera. colapsul bănlil Or. DUPĂ HAOSUL GENERAL, ANTIHRIST VINE CA SALVATOR ŞI JUSTIŢIAR, FACE MINUNI AMĂGITOARE, VA FI SOCOTIT dumnezeu şi va fi primit chiar şi în biserici. împotriva

Antihristul va apărea ca un izbăvitor de neajunsurile sociale, cu toate că anume în acest scop se vor produce ele. Va avea o putere nemaivăzută această talpă a iadului. Oamenii ce pregătesc venirea lui de pe acum au în mâinile lor bogăţiile de bază ale pământului. Mirajul bunăstării actuale se va spulbera tot atât de repede cum trece apa. Să ne aducem aminte unul dintre antrenamente, o repetiţie care s-a făcut cu oamenii în Uniunea Sovietică – cei care s-au încrezut în bănci au devenit cerşetori într-o singură zi. Au agonisit cu anii, care în contul burţii, care în contul sănătăţii, şi părea că aceasta e pentru o viaţă.

Dar s-a dovedit a fi un miraj. Acum va fi mult mai rău. Va avea de suferit întreaga lume. Totul se va petrece prin intermediul instituţiilor bancare, de aceea trebuie avut cât mai puţine contacte cu ele. Acesta e şi zălogul neacceptării codurilor, printre altele. Niciun fel de bănci şi credite, toate astea sunt

controlate de aceeaşi mână şi de acelaşi cap. Iar dacă vei controla, vei vedea că mâna nu e mâna, ci o labă cu gheare, iar capul nu e simplu cap, ci unul încornorat. Iar în loc de faţă

ORICĂRUI COMPROMIS CU DIAVOLUL.

are un boţ de fiară cu un rânjet înfricoşător. De ce pe toţi îi deprind acum cu băncile? Îţi iei salariul de la bancă, pensia – de la bancă. Repede vor fi adunaţi toţi în acelaşi staul. Mare mirare vor avea oamenii să afle că şi ultimul bănuţ din portmoneu le este numărat, lucru care, în Occident, deja se întâmplă. Iar acesta, din păcate, nu va fi ultimul prilej de mirare. Toată această carcasă de bunăstare construită de omul modern se va dovedi a fi o capcană de oţel pentru el însuşi. Ei, dar ce să mai vorbim, capcana are cel puţin arcuri, apasă pe ele şi eşti liber. Chiar şi animalelor închise le reuşeşte uneori să facă aceasta. Aici aşa ceva nu va fi posibil. Şi-i va împinge dracul pe oamenii necredincioşi sau pe cei cu puţină credinţă să-şi facă seama, îngrozitor e faptul că vor fi prohodiţi şi înmormântaţi – se va scrie că a fost în stare de iresponsabilitate jşi, gata, lucrul e ca şi făcut. Ca şi cum judecata asupra unui asemenea lucru, vizândiertarea sau pedeapsa, s-ar putea face pe

pământ! E ceva de felul indulgenţei catolice – ai cumpărat-o şi eşti deja iertat. Şi altui nenorocit i se pare mai puţin înfricoşător – l-au prohodit doar pe precedentul: „Cu sfinţii odihneşte-L... e iertat, iar mie ce-mi încurcă?! Mulţi, mulţi oameni vor merge în iad cu cântarea aceasta, punându-şi singuri capăt zilelor, lipsindu-se de orice posibilitate de a lupta pentru viaţa veşnică, pentru viaţa în Viaţă. Am văzut şiruri de sicrie. Pe pământ plâng, bocesc, se cântă prohodul, iar în jur joacă dracii, mulţumiţi că au putut să piardă atâtea suflete! Iar viii îi vor invidia pe cei morţi.

Da, frica de boli şi de războaie, de moartea celor apropiaţi. Trebuie să ai multă credinţă şi nădejde în Dumnezeu ca să poţi suporta toate acestea. Cum un om plin de mândrie şi iubitor de argint să îndure umilinţa? Doar ieri el însuşi striga: „Dacă eşti deştept, de ce nu eşti bogat?”. Ieri, mulţumirea de sine dădea din el, iar astăzi e un nimeni. Va accepta orice; şi codurile, şi „666? şi cu sânge va semna contractul cu satana. Dar el nu mai are nevoie de aceasta! Şi aşa eşti al lui, te mai zbaţi, mai sari în sus, dar gâtul de acum ţi-e în laţ – eşti al nostru! Umilinţa îndurată cu smerenie în zileleounăstării himerice, iată podeţul peste cei trei ani şi jumătate de putere ai lui antihrist.

Asupra cui însă va ţinti atunci gheara ispitei duşmăneşti? Asupra celor credincioşi. Nu i-au putut ispiti cu confortul şi aurul, cu bunătăţi şi maşini, să încercăm acum, sub ameninţarea morţii de foame, să-i ispitim cu o bucată de pâine.

Greu, oh, ce greu va mai fi să-ţi păstrezi sufletul când cei apropiaţi, copiii, demult nu au mai pus o fărâmă de pâine în gură. Numai cel care crede în Dumnezeu, care îl crede pe Dumnezeu se va putea stăpâni să nu facă pasul ireversibil. Va da ceva antihristul lumii? Nu, pentru că nu va fi nimic de dat. Ce va avea el mai mult decât bogăţiile strânse, bogăţii preţuite în acea lume organizată de diavol şi tot de el distrusă, pentru instaurarea mai comodă a falsului mesia! Aceşti jinduiţi dolari vor fi număraţi cu metrul.

Aurul va ajunge la preţul său adevărat – zero. Ca metal, nu e bun de nimic, iar în rest, nici de foame, nici de frig nu ţine. Preţ vor avea doar lucrurile funcţionale, lucruri fără de care nu e posibilă supravieţuirea omului – topoare, fierăstraie, orice instrument, plite simple de fier. Stareţul a închis ochii. Iarăşi să strecurat o lacrimă. Părea că doarme, dar buzele i se mişcau după obişnuinţă în rugăciuni. În ajunul venirii antihristului va fi un haos în viaţa

tuturor ţărilor. Vor prospera cei care, în virtutea religiei pe care o practică, aşteaptă venirea antihristului [că Mesia]. Aceştia sunt, întâi de toate, iudeii şi musulmanii.

După ei, acei protestanţi care, negând Dumnezeirea Domnului nostru Iisus Hristos, propovăduiesc împărăţia lui Dumnezeu pe pământ. Creşterea influenţei lor se vede de pe acum, iar mai departe va fi şi mai mare. Principalul pentru ei acum e să ia în stăpânire pământul. În taină, vor cumpăra tot – şi păduri, şi câmpuri, şi râuri. Siberia va fi luată de chinezi şi poate şi mai mult. „Atunci, unde e mai bine să ne salvăm?”, îl întrerup pe stareţ. Unde va arată Dumnezeu. Principalul e mântuirea, nu discuţiile [teoretice] despre mântuire. Esenţa „minunilor” antihristului va consta în seducţia pe care o vor emana. Adică, atrăgătoare vor fi aceste false minuni, vor vrăji ochiul. De aceea, până şi să te uiţi la ele e păcat şi primejdie de moarte. Trebuie să te ascunzi şi privirea să ţi-o ascunzi. Dar nici aceasta nu e tot. Sensul venirii sale va fi dreptatea absolută.

A venit Mântuitorul nu în Numele Său, ci în Numele Tatălui. Nu L-au primit, ci, mai mult decât atât – L-au răstignit. Dacă e să judecăm drept, şi acum

îl batjocoresc şi L răstignesc, negând Dumnezeirea Lui şi schimonosind învăţătura Lui. Iar acesta va veni ca dumnezeu, nu Dumnezeu, dar ca dumnezeu, şi îl vor primi şi-l vor crede dumnezeu pentru minunile sale mincinoase, pentru faptele sale înşelătoare. Adică pentru ceea ce va fi plăcut şi atrăgător pentru oameni. Ispititor, ne spune limba slavonă, bisericească. De aceea se şi spune că nu se va îndrepta tot cel viu – nu va avea îndreptăţire. Acum sunt din cale afară de vorbăreţi pseudoanvăţătorii. Atunci însă când faptele şi cuvintele lor vor fi verificate de Adevăr, se va vădi toată minciuna.

Dar va fi primit antihristul în orice biserică din lume şi i se vor închina lui ca unui dumnezeu. Ia aminte, cinstite părinte, nu el se va declara dumnezeu, dar cu minuni amăgitoare va face astfel încât i se vor închina ca unui dumnezeu! Iată în ce constă grozăvia, iată de ce va lipsi orice motiv de îndreptăţire! Dar cei care îl vorprimi vor fi oamenii pentru care Evanghelia se sfârşeşte la Cina cea de Taină. Pentru Golgota, ei sunt surzi. Chinurile pe cruce sunt pentru El, toate astea se întâmplă acolo, în Ierusalim, cu 2000 de ani în urmă. Ştii, când ne luau CK, eram ca nişte oi, nu vreau să spun miei, ca nici măcar astfel să nu mă

compar cu Mântuitorul. Mergeam tăcuţi la abator; pur şi simplu era greu să-ţi imaginezi că e posibilă o asemenea fărădelege. Şi doar ştiam cine sunt ei. Cât au prorocit stareţii despre aceste vremuri, despre puterea slugilor întunericului.

Dar şedeam şi aşteptăm – cine va fi următorul. Doar mulţi au nimerit în aceste mreje ale minciunii. Cât de mari şi de deştepţi erau şi arhiepiscopul Ilarion, învăţătorul meu, şi mitropolitul Serghie, şi mulţi alţii. Dar au greşit când au crezut că te poţi înţelege cu dracii şi cu slugile lor. Le părea că, păstrând forma, conţinutul va rămâne de la sine. Numai că nu a fost aşa, dar aceasta s-a văzut mai târziu. Tot această se întâmplă şi acum, numai că se va vedea mai târziu.

SUPUNEREA „FAŢĂ DE PUTEREA SATANICĂ? NU E DE AJUNS SĂ CITIM ŞI SĂ DISCUTĂM, CI SĂ FĂPTUIM CELE CARE DUC LA DOBÂNDIREA HARULUI (deosebit de important este acest capitol! Luaţi aminte!)

„Iertaţi-mă, părinte Antonie, dar cum rămâne cu cuvintele Apostolului despre putere şi despre supunerea în faţa ei?”, îl întrerup eu iarăşi. E-e-eh, suflete al meu – a zis stareţul. Dar Apostolul Petru n-a

fugit el, oare, din Roma, când L-a întâlnit Mântuitorul? Dar pe Apostolul Pavel nu l-au salvat oare într-o coşniţă, dându-l jos de pe zid? Ce are a face aici acceptarea realităţilor şi opunerea satanismului? Ce să-ţi aduc eu exemple – aminteşte-ţi de marea muceniţă Ecaterina, sau de marele mucenic Gheorghe. Supunerea e posibilă doar în lucrurile ce ţin de puterea laică – să-ţi faci meseria, să nu faci răscoale armate.

Dar şi aceasta, după cum vede fiecare. Fraţii Macabei sunt un exemplu bun de folosire a forţei împotriva celor ce-L insultă pe Dumnezeu şi tot ce este Dumnezeiesc. Dacă apuci drumul smereniei prosteşti, aşa şi vei începe a pune întrebări despre proslăvirea în rândul sfinţilor a lui Alexandru Nevski, „biruitorul, şi a lui Dimitrie, cel care i-a prăpădit pe tătari pe câmpia Kulikovo. Întrebările ca întrebările, dar de proslăvit, i-a proslăvit Dumnezeu! Eu, când aud asemenea întrebări „evlavioase”, îmi amintesc de viaţa Sfântului Vasile cel Mare şi a Cuviosului Iov de la Poceaev, făcătorul de minuni. Ce vreme înfricoşătoare le-a dat Dumnezeu pentru viaţă. Ei, şi ce? Nu s-a rugat oare, Sfântul Vasile să moară împăratul Iulian? Văd că vrei să spui că Iulian a fost un apostat, dar era

împărat şi împărat legitim, bagă de seamă! Oare nu de frică pentru comoditatea noastră ne rugăm pentru „puterea” satanică?! Şi doar Dumnezeu a arătat că Sfântul Vasile a avut dreptate – lui Iulian i s-a tras moartea nu de la o armă pământească, ci a fost străpuns de lancea unui soldat ceresc.

Dar Cuviosul Iov a făcut compromisuri cu polonezii? Nu, el a luptat cu ei şi cu acoliţii lor în fel şi chip. Nici de judecăţi nu s-a ferit dreptul! Dar tu-mi spui de putere! Lucrarea lui Dumnezeu trebuie să se facă cu chibzuinţă. Dacă în relaţiile de putere, perechea şef-subaltern ar însemna doar atotputernicia unuia şi adâncă smerenie a celuilalt, n-ar mai fi nevoie de Sobornicitatea Bisericii.

Dar dacă n-ar fi Sobornicitatea, n-ar mai rămâne Biserica nici Ortodoxă – de câte ori s-a întâmplat ca cel care era în adevăr să fie un singur om, în timp ce ierarhia superioară era în erezie?! Ce să mai vorbim despre puterea laică – mitropolitul Filip şi patriarhul Nicon, de exemplu. Şi aceşti drepţi, însetaţi de adevăr, sunt proslăviţi ca sfinţi: Sfântul Vasile cel Mare, Sfântul Grigore Teologul, Cuviosul Maxim Mărturisitorul, Cuviosul Iosif Volotki, dar parcă poţi să-i enumeri pe toţi. Dar mai trebuie ţinut minte că,

luptându-se pentru curăţenia credinţei, ei, Sfinţii Părinţi, singuri erau împlinitori plini de râvnă ai Legilor lui Dumnezeu. Supunerea smerită în faţă oricărei puteri îi convine celui care nu este atras de viaţă după Cuvânt. Pentru că drumul mărturisirii, chiar dacă e pe undeva şi aşternut cu roze, neschimbat, după „Osana…”, va răsuna şi „Răstigneşte-L, răstigneşte-L”. Această incomoditate va servi drept motiv pentru justificarea de sine şi primirea antihristului – ştiinţă avem, dar raţiunea s-a întunecat din cauza păcatelor. Adică, dacă orice putere e de la Dumnezeu, ne-om supune şi antihristului, n-avem încotro. Şi încă vor adăuga că toate se fac cu voia Domnului. De aceea, se şi spune că se va întrona necuratul în orice biserică şi niciun cuvânt despre cei care au slujit acolo mai înainte. Ţine minte exemplul marelui stareţ, făcătorul de minuni de la Sarov. Câte icoane avea el? Una. Cărţi? Vreo zece.

Dar a dobândit mare slavă, şi nu de la oameni, ci de la Dumnezeu. Acum toţi au pe-acasă iconostase, rafturi întregi de cărţi, numai că nu se săvârşeşte fapta cugetată! Mulţi ascultă, dar puţini aud, părinte. „Da, m-am gândit eu, e o piatră şi în grădina mea, ce mai bucurie îmi aduce biblioteca de vreo mie şi

jumătate de cărţi!” Îţi mai spun încă o dată: nu e nevoie de discuţii despre mântuire, ci de fapte pentru mântuire – atât acum, cât şi atunci, ceva mai târziu. A trecut timpul îndreptăţirilor, dacă a mai fost vreodată. Nu numai mântuirea, toate trebuie supuse acestui scop.

A lăsat Domnul timp liniştit pentru a ne deschide mintea şi a auzi cuvântul lui Dumnezeu şi, principalul, pentru dobândirea harului Dumnezeiesc înainte de anii înfricoşători. Cine va folosi această spre bine, iar cine spre rău. Primii vor mai primi, iar cei din urmă şi ce-au avut vor pierde! Cum s-a şi spus: că celui ce are i se va mai da, iar celui ce n-are i se va lua şi puţinul ce-l are. Veghează!”

mesaje profetice recente ale fecioarei maria la medjugorje

Apariţiile Fecioarei Maria la Medjugorje (Bosnia-Herzegovina) sunt zilnice însă în ziua de 25 ale fiecărei luni Regina Păcii transmite vizionarei Marija Soldo un mesaj adresat întregii lumi!

Fecioara Maria s-a arătat prima oară în Medjugorje, în iunie 1981, evenimentul fiind raportat de şase copii. Deşi se vorbeşte despre aceste apariţii de aproape trei decenii, Biserica Catolică nu le-a recunoscut niciodată oficial.

Se spune că mama Mântuitorului apare îmbrăcată câteodată în rochie gri, cu un voal pe cap, iar de alte ori în straie aurite, are o cunună de stele şi pluteşte pe un nor. În plus, ea ar vorbi în croată, afirmând că „Am venit pentru că aici sunt mulţi credincioşi adevăraţi. Vreau să fiu cu voi pentru a

converti şi a preschimba întreaga

Martorii spun că fenomenul ar fi precedat de trei raze de lumină, iar în acest timp nimeni nu mai poate scoate niciun sunet.

Biserica Catolică a supus unor dezbateri îndelungate credibilitatea apariţiilor. Însă acest lucru n-a împiedicat cei 30 de milioane de oameni de până acum să viziteze oraşul în speranţa că o vor vedea pe Fecioara Maria.

Redăm câteva din aceste mesaje mariale:

25 Ianuarie 25 1999 „Dragi copii, vă invit din nou la rugăciune. Nu aveţi scuză că trebuie să munciţi mai mult pentru că natura se afla încă într-un somn profund. Deschideţi-vă rugăciunii! Reînnoiţi rugăciunea în familiile voastre. Puneţi Sfânta Scriptură într-un loc vizibil în familiile voastre, citiţi-o, meditaţi-o şi învăţaţi cât de mult iubeşte Dumnezeu poporul Său. Iubirea să se manifestă şi astăzi pentru că El mă trimite să vă chem pe calea mântuirii. Vă mulţumesc că aţi răspuns la chemarea mea”.

25 decembrie 2002 „Dragi copii, acesta este un timp de mari haruri, dar şi un timp de mari încercări pentru toţi aceia care vor să urmeze calea păcii. De aceea, vă invit din nou, copilaşilor, rugaţi-vă, rugaţi-

vă, rugaţi-vă nu cu cuvinte, ci cu inima. Trăiţi mesajele mele şi convertiţi-vă! Fiţi conştienţi de harul pe care

Dumnezeu mi l-a dat să fiu cu voi, mai ales astăzi când îl port în braţe pe micul Iisus, Regele Păcii. Doresc să vă dau pace iar voi să o purtaţi în inimile voastre şi s-o dăruiţi celorlalţi, până când pacea lui Dumnezeu va domni în lume. Mulţumesc că aţi răspuns la chemarea mea!”

25 Iunie 2004 „Dragi copii! Bucuria este în inima mea şi astăzi! Vreau să vă mulţumesc că aţi făcut planul meu realizabil. Fiecare din voi este important, de aceea, copilaşi, rugaţi-vă şi bucuraţi-vă împerună cu mine pentru fiecare inimă care se converteşte şi devine un instrument al păcii în lume. Grupurile de rugăciune sunt puternice, şi prin ele pot vedea, copilaşi, că Sfântul Duh lucrează în lume. Mulţumesc

că aţi răspuns la chemarea mea”.

PROROCIILE schimonahiei nila „mai întâi de toate, rugăciunea!”

Este pentru Rusia, dar maica a fost ortodoxă, iar Rusia nu-i prea departe de noi „şi noi am simţit aceasta din plin... „Maica descoperea ceea ce vedea cu ochii duhovniceşti nu pentru a înspăimânta, ci pentru a întări în credinţă şi în nădejde în mila Domnului. Ea neîncetat spunea că Domnul nu-i va părăsi pe cei credincioşi Lui şi-i va hrăni în vremea foamei, îi va mângâia în scârbe, îi va adăposti, îi va îngrădi în necazuri şi îi va ajuta cu vrednicie să treacă prin orice chinuri, prigoane şi munci”. „Calea vieţii schimonahiei Nila (Evdokia Andreevna Novikova), cunoscută de mulţi dreptmăritori creştini din toate colţurile Rusiei, s-a sfârşit la 6 martie 1999. Ha rismele dăruite de Domnul stareţei – înainte-vederea, prorocia, sfatul înţelept, vindecarea bolilor, mângâierea – sunt confirmate de creştinii care îi cereau ajutor şi sfat. Cu ochii săi duhovniceşti ea străvedea sufletul omului, întreaga lui viaţă, atât prezentă, cât şi trecută şi cea viitoare. Anume de aceea, era atât de eficient ajutorul ei acordat oamenilor care ieşeau din chilia maicii mângâiaţi,

încurajaţi şi înaripaţi.

Odată au întrebat-o pe maică dacă nu este târziu să fie astăzi înălţate biserici noi, la care ea a răspuns: A

— Deja ieri era târziu. Însă Domnul a mai prelungit vremea pentru Rusia.

Şi, în general, maică nu o dată zicea că Domnul poate amâna împlinirea proorociilor. Mult depinde de noi, credincioşii, de dispunerea noastră spre rugăciune, de pocăinţă, de nevoinţă pentru curăţirea noastră.

Cu jumătate de an înainte de moartea sa, maica a spus că în ziua a patruzeci şi una după moarte vă veni miliţia (poliţia) şi nimic nu va mai putea fi luat. De aceea, ea a binecuvântat ca totul să fie împărţit, până la ultimul lucru, ca la venirea gărzii de miliţie casa să fie goală. Astfel s-a şi întâmplat în continuare.

Maica Nila vorbea despre necesitatea rugăciunii neîncetate oriunde te-ai afla – la Aserviciu, la odihnă, în mijloacele de transport.

— În mâini – lucrul, iar pe buze rugăciunea. Mai întâi de toate, rugăciunea, fiicelor!

Despre importanţa rugăciunii, ea spunea aşa:

— Lumea se ţine cu rugăciunea. Dacă măcar o

oră va înceta rugăciunea, şi lumea va mai înceta să existe. Şi mai ales este nevoie de rugăciunea de noapte. Ea îi este plăcută lui Dumnezeu mai mult decât celelalte.

— Cea mai mare şi mai grea nevoinţă este a te ruga pentru oameni. Trebuie să fii răbdător, să te rogi, să te nevoieşti, fără a te lăsa influenţat de ceva, oricât ai fi de certat şi bârfit. Există bârfire din stânga, de la cel viclean, dar există şi din dreapta – de la cei apropiaţi. Ambele sunt grele, dar sunt folositoare şi chiar necesare. Toate cele ce ni se trimit trebuie să le împlinim înaintea Ochiului lui Dumnezeu, cu gândul la Maica Domnului, cu inima spre Dumnezeu. Nu e nevoie de nevoinţă exterioară, ci, mai mult ca orice, de curăţirea inimii. Să nu-ţi permiţi niciun fel de viclenie, să fii deschis cu oamgnii. Şi să nu-ţi închipui nimic despre tine.

Într-o noapte, maica le-a trezit pe fiicele sale duhovniceşti cu cuvintele:

— Fiicelor, a început războiul! Trebuie să ne rugăm, sculaţi-vă!

Dimineaţa, la televizor, la radio şi în ziare au anunţat că au început acţiuni militare în Cecenia (anul 1994).

Odată, la maica Nila a sosit o călugăriţă din Siberia. În timpul zborului, au fost defecţiuni la motorul avionului. Maica Nila i-a spus:

— Mai mult să nu zburaţi cu avionul, acum nu mai există nicio siguranţă. Mai bine călătoriţi cu trenul.

Una dintre fiicele duhovniceşti ale maicii a întrebat dacă se poate merge în pelerinaj în Ţara Sfântă şi aceasta i-a răspuns:

— Nu ai ce face acolo! Pelerinii ruşi de astăzi au pângărit Pământul Sfânt şi atât de mult au păcătuit acolo, încât acum trebuie să meargă pe la locurile noastre sfinte să se pocăiască şi, prin rugăciuni, să-şi spele păcatele. Nu binecuvântez să pleci încolo! Câte locuri sfinte sunt în Rusia pe care nu le-ai vizitat! Cuviosul Serghie nu a fost în Ţara Sfântă, însă cu rugăciunile lui s-a sfinţit pământul Rusiei. împărăţia

cerurilor este înăuntrul nostru – şi Domnul trebuie să trăiască în noi. De aceea, Ierusalimul trebuie să fie în inima noastră, în interiorul nostru. Domnul nu ne-a lăsat poruncă să călătorim în Ţara Sfântă. Iată unde sunt la noi Ierusalimul şi Ţara Sfântă – zicea maică, arătând spre inimă.

Dar cuvintele acestea ale maicii nu vorbesc despre faptul că ea nu binecuvânta pelerinajele. Apropiaţii ei îşi amintesc un caz. A venit la maică o tânără nevastă însărcinată, în a cărei familie era o situaţie dificilă. Maică a mângâiat-o, spunându-i că totul va fi bine, se va naşte un fiu, după care, pe neaşteptate, a binecuvântaţ-o să plece la Ierusalim. După cuvântul stareţei, femeia s-a aflat în Oraşul Sfânt în zilele Pascale, asistând şi la pogorârea Luminii Sfinte la Mormântul Domnului. După pelerinaj, situaţia din familie s-a ameliorat şi ea a născut cu uşurinţă, precum i-a şi prezis maică.

Cu multă durere vorbea maică despre femeile şi fetele care umblă în pantaloni:

— Nu este permis femeilor să îmbrace haine bărbăteşti, şi bărbaţilor – femeieşti. Pentru aceasta vor da răspuns înaintea Domnului. Singure nu purtaţi şi pe celelalte opriţi-le. Trebuie să ştiţi că femeile care

poartă pantaloni, în războiul viitor, vor fi recrutate în armată şi puţine se vor întoarce vii.

În timp ce maica pronunţa aceste cuvinte, o femeie dintre cele prezente s-a gândit: „Ce este rău în faptul că eu lucrez în grădină fiind îmbrăcată în pantaloni, doar aşa-i mult mai comod?”. Maica imediat a reacţionat la acest cuget:

— Şi tu în grădină umbli în pantaloni, nu face aceasta, vei răspunde în mod deosebit.

Când a fost botezat un prunc nou-născut, stareţa Nila i-a spus naşei:

— Aveţi grijă de el, de la doisprezece ani va trăi fără mamă. Maica mai spunea:

— Este de nepermis să-ţi părăseşti copiii. Oamenii nu înţeleg ce necaz mare este acesta, nu vor să se pocăiască şi să se îndrepte. Va trebui cu sânge să-şi spele aceste păcate. Nu se poate să abandonezi copiii, mamele sunt datoare să-şi hrănească pruncii.

mm

Maica spunea:

— Unde este sfinţenie, acolo se băga şi necuratul.

— Maica prezicea că vor veni timpuri când pe creştini, ca şi în zilele revoluţiei din octombrie, îi vor

întemniţa în închisori, rezervaţii şi îi vor îneca în mare.

— Atunci când vor începe prigoanele asupra creştinilor, grăbiţi-vă să plecaţi în exil cu primul şuvoi, faceţi-vă luntre şi punte, dar să nu rămâneţi. Cei care vor pleca primii se vor mântui. Toate acestea le veţi vedea cu ochii voştri, generaţia voastră va întâlni venirea lui antihrist. Copilaşii mei, cât de milă îmi este de voi – plângea maica spunând acestea. Dar adăugă: totuşi, slavă Domnului pentru toate!

Un preot i se mărturisi maicii:

— Maică, eu sunt slab, mi-e frică de ziua venirii lui antihrist.

— Nu te teme, vei ajunge până atunci, însă nu vei îndura greutăţi.

Maică nu o dată vorbea despre viitoarele încercări, spunând ca în vremurile instaurării lui antihrist oamenilor le vor fi aplicate torturi de care din veac nu s-a mai auzit. Însă maica descoperea ceea ce vedea cu ochii duhovniceşti nu pentru a înspăimânta, ci pentru a întări în credinţă şi în nădejde în mila Domnului. Ea neîncetat spunea că Domnul nu-i va părăsi pe cei credincioşi Lui şi-i va hrăni în vremea foamei, îi va mângâia în scârbe, îi va

adăposti, îi va îngrădi în necazuri şi îi va ajuta cu vrednicie să treacă prin orice chinuri, prigoane şi munci. Amintindu-şi în aceste cazuri cuvintele psalmistului David: Nu se vor ruşina în vremea cea rea şi în zilele foametei se vor sătura (Psalm 36: 19).

— Toate îmi sunt cu putinţă întărindu-mă întru Domnul. Şi nu vă înspăimântaţi de nimic, copii, nu vă temeţi de ceea ce se va întâmpla, sau se poate întâmpla, sau trebuie să se întâmple după prorociile oamenilor lui Dumnezeu. Domnul este mai puternic decât toţi şi decât toate. El ne va da ajutor în încercări, ne va da putere de a răbda şi ne va smeri la vremea cuvenită. Se cere doar să fim ascultători ai voii Sale sfinte. Rugaţi-o pe Apărătoarea noastră osârdnică şi ea nu vă va lăsa.

Odată faţa maicii a căpătat brusc o expresie ameninţătoare de parcă ar fi văzut cu ochii săi duhovniceşti ceva înspăimântător. Ea a lovit de câteva ori cu varga în podele, zicând:

A – Uite ce au mai inventat! Pruncilor să le pună pecetea lui antihrist!

Îngerul îi va răpune pe cei care se vor încumeta să facă aceasta!

Într-o zi, maica Nila şi-a cuprins capul cu mâinile

şi a exclamat:

— Vai, ce se va întâmpla! Ce va fi cu Rusia şi cu noi toţi?! A repetat aceasta de câteva ori, apoi, liniştindu-se, a zis:

— Nu, n-am să vă povestesc nimic, Domnul nu binecuvântează.

Apoi, adresându-se către cei din chilie, adăugă:

— Trebuie să aveţi grijă ca locuinţa să vă fie în apropierea bisericii. Numai aşa vă veţi mântui. Când vă este greu acasă – fugiţi la biserică.

Cu ochii duhovniceşti, maica vedea că generaţia actuală şi cea care o va urmă vor avea de înfruntat încercări şi necazuri mult mai grele. Deseori ea povestea despre propria experienţă de supravieţuire în condiţiile foamei din lagăr, când nu exista nici cea mai mică rezervă de-hrană:

— Cât e de groaznic să înduri foamea, să nu dea Domnul să treceţi prin aceasta. În lagăr aproape că nu vedeam pâine. Când am ieşit în libertatemi se părea că niciodată nu mă voi mai satură de pâine. Dar foametea va veni. În anii copilăriei în Ucraina, se întâmpla să priveşti în jur şi până la orizont să vezi grâne, spice pline, unul ca unul. Vântul bate şi ele, ca valurile mării, se unduiesc până la orizont. Niciun fel

de buruiană nu era printre ele. Iar astăzi, dacă priveşti, până la orizont vezi doar buruieni. Au lăsat pământul de izbelişte, iar el este hrănitorul nostru. Trebuie ca toţi să muncească pământul: oamenii vor fi nevoiţi să răspundă pentru faptul că au părăsit pământul. Foamea va veni pentru aceea că pământul zace în paragină. Dacă aveţi un lot, fiecare colţişor al lui trebuie să fie prelucrat şi semănat şi pământul vă va ajuta să rezistaţi în vremea foamei. Sădiţi cartofi, legume pe toate parcelele care vi se vor oferi, creşte-ţi găini. Când va fi greu, veţi mânca cartofi cu castraveţi.

— Rezervele nu vă vor salva, deoarece foametea nu va începe brusc. Din an în an va fi tot mai greu, recolta va scădea, tot mai puţin pământ va fi prelucrat. Toţi trebuie să se îngrijească să fie mai aproape de pământ, în oraşele mari viaţa va fi deosebit de grea. Foamea va fi atât de groaznică, încât oamenii vor da buzna prin case în căutare de ceva alimente. Vor sparge geamurile şi uşile, vor ucide oameni pentru hrană. Mulţi vor purta în mâini arme şi viaţa omului nu va mai avea nicio valoare.

— La venirea lui antihrist se va lăsa aşa o foamete încât se vor epuiza cerealele. Trebuie să

pregătiţi flori de tei, urzică şi alte ierburi, să le uscaţi şi apoi să faceţi din ele ceai – această fiertură va fi de ajuns pentru hrană.

Maica spunea că, la sfârşitul vremurilor, în locul Petersburgului, va fi mare. Moscova parţial se va prăbuşi, în subterana ei se află multe goluri. Iar când au întrebat-o despre casa şi orăşelul în care locuieşte, ea a răspuns:

— Din orăşel nu va rămâne nimic. Va rămâne căsuţa mea şi încă una. Va fi război, distrugeri, însă căsuţa mea nu va fi distrusă. Eu nu voi vedea acestea, iar voi o să le vedeţi. Iată, drumul spre Egorievsk va rămâne şi căsuţa mea, şi nu-i nimic lângă ea. În timpul războiului, orăşelul va fi distrus.

— Sosi-va timpul când chinezii vor năvăli asupra noastră şi tuturor le va veni foarte greu. Aceste cuvinte maica le-a repetat de două ori.

— Copilaşi, am văzut un vis. Va fi război. Doamne, adolescenţii, de la paisprezece ani, vor fi recrutaţi şi trimişi pe front. Acasă vor rămâne doar copiii şi bătrânii. Soldaţii vor umbla din casă în casă, îi vor mobiliza pe toţi şi-i vor goni la război. Vor domni jaful şi nelegiuirile celor înarmaţi şi pământul va fi împresurat cu cadavre. Copilaşii mei, cât de milă îmi

este de voi! – de multemulte ori repeta maica.

Dintre toţi sfinţii, maică îl iubea cel mai mult pe Sfântul apostol şi evanghelist Ioan Teologul. Ea spunea că sfântul iubeşte Rusia şi că el va veni la noi în vremurile lui antihrist. Unui fiu duhovnicesc maica i-a dat o astfel de rugăciune:

Doamne, fie voia Ta întru mine, păcătosul, în toate căile vieţii. Ajută-mi să-ţi rămân credincios Ţie până la sfârşit. Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, mântuieşte-mă pe mine, păcătosul. Sfinte apostole Ioan Teologul, fii îndrumătorul meu, fii mijlocitor şi rugător pentru mine înaintea Domnului şi a Preacuratei Sale Maici”.

uimitoarea profeţie a vangăi dimitrova

Renumita vizionară de origine bulgară a făcut o uimitoare profeţie despre poporul român şi despre aceşti ani:

„În bucuria acestei lumi, în România îşi va începe lucrarea cel promis. Mai târziu, atunci când va fi recunoscut de aceia care sunt drepţi şi aleşi, se va bucura întregul Pământ de naşterea Lui. Dumnezeu îl va ocroti într-un loc, departe de locul unde se odihnesc strămunii săi, până când va veni ceasul său. Cu puterea de sus, de la Dumnezeu, el va fi dăruit.

„Românii sunt oameni speciali, dar nu mai cred în valorile lor şi, dacă mesajul le este adus de un străin, este mai bine primit decât de la unul de-al lor”.

„Eu sunt foarte mică pentru ca el să vină la mine, aşa că eu transmit această veste, care mi-a venit de Sus. Să fie despachetată în luna ianuarie, ziua 24, anul 2005 şi, în cel mult o lună de zile, să fie dusă celui la care voi face referire în text. Dacă nu se va putea ajunge la el, să fie dată celor din preajma sa. Să vă ajute Dumnezeu!

În bucuria acestei lumi, în România va veni cel promis lumii. Se va bucura întregul Pământ de naşterea lui. Dumnezeu îl va ocroti într-un loc, departe de locul unde se odihnesc străbunii lui, până când va veni ceasul său. Cu puterea de Sus va fi dăruit. Pământul.

Apa, Focul îi vor veni în ajutor. Odată cu venirea

lui în această lume, tot ceea ce este construit pe minciună se va nărui. Toate acestea se vor petrece în anul 2005. El va fi piatra de temelie pentru omenire. Primii care îl vor recunoaşte vor fi cei din poporul său, poporul din care el a ieşit. Drept răsplată, el va aduce acest popor pe cea mai înaltă culme a desăvârşirii, din întreaga lume. Acest popor va deveni o adevărată pildă pentru toate popoarele pământului.

El nu va veni cu un cal viu, ci cu un cal din fier, pe care singur îl va mânui”.

Vanga spunea că se roagă în permanenţă la Dumnezeu. Mai spunea că toate capacităţile sale paranormale nu sunt altceva decât un dar natural pe care ea n-a făcut altceva decât să-l folosească spre binele celorlalţi. De mică s-a obişnuit să aibă grijă de ceilalţi, fără să ceară nimic pentru sine.

Ea spunea că „Lumea va suferi o mulţime de cataclisme şi necazuri mari se vor abate. Se va schimba însăşi conştiinţa oamenilor. Timpuri grele vor veni. Oamenii se vor împărţi după credinţa lor”. „Suntem martorii evenimentelor cutremurătoare ce vor modifica soarta şi destinul omenirii”.

„În cosmos se va descoperi viaţă şi deodată va deveni limpede cum a apărut viaţa pe Pământ”.

Vanga a prezis atacul terorist asupra Statelor Unite din data de 11 septembrie 2001, în momentul în care a spus că „fraţii” (WTC) din America vor cădea sub atacul păsărilor de oţel. Clarvăzătoarea a prezis şi cel de al Doilea Război Mondial, restructurarea URSS realizată de Mihail Gorbaciov, moartea prinţesei Diana şi chiar scufundarea submarinului Kursk.

În anul 1980, Vanga a făcut o profeţie şocantă care avea să se împlinească după 20 de ani: „La sfârşitul veacului, în august 1999 sau 2000, Kursk va fi sub apă şi toată lumea iWa deplânge”, a spus ea atunci. Dar ceea ce a părut la acea vreme o vorbă în vânt a luat, după 20 de ani, chip de tragedie, pentru că scufundarea submarinului nuclear rusesc „Kursk”, cu 117 oameni la bord a fost o imensă tragedie umană.

Ceretătorii ruşi, care au încercat să dezlege

câteva dintre profeţiile bătrânei, spun că în 1989 ea făcea referire la atacurile din 11 septembrie 2001: „Teamă, teamă! Fraţii americani cad de la înălţime, ciupiţi de moarte cu ciocul de păsări de oţel. Lupii ies de după tufiş, urlând, şi sânge nevinovat curge în valuri”. Experţii susţin că şi numele preşedintelui american Bush ar apărea în profeţie pentru că „bush” înseamnă în limba engleză „tufiş”.

Doi mari lideri ai lumii şi-au strâns mâinile (bătrâna făcea, evident, aluzie la Mihail Gorbaciov şi Ronald Reagan), dar va trebui să treacă mult timp, va trebui să curgă multă apă până când va veni cel de-al Optulea. Abia acesta va aduce pentru totdeauna pacea în Lume”, prevedea Vanga, în ianuarie 1988.

Oamenii de ştiinţă bulgari susţin că prezicerile Vangai s-au împlinit în proporţie de 70 – 80%.

Matematicianul Mihail Holmogorov a făcut o serie de calcule, din care a reieşit faptul că aproape un milion de persoane au vizitat-o pe Vanga, în cei 55 de ani în care s-a ocupat de preziceri.

Vanga a afirmat că cel de al Treilea Război Mondial va izbucni în 2010, ca rezultat al încercărilor conducătorilor a patru guverne şi după declanşarea unui conflict în Hindustan. Preşedinţii a patru ţări

(Ucraina, Estonia, Lituania şi Polonia) s-au deplasat în mijlocul conflictului din Georgia pentru a vedea situaţia cu propriii lor ochi.

2010 – începutul celui de-al 3-lea război mondial. Va începe ca un război simplu, dar va continua cu arme mai întâi nucleare, mai apoi şi chimice. Va începe în noiembrie 2010 şi va sfârşi în noiembrie 2014.

2018 – „În anul 2018 trenurile vor zbura pe sfori ce pornesc de la Soare. Extragerea petrolului va înceta. Pământul se va odihni” – este o profeţie a clarvăzătoarei făcută în 1960.

— Din profeţiile lui ionistrate – Informaţiile sunt sub formă de interviu şi merită citit, chiar dacă anumite evenimente – cutremure sau chiar un război în România – au fost prezise de el şi nu s-au împlinit, datorită intervenţiei salvatoare a Graţiei Divine, în urma invocării Ei, de mari grupe de oameni spirituali:

„Domnule Istrate, în 2004 am realizat cu dumneavoastră un interviu în care aţi dat o serie de predicţii cu privire la alegeri şi mediul politic din România, toate împlinindu-se. Atunci ne-aţi vorbit despre un război între SUA, alianţa Rusia-China şi Islam, care ar începe în primăvara sau toamna anului

2006. Mai menţineţi acest lucru?

Fac o completare în legătură cu alegerile. În turul doi al alegerilor prezidenţiale din 2004 am primit un telefon, la ora 10 dimineaţa, prin care am fost întrebat cine iese preşedinte. Am răspuns: Băsescu. La orele 14 am primit al doilea telefon. D-le Istrate cine iese preşedine? Băsescu. La ore 18 primesc al treilea telefon. D-le Istrate cine iese preşedinte? Băsescu. După două sau trei zile primesc un alt telefon. Persoana mă întrebă d-le Istrate cine face guvernul? Răspund: Alianţa. La celălalt capăt al firului mi se răspunde: nu se poate, PUR-ul e cu noi; iar eu i-am spus că PUR-ul îi părăseşte în 7 zile şi Alianţa D.A. face guvernul. Însă, PUR-ul i-a părăsit mai repede şi s-a făcut guvernul.

Şi tot în legătură cu alegerile, dar cele viitoare,

care vor fi alegeri anticipate, am avut următorul mesaj: vot nou repetat. Apare în acelaşi timp, A. Năstase, C.V. Tudor şi Dan Voiculescu, toţi în ceaţă, cu figurile surprinse, iar pe C.V. Tudor l-am văzut roşu la faţă, nervos. În acel moment aud: răsturnări de situaţii, partidele din Parlament se stratifică pe podium şi sub podium? Pe unii îi văd pe jos, pe cei de la PUR şi pe cei de la UDMR.

Înainte de alegerile din 2004 a venit o doamnă de la PSD la mine şi m-a întrebat: Cum vederi relaţiile dintre Iliescu şi Năstase? Şi am răspuns: ca relaţiile dintre şoarece şi pisică. Apoi m-a întrebat:? Dl. Năstase va fi preşedintele României??? Nu? i-am răspuns? Va fi preşedintele partidului??? Nu?? Dar Vanghelie va fi primarul capitalei??? Nu? Şi doamna m-a întrebat:? Eu ce fac acum??? Analizaţi şi distanţaţi-vă? i-am răspuns.

Cu privire la partidele politice, ce ne puteţi spune?

Pentru PSD am avut un mesaj în legătură cu Mircea Geoană, în care el părăsea o sală de conferinţe. Asta înseamnă că va pleca de la conducerea partidului. Iar într-un alt mesaj apare ca lider al PSD fostul ministru de interne. Pentru Ion

Iliescu am primit un mesaj în care se arăta că trei demnitari vor fi de partea lui când el face ceva deosebit. Un alt mesaj îl arată pe Iliescu într-o sală de şedinţe unde erau muncitori şi ţărani, iar pe un bilet apărea un scris în ebraică. Apoi, un alt mesaj îl arată împreună cu Petre Roman discutând despre o nouă organizaţie politică.

Despre PD?

În Alianţă va fi o răsturnare de situaţie. PD va trece în faţa PNL.

Tăriceanu are probleme şi iar probleme dar va rămâne în funcţie până la alegerile anticipate. În ceea ce-l priveşte pe Theodor Stolojan, mesajele mele arată că nu va reuşi să-l răstoarne pe Tăriceanu. La viitoarele alegeri va fi o Alianţă cu o altă structură. PD va fi predominant iar PSD nu va intra la guvernare.

Despre preşedintele Băsescu aţi avut mesaje?

Da, am avut, pe 24 martie anul acesta. Era într-o sală mare la Cotroceni, unde se auzea un vals vienez şi unde se aflau mai multe perechi din Transilvania şi din ţările nordice.

Ce mesaje aveţi despre mediul politic internaţional?

Anul trecut am dat un interviu pentru un ziar de

limbă arabă care apare la Londra, Al Hain, în care am vorbit despre politica mondială, având în vedere politica SUA şi islamul. La mine sunt bătute în cuie toate mesajele. Despre al treilea război mondial am publicat în carte, atât în prima cât şi în a doua ediţie. Mesajele din carte încep să se concretizeze în evenimente terestre: apropierea Federaţiei ruse de China şi pregătirile făcute de Federaţia rusă pentru apărarea sa. Războiul se va purta între cele două mari grupări de state: SUA, Canada, Australia şi UE de o parte, iar de cealaltă, Rusia, China şi o parte din ţările islamice.

Când?

Mesajele anunţă nişte ani. Sfârşitul lui 2006, începutul lui 2007, anul poate fi altul, dar mesajul aşa îl am. În timpul acestui război se vor folosi arme nucleare, chimice şi biologice. Pentru România, prin mesaj, am văzut şi am auzit explozii atomice, în număr de patru, două în Pobrogea, una în zona Mihail Kogălniceanu şi cealaltă în direcţia lui Adamclisi, o alta la sud de Bucureşti, dincolo de Popeşti-Leordeni şi una între Bârlad şi Vaslui. SUA va fi supusă unui bombardament atomic care va dura o oră, din Rusia peste Polul Nord. În momentul în care am avut aceste

mesaje nu există nicio justificare logică pentru aceste locaţii. În prezent, acestea se justifică prinăamplasarea bazelor americane. Rusia va dispărea ca Federaţie, va fi genocid. În Europa vor fi paraşutate tancuri ruseşti într-o singură noapte. China se va desprinde din alianţa cu Rusia şi va trece de partea americană şi ruşii vor pierde războiul. La început, Europa va fi surprinsă de atacul rusesc. În final, harta politică a lumii va fi schimbată. În zona noastră va apărea o formaţiune carpato-balcanică, Grecia, Macedonia, Bulgaria, Muntenegru, Serbia şi România cu provinciile istorice. Războiul va dura fie din primăvara până în toamnă fie din toamnă până în primăvară, o jumătate de an.

Când vor începe românii să simtă cu adevărat bunăstarea?

Prosperitatea în România va fi simţită după 2008.

Pe spre climă, aveţi? mesaje??

În lunile iulie, august anul acesta va fi o secetă cumplită.

Pe spre gripa aviară, ce ne spuneţi?

Am avut un „mesaj” în 12 martie 2005. Pin acesta rezultă că gripa aviară a fost „cumpărată” în Ardeal, şi va cuprinde mapântâi întreaga regiune, apoi

toată ţara. Virusul va fi înlăturat abia la sfârşitul veri, începutul toamnei.

Important

Recitindu-şi cartea „România şi lumea în timp”, ediţiile l-a şi a II-a, inginerul Ioan Istrate ne atrage acum atenţia asupra unor mesaje înregistrate cu multă vreme în urmă, care abia în aceste zile îşi găsesc confirmarea în evenimentele la care asistăm…

02.04.1994: Văd pe harta României judeţele Botoşani şi Suceava colorate în negru, iar judeţele laşi şi Neamţ pe jumătate negru în părţile limitrofe judeţelor din Nord.

În acest moment văd dansând 2 scaune mari, care se clatină, mai au puţin ca să cadă; în faţa lor, mai sunt 3 scaune care dansează, se clatina.

„Lumea se împarte efectiv în două grupe mari de state, care după 20062007 s-ar putea confrunta direct într-un război distrugător”.

06.07.1995: Sunt la o întâlnire unde se discută despre o situaţie deosebită şi cineva spune: ISLAMUL O SA AIBĂ SUPREMATIE ASUPRA CREŞTINISMULUI, CEL PUŢIN O PERIOADĂ.

29.10.1997: Se anunţă: IRANIENII CU MĂCIUCA…

profeţiile lui Carmen harra

Considerată de americani între primii şase guru ai lumii, Carmen Harra vorbeşte, despre viitorul României.

A uimit prin prezicerile sale precise privind atentatele asupra Turnurilor Gemene din New York, la 11 septembrie 2001, sau alegerea preşedintelui Ecuadorului, iar printre clienţi săi se află celebrităţi ca Hillary Clinton, Angelina Jolie sau Jennifer Lopez. Ziarul New York Post a plasat-o, anul trecut, printre primii şase guru ai lumii.

Cunoscuta vizionară Carmen Harra a declarat, în cadrul emisiunii „Happy Hour” de la PRO TV, că marele cutremur pe care l-a prezis pentru acest an în România va avea loc cel mai probabil în toamnă.

„Cutremurele vor continua în acest an. Va fi şi în România dar nu imediat. Va mai fi o înşiruire de

cutremure în lume până la acesta. Nu-l simt imediat ci mai mult spre toamnă", a declarat Harra, care a povestit că la cutremurul din 1977 a ieşit din clădirea în care locuia, cu cinci minute înainte de seism pentru că a simţit ceea ce avea să se întâmple.

„Vom trăi mult mai mulţi ani în viitor".

Harra a explicat, de asemenea, care vor fi schimbările ce vor apărea în viaţa oamenilor începând cu anul 2012, an despre care există din în ce mai multe teorii apocaliptice.

„2012 este începutul unei ere şi sfârşitul alteia care durează de 5.000 de ani. Se termină un an cosmic care are 26.000 de ani pe Pământ. Începe o eră numită „Era de Aur" în care noi nu putem avansa aşa cum suntem acum, la acest nivel mental. Vor fi şi oameni care nu vor vrea să treacă în noua eră, cei care vor rămâne la convingerea că banii şi conturile bancare pot conduce lumea, cei răi, cei egoişti. Va trebui să fim mai buni, să ne dăm seama că trăim într-o unitate. Suntem toţi împreună. Lumea construită în mii de ani se termină, sistemele noastre se termină. De exemplu, suferinţa, sistemul bancar, moartea. După 2012 se va trece într-o eră de tranziţie până în 2033. În această eră descoperirile medicale vor fi

incredibile. Boli ca şi cancerul sau afecţiuni ale sistemului imunitar se vor trata la nivel celular, nu vor mai exista. Vom trăi mulţi ani în viitor”, a declarat Carmen Harra.

În 2012 nu se va întâmpla nimic rău, nu e sfârşitul lumii! Singurul lucru rău ce se va întâmpla va fi că sateliţii vor fi afectaţi de această aliniere planetară şi că vom rămâne, câteodată, fără curent, telefoane mobile, televizoare, etc.! Dar 2012 va marca începutul unei ere de aur, când numai lucruri bune se pot întâmpla.

După ce, la începutul lunii decembrie, aproape că a avut dreptate cu privire la cine va fi noul preşedinte al României, ea spune acum că ţării noastre îi vor mai trebui ani buni până să îşi revină din „colapsul” în care se află.

Din punctul său de vedere, la 20 de ani de la Revoluţie, românii şi-au câştigat libertatea şi sentimentul că au puterea de a schimba lumea, însă până la bunăstare mai este cale lungă.

„Marile schimbări ale României vor începe să fie simţite abia din anul 2012, care nu este sfârşitul lumii, ci al unei ere de 5.000 de ani. Ultimii cinci ani sunt consideraţi de întuneric, marcaţi de limitarea gândirii

şi de un nivel de conştiinţă umană foarte scăzut, însă urmează să intrăm într-o perioadă de tranziţie şi apoi într-o eră pozitivă, care se numeşte „era de pace”.

Conform clarvăzătoarei care rămâne fidelă concepţiei budiste, ţara noastră s-a aflat până acum în „era de metal”, dominată de conflicte şi răzbunări şi energii negative.

Aţi prezis, înainte de alegerile prezidenţiale din decembrie 2009, că viitorul preşedinte al României va fi un bărbat în jurul a 40 de ani, cu iniţială „M”, dar şi că, dacă Traian Băsescu va mai câştiga un mandat, nu-l va duce la bun sfârşit. Unde-i adevărul?

Carmen Harra: Toate indiciile mele înclinau spre Mircea Geoană şi de fapt el este câştigătorul, doar că în acea noapte a alegerilor s-a schimbat rezultatul, exact ca în America, în 2000, între George W Bush şi Al Gore: i-au fost date voturile sale în plus lui Traian Băsescu. Foarte mulţi oameni mi-au sărit în cap în momentul în care am spus că Traian Băsescu nu va ieşi preşedinte i, după ce a ieşit, m-au acuzat că am greşit.

«Nu este vorba de o moarte»

Însă timpul ne va demonstra că predicţia mea despre neterminarea mandatului său se va adeveri.

Din ce simt eu, Traian Băsescu suferă de o boală gravă. Nu spun că e vorba de o moarte, ci că este posibil ca sănătatea să-l împiedice să mai continue.

Aveţi cumva vreo viziune în ce-l priveşte pe preşedintele SUA, Bar de Obama (aţi spus că e vizat de un posibil atentat), în legătură cu cel care-i va urma în funcţie, precum şi cu succesorul Papei Benedict al XVI-lea?

Singura care îl va înlocui pe Obama este Hillary Clinton, pentru că ea trebuia să iasă preşedinte. Nimeni nu va fi capabil în acel moment să-i preia funcţia. Cât despre Papă, văd că nu va mai avea mult de stat în această funcţie. La fel şi regina Angliei, care se apropie de plecarea de pe această lume. Dar după marea schimbare ce se apropie, din 2012 nu vom mai avea Papă, nu vor mai fi regine, nici preşedinţi. Lumea are nevoie de un alt sistem, de o altă ordine, de alte repere.

ce mai avem de învăţat?

Românii nu ştiu încă să distingă între bine şi rău, între pozitiv şi negativ şi să aibă valorile naţionale.

În 2012 nu va fi sfârşitul lumii, cum multă lume crede, ci purăşi simplu sfârşitul unei ere de peste 5.000 de ani”. Ce va urma după aceasta? „În această

era de aur, războiul nu va mai exista, pentru că ne vom mută, practic, într-un alt univers, vom beneficia de o altă înţelegere a lumii în care trăim şi ne vom ghida după un alt sistem de valori! Sistemulbancar, sistemul medical, totul se va schimba! Dar lumea care va veni, va fi mult mai stabilă, mai normală, mai corectă”.

ne aşteaptă colapsul financiar

Criza economică este departe de a se fi încheiat, spune Carmen Harra. „România va ajunge în colaps financiar”, precizează ea, şi adaugă că, aşa cum a prevăzut la sfârşitul lui ’89 că Europa va avea o singură monedă, tot aşa vede că, peste ani, va exista o singură monedă mondială.

„Prevăd că în scurt timp va veni o zi în care nu vor mai fi nici dolarul, nici euro”, spune Carmen Harra.

Îmbunătăţirea situaţiei economice şi sociale a României va fi resimţită abia prin 2016 – 2018, mai spune vizionara, dar până atunci vom fi protagoniştii unor mari evenimente politice şi sociale interne. Ea prezice, pentru anul care vine, greve, mişcări sindicale şi proteste, toate în încercarea românilor de a lupta pentru supravieţuire, dar recomandă o

detaşare, pe cât posibil, de toate aceste probleme, deoarece „România şi restul lumii împart aceeaşi barcă şi vom ieşi din criză pdată cu ceilalţi”.

„În 2010 vom fi martorii unor premiere din domeniul medical. Se vor vindeca boli dintre cele mai grave, al căror leac a fost căutat de mulţi ani. De asemenea, 2010 este un an de evoluţie, un an de unitate, care va schimba percepţia românilor”.

În 2012 nu va fi sfârşitul lumii, cum multă lume crede, ci pur şi simplu sfârşitul unei ere de peste 5.000 de ani”. Ce va urma după aceasta? „În această era de aur, războiul nu va mai exista, pentru că ne vom mută, practic, într-un alt univers, vom beneficia de o altă înţelegere a lumii în care trăim şi ne vom ghida după un alt sistem de valori! Sistemulbancar, sistemul medical, totul se va schimba! Dar lumea care va veni, va fi mult mai stabilă, mai normală, mai corectă”.

părintele Ioan buliga:

povestea racilor fierţi

Este o scurtă descriere a vremurilor pe care le trăim, cu trimiteri profunde către trecut. Este aici şi o profeţie.

Înainte de intrarea în noul colectiv [ism], îmi băteam gura degeaba, spunând că intrăm într-o mare înşelăciune. După ce omul mă ascultă, îmi replică: „eu cred că o să fie bine”. Acest optimism era o iluzie prezenta la majoritatea. O opoziţie la acest curent? Nu, procentul celor care susţineau aderarea era zdrobitor, iar aceasta este o primă asemănare cu epoca de aur când ne amintim cu toţii de majoritatea în alegeri a mult iubitu – „lui. De ce mă încăpăţânam să nu le dau dreptate optimiştilor? Pentru că era şi este imposibil să aşteptam binele de la nişte persoane care îl neagă pe Dumnezeu.

Dacă este adevărat ca majoritatea parlamentărilor sunt masoni, atunci îi înţeleg şi le dau dreptate celor care nu vor să se ducă la vot, oricine ar candida; prin votul nostru ne facem părtaşi cu

fărădelegea. Poate mă veţi întreba ce are politică cu credinţa. Păi are, pentru că este vorba de turma noastră pe care o pastorim şi pentru care o să dăm seama. Nu este acelaşi lucru dacă stăpânirea este păgâna sau dacă este credincioasă. Simplu fapt ca un domnitor să fie credincios are un impact uriaş asupra credinţei în ţara respectivă. Apărând tara, el apara de fapt credinţa. Priviţi la ţările ocupate de turci şi veţi vedea ca unele din ele, înainte de ocupaţie erau majoritar creştine, iar după ocupaţie, au devenit majoritar musulmane.

Contează enorm ca un domnitor să fie credincios. În vechime popoarele aveau (sau li se impunea) credinţa domnitorului. Dacă împăratul era păgân, tot poporul se închină la idoli; dacă împăratul era eretic, poporului i se impunea erezia; dacă împăratul se convertea la creştinism, poporul se boteza împreună cu el. Iată cât de mult contează credinţa sau necredinţa unui împărat. Poate vom spune că nu mai sunt actuale aceste lucruri, însă nu putem să negăm rolul uriaş pe care îl au cei ce conduc ţara, pozitivismul sau negativismul pe care ei îl promovează în funcţie de credinţa sau necredinţa lor. Bună sau reaua lor credinţa??? *1* nu o cunoaştem din prezenţa

lor la biserică, pentru ca şi anticrist va fi prezent în biserică, ci se va cunoaşte după roadele lor. Când un reprezentant de frunte, deşi vine la biserică, pledează pentru desfăşurarea marşului homosexualilor, în mod normal el nu ar mai trebui primit în biserică.

Anticrist va vrea un popor cu înclinaţii satanice, de aceea se încearcă (şi se reuşeşte din păcate) schimbarea mentalităţii oamenilor. Prin televizor, prin liberalizarea desfrâului, prin tolerarea şi chiar promovarea păcatelor strigătoare la cer, încă de pe acum oamenii sunt pregătiţi pentru primirea lui anticrist.

Spunea cineva că diferenţa între actualul şi fostul regim este doar modul în care ni se sucesc minţile. Am citit şi o povestioară cu referire la acest subiect, care este un fel de reţeta: reţeta racilor fierţi. Racii se pot fierbe în două moduri: se arunca direct în apă clocotită sau se fierb lent punându-se în apa rece.

Modul de preparare este diferit, rezultatul însă este acelaşi: raci fierţi. Aceasta este şi diferenţa între vechiul regim comunist şi cel actual.

Primii s-au impus forţat: cei ce se împotriveau erau ucişi, duşi în Siberia, băgaţi în temniţă. Regimul de acum a luat-o încetişor, însă merge în aceiaşi

direcţie: spre dictatură/Bineînţeles, nu mă refer la regimul de la noi, care nu mai poate face mare lucru deoarece s-au vândut şi ne-au vândut altora.

Restricţiile nu vor întârzia să apară şi, pentru că unde-i lege nu-i tocmeala, iată că se sfârşi şi libertatea. Bieţii raci, care simt cum apa se încălzeşte, nu văd nicio ieşire şi nici cale de întoarcere. Închinăciune ţie, noua dictatura, sau mucenicie.

Se spune că răul trebuie tăiat de la rădăcină, aşa că cei care se fac ca condamna comunismul, ar trebui să nu se facă că nu ştiu că acesta a fost adus din occident. Occidentalii l-au trimis pe Lenin în Rusia în speranţa că prin frământările interne ce urmau ca acesta să le declanşeze în Rusia, Rusia să slăbească iar ei să o poată învinge. Un fel de virus introdus în corpul duşmanului. La fel şi în România, după lovitura de stat din 1989, străinii s-au instalat în ceea ce tot ei au dărâmat.

Fiara roşie care se scoală iarăşi, nu întârzie să-şi arate culoarea. În loc de colectiv se cheamă uniune, în loc de duşmani ai ţării apar teroriştii (care dacă nu exista, trebuie inventaţi, pentru ca dictatura să se motiveze) şi scenariile ipocrite din timpul comunismului, în care totul trebuia să arate bine, nu

întârzie să apară. Merele pădureţe nu mai au ce căuta la vânzare, se supăra „mult iubitul”.

Animalele să fie doar din astea mari şi grase care dau câte trei găleţi de lapte şi care zâmbesc când deschizi uşa fermei. Pentru aceasta partidul face însămânţări speciale. Ar vrea ca şi omul să fie scos după „încrucişările” „specialiştilor”, şi iată că a înviat Hitler. Iată de ce nu-i găseau ăştia osemintele. A aşteptat timpul potrivit pentru a reapărea în viaţa de zi cu zi.

Minciuna caracteristică perioadei comuniste, acum ia dimensiuni colosale. Atunci ne minţeau cu producţia la hectar, acum se încearcă schimbarea istoriei, prin finanţarea unor descoperiri arheologice mincinoase.

Atunci, cei care nu erau de-ai lor erau înlăturaţi cu forţa; acum sunt înlăturaţi prin înşelăciune: se creează o mare criză, în care, cei care nu sunt, sau nu intră în sistem, vor rămâne la pământ.

Atunci se decorau vitrinele cu alimente, la venirea tovarăşului; acum se pregăteşte un spectacol uriaş, bazat pe ultimele descoperiri, în care oamenii să se uite cu gura căscată, la simulările noii dictaturi. Iar în locul carnetelor roşii, vor fi cipurile, care vor fi

pecetea dictaturii.

Iar noi, fraţilor raci, să ne bucurăm până nu se înfierbântă apa, sau mai bine să ne pregătim pentru viaţa cealaltă, căci pe pământ aşa va fi o strâmtoare, încât nimeni nu va mai vrea să rămână aici.

SF. LAVRENTI de CERNIGOV:

„Vor fi mulţi surzi şi mulţi orbi…” Un alt profet ortodox rus despre vremurile de pe urmă afirma:

„Părintele deseori îşi arăta dorinţa să discute cu ucenicii săi, („cu copiii săi iubiţi”), despre vremurile de apoi, ca să-i înveţe cum să se ferească de cărările greşite şi să fie veghetori.

— Acum, când noi îi votăm pe conducătorii noştri suntem fie cu cei „de dreapta” fie cu cei „de stânga”. Dar nu ăsta e amarul, căci va veni o vreme când vor impune lumii să-şi aleagă un singur împărat. Iar când omenirea va vota pentru un singur împărat, să ştiţi că acela „el e” – antihristul – şi să te ferească sfântul de vei vota. Apoi adăuga:

— Va fi un asemenea război mare încât atât de mulţi se vor pierde că vor rămâne foarte puţini care vor supravieţui, dar cei ce vor rămâne nu vor putea scăpa decât dacă se vor adăposti prin crăpăturile pământului, prin peşteri. Spunea că în acest război se vor distruge atâtea state încât până la urmă vor mai rămâne doar două sau trei. Atunci ei se vor hotărâăsă-şi aleagă un singur împărat peste tot pământul. În ultimele timpuri, la sfârşit, va începe prigoana împotriva adevăraţilor creştini, care vor trebui să scape fugind, (evadând), iar cei neputincioşi şi bătrâni măcar de remorcile lor să se prindă şi să fugă.

Deseori stareţul repetă cu tristeţe în discuţiile despre antihrist următoarele cuvinte:

— „Vor veni aşa vremuri când vor umblă din casă în casă ca lumea să semneze pentru acel «singur

împărat» pe pământ şi se va face un recensământ al populaţiei foarte drastic. Vor intra în casa omului iar acolo sunt soţul, soţia şi copiii, şi soţia îl va ruga pe soţ să semneze căci altfel nu va putea cumpăra nimic pentru copii: «hai, soţule, să ne înscriem şi noi căci avem copii şi dacă nu ne înscriem nu vom putea face nimic», iar soţul îi va răspunde:

«iubita mea soţie, tu fă cum vrei, eu însă sunt pregătit să mor mai bine pentru Hristos, decât să semnez ceva pentru antihrist». Aşa de tragic viitor vă aşteaptă.

Vine timpul, şi nu e departe, povestea stareţul, când foarte multe biserici şi mănăstiri se vor deschide în slujba Domnului şi se vor repara, le vor reface nu numai pe dinăuntru ci şi pe dinafară. Vor auri şi acoperişurile atât ale bisericilor, cât şi ale clopotniţelor, dar preoţimea nu va lucra la sufletul credinciosului ci numai la cărămizile lui Faraon. Preotul nu va mai face şi misiune. Când vor termina lucrările nu se vor putea bucura de slujbe duhovniceşti în ele că va veni vremea împărăţiei lui antihrist şi el va fi pus împărat.

Kugaţi-vă ca Bunul Dumnezeu să mai lungească acest timp ca să ne putem întări în credinţă, căci

vremuri groaznice ne aşteaptă. Luaţi aminte la toate cele ce vă spun căci totul se pregăteşte cu foarte mare viclenie (perfidie). Toate bisericile şi mănăstirile vor fi într-o bunăstare imensă, pline de bogăţii, ca niciodată, dar să nu mergeţi în ele. Antihrist va fi încununat ca împărat în marea biserică din Ierusalim cu participarea clerului şi a Patriarhului. Intrarea şi ieşirea din Ierusalim va fi liberă pentru orice om, dar atunci să vă străduiţi să nu vă duceţi, căci totul va fi spre a vă linguşi pe voi, ca să vă atragă în ispită.

Antihrist va proveni dintr-o femeie curvă, o evreică dintr-al doisprezecelea neam de prea desfrânaţi. Deja de la adolescenţă se va deosebi de semenii săi prin capacităţile sale intelectuale deosebite, care se vor manifesta la el mai ales după vârsta de 12 ani când, plimbându-se prin parc cu mama lui, se va întâlni cu satana care ieşind din beznă (din adâncul iadului) va intra în el. Băiatul se va cutremura de spaimă dar satana îi va spune: „nu te teme şi nu te înspăimântă, eu te voi înălţă pe tine”. Acest copil îi va uimi pe toţi cu inteligenţa să şi aşa, din el va încolţi şi se va coace în chipul omului „antihristul”. Când satana va fi întronat, în timpul punerii coroanei se va citi Simbolul Credinţei – Crezul

–, dar el nu va permite ca acesta să fie citit corect, iar acolo unde vor fi scrise cuvintele „şi întru Unul Domn Iisus Hristos, Fiul lui Dumnezeu” el se va lepăda de acestea şi se va recunoaşte doar pe sine. La încoronare, antihristul va avea mănuşi pe mâini, iar când le va da jos ca să-şi facă Sfânta Cruce, Patriarhul va observa că el în loc de unghii are gheare şi aceasta îi va întări bănuiala sa că acesta este antihristul. Atunci Patriarhul va exclama: „Acesta este antihristul” pentru care Patriarhul va fi omorât.

Din cer se vor coborî prorocii Enoh şi Ilie care de asemeni vor explica lumii şi vor striga: „Acesta este antihristul! Să nu-l credeţi!” Iar el îi va omorî pe ei, însă după 3 zile, cu puterea lui Dumnezeu, vor învia şi se vor înălţa la ceruri. Antihrist va fi foarte învăţat şi va cunoaşte toate vicleniile sataniceşti şi va face multe minuni false şi semne amăgitoare. Pe el îl vor vedea toţi şi îl va auzi lumea întreagă (prin televiziune, radio, etc. n.ed.). Pe oamenii săi el îi va ştampila cu semnul său. Însă pe adevăraţii creştini, care i se vor opune, are să-i urască cu ură mare. Atunci va începe ultima şi cea mai mare prigoană a creştinilor care vor refuza ştampila satanei (semnul 666). Prigoana va începe îndată de pe pământul Ierusalimului iar apoi se

va extinde pe tot globul şi se va vărsa ultima picătură de sânge în numele Mântuitorului nostru Iisus Hristos. Dintre voi, copiii mei, mulţi veţi ajunge aceste vremuri îngrozitoare. Ştampila lui satana (666) va fi de aşa natură încât toţi vor vedea dacă a primit omul sau nu semnul satanicesc. Creştinul care nu vaprimi semnul satanei (666) nu va putea nici să vândă şi nici să cumpere nimic. Dar nu vă pierdeţi nădejdea şi nu vă descurajaţi, că Dumnezeu nu-şi va părăsi turma Sa. Să nu vă fie frică, nu cumva să vă deznădăjduiţi!

Bisericile vor fi deschise, dar creştinul ortodox (trăitor, viu cu sufletul) nu va putea intra în ele să se roage, căci în ele nu se va mai aduce jertfa fără de sânge a lui Iisus Hristos. În ele vă fi toată „adunarea satanică”. Şi iată că, pentru aceste fărădelegi, pământul nu-şi va mai da roada sa şi va fi o secetă aşa de mare, încât pământul va face aşa nişte crăpături că va putea să cadă omul într-însele. Creştinii vor fi omorâţi sau izgoniţi în locuri pustii, dar Dumnezeu are să-şi îngrijească turma Sa, dându-le de mâncare şi apă de băut celor ce urmează Lui. Pe evrei de asemenea îi va goni într-un loc. Mulţi evrei care au trăit cu adevărat după legea lui Moise, nu vor primi pecetea lui antihrist. Ei vor sta în aşteptare, urmărindu-i toate

activităţile lui.

Ei ştiu că strămoşii lor nu L-au recunoscut pe Hristos drept Mesia, dar aici va lucra Dumnezeu, căci ochii lor se vor deschide şi ei nu vor primi ştampila lui satana, iar în cel de-al unsprezecelea ceas îl vor recunoaşte pe Iisus Hristos drept Mesia vor trece la ortodoxie, iar pentru credinţa lor se vor mântui. Restul poporului, fiind slab în credinţă, va merge după satana. Iar când pământul nu va mai rodi, oamenii vor merge la satana cerându-i pâine, la care el le va răspunde: „dacă pământul n-a rodit, eu nu pot face nimic”. Vor seca râurile şi lacurile, şi nu va mai fi nici apă în fântâni. Acest dezastru se va lungi vreme de trei ani şi jumătate, dar pentru aleşii Săi Dumnezeu va scurtă aceste zile. În aceste grele vremuri încă vor fi luptători puternici, adevăraţi stâlpi ai Bisericii Ortodoxe care vor avea harul Rugăciunii lui disus (rugăciunea inimii) şi Dumnezeu îi va acoperi pe ei cu harul Său cel sfânt şi binefacerea Sa cea atotputernică şi ei nu vor vedea acele minuni şi semne false care vor fi pregătite de antihrist pentru toţi oamenii şi pe care le va vedea restul lumii, unele chiar în bisericile creştinilor. Încă o dată vă repet să nu mergeţi în aceste biserici, căci Hristos şi binefacerea Lui nu va fi

acolo”. Una din surori, ascultând această discuţie, a întrebat: – Ce să fac, Părinte? Tare n-aş vrea să ajung vremurile acelea!

— Tu eşti încă tânără, s-ar putea să ajungi, i-a răspuns Părintele. Atunci sora, îngrozită, a căzut la picioarele Părintelui, exclamând: – Părinte, mi-e frică, ce să fac?

— Păi, tu alege una din două, sau cele cereşti sau cele pământeşti.

Va fi război, continuă Părintele povestirea, iar locurile prin care el va trece vor fi pustiite, vor dispărea şi oamenii şi toate vieţuitoarele. ar înainte de aceasta Dumnezeu va trimite tot felul de boli pentru oamenii cei slabi şi ei vor muri. Când va veni antihrist la putere, bolile însă vor dispărea.

Cel de-al treilea război mondial nu va fi pentru pocăinţă, ci pentru nimicire, pentru distrugere. O soră l-a întrebat pe Părintele: – Asta înseamnă că vom pieri cu toţii?

— Nu, a răspuns Părintele. Cei credincioşi îşi vor vărsa sângele pentru credinţă şi atunci ei vor trece în rândul mucenicilor, iar cei necredincioşi vor merge direct în iad. Până când nu se vor completa rândurile îngerilor căzuţi, Dumnezeu nu va veni la judecată. În

timpurile cele de apoi, Dumnezeu şi pe cei vii înscrişi în cartea vieţii îi va trece în rândurile îngerilor, completând astfel rândurile.

Restaurarea bisericilor se va face până la venirea antihristului şi în toate va fi o bunăstare materială nemaipomenită. Iar voi, cu reparaţiile în biserica noastră să mai îngăduiţi, fiţi modeşti şi cu măsură în aspectul ei exterior, ci mai bine să vă rugaţi mai mult şi să umblaţi la biserică atâta timp cât încă se mai poate, şi mai ales să veniţi la Sfânta Liturghie unde se aduce Jertfa fără de sânge a Mântuitorului pentru păcatele întregii lumi. Să vă spovediţi cât mai des şi să vă împărtăşiţi cu trupul şi sângele lui Hristos, şi Dumnezeu vă va întări.

Dumnezeu este mult milostiv. El îi va mântui şi pe evreii care vor refuza să primească ştampila lui antihrist şi vor exclamă că: asta e amăgire şi minciună, că acesta este necuratul şi nu Mesia nostru, şi nu-l vor recunoaşte de mesia. Părintele discuta cu ierodiaconul Gheorghe despre timpurile de apoi şi vărsând lacrimi amare, spunea:

— Mulţi duhovnici şi slujitori ai Bisericii îşi vor pierde sufletul în vremea antihristului! Ierodiaconul Gheorghe întrebă:

— Părinte, spuneţi-mi, eu cum să fac să nu pier, sunt doar diacon. La care el i-a răspuns că nu ştie.

Atunci ierodiaconul Gheorghe a început să plângă căzând la picioarele stareţului şi-l rugă pe Părintele Lavrentie să se roage bunului Dumnezeu pentru el ca să nu ajungă în iad. Părintele Lavrentie s-a ridicat şi a înălţat o rugăciune la Ceruri, apoi i-a spus:

A – Se mai întâmplă şi aşa, că omul se îmbolnăveşte, moare şi ajunge în

Împărăţia Cerurilor.

Această prorocie s-a împlinit întocmai. Noi îl cunoaştem pe acest diacon de la Lavră din Kiev. Era un călugăr foarte râvnitor şi făcea multă milostenie. S-a îmbolnăvit aşa, dintr-odată, şi la scurt timp a murit.

De fiecare dată când Părintele se ruga sau când povestea despre viaţa de dincolo plângea amarnic. Surorile îl linişteau, dar el le răspundea vărsând şi mai multe lacrimi:

— Cum să nu plâng, când întunericul cel veşnic (beznaiadul) este plin de suflete omeneşti!

Părintele Lavrentie a avut o dragoste duhovnicească puternică către toţi şi Bunul Dumnezeu l-a înzestrat cu darul rugăciunii inimii şi cel al înainte-

vederii.

În ultimul timp, Părintele, stând pe lângă corişti, ne povestea foarte des despre timpurile de apoi şi despre sfârşitul lumii acesteia. În timpurile acelea nu vor mai fi draci în iad, ci toţi vor fi pe pământ şi în oameni. Va fi o mare calamitate atuncea pe pământ, nici măcar apă nu va mai fi, apoi va fi războiul mondial (al treilea n.ed.). Vor fi nişe bombe atât de puternice, încât şi fierul şi pietrele se vor topi. Focul şi fumul se vor ridica până la cer şi pământul va arde, vor rămâne foarte puţini oameni, şi atunci ei vor striga: „Terminaţi cu războiul şi să ne alegem un singur împărat pe tot globul!” Şi vor alege de împărat pe unul ce va fi născut dintr-o desfrânată evreică din cel de-al doisprezecelea neam de desfrânaţi, din neamul împărătesc, şi va fi „el” frumos pentru cei necredincioşi, iar cei drept-credincioşi îi vor vedea faţa lui adevărată: urâtă şi înspăimântătoare. Când se va plimba în mantie împărătească prin grădină cu mama sa, şi se va gândi cum va fi el în viitor să-şi conducă împărăţia, deodată se va deschide pământul, va izvorî apă, iar din apă va sări ceva, şi lui îi va părea că cineva e în spatele lui şi se va întoarce cu faţa înapoi să vadă. Atunci va vedea ceva groaznic, o

grozăvie, şi, de frică, va deschide gura să ţipe; atunci diavolul se va sălăşlui în el şi din acel moment el va deveni antihrist.

Nu o dată Părintele ne spunea: „antihristul va fi încoronat la Ierusalim. Acum însă diavolul este legat în iad, dar Dumnezeu îl va dezlega şi el se va sălăşlui în împăratul-antihrist”. Iereul Nechifor Grigorie şi protoiereul Vasile Ganzin îl contrazic pe Părintele Lavrentie, că el despre asta a mai spus o dată, dar puţin diferit, iar el le-a răspuns:

— Fraţii mei şi onoraţi părinţi, voi un lucru nu-l pricepeţi şi nu-l ştiţi. Eu nu spun doar pentru Rusia noastră, ci pentru întreaga lume. Cuvintele mele sunt adevărate, iar mie mi le-a arătat pe toate Duhul Sfânt, prim milostivirea Bunului Dumnezeu asupra mea.

Noi, ortodocşii, nu urmărim decât salvarea sufletului şi câştigarea Împbărăţiei Cerurilor şi acest lucru ni-l poate oferi Biserica Ortodoxă. Una este doar ziserica Ortodoxă Sobornicească şi Apostolească celelalte ce se numesc „biserici” nu sunt biserici, ci sămânţa stearpă a diavolului în lanul de grâu al lui Hristos.

Terminând această discuţie a adăugat: „cei ce au urechi să audă şi cei care au ochi să vadă” dar apoi a

adăugat cu tristeţe: „dar vor fi mulţi surzi şi mulţi orbi”.

profeţiile unui Călugăr: fratele Alexandru

„În toată ţara sunt numai patru exemplare, dactilografiate după manuscrisul original al fratelui Alexandru”, spune femeia, scoţând dintr-un dulap un vraf de coli ministeriale legate şi prinse în coperţi. Veronica Holhos, sau sora Veronica, susţine ca prin 1985 a intrat în posesia unei copii a prorocirilor scrise de un misterios călugăr român. „N-aş da cartea asta pentru o casă!”, mărturiseşte ea.

Cel căruia i se spunea „fratele Alexandru” a fost un mistic ortodox, despre care se ştiu foarte puţine. A făcut puşcărie politică în timpul comunismului, iar după eliberare nu ar mai fi fost primit în rândul clerului. Se pare că ar fi continuat să slujească, acasă sau în locuinţele oamenilor. A murit prin 1995, ultimii ani din viaţă petrecându-i la Bucureşti, în garsoniera pusă la dispoziţie de o credincioasă.

Pe prima pagină a prorocirilor sale, el relatează

că, la 1 iunie 1955, în timpul rugăciunii de dimineaţă, a fost „răpit cu duhul”. În această stare i s-ar fi arătat Sfântul Serafim de Sarov, care i-a comunicat că are misiunea de a transmite un „mesaj întregului neam omenesc”. Viziunile fratelui Alexandru ar putea stârni zâmbete dacă unele din profeţiile sale nu s-ar fi adeverit. Cine ar fi îndrăznit, în anii „50, să spună că „Rusia se va prăbuşi ca putere şi poporul rus se va elibera prin credinţa”?

Sau că „deasupra Bucureştiului va flutura drapelul sfârtecat, iar poporul se va răscula”?

Şi mai şocantă e anticiparea monedei unice europene: „Va fi un cataclism care va zgudui America, apoi, după câteva luni, Europa va introduce moneda unica împărătească”, scrie călugărul. Aşa s-a şi întâmplat. La nici 4 luni după atentatele de la 11 septembrie 2001, euro a devenit moneda Uniunii Europene! Toa Ale aceste semne premerg, după fratele Alexandru, o catastrofă planetară: „În curând, pământul va arde, punându-se în joc cele mai nimicitoare arme din istoria omenirii, iar un sfert din omenire va muri (…). Turcia va pieri în cea mai mare parte, Spania de asemenea, iar multe dintre insulele de pe glob vor fi căutate în zadar. Cetatea Vaticanului

va fi ameninţată, dar nu atacată. Palestina va fi prădată, dar nu de război”.

După acest haos se va forma o federaţie a statelor lumii, care, după mai multe încercări de a-şi găsi un sediu, se va instala în… România! Liderul acesteia ar urma să fie un om „credincios, cu respect, corect, muncitor, smerit, blând, bun şi înţelegător”. La mica distanţă de Bucureşti, „din dărâmăturile trecutului” (Târgovişte) se va înălţa prima capitală a lumii unite, iar centrul ei administrativ şi spiritual se va numi „Noul Ierusalim”. România va interzice, pe teritoriul său, vrăjitoria, fumatul şi beţia. Cei care înjură de cele sfinte vor fi pedepsiţi prin lege, iar duminicile şi zilele de sărbătoare vor fi riguros respectate.

Sediul noii ordini mondiale va fi o „cetate circulara împărţită în secţiuni, aparţinând diferitelor naţiuni, pentru a vedea egalitatea şi dragostea înfăptuită”. În mijloc va trona Biserica Mântuirii Neamurilor, rotundă „asemenea unei coroane împărăteşti”, înaltă de 300 de metri, în care vor încăpea 1.500.000 de suflete. „Planul cetăţii se va da prin descoperire divina”. Biserica va fi construită numai din marmură albă, de către… americani, iar sub

imensa cupola va exista chiar un mic orăşel. Cele 51 de locuinţe ale preoţilor „neprihăniţi în duh” vor fi adevărate buncăre. „Un resort uriaş va roti aceste locuinţe, astfel încât ele să nu poată fi violate de atacatori”.

Poate că acestea sunt simple scorniri. Însă nu poate să nu dea de gândit faptul că multe din prevestirile fratelui Alexandru – prăbuşirea URSS, revoluţia româna sau moneda unică europeană – au devenit deja realitate.

Sora Veronica locuieşte la Oradea, e pensionară şi şi-a dedicat viaţa credinţei. Ea spune că l-a cunoscut pe fratele Alexandru la Timişoara, în 1990, după mai bine de cinci ani de când îi citise prorocirile. Atunci, călugărul i-a spus că menirea ei e să ridice o biserică. Câteva luni mai târziu, a vizitat-o pe neaşteptate. „Ştia că descoperisem locul vechii mănăstiri de la Voievozi şi m-a întrebat de ce nu m-am apucat de lucru”, îşi aminteşte femeia. El a avertizat-o că îi e dat să construiască mănăstirea, dar nu se va bucura de munca ei. Aşa s-a şi întâmplat. La scurt timp după zidirea primelor chilii, sora Veronica a fost forţată să părăsească lăcaşul.

avva neofit pustnicul

Avva Arsenie, unul din cei mai apropiaţi ucenici ai pustnicului Neofit, a lăsat un Testament ucenicului său:

„Fiule, îţi las ca Moştenire Dumnezeiescul Dar al Isihiei, ca Binecuvântare transmisă de la avva Neofit Pustnicul, cel ce s-a învrednicit de Darul Dumnezeiesc

al Lucrării celei de Taină a Isihiei. Îţi las ca Moştenire acest Dar ca pe un Talant. Ai grijă să nu-l îngropi, ci să-l dai schimbătorilor ca să t înmulţeşti şi să câştigi dobândă înzecită, prin care să nu se stingă Văpaia de Taină a Lucrării Isihiei. Ţine Candela Aprinsă a Luminii Isihiei şi nu te îngrijora că pari

singur.

A prorocit avva Neofit Pustnicul că vor fi cu miile cei ce vor Urma Calea cea de Taină a Isihiei. Grele vor fi schimbările Lumii, dar tot aşa de minunate vor fi şi Renaşterile Spirituale ale multora. Va coborî din Munte şi din Peşteri Lucrarea cea de Taină a Isihiei până în Inima Oraşelor şi mulţi Tineri, aparent neştiutori, se vor Trezi cu tărie la o Viaţă de Duh asemănătoare celei din vechime. Minunată va fi această ÎNVIERE tocmai acolo unde moartea se crede stăpână! Duhul Cel Prea Sfânt îţi va arăta Puterea mai presus de toate. Lucrarea că ea de Taină a Isihiei va înflori în pustiul multor Inimi ce vor deveni apoi Ceruri întrupate.

Îţi las Binecuvântarea Isihiei, pe care să o ţii Aprinsă în propria Candelă, ca o scânteie din care să se aprindă multe altele. Nu te întreba să desluşeşti cum va fi această minune. Lucrarea cea de Taină a Isihiei va fi Taina Viitorului Lumii noastre. Istoria ce vine va fi cea mai teribilă confruntare dintre Lumină şi întuneric, dintre Duhul Vieţii şi al morţii. Dar Puterea Luminii va fi atât de mare, încât va depăşi toate legile fireşti. Fă-te părtaş la această mare Aprindere Duhovnicească a Lucrării celei de Taină. Îţi las

această Binecuvântare şi Darul Domnului nostru Iisus Hristos să fie cu tine şi cu toţi doritorii de Taina Dumnezeiască. Prea Sfântul Duh să te ocrotească, Amin!”

A prorocit, fiind un nevoitor isihast român, că „vor fi cu miile cei ce vor Urma Calea cea de Taină a Isihiei. Grele vor fi schimbările Lumii, dar tot aşa de minunate vor fi şi Renaşterile Spirituale ale multora.

Va coborî din Munte şi din Peşteri Lucrarea cea de Taină a Isihiei până în Inima Oraşelor şi mulţi Tineri, aparent neştiutori, se vor Trezi cu tărie la o Viaţă de Duh asemănătoare celei din vechime. Minunată va fi această înviere tocmai acolo unde moartea se crede stăpână! Duhul Cel Prea Sfânt îşi va arăta Puterea mai presus de toate. Lucrarea cea de Taină a Isihiei va înflori în pustiul multor Inimi ce vor deveni apoi Ceruri întrupate […] Lucrarea cea de Taină a Isihiei va fi Taina Viitorului Lumii noastre. Istoria ce vine va fi cea mai teribilă confruntare dintre Lumină şi întuneric, dintre Duhul Vieţii şi al morţii. Dar Puterea Luminii va fi atât de mare încât va depăşi toate legile fireşti”.

Să ne întipărim în inimă şi cuvintele Duhovnicului Neamului, Părintele Justin Pârvu: „Ţara

Românească este o ţară sfinţită, cu un popor sfinţit. Noi putem fi străjerm Europei. Ortodoxia noastră românească a rămas cam singura de strajă, în splendoarea ei de demnitate şi prestigiu. Aşa că: străjuiţi bine! Neamul acesta nu şi-a pierdut încă seva!”

maria Petre, fecioara de la parepa

Din ce în ce mai mult, mass-media numeşte localitatea Parepa „Fatima României”, comparând revelaţia Mariei Petre din anul 1935 cu apariţiile marianice din 1917, în faţa copiilor Lucia Santos, Jacinta şi Francisco Marto, petrecute în localitatea portugheză Fatima.

Maria Petre este fiica unor ţărani mijlocaşi, prima din cei nouă copii ai lui Marin şi Rada Petre. A urmat şcoala primară, 4 clase, în localitatea natală. La

circa 30 de kilometri de Ploieşti, din drumul naţional Ploieşti-Buzău se desprinde un drum de ţară care, după ce străbate satele înoteşti şi Colgeag, ajunge la Parepa-Ruşani. O localitate liniştită, cu o istorie simplă, ca a tuturor satelor de câmpie. Atestat de pe vremea lui Matei Basarab, satul de câmpie, nu are nimic spectaculos în el. Localitatea, aşezată în mijlocul unui câmp enorm şi pustiu, a devenit celebră prin această fetiţă Maria Petre, denumită şi Fecioara din Parepa. Ea era o ţărancă obişnuită, cu o figură blândă şi sfătoasă, o fiinţă perfect sănătoasă, fizic şi mental, o fată frumoasă şi voinică, bine constituită trupeşte, care şi-ar fi petrecut viaţa alături de numeroasa-i familie, trăind, ca orice româncă de la ţară, în deplin anonimat, dacă Dumnezeu nu ar fi hotărât altceva pentru ea.

În 1935 Maria Petre împlinise 12 ani, când a avut o impresionantă revelaţie, o decisivă viziune dumnezeiască. Mai exact, fetiţa Maria L-a întâlnit pe Dumnezeu. Iar Dumnezeu i-a vorbit. Ca şi în faimoasele cazuri din Fatima, Lourdes şi Medjugorje, Dumnezeu a ales să se adreseze unor copii, unor suflete curate. După întâlnirea cu Domnul, viaţa Mariei a luat o întorsătură miraculoasă şi dramatică,

iar destinul ei s-a schimbat radical. Din nefericire, vremurile tulburi, venirea războiului şi a regimului bolşevic au împiedicat ca mesajul divinităţii transmis copilei să se facă auzit şi cunoscut. Cu toate acestea, pe ascuns, vestea s-a aflat în toată ţara şi, de peste 70 de ani, localitatea a devenit un căutat loc de pelerinaj, ca şi Maglavitul din Oltenia unde, în acelaşi an, a avut loc o altă manifestare teofanică, Dumnezeu arătându-i-se ciobanului Petrache Lupu.

Întâmplarea a avut loc în ziua de 29 august 1935, pe la orele 4 după amiază, când calendarul creştin ortodox arăta că se sărbătoreşte Tăierea Capului Sf. Ioan Botezătorul. Era o zi frumoasă, caldă şi senină, de la sfârşitul verii. Maria Petre povesteşte că, în timp ce se juca cu alţi copii pe malul lacului din Parepa, aflat în spatele grădinii casei părinteşti, i s-a făcut sete. Atunci i-a spus prietenei sale, pe care o chema tot Maria: „Marioaro, eu dau o fugă să beau puţină apă din casă şi vin iute înapoi”. Pe când se îndrepta spre casă, a văzut pe cer un nor alb, ca un val de vată, care parcă alerga odată cu dânsa deasupra capului, ceva mai sus. „Eram foarte uimită”, povesteşte vizionara. „Şi nu numai atât, ci aburul acela alb parcă şi cobora anume după mine şi spre mine.

Atunci eu m-am oprit din fugă şi m-am uitat în jur: tot cerul era albastru şi senin, fără de niciun alt nor în afară de acesta alb, care chiar cu-adevărat spre mine cobora! Speriată, am început să fug mai tare către casă. Nu mai ştiam deloc în ce parte să o apuc; am vrupsă ţip, să strig după ajutor, însă norul s-a apropiat iute de mine şi deodată m-a învăluit cu totul în el, chiar pe malul lacului. Era ca un vârtej liniştit şi cald. Imediat, cu inima bătândă, am căzut în genunchi, moartă de frică, tremurând, smulgând iarba din jurul meu şi scâncind; cred că am plâns de-a binelea!”

Atunci s-a înfăptuit marea minune: în faţa copilei, mai exact, puţin deasupra capului ei, apăruse un bărbat luminos, cu ochi albaştri şi barbă albă, ca în icoanele cele mai frumoase… „Avea o faţă de-o blândeţe şi o frumuseţe nemaivăzută” – scrie în memoriile ei Maria Petre.

„Era cu totul şi cu totul îmbrăcat în albul acelui nor, înconjurat de mii de îngeri şi de porumbei care zburau şi se pierdeau în înaltul cerului. Un parfum nespus de plăcut îmi umplea pieptul şi o muzică divină se auzea”. Descrierea aceasta ne face să ne gândim la gravura lui Gustave Doré care ilustrează cartea lui Dante, „Divina comedie”, şi care, imaginându-şi

Empireul, centrul Raiului, ne materializează celebrul tunel luminos al miriadelor de îngeri ce se pierd în adâncul tăriilor cosmice. Din această a patra dimensiune transcendentală coborâtă pe pământ, un glas blând i-a vorbit fetei şi o mână caldă, binecuvântătoare, a atins-o uşor pe cap înfiorând-o plăcut şi liniştind-o.

„Nu te teme, fiica fecioarei Maria! a auzit copila. Eu sunt Tatăl Ceresc Dumnezeu şi te-am ales să spui oamenilor Cuvântul Meu. Ai auzit de Dumnezeu? De două ori mi-a pus această întrebare”. Fetiţa a confirmat că ştie cine este Dumnezeu şi, din clipa aceea, frica i-a dispărut complet, deşi avea ochii în lacrimi, simţindu-se însă fericită şi plină de forţe misterioase, ca dovadă că a putut rămâne îngenuncheată aşa aproape trei ore, nemaiauzind pe copiii din jur care o tot întrebau ce are şi cu cine vorbeşte singură. Maria, intrată în extaz, zâmbea şi vorbea cu Fiinţa de lumină invizibilă pentru ceilalţi. Prietena ei, intrigată de ceea ce făcea Maria, s-a dus repede la părinţii vizionarei. „Tanti, nu ştiu ce a păţit Marioara matale că stă de mult în genunchi, priveşte în sus şi tot vorbeşte singură ca o nebună” i s-a adresat tovarăşa de joacă mamei Mariei. Părinţii,

alarmaţi, au alertat la rândul lor vecinii şi cu toţii s-au strâns grabnic în jurul copilei îngenuncheate.

Au vrut să o ridice şi să o ia de acolo, dar o forţă extraordinară i-a respins

S nu s-au putut apropia de dânsa, mai ales că Maria le-a spus că vorbeşte cu umnezeu. După vreo oră, venise şi preotul satului, Vasile Anghelache, care, mai târziu, a ţinut o slujbă în aer liber. Asistenţa a înţeles că este vorba de o minune supranaturală şi atunci toţi au îngenuncheat temători, râmânând aşa până pe la ora şapte seara când, după dispariţia Fiinţei de lumină, fetiţa s-a ridicat cu sufletul înseninat de o mare bucurie. Se simţea parcă alta şi când mergea parcă plutea. A încercat foarte emoţionată să le povestească ceea ce a văzut şi auzit.

„L-am văzut pe Dumnezeu care mi-a vorbit aşa: veţi ridica aici o biserică ortodoxă creştină întru Slava Mea şi pentru pomenirea celor adormiţi. Trebuie să le spui oamenilor să citească Biblia să vină la biserică, să se roage cât mai mult şi să se pocăiască! Chemaţi pe patriarhul Miron Cristea să vină la locul unde stai tu acum şi unde trebuie să faceţi o troiţă, o fântână şi apoi o biserică, pentru a-Mi dovedi credinţa şi ascultarea voastră. Apa din fântână va tămădui

oamenii. Dar vă spun că această biserică nu se va face curând, căci va veni peste voi un război cumplit, apoi prigoana comunistă, şi abia după aceea lăcaşul se va termina când va sosi timpul libertăţii. Iar tu nu vei muri până ce nu vei ridica această biserică şi vei vedea-o terminată. Am ales această vale fiindcă aici au fost mari vărsări de sânge omenesc, neştiute de voi, în alte timpuri. La sfârşit, Dumnezeu mi-a spus să mă întorc acasă, dar mi-a cerut să revin în acel loc, singură, puţin mai târziu. Apoi am început să mă dezmeticesc, iar lumea din jur s-a apropiat de mine, cu dragoste şi curiozitate, întrebându-mă ce se întâmplase. Spre seară, am dat ascultare vocii care îmi vorbise şi m-am întors în acelaşi loc, iar cerurile s-au deschis din nou.

Acolo am observat că iarăşi în jurul meu se adunase pe nesimţite o mare mulţime de oameni curioşi, deşi începuse să se facă noapte. Îi vedeam pe consăteni cum se închinau şi mă miram de ce stau la distanţă, însă ei înţeleseseră încă de prima dată că nu mai au voie să se apropie decât după ce se închid cerurile la loc. Undeva, în mulţime, am zărit-o pe mama plângând încetişor, de frică sau de emoţie, dar i-am strigat să fie fericită, fiindcă vorbesc cu Tatăl

Ceresc. Când mama plângea, din nou am auzit vocea de sus: dacă ar înţelege cu cine vorbeşti, ea ar plânge de bucurie, nu de frică.

Toată lumea auzea ce-l răspundeam eu lui Dumnezeu, dar nimeni, în afară de mine, nu putea auzi glasul Lui. În mod ciudat – mai povesteşte Fecioara – când m-am apropiat de casă, am văzut că trei porumbei albi zburau deasupra capului meu. Poarta de la grădină s-a deschis, deodată, singură; la fel uşile şi toate ferestrele casei: se închideau şi se deschideau, se închideau şi se deschideau – singure... Cei trei porumbei albi s-au oprit pe casa noastră. Păreau mai mari şi mai frumoşi decât restul porumbeilor. Părinţii mei şi toţi erau uimiţi de ceea ce se întâmpla iar Jbolnavii care m-au atins atunci, imediat s-au vindecat”. În timp ce, pe parcursul lungii

apariţii, copila, trecând prin diferite faze emotive, amesteca râsul cu plânsul, glasul de sus i-a mai spus: „Într-un târziu, Antihristul va zăbovi o vreme peste aceste locuri. Lumea se va înrăi, iar tu ai să termini sfântul lăcaş cu ajutorul credincioşilor, mult mai târziu. Peste şapte ani îţi va muri mama şi vei fi nevoită să munceşti din greu pentru îngrijirea fraţilor tăi mai mici. Tu să nu te temi de nimeni şi de nimic, căci te voi apăra Eu şi te voi feri de toate relele.

Să nu te abaţi niciodată de la credinţa ta! La tine vor veni pelerini din toate patru zările, iar tu le vei arăta viaţa şi le vei tămădui bolile, prin Duhul ce îl revărs asupra ta. Mergi acasă din nou, fiică a Mariei, şi povesteşte tuturor ce ţi-am spus…”

Sarcina pe care Dumnezeu i-a dat-o Mariei n-a fost deloc uşoară. Fetiţa a crescut, a studiat Biblia, a colaborat tot timpul cu biserica locală unde cânta la strană cu o voce aleasă. Maria Petre a decis să nu se căsătorească niciodată şi să trăiască o profundă viaţă duhovnicească, la fel ca o măicuţă, dar în mijlocul mirenilor cărora le vorbea tot timpul despre necesitatea pocăinţei, despre o viaţă curată, dându-le sfaturi, citindu-le din Biblie, din Cazanie, explicându-le şi interpretându-le cele citite pe înţelesul fiecăruia.

De aceea, toată lumea i-a pus numele Fecioara de la Parepa şi încă de a doua zi după minune, de când era copilă, până în ultimul an al vieţii, adică de la 12 ani până la vârsta de 73 de ani, Fecioara a fost vizitată de zeci de mii de pelerini din toată ţara şi chiar şi de peste hotare. Pe măsură ce trecea timpul, an de an şi rând pe rând, se împlineau toate cele spuse de vocea divină. A venit războiul, au venit nemţii, au venit ruşii, apoi comunismul şi eliberarea de comunism. În anii prigoanei comuniste era foarte greu atât pentru vizionară cât şi pentru pelerini să poată sta de vorbă, dar s-a riscat de ambele părţi şi, în ciuda interdicţiilor şi deselor controale din partea autorităţilor, contactul cu creştinii nu a putut fi întrerupt niciodată definitiv.

Pentru a deschide ochii mulţimii, care nu ştia ce se întâmplă, Tatăl Ceresc a trimis mai multe semne la Parepa. Cei trei porumbei albi au stat toată noaptea care a urmat pe acoperişul casei familiei Petre iar lumea zicea că sunt trei îngeri păzitori de duhuri necurate. Începând chiar din ziua următoare, au pornit să vină oameni mulţi, unii de la mare distanţă şi din simplă curiozitate, căci ziarele din ţară au descris întâmplarea şi toţi voiau să afle amănunte despre minunea de acolo, de care doar auziseră şi voiau s-o

atingă pe copilă, s-o audă vorbind. Preoţii comparau minunea de la Maglavit cu aceasta de la Parepa, care părea o contrnuare a celei din Oltenia, întâmplată în primăvara aceluiaşi an, şi ambele deveniseră un dialog al lui Dumnezeu cu România.

Dar, după cum M.P. mărturisea, minunea nu a însemnat doar aceste câteva perioade de început, ci a ţinut toată viaţa ei, ca o cooperare rodnică a vizionarei cu Dumnezeu şi cu oamenii, căci revelaţiile au continuat în taină în căsuţa fecioarei. „Drumurile mele au rămas însemnate definitiv între biserică şi casă. Eu am păzit Cuvântul Tatălui Ceresc şi al Fiului Său, Domnul nostru Iisus Hristos, şi L-am spus totdeauna cu claritate oamenilor, trecând prin foc şi prin apă pentru credinţa mea”, sunt cuvintele Mariei Petre.

Caş la Maglavit, pe locul apariţiei s-a decis să se respecte porunca divină şi să se înalţe o biserică ce va deveni mai târziu o mănăstire. Construcţia bisericii a început în 1946, după războiul mondial, pentru ca în 1948 să fie întreruptă de venirea comuniştilor. Tot atunci a început şi calvarul Mariei Petre. I s-a interzis cu desăvârşire să mai vorbească despre minunea întâmplată la Parepa. Era persecutată şi ameninţată zilnic, dar n-o speria nimic. Fratele ei, Ionel Petre,

relata că Gheorghe Gheorghiu-Dej, conducătorul României de atunci, a trimis două maşini să o aducă la-ucureşti, dar odată ajunse la Parepa, după ce a fost luată sora lui în una din ele, maşinile nu au mai vrutăsă pornească decât atunci când fecioara şi-a dat consimţământul că va merge. În faţa secretarului general al partidului, Maria Petre s-a comportat cu demnitate.

ei a rugat-o să povestească tot şirul întâmplărilor din anul 1935 pe care, la început, le-a ascultat cu un zâmbet ironic şi neîncrezător, dar când a aflat că toate proocirile făcute s-au împlinit, a părut cam îngrijorat şi a devenit dintr-odată amabil. La sfârşit, a condus-o politicos până a uşă, i-a urat sănătate, rugând-o să nu încalce legile statului, după care o maşină a dus-o nevătămată înapoi acasă. Când a coborât din maşină, şoferul (cu siguranţă ofiţer de securitate) i-a sărutat mâna şi i-a dezvăluit că era şoferul personal al lui Dej. Este interesant de urmărit cum marii lideri comunişti se interesau în ascuns de soarta şi viitorul lor personal, apelând la oameni cu puteri paranormale excepţionale.

În altă zi, însăşi Elena Ceauşescu a venit incognito la fecioară „să-i

Shicească viitorul”. A plecat cam îngrijorată; iar câteva zile mai târziu, Maria être s-a trezit în bătătură cu mama lui Nicolae Ceauşescu care venise în acelaşi scop.

Bătrâna a sărutat toate icoanele din casă şi i s-a plâns gazdei că fiul este necredincios, cerându-i să se roage pentru el. Fecioara i-a spus deschis că din cauza aceasta N.C. va avea de suferit ceva foarte rău. Alexandrina Ceauşescu, mama dictatorului, a rugat-o pe fecioară să nu spună nimănui că ea trecuse pe acolo. Oricum, ştabii aflaseră de asemenea vizite ascunse şi acest lucru a făcut ca, în ultimii ani ai comunismului, interzicerile de vizite la Parepa să nu mai fie chiar atât de rigide. Lumea mai vorbeşte că în 1946, când fecioara încerca să construiască biserica, zidind primele rânduri ale pereţilor, un bărbat din sat, având nevoie de cărămizi, s-a dus să fure din zidul care abia se ridica. Pe drum s-a oprit la o fântână cu cumpănă, să bea apă şi să adape şi caii.

Dar greutatea cumpenei s-a desprins, parcă luată cu mâna, şi i-a căzut omului în cap, ucigându-l pe loc! De atunci, fântâna respectivă se numeşte „Fântâna pustiită”. Lucrările pentru ridicarea bisericii au fost reluate după 1990, când cel mai important scop al

Mariei Petre a fost acela de a duce la bun sfârşit această lucrare, care a primit, la sfinţire, hramul „Tăierea capului Sfântului Ioan Botezătorul” în amintirea zilei de 29 august 1935, când s-a petrecut minunea. Din păcate, fecioara din Parepa n-a apucat să vadă biserica întru totul pata. Printr-un atac de cord, Domnul a chemat-o la El pe 5 iunie 1996, când Maria Petre avea 73 de ani. A fost înmormântată chiar în Diserica nouă. Sfârşitul i-a fost anunţat de mai multe semne. Unul dintre acestea a fost ruperea salciei pe care cu mâna ei o plantase lângă troiţă.

Cu trei zile înainte de moarte, salcia s-a frânt în două şi a căzut pe troiţa din lemn ridicată de Patriarhul Miron Cristea care venise imediat după minune să binecuvânteze locul.

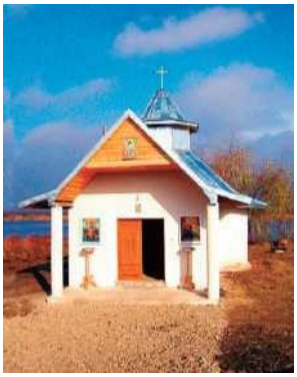

„Icoanele însă au rămas neatinse. Atunci Maria a zis: „Ăsta e semnul că voi muri!”. Şi aşa a fost! În cea

de-a treia zi după moartea sa, în timp ce se oficia slujba de înmormântare, deasupra cortegiului mortuar, pe cerul senin, a apărut brusc o cruce luminoasă şi uriaşă, la mare înălţime, ce părea formată din nori argintii.

Soborul de preoţi şi sutele de participanţi la funeralii, profund impresmaţi, au îngenuncheat pe drum, văzând limpede în acest semn o altă mare minune.

Crucea, trimisă de Dumnezeu ca o vizibilă răsplată pentru toate meritele Fecioarei de la Parepa şi ca un răspuns de mare binecuvântare pentru împlinirea misiunii ei, a stat deasupra cortegiului până la sfârşitul ceremoniei funerare, iar scepticii şi ateii care s-ar fi îndoit o clipă de existenţa vreunei minuni la Parepa, precum şi sute de mii de telespectatori, au avut ocazia să vadă cu claritate acest fenomen rarisim, deoarece funeraliile erau transmise în direct de Televiziunea Prahova, iar emisiunea înregistrată a fost retransmisă în toată ţara de toate staţiile de televiziune, fiind reluată de mai multe ori.

Orice alte coicidenţe şi interpretări erau excluse! mai mult decât atât: în momentul depunerii fecioarei în mormânt, s-a simţit un mic cutremur. În unele zile

senine, vecinii mănăstirii spun ca acea cruce mare luminoasă a mai reapărut pe cer, deasupra bisericii.

La puţin timp după dispariţia Fecioarei de la Parepa, ziarele au consemnat o altă minune petrecută acolo: într-o noapte pompierii au fost anunţaţi de săteni că a luat foc biserica, dar când au ajuns acolo au constatat că nu era niciun foc ci întregul acoperiş de tablă al mănăstirii strălucea cu o intensă lumină roşie care dădea impresia unui mare incendiu.

Nimeni nu a putut să explice acest fenomen prin legile fizice, trecându-l tot în categoria minunilor. Trebuie menţionat faptul că, pentru ridicarea acestui lăcaş fecioara a strâns singurabanii din donaţii.

Acum locul unde ea L-a întâlnit pe Creatorul lumii se află sub ape. S-a săpat o nouă fântână pe malul neînghiţit de lac iar lăcaşul de cult s-a construit şi mai departe de apă, spre a fi ferit de inundaţii. Biserica nouă din Parepa este relativ destul de mare: 32, 65 m în lungime, 16, 30 m în lăţime şi 25 m în înălţime.

Mănăstirea, având cinci călugăriţe aflate sub conducerea maicei stereţe Eupraxia, a fost sfinţită de Prea Sfinţitul Varsanufie Prahoveanul, vicar al Arhiepiscopiei Bucureştilor, pe 14 decembrie 2002, în

cadrul unei slujbe la care au participat 22 de preoţi.

Profeţia Fecioarei din Parepa s-a adeverit, precum multe altele (războiul mondial, marile secete, cutremure şi inundaţii, venirea nemţilor, venirea ruşilor, apariţia şi căderea comunismului), paralel cu săvârşirea câtorva minuni evidente la mormântul preacredincioasei fecioare, motiv pentru care se zice că, într-un viitor nu prea îndepărtat, această vrednică româncă ar putea fi canonizată de conducerea Bisericii Ortodoxe Române.

profeţiile mariale, ale sfintei fecioare maria, maica domnului

O lucrare special destinată acestui îngrijorător subiect, numită „Profeţiile de la Fatima”, semnată de Thomas W Petrisko (apărută recent la o editură americană, reuneşte toate mesajele Fecioarei Maria, începând din anul 40 şi până astăzi. Autorul a colindat întreg Pământul în căutarea acestor comori spirituale şi, în ultimii ani, a fost unul dintre cei care au lucrat efectiv la descifrarea mesajului dat de Fecioara Maria

la Fatima.

„Istoria apariţiilor mariale (ale Fecioarei Maria) este lungă şi dificil de prezentat în doar câteva cuvinte. Până acum, ea a apărut de câteva sute d. e ori, mai ales în faţa unor copii, dar şi în faţa unor reprezentanţi ai marilor religii. Misiunea Fecioarei, judecând după mesajele sale, pare a fi aceea de a-i ajuta şi de ai preveni pe oameni în legătură cu un groaznic cataclism, ce urmează să se producă", spune Petrisko, în cartea sa. Cercetătorul consideră că motivele acestui cataclism, dincolo de aspectele sale terestre, sunt de natură spirituală, dovadă fiind îndemnurile Fecioarei Maria la „dragoste şi credinţă", singurele care ar mai avea puterea să salveze oamenii din acest dezastru iminent.

În 1846, doi copii, Melanie Calvat şi Maximin Giruad, din localitatea franceză La Salette, au povestit că au „discutat" cu Fecioara Maria şi că ea era atât

de îngrijorată de soarta care le este hărăzită oamenilor, încât a plâns în timp ce le vorbea. Descrierea sfârşitului omenirii a fost considerată de Suveranul Pontif al vremii atât de înspăimântătoare, încât el a decis ca acest mesaj să nu fie adus la cunoştinţa oamenilor. Şi astfel, profeţia a devenit „s ceretul din La Salette”.

Astăzi, el este deja cunoscut şi vi-l reamintim: „Dumnezeu va lovi Pământul cum n-a mai făcut-o până acum. Jale va fi pe capul pământenilor. Dumnezeu îşi va manifesta puterea şi îi va îngădui Şarpelui (forţelor

infernale, de moniace şi satanice, n.a.) să provoace neînţelegeri între oameni. Certurile se vor ţine lanţ, chiar şi în mijlocul familiilor, şi nimeni nu va scăpa de influenţa nefastă a răului. Războaie sângeroase, foamete, epidemii şi cumplite boli infecţioase vor nimic ci o bună parte din oameni. Lucifer, împreună cu un număr foarte mare de demoni, va veni din Iad. Pământul va fi lovit de calamităţi de tot felul".

În anul 1860, prin mesajul către Theresa Steindel, o călugăriţă din Australia, Fecioara şi-a completat descrierea, spunând că: „O boală cumplită, nevindecabilă, îi va lovi pe oameni şi îi va lăsa fără apărare. Radiaţiile venite de sus vor acoperi lumea de flăcări".

După încă 16 am, o călugăriţă carmelită din Palestina a recepţionat încă o informaţie: „Vor fi trei zile de întuneric complet, şi în acest răstimp, trei pătrimi dintre oameni vor dispărea".

Totuşi, cel mai înspăimântător mesaj a fost considerat cel din 1917, când

Fecioara a apărut de şapte ori şi le-a vorbit unor copii păstori, în apropierea localităţii Fatima, din Italia. Mesajul ei, de la a treia apariţie, conţine descrieri apocaliptice atât de terifiante, încât nici

măcar acum Vaticanul nu şi-a dat acordul pentru dezvăluirea acestui teribil secret. Ultima supravieţuitoare dintre cei trei copii de atunci, sora Lucia, care a trăit în mănăstire după ultima întâlnire cu Fecioara, i-a spus însă unui preot că profeţia secretă de la Fatima reprezintă doar garanţia că sfârşitul lumii este aproape şi că aceasta este ULTIMA epocă în care oamenii se mai pot salva. Cei care nu se vor mântui acum vor avea foarte mult de suferit după aceea.

Sora Sasagawa din Akita

Mai recent, în anul 1973, la o mănăstire din Akita, Japonia, călugăriţa Agnes Sasagawa a văzut-o şi ea pe Fecioara Maria. Mesajul pe care l-a primit de la Sfânta Fecioară cuprinde o altă precizare: „Multe naţiuni vor fi distruse… focul va cădea din ceruri, şi o mare parte a omenirii va fi anihilată. Cei care vor supravieţui îi vor invidia pe cei care au murit încă de la început, pentru că ei vor avea de înfruntat o

disperare mai grea decât moartea”.

Şi, în fine, chiar în acest an, preotul catolic Stefano Gobbi a primit un avertisment explicit, considerat a fi cel din urmă mesaj al Sfintei Fecioare. După opinia cercetătorului Thomas W. Petrisko, această ultima comunicare a Fecioarei este şi cea mai completă şi le include, practic, pe toate cele anterioare ei, inclusiv profeţia secretă de la Fatima!

Vă prezentăm traducerea integrală a acestui mesaj, aşa cum a fost el reprodus în cartea autorului american, „Profeţiile de la Fatima”:

„Am coborât din Ceruri ca să vă dezvălui toate marile secrete şi să vă pregătesc pentru ceea ce veţi îndura în scopul purificării întregului Pământ. Satan şi-a instalat deja regatul în această lume. El este stăpân peste voi şi se bucură de victoria pe care a obţinut-o atât de uşor.

Forţele care’s stabilesc evenimentele ce vor urma, în conformitate cu planurile perverse ale Răului, ţin de puterile întunecate ale demonilor. Ei au reuşit să determine umanitatea să trăiască fără credinţă şi au împrăştiat peste tot otrava îndoielii. Au construit noi idoli, în faţa cărora oamenii, prostiţi, se înclină neputincioşi: PLĂCEREA pentru tot ceea ce

este grosier şi inferior, BANII, ORGOLIUL, NECURĂŢENIA, DORINŢA DE A DOMINA alţi oameni şi NEÎNCREDEREA în forţa pe care Dumnezeu a sădit-o în ei.

Satan a fost conducătorul necontestat al omenirii în acest ultim secol şi a reuşit să-i facă pe oameni să se îndepărteze de ADEVĂR, să-i lipsească de puterea purificatoare a DRAGOSTEI. El a împrăştiat discordia şi ura între oameni, legitimând imoralitatea şi slăbiciunea, divorţul, avortul şi obscenitatea. Războaiele nu au încetat nicio clipă şi s-au multiplicat mereu. Oamenii trăiesc acum într-o lume sfâşiată de conflicte şi ură, dar războiul cel mare, care va distruge ţări şi naţiuni întregi, abia începe. Când el va înceta, nimeni nu va fi victorios. Marea judecată a venit pentru toţi oamenii.

Biserica îşi va asculta prohodul. Anticristul va pătrunde în templul lui Dumnezeu şi se va aşeza pe tronul Acestuia şi va fi adorat ca şi cum ar fi Acesta. Puţini sunt cei care nu se vor lăsa păcăliţi, şi aceia vor fi supuşi la mari persecuţii. Sunt şi vor apărea în continuare o mulţime de falşi învăţători printre oameni. Ei vor încerca să-i convingă pe semenii lor că minciuna este adevăr, şi fapta lor îi va situa împotriva

lui Dumnezeu. Mulţi îi vor asculta şi vor aluneca pe un drum greşit.

Naţiunile se vor ridica una împotriva alteia, şi regatele unul împotriva altuia. Vor fi epidemii, oamenii vor sărăci şi vor suferi de foame, iar inundaţiile şi cutremurele vor distruge tot ceea ce fiinţele umane au construit până acum. Şi aceste dezastre vor fi doar începutul suferinţelor care îi aşteaptă. Soarele se va întuneca, şi nici luna nu va mai trimite razele ei pe Pământ. Stelele vor cădea de pe cer. Atunci se va manifesta Anticristul.

Am venit şi te-am chemat ca să fac din tine vocea Cuvântului Meu. Oamenii trebuie să-şi deschidă inimile către dragoste şi lumină, să-şi salveze sufletele în acest ultim refugiu al iubirii, singuruhcare le-a rămas accesibil. Numai înlăturând ura şi înlocuind-o cu puterea purificatoare a iertării şi înţelegerii, ei vor putea să se protejeze de Anticrist şi de demonii lui. Dumnezeu îi va salva pe cei care vor persevera în bine şi pe cei care vor crede în puterea divină sădită pentru totdeauna de El în ei”.

profeţiile de la fatima

Pe 13 iulie 1917, mii de oameni s-au prezentat împreună cu cei trei copiii la locul stabilit. Lucia i-a cerut Doamnei să facă un miracol, astfel încât toată lumea să creadă, iar aceasta a spus că „în octombrie, va spune cine este şi ce doreşte şi va face un miracol pentru ca toţi să creadă”. Cu ocazia celei de-a treia apariţii, Fecioara Maria le-a făcut cunoscute trei profeţii. Două dintre acestea au fost divulgate integral abia în 1942, cel de-al treilea trebuind să fie făcut cunoscut, conform voinţei Sfintei Fecioare, abia în anul 1960.

Lucia scrie în august 1941 textul revelaţiilor cunoscute ca primele două secrete de la Fatima: „Stăpâna noastră, Fecioara Maria, ne-a arătat o imensă mare de foc, care părea că se află sub pământ, unde, cuprinşi de acest foc, se puteau vedea demonii şi sufletele chinuite, având aparenţa unui jar translucid, negru sau mai închis la culoare şi care avea forme umane. Sufletele erau vânturate prin acest incendiu, ridicate chiar de flăcările care ieşeau din ele însele, iscând nori de fum. Ele cădeau apoi din nou, în toate părţile precum zboară şi cad scânteile în incendiile foarte puternice, părând lipsite de greutate şi de echilibru, scoţând urlete şi gemete de durere şi de disperare înspăimântătoare şi terifiante. Demonii se distingeau prin formele lor oribile şi dezgustătoare de fiare nemaivăzute şi înspăimântătoare, negre şi translucide.

Această viziune nu a durat decât o clipă, graţie bunei noastre Mame din Cer, care ne-a prevenit înainte, promiţându-ne totodată că ne va duce cu ea în Cer. Altfel, cred că am fi murit de frică şi de groază. Apoi, am ridicat ochii spre Fecioara Maria, care ne-a spus cu bunătate şi tristeţe: «Aţi văzut infernul în care merg sufletele sărmanilor păcătoşi. Pentru a-i scăpa

de toate acestea, DUMNEZEU a stabilit în această lume o modalitate de salvare ce implică dăruirea lor totală şi necondiţionată către INIMA SA ABSOLUTĂ ŞI IMACULATĂ. Dacă se va face ce o să vă spun, multe suflete vor fi mântuite şi vom trăi în pace. Războiul se va sfârşi. Dar dacă oamenii nu vor înceta să-l mânieze pe DUMNEZEU, în timpul pontificatului Papei Pius XI va începe un alt război, şi mai cumplit.

Când veţi vedea că noaptea este iluminată de o lumină misterioasă şi necunoscută, să ştiţi că acesta este marele semn pe care DUMNEZEU vi-l dă, anunţând prin aceasta că El va pedepsi pentru crimele ei lumea, prin război, prin foamete şi prin persecutarea Bisericii şi a Sfântului Părinte.

Pentru a împiedica acest război, cer ca Rusia să fie consacrată INIMII ABSOLUTE ŞI IMACULATE A LUI DUMNEZEU şi să fie realizat un act reparatoriu constând din participarea la împărtăşaniile primelor sâmbete pentru a i se ierta păcatele. Dacă mi se îndeplineşte cererea, atunci Rusia se va reconverti şi va fi pace; dacă nu, Rusia îşi va răspândi greşelile în întreaga lume, provocând războaie şi aducând persecuţii Bisericii.

Cei buni vor fi martirizaţi, Sfântul Părinte va

suferi mult, iar unele popoare vor fi nimicite. În cele din urmă, INIMA ABSOLUTĂ ŞI IMACUIAtă A LUI DUMNEZEU va triumfa. Sfântul Părinte îmi va consacra Rusia spre ocrotire, aceasta se va converti, iar lumii i se va acorda o vreme de pace.»”.

primele două profeţii s-au împlinit

Aşadar, cele două secrete se refereau la sfârşitul Primului Război Mondial, respectiv izbucnirea celui de-al Doilea. Profeţiile s-au adeverit întocmai:

1) primul Război Mondial s-a terminat la scurt timp după aceea, în 1918, deşi la momentul respectiv se derula debarcarea aliaţilor, Europa fiind atunci în plin război;

2) sub pontificatul lui Pius al XI-lea, a avut loc al Doilea Război Mondial, care a fost încă şi mai sângeros. Începutul celui de-al Doilea Război Mondial a fost marcat de apariţia pe cer a unei lumini neobişnuite, în noaptea de 24 spre 25 ianuarie 1938, o lumină roşie, stranie a apărut pe cer, care s-a văzut în întreaga Europă, în Canada, Africa şi chiar în Asia, terorizând unele popoare şi încântând pe altele. Astronomii au fost surprinşi şi au stabilit că „fenomenul” s-a produs la o înălţime de 700 km şi pe o lungime de 500.000 km. New York Times, în ediţia din

26 ianuarie 1938 preciza: „Aurora boreală, care este rar văzută în Europa de est sau de vest, a declanşat spaimă noaptea trecută în Portugalia şi Austria; în timp ce mii de englezi alergau minunându-se pe străzi, lumina roşie dădea impresia că Londra este în flăcări. Au fost chemaţi pompierii din Windsor. Aceste lumini au fost văzute în Italia, Spania şi până la Gilbraltar”;

3) Rusia şi-a propagat ideile greşite, provocând războaie şi persecutând Biserica, martirizând oameni şi distrugând popoare. Copiii nici măcar nu ştiau, la vârsta lor, despre ce este vorba; ei credeau că Rusia este o vrăjitoare rea. Responsabilitatea le revenea însă oamenilor mari, mai ales clericilor şi în mod direct Papei, care ar fi trebuit să urmeze îndemnul Fecioarei Maria, lucru care însă nu s-a petrecut nici până azi. Conform spuselor maicii Lucia, doar Papa Pius al XII-lea „a consacrat Rusia în data de 31 octombrie 1942, însă nu a făcut-o în acord cu toţi episcopii din lume” („Mărturia maicii Lucia”, Éditions Chalet, 1998).

4) pacea a revenit în lume.

miracolul din 13 octombrie 1917

Pe data de 13 octombrie 1917, la şase luni de la prima apariţie, aproximativ 70.000 de oameni au

înfruntat mlaştinile pentru a ajunge pe dealul Ceva di Iria, unde aveau loc apariţiile, pe o ploaie torenţială.

În jurul orei 10 dimineaţa, participanţii au remarcat o coloană de fum ridicându-se deasupra capetelor celor trei copii şi dispărând. Fenomenul s-a petrecut de trei ori.

Lucia le-a cerut credincioşilor să îşi închidă umbrelele pentru a se putea ruga şi să fie cât mai

atenţi la apariţia Fecioarei. Aceasta apăru-şi i se prezentă copilei ca fiind Sfânta Maică a Rozariului, cerându-i totodată să construiască o capelă în numele Său. Mai adăugă: „Continuaţi să vă rugaţi şi să mă chemaţi în fiecare zi. Dacă poporul se căieşte, războiul se va termina. Să nu îl supărăm şi mai tare pe Domnul nostru!”

Apoi îi spuse Luciei să „vindece mai mulţi bolnavi şi să convertească păcătoşii”. După aceea s-a ridicat la ceruri, iar ploaia a încetat. În acel moment, Lucia le-a spus oamenilor să privească Soarele. Acesta a fost văzut ca un astru strălucitor de culoarea argintului mat, putând fi privit fără senzaţia de orbire.

În momentul în care astrul a început să se învârtă, producând o jerbă multicoloră, cei prezenţi, înspăimântaţi, au crezut că Soarele se va prăvăli peste ei.

Acesta se mişca tot mai vertiginos, schimbându-şi brusc direcţia, precum o roată de foc şi a coborât aproape de pământ de trei ori la rând în decursul unui sfert de oră, schimbându-şi culorile de fiecare dată.

Acest miracol s-a produs de trei ori, de fiecare dată cu o mişcare de rotaţie şi mai rapidă. Lumina a devenit din ce în ce mai strălucitoare şi mai colorată.

Cei prezenţi au spus că au văzut raze galbene, verzi, albastre, roşii…

Spectacolul a durat mai puţin de un sfert de oră, dar, în tot acest timp, care le-a părut multora dintre cei prezenţi o eternitate, mulţimea a avut impresia foarte vie că Soarele se va desprinde de pe cer şi se va prăvăli peste oameni. Unii au îngenuncheat pentru a se ruga, alţii au strigat înspăimântaţi.

Pierre Jovanovic semnalează un element interesant: leoarcă de apă după ploaia torenţială de dimineaţă, hainele oamenilor s-au uscat instantaneu în acele momente. Entuziasmul a fost apoi indescriptibil.

Aerul a devenit violet şi apoi galben. Mulţimea ţipa de spaimă, iar în câteva momente, totul a revenit la normal. Fecioara a reapărut, de data aceasta însoţită de Sfântul Iosif, de pruncul Iisus, binecuvântând lumea şi făcând cu mâna gestul crucii.

zeci de mii de mărturii incontestabile

Acest Soare căzător a fost văzut pe o rază de 50 – 60 de kilometri în jurul Fatimei. Cum se explică această anomalie solară complet suprarealistă, din moment ce Soarele s-a aflat în tot acest timp la locul său, pe cer, pe toată durata evenimentului?

Putem afla unele răspunsuri din captivanta carte

a lui Pierre Jovanovic, „Maica Domnului a Apocalipsei sau al treilea secret de la Fatima”, apărută la editura Le jardin des Livres. După ce a realizat, în stilul său caracteristic, o anchetă foarte minuţioasă, s-a convertit la cultul Fecioarei Maria. În opinia lui Jovanovic, ipostaza Fecioarei care a făcut miracolul de la Fatima, pe 13 octombrie 1917, ar fi trebuit să fie numită „Fecioara Apocalipsei”, întrucât toţi cei prezenţi au crezut că trăiesc „sfârşitul lumii”.

Zeci de mii de persoane au depus mărturie că au asistat la producerea efectivă a fenomenului, respingând orice posibilitate de fraudă, de trucaj, de înşelătorie, de anomalie climaterică, fără ca totuşi să poată să explice într-un mod logic ceea ce s-a petrecut. Cei prezenţi au spus că nu este vorba despre un fenomen astronomic cunoscut. Niciun observator astronomic nu a consemnat ceva neobişnuit în acea zi. După producerea acestui eveniment miraculos, reacţiile au fost diverse. Mulţi sceptici s-au convertit instantaneu.

Chiar dacă am pune sub semnul îndoielii mărturiile acestor trei copii, considerându-i influenţabili, simpli şi lipsiţi de educaţie, nu putem considera, în schimb, că cele 70.000 de persoane,

credincioase sau nu, care au fost prezente pe 13 octombrie 1917 la acel „dans” al Soarelui, erau toate mincinoase sau nebune.

Iată ce a consemnat Avelino de Almeida, trimisul special al revistei O Século, în articolul său: „Sub ochii mulţimii uluite […] Soarele a început să tremure, apoi să facă mişcări în afara oricărei legi cosmice. După spusele oamenilor, Soarele a «dansat» pur şi simplu”.

Un alt martor ocular povesteşte că oamenii au fost atât de impresionaţi, încât au îngenuncheat instinctiv pe pământul umed.

„Dintr-odată, ploaia s-a oprit şi norii opaci de dimineaţă s-au risipit. Soarele a apărut la zenit ca un disc de argint. Dintr-odată, a început să se învârtă ca o roată de foc, proiectând în toate direcţiile jerbe de lumină a căror culoare s-a schimbat de mai multe ori. Raze galbene, roşii, verzi, albastre etc. colorau norii, copacii, dealurile dând un aspect straniu peisajului şi acestei naturi, transformate în acest mod nemaivăzut de către Creatorul său. După câteva minute, astrul s-a oprit, radiind o lumină ce nu deranja ochii; apoi şi-a reluat dansul acesta stupefiant.

Acest fenomen s-a repetat de trei ori, şi de fiecare dată cu o mişcare şi mai rapidă, cu o lumină şi

mai puternică şi mai colorată. Şi în cele 12 minute cât a durat acest spectacol impresionant, mulţimea a rămas în suspans, urmărind cu gura căscată acest fenomen dramatic şi captivant, care s-a putut vedea pe o rază de 60 km. Apoi spectatorii au avut impresia că Soarele s-a desprins de pe firmament şi s-a prăvălit asupra lor.

Un strigăt puternic a izbucnit, în acelaşi timp, din toate piepturile. Unele persoane au îngenuncheat, altele au ţipat, altele au început să se roage cu voce tare… totuşi, Soarele şi-a încetat prăbuşirea şi s-a întoărs încet la locul său. Nu mai erau nori, cerul era limpede, de un albastru azuriu. Întreaga mulţime s-a ridicat şi a rostit Crezul. Hainele oamenilor, complet udate de ploaie cu o doar o clipă înainte, s-au uscat instantaneu. Starea de entuziasm a oamenilor a fost apoi de nedescris”. („Stigmatizaţi şi viziuni divine”, Sánchez Ventura y Pascal/NEL, Paris, 1970)

cel mai mare miracol creştin al tuturor timpurilor

Citind sute şi sute de mărturii adunate atunci, devine evident faptul că în acea zi s-a petrecut ceva absolut extraordinar, unic, supranatural, care depăşeşte orice explicaţie ştiinţifică, fie ea de domeniul opticii, gravitaţiei, al cosmologiei, sau meteorologiei. Clasica lumină a zilei, care a trecut de la albastru la roz şi de la galben la verde este deja inexplicabilă în sine, fără a mai vorbi de Soarele care a dat tuturor impresia că va cădea pe Pământ. Şi ceea ce mulţi uită să mai spună (dintr-o lipsă evidentă de corectitudine) este că hainele ude ale celor 70.000 oameni au fost uscate într-o fracţiune de secundă!

Joaquim Lourenço era copil când a văzut Soarele prăvălindu-se asupra lui. Aspect foarte semnificativ, căci el nici nu se afla la Fatima, ci la Alburtiel, un târg îndepărtat, ca şi tânărul Abano Barros, care se afla la

13 km de Fatima (!!!) în sătucul Minde:

Lourenço: „Dintr-odată, prăvălindu-se ca un bulgăre de zăpadă, Soarele a părut găsea prăbuşeşte peste noi, învârtindu-se şi coborând în zigzag, ameninţând Pământul. Înspăimântat, am început să alerg şi să mă ascund în mulţimea care plângea şi aştepta sfârşitul lumii în orice clipă”.

Barros: „Păzeam oile, când deodată, dinspre Fatima, am văzut Soarele căzând de pe cer. Am crezut că este sfârşitul lumii”. Toate mărturiile insistă mai ales pe starea oamenilor înspăimântaţi, care plângeau, strigau şi se văicăreau „murim, o să murim”, înainte de a îngenunchea pentru a-şi spune rugăciunea de pe urmă, convinşi fiind că trăiesc momentul fatal „în timp ce Soarele se prăbuşea drept peste noi”.

Dar de ce ar fi ales Fecioara să le arate tuturor această cădere, această mişcare ameninţătoare a Soarelui? Răspunsul se află sub ochii noştri, dar nu ne place deloc: „mulţimea plângea şi se aştepta să vină «sfârşitul lumii»”.

Soarele „căzător” a fost văzut de la o distanţă de 50 până la 60 km în jurul Fatimei. A fost cel mai mare miracol creştin al tuturor timpurilor. Potrivnicii

supranaturalului nu pot să mai invoce obişnuitul clişeu al „halucinaţiei colective”, de care, de altfel, se servesc sistematic ori de câte ori li se oferă prilejul… dar cum se poate explica această anomalie solară „suprarealistă”? Este evident că Soarele nu s-a mişcat, altfel, întreaga planetă şi-ar fi dat seama. Nu s-a semnalat niciun fenomen de natură cosmică (aureola boreală etc.).

De remarcat că un fenomen identic a fost observat de către Papa Pius al XII-lea, care a declarat că, pe 30 octombrie 1950, în timp ce se plimba prin grădinile Vaticanului, a văzut cu propriii săi ochi cum „Soarele, care era destul de sus pe cer, i-a apărut ca un glob opac, galben, înconjurat de un halou luminos […]. Acesta se rotea încet, deplasându-se de la stânga la dreapta şi invers”. Acelaşi fenomen s-a produs şi a doua şi a treia zi, când Papa a oficiat slujba cu ocazia Adormirii Maicii Domnului. Papa a mai adăugat că: „De atunci, am încercat de mai multe ori şi în alte zile, la aceeaşi oră, să privesc Soarele şi să văd dacă fenomenul respectiv se mai repetă. Dar în zadar, Soarele strălucea atât de tare, încât nu putea fi privit”.

alte apariţii ale fecioarei maria *y*

Faimoasa stigmatizată italiană Teresa Musco scrie în jurnalul său intim pe 3 ianuarie 1958, la vârsta de 8 ani, descriind o viziune a Fecioarei Maria: „Vreau să îţi spun că lumea este pervertită. Am apărut în Portugalia, unde am lăsat anumite mesaje, însă nimeni nu m-a ascultat. Am apărut la Lourdes, la La Salette, însă foarte puţine inimi s-au trezit din împietrirea lor […].

Acum îţi voi vorbi despre cel de-al treilea secret pe care i l-am transmis Luciei, la Fatima […].

Lumea se îndreaptă către un mare dezastru […]. Focul şi pucioasa vor cuprinde lumea. Apa oceanelor va deveni foc şi aburi. Valuri înspumate se vor ridica, vor cuprinde Europa şi totul se va transforma într-o lavă de foc.

Milioane de oameni şi de copii vor pieri în acest foc, iar cei puţini care vor scăpa vor invidia soarta celor morţi, căci în orice direcţie vor privi, nu vor vedea decât sânge, morţi şi ruine, peste tot în lume”.

În Japonia, la data de 13 octombrie 1973, Fecioara îi spune Maicii Agnes: „dacă oamenii nu se căiesc şi nu se îndreaptă, Tatăl Ceresc va da o pedeapsă teribilă întregii umanităţi. Va fi o pedeapsă mai grea decât Potopul, o pedeapsă aşa cum nu a mai

fost niciodată: un foc va coborî din ceruri şi va ucide o mare parte din omenire, atât pe cei buni, cât şi pe cei răi, şi nu îi va scui nici pe preoţi, nici pe credincioşi. Supravieţuitorii vor fi atât de dezolaţi, încât îi vor invidia pe cei morţi. Singurele arme care vor mai exista atunci vor fi mătăniile pentru rugăciune şi semnul lăsat de Fiul meu. Faceţi-vă rugăciunile în fiecare zi. Diavolul se va infiltra chiar şi în Biserică, producând discordie astfel că vom vedea cardinali ridicându-se împotriva cardinalilor şi episcopi ridicându-se împotriva altor episcopi. Preoţii care mă vor sluji plini de iubire vor fi dispreţuiţi şi atacaţi de ceilalţi; bisericile şi altarele vor fi jefuite şi Biserica va fi plină de cei care acceptă compromisurile, iar diavolul va împinge pe mulţi preoţi şi multe suflete consacrate lui DUMNEZEU să nu îl mai slujească pe Domnul. Diavolul se va înverşuna mai ales împotriva acestor suflete consacrate [prin jurământ monastic] lui DUMNEZEU. Perspectiva pierderii atâtor suflete este cauza tristeţii mele. Dacă păcatele vor creşte în număr şi în gravitate, nu va mai fi iertare pentru ei”. În Spania, Fecioara Maria afirmase: „La un moment dat, niciun motor şi nicio maşină nu va mai funcţiona. Un val teribil de căldură va lovi Pământul şi oamenii

vor începe să sufere de sete. Ei vor căuta disperaţi apă, dar ea se va evapora din cauza căldurii”.

Chiar Papa Ioan Paul al II-lea a dat unele detalii referitoare la conţinutul celui de-al treilea secret, în Germania, în noiembrie 1980, într-un interviu publicat în revista Stimme des Glaubens:

„Întrebare: Cel de-al treilea secret de la Fatima ar fi trebuit să fie dezvăluit în 1960?

Ioan Paul al II-lea: Dată fiind importanţa conţinutului său, predecesorii mei au luat în mod diplomatic decizia de a amâna publicarea secretului pentru a nu încuraja forţele comuniste să facă anumite mişcări. Pe de altă parte, ceea ce urmează să vă spun ar trebui să fie de ajuns pentru toţi creştinii: dacă există un mesaj în care este scris că oceanele vor inunda suprafeţe întregi de uscat şi că, la un moment dat, milioane de oameni vor muri, este de la sine înţeles că nu este de dorit să se publice un astfel de text”.

secretul încreditat melaniei de către fecioara maRia la la salette

Mărturia în manuscris a Melaniei este mai completă. Cuvintele Fecioarei, pe care le reproducem mai jos, sunt usturătoare mai ales pentru preoţi,

acuzaţi de toate relele, o acuzaţie care va apărea sistematic şi la Fatima, în Portugalia, şi la Garabandal, în Spania, şi la Akita, în Japonia:

„Melanie, ceea ce îţi spun acum nu va rămâne un secret pentru totdeauna; vei putea să îl faci public în 1858.

În această parte, profeţia se referă la preoţi]

Preoţii, slujitorii Fiului meu, datorită vieţii lor rele, datorită necuviinţei lor şi a lipsei de credinţă în săvârşirea sfintelor taine, datorită iubirii de arginţi, onoruri şi plăceri, au devenit o cloacă a necurăţiilor. Da, faptele rele ale preoţilor cer răsplată pe măsură şi pedeapsa divină atârnă deasupra capetelor lor. Nenorocirea upaşte pe acei preoţi şi pe acele persoane care şi-au închinat viaţa lui DUMNEZEU şi care, prin păgânismul lor şi prin viaţa lor rea îl răstignesc din nou pe Fiul meu! Păcatele celor care s-au consacrat anterior lui DUMNEZEU strigă la cer şi cer pedeapsă şi iată că pedeapsa este la uşa lor, căci nu mai este acum aproape nicio fiinţă care să implore compasiunea şi iertarea pentru poporul său; nu mai sunt suflete generoase, nu mai există nimeni care să-l ofere Eternului sufletul său imaculat drept chezăşie pentru semenii săi.

[în această parte, profeţia se referă la DUMNEZEU]

DUMNEZEU va lovi aşa cum nu a mai făcut-o până acum. Nenorocirea va veni peste locuitorii Pământului! DUMNEZEU îşi va revărsa întreaga mânie şi nimeni nu va putea să se sustragă de la responsabilitatea atâtor mârşăvii adunate. Căpeteniile, conducătorii poporului lui DUMNEZEU au părăsit rugăciunea şi pocăinţa şi diavolul le-a întunecat minţile, ei au devenit acele stele rătăcitoare pe care balaurul cel de demult le va trage după sine cu coada pentru a le nimici. DUMNEZEU îi va îngădui şarpelui să semene vrajbă printre guvernatori. Toate comunităţile şi toate familiile vor suferi sufleteşte şi trupeşte: DUMNEZEU îi va lăsa pe oameni în seama propriului lor discernământ şi va revărsa asupra lor pedepse care se vor succeda mai mult de treizeci şi cinci de ani. Lumea este în pragul celor mai teribile calamităţi şi al unor mari evenimente. Oamenii vor fi mânaţi cu un toiag de fier şi vor bea din potirul mâniei lui DUMNEZEU. [în această parte, profeţia se referă la Papă]

Vicarul Fiului meu, suveranul pontif Pius al IX-lea, să nu mai părăsească Roma după anul 1859; dar,

dacă va fi ferm şi generos şi dacă va lupta cu armele credinţei şi ale iubirii, atunci eu voi fi alături de el. Să nu se încreadă în Napoleon. Are un suflet prefăcut şi, când va vrea să fie totodată Papă şi împărat, îndată DUMNEZEU îl va părăsi; el este vulturul care, dorind mereu să ajungă mai sus, va cădea sub sabia de care a vrut să se servească pentru a obliga poporul să i se supună.

[în această parte, profeţia se referă la Italia]

Italia va fi pedepsită din cauza trufiei sale de a se răzvrăti împotriva stăpânirii Domnului DUMNEZEU; şi ea va fi lăsată pradă războiului, sângele va curge din toate părţile, bisericile vor fi închise sau profanate, preoţii şi credincioşii vor fi prigoniţi, vor fi ucişi şi chiar vor muri de o moarte crudă. Mulţi dintre ei îşi vor pierde credinţa, iar numărul celor care vor abandona adevărata credinţă va fi mare; printre aceştia vor fi chiar şi episcopi. Papa va trebui să se ferească de făcătorii de minuni, căci a venit timpul în care cele mai uimitoare miracole se vor petrece, pe pământ şi în văzduh.

[în această parte profeţia se referă la diavol]

În anul 1864, Lucifer împreună cu un mare număr de demoni vor veni din infern: ei vor aboli

credinţa puţin câte puţin, chiar în preoţi sau călugări, fiinţe care şi-au consacrat viaţa lui DUMNEZEU. Demonii îi vor orbi într-o asemenea măsură încât, în lipsa graţiei divine, spiritul diavolesc al îngerilor căzuţi le va pătrunde fiinţa; mai multe curente religioase îşi vor pierde în întregime credinţa şi vor duce la pierzanie multe suflete. Cărţile rele vor împânzi pământul şi spiritele tenebrelor vor răspândi peste tot nepăsarea pentru tot ceea ce înseamnă slujirea lui DUMNEZEU. Ei vor avea un foarte mare impact asupra naturii, vor exista chiar aşa-zise biserici puse în slujba acestor spirite. Unele persoane, chiar şi preoţi, vor fi purtate dintr-un loc în altul de către aceste spirite rele, ele nemaifiind ghidate de spiritul dumnezeiesc al Evangheliei, care este spiritul umilinţei, al milosteniei şi al râvnei pentru slava lui DUMNEZEU. Vor fi înviaţi unii dintre cei morţi şi unii dintre cei drepţi.

[în această parte, profeţia se referă la pierderea credinţei din cauza preoţilor]

Tot feluf de aşa-zise minuni se vor produce peste tot, pentru că adevărata credinţă s-a stins şi pentru că o lumină înşelătoare şi falsă se revarsă asupra lumii. Nenorocirea îi paşte pe prinţii bisericii, care nu se preocupă decât să adune bogăţii peste bogăţii, să îşi impună autoritatea şi să stăpânească plini de orgoliu. Vicarul Fiului meu va avea mult de suferit, deoarece, pentru o vreme, Biserica va fi supusă unor mari persecuţii; va fi vremea întunericului, Biserica va trece printr-o criză cumplită. Sfânta credinţă în DUMNEZEU va fi uitată şi fiecare individ va vrea să se conducă el însuşi şi să fie superior semenilor săi. Vor fi abolite autoritatea civilă şi ecleziastică, ordinea şi dreptatea vor fi călcate în picioare; nu se vor vedea decât crime, ură, gelozie, minciună şi discordie, fără

iubirea pentru patrie sau pentru familie.

[în această parte, profeţia se referă la un atentat la viaţa unui Papă]

Sfântul Părinte va suferi mult. Voi fi alături de el până la sfârşit pentru a-i primi sacrificiul. Răuvoitorii vor atenta de multe ori la viaţa sa, fără a reuşi să-i curme zilele, dar nici el şi nici succesorul său, care nu va domni pentru mult timp, nu vor vedea triumful Bisericii lui DUMNEZEU.

[în această parte, profeţia se referă la separarea Bisericii şi a Statului]

Guvernele civile vor avea toate aceleaşi intenţii, de a aboli şi de a face să dispară orice principiu religios* pentru a face loc materialismului, ateismului, spiritismului şi tuturor viciilor. În anul 1865, urâciunea pustiirii se va instala în locurile sfinte. În mănăstiri, florile Bisericii vor putrezi şi Demonul se va face rege al sufletelor. Cei care sunt în fruntea comunităţilor monastice să fie preveniţi şi să aibă grijă pe cine primesc în obşte, pentru că Demonul îşi va folosi întreaga sa abilitate malefică pentru a introduce în ordinele religioase persoane care s-au dedat păcatului, căci haosul şi atracţia faţă de plăcerile carnale vor fi răspândite pe întreg pământul.

În această parte, profeţia prevesteşte războaiele civile]

Franţa, Italia, Spania şi Anglia vor fi în război. Sângele va curge pe străzi, francezii se vor bate cu francezii, italienii cu italienii, apoi va izbucni un război general care va fi înspăimântător. Pentru un timp, DUMNEZEU nu va mai vrea să audă nici de Franţa, nici de Italia, pentru că Evanghelia lui Iisus Hristos va fi complet nesocotită de oameni. Cei răi îşi vor desfăşura întreaga lor răutate. Omorurile şi masacrele se vor face până în pragul bisericilor.

[în această parte, profeţia descrie Apocalipsa]

Încă de la prima lovitură a spadei sale fulgerătoare, munţii şi pământul întreg vor tremura de spaimă pentru că fărădelegile şi crimele oamenilor vor fi strigătoare la cer. Parisul va fi ars, iar Marsilia înghiţită. Mai multe oraşe vor fi zdruncinate şi înghiţite de cutremurele de pământ, se va crede că totul este pierdut, nu se vor vedea decât omucideri, nu se vor auzi decât zgomotul armelor şi blasfemiile. Cei drepţi vor suferi mult, penitenţele şi lacrimile lor vor urca până la cer şi tot poporul lui DUMNEZEU va cere iertare şi milă, vor cere ajutorul şi intervenţia mea. Atunci Iisus Hristos, printr-un act de justiţie şi de

mare compasiune pentru cei drepţi, va porunci îngerilor Săi ca toţi duşmanii Săi să fie daţi morţii. Dintr-o lovitură, prigonitorii Bisericii lui Iisus Hristos şi toţi oamenii dedaţi păcatului vor pieri şi pământul va fi pustiit. Atunci se va face pacea şi reconcilierea lui DUMNEZEU cu oamenii. Iisus Hristos va fi slujit, adorat şi slăvit. Compasiunea şi iubirea vor înflori peste tot.

[în această parte, profeţia se referă la timpul păcii]

Noii regi vor fi braţul drept al Sfintei Biserici, care va fi puternică, umilă, evlavioasă, săracă, zeloasă şi va urma virtuţile lui Iisus Hristos. Evanghelia va fi predicată peste tot şi oamenii vor face progrese mari în credinţă pentru că va fi unitate printre lucrătorii lui Iisus Hristos şi oamenii vor trăi cu frica lui DUMNEZEU. Această pace printre oameni nu va fi lungă, 25 de ani de recolte bogate îi vor face să uite că păcatele lor sunt cauza tuturor suferinţelor care apar pe pământ.

În această parte, profeţia se referă la un precursor al Anticristului]

Un precursor al lui Anticrist, cu trupele sale din mai multe naţiuni va lupta împotriva adevăratului

Hristos, singurul Mântuitor al lumii; el va vărsa mult sânge, dorind să distrugă credinţa în DUMNEZEU, pentru a fi el însuşi privit ca un DUMNEZEU. Pământul va fi lovit de tot felul de plăgi, printre care ciuma şi foametea, care vor fi generale; vor fi o serie de războaie până la ultimul război, care va fi declanşat de cei zece regi ai Anticristului, care vor avea toţi acelaşi ţel şi vor fi singurii care vor conduce lumea. Înainte să se petreacă aceasta, va fi un fel de pace înşelătoare în lume. Oamenii nu se vor gândi decât cum să se distreze; cei răi se vor deda la tot felul de fapte păcătoase; dar copiii Sfintei Biserici, copiii credinţei, cei care mă urmează cu adevărat, vor crede în iubirea de DUMNEZEU şi în virtuţile pe care le preţuiesc cel mai mult. Fericite vor fi sufletele umile conduse de Duhul Sfânt! Voi lupta alături de ele până când vor ajunge la maturitate.

[în această parte, profeţia se referă la răzbunarea naturii]

Natura cere răzbunare pentru distrugerile oamenilor şi ea freamătă de spaimă în aşteptarea a ceea ce trebuie să i se petreacă acestui pământ mânjit de crime. Să tremuri, Pământule, şi tremuraţi voi, cei care v-aţi făcut o profesie din a-L sluji pe Iisus Hristos,

şi care în sinea voastră vă adoraţi doar pe voi înşivă, căci DUMNEZEU vă va pune în mâinile duşmanilor Săi, pentru că locurile sfinte sunt întinate; multe mănăstiri nu mai sunt casele Domnului, ci păşunile lui Asmodel şi ale alor săi.

[în această parte, profeţia se referă la Anticrist]

Vor veni acele timpuri când se va naşte Anticristul dintr-o evreică, o falsă fecioară care va fi în comuniune cu şarpele cel de demult, cu Necuratul; tatăl său va fi episcop; la naştere, va profera blasfemii, într-un cuvânt, va fi diavolul încarnat; va scoate strigăte înspăimântătoare, va face minuni, se va hrăni doar cu necurăţii... va avea fraţi care, chiar dacă nu vor fi ca el, demoni încarnaţi, vor fi copii ai răului; la doisprezece ani, se vor face remarcaţi prin biruinţele îndrăzneţe pe care le vor repurta. Curând, ei vor fi fiecare în fruntea unei armate, asistaţi de legiunile infernului.

[în această parte, profeţia se referă la schimbarea anotimpurilor]

Anotimpurile se vor schimba, pământul nu va mai produce decât fructe rele, astrele îşi vor pierde mişcările regulate, Luna va reflecta doar o slabă lumină roşiatică; apa şi focul vor provoca globului

pământesc mişcări convulsive şi oribile cutremure de pământ, care vor înghiţi munţi, oraşe etc.

[în această parte, profeţia se referă la decăderea Vaticanului]

Roma îşi va pierde credinţa şi va deveni sălaşul Anticristului. Demonii aerului împreună cu Anticristul vor face mari minuni pe pământ şi în văzduh, iar oamenii vor deveni tot mai perverşi. DUMNEZEU va avea grijă de slujitorii săi fideli şi de oamenii de bună credinţă; Evanghelia va fi propovăduită peste tot, toate popoarele şi toate naţiunile vor putea cunoaşte adevărul.

[în această parte, profeţia se referă la divina chemare a Fecioarei]

Adresez o chemare urgentă Pământului; îi chem pe cei care sunt adevăraţii ucenici ai DUMNEZEULUI celui viu care stăpâneşte în Ceruri, îi chem pe adevăraţii slujitori ai lui Hristos care s-a făcut om,

singurul şi adevăratul Mântuitor al oamenilor; îi chem pe copiii mei, adevăraţii mei devoţi, cei care mi s-au dăruit mie pentru ca eu să-i conduc la divinul meu Fiu, cei pe care îi port, ca să zic aşa, în braţele mele, cei care trăiesc în comuniune cu mine; în sfârşit, îi chem pe apostolii vremurilor din urmă, fidelii ucenici ai lui Iisus Hristos care au trăit în dispreţul lumii şi al propriei lor persoane, în sărăcie şi în umilinţă, în desconsiderare şi în tăcere, în rugăciune şi post, în curăţie şi comuniune cu DUMNEZEU, în suferinţă şi necunoscuţi de lume. A sosit timpul ca ei să iasă la iveală şi să vină să lumineze pământul. Veniţi şi ridicaţi-vă, copiii mei dragi; sunt cu voi şi în voi, dacă credinţa este lumina care vă luminează în aceste zile ale nenorocirii. Fie ca zelul vostru să vă facă însetaţi de slava şi onoarea lui Iisus Hristos. Luptaţi, copii ai luminii, voi, puţinii care sunteţi; căci iată, vine Vremea vremilor şi Sfârşitul sfârşitului.

[în această parte, profeţia se referă la profeţii Enoh şi Iliej

Biserica va fi întunecată, omenirea va rămâne fără grai. Dar iată-i pe Enoh şi pe Ilie insuflaţi de Duhul Sfânt al lui DUMNEZEU. Ai vor predica cu ardoarea lui DUMNEZEU şi oamenii de bună credinţă

vor crede în DUMNEZEU şi multe suflete vor fi mângâiate; ele vor face mari progrese prin puterea Duhului Sfânt şi vor condamna greşelile diabolice ale Anticristului.

[în această parte, profeţia se referă la Apocalipsă]

Nenorocirea va veni asupra locuitorilor Pământului! Ei vor avea parte de războaie sângeroase şi de foamete, de ciumă şi de boli contagioase. Vor veni ploi cu o grindină înfricoşătoare pentru animale; tunete vor zgudui oraşele, cutremure vor înghiţi ţări întregi; se vor auzi voci în văzduh; oamenii vor ajunge să se dea singuri cu capul de pereţi, pe de o parte îşi vor dori moartea, pe de altă arte moartea le va fi un supliciu, sânge va curge în toate părţile. Cine va putea irui, dacă DUMNEZEU nu va scurta timpul încercărilor? Cu sânge, lacrimi şi rugăciuni, DUMNEZEU se va lăsa înduplecat. Enoh şi Ilie vor fi martirizaţi. Roma cea păgână va dispărea. Foc din cer va coborî şi va arde trei oraşe. Întregul univers va fi cuprins de teroare şi mulţi vor fi înşelaţi, pentru că nu L-au adorat pe adevăratul Hristos care trăia printre ei.

[în această parte, profeţia se referă la vremurile din urmă, la cele trei zile de prefaceri şi la Sfântul

Arhanghel Mihail]

A venit timpul; Soarele se întunecă; credinţa este singura care va supravieţui. Iată că vremea stricăciunii şi a pustiirii începe. Iată Fiara cu slujitorii ei, iată-l pe regele întunericului, care îşi spune Salvatorul lumii. El se va ridica plin de orgoliu în văzduh, pentru a urca până la ceruri. Va fi însă doborât de suflarea dumnezeiască a Arhanghelului Mihail şi va cădea. Pământul, care vreme de trei zile va fi într-o frământare şi prefacere continuă, îşi va deschide-pântecele încins şi plin de flăcări. Împreună cu toţi ai săi, Satan se va prăvăli în hăurile veşnice ale iadului.

Apoi, apa şi focul vor purifica Pământul şi vor mistui toate lucrările orgoliului omenesc. Şi totul va fi astfel reînnoit: DUMNEZEU va fi slujit şi slăvit”.

mesajul de la fatima a fost o confirmare a celui de la la salette

Din câte am putut vedea până acum, acest text este într-adevăr asemănător cu textul secretului de la Fatima, atât cât l-a explicat părintele Malachi Martin. De asemenea, este similar cu mesajul de la Akita. Regăsim aceleaşi teme, aceleaşi avertismente, şi înţelegem că ierarhii Bisericii nu au putut să suporte

criticile tranşante la adresa lor, dar nici aceste prevestiri de o mare limpezime ale unui eveniment apocalipitic de natură celestă. Dacă analizăm apariţiile Fecioarei de la Fatima, Garabandal, Akita şi Betania, mesajul este esenţialmente identic cu cel de la La Salette.

Într-o lucrare foarte mică, dar cu totul deosebită, „Secretul de la Fatima dezvăluit în 17 ianuarie 1963”, un fascicul de doar 48 de pagini scris de abatele Aithofer, confesorul unei stigmatizate, acesta afirmă că puţini au înţeles mare lucru din mesajul dezvăluit micuţei Melanie. Astfel, conştient de dificultatea multora de a înţelege mesajul divinei apariţii, acest preot nu a încetat să se roage Fecioarei, cerându-i să-l lumineze asupra „textului-fluviu al secretului deda La Salette”. Abatele Aithofer consemnează în cărticica sa: „Fecioara a binevoit să-mi răspundă la toate întrebările pe care i le-am adresat prin intermediul sufletului său privilegiat, a cărui identitate nu sunt autorizat deocamdată să o dezvălui.

Acest document a fost adus la cunoştinţa a 25 de persoane pe 2 decembrie. Într-un anume fel, Preasfânta Fecioară l-a semnat atunci ea însăşi, obţinând de la divinul său Fiu un miracol euharistic

extraordinar, care a fost săvârşit asupra a trei ostii (ostia este împărtăşania sau pâinea euharistică), care au fost picurate cu preţiosul sânge în momentul sfinţirii, şi aceasta în prezenţa a 25 de martori. Astfel, ea a dorit să se adreseze inimilor copiilor săi aflaţi în pericol, înainte să fie prea târziu".

În esenţă, Fecioara a explicat în 1962, prin intermediul acestei stigmatizate, că mesajul de la Fatima a fost, într-adevăr, o confirmare a celui de la La Salette, „căci de când oamenii şi clerul au mărit cloaca necurăţiei... Biserica se află la o răscruce: ori va merge spre pierea sa, ori îşi va regăsi calea pe care nu ar fi trebuit să o părăsească niciodată. [...] Satan va face totul pentru ca oamenii să nu afle acest mesaj".

Practic, la Fatima omenirea a primit esenţa mesajului de la La Salette. Pentru cei care vor explicaţii suplimentare, celebra stigmatizată italiană Tereza Musco a lăsat o adevărată comoară, în jurnalul său intim (de la vârsta de 8 ani!!!). La data de 3 ianuarie 1952, ea şi-a notat viziunea Fecioarei, care i-a vorbit despre Fatima cu 8 ani înainte de 1960, anul în care al treilea secret revelat surorii Lucia de către fecioară trebuia făcut public:

„Vreau să-ţi spun că lumea este pervertită. Am apărut în Portugalia, unde am lăsat mesaje, dar nimeni nu m-a ascultat; am apărut la Lourdes, la La Salette, dar foarte puţine inimi împietrite s-au înmuiat. Ţie însă vreau să-ţi spun atâtea lucruri care îmi mâhnesc Inima. [… J Acum o să-ţi vorbesc despre cel de-al treilea secret pe care i l-am încredinţat Luciei, la Fatima. Pot să-ţi spun că el a fost deja citit, dar nimeni nu a suflat o vorbă despre el”.

Gabriel Roschini (unul dintre cei mai reputaţi mariologi ai secolului XX) povesteşte că Fecioara Maria i-a prezis Terezei Musco călătoria Papei Paul al VI-lea la Fatima. Fecioara i-a spus Terezei, cu anticipaţie, că acesta va invita toată lumea la rugăciune şi lapenitenţă, dar a încredinţat-o că Papa nu va îndrăzni nicidecum săle vorbească despre secret, pentru că este „înspăimântător”: „Omenirea”, i-a explicat Terezei într-o viziune Fecioara Maria, „se îndreaptă vertiginos spre un mare dezastru… Populaţia este din ce în ce mai rătăcită… Focul şi fumul vor învălui întreaga lume. Valurile oceanelor vor deveni foc şi vapori. Valurile înspumate se vor ridica, vor acoperi Europa şi vor transforma totul într-o lavă de foc, milioane de adulţi şi copii vor pieri în acest foc,

şi cei rari care vor scăpa îi vor invidia pe cei morţi. Pentru că în orice parte vor privi, nu vor vedea decât sânge, morţi şi ruine, în lumea întreagă”.

În aceste condiţii, dată fiind gravitatea mesajului, chiar dacă omeneşte putem înţelege o parte dintre motivele pentru care Vaticanul a păstrat tăcerea asupra celui de-al treilea secret de la Fatima, astăzi a sosit vremea ca cel de-al treilea secret încredinţat Luciei să fie făcut cunoscut tuturor.

apariţiile fecioarei maria la garabandal, în Spania

APărintele Malachi Martin a rezumat situaţia actuală în interviul său din 1998: „Întrucât secretul de la Fatima nu a fost revelat în 1960, Fecioara a apărut la Garabandal, în Spania, pentru a-l face public în modul său propriu […] Vedeţi, dacă Vaticanul ar revela

secretul, bisericile s-ar umple imediat de credincioşi în genunchi”. Şi pentru a pregăti decorul, tot Sfântul Arhanghel Mihail a fost trimis în Spania, exact ca şi la Fatima. Amintiţi-vă că tot Sfântul Arhanghel Mihail este cel care va înfrunta legiunile de îngeri răzvrătiţi într-o bătălie care nu a avut loc încă, şi totuşi este mai celebră decât toate. Acest paradox este extraordinar!

Deci, când Fecioara apare în compania Arhanghelului Mihail, aceasta se poate interpreta:

„Atenţie, nu-i de glumă!”. Şi la Garabandal, apariţia sa a lăsat o amprentă de neşters, chiar dacă evenimentul nu a fost recunoscut de Vatican. Dar acesta nu va recunoaşte niciodată apariţia de la Garabandal, aşa cum nu va dezvălui nici întregul conţinut al celui „de-al treilea secret”. Roma i-a interzis, de asemenea, timp de zece ani misticului Padre Pio să mai apară în public! Prea mult supranatural i-a jenat întotdeauna pe marii prelaţi gătiţi în veşmintele lor pline de panglici. De exemplu, cu ocazia călătoriei sale la Patima, Papa Paul al VI-lea a umilit-o în public pe sora Lucia, o vizionară autentică aflată în comuniune aproape permanentă cu DUMNEZEU, care îi ceruse cu umilinţă să fie primită în audienţă... Cât despre preoţii moderni, pentru ei

miracolele nu există decât pe hârtie. De aceea, faptul că Arhanghelul Mihail ar putea merge în persoană la Fatima sau la Garabandal pentru a pregăti copiii să „o vadă” pe Fecioara Maria, pulverizează întreaga teologie absconsă care le este predată la seminar. Această posibilitate nu a fost niciodată explicată în cărţile lor de dogmatică.

Iar la Garabandal, Fecioara s-a manifestat din plin: supranaturalul a fost acolo înmiit. Este extraordinar faptul că numeroase scene au fost fotografiate şi filmate – e drept, cu tehnica anilor ’60 – dar totuşi au fost imortalizate. Imaginile cu copiii intrând spontan în extaz sunt de-a dreptul uluitoare!

apariţii contemporane ale fecioarei maria

*

Specialiştii europeni şi americani afirmă că apariţiile contemporane ale Fecioarei sunt întotdeauna avertismente privind evenimentele dramatice care urmează să se petreacă. La Kibeho, Rwanda, ea se arătase copiilor şi le prezisese drama care urmează. Copiii le-au transmis oamenilor să se roage pentru a evita dezastrul. Dar oamenii nu au ascultat şi dezastrul a avut loc: aproape un milion de morţi. Acelaşi lucru s-a petrecut cu ocazia primei sale

apariţii la Medjugorje, înă Croaţia, înainte de războiul dintre Croaţia, Serbia şi Bosnia. Mesajul ei a fost: „Împăcaţi-vă!”. Zece ani mai târziu începeau masacrele şi genocidurile. La Fatima, ea avertizase în privinţa Rusiei şi ceruse Papei „să consacre Rusia Inimii absolute şi imaculate a lui DUMNEZEU”. Şi în acest caz, la puţină vreme a început distrugerea bisericilor.

Pe 12 aprilie 1947, Fecioara i-a apărut lui Bruno Cornacchiola la Tre’ Fontane din Roma. Apariţia a fost recunoscută de către Vatican; de atunci, pământul din această zona are reputaţia de a fi miraculos, vindecând numeroase

Una dintre vizionarele de la Kibeho, Rwanda, în timpul uneia dintre apariţii

boli, la fel ca apa de la Lourdes. Cu această ocazie, Fecioara s-a prezentat astfel:

„Eu sunt Fecioara Sfintei Treimi. Sunt Fecioara Revelaţiei. Reveniţi la primele surse ale Scripturii”.

Cu ocazia celei de a 33-a aniversări a apariţiei de la Tre’ Fontane, pe 12 aprilie 1980, în faţa grotei a fost celebrată o slujbă de către douăzeci şi cinci de preoţi, în prezenţa a trei mii de persoane. În plină slujbă, Soarele a început să se mişte exact ca şi la Fatima: „Pe cer, Soarele a început să se rotească în sensul invers acelor de ceasornic, apoi a părut că se prăvăleşte peste Pământ. Toată lumea putea să-l privească direct, fără să clipească. Părea mai mare decât de obicei şi pulsa în culori diferite, asemănător cu ceea ce fusese descris la Fatima în 1917 […]. Slujba a fost întreruptă, astfel încât toţi să poată privi. Fenomenul a durat aproximativ o jumătate de oră. În acest timp, au avut loc numeroase vindecări.

Doi ani mai târziu, miracolul solar s-a repetat, pe 12 aprilie 1982, de asemenea în ziua aniversară”. (Francis Mary Kalvelage, Stafano Maria Manneli, Peter Fehiner, „Marian shrines of Italy”, Academy of the Immaculate, Londra)

anunţurile făcute de fecioara maria

Deci, la Garabandal s-a petrecut un lucru la fel de extraordinar ca şi la Fatima. Adevărata semnificaţie a evenimentelor nu a fost încă înţeleasă în zilele noastre din cauza a trei anunţuri importante făcute de

către Fecioară:

S Lumea va vedea ca avertisment doi aştri care se ciocnesc. Va fi o acţiune a lui UMNEZEU vizibilă de către toţi oamenii din întreaga lume. După unii specialişti de la Garabandal, data ar putea fi 10 aprilie 2009... În mod curios, ea coincide cu anul punerii în funcţiune a noului telescop de la Vatican. Acest binoclu gigantic, cu lentile mai mari de 1 m în diametru, va fi în totalitate operaţional la începutul anului 2009.

2) Apoi, un miracol va fi înfăptuit de către Hristos într-o joi seara, la un an după avertismentul precedent. O dată preconizată de unii specialişti foarte grăbiţi ar fi aceea de 13 mai 2010. La Garabandal va rămâne chiar o urmă a acestui miracol (acelaşi principiu se regăseşte la Medjugorje).

3) Va urma apoi „pedeapsa", care va avea loc în funcţie de răspunsul umanităţii la miracolul precedent.

Micuţa Conchita a avut o viziune despre natura acestei pedepse.

„La un moment dat, niciun motor şi nicio maşină nu va mai funcţiona. Un val teribil de căldură va lovi Pământul şi oamenii vor începe să sufere de sete. Ei

vor căuta disperaţi apă, dar ea se va evapora din cauza căldurii. Oamenilor le va fi într-atât de sete, încât vor căuta să se ucidă unii pe alţii, însă mulţi se vor prăbuşi la pământ fără vlagă".

Dacă „umanitatea nu se va îndrepta", spune Fecioara, va avea loc un cataclism şi „vor pieri două treimi din populaţie". De fapt, a adăugat ea, „urmările cataclismului vor depinde de răspunsul pe care umanitatea i-l va da lui DUMNEZEU după avertisment". Dar, în orice caz, acestea vor fi vremurile din urmă sau, cel puţin, sfârşitul unei epoci. Să reţinem, printre altele, că:

1) este anunţat un „teribil val de căldură" care va atinge Pământul, şi

2) această caniculă se potriveşte perfect cu calendarul sfântului Malachia şi al altora.

Dar ce i-a spus oare atât de grav Sfânta Fecioară acestei călugăriţe japoneze? Ce o făcea să plângă? Veştile nu sunt prea bune:

3 august 1973: „Tatăl Ceresc se pregăteşte să pedepsească întreaga umanitate". 13 octombrie 1973: „Draga mea fiică, ascultă ceea ce am să-ţi spun. Aşa cum ţi-am spus deja, dacă oamenii nu se îndreaptă şi nu devin mai buni, Tatăl Ceresc va trimite o mare

nenorocire asupra umanităţii. Va fi o pedeapsă mai mare decât Potopul, aşa cum nu s-a mai văzut niciodată. Focul va coborî din cer şi va distruge mare parte din omenire, fără a cruţa pe nimeni. Supravieţuitorii vor fi atât de îngroziţi, încât îi vor invidia pe morţi”.

13 octombrie este, bineînţeles, data aniversară a miracolului de la Fatima. Aceasta nu este o întâmplare, ci dimpotrivă: avertismentul din 1917 a fost reînnoit în 1973, ca şi în 1961, la Garabandal.

De altfel, această declaraţie făcută de către Sfânta Fecioară lui Benoare („Anticristul va predica de trei ori mai îmbietor decât preaiubitul meu Fiu pentru a perverti oamenii”) este capitală, întrucât va fi repetată şi la apariţia din localitatea La Salette, 150 de ani mai târziu. Şi la Garabandal, Fecioara a oferit alte indicii temporale care nu şi-au revelat adevăratul sens decât odată cu venirea Papei Benedict al XVI-lea.

Dacă cei mai buni oameni de ştiinţă ai planetei sunt incapabili să ne explice această încălzire a spaţiului, să vedem de ce această apariţie a Fecioarei de la Fatima a avut în centrul ei Soarele. Acest veritabil fenomen supranatural, departe de a fi nesemnificativ, aşa cum cred scepticii, este plin de

învăţăminte. Când a apărut la Fatima, Fecioara a făcut ca Soarele să se întunece, ca şi cum ar fi vrut să ne avertizeze că Soarele sau spaţiul, la un moment dat, ne vor face probleme. Era în 1917. Dar abia în 2007, comunitatea heliologilor a început să tragă semnale de alarmă, prevenindu-ne că 2011 şi mai ales 2012 vor fi ani în mod deosebit nefavorabili din cauza violentei activităţi solare ce va apărea.

Pe 4 noiembrie 2003, era cât pe ce ca toate reţelele de televiziune să fie scoase din funcţiune: în categoria marilor erupţii X, a fost bătut un record, deoarece cea mai intensă explozie cunoscută, gradată la X-28, a fost pulverizată de o erupţie de X-45! Aceasta înseamnă că puterea flăcării emise de Soare în acea zi a fost echivalentă cu erupţiile cumulate a 5.000 de sori calmi! Şansa noastră a fost că ea a pornit în sensul opus Pământului… Dacă locul erupţiei ar fi fost diferit (regiunea 486), aproape toţi sateliţii ar fi fost, literalmente, arşi. Telefoanele mobile ar fi fost reduse la tăcere, GPS-urile ar fi fost reduse la nişte ecrane negre şi mai mult, toate centralele electrice ar fi luat foc, inclusiv cele nucleare (în 1989, unele centrale americane şi canadiene au luat foc în urma unei erupţii mult mai slabe). O erupţie de o mai mică

amploare, dar direct orientată înspre Pământ, a aprins imediat toţi stâlpii de telegraf americani în 1853!

Aşadar, am fost foarte aproape de un fel de „sfârşit al lumii” în maniera lui Orson Welles, deoarece aceasta ar fi declanşat cea mai mare panică din toate timpurile. Închipuiţi-vă ce lovitură pentru „lumea civilizată”: să nu mai fie electricitate, să nu mai funcţioneze telefoanele, televiziunile, radioul, sau distribuitoarele automate de benzină! O situaţie de genul acesta poate face ca, printr-o simplă furtună solară, să ajungem să trăim ca înaintaşii noştri din secolul al XII-lea. Iar oamenii de ştiinţă nu ştiu să explice de ce, dar Soarele a mai cunoscut explozii fenomenale în octombrie şi în noiembrie 2003, nemaiîntâlnite de la începutul monitorizării precise a activităţii sale, adică de 400 de ani încoace.

Să fie aceasta o problemă venită din cer? Da, mai ales dacă ţinem seama de avertismentele Fecioarei („focul va coborî din cer şi va distruge o mare parte a omenirii, necruţând pe nimeni; supravieţuitorii vor fi atât de înspăimântaţi, încât îi vor invidia pe morţi”) şi de o solidă tradiţie biblică, datorată profetului Isaiia din „Vechiul Testament”, şi bineînţeles lui ăoan şi „Apocalipsei” sale, în care este descrisă „femeia

înveşmântată în Soare”.

Este mai mult decât adevărat că savanţii nu pot observa azi întregul spaţiu. Dacă un corp ceresc ar ajunge la noi din z one neacoperite (95%) de telescoape, cel mai devreme l-am vedea cu 3 sau 4 zile înainte, fără să mai vorbim de cometele invizibile. Şi se pare că Vaticanul, probabil presupunând ceva, a hotărât ca în 1980 să construiască nimic altceva decât... un imens observator astronomic, Mount Graham International Observatory, instalat pe vârful unui munte în deşertul din Arizona, având două telescoape gigantice îndreptate spre cer. Doar aspectul următor ar trebui să ne mire şi ne pună pe gânduri: o „putere străină” precum Vaticanul a primit toate permisiunile guvernului american pentru a instala un observator gigantic plin de dispozitive electronice pe suprafaţa sa! Incredibil. Totuşi, Vaticanul a obţinut toate permisiunile, şi aceasta în ciuda protestelor şi a opoziţiei vehemente a indienilor locali, al căror munte sacru a fost violat... Conducerea Observatorului Mount Graham a fost încredinţată călugărului astrofizician Guy Consomagno, licenţiat la MIT şi preotului iezuit George Coyne, licenţiat la Georgetown University. Un alt detaliu: Vaticanul îşi

rezervă 60% din timpul de utilizare, lăsând cele 40% rămase Universităţii din Arizona. Cele două telescoape inaugurate în 1993, Vatican Advanced Technology şi Heinrich Hertz, nu au fost suficiente. În 2004, Sfântul Scaun a cumpărat un al treilea, mai perfecţionat, Large Binocular Telescope, un „monstru" care va fi cu totul operaţional cândva în 2009.

În mod clar, Roma aşteaptă ca ceva să vină din cer (şi în mod clar, nu este vorba despre întoarcerea lui Hristos), căci niciun alt motiv nu ar putea explica aceste cheltuieli considerabile din partea unui Sfânt Scaun cunoscut mai mult pentru spiritul său iezuit şi econom.

În schimb, dacă se iau în seamă diferitele revelaţii ale Fecioarei din secolul al XX-lea, cum ar fi de exemplu acelea din 1962 de la Garabandal, utilitatea acestui observator începe să se contureze:

„Se vor vedea pe cer două astre care se vor ciocni într-un vacarm înspăimântător şi va fi multă lumină, dar ele nu vor cădea. Umanitatea va fi îngrozită".

Aceasta dovedeşte cel puţin un lucru, acela că Vaticanul ia foarte în serios cerul, până într-acolo încât să cheltuiască zeci de milioane de dolari pentru

a-l supraveghea. Atunci, de vreme ce Soarele şi spaţiul sunt în centrul tulburărilor din secolul XXI, ne vom apleca asupra faimosului „Miracol al Soarelui”, care, la aproape un secol de la fapte, preocupă mereu spiritele.

Legat de acestea, putem face referire la profeţiile Fecioarei Maria: iată ce au spus în esenţă fetiţele referitor la manifestarea unui semn ceresc pe care întreaga umanitate va putea să îl vadă, reproducând o afirmaţie a Sfintei Fecioare din 1962, făcută la Garabandal, în Spania: „La un moment’dat, niciun motor şi nicio maşină nu va mai funcţiona. Un val teribil de căldură va lovi Pământul şi oamenii vor începe să sufere de sete. Ei vor căuta disperaţi apă, dar ea se va evapora din cauza căldurii. Oamenilor le va fi într-atât de sete, încât vor căuta să se ucidă unii pe alţii, însă mulţi se vor prăbuşi la pământ fără vlagă”.

Ceea ce se petrece în acest moment pe Marte, Neptun şi Pluto se potriveşte destul de bine cu acest tablou. Iar dacă toate planetele sistemului nostru solar se încălzesc, aceasta înseamnă că şi Soarele se încălzeşte, chiar dacă acest lucru nu este vizibil cu ochiul liber. Hiperactivitatea solară a determinat

trimiterea unui mare număr de sateliţi specializaţi pentru a supraveghea Soarele de foarte aproape. Sateliţii Soho, Ulise, Stereo Observatory care trimit imagini stereoscopice, Solar-B, Solar Dynamics Observatory sunt toţi aţintiţi către Soare, deoarece, de ceva vreme, acesta îi îngrijorează pe toţi.

Informaţie extraordinară, trecută cu totul cuăvederea: deci Pământul nu este singurul care se încălzeşte. Marte de asemenea. În ce priveşte planeta Neptun şi lunile sale, distanţate cu 4, 5 de miliarde de kilometri faţă de soare, este chiar mai rău: începând cu 1989, s-a înregistrat o creştere cu 5% a temperaturii suprafeţei lui Triton, un fenomen de încălzire neaşteptat pentru această planetă atât de îndepărtată de Soare. Referitor la Pluto, deşi este planeta cea mai îndepărtată de Soare, pentru ea a început un veritabil infern, sub forma unei canicule accelerate. Echipa profesorului James Elliot a stabilit cu certitudine că pe o perioadă de 14 ani, planeta Pluto s-a încălzit, temperatura sa multiplicându-se de 3 ori. Această informaţie precisă a reprezentat o surpriză totală pentru oamenii de ştiinţă, care nu prevăzuseră o asemenea transformare.

Aşadar poluarea de pe Pământ nu este singura

responsabilă pentru încălzirea globală, există un alt fenomen, mult mai grav, de vreme ce întreg sistemul solar s-a încălzit. Cine şi-ar fi închipuit un asemenea lucru?

Această profeţie legată de soare este în strânsă legătură cu Profeţiile Sfântului Malachia, legate de lista celor 111 Papi ce au mai rămas de urcat pe tronul papal, până la sfârşitul timpurilor acestea şi începutul celor noi.

Istoria ne spune că în 1139, în piaţa Sf. Petru, el a avut o viziune-extaz în legătură cu fiecare Papă ce urma să vină şi cu lucrarea lui, până la faimoasele vremuri din urmă (până la el fuseseră deja 165 de papi, primul fiind Sfântul Petru, „ales” în ’67), caracterizate de distrugerea Romei. Pentru a complica

lucrurile, lista sa nu a fost făcută publică decât la 452 de ani după moartea sa, adică în 1595, şi aceasta datorită bibliotecarului benedictin Arnold de Wion, care a transcris-o în dicţionarul, elaborat de el, al călugărilor din ordinul său, intitulat „Arborele vieţii” sau „Lignum Vitaeornamentum et decus Ecclesiae”. Este vorba despre o simplă notă de dicţionar la litera D, despre dioceza Down: „Sfântul Malachia, irlandez, episcop de Down, călugăr în Bevehor şi arhiepiscop de Armagh. După ce a ocupat acest scaun mai mulţi ani, el l-a părăsit în anul Domnului 1137 şi s-a retras la locaşul din Down, unde a rămas până la sfârşitul vieţii sale.

A murit la 2 noiembrie 1143, în conformitate cu viaţa sa descrisă de Sf. Bernard... Se spune că a scris el însuşi câteva opuscule, dar eu nu am văzut niciunul, cu excepţia unei anumite lucrări, numită «Profeţie despre suveranii pontifi». Pe aceasta, deoarece este scurtă, şi pentru că nu a fost niciodată, după câte ştiu, imprimată, şi deoarece mulţi vor să o cunoască, o reproduc în cele ce urmează”.

Fratele Arnold nu şi-a putut imagina că simpla idee de a publica această listă va face să curgă „apoi tone de cerneală şi va fi un fel de fir conducător al

scaunului pontifical. În privinţa interpretării acestei profeţii se contrazic două şcoli.

Prima, şcoala latină, a susţinut dintotdeauna că lista cu cei 111 Papi ai lui Malachia este exactă şi că „vremurile din urmă" vor începe cu al 111 – le-a Papă, adică tocmai cu Benedict al XVI-lea. După cum am văzut deja, acest lucru corespunde, de asemenea, revelaţiilor Fecioarei de la La Salette în Franţa şi de la Garabandal, în Spania: Conchita Gonzales, una dintre micile clarvăzătoare, spusese: „Fecioara mi-a spus că nu vor mai fi decât trei Papi". Deci pentru Fecioară, Benedict al XVI-lea nu este un adevărat Papă, sau, mai bine zis, el este „Petrus Romanus" al Sfântului Malachia.

A doua şcoală, anglo-saxonă, susţine că ultimul Papă, faimosul Petru al II-lea, nu va veni decât după decesul „Gloriei măslinului" (Benedict al XVI-lea). Această afirmaţie a fost în principal răspândită de Peter Bander, profesor de teologie la Cambridge, în cartea sa „Profeţiile sfântului Malachia şi ale sfintei Columbkille", publicată în lumea anglo-saxonă în 1970. Având ca pretext un obscur text medieval şi fără a preciza sursa, el a adăugat un al 112-lea Papă, şi rezultă astfel: Ioan Paul I, Ioan Paul al II-lea, Benedict

al XVI-lea şi viitorul Petru al II-lea.

Despre „Petrus Romanus” se spune: „În persecutione extrema Sacrae Romanae Ecclesia sedebit Petrus Romanus qui pascet oves in multis tribulationibus; quibus transactis, civitas septicollis diruetur; et Judex tremendus judecabit populum”.

În traducere românească: „În timpul ultimei persecuţii la care va fi supusă sfânta Biserică Romano-Catolică, ea va fi condusă de Petru Romanul. El va păstori turma credincioşilor în vâltoarea a numeroase frământări, care vor culmina cu distrugerea cetăţii celor şapte coline (Roma), iar apoi Judecătorul cel de temut va judeca poporul”.

O altă profeţie, chiar mult mai precisă, a fost făcută unei fetiţe (Conchita Gonzales) de Fecioara Maria în 1962 în Spania, la Garabandal. Profeţia este uimitoare pentru că ea a prevăzut cu 16 ani înainte evenimentele la care se referă: „După moartea Papei Ioan al XXIII-lea, vor mai fi încă trei papi, iar unul dintre ei va avea o domnie foarte scurtă. După aceea vor veni vremurile din urmă, dar nu şi Sfârşitul Lumii”. Or, putem observa că după Papa Ioan al XXIII-lea a fost Papa Paul al VI-lea, urmat de Papa Ioan Paul I şi de Papa Ioan Paul al II-lea. Aceasta arată că din

punctul de vedere al lui DUMNEZEU, Ioan Paul al II-lea a fost ultimul Papă catolic în sensul propriu al cuvântului, iar cu Benedict al XVI-lea încep vremurile din urmă. Benedict al XVI-lea ar corespunde, deci, din acest punct de vedere, lui „Petrus Romanus" din lista Sfântului Malachia!

Daniel Réju, autorul lucrării „Moartea papilor şi Apocalipsa", remarca deja acum 30 de ani că Malachia cântăreşte foarte greu în balanţa pontificală, chiar dacă numele său nu era niciodată pronunţat oficial: „Trebuie să avem în vedere un obicei curios al Bisericii, de teamă, superstiţie, respect pentru o tradiţie al cărei sens este uitat, sau ascuns în mod intenţionat: niciun suveran pontif nu şi-a ales numele de Petru după ce a urcat pe scaunul pontifical. Se presupune chiar că a fost prevăzută adoptarea unui prenume pontifical pentru a se evita ca un prelat cu numele de Petru, care ar fi ajuns pe scaunul pontifical, să trebuiască să poarte acest prenume. Or, este totuşi vorba de scaunul lui Petru, ucenicul lui Hristos, fondatorul Bisericii Apusene. În mod logic, noul ales ar fi trebuit să se bucure că se află sub un asemenea patronaj. Totuşi, acest lucru nu s-a petrecut niciodată: niciun prelat nu şi-a ales numele de Petru ca prenume

pontifical.

Ce tabu misterios poate fi atât de puternic, pentru a fi respectat atât de scrupulos? Ce interdicţie înconjoară cu atâta rigoare prenumele de Petru, pentru a întreţine o teamă aproape supranaturală?”

Într-adevăr, este interesant de aflat de ce niciun cardinal ales Papă nu să numit, niciodată, Petru al II-lea, dând astfel naştere unei „dinastii” cum este, spre exemplu, cea a Papilor numiţi Benedict (16 Papi), a celor numiţi Clement (5 Papi) sau a celor numiţi Pius (14 Papi)?

Se pare că numele de Petru al II-lea este văzut mai mult ca oricând drept un pericol, tocmai din cauza listei lui Malachia.

O altă profeţie, mai puţin cunoscută este cea din 1914, cu trei ani înainte de Fatima, când Fecioara Maria a apărut în Ucraina, unde a revenit în aprilie 1987, când i-a apărut unei fetiţe de 12 ani, căreia i-a spus că vremurile din urmă au venit şi că, dacă Rusia nu se va întoarce la creştinătate, va avea loc şi un al treilea război mondial, şi că întreaga lume se îndreaptă către ruină.

Sora Lucia, într-o perioadă în care Vaticanul încă îimai permitea să se exprime, i-a declarat părintelui

Fuentes că am intrat deja în perioada vremurilor din urmă, amintind de mesajul apocaliptic al Sfântului Ioan.

În mod paradoxal, nimeni nu pare să fie interesat de miracolele şi mesajele contemporane ale Fecioarei, precum acele statui care plâng şi care se întâlnesc aproape peste tot în lume, în Columbia, în Italia, în Statele Unite, în Japonia şi chiar şi în Bangladesh. Peste tot, mesajul pare să fie acelaşi: ameninţarea cu pedeapsa, o pedeapsă „mai mare decât potopul”, „aşa cum nu s-a mai văzut”, „foc va cădea din cer şi va distruge o mare parte din omenire, nescutind pe nimeni”, „iar supravieţuitorii vor fi atât de înspăimântaţi, încât vor regreta că nu au avut soarta celor morţi”.

Genialul nărmte Malachi Martin este însă acela

care ne va da (o dată în plus) răspunsul final, în cadrul unui interviu-fluviu realizat pentru site-ul de internet dedicat operei sale literare, iar aceasta cu foarte puţin timp înainte să moară. În ciuda oboselii şi a sănătăţii sale şubrede, de data aceasta părintele a fost mai clar, iar ceea ce a declarat nu are nimic de-a face cu dezvăluirea oficială făcută de Vatican:

„Părintele Malachi Martin: În 1917, trei copii au afirmat că au văzut-o pe Fecioara Maria, aceasta transmiţându-le anumite mesaje specifice pentru creştini şi pentru Papă, mesaje mai mult decât îngrozitoare despre pedeapsa dumnezeiască pentru omenire. le preveneau oamenii cu privire la o mare nenorocire care se va abate asupra lor în cazul în care vor continua să păcătuiască. Au fost trei revelaţii divine, însă ultima a rămas secretă, nefiind încă dezvăluită oamenilor, dar fiind consemnată pe o coală de hârtie.

Fecioara Maria prevesteşte în cadrul celui de al treilea secret că vor fi războaie, boli, cănaţiuni întregi vor dispărea, că vor fi trei zile de beznă, epidemii care vor şterge într-o singură noapte ţări întregi de pe hartă şi că suprafeţe de uscat vor fi înghiţite de ape, devastate de tornade şi de furtuni.

Acesta nu este deci un mesaj prea plăcut, iar lui Ioan Paul al II-lea nu-i convenea deloc aceasta. Aşa că el a lăsat dintr-odată toate acestea într-un plan secund, deoarece, în opinia lui, omul este binecuvântat şi tocmai de aceea el va reuşi şi trebuie să fie ajutat să-şi construiască aşezările şi comunitatea. Este o filosofie cu totul diferită.

Întrebare: Care este rolul Rusiei în viziunea de la Fatima?

MM: Rolul Rusiei este unul foarte important. Dacă dăm crezare viziunii de la Fatima, atunci lucrarea de mântuire a lumii şi de vindecare de toate relele acesteia trebuie să înceapă cu Ucraina şi cu Rusia [atât de marcate de experienţa comunistă]. Tocmai de aceea, Fecioara Maria a vorbit atâta despre Rusia, care trebuie să fie cea dintâi vindecată de păcatele sale, ceea ce va permite apoi mersul spre mai bine şi îndreptarea restului lumii. Este un mesaj foarte straniu, întrucât noi, occidentalii, am fi putut crede că mântuirea lumii va veni dinspre Vest, dar se pare că nu este aşa. Conform viziunii de la Fatima, salvarea noastră va veni dinspre Est, şi în special din Ucraina şi din Rusia, ceea ce este în sine un fapt extraordinar".

Din tot ceea ce a apărut în ultimele două decenii

şi din toate cărţile despre Fatima publicate în ultimii 70 de ani, cărţile şi interviurile părintelui Martin sunt singurele care oferă cheile acestui foarte apăsător şi incomod secret, şi înţelegem astfel de ce Biserica Romano-Catolică nu l-a făcut public: ierarhii au considerat că nu avea niciun rost să-i sperie pe credincioşi, care oricum sunt din ce în ce mai puţini. Să examinăm mai îndeaproape cuvintele folosite de către părintele Martin pentru a explica „secretul”. Dispunem de trei elemente:

1) „Epidemii care vor şterge de pe hartă ţări întregi într-o singură noapte”;

2) „Suprafeţe de uscat vor fi înghiţite de ape, devastate de tornade şi de furtuni

3) „Trei zile de beznă”.

Epidemiile capabile să ucidă într-o singură noapte populaţia unei ţări pot fi, de exemplu, generate de centralele nucleare, aflate în pană din cauza unei canicule foarte puternice sau a unui eveniment care provoacă în serie dezastre de tipul celui care s-a petrecut la Cernobîl. Al doilea aspect se referă la tot ceea ce oamenii de ştiinţă spun referitor la încălzirea globală şi la modificarea nivelului apelor oceanice. Aproape că am putea spune „nimic nou”, cu excepţia

celor trei zile de beznă. Fecioara Maria a anunţat că, dintr-un motiv sau altul, nu vom vedea lumina Soarelui timp de trei zile (acest aspect va fi abordat într-unul din capitolele următoare).

profeţiile marinei kizin, din Ucraina

Revenind acum la Ucraina, nimeni nu a vorbit vreodată despre ea că având o legătură cu cel de-al treilea secret de la Fatima. Nimeni, cu excepţia părintelui Malachi Martin.

Cele revelate în apariţia Fecioarei din 13 februarie 1914 s-au adeverit. Ceea ce este şi mai surprinzător este că Fecioara Maria nu a uitat acest mic sătuc din Ucraina, întrucât a revenit în acel loc la exact un an de la accidentul de la centrala nucleară de la Cernobîl, şi anume pe 27 aprilie 1987! Ea i-a apărut atunci unei fetiţe ucrainene în vârstă de 12 ani, pe nume Marina Kizin şi a plutit deasupra bisericii, exact la ora când se petrecuse explozia cu un an în urmă.

Ortodocşii, musulmanii, protestanţii, evreii şi catolicii care au avut privilegiul de a o vedea în

această misterioasă lumină divină argintie, având o înălţime de 200 de metri, care plutea deasupra bisericii (fapt care s-a petrecut până în 15 august), au descris-o purtând o minunată rochie sobră, asemănătoare cu cea din icoana Maicii Domnului de la Kiev. După câteva săptămâni de apariţii succesive, autorităţile comuniste au trimis soldaţi ruşi (aşa cum s-a petrecut şi la Fatima) pentru dispersarea mulţimii, însă cum soldaţii vedeau şi ei apariţia, aceştia au rămas nemişcaţi, fiind fascinaţi de aceasta.

Mesajul Fecioarei este răspunsul direct la întrebarea de ce mântuirea lumii trebuie să înceapă cu Ucraina. Jurnalistul Roy Abraham Varghese notează, într-un articol din revista săptămânală Maica tuturor popoarelor, consacrată Fecioarei Maria: „Aproximativ 500.000 de persoane au asistat la apariţiile Fecioarei Maria până la data de 15 august. Fecioara Maria a spus: «Am venit în mod special pentru a-i mulţumi poporului ucrainean, deoarece voi sunteţi cei care au suferit cel mai mult pentru biserica lui Hristos în ultimii 70 de ani. Am venit ca să vă liniştesc şi ca să vă spun că suferinţele voastre se vor sfârşi în curând. Ucraina Ava deveni un stat independent»”.

Înainte ca ea să îşi facă apariţia, o lumină strălucitoare a acoperit biserica şi împrejurimile; această lumină a putut fi văzută până i în programele de televiziune. Fecioara Maria „ieşea” din această lumină şi plutea deasupra bisericii. Cu privire la catastrofa de la Cernobîl, ea a spus:

„Nu-i uitaţi pe cei care au murit în acest dezastru. Cernobîl este o chemare şi un semn pentru lumea întreagă. Iertaţi-i pe duşmanii voştri. Prin voi şi prin sângele martirilor va veni convertirea Rusiei. Pocăiţi-vă şi iubiţi-vă unii pe alţii.

Au venit timpurile acelea care au fost vestite ca fiind vremurile din urmă.

Priviţi nefericirea care covârşeşte lumea… păcatele, lenea, genocidurile.

Rugaţi-vă pentru Rusia. Asuprirea şi războaiele continuăsă sălăşluiască în minţile şi în inimile oamenilor. Cu toate acestea, Rusia continuăsă-L renege pe Fiul meu. Rusia respinge viaţa cea adevăratăşi continuă să trăiască în întuneric.

Dacă Rusia nu se întoarce la creştinătate, va avea loc şi un Al Treilea Război Mondial şi lumea întreagă se va îndrepta spre ruină”.

În cartea sa, „La Foudre de la Justice” („Fulgerul

dreptăţii”), Ted Flynn completează şi întăreşte citatul de mai sus din cuvintele Fecioarei Maria:

„Vin la voi cu lacrimi în ochi şi vă implor: rugaţi-vă şi vă osteniţi pentru binele şp pentru slava lui DUMNEZEU. Ucraina a fost prima ţară̆re s-a pus sub oblăduirea Împărătesei binelui şi a Slavei lui DUMNEZEU (încă din 1058) şi de aceea v-am luat sub ocrotirea mea. Dăruiţi-vă lui DUMNEZEU, căci fără aceasta nu există fericire şi nimeni nu va ajunge în Împărăţia cerurilor fără această dăruire.

Trebuie să ajungeţi la Inima lui DUMNEZEU şi să trăiţi în unitate. Iubesc Ucraina şi îi iubesc pe ucraineni pentru credinţa şi pentru suferinţele lor, căci Iisus Hristos şi cu mine ocrotim Ucraina pentru slava şi viitorul Împărăţiei lui DUMNEZEU pe Pământ. Ucrainenii trebuie să devină apostolii lui Hristos pentru poporul rus, căci, dacă Rusia nu revine la creştinism, va avea loc un al Treilea Război Mondial.

Atitudinea Ucrainei este crucială în convertirea Rusiei. Ucraina este cheia pentru instaurarea păcii în lume. Iar Rusia este cea care va converti Occidentul.

Însă scânteia care va provoca toate acestea va veni din Ucraina”. „Secretul” de la Fatima începe să capete un nou contur graţie acestor două apariţii din

Ucraina, prima cu trei ani înainte de Fatima, iar a doua la un an după accidentul de la Cernobîl.

Un alt aspect interesant este faptul că Lucia s-a referit la legătura strânsă între al treilea secret şi capitolul 13 din Apocalipsă.

Capitolul 13

Fiara, care se ridică din mare, defăimează pe Dumnezeu şi dă război sfinţilor. O altă fiară, profetul mincinos, se ridică din pământ. Numele celei dintâi: 666.

1. Şi am văzut ridicându-se din mare o fiară, care avea zece coarne şi şapte capete şi pe coarnele ei zece cununi împărăteşti şi pe capetele ei: nume de hulă.

2. Şi fiara pe care am văzut-o era asemenea leopardului, picioarele ei erau ca ale ursului, iar gura ei ca o gură de leu. Şi balaurul i-a dat ei puterea lui şi scaunul lui şi stăpânire mare.

3. Şi unul din capetele fiarei era ca înjunghiat de moarte, dar rana ei cea de moarte fu vindecată şi tot pământul s-a minunat mergând după fiară.

4. Şi s-au închinat balaurului, fiindcă i-a dat fiarei stăpânirea; şi s-au închinat fiarei, zicând: Cine este asemenea fiarei şi cine poate să se lupte cu ea?

5. Şi i s-a dat ei gură să grăiască semeţii şi hule

şi i s-a dat putere să lucreze timp de patruzeci şi două demni.

6. Şi şi-a deschis gura sa spre hula lui Dumnezeu, ca să hulească numele Lui şi cortul Lui şi pe cei ce locuiesc în cer.

7. Şi i s-a dat să facă război cu sfinţii şi să-i biruiască şi i s-a dat ei stăpânire peste toată seminţia şi poporul şi limba şi neamul.

8. Şi i se vor închina ei toţi cei ce locuiesc pe pământ, ale căror nume nu sunt scrise, de la întemeierea lumii, în cartea vieţii Mielului celui înjunghiat.

9. Dacă are cineva urechi – să audă!

10. Cine duce în robie de robie are parte; cine cu sabia va ucide trebuie să fie ucis de sabie. Aici este răbdarea şi credinţa sfinţilor.

11. Şi am văzut o altă fiară, ridicându-se din pământ, şi avea două coarne asemenea mielului, dar grăia ca un balaur

12. Şi toată stăpânirea celei dintâi fiare ea o pune în lucrare, în faţa ei. Şi face pământul şi pe locuitorii de pe el să se închine fiarei celei dintâi, a cărei rană de moarte fusese vindecată.

13. Şi face semne mari, încât şi foc face să se

pogoare din cer, pe pământ, înaintea oamenilor.

14. Şi amăgeşte pe cei ce locuiesc pe pământ prin semnele ce i s-au dat să facă înaintea fiarei, zicând celor ce locuiesc pe pământ să facă un chip fiarei care a fost rănită cu sabia şi a rămas în viaţă.

15. Şi i s-a dat ei să insufle duh chipului fiarei, că chipul fiarei să şi grăiască şi să omoare pe toţi câţi nu se vor închina chipului fiarei.

16. Şi ea îi sileşte pe toţi, pe cei mici şi pe cei mari, şi pe cei bogaţi şi pe cei săraci, şi pe cei slobozi şi pe cei robi, ca să-şi pună semn pe mâna lor cea dreaptă sau pe frunte.

17. Încât nimeni să nu poată cumpăra sau vinde, decât numai cel ce are semnul, adică numele fiarei, sau numărul numelui fiarei.

18. Aici este înţelepciunea. Cine are pricepere să socotească numărul fiarei; căci este număr de om. Şi numărul ei este şase sute şaizeci şi şase.

MESAJUL COMPLET AL CELUI DE-AL TREILEA SECRET DE

LA FATIMA

Îl redăm mai jos, aşa cum a ajuns la noi de pe Internet:

„În toate locurile se vorbeşte de pace şi de

linişte, dar pedeapsa va veni. Un bărbat de nivel înalt va fi asasinat şi aceasta va cauza război. O puternică armata va merge prin toată Europa şi va începe războiul nuclear. Acest război va distruge tot, obscuritatea va cădea pe tot pământul timp de 72 de ore (3 zile). Abia o treime din umanitate va supravieţui acestor 72 de ore de obscuritate şi de oroare... Şi apoi, plecând de la aceasta, va începe o nouă eră cu persoane pline de bunătate.

Într-o noapte foarte rece, 10 minute înainte de miezul nopţii, un mare cutremur va scutură pământul timp de 8 ore; acesta va fi al 3-lea semn al lui Dumnezeu care ne va arată cine guvernează pământul. Cei plini de bunătate, cei care cred în Iisus Hristos vor propaga acest mesaj, profeţia Sfintei Fecioare Maria apărută la Fatima, nu trebuie să aveţi FRICĂ, să nu aveţi niciun fel de teamă. Ce se va face când se va întâmpla aceasta?

Îngenuncheaţi şi cereţi iertare lui Dumnezeu. Nu vă părăsiţi casă şi nu lăsaţi pe nimeni străin să intre, pentru că singur Bunul nu se va găsi în mâinile răului şi el va supravieţui catastrofei. Astfel trebuie să vă pregătiţi. Eu vă voi da următoarele semne:

— NOAPTEA va fi extrem de friguroasă.

— VÂNTUL VA SUFLA FOARTE PUTERNIC.

— VA FI MULTĂ ANGOASĂ ŞI ÎN SCURT TIMP VA ÎNCEPE UN MARE CUTREMUR PE TOATĂ SUPRAFAŢA TERREI

— Acasă, închideţi uşile şi ferestrele şi nu vorbiţi cu nimeni care nu este din casa voastră.

— Nu priviţi afară, nu fiţi curioşi, căci furia Signeurului va fi în curs de acţiune.

— Aprindeţi lumânări binecuvântate, căci timp de 3 zile nicio altă lumină nu va lumina.

Mişcarea Terrei va fi atât de violenţă încât axa să vă înclina 20 – 23. Apoi ea se va întoarce în poziţie normală. Atunci o obscuritate absolută şi totală va acoperi întreaga planetă. Spiritele rele vor fi libere şi vor dă târcoale sufletelor care nu vor vrea să asculte acest mesaj şi a celor care nu vor vrea să se căiască. Sufletele bune, credincioase îşi vor aminti să aprindă lumânări binecuvântate. Pregătiţi un altar sacru, cu un crucifix pentru a comunica cu Dumnezeu implorând mila Sa infinită. Totul va fi în întuneric. Atunci, o mare cruce mistică va apărea pe cer pentru a vă aminti preţiosul preţ pe care Hristos l-a plătit pentru Dragostea sa pentru umanitate. În casa voastră, unicul lucru care ar putea să lumineze vor fi

aceste lumânări binecuvântate. Odată aprinse, ele nu vor putea să se stingă înainte să se termine aceste 3 zile de întuneric. Toţi trebuie să aveţi apă binecuvântată (sfinţită) cu care va trebui să stropiţi toată casa, în particular uşile şi ferestrele. Dumnezeu va proteja casele aleşilor Săi.

Îngenuncheaţi în faţa puterii crucii lui Iisus, rugaţi-vă cu credinţa şi apoi spuneţi:

„DUMNEZEUL MEU, IARTĂ-NE NOUĂ PĂCATELE, SALVEAZĂ-NE DE FOCUL INFERNULUI ŞI IA CU TINE TOATE SUFLETELE, ÎN PARTICULAR CELE CARE NECESITĂ MAI MULTĂ COMPASIUNE. BLÂNDĂ MAMA MARIA, INTERVIN-O PENTRU NOI! NOI VĂ IUBIM, SALVAŢI-NE LUMEA.

Cei care cred în aceste cuvinte nu vor ezita să le răspândească. Oamenii drepţi nu trebuie să aibă frica în această zi de Domnul Dumnezeu. Vorbiţi în jurul vostru în prezent, în vreme ce încă mai este timp; cei care vor tăcea acum vor fi responsabili de un mare număr de suflete care se vor pierde în ignoranţa… Toţi cei care se vor ruga vor avea protecţia cerului, iar cei ce sunt sortiţi să piară, Îi voi ajuta să moară în pace şi sfinţi vor fi când vor intra în Împărăţia Cerurilor. Doresc ca voi, toţi copii mei, să participaţi la slujbe,

mai ales în prima vineri şi sâmbăta a lunii pentru a vă spovedi şi primi Sfânta Împărtăşanie, că făcând acestea să puteţi salva pământul de la distrugere. Când pământul se va opri din cutremur, cei care nu vor crede totdeauna în Domnul Dumnezeu, vor muri. Vântul va aduce gaze şi le va împrăştia pe toată Terra. Soarele nu va apărea.

Poate că veţi trăi după această catastrofă. Nu uitaţi că pedeapsa lui Dumnezeu este sacră. Odată începută, nu priviţi afară, oricare ar fi raţiunea pentru care aţi face-o, căci va fi tocmai o acţiune după păcate.

Toate acestea se găsesc înscrise în Scrierile Sfinte, în Noul Testament:

— Sfântul Luca (Cap.21, verset 5.11, 12.19, 20.20, 29.33)

— Cărţile Sfântului Apostol Petru (cap. 3, 8 – 14)

— Profeţiile lui Isaia (cap.40, 1.5.9)

Şi aceeaşi profeţie redată dintr-o altă sursă:

A treia Profeţie din Fatima – Secretul din Fatima. Ceea ce este sigur e că, la un moment dat, Biserica Catolică a promis să dezvăluie al treilea secret, numai după datele despre care vei afla în textul ce urmează. ŞI IATĂ, CĂ AU TRECUT DEJA 90 DE ANI DE LA

APARIŢIA FECIOAREI LA FATIMA!

1) După Papa Pius al VI-lea aveau să vină 12 papi şi fiecare şi-au dus la bun sfârşit mişunea pe Scaunul Papal: jloan Paul a fost al doisprezecelea!

2) Predecesorul său (al 11 le-a) avea să ocupe această poziţie pentru foarte puţină vreme (observaţie: papii sunt aleşi pe viaţă): Papa Ioan Paul I a murit la o lună după ce a fost ales.

3) Cel de-al 12-lea Papă avea să se bucure de o „domnie" foarte lungă: a ocupat Scaunul Papal vreme de 27 de ani, din 1978 în 2005. Ocupă locul 3 ca durată a ocupării Scaunului Papal.

4) Succesorul lui Ioan Paul, după cum spune profeţia, va suscita o revoluţie în interiorul Bisericii Catolice: (cum s-a întâmplat cu declaraţiile papei despre religia musulmană)

BISERICA A PERMIS DEZVĂLUIREA CELUI DE-AL TREILEA SECRET DE LAFATIMA.

Biserica a îngăduit să fie dezvăluit credincioşilor o parte a mesajului din Fatima. Maria, mama lui Iisus s-a arătat unor copii (3 la număr) în 1917. Acest lucru a fost confirmat de manifestări extraordinare, la care au fost martori zeci de mii de oameni. Una dintre cele trei copile a trăit până de curând, numele ei era Lucia

(Sora Lucia), călugăriţă care trăia într-o sihăstrie din Europa. Sora Lucia şi-a dezvăluit mesajul întâi Papei Pius al XII-lea care, după ce l-a terminat de citit, a rămas îngrozit, dar nu l-a făcut public. La timpul său, l-a citit şi Papa Ioan XXIII, care a făcut acelaşi lucru. Au acdionat astfel fiindcă ştiau că dezvăluirea secretului va cauza panică şi disperare în întreaga lume…

Sfânta Fecioară îi spune Luciei: „Iată, copila mea, voi prevesti lumii cele ce se vor întâmpla pe pământ între anii 1950 – 2001. Oamenii nu îndeplinesc Poruncile Tatălui Nostru Ceresc. Satana guvernează lumea, răspândind ură şi discordie în tot locul. Oamenii fabrică arme letale care vor distruge lumea în doar câteva minute, jumătate dintre oameni vor pieri în chip înfricoşător, va începe războiul împotriva Romei, vor apărea conflictele între ordinele religioase. Dumnezeu va îngădui să se abată asupra lumii cu mai multă violenţă fenomene naturale precum grindina, frigul, apa, focul, inundaţiile, cutremurele, dezastre teribile şi ierni extrem de reci, care vor periclita din ce în ce mai mult planeta; aceste lucruri se vor întâmpla în apropierea anului 2000. Acum este şansa celor care nu au vrut să creadă, Maica cea Sfântă a

tuturor oamenilor le vorbeşte.

ACUM SE DEZVĂLUIE ALTĂ PARTE, NU PENTRU A SEMĂNA PANICĂ, CI PENTRU CA OAMENII SĂ ŞTIE ŞI SĂ SE PREGĂTEASCĂ.

Faceţi bine celui care are nevoie; cei ce nu se iubesc unii pe alţii aşa cum Fiul meu i-a iubit pe ei, VREUNUL DIN EI POATE VA SUPRAVIEŢUI, dar vor muri, milioane dintre ei îşi vor pierde viaţa în câteva secunde. Pedepsele care vin asupra noastră, cei de pe pământ, sunt de neînchipuit, nu încape îndoială.

Domnul Nostru îi va pedepsi cu asprime pe cei care nu cred şi pe cei care nu

M asesc timp pentru El. Va chem pe toţi cei care vor veni către eiul meu Iisus stos; Dumnezeu este ajutorul lumii, iar toţi cei ce nu vor face dovada fidelităţii şi loialităţii lor vor fi distruşi într-un mod groaznic”.

Părintele Augustin care locuieşte în Fatima spune că Papa Paul al VI-lea i-a îngăduit să o viziteze pe sora Lucia, dat fiind că aceasta trăia în sihăstrie şi nu putea ieşi, nici primi vizita cuiva. Părintele Agustrn spune că sora l-a primit cu sufletul sfâşiat şi i-a spus aşa: „Părinte, Doamna Noastră este foarte mâhnită din cauză că nimeni n-a luat în seamă profeţia pe care

a făcut-o în 1917; aşadar îngustă este calea pe care păşesc cei drepţi şi lată este calea pe care păşesc cei rătăciţi care se îndreaptă direct către pieire; şi mă credeţi, părinte? pedeapsa va veni în foarte scurtă vreme. Multe suflete se pot pierde şi multe naţii vor dispărea de pe Pământ. Însă, în pofida tuturor acestor lucruri, dacă oamenii ar medita, s-ar ruga şi ar face fapte bune, lumea va putea fi salvată. În caz contrar, dacă oamenii continuă să facă fărădelegi, lumea oamenilor va dispărea pentru totdeauna".

A venit momentul ca mesajul Sfintei Maici să ajungă la urechile rudelorş şi prietenilor tăi, pentru ca aceştia să-l poată transmite mai departe lumii întregi. A venit momentul să ne înălţăm sufletele, să ne căim şi să învăţăm ce-i sacrificiul. Suntem aproape, la un minut distanţă de ultima zi, dezastrul se apropie.

Din acest motiv mulţi dintre cei rătăciţi se vor întoarce la Biserica lui Hristos. Toate ţările, Ang Ka, Rusia, China etc… toate religiile, protestanţii, musulmanii, budiştii şi evreii. Toţi s-au întors, au adorat şi au crezut în Dumnezeu, în trimisul Său Iisus Hristos şi în Sfânta lui Maică. Ce trebuie să mai aşteptăm? Peste tot se vorbeşte de pace şi linişte, dar pedeapsa va veni.

un bărbat cu o poZiţie FoaRte importanta va fi ANUNŢAT ŞI VA DECLANŞA RĂZBOIUL. O ARMATĂ FOARTE PUTERNICA VA TRECE PESTE EUROPA ŞI VA IZBUCNI RĂZBOIUL NUCLEAR

Acest război va distruge totul, noaptea se va lăsa peste pământ vreme de 72 de ore (3 zile). Numai o treime din oameni va supravieţui acestor 72 de ore de întuneric şi groază şi va începe o nouă eră, a celor drepţi. Într-o noapte îngheţată, cu 10 minute înainte de miezul nopţii, UN CUTREMUR GROZAV VA ZGUDUI Pământul vreme de 8 ore. Acesta va fi cel de-al treilea semn care să arate că Dumnezeu stăpâneşte pământul. Drepţii, cei „care vor răspândi" acest mesaj, profeţia Sfintei Născătoare anunţată la Fatima, SĂ NU SE TEAMĂ, SĂ NU Ezite, Ce vă FI De FĂCUT? Ţineţi minte, cereţi iertare de la Domnul. Nu ieşiţi din casă şi nu lăsaţi pe nimeni înăuntru. Fiindcă numai cei drepţi vor fi în afara puterii răului şi vor supravieţui dezastrului. Aşadar tu trebuie să fii pregătit şi să rămâi în viaţă, şi ca unor fii ce-mi sunteţi vă voi da următoarele semne:

NOAPTEA VA FI EXTREM DE RECE; VOR „BATE VÂNTURI FOARTE RECI; VA FI MULTĂ FRICA I ÎN SCURTA „VREME VA ÎNCEPE UN CUTREMUR CARE

VA ZGUDUI TOT PĂMÂNTUL.

Stai în casă, închide uşi şi ferestre şi nu vorbi cu nimeni din afara casei tale. Nu te uita afară, nu fi curios, pentru că aceea e mânia DOMNULUI nostru. Aprinde lumânări sfinţite, fiindcă vreme de trei zile nu se va aprinde nicio lumină. Mişcarea seismică va fi atât de violentă încât îi va deplasa pământului axa, de la 23 la 20 de grade; după aceea însă ea va reveni la poziţia normală. Atunci o nesiguranţă totală va acoperi pământul. Spiritele necurate vor umbla libere, făcând mult rău celor care nu au vrut să audă acest mesaj de avertisment şi nu s-au pocăit.

Sufletele creştine să-ţi amintească să aprindă lumânări sfinţite, să

Pregătească un altar sfinţit cu crucifix pentru a comunica cu Dumnezeu prin lui Său şi pentru a-i cere iertare din mila Sa cea fără de sfârşit. Întunericul va fi total. Atunci, o mare Cruce va apărea pe cer ca să amintească de preţul preţios pe care Fiul Său l-a plătit din iubire pentru omenire şi spre izbăvirea ei.

În case singurele surse de lumină vor putea fi LUMÂNĂRILE SFINŢITE din ceară, care odată aprinse nu se vor mai stinge până la ridicarea întunericului.

Toţi vor trebui să aibă APĂ SFINŢITĂ, cu care vor stropi prin toată casa, în special pe la uşi şi ferestre. Domnul Dumnezeu va apăra casele celor aleşi. Aduceţi-vă aminte ca în faţa crucii atotputernice să vă rugaţi cu smerenie şi să spuneţi aşa:

— „DOAMNE DUMNEZEULE, IARTĂ-NE NOUĂ PĂCATELE NOASTRE, SALVEAZĂ-NE PRE NOI DIN FOCUL GHEENEI, IA LA TINE TOATE SUFLETELE, MAI ALES PE CELE CARE AU MAI MARE NEVOIE DE MARE MILA TA. PREA SFÂNTĂ NĂSCĂTOARE, MIJIOCED TE PENTRU NOI! NOI TE IUBIM, SALVEAZĂ LUMEA NOASTRĂ”. Cei care cred în aceste vorbe să transmită acest mesaj şi celorlalţi.

DREPŢII NU VOR AVEA A SE TEME CÂND VA VENI MAREA ZI A DOMNULUI. Vorbiţi cu toţi oamenii acum, cât încă se mai poate; toţi cei care vor tăcea acum vor fi răspunzători pentru marele număr de suflete care se vor pierde din neştiinţă. Când cutremurul pământului va înceta, cei care încă nu vor crede vor muri în chip oribil. Vântul va aduce gaze şi le va împrăştia peste tot, soarele nu va ieşi. S-ar putea să supravieţuiţi acestui dezastru. Nu uitaţi însă că pedeapsa lui Dumnezeu e sfântă şi că, odată pornită, nu trebuie să priviţi afară, sub nicio formă, căci

Domnul nu vrea ca fii săi să privească la pedeapsa păcătoşilor.

Totul apare în Sfânta Scriptură, în Noul Testament: – S. Luca (Capitolul 21, versurile 5: 11, 12: 19, 20: 20, 29: 33) – Epistola SE Pavel (Capitolul 3, ö-14).

— Profetul Isaia (cap.40, 1: 5: 9). A se înţelege că Dumnezeu va îngădui ca toate acestea să se întâmple. Papa şi episcopii sunt în aşteptarea altui mesaj care va vorbi despre pocăinţă şi rugăciune. Aduceţi-vă aminte întotdeauna că Dumnezeu nu ne trimite ameninţări ci bune vestiri".

Sora Lucia a murit pe 11 februarie 2005. Încă din anii '20 se vorbea despre adeverirea acestei profeţii după moartea Surorii.

O profeţie adresată poporului român

Nu se ştie exact de cine e făcută, dar noi o redăm obiectiv, aşa cum a ajuns ea la noi. Parantezele nu ne aparţin.

„Sunt Domnul Iisus Hristos, Fiul Tatălui Savaot, şi îmi spune Tatăl să grăiesc şi să împart duh de trezire, duh de învăţătură în mijlocul neamului român. Eu sunt Cuvântul lui Dumnezeu, o, neam român. Eu sunt Domnul puterilor, căci am călcat cu moartea pe moarte şi M-am arătat Biruitorul şi am putere să grăiesc cu omul, căci Tatăl este în

Mine, şi El este puterea Mea.

Vin să te sprijin la greu şi să grăiesc ţie în numele Tatălui şi al Fiului şi al Sfântului Duh, şi te pecetluiesc cu această pecete, pecetea Dumnezeului Celui viu, ca să ai tu putere din puterea Mea, căci tu treci prin zile de cumpănă grea, ţara Mea de azi, şi Eu văd aceasta şi Mă aşez sprijinul tău, şi cu sfinţii lucrez pentru tine ca să te trec de vremea cea grea. Eu, Domnul Iisus Hristos, Cel viu în vecii vecilor pentru că am biruit cu moartea pe moarte, Eu, Domnul Dumnezeul celor credincioşi, Mi-am făcut scară de coborâre de la Tatăl la om în mijlocul neamului român şi acopăr acest pământ cu acoperământul Meu şi cu acoperământul mamei Mele Fecioara, îl acopăr cu harul Duhului Sfânt şi cu brâul înfierii, căci Tatăl

Mi-a dat acest pământ şi acest neam ca să am la sfârşit în el casă de venire şi popas al nunţii Mele, şi

îmi pregătesc mireasă în mijlocul neamului român şi o păstrez pe ea pe munţii Mei de taină, şi numai cei credincioşi pot înţelege taina cuvântului Meu din zilele acestea, la care sfinţii în cer tânjesc şi vin cu Mine pe pământ prin taina cuvântului Meu, cu care străbat pe nori până la cei credincioşi, şi care şi păstrează credincioşia.

Am ales pământul român şi neamul de pe el, căci Tatăl l-a dat Mie la naşterea Mea din Fecioară şi l-am iubit în locul celui iubit, în locul poporului Meu Israel, care nu M-a primit şi M-a lepădat pentru voia lui, iar Eu atunci l-am înlocuit în inima Mea şi M-am tras dinaintea lui şi am ales neamul român şi soarta lui şi jertfa lui ca şi a Mea pe pământ, căci istoria lui seamănă cu a Mea, şi jertfa acestui pământ şi a neamului de pe el a fost ca şi a Mea şi a fost şi el răstignit şi tăiat din patru părţi ca să se ia din trupul lui, şi să fie aceasta spre izbăvirea multora, dar nimeni nu pricepe taina acestui pământ, pe care Eu, Domnul, am acum masă de cuvânt pentru cei ce vor să cineze cu Mine, şi Eu cu ei, acum, când vin ca să desăvârşesc înnoirea lumii, precum este scris. Amin… Mama Mea Fecioara se întăreşte la veghe pentru neamul român, dar el a părăsit toată împlinirea pe care Eu, Domnul, i-

am cerut-o omului pe calea lui pe pământ.

O, biserica neamului român nu mai veghează cu Mine peste acest neam, căci unui neam, ca să iubească el pe Dumnezeu şi binele lui de la Dumnezeu, îi trebuie păstori treji şi plini de jertfă sfântă de la ei înaintea Mea şi înaintea turmei Mele, ca să fie ei mijlocitori neamului peste care ei se aşază în numele Meu. Te am pe tine popor iubitor de calea Mea cea sfântă pe pământ şi la tine vin şi te rog, tată, să te aşezi la rugăciune cu strigare pentru poporul român şi să-ţi aduc Eu zile de post cu binecuvântarea Mea peste ele, ca să ne fie lucrarea cu post şi cu rugăciune, căci satana vede slava Mea cu tine în mijlocul acestui neam, vede şi aude cuvântul Meu de peste tine şi e tulburat de mult, de mult, şi se tot zvârcoleşte şi pune duh de răzvrătire în cei ce s-au aşezat să tocmească soarta neamului român. O, ce duh rău a intrat în cei ce se răzvrătesc la porţile acestei ţări, ţara Mea de venire iarăşi de la Tatăl la om!

O, liniştiţi duhurile voastre şi deschideţi ochii mari pentru voi şi pentru neamul român, căruia voi voiţi să-i tocmiţi soarta, voi, cei ce v-aţi aşezat peste el mari de la voi înşivă! O, oare nu vreţi să fiţi fraţi, toţi fraţi între voi şi cu milă frăţească unii pentru alţii? O,

ce este ceea ce vreţi voi să faceţi în vreme de mare cumpănă, vreme adusă de voi peste acest neam?

Vreţi, oare, să fac Eu durere peste voi ca să vă liniştiţi duhurile şi să lucraţi apoi înţelepţeşte ca în cer, nu ca pe pământ, aşa cum lucraţi voi?! O, cum să fac cu voi ca să luaţi din cer cale bună pentru ca să ştiţi de la Mine, din Duhul Cel de sus, căci pe pământ e duhul întunericului cu voi, şi voi daţi să faceţi voi lumină când voi nu iubiţi lumina, ci iubiţi minciuna? O, nu aşa, nu aşa se face lumină, fii români! Lăsaţi, tată, la o parte gândirea la voi înşivă cu sânge rece şi luaţi în voi iubirea cea frăţească, cea duioasă, cea dreaptă şi strigaţi la Mine îngenuncheaţi, şi postiţi şi ridicaţi rugăciune la cer ca să fac Eu/D'omnul, izbăvire pentru voi, nu voi să faceţi, căci voi sunteţi nedrepţi unul cu altul şi unul pentru altul şi folosiţi iubirea de sine şi minciuna şi duhul de dezbinare pentru această iubire de sine şi vă faceţi rău unul altuia şi neamului întreg de pe acest pământ binecuvântat, şi pentru care străbunii lui strigă din pământ la Mine, din pământ şi din cer, fii români! O, Mă apropii rugător în sfatul vostru. Sunt cu Duhul plin de cuvânt coborât pe vatra neamului român, şi de mai bine de cincizeci de ani suflu cu Duhul Sfânt din gura Mea cuvânt ca să ajung

să cârmuiesc apoi spre duh de patrie cerească acest neam, căci duhul acestui popor se tot depărtează de privirea spre cer, iar Eu am scris pe fruntea acestui pământ patrie cerească, fiindcă Eu, Domnul, aceasta voi face din ea pe pământ, şi iată, duhul lui satana se tulbură şi tulbură şi se încearcă cu puterea Mea, încă se încearcă. Eu însă sunt Mielul Cel junghiat, sunt Mielul Cel biruitor prin înviere, şi duhul învierii am de lucrat peste acest neam ales Mie de Tatăl pentru sfârşit de timp.

Amin, amin grăiesc vouă, celor ce staţi să tocmiţi în zilele acestea soarta cea de la voi peste neamul român: Eu, Domnul, pun în veghe şi în lucru oştirile de sfinţi şi de îngeri pe tot cuprinsul acestui tărâm şi peste neamul de pe el şi Mi voi aduce la împlinire voia Mea, şi pun pe poporul cuvântului Meu din mijlocul acestui neam, îl pun la rugăciune cu strigare aşa cum Eu îl povăţuiesc să ceară la Dumnezeu pentru acest neam. Aşezaţi-vă şi voi în duhul umilinţei, în post şi rugăciune cerând la Mine voia Mea peste vor căci voia voastră e voia omului, şi nu e bună voia voastră împotriva voii lui Dumnezeu pentru acest neam, care îşi are soarta din cer, nu de pe pământ pentru zilele venirii Mele iarăşi cuvânt pe pământ. Vin cuvânt pe

pământ ca să-mi pregătesc popor pentru ziua venirii Mele cu slavă, cu Duhul Sfânt şi cu foc, zi la care oamenii nu vor putea lucra decât cu iubire de Dumnezeu sau cu părăsire de Dumnezeu, şi apoi unii vor fi botezaţi cu Duhul Sfânt, iar alţii cu foc, precum Eu am prorocit să fie în ziua Mea de slavă, după ce şapte veacuri şi mai bine am aşteptat omul să se întoarcă măcar acum, la sfârşit, în ţara din care a căzut la început.

O, nu dormi, tată, nu, neam român! Scoală-te din amorţire, scoală-te cu mintea şi primeşte-Mă! Eu, Domnul, Eu însumi Mă fac peste tine cuvânt ca să te trezesc la veghe. Nu sunt cu milă de tine cei ce s-au ridicat acum cu răzvrătire la porţile tale să facă ţie soartă.

Ei dau să-şi facă lor, nu ţie soartă, iar tu eşti sărmană de părinţi şi de binefăcători, dar ai în cer părinţi bravi şi îi ridic pe ei lângă armatele cereşti ca să biruiască pentru tine, căci tu eşti sub cruce grea şi nu vezi lumina care să-ţi arate soarta, căci au ascuns-o pe ea cei ce s-au aşezat peste tine ca să te stăpânească. O, de s-ar fi aşezat ei să te păstorească, să te îngrijească! O, nu, nu de aceea s-au aşezat ei peste tine, ci de dor de slavă deşartă s-au aşezat ei şi

ţi-au supus duhul duhului lor, şi merg spre pieire cei ce se joacă cu viaţa ta, şi voi ridica din tine un neam drept şi cu mâinile curate ca să păstorească şi să te îngrijească la bine şi la greu şi te voi călăuzi spre duh de patrie cerească, o, ţară Aa venirii Mele azi, căci stau cuvânt în mijlocul tău şi asta fac. Fac ceea ce Tatăl îmi spune să grăiesc şi să fac. Amin. (14 – 10 – 2009)

...O, neam român, Eu, Domnul Dumnezeul tău, ascult când tu grăieşti cu Mine cerându-Mi să-ţi dau ajutor şi să-ţi fiu binefăcător în cele ce-Mi ceri tu. Ia şi tu glasul Meu în urechile tale şi ascultă-Mă şi tu ce-ţi cer, ascultă-Mă şi tu, ascultă-Mă acum!

Îţi cer să primeşti de la Mine Duh Sfânt pentru mintea ta. Nu lua sfat de pe pământ! Ia din cer sfat! Te-am povăţuit adesea să te laşi umbrit de Duhul Sfânt ca să ştii din cer ce să faci cu soarta ta şi cum să ţi-o ocroteşti, căci iată, peste tine s-au aşezat cei ce nu vor binele tău, ci pe al lor îl vor, o, ţara Mea de venire a doua oară de lângă Tatăl la om.

Eu, Domnul Iisus Hristos, ies în mijlocul tău cuvânt cu a doua Mea venire şi cuvântând stau peste tine din mijlocul tău. Nu sunt de la Mine peste tine cei ce s-au aşezat peste tine, ci sunt de la ei aşezaţi şi de

la cei ce seamănă cu ei, şi iată-i cum se răzvrătesc tocmind ei pentru soarta ta şi răsturnând pe cele bune de peste tine ca să aşeze peste tine voia lor şi să te zdrobească apoi, ţara Mea. O, scoală-te şi ia de la Mine sfat şi nu-ţi pune ţie tu cârmaci prin valuri pentru ca să te poarte, şi lasă-Mă pe Mine să te păstoresc şi să-ţi spun ce să faci, căci Eu văd pe cei ce-ţi vor bine şi pe cei ce nu-ţi vor bine, şi trebuie să vezi şi tu dacă vrei să vezi ca Mine.

Se scoală sfinţii tăi şi strigă la Mine să le dau lucrul cel de biruinţă pentru tine, ţara Mea de azi, căci ei cer de la Mine lucrul lor. Aşa să lucrezi şi tu pentru soarta ta, o, neam român. O, deschide-ţi mintea şi inima şi nu da de peste tine pe cel (T Băsescu) ce stă cu veghe pentru soarta ta, căci cel ce nu se gândeşte la sine, acela este bun pentru tine. Cel ce iubeşte adevărul şi nu minciuna, acela este bun pentru tine în zile de încercare şi de zbucium pentru soarta ta. O, aşază-te înaintea Mea cu strigare şi cu zile de post plăcut Mie, căci vremea pentru tine este grea şi eşti iarăşi la răscruce. Nu face pas rău acum când este vremea să asculţi pe Dumnezeu pentru soarta ta. Îţi voi trimite curând, curând sfat bun de la izvorul Meu de cuvânt ca să stăruieşti în el pentru tine, şi ia sfinţii

lângă tine, tată, căci ei iau de la Mine voia Mea pentru tine, iar tu nu ştii voia Mea, că eşti pe pământ, şi pe pământ e domn minciuna şi rătăcirea de Dumnezeu-Făcătorul peste om. Tu eşti ţară creştină. Ai grijă să fii aşa şi nu dezbrăca de peste tine cămăşuţa de creştin. (27 – 10 – 2009)

...În săptămâna cea de dinaintea zilei de sorţi pentru cârmuirea cea de peste tine, (Ziua alegerilor prezidenţiale, primul tur) Eu, Domnul, te aşez înaintea Mea cu trei zile de post: miercuri, joi şi vineri (18, 19, 20 noiembrie) şi cu rugăciune sfântă aşa cum Eu te-am povăţuit, neam român, şi Eu voi asculta strigarea ta şi voi veghea spre ajutorul tău. Să mănânci bucate curate în aceste zile şi să le cureţi prin stropire cu apă sfinţită, şi

Eu voi lucra atunci cu darul Duhului Sfânt pentru sfinţirea lor prin credinţa ta în cuvântul Meu cel sfinţitor. O, să te opreşti de la păcat şi să mănânci fructe şi legume după asfinţitul soarelui şi să mănânci pâine curată, neamestecată, iar pâinea curată este: făină, sare şi apă, închinate cu semnul sfintei cruci când le lucrezi şi când le mănânci. O, nu mai sunt bucate curate în pieţe, nu mai sunt. Nu mai are creştinul zile curate de post adevărat, cu bucate

sfinte, căci Gog şi Magog s-a amestecat cu totul în toate câte omul foloseşte, spre durerea Mea cea de la om, iar Eu, Domnul, te aştept, neam român, şi te aşteaptă străbunii tăi să posteştipost sfânt pe pământ, aşa cum ei trăiau şi posteau post curat şi cu rugăciune sfântă înaintea Mea spre bucuria Mea şi spre folosul lor de la Dumnezeu. Şi acum, pace ţie, şi putere ţie ca să împlineşti voia Mea de peste tine spre ajutorul tău de la Dumnezeu! Amin. (08 – 11 – 2009)

...O, neam român, o, neam român, o, neam român! Te povăţuiesc de mult, de mult să ai grijă de soarta ta de mâine, şi tu eşti prins în laţul celor ce te mint pe tine pentru viaţa ta. O, iată ce război, ce război de dorinţe şi de căutare de slavă omenească s-a zbătut în tine în ziua aceasta de sorţi pentru cel ce va fi să stea la cârmă pentru tine! O, tată, Eu, Domnul, te-am scos mereu pe tine din dureri şi de sub stăpâniri omeneşti în toată vremea istoriei tale zbuciumate, popor român, şi iată, tu nu veghezi bine azi pentru soarta ta aşa cum străbunii tăi vegheau pentru acest pământ. Ai creionul în mână ca să-ţi scrii soarta. O, nu te da în mâna celui ce nu are grijă de tine părinteşte! O, cum să fac cu tine ca să nu greşeşti acum pentru soarta ta?

Deschide-ţi mintea şi apoi inima şi caută să simţi cu inima şi nu cu mintea, căci tu eşti în primejdie să cazi iarăşi în sângele tău şi să zaci în necunoştinţă şi în nepăsare, căci duhul omului dă să-ţi îmbrobodească mintea ca să-ţi scrii cu mâna ta întoarcerea iarăşi la cele din care Eu am dat, totuşi, să te scot, şi mult sânge s-a vărsat pentru dezrobirea ta cea de la Mine venită spre tine. (La Revoluţie, de sub comunism)

O, nu căuta bunăstarea ta acum, ci aşază-te să cauţi să stârpeşti mai întâi duhul minciunii, pe tot omul care minte împotriva binelui tău cel de la Mine, căci niciun bine nu se clădeşte pe minciuna omului care te duce cu vorba ca să-l pui pe el căpetenie a ta cum că ţi-ar da el ceea ce nu are să-ţi dea, ceea ce doar tu poţi să-ţi dai. O, mergi, tată, înainte, şi nu te da acum înapoi. Eu privesc din cele cereşti peste tot pământul tău şi peste toţi cei care vorbesc acum în numele tău folosind puteri slabe şi minciuna ca să te încânte să dai înapoi.

O, nu da înapoi! Nu da înapoi, popor român! Nu-ţi vrea decât binele cel ce stă acum cârmaci pentru tine înaintea neamurilor de pe pământ, şi e curat cu inima pentru tine şi e dârz cu duhul, chiar dacă stricăciunea de pe pământ ţine toate neamurile de pe

el sub piedica de a nu mai putea omul pe nicăieri pentru Dumnezeu şi cu El peste viaţa lui. O, neam român, nu te vinde iarăşi robiei fiarei roşii, tată! (Comuniştii şi urmaşii lor)

Nu te da iar să cazi în capcana duhului minciunii omului care-ţi spune minciuna că va fi pentru tine cu cele din el. O, e numai duh de trufie în cei ce se zbatacum cu război pe faţă la porţile tale ca să pună mâna pe cârma corabiei române prin valurile vremii de acum. Iată-i, îşi mărturisesc pe faţă dorinţele arzătoare de glorie a lor, şi nicidecumgija lor de soarta ta, ci sunt porniţi să-şi facă jocul propăşirii lor, nu să te scoată pe tine din cleşte, ţara Mea, neam român.

O, mare-ţi este încercarea acum, dar Eu te-am povăţuit să stai cu duhul treaz şi să ceri Mie să-ţi dau duhul prevederii şi să nu alegi rău pentru tine când ai creionul în mâna ca să hotărăşti tu, nu cei ce dau să domnească peste tine în numele tău şi fără milă de tine, ţara Mea. Cel ce stă acum cârmaci peste tine, acela este cel care te iubeşte cu inima mare, şi cu duh viteaz dă să stea el pentru tine înaintea ispitei grele, care iarăşi dă să te dărâme de pe stâncă, neam român. O, el nu te minte, tată. El dă să te ajute de la mijloc şi nu să te vândă fără de preţ. Trezeşte-te, o, trezeşte-te,

iar dacă nu vei vrea Eu n-am vină pentru viaţa ta, că Eu te-am povăţuit, şi i-am dat duh de povaţă bună pentru tine şi celui ce te cârmuieşte acum.

Războiul pentru răsturnarea lui e mare şi e din întuneric, şi e şi la lumină. Eu, Domnul, lupt şi încă voi lupta pentru binele tău între toate relele care dau să te prindă iarăşi sub robie şi voi sta de veghe cu îngerii şi cu sfinţii pe vatra ta şi voi privi lucrarea ta, inima ta, şi te voi insufla de la Mine tainic, căci războiul cel împotriva ta este aprig, şi nu împotriva celui de la cârma ta se războiesc aceştia, ci împotriva binelui tău, o, ţara Mea cea de azi.

O, ţie îţi zic, acum, celui ce stai cârmaci pentru neamul român, pentru corabia Mea, pentru ţara Mea de venire acum, la sfârşit de timp cuvânt pe pământ pentru salvarea omului: lasă-Mi Mie lupta şi grija pentru sorţul care urmează să se bată pentru tine sau împotriva ta, căci forţele întunericului s-au întins peste tot şi se luptă orbeşte să tragă sub ele iarăşi neamul Meu român. Eu, Domnul, sunt peste tot cu îngerii şi cu sfinţii Mei în mijlocul neamului român, iar dacă neamul român va alege deşteptarea în clipele acestea grele, Eu îi voi da lui din Duhul Meu şi voi lucra pentru el şi pentru tine la cârmuirea lui, dar

dacă el va alege minciuna şi dezbinarea şi trufia, care se împotrivesc din om unităţii şi frăţiei acestui neam, Mă spăl pe mâini de neînţelepciunea acestei clipe de răscruce a neamului român, şi el va suferi cădere şi înjosire sub omul care se vrea pe sine pentru el însuşi şi nu pentru acest neam la porţile lui.

Tu însă nădăjduieşte şi stai în duhul iubirii de ţară şi de neam, iar Eu voi ţine pe poporul Meu în duhul rugăciunii şi al veghii sfinte, şi împreună cu cerul de sfinţi şi de îngeri vom sta şi vom lupta cu cerbicia cea tare a celor ce se vor pe ei înşişi, şi nu dreptatea şi pacea şi adevărul pe masa frăţiei neamului român. O, nu aşa nu aşa a fost în vremile vechi frăţia neamului român, şi şi-au uitat străbunii bravi cei din acest neam, care nu sunt drepţi pentru el acum. Tu însă aşază-te acum înaintea Mea cu bărbăţia nădejdii şi lasă-Mă pe Mine sprijin al tău, căci Eu, Domnul, voiesc să merg spre biruinţa lui cea de la Mine cu acest neam, numai să nu cadă el în duhul cel rău al rătăcirii de Dumnezeu tot mai mult, al desfrâului cel de peste tot pământul şi al lepădării de credinţă, semn înaintea venirii Mele cu ziua slavei întoarcerii Mele cu slavă pe pământ la om, iar lepădarea de credinţă este semnul că antihrist se

zbate cu puteri aprige să şteargă urma şi numele Meu de pe pământ şi să domnească el.

A Ei însă va domni până la sfârşitul său, iar Eu voi fi, aşa cum am fost şi sunt, Împăratul făpturii şi îmi voi desăvârşi din mijlocul neamului român taina cerului celui nou şi a pământului celui nou şi a Ierusalimului celui nou, precum este scris să fie pe pământ la sfârşit de timp, iar ţara română este scrisă cu numele de ţara strălucirii, şi din mijlocul ei Eu, Domnul, este scris în Scripturi să mă arăt biruitorul morţii şi învierea a toate, naşterea din nou a lumii din cuvântul Meu cel nou, cartea cea de azi a cuvântului Meu. Pace ţie acum! Nimeni să nu cârtească pentru cuvântul Meu cu care azi am grăit ţie şi neamului român, neamul Meu cel de azi, Israelul Meu cel nou, cel de la sfârşit de timp. Amin.

Iar tu, popor al cuvântului Meu în mijlocul acestui neam, stai de veghe acum, stai, tată, cu mânuţele întinse spre Mine pentru ziua de sorţi şi în ziua aceea, când neamul român îşi va alege calea înainte sau înapoi, după cum el va voi să se aplece sau să nu se aplece tainei Mele, cu care dau acum să-l sprijinesc şi să-l ocrotesc pe el pentru soarta lui, pentru pe mai departe mersul său, căci războiul din

mijlocul fui este mare acum pentru soarta lui, iar Eu, Domnul, i-am dat lui acum cuvântul deşteptării lui. Amin, amin, amin. (21.11.2009.)”.

profeţii spectaculoase făcute de vizionarul indian gupta swami

Despre Gupta Swami, dacă el există cu adevărat – nu am găsit nimic despre el pe internet, decât aceste profeţii – este un profesor indian, doctor în istoria religiilor. Cum o să fie însă, vom vedea cu toţii, cei care vom apuca aceste vremurifde care el profeţeşte.

În anul 1983, el a fost invitat de Elena Ceauşescu, care auzise de facultăţile sale paranormale. Se zice că guru Swami i-ar fi prezis şi i-ar fi spus acesteia, fără menajamente, modul brutal în care va sfârşi, împreună cu soţul ei, ceea ce a dus la alungarea lui din România. La începutul anului 2004, clarvăzătorul indian a făcut o vizită în Bucovina.

Întrebat despre viitorul ţării noastre, el a făcut o serie de profeţii extrem de interesante, pe care, cu o singură excepţie (un ziar din provincie), nicio publicaţie n-a avut curajul să le popularizeze. Noi, de asemenea, doar consemnam existenţa lor.

„În viitorul apropiat, se va declanşa o altă Revoluţie Română, una cu totul diferită de cea din 1989. Guvernarea va fi brutală şi va arăta aproape că o dictatură, deşi se va numi, în continuare, democraţie. Românii o vor duce extrem de rău. Viaţa lor va fi mai cruntă decât în vremea lui Ceauşescu. Legile vor fi deosebit de aspre, conducerea va fi violenta şi necruţătoare… Concomitent, în lume va începe un scurt şi înfiorător război mondial – al III-lea şi ultimul – programat, declanşat şi întreţinut de forţele oculte care conduc omenirea. România va participa la război încă înainte de extinderea şi mondializarea acestuia, din cauza politicii aiurite duse de conducătorii ei”.

„Tinerii români vor muri pe capete în ţări străine, în locul unor străini, pentru o cauză străină de interesele romanilor. Preşedintele României va fi ucis într-un atentat pus la cale de opozanţi din propriul

partid de guvernământ. Moartea sa şi fariseismul ucigaşilor aflaţi la conducerea României vor declanşa o explozie socială, care se va rostogoli, ca un bulgăre de zăpadă, pe covorul nenorocirilor romaneşti. Mii de romani vor muri sub pretextul înfăptuirii dreptăţii pe care o aşteptau de atâţia ani. Va începe o adevărată vânătoare de vrăjitoare împotriva „comuniştilor" şi a ceea ce dumneavoastră numiţi „securişti". România se va scălda într-o baie de sânge...

Temporar, autoritatea de stat va dispărea. Opinia publică internaţională, şocată, dar preocupată de propriile griji ale războiului, va sta în expectativă şi nu va interveni. Nici Rusia nu va mai fi ceea ce a fost. Un caz aparte îl va constitui Israelul. În urma războiului, acest stat va dispărea, începând pentru evrei o nouă pribegie. Cred că Israelul se va dizolvă pentru că politicienii care l-au condus au uitat scopul pentru care acest stat a fost refăcut... Puterea mea de previziune îmi arată, spre mijlocul celui de-al III-lea secol al actualului mileniu, un puternic stat evreu, bazat pe pace, credinţa şi bună înţelegere între popoare.

Raportul de forţe se va schimba total în lume la încheierea ultimului război mondial. Ţările puternic

spiritualizate vor dobândi supremaţia mondială. Ţările noastre, India şi România, vor deveni pilonii principali pe care se va sprijini noua orânduire internaţională. Grecia, Japonia, Franţa sau Rusia vor deveni polii noii dezvoltări mondiale, bazată mai mult pe spiritualitate, cultura, religie şi artă, decât pe regulile reci ale unor economii lipsite de suflet.

Structurile statale lipsite de suflet şi istorie (precum SUA, UE, NATO) se vor prăbuşi. SUA au picioare de lut, fiindcă au fost consolidate pe false premise. Slăbiciunea lor va fi demonstrată în al III-lea război mondial, în urma căruia vor dispărea.

Ceea ce mi-a purtat paşii spre binecuvântatul pământ al Bucovinei e faptul că, într-un viitor nu prea îndepărtat, de aici va porni la întâlnirea cu destinul cea mai puternică personalitate politica pe care o va cunoaşte, poate, mileniul care a început.

Un conducător care nu va mai fi ceea ce este. Am venit să mă familiarizez cu aceste sfinte locuri, de unde va porni Mântuitorul Omenirii viitoare… Din Bucovina se va ridica un om bun şi credincios, tare ca o stâncă. O mână de fier, un om înţelept şi drept, de nimeni cunoscut astfel până la acea dată. El va opri prăbuşirea naţiunii romane şi tot el o va înălţa în

fruntea statelor de pe glob.

România va ajunge în scurt timp la cea mai mare extindere teritorială din întreaga sa existenţă şi la cea mai mare înflorire economică. Militarii români, aduşi în ţară de pe fronturile unde luptau fără niciun ţel, îşi vor folosi experienţa în obţinerea unor victorii şi mai glorioase decât ale înaintaşilor lor... În secolele următoare, România va juca un rol preponderent în viaţa politică, socială şi economică a lumii”.

din cuvintele proroceşti ale cuvioasei schimonahii macaria: „curând toate vor veni una după alta... domnul ştie cum síi ascundă pe ai săi”.

„Orice s-ar întâmpla, roagă-te întotdeauna domnului, nu lua în seamă nimic altceva!”

Previziunile maicii Macaria erau fie răspunsuri la întrebările oamenilor, fie avertismente pentru păzirea celor apropiaţi ei de nenorociri sau încercări iminente. Vorbind despre viitor, ea se limita adesea la scurte reproşuri, explicaţii şi caracteristici sumare. Înfăţişam

mai jos câteva dintre acestea, grupate în funcţie de teme; datele la care au fost ele spuse de către schimonahie sunt date în paranteze.

Matuşka, anul ăsta ne simţim aşa de rău – oare fiindcă îmbătrânim?

— Răspuns: Nu, aşa sunt vremurile; puterea noastră

este săpată de către vrăjitori. Va fi chiar mai rău – de-ar da Dumnezeu să nu apucăm acele vremuri (5 octombrie 1988). Curând omul nu va mai fi bun; aceasta se va întâmpla curând. Sfârşitul lumii este nimic; dar atunci va fi dărâmare şi clădire, iar oamenii – totul va fi amestecat cu urâciune, şi veţi fi până la genunchi în sânge (25 martie 1989).

— Curând o să se întâmple ceva…

— Ce anume, Matuska?

— Război, război va fi pretutindeni, vor începe să se bată cu bâte, bătându-se între ei, iar mulţi oameni

vor fi omorâţi. Când au să se bată cu bâtele toţi vor râde, dar când au să înceapă să tragă cu puşca toţi vor plânge (4 martie 1992).

Morţii sunt lăsaţi aşa cum trebuie să fie, dar noi toţi vom fi răsuciţi. Nu f cine să îngroape morţii – o să-i arunce doar într-un şanţ şi o să-i îngroape (28 mai 1992).

Vedeţi ce întuneric s-a făcut? Vrăjitorii au întunecat totul. Am zis şi mai devreme: curând va fi întuneric, vă veţi poticni în întuneric (17 noiembrie 1987). Soarele strălucea şi iarnă, dar acum nu mai străluceşte nici vara – vrăjitorii aruncă blesteme asupra soarelui (27 august 1987). Vrăjitorii au întunecat cerul, că faptele lor să nu se vadă; ei iubesc întunericul (5 octombrie 1987). O a – menii întunecaţi au lucrat la înnegrirea pământului, iar puterile răului sporesc. Curând fiecare va şti această meserie (adică vrăjitoria).

vor începe. Va fi viaţa rea (28 octombrie 1987). Acum vine vremea lor, iar vremurile bune se sfârşesc (27 martie 1987). Vor amăgi poporul şi se vor arăta cu degetul unul pe altul.

Acum este cu neputinţă de trăit în apartamentele aşezate la înălţime. Sunt aglomerate, peste tot oameni

josnici; acum îi asupresc pe credincioşi cu poftele lor necurate (18 februarie 1989).

Vrăjitorii vor acoperi întreaga lume cu întuneric, iar fără soare nimic nu va mai creşte. Dar nimeni nu va lua în seamă aceasta (18 februarie 1988). Soarele va răzbate de patru ori iar apoi va fi din nou întuneric. Vom fi în întuneric (27 august 1987). Şi nu ne vor lăsa să aprindem luminile; vor zice că trebuie să facem economie de energie (28 iunie 1988).

Acesta e doar începutul – apoi se va face frig. Curând va fi zăpadă la

Toate duhurile necurate se vor adună în jurul celui rău. Le va aduna grămadă şi

Paşti, iar iarna va începe cu Acoperământul (praznicul Acoperemântului Maicii Domnului, 1/14 octombrie, n.trad. american). Nu va fi iarbă până la Sanpetru (29 iulie). Soarele va descreşte la jumătate (27 august 1987). Va fi rău vara, şi încă mai rău iarna. Zăpada se va troieni şi nimeni nu o va mai curaţa.

Apoi va fi un ger straşnic (29 aprilie 1988). Curând veţi rămâne fără pâine (29 ianuarie 1989). Curând nu veţi mai avea apă, nici mere, nici cartofi (19 decembrie 1987). Mare foamete, fără pâine – vom rupe cojile în două ca să le împărţim (18 februarie

1988).

Va avea loc o mare răzvrătire. Oamenii vor începe să fugă din cele înălţate (din oraşe). Vor porni să fugă încolo şi încoace; nimeni nu va mai sta în odaia lui – nu va fi nimic de mâncare, nici măcar pâine (28 decembrie 1990).

Dar dacă ne rugăm Mântuitorului, Maicii Domnului şi lui Ilie Prorocul, ei nu ne vor lăsa să murim de foame; îi vor păzi pe cei ce au crezut în Dumnezeu şps-au rugat cu nefăţărnicie (27 iunie 1988).

Când vor începe să surghiunească pe călugări, nu se vor mai face grâne.

Vor tipari o Biblie neadevărată. Ei vor scoate tot ce nu le convine. Nu vor să fie învinovăţiţi (14 martie 1989).

Se pregătesc schimbări ale Credinţei. Când aceasta o să se întâmple, sfinţii vor pleca şi nu se vor mai ruga pentru Rusia. Cei ce rămân (dintre credincioşi) vor fi luaţi de Domnul la El/Episcopii ce au să îngăduie aceasta nu-L vor vedea pe Domnul – nici aici, nici acolo (înlumea cealaltă) (3 august 1988).

Curând slujbele se vor înjumătăţi. Se vor scurtă (11 noiembrie 1988). Vor păstra slujbele numai în

mănăstirile mari, dar în alte locuri vor face schimbări (27 aprilie 1988). Un singur lucru pot spune: Va fi vai de preoţi; se vor risipi rând pe rând şi vor trăi singuri (28 iunie 1989).

„Curând vrăjitorii vor spurca prescurile, şi nu va mai fi cu ce să se slujească. Împărtăşania se va putea primi doar o dată pe an. Maica Domnului va spune alor săi unde şi când să primească Împărtăşania. Trebuie doar să ascultăm! (28 iunie 1989).

Când va fi întuneric ca noaptea la ora 4: 00 după-amiază, atunci va veni Maica Domnului. Va străbate pământul, va fi în toată slava Sa şi va veni în Rusia să facă Credinţa dreaptă. Când are să vină, Maica Domnului va netezi toate, nu după voia lor (a celor de la putere sau a vrăjitorilor), ci după voia Ei, după cum porunceşte Mântuitorul. Va veni vremea când fiecare se va gândi nu la cât a mâncat în ziua aceea, ci la cât s-a rugat. Pentru scurtă vreme Ea va reface Credinţa (11 iulie 1986).

Vor face lucrurile aşa de încurcate, că omul nu va mai fi în stare să-şi mântuiască sufletul (ianuarie 1990). Vor face liste cu cei ce merg la biserică (10 februarie 1988). Vă vor prigoni fiindcă vă rugaţi lui Dumnezeu (20 mai 1989). Trebuie să vă rugaţi aşa

încât să nu ştie nimeni, rugaţi-vă în tăcere! Vor începe să urmărească oamenii şi să-i ridice (15 mai 1987). Întâi vor înlătura cărţile, apoi icoanele. Icoanele vor fi confiscate (1 iulie 1988). Vă vor chinui: „Nu avem nevoie de credincioşi”, vor zice ei (14 iulie 1988).

Cu timpul va fi tot mai rău. Vor închide bisericile. Nu vor mai fi slujbe; oamenii vor face slujbe pe unde vor putea. AVor face astfel ca bisericile să fie foarte departe, unde să nu se poată ajunge. În oraşe vor fi aşezate în locuri cât mai ascunse (14 iulie 1988).

Aceste biserici ce sunt construite şi reparate vor ajunge în mâinile celorlalţi; nu vor fi de folos nimănui. Vor fi înregistrate foarte dibaci: vor continua să se cheme biserici, dar înăuntru vă fi cine ştie ce, vreo născocire de-a lor – vor găsi ei ce să facă în ele (11 iulie 1988).

Cei cuvioşi nu-l vor vedea pe antihrist (7 ianuarie 1988). Li se vor dezvălui multe, unde anume să meargă. Domnul ştie cum să-i ascundă pe ai Săi, şi nimeni nu are să-i găsească (17 noiembrie, 1987).

Trăim vremurile biblice numite „Plinire” (2 iulie 1987). Curând toate vor veni una după alta – pământul va fi aproape, cerul aproape, toate vor fi din plin, aşa un Stăpân (...) va fi aici (8 iunie, 1990). Ea (Maica

Domnului) a spus că a mai rămas foarte puţin timp. Ea se va pogorî pe pământ împreună cu Mântuitorul şi vor sfinţi totul; iar pe pământ va fi ca în Rai (4 aprilie, 1988)".

sfântul ipolit, papă al Romei

(f 269)

„Mulţi dintre cei care vor asculta Scripturile Dumnezeieşti le vor citi şi vor medita asupra lor, vor şti să ocolească ispitirea (antihristului). Căci ei vor înţelege clar uneltirile şi înşelăciunea ispitirii sale: ei vor şti să ocoaească mâinile sale şi se vor ascunde în munţi şi în crăpăturile pământului, şi cu lacrimi şi inimă înfrântă vor căuta pe Cel îmbitor-de-Oameni, Care îi va smulge din mrejele lui şi-i va mântui de ispitirile grele ale înşelătorului, şi, în chip nevăzut, cu mâna Sa dreaptă îi va acoperi pe ei, pentru că ei, după cuviinţă şi dreptate, au căzut la picioarele Lui.

Să vezi ce post şi rugăciune vor ţine sfinţii

atunci!

Atrage atenţia şi prin ce timpuri şi zile grele vor trece locuitorii oraşelor şi satelor. Ei vor călători atunci dinspre răsărit spre apus şi înapoi, dinspre apus spre răsărit; vor plânge amarnic şi vor suspina; şi când abia se va zori de ziuă, ei vor aştepta să vină noaptea, ca să se liniştească de tulburările lor. iar când îi va prinde noaptea, ei, zguduiţi de necontenitele cutremure şi uragane, vor aştepta nerăbdători să se arate ziua şi, odată cu ea, să-i răpună moartea, oricât de grea.

Viaţa îndurerată o va deplânge atunci întregul pământ, o vor deplânge şi marea şi-vântul şi soarele, o vor deplânge şi fiarele sălbatice împreună cu păsările, o vor deplânge munţii şi dealurile şi pădurile – şi toate acestea din cauza neamului omenesc, care s-a abătut de la Dumnezeul cel Sfânt şi s-a lăsat ademenit de marele înşelător, primind chipul acestui nelegiuit şi duşman al lui Dumnezeu în locul dătătoarei de viaţă Cruci a Mântuitorului. Vor deplânge şi bisericile marea durere. Pentru că atunci nu se vor mai aduce daruri, nu se vor săvârşi tămâieri, nici slujbe plăcute lui Dumnezeu; clădirile bisericilor vor fi asemeni bordeielor destinate păstrării roadelor; nu se vor face

în acele zile nici slujbe de înălţare a preacinstitului Trup şi Sânge al lui Hristos.

Slujbele obşteşti vor fi oprite, cântărea psalmilor va înceta, nu se va mai citi Sfânta Scriptură; şi se va lăsa beznă peste oameni, şi se vor auzi numai gemete şi hohote de plâns. Vor arunca atunci argintul şi aurul pe drumuri, şi nimeni nu-l va strânge şi de jur-împrejur totul va fi respingător. Atunci, toţi vor căuta cu înfrigurare să fugă şi să se ascundă, negăsind însă unde să se ascundă de furia necuratului, ca purtători ai semnului lui, ei vor fi lesne descoperiţi şi recunoscuţi. Şi afară şi înăuntru vă fi groază şi tulburare, şi zi şi noapte. Atât pe uliţe, cât şi în case vor fi trupuri, atât pe un? e, cât şi în case – secetă şi foamete; pe uliţe – îmbulzeală, în case, hohote de plâns. Va dispărea frumuseţea de pe feţe; în realitate, trăsăturile feţelor oamenilor vor fi ca de mort (...) Fericiţi sunt cei care-l vor birui pe tiran, că aceştia vor fi socotiţi că mai slăviţi şi măriţi decât întâii mucenici. În realitate, mucenicii de altă dată repurtau biruinţă asupra străjerilor lui (antihrist); aceştia însă vor avea de învins pe însuşi diavolul, fiul pierzării. Şi, ajungând învingători asupra lui, de ce lauri şi cununi se vor învrednici ei în faţa Împăratului Iisus Hristos!”

după spusele sfinţilor vremurile de pe urma

Au început, dumnezeu ştie când vor fi la apogeu, dar ele au început

Sfântul Chitii (f386), arhiepiscopul Ierusalimului:

„… Mucenicii de atunci, după părerea mea, vor fi mai presus decât toţi mucenicii. Mucenicii de altă dată aveau de luptat doar cu oamenii, iar la venirea lui antihrist, mucenicii vor purta război cu satana însuşi”.

Sfântul Andrei, arhiepiscopul Cezareei: „Şi merge de poartă război cu cei rămaşi. Şi atunci când cei mai vrednici învăţători ai Bisericii, lepădând cele pământe şti, se vor retrage din cauza răutăţilor în pustie, atunci antihrist va porni război împotriva celor ce luptă în lume pentru Hristos, pentru a triumfa asupra lor, descoperindu-i cu uşurinţă, precum ar fi presăraţi cu ţărână şi împotmoliţi în griji lumeşti. Însă dintre aceştia mulţi îl vor învinge, pentru că îl iubesc fierbinte pe Hristos”.

Cuviosul Serafim de Sarov:

„Dar există o a treia pricină, şi, se poate spune, o pricină fără pricină, pentru care harul Sfântului Duh va îngădui câteodată să-l părăsească chiar pe omul purtător de Dumnezeu. Şi aceasta este chiar îngăduinţa lui Dumnezeu de a-i încerca numai pe cei mai întăriţi în harul lui Dumnezeu ca şi cu o nevoinţă deosebită pentru cununi deosebite: precum a fost şi cu însuşi Domnul nostru Iisus Hristos (...). Dumnezeiescul Pătimitor a binevoit a rosti: „Eli! Eli! Lama sabahtani?", însemnând în traducere: „Dumnezeul Meu, Dumnezeul Meu! Pentru ce M-ai părăsit?" (Matei 27: 46). Aşadar, această ispitire va fi îngăduită în întreg universul pe timpul antihristului, atunci când toţi sfinţii lui Dumnezeu şi Sfânta Biserică a lui Hristos, alcătuită numai din aceştia, vor fi lăsaţi aparent fără apărarea şi ajutorul lui Dumnezeu.

Nelegiuiţii însă vor triumfa şi se vor înălţa asupra lor până într-atât, încât însuşi Domnul Dumnezeul Sfântul Duh, văzând suferinţa lor cumplită, a profeţit:

unde este răbdarea şi credinţa sănţilor?! (cf. Apoc. 13: 10; 14: 12). Ispite la fel de cumplite sunt îngăduite şi vor fi îngăduite până în timpurile de pe urmă asupra celor mai mari sfinţi şi sfinte ale lui Dumnezeu pentru a încerca nemărginita lor credinţa întru Hristos şi pentru încununarea lor cu mari daruri, de neînchipuit pentru mintea omenească, în timpul ce va să vie şi a vieţii Veacului Viitor (cf. Apoc. 20: 4 – 6, cel ce citeşte să înţeleagă!)".

Extras din amintirile E.I. Motovilova, după însemnările soţului ei, N.A. Motovilov, despre Cuviosul Serafim:

În anul 1903, în timpul sărbătorilor de la Sarov, viitorul arhiepiscop Arsenie (Jadanovski, 1875 – 1937) a primit de la E.I. Motovilova extrasul din însemnările soţului ei despre preacuviosul Serafim, păstrate ulterior în arhiva ieromonahului Serafim (Orlov, f1975).

Textual, el se aseamănă cu Marea taină din Diveevo şi cu textul apărut sub titlul Antihrist şi Rusia. Reproducem integral acest text: „Vor fi asemenea vremuri, spune părintele Serafim, când nelegiuirea arhiereilor ruşi va întrece nelegiuirea arhiereilor greci de pe timpul Împăratului Teodosie cel Tânăr (vezi

Minei, 4 august, Pomenirea celor şapte tineri din Eres) şi se vor împlini cele prezise: «Se apropie oameni de mine care cu buzele şi limba lor mă cinstesc, iar inimile lor stau departe de Mine. Dar în zadar mă cinstesc, propovăduind învăţături omeneşti».

Că sub pretextul progresului bisericesc şi creştinesc, întru satisfacerea trebuinţelor acestei lumi, vor schimonosi şi falsifica dogmele (învăţătura) şi tipicul Sfintei Biserici, uitând că acestea îşi au începutul de la însuşi Domnul Iisus Hristos, care i-a învăţat şi le-a poruncit ucenicilor Săi, Sfinţii Apostoli (...): Mergând, învăţaţi toate ne amurile, botezându-le în numele Tatălui şi al Fiului şi al Sfântului Duh (Matei 28: 19). De atunci şi până astăzi s-au păstrat şi au ajuns până la noi canoanele şi tradiţiile Sfinţilor Apostoli, care au fost explicate şi confirmate definitiv o dată şi pentru totdeauna de către Sfinţii moştenitori – Sfinţii Părinţi, povăţuiţi de Sfântul Duh la cele Şapte Soboare Ecumenice. Vai de cel care va scoate sau va adăuga un cuvânt – spune părintele Serafim. Biserica noastră nu are nicio pată; vai şi amar de cel care va cuteza să introducă oarecare schimbări în Slujbele bisericeşti şia în pravilele acelei Biserici, care este

stâlpul şi temelia Adevărului şi despre care însuşi Mântuitorul a spus că nici porţile iadului nu o vor birui; adică ea va dăinui neschimbată până la sfârşit – până la cea de-a Doua Venire.

Orice încercare de a introduce, chipurile, perfecţionări, schimbări în canoanele şi învăţătura Sfintei Biserici înseamnă erezie. Orice încercare de a înfiinţa o altă Biserică, bazată pe gândirea omenească, este abatere de la poruncile Duhului Sfânt şi este hulă împotriva Duhului Sfânt, care nu va fi iertată în veac. Aşa au procedat şi vor proceda toţi cei care s-au rupt de la unitatea Sfintei Biserici Apostoleşti, despre care Apostolul Pavel spune: Pentru că unii ca aceştia sunt apostoli mincinoşi, lucrători vicleni, care iau chip de apostoli ai lui Hristos. Nu este de mirare, deoarece însuşi satana se preface în înger al luminii. Nu este deci lucru mare dacă şi slujitorii lui iau chip de slujitori ai dreptăţii, al căror sfârşit vă fi după faptele lor (II Cor, 11: 13 – 15).

Pe această cale vor merge arhiereii pământului rusesc şi clerul, şi mânia lui Dumnezeu îi va surpa. Iisus Hristos ieri, astăzi şi în veac acelaşi este şi învăţăturile poruncilor şi aşezămintelor Sale sunt întărite de El o dată şi pentru totdeauna fără

schimbări, pentru că acesta este adevărul, adus din Ceruri de către însuşi Fiul lui Dumnezeu. Ştiinţele, învăţăturile omeneşti trebuie să fie supuse modificării în procesul dezvoltării şi perfecţionării lor, dar învăţătura dumnezeiască dată nouă nu poate fi schimbată de către oameni, precum neschimbător este însuşi Dumnezeu, care a întemeiat Sfânta Biserică şi Tainele sale de aceea, spune părintele Serafim, aici nu este loc pentru filosofări omeneşti. Din care cauză Apostolul a şi spus: Dar chiar dacă noi sau un înger din cer vă va vesti altă Evanghelie decât aceea pe care v-am vestit-o – să fie anatema (Gal.

Arhimandritul Nectarie (Moulatsiotis) din Grecia:

„Pe vremurile lui antihrist, creştinii vor fi supuşi la chinuri dintre cele mai crunte şi feroce, pentru a-i obliga să se dezică de credinţa lor. Din această cauză, înainte de apariţia lui antihrist, pe pământ iarăşi vor veni prorocii Ilie şi Enoh. Ei vor fi păstori ai turmei lui Hristos, de la ei creştinii vor primi putere pentru a nu-l urma pe antihrist. Apoi antihrist va porni cea mai înfricoşătoare prigoană, dintre toate câte au mai fost asupra creştinilor şi a Bisericii lui Hristos.

Această prigoană e descrisă de Sfântul Evanghelist Ioan Teologul în Apocalipsă (12: 1 – 4) cu

cele mai relevante cuvinte. Această prigoană nu va fi numai împotriva credinţei Ortodoxe, ci va fi o încercare a antihristului şi a slugilor lui de a schimba semnificaţia vieţii Ortodoxe, va fi o urmărire sângeroasă. Foarte mulţi creştini vor fi chinuiţi. Aceasta va fi cea mai mare şi ultima prigoană a creştinilor. Părinţii Bisericii spun că nu numai mirenii care au primit pecetea lui antihrist vor permite această prigoană, dar şi preoţimea care a primit pecetea lui. Preoţimea îl va ajuta pe antihrist, după cum menţionează părintele Haralamb Vasilopoulos în cartea sa despre antihrist, prin faptele lor omeneşti şi duhovniceşti pe care le vor oferi antihristului. Ei vor deveni aliaţii lui antihrist în prigoanele asupra episcopilor credincioşi, asupra preoţilor şi mirenilor. Cu ajutorul autorităţilor bisericeşti, predicile vor fi folosite în scopul pregătirii membrilor Bisericii pentru acceptarea lui antihrist. Şi cei care nu se vor supune ordinelor lui antihrist vor fi supuşi unor chinuri nesfârşite. Sfinţii Părinţi ai Bisericii spun că mucenicii din vremea lui antihrist se vor proslăvi în împărăţia lui Dumnezeu ca cei mai Mari mucenici şi sfinţi ai tuturor veacurilor".

Fericita Matrona Dimitrievna Mironova (1881 –

1952): Apoi vor veni alţii, şi va fi mai rău decât a fost! Cât de milă îmi este de voi. Veţi trăi până în timpurile cele de pe urmă. Viaţa va fi tot mai rea şi mai rea. Apăsătoare. Va veni timpul când vi se va pune în faţă crucea şi pâinea, spunându-vă: „Alegeţi!” „Noi alegem crucea”. „Maică, dar cum se va putea trăi atunci?” Ea: „Noi ne vom ruga, vom luă puţin pământ, vom face cocoloaşe, ne vom ruga lui Dumnezeu, le vom mânca şi vom fi sătui”. „Fără de război veţi muri cu toţii, vor fi multe jertfe, toţi morţii vor zăcea pe pământ. Şi iată ce vă mai spun: seara veţi fi cu toţii pe pământ, la suprafaţă, iar dimineaţa, trezindu-vă, toţi veţi dispărea sub pământ. Fără război merge războiul”.

Schimonahia mucenita Macaria (1926 – 1993): „Cine este al lui Dumnezeu, acela nu-l va vedea pe antihrist. Multora li se vor deschide căile, unde să meargă, unde să plece. Dumnezeu ştie cum să-i ascundă pe ai Săi, nimeni nu-i va găsi”.

Prorocia Cuviosului Kuksa al Odesei

Schiegumenul Kuksa al Odesei (1875 – 1964) a fost canonizat în 1994. „Nu peste mult timp va avea loc Sinodul Ecumenic, numit „sfânt”. Însă acest Sinod nu va fi cel de-al optulea, fiind o adunătură de necredincioşi. În cadrul lui toate credinţele se vor uni

în una. Posturile vor fi anulate, călugăria anulată, călugărilor şi episcopilor li se va permite să se căsătorească, iar preoţilor, să se recăsătorească. Noi însă nu trebuie să acceptăm aceste schimbări. Stilul nou va fi introdus în toată Biserica Universală.

Fiţi vigilenţi! Străduiţi-vă să mergeţi la Bisericile lui Dumnezeu acum, cât ele sunt încă ale noastre. Va veni timpul când nu le vom mai putea frecventa. Numai cei aleşi vor înţelege ce se întâmpla. Pe oameni îi vor obliga să se ducă la biserica apostată, însă nu trebuie să mergem într-acolo în niciun caz. Vă rog, staţi în credinţa ortodoxă până la ultima suflare şi vă veţi mântui".

Apostolul Varnava (f 76):

„Se cuvine să fim cu luare aminte la zilele de pe urmă. Căci tot timpul vieţii noastre petrecut în credinţă nu ne va fi de niciun folos dacă nu vom urî neadevărul şi ispitirile ce au să vină, după cum ne învaţă Fiul lui Dumnezeu: Să ne împotrivim oricărui neadevăr şi să-l urâm pe el. Aşadar, urmăriţi cu multă băgare de seamă faptele căilor răului. Voi nu trebuie să vă îndepărtaţi de alţii, ca şi cum aţi fi de acum îndreptăţiţi; dar, adunându-vă împreună, cercetaţi ce este cuviincios şi folositor pentru toţi apropiaţii voştri.

Căci spune Scriptura: Vai de cei care se cred înţelepţi şi sunt plini de înţelepciune în ochii lor”.

Profeţia Sfântului Metodie, arhiepiscopul Patarelor, care a pătimit în anul 310 d. Hr

„La şapte mii de la facerea lumii, se vor ridica ismaeliţii şi agarenii, adică cei ce se trag din Agar şi din Ismail, care sunt turci şi vor înconjura zidurile cetăţii Vizantiei (Constantinopolul), şi vor adună toate neamurile în cetatea de pe şapte munţi. Câtă urgie când te va înconjura mulţimea de oameni, şi te vor stăpâni ca pe un lucru de nimic, şi zidurile cele frumoase vor cădea ca un smochin putred şi va călca pruncul asupra ta, adică Ismail. Şi va pune asupra ta sceptrul?

Şi va pune mâinile lui pe sfintele lui Dumnezeu jertfelnice? Şi cele sfinte nu le va primi, ci le va da fiilor pierzării. Iar după aceea se va ridica şarpele cel adormit, şi va bate pe prunc şi haina lui cea împărătească îmbrăcând-o, numele lui se va slăvi intru bune vestiri. Iar fiii pierzării întărind războiul, vor da feţele lor către apusul soarelui. Şi vai de tine cetate de pe şapte munţi! Va da şarpele cel adormit moarte cuvioasa, şi va stăpâni asupra cetăţii, de pe şapte munţi neamul cel plăviţ cincisprezece ani.

Şi vor da în ea şi vor mânca din ea mulţi spre izbândirea sfintelor. Şi vor stăpâni la răsărit trei purtători de grijă, şi la apus oarecare purtători de grijă (Germania), şi cu el împreună se vor scula şapte lupi, la fel de sălbatici (care sunt cele şapte puteri).

Lupi se înţelege, unde este neamul cel biruitor. Şi vor bate pe ismaeliteni şi-i vor goni până la colonie, care se înţelege că este locul mutării. Şi vor turba neamurile cele de acolo, care sunt ascultătoare credinţei lor, şi-i vor împărţi cu grabă şi mânie. Partea cea dintâi va ierna la Efes, a doua parte la Măgulinii, a treia parte la marginea ţărmului mării la Pergam (lângă Smirna) şi a patra în Bitinia. Şi vor înşiră vase multe pe apă, şi vor călca hotarele ei. Atunci se vor tulbura popoarele care şed în unghiurile Ostrovului, şi se va ridica Filip cu 18 limbi (state), şi se vor aduna la Constantinopol şi vor porni război cum nu a mai fost vreodată. Şi vor alerga pe uliţele cetăţii şi multă vărsare de sânge se va face, încât va curge sângele că pâraiele; şi se va tulbura marea până în adânc".

PROFEŢIA UNUI ANONIM (1054 D.HR.)

A 1. Un mare război european.

2. Înfrângerea Germaniei, distrugerea Rusiei şi Austriei.

3. Înfrângerea turcilor de către greci.

4. Întărirea turcilor peste popoarele occidentale şi înfrângerea grecilor de către Agar.

5. Măcelul popoarelor ortodoxe.

6. Şi mare nelinişte a popoarelor ortodoxe.

7. Invazia celor 6 armate străine în Marea Adriatica. Cele care pregătesc iadul celor ce locuiesc pe pământ.

8. Un semn mare către agareni (turci).

9. Un nou război european.

10. Unirea popoarelor creştine contra Germaniei.

11. Înfrângerea galilor de către Germania.

12. O revoluţie a inzilor şi ruperea lor de Anglia.

13. Anglia este limitata la Saxonia.

14. Înving popoarele ortodoxe şi distrugerea generală a agareni lor (turcilor) de către ortodocşi.

15. Neliniştea lumii.

16. Deznădejde generală pe pământ.

17. Bătălia a şapte state în Constantinopol. Un măcel de trei zile şi trei nopţi. Biruinţa celui mai mare stat contra celor 6 state.

18. Alierea celor 6 state contra celui de al şaptelea stat; trei zile şi trei nopţi măcel.

19. Oprirea războiului de către un înger şi

predarea oraşului grecilor.

20. Revenirea latinilor (romano-catolicilor) la credinţa cea dreaptă ortodoxă.

21. Prigonirea credinţei ortodoxe de la Răsărit până la Apus.

22. Frica şi spaimă acestora provocată de barbari.

23 Destituirea papei şi proclamarea unui patriarh peste toată Europa.

24. În 55 de ani sfârşitul necazurilor. Iar al şaptelea nu este necăjit, nu este exilat, revenind în braţele mamei celei iubitoare (Biserici).

Aşa va fi şi aşa se va petrece.

Amin. Amin. Amin.

Eu sunt Alfa şi Omega.

Începutul şi sfârşitul.

La sfârşit vor fi o turmă şi un pastor din credinţa ortodoxă.

Aceasta se va întâmpla.

Amin. Amin. Amin. (Robul lui Hristos – Adevăratul Dumnezeu)

Profeţia a fost scrisă de un anonim, aşadar de cineva care din modestie nu a dorit să-şi facă cunoscut numele său. Deja primele 8 semne ale profeţiei sau

împlinit cu multă exactitate, după cum vom relata în continuare. A mai rămas împlinirea restului de semne. Deci descoperim în al 9-lea semn şi în continuarea biruinţei ortodoxe, lupta dintre ruşi şi turci, şi măcelul general al turcilor.

Neliniştea lumii, care urmează este lesne de interpretat fiindcă războiul va fi descoperit în desfăşurare. Iar după ocuparea Constantinopolului, după cum vedem şi din profeţiile precedente, descurajarea oamenilor se va generaliza, şi aici se are în vedere, în mod evident, utilizarea armelor nucleare. Semnul 17 prezice biruinţa ruşilor contra statelor din Apus în lupta de la Constantinopol. Urmează alianţa celor 6 state din Apus contra ruşilor. Acest război va fi crunt cu un măcel nemaivăzut; războiul va înceta prin intervenţie dumnezeiască. Papa urmează să fie destituit.

Semnele care s-au îndeplinit sunt următoarele: 1) Un mare război european (1914). 2) Înfrângerea Germaniei şi distrugerea Rusiei (1917) şi a Austriei (1918). 4) Întărirea turcilor peste popoarele occidentale şi înfrângerea grecilor de către Agar (turci) (1922). 5) Măcelul popoarelor ortodoxe (1922). 6. Neliniştea creştinilor din cauza măcelului provocat

de turci. 7. Invazia celor şase armate străine în Marea Adriatica (1938 armata Italiană invadează Epirul), şi care pregătesc iadul celor care locuiesc pe pământ (1938 al doilea război mondial care a înghiţit milioane de oameni). 8) Un semn mare către agareni (perioadă de după cel de al doilea război mondial până astăzi când Turcia se consideră pe sine puternică (ocuparea Ciprului). 9) Un mare război european (probabil al treilea război mondial, care va începe din zona Bosforului şi care se va extinde până în Palestina. Semnele 10, 11, 12, 13, vor consutui evenimente înlănţuite, după cum au şi început a se îndeplini. Dacă considerăm semnul 10 că s-a îndeplinit cu alierea Germaniei cu Bulgaria şi România în timpul celui de-al doilea război mondial, că semnul 11 s-a adeverit cu înfrângerea Franţei de către Germania în primăvara lui 1940 şi că semnele 12 şi 13 reprezintă pierderea coloniilor de către Anglia, fapt care s-a întâmplat, atunci ne aflăm în ajunul semnului 14, prin urmare în ajunul unui război mondial. Dacă urmărim această serie de evenimente, atunci semnul 9 trebuie să reprezinte al doilea război mondial.

Urmărirea cu atenţie a împlinirii semnelor care ne-au fost profeţite nu lăsa loc de tăgăduire asupra

confirmării şi celorlalte semne care urmează, oricât de dureroase ar fi aceste evenimente pentru omenire. Oare cele două războaie mondiale nu au concentrat cruzimi nemaivăzute de sărmana omenire? Oare omul nu-şi „va veni în sine” ca să se pocăiască şi să meargă pe calea lui Dumnezeu? Exact contrar se întâmplă. Rezistenţa morală a omului a slăbit conţinu şi păcatul ia proporţii, şi ameninţă că să atragă încă şi pe cei aleşi, pentru că răul este cu mai multe capete, iar atacul puterilor întunericului se generalizează. Nu mai rămâne decât pocăinţa noastră curată şi neîntârziata. Pocăinţă, postul şi rugăciunea sunt singurele arme ale creştinului cu care poate să lupte ca să schimbe hotărârea lui Dumnezeu pentru multele înfricoşări care ne aşteaptă.

Sf. Scriptură şi istoria Bisericii noastre este plină de exemple unde Dumnezeu, ascultând rugăciunile fiilor Săi credincioşi, a schimbat hotărârea şi le-a dăruit mântuirea. Mântuirea Ninivei este un asemenea exemplu, fiindcă pocăinţă, rugăciunea şi postul locuitorilor au schimbat hotărârea lui Dumnezeu, de a distruge Ninive.

Şi astfel şi frecvenţele cereri ale credincioşilor pentru evitarea secetei, sau a altor primejdii şi

calamitaţi, care ar putea veni, în general au rezultatul scontat. Cu toate acestea este nevoie de pocăinţă sinceră şi de schimbarea modului de viaţă.

Pornind de la corelaţia şi paralelismul profeţiilor precedente, dar şi de la multe alte profeţii ale Vechiului şi Noului Testament, pe care nu le putem cuprinde pe toate în această lucrare, apare fără forţare concluzia că se aşteaptă:

a) distrugerea Turciei b) ciocnirile armate între Rusia şi armatele occidentale pe teritoriul Turciei, în preajma Constantinopolului, c) ciocnire ampla pe teritoriul Palestinei, d) distrugerea ruşilor şi mari distrugeri multor state. Turcia sprijinindu-se pe statele din Occident crede că este un semn mare, după cum prevestesc şi profeţiile.

„Un semn mare pentru agareni” (profeţia unui anonim). Aceasta va provoca cea mai mare nelinişte. Ură care exista de secole contra grecilor, ocuparea cu nemaivăzute grozavii pentru vremurile noastre, indiferentă pentru hotărârile organismelor internaţionale, probleme la graniţa cu Rusia, aversiuni crescânde fata de Grecia.

Aşadar cândva va ieşi din graniţele ei, când îşi va da pe fata cruzimile şi sălbăticiile care au fost comise

până astăzi împotriva tuturor popoarelor, dar mai ales împotriva poporului grec ortodox. Rusia care îşi va reglementa problemele interne şi externe, va merge împotriva turcilor, după cum ne informează multe din profeţii, şi-i va obliga pe turci la o retragere precipitată. Vezi profeţia unui anonim, cea de pe mormântul şi. Constantin cel Mare a lui Leon cel înţelept, Agatanghel, Cosma al Etoliei. „Înving popoarele ortodoxe şi distrugerea totală a agarenilor (turcilor) de către ortodocşi" (Profeţia unui anonim). „Urmează distrugerea Turciei şi apoi triumful Bisericii Apostolice" (Profeţia lui Agatanghel).

I mareară neamul cel plăviţ cu celelalte puteri într-o unire pe Ismael va zdrobi desăvârşit" (Profeţia de pe mormântul Sf. Constantin cel Mare).

După distrugerea Turciei de către ruşi, armatele ruseşti controlând marea Egee şi strâmtoarea Bosfor se vor îndrepta spre Siria şi Palestina, după cum ne spun alte profeţii din Vechiul Testament, înaintând prin aer şi pe mare.

Atunci coaliţia Occidentală nu va rămâne indiferentă faţă de această ameninţare a Rusiei. Occidentul va încerca cu ajutorul celor şase state ca să ocupe Constantinopolul şi să distrugă flota

rusească. Vor învinge ruşii, după cum fără greşeală s-a profeţit de multe veacuri. „Bătălia a şapte state în Constantinopol. Biruinţa celui mai mare stat contra celor şase state” (Profeţia unui anonim la 1054 d.Hr.).

Un timp se mijloceşte refacerea şi pregătirea puterilor occidentale şi încercarea de a rezolva paşnic problema ocupării Dardanelelor şi a Constantinopolului. „Vor încerca ca cel ce rezolvă cu condeiul, dar nu vor putea, de 99 de ori cu război şi odată cu condeiul” (Profeţia Sf. Cosma al Etoliei). Şi continuă Sf. Cosma: „Dacă problema se va rezolva cu război vor pătimi multe distrugeri”. Mai mult, după cum profeteste Metodie, vor hotărî pentru problema oraşului trei „împuterniciţi”, aşadar trei comisari ai mărilor puteri. Pentru aceasta şi Sf. Cosma al Etoliei zice: „Dacă vor cădea de acord cele trei puteri nimic nu va patimi”.

Cu toate acestea, ruşii, după ce vor stăpâni 5 sau 6 luni Constantinopolul nu vor accepta să-l predea şi, după cum profeteste Sf. Metodie, va pune în mişcare multe state din Europa Occidentală şi vor invada Asia Mică. Iar multe armate vor fi conduse în mijlocul teritoriului Greciei. În sfârşit 18 state se vor ciocni în Constantinopol. Căci va veni de la Apus Filip cel Mare

cu 18 limbi şi se vor bate atât de mult şi cumplit încât va curge sângele ca pâraiele şi apa Bosforului va fi ca sângele de roşie.

Atunci ruşii se vor retrage spre Palestina, unde după aceea organizându-se popoarele dimprejur va începe războiul distrugându-se unele pe altele; ca să se adeverească, după cum s-a scris, profeţiile Vechiului Testament, precum vom arăta în continuare.

Suntem datori să lămurim că distrugerea Rusiei şi ciocnirea armată din Palestina nu este aceeaşi cu lupta de la Armaghedon, a conflagraţiei mondiale de la sfârşit, când va fi desfiinţat statul lui Antihrist şi va urma triumful credincioşilor.

Iezechiel profeţeşte ca puterile care se vor ciocni în Palestina, vor veni din „hotarele de la miazănoapte" (Iez.38, 6), iar cele de la Armaghedon din „lumea întreaga" (Apoc.16, 14), aşadar din toate părţile lumii. „Şi i-a strâns la locul ce se cheamă în evre Rşte Armaghedon" (Apoc.16, 16). Vrednic de însemnat ca Armaghedonul va fi în Palestina, în muntele Carmel şi consuma cu a şaptea plaga din Apocalipsa.

Ce se profeţeşte aici este un conflict care are în frunte pe ruşi, şi constituie urmarea luptei din Constantinopol. El se alătura celui de-al treilea război

mondial, care va premerge în orice caz lui Antihrist. Cu aceasta sunt de acord toate profeţiile, şi ale să părinţi şi ale Vechiului şi Noului Testament. Astfel, înaintemergătorii lui Antihrist contribuie într-un mod inimaginabil la provocarea celui de-al treilea război mondial, precum şi a luptei de la Armaghedon, fiindcă astfel vor crede lui Antihrist mult mai uşor decât lui Dumnezeu.

Vom relata profeţia lui Iezechiel, aici existând în paralel profeţiile lui Isaia şi ale Apocalipsei. Toate acestea petrecându-se după adunarea evreilor din toate părţile lumii în Palestina. După cum este cunoscut de la anul 70 d.Hr. abia în 1948 s-a constituit statul evreu în Palestina. „Aşa zice Domnul: Iată, Eu sunt împotriva ta, God, prinţul lui Ros... şi în anii de pe urmă vei veni în ţara izbăvită de sabie, ai cărei locuitori au fost adunaţi dintr-o mulţime de popoare, în munţii lui Israel” (Iez.38, 8). Profeţia vorbeşte clar pentru rep atrierea evreilor în pământul strămoşesc. Şi profeţia continua. (Evenimentele acestea au fost scrise amănunţit la Iezechiel capitolele 31 şi 39). „Şi tu te vei ridica cum se ridica furtuna, şi te vei duce că norii, ca să acoperi tara, tu şi toată oastea ta şi multe popoare împreună cu tine. Şi vei pleca de la locul tău,

din hotarele de la miazănoapte, tu şi multe popoare împreună cu tine, toţi călări pe cai, tabăra mare şi oştire nenumărata, şi te vei împotrivi poporului Meu, împotriva lui Israel, ca un nor care acoperă pământul" (Iez. 38, 9, 15 – 16).

Descrierea este amănunţită, o armată foarte puternică, arme rapide că norii, în mod evident avioanele şi rachetele, iar provenienţa din armata de la miazănoapte. „Şi în ziua aceea când God va veni împotriva ţării lui Israel, zice DomnUL Dumnezeu, mânia Mea se va aprinde pe fata Mea… în ziua aceea va fi un mare cutremur în ţara lui Israel. Atunci vor tremura înaintea Mea peştii marilor". (Iez. 38, 18 – 2Ô). Aşadar se vor cutremura peştii mărilor, păsările cerului, animalele şi toate târâtoarele şi oamenii, iar stâncile se vor dărâma şi toate casele: „şi se vor prăbuşi munţii, stâncile se vor dărâma şi toate zidurile vor cădea la pământ". (Eventual occidentalii vor ataca pe ruşi cu arme nucleare în care vor pieri şi aceia evident.) „Şi voi chema împotriva lui toată frica, zice Domnul; sabia fiecărui om va fi împotriva fratelui său. Şi-l voi pedepsi cu moarte şi vărsare de sânge; voi vărsa asupra lui şi taberelor lui şi asupra multor popoare care sunt cu el, ploaie potopitoare şi grindina

de piatră, foc şi pucioasa. (Iez.38, 21 – 22).

Ruşii vor înfrunta acolo multe popoare cărora le va produce multă frică. Până la urmă va fi distrusă de o ploaie de foc şi de grindină de piatră. Aşadar bombele nucleare care vor veni dinspre Occident sau alte feluri de arme. Mai mult, capitolul 39 de la Iezechiel descrie şi curăţirea pământului Palestinei de nenumăratele cadavre ale ruşilor şi a celor dimpreună cu ei. În rezumat (Iez.39, 11 – 16) avem: În ziua aceea voi da lui Gog loc de mormânt, în Israel, în valea trecătorilor (Abarim), la răsărit de Marea Moartă, acolo voi îngropa pe Gog şi toată tabăra lui şi voi numi locul acela „valea taberei lui Gog”. Şapte luni îi va îngropa Israel ca să cureţe tara, tot poporul îi va îngropa.

Aceasta este în acord cu profeţia pentru sfârşitul ruşilor şi al treilea război mondial cu efecte distrugătoare în toate ţările lumii: America, Rusia, Europa, fiindcă în acord cu alte profeţii „oraşele vor ajunge pustii” (profeţia Sf. Cosma al Etoliei) şi profeţia lui Isaia. Oamenii vor fugi în munţi unde mai uşor se vor putea mântui.

„Şi a ars din pământ a treia parte, şi a ars din copaci a treia parte, iar iarba verde a ars de tot”

(Apoc.8.7)

Agatanghel – trăitor la „1273 în insula Rhodos. Este cea mai excepţionala profeţie despre România. Într-o vreme a circulat într-o carte, o ediţie restrânsă, dar adunată repede de o mână nevăzută, chiar şi din colecţiile particulare, pentru a nu se citi ceea Dumnezeu îi va da României. „În vremea aceea, (192Ô) va apărea în ţara aşezată pe Carpaţi până la Dunăre, ţara de la gurile Dunării, sau ţaraeupului, va apărea Fiul Omului încins cu sabia de arhanghel. Acesta va face o organizaţie numită Legheon, iar membrii acestei organizaţii vor fi persecutaţi, vor fi închişi, omorâţi la răspântii de drumuri, mulţi vor fugi peste hotare persecutaţi fiind de capul statului şi de poporul vrăjmaş lui Dumnezeu. Şi în timpul acesta tot poporul acesta de pe Carpaţi şi alte popoare vor intra în mare suferinţă, dar după o vreme, Maica Domnului şi Sfântul Ioan va aduna sângele lor în potire şi se va prezenta cu el în faţa tronului Fiului Său. Şi nu pentru vrednicia lor, ci pentru rugăciunile Maicii Sfinte, cei ce vor mai fi rămas vii vor fi scoşi afară din temniţe”.

Fraţilor, noi suntem obiectul acestei minuni! Ne cutremurăm gândindu-ne de atenţia care ni s-a dat, nu pentru vrednicia noastră, ci pentru rugăciunile Maicii;

e un dar special pe care Maica Domnului îl face neamului nostru, să mijlocească la Fiul ei rugăciuni pentru noi, pentru condiţia noastră. Noi am fost obiectul acestei minuni, pe noi ne-a scos Maica Domnului din închisoare! Şi socotesc eu că nu ne-a scos la întâmplare. Deci până la eliberarea noastră noi am futut să urmărim împlinirea acestei prorocii care este pe 7ÔÔ de ani, 1273973. Rămâne să se împlinească această ultimă parte a prorociei, care continuă: „Şi atunci va porni de pe culmile acestei ţări o acţiune de încreştinare a tuturor neamurilor”, şi aici noi ne-am cutremurat. Iată deci misiunea neamului nostru, iată harul pentru care Maica Domnului a intervenit. Noi nu suntem decât nişte mărturisitori; din punct de vedere biologic suntem terminaţi, dar din punct de vedere spiritual avem datoria de a lăsa nişte mărturii pentru generaţiile care ne urmează, şi dumneavoastră, care sunteţi tineri, vă revine o misiune extraordinară, şi trebuie să vă pregătiţi foarte serios pentru acest act de jertfă pe care va trebui să-l prestaţi în faţa lumii întregi.

Dacă noi am avut misiunea să mărturisim aici, deşi în toată lumea s-a răspândit despre aceasta, dumneavoastră va trebui să preluaţi această ştafetă

pe plan mondial, şi iată, zic eu că bătălia deja a început. Orice minune este contestată, pentru că mărturisitorul nu vorbeşte de la sine, el este un investit haric şi săvârşeşte un act de continuitate. Niciodată apostolii, mai pe urmă ucenicii lor, şi episcopii şi preoţii, nu s-au auto-investit; ei au primit investitura invocându-se asupra lor harul special al preoţiei.

Când Dumnezeu alege, rânduieşte mai bine zis, ca cineva să realizeze şi din punct de vedere social o lucrare în planul istoric, îl pregăteşte încă din pruncie, în chip potenţial el posedă nişte daruri pe care le dezvoltă, îşi dă seama de ele, le face să ajungă la formele cele mai înalte, şi putem să ne dăm seama de ce toţi care au fost pe linia aceasta a mărturisirii, de ce n-au cedat în faţa tuturor adversităţilor şi adversarilor, văzuţi şi nevăzuţi: pentru că aveau conştiinţa misiunii pe care trebuiau să o îndeplinească. Şi fără intenţia de a denigra sau minimaliza meritele altora din punct de vedere intelectual, artistic, organizatoric; toate acestea, dacă nu sunt puse în slujba adevărului pe linia descendentă, servesc altcuiva. Dumnezeu nu ia darurile cu care ne-a investit, dar tu le oferi altcuiva.

Şi atunci tot ce ţi-a dat Dumnezeu se întoarce împotriva ta. Noi avem certitudinea că nu suntem în afara harului pentru faptul că ori de câte ori am făcut această mărturisire a adevărului ni s-au opus cei care n-au putut să-şi justifice actele pe care le-au săvârşit. În numele cui vorbesc ei? Domnul Trifan avea un cuvânt: „cui slujeşti”?

După martiriul Sfântului Arhidiacon Ştefan, creştinii s-au răspândit şi au trecut dincolo de hotare, propovăduind Evanghelia. Deci această risipire determinată de prigoana care începuse, a făcut să se împânzească lumea cu cuvântul Adevărului, a fost o împrăştiere a seminţei, vântul care a purtat pe aripile lui polenul pentru a fecunda şi celelalte suflete să rodească în Hristos toate neamurile. Să aducem neamul la Biserpcă! Atunci se liniştesc toate, şi vin şi celelalte binecuvântări: „Căutaţi mai întâi Împărăţia lui Dumnezeu şi dreptatea Lui, şi toate celelalte vi se vor adăuga vouă”.

prorociile cuviosului lavrentie (al

CERNIGOVULUI), despre ultimele timpuri. Este o profeţie cutremurătoare, sugestivă, explicita despre ceea ce va să se întâmple… Ideea este că noi cei de azi vom prinde toată această nebunie, dacă dăm

crezarea profeţiei. Şi de ce nu i-am da dacă are atâta acurateţe?! Un cunoscător într-ale istoriei i-ar da crezare.

Stareţul Lavrentie, cel ce dobândise din belşug Duhul lui Dumnezeu, vorbea adesea cu fiii săi duhovniceşti despre ultimele timpuri, prevenindu-i că trebuie să fie atenţi şi veghetori, deoarece Antihristul este aproape.

Părintele spunea că va fi un război a toată lumea, încât nimeni şi nimic nu va rămâne, decât doar prin văgăuni.

Se vor lupta şi vor rămâne doar două sau trei state şi vor hotărî: „Haideţi să alegem un singur împărat pentru toată lumea. Şi îl vor alege”.

În ultimele timpuri, adevăraţii creştini vor fi deportaţi, iar bătrânii şi neputincioşii vor fugi după dânşii.

Despre Antihrist, stareţul, luminat de Duhul Sfânt, spunea: „Va veni timpul când vor umbla după semnături pentru un singur împărat pe pământ. Şi toţi oamenii vor fi înscrişi. Vor merge prin case, iar acolo vor fi soţul, soţia, copiii. Atunci soţia va încerca să-şi convingă soţul: «Hai să semnăm, avem copii, doar nu le vei mai putea cumpăra nimic». Dar soţul va spune:

«Tu fă cum vrei, dar eu sunt gata să mor şi pentru Antihrist nu voi semna»”.

Iată ce tablou cutremurător oferă viitorul!

„Va veni timpul, spunea cuviosul părinte Lavrentie, când şi bisericile închise vor fi restaurate nu numai în exterior, dar vor fi amenajate şi în interior. Vor auri cupolele bisericilor şi ale clopotniţelor. Iar când vor încheia totul, va veni acel timp când se va înscăuna Antihristul. Rugaţi-vă ca Domnul să ne dea timp să ne întărim pentru că ne aşteaptă vremuri înfricoşătoare. Şi vedeţi cu câtă viclenie se pregăteşte totul? Toate bisericile vor fi mai frumoase ca niciodată, dar nu va putea intra nimeni în acele biserici.

Antihrist se va încorona ca împărat la Ierusalim într-o splendidă biserică cu participarea preoţilor şi a Patriarhului.

Orice om va putea veni şi plecă din Ierusalim fără niciun fel de oprelişti. Să vă străduiţi să nu mergeţi pentru că totul va fi spre ademenire şi înşelare.

Antihrist se va trage dintr-o fată evreică desfrânată, având douăsprezece generaţii de desfrânare. Copilul va fi foarte capabil şi deştept, mai

ales de atunci de când, fiind foarte mic, de doisprezece ani, plimbându-se cu mama lui prin grădină, se va întâlni cu satana, care ieşind din însăşi bezna întunericului, va intra în el. Băiatul se va cutremura de frică, dar satana îi va spune: «Nu te teme, te voi ajuta». Din acest copil se va coace în chip de om Antihrist.

La încoronarea lui când se va citi Simbolul de credinţă, el nu va permite să fie citit corect: unde vor fi cuvintele «Iisus Hristos, Fiul lui Dumnezeu» se va recunoaşte numai pe sine.

Atunci Patriarhul va exclama: «Acesta este Antihrist!» şi Patriarhul va fi ucis.

La încoronare Antihrist va purta mănuşi şi când le va scoate, pentru a-şi face cruce, Patriarhul va observa că la degete nu are unghii, ci copite, lucru ce îl va încredinţa că este Antihrist.

Vor veni din cer prorocii Enoh şi Ilie, care vor spune tuturor că a venit Antihrist: «Acesta este Antihrist, să nu credeţi în el». Acesta îi va ucide pe proroci, dar aceştia vor învia şi se vor înălţa la cer”.

Monahia Evlampia, în casa căreia a trăit sfântul, în timp ce mănăstirea era închisă, a păstrat în amintire următoarele: „Era în anul 1939.

Părintele a discutat o noapte întreagă. Nu am putut să pricep cu cine a discutat. Nu am îndrăznit să intru şi să văd. Dimineaţa părintele a spus: «Maică, am avut musafiri şi tu ai fost martoră». Atunci am întrebat: «Pe cine?». Stareţul a răspuns cu bucurie: „Prorocul lui Dumnezeu Ilie şi dreptul Enoh. Ei au discutat cu mine despre ultimele încercări ale lumii, despre Rusia, despre împăratul ortodox şi despre Antihrist. Ei au mai spus că va veni să stea de vorbă cu mine Sfântul Apoştol şi Evanghelist Ioan Teologul»”.

În anul 1949, noaptea, sfântuhstareţ Lavrentie s-a învrednicit de vizita Evanghelistului Ioan Teologul. Era pe data de 26 septembrie pe stil vechi. Ei au discutat aproape şapte ore. Sfântul Evanghelist a completat cele spuse de prorocul Ilie şi dreptul Enoh şi i-a mai spus şi despre arătarea Crucii Domnului, despre învierea morţilor şi înfricoşata judecată a lui Hristos.

Antihrist va cunoaşte toate vicleniile diavoleşti şi va face false minuni. Pe el îl va asculta şi îl va vedea, în acelaşi timp, întreaga lume. Sfântul lui Dumnezeu, mărturiseau arhiepiscopul Simon, arhiepiscopul Teodosie, episcopul Iacob şi arhimandritul Teofan,

spunea: „Fericit şi preafericit va fi omul care nu va dori şi nici nu va vedea faţa spurcată a lui Antihrist. Cine va vedea şi va asculta cuvântul hulitor de Dumnezeu a lui Antihrist, făgăduinţele pentru toate bunurile pământeşti, acela va fi ademenit şi va merge cu închinăciune înaintea lui şi împreună cu el va pieri şi va arde în focul cel veşnic”.

Ei l-au întrebat pe părintele: „Cum vor fi toate acestea?”. Stareţul a răspuns cu lacrimi: „În locurile cele sfinte va fi necurăţia pustiirii şi se vor arăta mârşavii ademenitori ai lumii care vor înşela oamenii ce s-au lepădat de Dumnezeu şi care vor săvârşi false minuni. După ei se va arăta Antihrist şi toată lumea îl va vedea deodată”. Părinţii l-au întrebat pe sfânt: „Unde? În locurile sfinte? În biserică?”. Cuviosul a răspuns: „Nu în biserică, ci în fiecare casă. În colţul unde stau acum sfintele icoane vor sta maşini ademenitoare, care vor înşela oamenii. Mulţi vor spune: trebuie să vedem şi să auzim noutăţile. În aceste noutăţi se va arăta Antihrist”.

„Pe oamenii răi îi va însemna cu peceţi. Creştinii vor fi urâţi. Vor începe ultimele prigoane împotriva sufletului creştinesc care va refuza pecetea satanei. Prigoanele vor începe la Ierusalim, iar apoi în toată

lumea se va vărsa ultima picătură de sânge pentru Numele Mântuitorului nostru Iisus Hristos. Dintre voi mulţi vor vedea acele timpuri înfricoşătoare.

Peceţile vor fi în aşa fel încât se va vedea cine a primit-o şi cine nu. Creştinul nu va mai putea nici cumpăra şi nici vinde nimic. Dar nu vă întristaţi: Domnul nu îi va lăsa pe fiii Lui... Nu trebuie să vă temeţi! Biserici vor fi, dar creştinul ortodox nu va putea să intre, deoarece acolo nu se va mai aduce jertfa nesângeroasă a lui Iisus Hristos, căci acolo va fi adunătură „satanică”.

Pentru această fărădelege, pământul va înceta să mai rodească, iar din cauza lipsei de ploaie se va crăpa peste tot; vor fi asemenea crăpături încât omul va putea cădea în ele. Creştinii vor fi omorâţi sau deportaţi în locuri pustii. Dar Domnul îi va ajuta şi îi va hrăni pe urmaşii Săi.

Evreii, de asemenea, vor fi adunaţi într-un singur loc. Unii evrei, care au trăit cu adevărat după Legea lui Moise, nu vor primi pecetea lui Antihrist. Ei vor aştepta momentul şi vor fi atenţi la problemele lor. Ei ştiu că strămoşii lor nu L-au recunoscut pe Hristos că Mesia, dar Dumnezeu le va deschide ochii şi nu vor primi pecetea satanei, ci vor recunoaşte pe Hristos şi

vor împărăţi cu Hristos.

Toţi oamenii slabi vor merge după satana şi când pământul nu va mai rodi, oamenii vor veni la dânsul săle dea pâine, iar el va spune: „Pământul nu dă pâine. Eu nu pot face nimic”.

De asemenea, nu va fi nici apă, căci toate râurile şi lacurile vor seca. Această nenorocire se va prelungi trei ani şi jumătate, dar de dragul aleşilor Săi, Domnul va scurtă aceste zile. În acele zile încă vor mai fi luptători puternici, stâlpi ai Ortodoxiei, care vor fi sub înrâurirea rugăciunii lui Iisus. Domnul îi va acoperi cu harul Său atotputernic şi nu vor vedea acele false semne, care vor fi pregătite pentru toţi oamenii.

Repet încă o dată că nu se va putea merge la acele biserici, pentru că nu va fi harul în ele.

O soră, ascultând această discuţie, a întrebat: „Cum va fi? Nu aş vrea să ajung acele timpuri!”. „Tu eşti tânără ai putea să aştepţi”, a spus stareţul. „Este înfricoşător!”. „Dar tu să alegi una din două: cele pământeşti sau cele cereşti”. „Va fi război, a continuat părintele şi unde va fi război, acolo oamenii nu vor mai fi. Înainte de acest război, Domnul va trimite oamenilor slabi unele boli şi ei vor muri. În timpul lui Antihrist nu va fi moarte.

Al treilea război mondial nu va fi pentru pocăinţă, ci pentru distrugere”.

Sora a spus: „Este bine că va fi război, pentru că unii vor fi trecuţi în rândul mucenicilor”.

Părintele a replicat: „Nu, dacă cei credincioşi vor fi udaţi cu sânge, atunci se vor număra cu mucenicii, dar dacă vor fi necredincioşi, atunci vor merge în

„Pot să şi piară unii”, a spus sora.

Iad”.

Dar părintele a răspuns: „Pe cei slabi, Dumnezeu îi va lua, iar alţii se vor curăţa prin boli. Unii, care la război îşi vor înmuia păcatele lor în sânge, vor fi număraţi cu mucenicii. Iar pe cei mai puternici, Domnul îi va lăsa să se întâlnească cu El. Până ce nu se va întregi cu cei ce se mântuiesc numărul martorilor lui Dumnezeu, pustiit prin căderea unei părţi a îngerilor, Domnul nu va veni la judecată.

Dar în ultimul timp Domnul îi va trece în ceaţa îngerilor şi pe cei vii, înscrişi în cartea vieţii.

„Restaurarea bisericilor va continua până la venirea lui Antihrist şi pretutindeni va fi o frumuseţe nemaipomenită, spunea stareţul. Iar voi să fiţi cumpătaţi cu reparaţiile la biserica noastră, mai ales privind partea exterioară. Rugaţi-vă mag mult,

mergeţi la biserică. mai ales la Diturghie, la care se aduce jertfa nesângeroasă pentru păcatele întregii lumi. Spovediţi-vă şi împărtăşiţi-vă mai des cu trupul şi sângele lui Hristos şi Domnul vă va întări.

Domnul este milostiv: acei evrei care vor refuza să primească pecetea lui Antihrist şi vor striga că aceasta este o înşelătorie iar nu Mesia, se vor mântui”.

Părintele discuta cu ierodiaconul Gheorghe, plângea cu amar şi spunea: „Multă preoţime va pieri în timpul lui Antihrist”. Părintele Gheorghe i-a spus: „Cum să fac să nu pier, doar eu sunt diacon?”. Părintele a răspuns: „Nu ştiu”. Atunci diaconul a început să plângă şi căzând la picioarele stareţului îl imploră să se roage pentru el, pentru a se feri de iad. Stareţul s-a rugat şi a spus: „Bine, aşa va fi, te vei îmbolnăvi de cap şi vei intra în împărăţia cerurilor”.

Cele spuse de stareţ s-au împlinit. Noi îl ştiampe acest diacon de la Lavră Peşterilor din Kiev. Era un călugăr foarte virtuos. Deodată s-a îmbolnăvit de cap şi în scurt timp a murit.

Părintele plângea deseori cu lacrimi: „Este plin iadul cu sufletele oamenilor... Şi întind şi pe pământ iadul. Toţi demonii vor ieşi şi vor fi în oamenii care nici

nu îşi fac cruce, nici nu se roagă, ci doar ucid oameni. Iar uciderea este întâiul păcat. Demonii se vor strădui să ademenească cât mai mulţi oameni cu acest păcat”.

Evenimentele premergătoare lui Antihrist.

Şapte peceţi şi şapte trâmbiţe. Merita citit pentru că are nu numai încărcătura mistica, ci şi istorică. Apocalipsa este prin excelenţă cartea care ne descrie amănunţit atât evenimentele cosmice care vor premerge, cât şi evenimentele care vor urma arătării lui Antihrist. Evenimentele acestea nu sunt alegorice, ci reale.

Deci cele opt peceţi sunt pedepse pedagogice prin care Dumnezeu întăreşte propovăduirea Evangheliei până la sfârşitul veacurilor. Astfel prima pecete reprezintă întreaga predica a Evangheliei până la sfârşitul lumii, a doua pecete toate războaiele, a treia pecete foametele (vezi Apoc. 6, l-17).

Conţinutul peceţii a şaptea este alcătuit dintr-un şir de şapte trâmbiţe, din care şase reprezintă venirea plăgilor, mult mai grele şi mai groaznice decât cele descrise în cele şase peceţi.

Aşadar, sunt expuse ca o măsură pedagogica către omenirea necredincioasa, mai drastice decât primele, pentru ca să îndrepte pe omul abătut spre

pocăinţă şi mântuire. Pe scurt conţinutul celor şapte trtmbite, care sunt descrise admirabil în Apocalipsa în cap.8, este următorul:

La prima trâmbiţă este descrisa arderea a o treime din pământ, a o treime din copaci, şi iarba verde a ars-o de tot. „Şi a ars din pământ a treia parte, şi a ars din copaci a treia parte, iar iarba verde a ars-o de tot” (Apoc.8, 7).

Conţinutul profetic şi de avertisment al primei trâmbiţe se împlineşte exact cu incendierea catastrofală a lumii, a pădurilor şi îndeosebi în ţara noastră (Grecia). Şi astfel şi profeţia Sf. Cosma al Etoliei este în deplin acord cu Apocalipsa, dar şi confirmată. „Oamenii vor săraci fiindcă nu vor avea dragoste de natura”. Într-adevăr nu ne simţim mai săraci în oraşele superaglomerate fără verdeaţă?

La a doua trâmbiţă este descrisă contaminarea a o treime din mari, a o treime din peşti şi a o treime din corăbiile de pe mare (Apoc.8, 8 – 9). După cum ne este cunoscut, evenimentele descrise corespund realităţilor de astăzi, precum este recunoscută contaminarea mărilor, distrugerea peştilor şi descompunerea navelor, urmare a crizei navale mondiale. Dezastrul,

aici ca şi la prima tarmbita, nu este integral, fiindcă are un caracter curat pedagogic.

La a treia trâmbiţă este descrisă contaminarea a o treime din râuri şi ape, de steaua Absintos, şi moartea multor oameni ca urmare a acestei contaminări. Toţi suferim zbuciumul, dar şi contaminarea peste măsură de la Cernobîl, care în ucraineana înseamnă Absintos. Aşadar contaminarea radioactivă de la Cernobîl este conţinutul celei de a treia trâmbiţe. „Şi a treia parte din ape s-a făcut ca pelinul” (Apoc.8, 11).

La a patra trâmbiţa este descrisă micşorarea luminii soarelui, a lunii şi a stelelor cu o treime. În ajunul acestui fenomen ne aflam noi astăzi. Chiar dacă se va provoca parţial… dar eclipsa aceasta a soarelui şi a lunii nu putem ca s-o prognozam. Un neobişnuit incendiu, un vulcan, o explozie nucleară, timpul va decide. La sfârşitul celei de a patra trâmbiţe avem trei valuri de atenţionare, care prevestesc mari dezastre (Apoc.8, 12 – 13).

La a cincea trâmbiţă ne este descrisă încordarea suferinţei şi suferinţa unui înfricoşător război (sigur cel de-al treilea război mondial), când oamenii vor chema moartea. O insuportabilă tristeţe şi pornire

către sinucidere a ateilor, care au crezut în predica prefăcut pacificatoare a înainte mergătorilor lui Antihrist. Duhul nimicirii (al pustiirii) va stăpâni cinci luni pe pământ (Apoc. 9, l-La a şasea trâmbiţă este descris dezastrul şi catastrofa războiului.

Două sute de mii de ostaşi vor lua parte la această acţiune. Vor fi omorâţi o treime din oameni. Acestea se vor petrece în timpul războiului celui mare care va dura 5 luni. Sigur se vor folosi armele nucleare. „De aceste trei plăgi: de focul şi de fumul şi de pucioasă, care iese din gura lor, a fost ucisă a treia parte din oameni” (Apoc. 9, 18). Va urma predica celor doi profeţi timp de 42 de luni, moartea acestora, un cutremur, spaima, pocăinţă multora (Apoc. l-14).

Va urma a şaptea trâmbiţă, care prevesteşte calamitaţi, tunete, cutremure, grindina nemaivăzută. Fenomene asemănătoare cu acestea s-au arătat în muntele Sinai cu arătarea lui Dumnezeu. Antihrist vine. Se va prezenta ca Dumnezeu. Va stăpâni toate statele. Ruşii vor fi biruiţi de restul statelor în al treilea război mondial la sfârşit. Războiul este a şasea trâmbiţa. Antihrist se va instală în Ierusalim şi va împărţi oamenilor, timp de trei ani şi jumătate bunuri materiale în America. Războiul acesta va afecta cel

mai mult statele europene şi în principal Rusia. Oamenii se vor ştampila pe frunte sau pe mâna dreaptă pentru ca să-şi procure cele necesare traiului. „Încât nimeni să nu poată cumpăra sau vinde, decât numai cel ce are semnul, adică numele fiarei” (Apoc. 13, 17). După această perioadă Antihrist îşi va arăta inumana sa faţă.

Evenimentele care urmează venirii lui Antihrist

Cele şapte cupe.

Cele şapte cupe sunt şapte plăgi, aşadar ultimele şapte pedepse ale lui Dumnezeu împotriva omenirii care, cu puţine excepţii (cei care nu vor primi semnul), vor fi subjugaţi de Antihrist.

Plăgile acestea nu vor lovi o treime, ci întreaga omenire. Oamenii în loc să se pocăiască hulesc şi se întăresc în hule şi mai mult

Prima cupă: „Şi o bubă rea şi ucigătoare s-a ivit pe oamenii care aveau semnul fiarei şi care se închinau chipului fiarei...” (Apoc. 16, 2). După cum au anunţat specialiştii care au pregătit Fiară de la Bruxelles, ştampila va fi făcută prin ardere cu raze laser, producătoare de cancer; şi vor fi implantaţi mici emiţători în gura noastră (pe mâna dreaptă sau pe frunte).

A doua cupă: O molimă generală peste toate marile. (În mod evident radioactivitatea sau substanţe chimice foarte puternice).

A treia cupă: O molimă generală a apelor, râurilor şi izvoarelor. Dovada însetării a început. Apa nu se poate bea. A patra cupă: O ardere nesuferita va arde complet pe oameni. Oamenii vor huli pe Dumnezeu şi nu se vor pocăi. „Şi oamenii au fost dogoraţi cu mare arşiţa” (Apoc. 16, 9).

A cincea cupă: Cupa mâniei lui Dumnezeu se goleşte „pe scaunul fiarei”. Scaunul lui Antihrist scârţâie. Şi toţi oamenii şi-au muşcat limbile de durere din pricina durerilor şi a bubelor lor, dar nu s-au pocăit, ci au hulit pe Dumnezeu.

A şasea cupă: Răul Eufrat a secat. O secetă nemaivăzuta a năvălit „şi apele lui au secat, ca să fie gătită calea împăraţilor de la Răsăritul Soarelui” (Apoc.16, 12).

Eufratul va deveni bulevard, pe unde uşor vor traversa armatele din Răsărit (Japonia şi China?), ameninţând statul lui Antihrist. Deci Antihrist este ameninţat şi începe ca să se organizeze spre Armaghedon pentru confruntarea finală, care va însemna şi sfârşitul lui (Apoc.16, 12 – 16). Şi a chemat

toate statele, care într-un fel sau altul l-au ascultat, şi s-au strâns toţi pe muntele Carmel la Armaghedon, pentru respingerea invadatorilor. „Şi i-au strâns la locul ce se cheamă în evreieşte Armaghedon” (Apoc. 16, 16).

A şaptea trâmbiţa: Tunete, vuiet, cutremur mare, aşa cum nu a mai fost pe pământ. Cetatea, centrul lui Antihrist, s-a rupt în trei părţi şi cetăţile neamurilor s-au prăbuşit. „Şi toate insulele pieriră şi munţii nu se mai aflară” (Apoc.

Au dispărut insulele şi munţii. Antihrist va fi înfrânt. Aici se relatează despre războiul mondial pârjolitor.

Când va începe războiul cel mare?

Cea mai fierbinte şi interesantă întrebare pentru mulţi este, sigur, când va începe războiul cel mare, cel pe care noi îl aşteptam, al treilea război mondial.

Deşi în Sf. Scriptura nu este fixată data, există profeţii ale Sf. Părinţi care ne pun în ispită de a relata şi a corela elementele existente şi „semnele” vremii, pentru ca să facem cel puţin un calcul, care nu reduce cu nimic incertitudinea cititorului.

Este inutil să spunem că, oricâte calcule s-au făcut, rămâne esenţială datarea de la profetul Daniel.

Nu putem condamna pe niciunul din cei care au încercat să facă aceste calcule, dar este preferabil ca să se asculte avertismentul: „pocăiţi-vă, că s-a apropiat împărăţia lui Dumnezeu”; chiar şi cu o cronologie greşită, decât să nu ascultam nimic – şi să fim indiferenţi faţă de evenimentele ce vor veni. Important de reţinut este ca evenimentele acestea, în sine, nu se schimba. Ele vor veni negreşit. Toate profeţiile se vor împlini la vremea lor.

Exista o profeţie a cuviosului Nil, care a sihăstrit în muntele Athos înainte de anul 600. Cuviosul Nil profeteste ca „pe la anul 1900 mergând spre jumătatea mileniului al optulea, de la facerea lumii, acesta se va schimba şi se va face de nerecunoscut... De asemenea exista profeţia cuviosului Nil, care zice că „după 1913 trecând 79 de ani se vor săvârşi cele mai mari rele, înaintea venirii lui Antihrist, ani de la facerea lumii 7500.

Şi în vedenia Sf. Nifon se relatează că Dumnezeu răsfoind cartea veacurilor omenirii, S-a oprit şi şi-a acoperit faţa cu mâna şi a zis cu mâhnire: „Voi curma la mijloc veacul acesta”, adică veacul cel care este plin de păcate şi semnificând 7500. Există multe astfel de mărturii.

Sf. Cosma al Etoliei relatează despre războiul cel mare: „Va înceta veacul al optulea când vor fi acestea”, adică la jumătatea dintre 7.000 şi 8.000. El a zis că războiul va veni când vor coincide două sărbători împreună.

Într-adevăr în 1912 Pastile a coincis cu sărbătoarea Bunei Vestiri, iar Epirul a fost eliberat.

Există şi altă a profeţie a sfântului, care relatează evident despre războiul general pentru care sunt consacrate multe profeţii. „Când vor coincide două veri şi două sărbători împreună”. Aşadar, când după o pe noadă de secetă va urma sărbătoarea Paştelui şi Buneivestiri. Astfel sărbătorirea împreună a coincis în 1991.

Dacă, aşadar, presupunem că datele puteau mijloci, greşim, indiferent cât de puţin, pentru mijlocul acestor veacuri; atunci este justificată reţinerea cuiva, fata de data realizării evenimentelor care s-au profeţit.

Dacă cunoaştem ca anul 5508 este data naşterii lui Iisus, atunci 1992 va fi anul pe care-l căutam. Fiindcă 5508 (de la facerea lumii până la naşterea lui Iisus) + 1992 = 7500.

Este inutil ca să subliniem că anului 1992 i se

face reclamă, dintr-o pură întâmplare, stranie (?), ca fiind începutul unei noi ere.

Noi strigam ca să nu ne pregătim pentru unificarea lumii, aşa cum era înainte de turnul Babel.

Unificarea acestei lumi este o unificare sub aspectul păcii, dar în realitate ea pregăteşte o înrobire permanentă, o dictatură mondială nemaivăzută, fiindcă va încerca ca să niveleze dreptul naţional al fiecărui popor, şi încet popoarele vor fi asimilate în creuzetul internaţionalismului sub conducerea dezgustătorului Antihrist.

Ce nu a izbutit Hitler prin arme, înainte mergătorii lui Antihrist reuşesc cu alte arme: banii, diplomaţia, masoneria, şantajul, înrobirea spirituală. Iată începutul îngrozirilor. Aşadar, susţinem că războaiele, inevitabile din vremea noastră, sunt o nouă faţă a răului ce duce la subjugarea şi înrobirea noastră în ghiarele lui Antihrist în 1992. Acesta este înţelesul mai adânc al unificării popoarelor din zilele noastre.

Este un război european fără vărsare de sânge. Şi după cum cei înfrânţi într-un război capitulează fără condiţii în faţa învingătorului, astfel şi noi semnam în alb împotriva autonomiei noastre

spirituale.

Lăsând la o parte problema numerelor, să încercăm o apropiere a evenimentelor care ne avertizează şi au mai rămas de împlinit.

În acesta chestiune avem conducător totdeauna profeţiile Sf. Părinţi şi cele din Sf. Scriptura. Ca toate profeţiile sunt de acord că ne aflam în ajunul unui nou război european – mondial. Şi astfel, după cum am descris, în general, şi evenimentele relatate în Apocalipsa arata că sunt în acord cu aceasta viziune; că ne aflam în ajunul celei de a patra trâmbiţe, care anunţa un război înfricoşător.

a doua venire a domnului

Ultimul eveniment al evoluţiei omenirii va fi a doua venire a Domnului nostru Iisus Hristos, după cum ne asigură EL Însuşi. „Atunci vor vedea pe Fiul Omului venind pe nori, cu putere multă şi cu slava” (Mc. 13, 26). Şi va urma Judecata. „Şi se vor adună înaintea Lui toate neamurile şi-i va despărţi pe unii de alţii, precum desparte pastorul oile de capre” (Mt. 25, 32), şi păcătoşii vor urma tatălui lor diavolul, la osânda veşnică, iar drepţii la viaţa veşnică şi vor primi bunătăţile paradisului, care, după cum ne spune Sf. Ap. Pavel, sunt de nedescris, „cele ce ochiul n-a văzut

şi urechea n-a auzit, şi la inima omului nu s-a suit, pe acestea le-a gătit Dumnezeu celor ce-l iubesc pe El" (I Cor. 2, 9).

Ziua celei de a doua veniri rămâne necunoscută, fiindcă, după cum zice Domnul nostru Iisus Hristos „despre ziua aceea şi despre ceasul acela nimeni nu ştie, nici îngerii din cer, nici Fiul, ci numai Tatăl" (Mc. 13, 32).

Şi în timp ce nu cunoaştem exact vremea celei de a doua veniri, Dumnezeu ne da „semne", care ne avertizează când s-a împlinit vremea: Şi după cum de la frunzele smochinului cunoaştem ca primăvara s-a apropiat, astfel şi din diferitele semne cei credincioşi sunt avertizaţi pentru evenimentele care vor veni, zice Domnul. Nu vor relata aici semnele care ne avertizează, care vor premerge celei de a doua veniri a Domnului, pentru că le-am dezbătut pe larg în capitolele anterioare. Aici dorim ca să notăm, creştinul nu trebuie să fie absolut sigur pentru ziua împlinirii unei profeţii, şi cu atât mai mult pentru ziua celei de a doua veniri a Domnului, care va veni „ca un fur noaptea" (I Ţes. 5, 2).

Împlinirea profeţiilor seamănă cu ziua morţii noastre. În timp ce moartea fiecăruia este un lucru

cert, ziua morţii rămâne neştiută până când se împlineşte. Aceasta trebuie să reţinem că nu cunoaştem dinainte, cu exactitate, toate evenimentele care se vor petrece. Ceva „analog răspunde Iisus ucenicilor Săi, care doreau să ştie când va fi restaurată Împărăţia lui Israel. „Nu este al vostru a şti anii sau vremile pe care Tatăl le-a pus în stăpânirea Sa” (Fapt. 1, 7).

Aşadar, pe creştinul credincios nu trebuie să-l intereseze atât ziua exactă a împlinirii evenimentelor care vor veni, cât însăşi evenimentele în sine. Iar aceste evenimente viitoare au fost profeţite, după cum zice clar Domnul. „Dar voi luaţi seama. Iată dinainte v-am spus vouă toate” (Mc. 13, 23). Astfel la a doua venire a Domnului se vor întâmpla următoarele evenimente importante:

1) prefacerea universului (II Pt. 5 – 7; 10 – 13).

2) învierea morţilor (În 6, 39, 40, 44, 54).

3) prefacerea celor în viaţă (I Cor. 15, 51 – 52).

4) răpirea credincioşilor în cer pentru întâmpinarea Domnului (I Ţes. 4.

5) Judecata de obşte şi răsplătirea fiecăruia după faptele lui (Mt. 23, 3146).

De asemenea în timpul celei de a doua veniri,

înaintea arătării Domnului, se va arăta pe cer semnul Fiului Omului. „Atunci se va arăta pe cer semnul Fiului Omului şi vor plânge toate neamurile pământului şi vor vedea pe Fiul omului venind pe norii cerului, cu putere şi cu slava multă” (Mt. 24, 30).

Aşadar soarele şi luna se vor întuneca, stelele vor pieri de pe cer, universul se va desface şi se va înfăţişa un cer nou şi un pământ nou. Învierea tuturor din morţi, trupurile fiind nemuritoare. Cu toate acestea, în timpul celei de a doua veniri vor exista şi vii. Şi aceştia, zice Sf. Ap. Pavel, îşi vor schimba trupurile, care vor deveni nemuritoare. Astfel toţi cei credincioşi dintre cei vii cu cei credincioşi care au înviat vor fi răpiţi pentru a întâmpina pe Domnul în văzduh. Se va arăta semnul crucii, după cum spun Sf. Părinţi şi va urma Judecata oamenilor şi rânduirea lor la osânda veşnică sau la fericire veşnică, după faptele pe care le-a făcut fiecare cât a trăit.

A doua venire a Domnului pentru creştinul credincios este ziua bucuriei, a fericirii şi a veseliei, pentru că ziua aceasta înseamnă sfârşitul mâhnirilor, viaţa veşnică, fericire dreptate.

Atunci credinciosul creştin va primi cununa slavei, aşadar răsplata veşnică, pentru luptă dreaptă

pe care a dus-o aici pe pământ, după cum zice Apostolul neamurilor, Pavel. „Lupta cea bună m-am luptat, călătoria am săvârşit, credinţa am păzit. De acum ni s-a gătit cununa dreptăţii, pe care Domnul îmi va da-o în ziua aceea, El, Dreptul Judecător, şi nu numai mie, ci şi tuturor celor ce au iubit arătarea Lui” (II Tim. 4, 7 – 8).

A prorocit AVVA NEOFIT PUSTNICUL, un nevoitor isihast român, că „vor fi cu miile cei ce vor Urma Calea cea de Taină a Isihiei. Grele vor fi schimbările Lumii dar tot aşa de minunate vor fi şi Renaşterile Spirituale ale multora. Va coborî din Munte şi din Peşteri Lucrarea cea de Taină a Isihiei până în Inima Oraşelor şi mulţi Tineri, aparent neştiutori, se vor Trezi cu tărie la o Viaţă de Duh asemănătoare celei din vechime. Minunată va fi această înviere tocmai acolo unde moartea se crede stăpână! Duhul Cel Prea Sfânt îşi va arată Puterea mai presus de toate. Lucrarea cea de Taină a Isihiei va înflori în pustiul multor Inimi ce vor deveni apoi Ceruri întrupate […] Lucrarea cea de Taină a Isihiei va fi Taina Viitorului Lumii noastre. Istoria ce vine va fi cea mai teribilă confruntare dintre Lumină şi întuneric, dintre Duhul Vieţii şi al morţii. Dar Puterea

Luminii va fi atât de mare încât va depăşi toate legile fireşti”.

Să ne întipărim în inimă şi cuvintele Duhovnicului Neamului, Părintele Justin Pârvu: „Ţara Românească este o ţară sfinţită, cu un popor sfinţit. Noi putem fi străjerm Europei. Ortodoxia noastră românească a rămas cam singura de strajă, în splendoarea ei de demnitate şi prestigiu. Aşa că: străjuiţi bine! Neamul acesta nu şi-a pierdut încă seva!”

EPISTOLA UNUI SFÂNT CONTEMPORAN: „PREGĂTIŢI-VĂ, DRAGII BUNELULUI, PREGĂTIŢI-VĂ…”

„Dumnezeu caută la lucrarea tainică a inimii; la lucrarea cea din lăuntru, nu la cea dinafară. Când se exagerează cu lucrarea de dinafară, cum se întâmplă acum, e semn că s-a părăsit lucrarea lăuntrică”.

„… Rostul duhovnicilor nu este să-i înfricoşeze şi să-i înspăimânte pe fiii lor duhovniceşti. Dar a ascunde adevărul, şi anume că mult nu mai e, ar fi o trădare a Adevărului Hristos”.

Această scrisoare face parte din minunata corespondenţă trimisă de un Stareţ rus contemporan mai puţin cunoscut, PĂRINTELE ŞELARUL DIN

toMsk, Siberia – ucenicul Sfântului Arhiepiscop Luca al Crimeii – (a nu se confunda cu Bătrânul Selafiil de la Noul Neamţ, duhovnicul părintelui Savatie Bastovoi) către un tânăr român, pe care l-a călăuzit prin scrisorile, prin dragostea şi rugăciunile sale până la trecerea sa către Domnul în anul 2006, când împlinea vârsta de 94 de ani.

Lucrul minunat este acela că tânărul, deşi nu a vizitat niciodată Rusia, a primit de la Dumnezeu darul de a cunoaşte şi a fi călăuzit, de către unul dintre marii părinţi duhovniceşti ai zilelor noastre. („Presa Ortodoxă", nr. 6/2009, text revizuit prin consultare cu destinatarul scrisorii) „Domnul să vă binecuvânteze şi să vă acopere cu mâna Sa cea tare!

Mişa, Mişa, Bunelului îi este tare dor de tine. Mişa, nu ştiu dacă ne vom vedea în această scurtă viaţă pământească, în această pribegie a noastră către Cer. Dar fiece scrisorică ce mi-o citeşte batiuşka Varsănufie de la tine şi de la voi mă face pe mine, un moşneag noduros şi ros de molii, să iau pulsul inimii mele dulci. (…)

Mişa, Mişa, am aflat şi noi – mai bine zis, îngeraşii aceştia ai mei – prin anunţurile care se fac la acest calculator, despre ceea ce se întâmplă acum în

lumea largă. Eu nu ştiu cum lucrează acest aparat, dar Varsănufie mi-a spus că se afişează cumva ştirile cele mai importante ce se petrec în lume. Oh, inima mea dulce, vezi cât s-a înmulţit răutatea în lume? Acolo, în Palestina, este acum mare vărsare de sânge şi lucrurile nu cred să meargă spre bine. Poate te vei mira, Mişa, dragul Bunelului, că pe mine, un moşneag, mă preocupă lucrurile acestea; dar voiesc să vi le zic pentru că acum sunt vremurile de sfârşit, copile, sunt vremurile de sfârşit! Pacea în lume va fi, curând, un lucru rar.

Oh, dragul Bunelului, eu mă voi duce din această lume deşartă în curând, dar voi, voi veţi prinde mari grozăvii şi mari răutăţi. Când vor fi anume toate acestea? îl veţi întreba pe Bunelul. Ei, Domnul Dumnezeu poate grăbi sau mai poate amâna sfârşitul, după a Lui socotinţă; răutatea şi desfrânarea, eresul şi delăsarea s-au înmulţit atât de mult în lume, că nu ştiu cât va mai îngădui Domnul lumea aceasta.

Copile drag, Mişa, să ştii că grozăvia cea mare va fi un război între toate marile puteri ale lumii, şi va fi atâta foc şi prăpăd peste toată omenirea, că mulţi vor vrea să se fi aflat în pământ, în morminte. Mulţi vor pieri.

Mişa, inima mea dulce, rostul duhovnicilor nu este să-i înfricoşeze şi să-i înspăimânte pe fiii lor duhovniceşti. Dar a ascunde adevărul, şi anume că mult nu mai e, ar fi o trădare a Adevărului Hristos.

Pregătiţi-vă, dragii Bunelului, pregătiţi-vă.

Cum să vă pregătiţi?

Rugaţi-vă cu sârguinţă; Mişa, hrana şi băutura noastră este pravila de fiecare zi şi sfânta spovedanie. Feriţi-vă ochii şi cugetele de desfrânare, căci pentru desfrânare va îngădui Domnul acest prăpăd prin foc.

Mişa, Mişa, cele ce ţi se par grele, cu ajutorul lui Dumnezeu sunt uşoare şi dulci. Tu ştii lucrul acesta. Chiar în mijlocul lumii, harul lui Dumnezeu este cheiţa care deschide inimile noastre şi lasă să intre Viaţă veşnică. În mijlocul cetăţii, Dumnezeu ascunde mulţi plăcuţi ai Lui. Aşa a fost întotdeauna.

Numai să strigaţi, dragii Bunelului, să strigaţi la Dumnezeu şi la Preacurata Maică să când veţi avea vreo greutate pe suflet sau veţi da de vreo ispită!

Acum, da, se deschid multe mănăstiri. Se scriu multe cărţi. Se ţin multe conferinţe de pace între religii. Se înfrumuseţează bisericile cu felurite podoabe, cu aur şi argint. Dar Dumnezeu nu caută la acestea. Dumnezeu caută la lucrarea tainică a inimii;

la lucrarea cea din lăuntru, nu la cea dinafară. Când se exagerează cu lucrarea de dinafară, cum se întâmplă acum, e semn că s-a părăsit lucrarea lăuntrică… Mi-au povestit multe aceşti părinţi români ai mei, de când îi ştiu eu pe îngeraşii aceştia. Sunt mii şi mii de monahi, dar abia dacă găseşti vreun povăţuitor cu frica lui Dumnezeu. Eu plâng adesea pentru aceasta, copile. Sunt mulţi stareţi care se îngrijesc de gospodărie, de chiverniseală, iar de lucrarea lăuntrică aproape că nu se grijeşte nimeni.

Dragii Bunelului, voi să faceţi aşa: petreceţi fiecare zi în frica lui Dumnezeu, cu plinirea pravilei şi cu gândul că acea zi poate fi cea din urmă. Petrecând aşa, nu veţi greşi. Chiar dacă nu veţi putea ţine gândul acesta al morţii în fiece zi, măcar o clipă, o secundă pe zi să vă gândiţi la moarte, şi tot va fi bine.

Dar mai cu seamă, dragii Bunelului, să ţineţi această mare comoară ce a sădit-o Dumnezeu în inimile voastre – dragostea duhovnicească.

Părinte Filothei, ţineţi aproape de Mişa. Mişa, cocorul meu alb, ţine aproape de batiuşka Filothei.

Acum, veniţi fiind din Athos, unde aţi întâmpinat multe ispite, aşa cum aţi scris mai demult Bunelului, trebuie să vă bucuraţi. Credeţi că Domnul a poruncit

dragostea, fiind noi fără de greşeală? Sau poruncit-a Domnul dragostea îngerilor din cer? Nu, nicicum, căci aceştia sunt duhuri, sunt făpturi netrupeşti care îl iubesc pe Domnul, Îl slavoslovesc şi ascultă pururea poruncile Lui.

Nu, Domnul ne-a poruncit nouă, celor de pe pământ, dragostea – nouă, celor ce suntem ţinuţi de multe neputinţe, celor ce ne oblojim rănile cu harul Său, celor ce ne sângerăm uneori unii pe alţii din neştiinţă duhovnicească şi din pricina boalelor de care suferim.

Domnul nu a spus: „Vindecaţi-vă mai întâi, şi apoi faceţi faptele dragostei ce vă zic”. Nu, Domnul a poruncit să ne iubim unii pe alţii, aşa cum suntem – şi, pe măsura ostenelii noastre, ranele se închid, sângele se opreşte, durerea încetează.

Dragostea noastră unul către altul aduce roua smereniei. Iar, smerindu-ne, ajungem să iubim mai adevărat. Numai smerindu-ne…

Dragostea este poarta către cer. Prin această poartă nu intră cei mari ai acestei lumi, cei voinici, cei perfecţi.

Nu, această poartă este făcută pentru cei ologi, pentru cei gârbovi, pentru cei orbi, pentru cei

slăbănogi, pentru cei paralitici… Dragul Bunelului, drag. Aceştia intră pe poarta dragostei şi ajung în curţile Domnului, unde încep să se vindece.

Ei nu intră pe poarta dragostei deja vindecaţi, tămăduiţi, ci se vindeca prin dragoste. Hristos Domnul, Dragostea, îi iubeşte aşa cum sunt şi îi vindecă.

Sfântul şi feciorelnicul Ioan de Dumnezeu-Cuvântătorul, la sfârşitul vieţii sale îmbelşugate de har, doar atât le spunea celor ce însetau de cuvântul mântuirii: „Iubiţi-vă unii pe alţii… Şi o rostea întruna. Altă cale nu este.

Dragii Bunelului, Domnul să vă dăruiască a gusta din bucatele Raiului şi, mai cu seamă, din dulcea smerenie. Voi veţi avea multă bucurie unul de la altul şi, împreună, de la Dumnezeu.

Ţineţi această dragoste unul pentru altul, dragii Bunelului, ţineţi acest dar de la Domnul. Aşa creşte-ţi, aşa vă vindecaţi, aşa vă mântuiţi. Dragoste fără smerenie nu se poate. O, şi pentru a sădi smerenia în inima mea învârtoşată, eu, moşneagul Selafiil, am râcâit mult, am zgâriat zgura de pe inima mea; mult sânge a curs într-aceasta cercare a mea, şi încă n-am izbutit să ating smerenia.

Nu cumva să vă închipuiţi că îndemnul „Iubiţi-vă unii pe alţii” e uşor. Nu! Lumea nu înţelege această, şi de aceea nu poate iubi. Dar voi, copiii mei, aţi înţeles acum că fără sângerare nu se poate! Iese puroiul se sparge buba, şi încă mai rămâne de stors. Apoi, când vine harul, totul se face ca nou.

Vă roagă un moşneag, păziţi dragostea. Smeriţi-vă. Fiţi o inimă, un cuget.

Vremurile rele sunt.

Bunelul vă recomandă cărţile Sfântului Ierarh Ignatie Briancianinov „Asketiceskii opiti” („Experienţe ascetice” – n.tr.). Părinţii români mi-au spus că sau tradus două volume şi în româneşte, deşi lucrarea e mai mare şi mai cuprinzătoare. Acolo se află un fascicul mai mărişor ce se cheamă „Fărâmiturile ospăţului”.

E o lucrare foarte potrivită a o citi în vremurile de acum, mai cu seamă concluziile care le înfăţişează Sfântul Ignatie la sfârşitul acestui fascicul. Eu nu ştiu, dragii Bunelului, de veţi găsi cele ce vi le-am spus, deşi îmi amintesc că într-o scrisorică mai veche aţi spus că aveţi scrierile Sfântului Ignatie, pe care le-aţi şi luat în Athos.

Bunelul are o ediţie mai veche, care are 100 de

ani, fiind din 1906, de pe vremea slăvitului ţar mucenic Nicolae.

Mişa, Mişa, cocorul meu alb, privesc la zborul tău şi mă bucur.

Din când în când, mai treci şi prin faţa moşneguţului ros de molii din Siberia; eu mă voi uita pe fereastră şi voi vedea cerul senin, şi un cocor alb, vestitor al bucuriei.

Te iubesc, făelafiil”.

Părintele PAISIE AGHIORITUL:

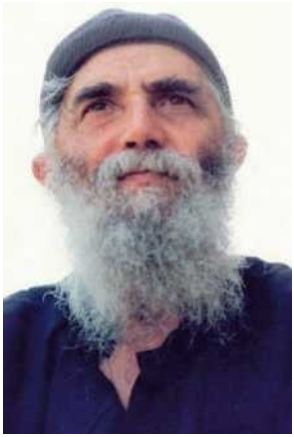

„Când veţi auzi că apele Eufratului sunt îngrădite de turci în susul lor cu un baraj şi sunt folosite pentru irigare, să ştiţi atunci că deja suntem în proces de pregătire a acelui mare război şi astfel se deschide drumul pentru armata de două sute milioane de oameni a răsăritului, precum spune Apocalipsa.

Printre pregătiri va şi aceasta: va trebui să sece râul Eufrat ca să poată trece o armată numeroasă. La o adică, zâmbi Stareţul, dacă două sute de milioane de chinezi, ajungând aici, vor bea câte o cană de apă, îl vor usca pe loc! Mi s-a spus că armata Chinei numără acum două sute de milioane de ostaşi, adică acel număr concret despre care scrie Sfântul Ioan în Apocalipă.

Chinezii pregătesc chiar şi un drum pe care îl numesc „miracolul epocii", cu lăţimea unui rând de o mie de ostaşi aliniaţi. Acest drum deja e construit până la hotarele Indiei. E nevoie, de fapt, de multă atenţie şi luciditate ca să deosebim semnele vremurilor, căci într-un fel sau altul, se întâmplă că cei care nu se îngrijesc de curăţenia inimilor lor să nu le deosebească şi să greşească. Să presupunem că cineva ştie că, pentru venirea unei armate multimilionare, trebuie să se usuce râul Eufrat. Dacă însă va aştepta o minune: de exemplu, să apară o crăpătura care să înghită toată apa, va greşi, pentru că nu s-a îngrijit ca, prin curăţenia inimii sale, săpătrundă în spiritul" Scripturii.

„Turcii ne vor lovi dar Grecia nu va suferi prea mult. Nu va trece mult timp după atacul turcilor şi

ruşii îi vor lovi pe turci şi îi vor căsăpi. Aşa cum rupi o coală de hârtie tot aşa va fi sfâşiată Turcia. O treime din turci vor fi ucişi, o treime se vor încrestina, şi o treime va merge în adâncurile Asiei. Folosirea apelor Eufratului de către turci pentru irigaţii va fi o preînştiinţare ca a început pregătirea marelui război care va urma. După destrămarea Turciei, Rusia, va continua războiul până va ajunge în Golful Persic şi îşi va opri trupele lângă Ierusalim. Atunci puterile occidentale îi vor soma pe ruşi sile vor da 6 luni. Rusia însă nu-şi va retrage trupele şi atunci puterile occidentale vor începe să aducă trupe pentru a-i ataca pe ruşi.

Războiul care va izbucni va fi mondial şi în cele din urmă vor pierde ruşii. Se va vărsa mult sânge. Marile oraşe vor deveni ruine. Dar noi, grecii, nu vom participa la acest război. Toţi cei din jurul nostru se vor sfâşia unii pe alţii, însă noi vom sta de-o parte”.

În continuare urmează un text mai amplu ce cuprinde câteva profeţii ale Părintelui Paisie Aghioritul precum şi modul în care trebuie să ne raportăm la profeţiile sfinţilor: Odată un frate evlavios a hotărât să dea la o parte ruşinea şi să îi pună Stareţului cele mai grele întrebări. Aşadar, el a

întrebat despre tema eshatologică. În acel timp se vorbea mult despre antihrist, se editau multe cărţi şi era o încurcătură nemaipomenită. Din fericire, pe atunci Stareţul a scris broşura „Semnele vremurilor” şi a explicat starea lucrurilor, altfel şi astăzi, mulţi ar fi fost dezorientaţi.

1 1

Pentru început el l-a sfătuit pe frate să nu se ocupe prea mult de problemele eshatologice, deoarece dacă – să zicem – îl va lovi o maşină şi va muri, atunci pentru elae acum s-a săvârşit a Doua Venire. Ulterior, deoarece fratele era bine informat – şi, firește, cu bune intenţii –, pe parcursul discuţiilor, continua să vorbească despre evenimentele înfricoşătoare care îl aşteaptă în viitor, într-un fel îngrozind interlocutorii. Stareţul, cu toate că fratele nu i-a spus nimic în prealabil, a zis:

— Fii atent şi nu speria oamenii!

Referindu-se la cele două pascalii, a spus că aceasta s-a întâmplat în anul 1912, când a fost eliberată Macedonia. Despre anumite prorocii a spus că felul în care acestea ni se transmit e legat de grave dificultăţi – ele se păstrează oral sau pe foi semişterse. De aceea deseori sunt şterse sau încurcate.

În curând au venit şi alţi vizitatori şi, spre deziluzia, fratelui au schimbat tema discuţiei. Totuşi, Stareţul a reuşit să spună unele lucruri despre turci.

— Mulţi greci se tem de turci, deoarece populaţia lor e mai numeroasă cu multe milioane. De fapt, aceasta nu are nicio importanţă. Important e că ajutorul lui Dumnezeu vine la cel drept.

Duşmanii noştri o păţesc precum lupii. Lupul, apropiindu-se de o turmă de oi, se apropie încetişor, ca să nu fie simţit. Şi, cu toate că este sălbatic şi puternic, dar, fiindcă îşi simte vina, se teme chiar şi de lătratul unui căţeluş şi o ia la sănătoasa. Simţul vinei îl face să se teamă chiar şi de lătratul unui câine mic şi neputincios. Acelaşi lucru se întâmplă şi cu turcii. Şi aceştia îşi simt vina. Se tem, deoarece nu au dreptate, iar în război morala decăzută şi vina sunt cei mai mari duşmani. El chiar a spus că turcii, cu toate acestea, au puţine unităţi militare. Şi, în final a adăugat: – Turcii poartă coliva (pentru pomenire) în glugi.

Ostaşul grec, dacă se va feri puţin de hulire şi amoralitate, nu se va teme de nimic. Îmi amintesc cum în anul 1940 gloanţele goneau după hulitori şi amorali ca după şerpi: când vânătorul observă un şarpe, neavând o ţintă mai bună, îl ocheşte fără de greş,

pentru că acesta atrage glontele.

Astfel Turcia va fi divizată într-un mod „nobil”.

Fratele l-a întrebat pe Stareţ despre evenimentele din Serbia şi, printre altele, acela a spus: – Europenii acum, de dragul turcilor, fac independente regiunile populate de musulmani (Bosnia şi Herţegovina). Dar văd că Turcia va fi divizată într-un mod nobil: se vor ţăscula kurzii şi armenii şi europenii vor cere independenţa acestor popoare. Îi vor zice atunci Turciei: v-am făcut un serviciu acolo, acum în acelaşi mod trebuie să obţină independenţa kurzii şi armenii. Astfel Turcia va fi împărţită într-un mod nobil.

Sfântul Arsenie le spunea credincioşilor din Farasa că şi-au pierdut patria, dar în curând o vor primi înapoi.

Un medic la întrebat pe Stareţ:

— Părinte, vor mai fi războaie mari?

— Ce întrebi fiule? Nici nu-ţi închipui ce va fi!

Turcia se va ruina „va veni timpul când o vor păţi. Kurzii şi armenii vor crea state proprii şi vor primi independenţa. Alte popoare mici, deoarece nu respectă normele internaţionale, vor fi asimiliate de cele mari într-un mod civilizat. Iar nouă, elenilor, ni se

va da Oraşul (Constantinopol) nu pentru că cineva ne va îndrăgi, ci pentru că vom da dovadă de reţinere. Da, vom primi oraşul înapoi.

În timpul procesiunii Drumului Crucii, Mijlocitoarea noastră, în 1992, sublocotenentul V.T. din Ioanina ţinea umbrela deasupra icoanei Panaghiei. Când mergeam, eu eram în dreapta lui, iar în stânga era Stareţul, care într-un moment dat i-a spus ofiţerului:

— Hai, roagă-te binişor şi vei fi stegar când vom intra în Oraş (Constantinopol). Şi adresându-mi-se mie, a zis:

— Ai auzit ce am spus?

— Da, Părinte, am auzit. Amin, i-am răspuns.

Atunci el a zâmbit şi a rostit obişnuitul său:

— A! (Bine, anume aşa!)

Peste o zi am coborât în chilia lui şi l-am întrebat referitor la Oraş. Şi el mi-a spus:

— Vom lua Constantinopolul, însă nu noi. Noi, din cauza degradării tineretului, nu suntem în stare să facem aceasta. Însă Dumnezeu va face astfel încât alţii vor cucerii Oraşul şi ni-l vor da nouă, ca o soluţie e propriei lor probleme.

Odată am coborât la Stareţ şi l-am găsit tulburat

şi indispus. M-a servit şi deodată mi-a zis:

— Au venit aici nişte inşi care au început să spună că va fi război, şi turcii vor intra în Grecia şi ne vor alunga şase mile până la Corint (explicând greşit, cu cugetul lor stricat, prorocia sfinţitului mucenic, proroc şi întocmai cu apostolii Cosma Etolul – 1714 – 1779)

Atunci i-am luat în primire şi le-am spus că duşmanul cel mai rău al elinilor e aceea că nişte elini, asemeni vouă, trâmbiţează în toată lumea că, în caz de război, turcii ne vor alunga până la Corint, deoarece, când va începe războiul, duhul tuturor va fi înfrânt şi ostaşii de bunăvoie se vor retrage până la Corint.

Totodată, chiar dacă ar fi adevărat, despre aceasta nu ar trebui să se vorbească. Cu atât mai mult când nu e adevărat. Şi iarăşi vă repet: nu vorbiţi nicăieri despre aceasta, pentru că veţi face un rău mai mare decât multe divizii turceşti.

Le-am spus aceasta şi ei mi-au cerut să le explic, cu toate că niciodată n-am vrut să vorbesc despre proroci, că acele şase mile despre care vorbeşte Sfântul Cosma sunt şase mile pe întinderea mării. Această temă care, în ultimul timp, este mărul discordiei între noi şi Turcia va constitui motivul din

cauza căruia ne vom „încăreia”. Însă ei nu vor intra în Grecia: vor înainta numai aceste şase mile şi, conform prorociilor, asupra lor va veni o urgie dinspre nord şi „nu va rămâne nimic în picioare”. O treime de turci va fi ucisă, o treime se va încreştina, iar ceilalţi vor pleca în adâncul Asiei. Turcii nu ne vor face niciun rău.

Vor nimici doar unele lucruri fără de importanţă şi mânia Domnului va veni peste ei.

Am auzit ce au spus ei şi m-am indispus. Nu puteam să cred că înşişi grecii, răspândind asemenea lucruri în timp de pace, le vor face turcilor un serviciu atât de mare. De asemenea, au început să mă convingă că spusele Sfântului Cosma – „va veni atunci când vor veni împreună două pascalii”, acum, când învierea a coincis cu Bunavestire şi iarna a trecut asemeni verii – înseamnă că turcii vor năvăli asupra Eladei (Greciei).

Nu toţi, părinte, am devenit proroci şi cu mintea noastră explicăm lucrurile cum ne vine. Şi aici am fost nevoit să le spun că Sfântul Cosma, spunând „va veni atunci”, nu îi avea în vedere pe turci. Subînţelegea că atunci va veni libertatea pentru oamenii din ţările nordice. Şi, într-adevăr, anul acesta, după atâţia ani, s-au deschis frontierele şi ei pot comunica liberi cu

patria lor.

Părinte am văzut că aceşti oameni aduc mari daune, explicând lucrurile cu mintea lor săracă. Şi, mai mult decât atât, transmit şi altora scornirile lor.

Astăzi a citi prorociile e ca şi cum ai citi un ziar – într-atât de limpede e scris totul. Cugetul îmi spune că se vor desfăşura multe evenimente: ruşii vor ocupa Turcia, iar Turcia va dispărea de pe hartă, pentru că o treime de turci se vor creştina, o treime va pieri şi o treime va lua calea Mesopotamiei. Orientul Mijlociu va deveni arenă a unor războaie cu participarea ruşilor. Mult sânge se va varsa. Chiar şi chinezii vor trece râul Eufrat cu o armată de 200.000.000 şi vor ajunge până la Ierusalim. Drept semn caracteristic al apropierii acestor evenimente va servi distrugerea moscheii lui Omar, deoarece nimicirea ei va însemna începutul lucrărilor de reconstruire a templului lui Solomon, care s-a aflat exact pe acel loc. La Constantinopol va fi un mare război între ruşi şi europeni şi se va vărsa mult sânge. Grecia, în acest război, nu va fi pe primele roluri, însă ei i se va da Constantinopolul nu pentru că ruşii vor avea un respect adânc faţă de noi, ci pentru că nu se va găsi o soluţie mai bună; totodată, ei nu vor fi forţaţi de circumstanţe grele. Oraşul va fi dat

armatei greceşti, înainte va aceasta să reuşească să ajungă acolo. Evreii, având puterea şi ajutorul conducerii europene, se vor obrăznici, îşi vor arăta neruşinarea şi mândria şi vor face tot posibilul pentru a conduce Europa. Atunci şi două treimi din evrei se vor creştina.

Din păcate, astăzi, în teologie îşi croiesc drum oameni care nu au nimic în comun cu Biserica, care filosofează absolut lumeşte, spun diferite lucruri ciudate şi săvârşesc acţiuni nepermise cu scopul de a îndepărta, prin poziţia lor, creştinii de la credinţă.

Astfel au procedat şi ruşi când voiau să introducă comunismul în ţara lor. Iată ce făceau ei. Unii preoţi şi teologi nedrepţi, după ce au intrat în partidul lor – şi „erau deja una cu el” – au început să învinuiască Biserica şi permanent să vorbească împotriva ei. În felul acesta otrăveau poporul, căci el nu putea să înţeleagă rolul acestor teologi. Apoi luau unul dintre preoţii lor credincioşi, foarte gras din cauza vreunei boli, găseau vreun băieţel cerşetor, îi puneau alături pe un afiş şi scriau sub imagine: „Iată cum trăieşte Biserica şi cât de nenorocit e poporul”. De asemenea, puneau fotografia reşedinţei patriarhului, aşternută cu covoare, bogat mobilată ş.a.m.d., alături de baraca

vreunui cerşetor (asemeni ţiganilor noşttri) şi spuneau: „Vedeţi luxul popilor şi mizeria cetăţeanului rus”. Astfel, puţin câte puţin, le-a reuşit să otrăvească poporul şi să-l îndepărteze de la menirea sa. Şi după ce poporul s-a devorat unul pe altul, au intrat aceia şi, după cum ştim, au împins Rusia cu 500 de ani în urmă şi au lăsat-o pe jumătate moartă, ucigând milioane de creştini ruşi.

Ei vor face multejntrigi, dar, prin prigoana care va urma, creştinismul se va unii cu desăvârşire. Însă nu aşa cum vor cei care prin uneltiri organizează unirea mondială a Bisericilor, vrând să aibă în frunte o singură conducere religioasă, Se va uni, pentru că, în situaţia creată, se va face despărţirea oilor de capre. Fiecare oaie se va strădui să fie alături de A o altă oaie şi atunci se va realiza în faptă zicerea „o turmă şi un păstor”. Înţelegi? Vedem că într-o anumită măsură aceasta deja se realizează: creştinii au început să simtă că se află într-o atmosferă nesănătoasă, se străduiesc să evite situaţiile critice şi vin cu miile la mănăstiri şi biserici. În curând veţi vedea că în oraş există două feluri de oameni: cei care vor duce o viaţă desfrânată, departe de Hristos, şi restul, care vor veni la privegheri şi în locurile de închinare. Nu va exista

ca acum, o pătură medie.

Să pătrundem în duhul Scripturii:

În vara anului 1987 l-am întrebat pe Stareţ despre viitorul război mondial numit „Armaghedon", despre care vorbesc Scripturile. Cu ardoare părintească mi-a comunicat diverse informaţi. Şi chiar a dorit să-mi descopere nişte semne anumite care ne vor convinge că într-adevăr facem parte din generaţia Armaghedonului.

Aşadar, el a spus:

„Când veţi auzi că apele Eufratului sunt îngrădite de turci în susul lor cu un baraj şi sunt folosite pentru irigare, să ştiţi atunci că deja suntem în proces de pregătire a acelui mare război şi astfel se deschide drumul pentru armata de două sute milioane de oameni a răsăritului, precum spune Apocalipsa. Printre pregătiri va şi aceasta: va trebui să sece râul Eufrat ca să poată trece o armată numeroasă. La o adică, zâmbi Stareţul, dacă două sute de milioane de chinezi, ajungând aici, vor bea câte o cană de apă, îl vor usca pe loc! Mi s-a spus că armata Chinei numără acum două sute de milioane de ostaşi, aici acel număr concret despre care scrie Sfântul Ioan în Apocalipă. Chinezii pregătesc chiar şi un drum pe care îl numesc

„miracolul epocii”, cu lăţimea unui rând de o mie de ostaşi aliniaţi. Acest drum deja e construit până la hotarele Indiei. E nevoie, de fapt, de multă atenţie şi luciditate ca să deosebim semnele vremurilor, căci într-un fel sau altul, se întâmplă că cei care nu se îngrijesc de curăţenia inimilor lor să nu le deosebească şi să greşească. Să presupunem că cineva ştie că, pentru venirea unei armate multimilionare, trebuie să se usuce râul Eufrat.

Dacă însă va aştepta o minune: de exemplu, să apară o crăpătura care să înghită toată apa, va greşi, pentru că nu s-a îngrijit ca, prin curăţenia inimii sale, să-l pătrundă în spiritul” Scripturii. Cam aşa a rost şi în cazul Cenobâlului. Sfântul Ioan Teologul, în Apocalipă, spune că a văzut o stea care cade din cer otrăvind apele şi oamenii. Cei care mai aşteaptă să cadă din cer o stea se află în rătăcire şi nu-şi dau seama că aceasta deja s-a întâmplat. În Rusia cuvântul Cernobîl are semnificaţia de pelin şi noi observăm că s-a produs o mare pagubă cu timpul se va amplifica şi mai mult”.

părintele DIONISIE ignat de la COLCIU:

„O să fie un război înfricoşat, poate nu acum, dar în câţiva ani. Aşa va fi că nu vor mai cunoaşte că au

fost oameni cei omorâţi. Suntem în vremurile de pe urmă. Sunt semne vădite”.

părintele Iosif vatopedinul:

„Lucrurile sunt acum într-o stare de deteriorare – condiţie care în momentul de faţă este comună pentru lumea întreagă. Şi ca urmare a acestei condiţii va începe mânia lui Dumnezeu. Am atins limita. Şi acum se va întâmpla ceea ce Dumnezeu, în mila Sa, a îndurat. El acum va pedepsi aspru, datorită dreptăţii sale, pentru că a venit timpul pentru aceasta. Va fi un război, şi mai multe războaie, şi vom trece prin mari dificultăţi”. „Acesta este începutul acestor evenimente, evenimente tulburătoare, evenimente militare. Cei care pun în mişcare acest rău sunt evreii. Ei sunt îndemnaţi de către diavol să facă aceasta, pentru a distruge sămânţa ortodoxiei în Grecia şi în Rusia. Acesta va fi principalul lor obstacol în dominarea lumii. Şi fără îndoială ei îi vor obliga pe turci să vină aici, în Grecia, pentru a-şi începe lucrarea lor; iar Grecia, deşi are teoretic un guvern, nu are un guvern cu adevărat. Îi lipseşte puterea, iar turcii vor veni aici. Acesta va fi momentul când Rusia de asemenea îşi va pune în mişcare forţele sale pentru a se împotrivi turcilor.

Evenimentele se vor desfăşura astfel: când Rusia vine în ajutorul Greciei, americanii şi NATO vor încerca să prevină aceasta, pentru a nu se forma nicio alianţă între două ţări ortodoxe. De asemenea ei vor provoca la luptă alte puteri, cum ar fi Japonia şi altele. Va fi mare sacrificiu pe teritoriul fostului Imperiu Bizantin. Vor pieri 600 de milioane de oameni. Vaticanul de asemenea se va implica mult, pentru a împiedica rolul crescând al ortodoxiei şi pentru a preveni o alianţă între ţările ortodoxe. Astfel se va împlini pronia Divină”.

sfântul serafim de vârâta:

„Va veni vremea când Rusia va fi sfâşiată în bucăţi. La început o vor împărţi, iar apoi vor începe să jefuiască bogăţiile ei. Occidentul va concura în toate felurile posibile la distrugerea ei şi va da partea ei răsăriteană până la o vreme în stăpânirea Chinei. Extremul Orient îl vor acapara în mâinile lor japonezii iar Siberia – chinezii, care vor veni în Rusia, se vor face căsătorii mixte, iar în final prin viclenie şi perfidie vor lua teritoriul Siberiei până la Urali. Când China vă voi să treacă mai departe, Occidentul se va opune şi nu va permite. Multe ţări se vor întoarce împotriva Rusiei, dar ea va rezista, pierzând mare parte din

pământurile sale. Acesta este războiul despre care spune Sfânta Scriptură şi prorocii că va deveni pricina pentru unirea întregii omeniri.

Oamenii vor înţelege că nu se poate trăi aşa pe mai departe fiindcă tot ce este viu va pieri şi vor alege un guvern unic care va fi antecameră împărăţiei lui Antihrist. Apoi vor începe prigoanele asupra creştinilor; când în adâncul Rusiei vor ieşi primele eşaloane din oraşe trebuie să se grăbească cineva să iasă între primii, căci mulţi dintre cei ce vor rămâne vor pieri". Sf. Lavrentie de Cernigov:

„Va fi un asemenea război mare încât atât de mulţi se vor pierde, că vor rămâne foarte puţini care vor supravieţui, dar cei ce vor rămâne nu vor putea scăpa decât dacă se vor adăposti prin crăpăturile pământului, prin peşteri. Spunea că în acest război se vor distruge atâtea state încât până la urmă vor mai rămâne doar două sauătrei. Atunci ei se vor hotărî să-şi aleagă un singur împărat peste tot pământul. În ultimele timpuri, la sfârşit, va începe prigoana împotriva adevăraţilor creştini, care vor trebui să scape fugind, (evadând), iar cei neputincioşi şi bătrâni măcar de remorcile lor să se prindă şi să fugă".

„Va fi război, continuă Părintele povestirea, iar

locurile prin care el va trece vor fi pustiite, vor dispărea şi oamenii şi toate vieţuitoarele. Dar înainte de aceasta Dumnezeu va trimite tot felul de boli pentru oamenii cei slabi şi ei vor muri. Când va veni antihrist la putere, bolile însă vor dispărea.

Cel de-al treilea război mondial nu va fi pentru pocăinţă, ci pentru nimicire, pentru distrugere.

O soră l-a întrebat pe Părintele:

Asta înseamnă că vom pieri cu toţii?

Nu, a răspuns Părintele. Cei credincioşi îşi vor vărsa sângele pentru credinţă şi atunci ei vor trece în rândul mucenicilor, iar cei necredincioşi vor merge direct în iad. Până când nu se vor completa rândurile îngerilor căzuţi, Dumnezeu nu va veni la judecată. În timpurile cele de apoi, Dumnezeu şi pe cei vii înscrişi în cartea vieţii îi va trece în rândurile îngerilor, completând astfel rândurile". e

„În ultimul timp, Părintele, stând pe lângă corişti, ne povestea foarte des despre timpurile de apoi şi despre sfârşitul lumii acesteia. În timpurile acelea nu vor mai fi draci în iad, ci toţi vor fi pe pământ şi în oameni. Va fi o mare calamitate atuncea pe pământ, nici măcar apa nu va mai fi, apoi va fi războiul mondial (al treilea n.ed.). Vor fi nişe bombe atât de puternice,

încât şi fierul şi pietrele se vor topi. Focul şi fumul se vor ridica până la cer şi pământul va arde, vor rămâne foarte puţini oameni, şi atunci ei vor striga: „Terminaţi cu războiul şi să ne alegem un singur împărat pe tot globul!”

PROROCIILE SCHIMONAHIEI Nila:

„Maica spunea că, la sfârşitul vremurilor, în locul Petersburgului, va fi mare. Moscova parţial se va prăbuşi, în subterana ei se află multe goluri. Iar când au întrebat-o despre casa şi orăşelul în care locuieşte, ea a răspuns:

Din orăşel nu va rămâne nimic. Va rămâne căsuţa mea şi încă una. Va fi război, distrugeri, însă căsuţa mea nu va fi distrusă. Eu nu voi vedea acestea, iar voi o să le vedeţi. Iată, drumul spre Egorievsk va rămâne şi căsuţa mea, şi nu-i nimic lângă ea. În timpul războiului, orăşelul va fi distrus.

Sosi-va timpul când chinezii vor năvăli asupra noastră şi tuturor le va veni foarte greu. Aceste cuvinte maica le-a repetat de două ori.

Copilaşi, am văzut un vis. Va fi război. Doamne, adolescenţii, de la paisprezece ani, vor fi recrutaţi şi trimişi pe front. Acasă vor rămâne doar copiii şi bătrânii. Soldaţii vor umbla din casă în casă, îi vor

mobiliza pe toţi şi-i vor goni la război. Vor domni jaful şi nelegiuirile celor înarmaţi şi pământul va fi împre – surat cu cadavre. Copilaşii mei, cât de milă îmi este de voi! – de multemmte ori repeta maica”.

Ultima poezie – profetică – a SFÂNTULUI IOAN IACOB HOZE-VITUL. Citiţi o profeţia sub o formă poetică a acestui sfânt. Citiţi să vedeţi cum scriu simţii poeziil Mai rar această formă de exprimare la sfinţi, dar nu mai puţin profundă.

VÂNTUL PUSTIIRII

(Urgia cerească)

Când a şters sărmana lume Lacrima de pe obraz.

Au venit năprasnic iarăşi

Iarăşi lupte, iarăşi sânge Iarăşi zgomot de război, Iarăşi lacrimi nesfârşite, Iarăşi valuri şi nevoi!

Pustii-se-vor oraşe şi pe mulţi îi vor robi.

Alte valuri de necaz.

3

Văduvele iar vor plânge cu bătrânii cei sărmani şi copiii vor rămâne iar cu miile orfani.

4

Unde sunt cântări deşarte, Gloanţele vor dănţui.

5 a

Iar în locul răsfăţării şi al luxului nebun.

Va domni de-acuma groaza şi cutremurul de tun.

6

Care azi, (de zburdăciune), Umbla goi, neruşinaţi.

Vor ajunge ca să umble De nevoie dezbrăcaţi.

7 a

Când sporeşte răutatea. Se scârbeşte Dumnezeu, Pentru asta vin în lume şi războaiele mereu!

O altă excepţională profeţie, în versuri, a

Sfântul Ioan Iacob Hozevital, despre ispita neamului de pe urmă şi fraţii cei mincinoşi. Admirabilă profeţie!

La anii veacului din urmă.

Pastorii cei duhovniceşti. Se vor abate de la turma.

Urmând curentelor lumeşti.

Pasi-voi ei pe cale strâmbă.

Lăsându-şi drumul părintesc.

Şi vor cânta la oi din «drâmbă».

Iar nu din «fluier păstoresc».

Vor face focul cu «progresul»

În «staulul duhovnicesc»

Şi fumul va stârni eresul Retezului papistăşesc.

Atuncea lumea cu ştiinţa va face născociri

mereu.

Şi nu va fi la ea credinţa.

Nici temere de Dumnezeu!

5

Poporul cel cu simplitate – De frica veşnicelor munci – Va mai păzi cu scumpătate

Dumnezeieştile porunci.

Dar vieţuind în neunire şi fără povăţuitori.

Vor fi urâţi de stăpânire

6 mulţi vor stă prin închisori.

Acei cu râvnă mai fierbinte la fapta bună, şi smeriţi.

Vor fi ca cei ieşiţi din minte De toată lumea socotiţi.

8

Înţelepciunea omenească va face idoli pe pământ.

Şi lumea vrea să folosească Dezmăţul ca aşezământ.

Vor tunde bărbile şi părul şi hainele vor reteza.

Iar legile cu adevărul la modă toate vor scurtă.

10

La tineri nu va fi ruşine şi nici iubire între fraţi.

Iar moda va târî cu sine Pe oamenii destrăbălaţi.

11

Atuncea Dumnezeu, cu greaţă, Va cauta spre pământeni şi-i va lipsi pe mulţi de viaţă la oarecând pe «sodomeni». 12

Pământul îşi va pierde mana şi munca nu va fi cu spor.

Ca mulţi vor crede pe satana Tovarăş slobozirii lor!

13

Atuncea lumea va să fiarbă la un cazan la «pirostea».

— Aprinsă de mânie oarbă – Şi pacea ei se va lua.

Războaie mari, înfricoşate.

Se vor ţine aproape lanţ.

Dar mai grozav va fi ca toate Al «celor şapte, la Bizanţ»!

Popoarele civilizate

Când mai vârtos vor progresa.

Că fiarele înfometate cu dinţii se vor sfâşia.

16

Vor face «care» zburătoare, Iar coada lor de scorpion

Va face iarăşi tulburare la turnul de la Babilon.

17

Atuncea vor fi ca armătura Balauri groaznici de metal, împrăştiind pârjol din gură şi fumuri cu venin mortal.

18

La vii abia a treia parte Din toată lumea va scăpa, Iar restul se va da la moarte; Apoi războiul va-ncera!

19 A

Căci înger va veni din ceruri, Strigând cu glas înfricoşat.

Să pună capăt la măceluri Puterile din Ţarigrad.

20 A e Acolo îngerii vor pune Pe tronul bizantin un Sfânt şi paşnic toţi se vor supune, Lipsind războiul pe pământ.

Atunci va fi Ortodoxia în toată lumea strălucind, şi va să piară duşmănia, Belşug şi dragoste fiind!

Ultimă poezie profetică a Sf. Ioan Iacob Hozevitul. Uite ca sfântul intra şi în mediul politic ocult al celor ce lupta lumea creştină.

FIARA APOCALIPTICĂ 1

Acum sporeşte răutatea.

Deschis-a scoala Antihrist şi dăscăleşte multă lume Cu „alfabetul ateist”!

2

Căci astăzi „fiara cea gândită”.

Îşi mişcă capetele ei:

Masoneria, comunismul şi răzvrătiţii de evrei!

Papalitatea de la Roma şi cu păgânii din Agar Aruncă mai cu îndârjire Săgeţile lui veliar!

Din şapte capete de fiară.

Aceste cinci s-au arătat.

Iar când se vor ivi şi restul.

Sfârşitul s-a apropiat!

Va mai ieşi o alta fiara cu două coarne ca de miel iar glasul ei ca de balaur, Având putere de la el.

6

Mai are fiara zece coarne cu semnele lui „Lucifer”, Sunt patimile pierzătoare Ce striga astăzi către cer.

7

V

Aceasta este «urâciunea» Ce va şedea pe locul Sfânt °îi cu putere diavoleasca Ta fi stăpână pe pământ!

Sf. Nectarie de la Obţină despre chipul Bisericii de la sfârşitul veacurilor:

„Acest vis a durat aproape toată noaptea, spunea Părintele Nectarie. Nu pot să vă relatez toate detaliile,

căci ar dura prea mult. Iată esenţialul: văd o câmpie imensă, unde are loc o bătălie cumplita între nenumărate gloate de apostaţi şi o mică oaste de creştini. Toţi apostaţii sunt foarte bine înarmaţi şi duc lupta după toate regulile ştiinţei războiului; creştinii sunt însă fără arme. Eu, cel puţin, nu văd la ei nicio armă. Şi deja se poate ghici, spre îngrozirea mea, deznodământul acestei lupte inegale: survine momentul biruinţei totale a gloatelor de apostaţi, deoarece dintre creştini nu a mai rămas aproape nimeni.

Îmbrăcaţi sărbătoreşte apostaţii, împreună cu soţiile şi copiii lor triumfa şi deja sărbătoresc victoria… Deodată, un grup neînsemnat de creştini, printre care sunt femei şi copii, execută un atac neaşteptat împotriva apostaţilor şi într-o clipă imensa câmpie de luptă se acoperă de trupurile ostii atee şi toată nenumărata adunătura este nimicita şi, pe deasupra, spre uimirea mea, fără ajutorul vreunei arme. Şi l-am întrebat atunci pe un ostaş creştin, ce stătea lângă mine

— Cum aţi putut înfrânge această nenumărată oaste?

— Dumnezeu ne-a ajutat! a fost răspunsul.

— Dar cu ce? întreb eu. Doar nu aţi avut niciun fel de arme.

— Cu ce s-a nimerit, a răspuns oşteanul. Cu aceasta s-a sfârşit visul meu”, a încheiat Stareţul.

PĂRINTELE JUSTIN PÂRVU

O profeţie „de ultima oră” a celui mai mare duhovnic al României:

VIAŢA LA MĂNĂSTIRE. Jurnalul unui pelerin la Petru Voda: Va fi război… Va fi război…

Am intrat la părintele Iustin şi era vesel cum nul mai văzusem de multă vreme. Era târziu, probabil obosit dar prietenii cu care venisem şi mai ales copiii lor l-au tare bine dispus. Am încă în minte ochii săi limpezi ca lacrimile vărsate pentru neamul acesta, pătrunzători şi plini de simţul realităţii cu care într-o secundă mi-a şters orice îndoială pe care o aveam în

privinţa dreptei socoteli cu care tratează problemele vremurilor pe care le trăim.

A zis că o să fie război, cât de curând… şi n-am îndrăznit să întreb mai mult. Permisul expirat n-am primit blagoslovenie să-l schimb, asta e…

Părintele care punea mult accent pe carte acum văd că nu mai sfătuieşte părinţii să dea copiii la şcoala (era un sfat dat cuiva individual, unele cuvinte nu sunt pentru toţi dar rămâne tras un semnal de alarmă)

A aprobat părerea cunoştinţei mele referitoare la lupii în piele de oaie care nu mai sunt ierarhii (ăştia şi-au dat deja arama pe fata) ci aşa zişii ortodocşi (spre exemplificare Puric şi alţii asemenea).

Ne-a miruit şi binecuvântat…

Ce greu o să cadă cuvintele astea la stomacul unora! Şi ce război o să se pornească împotriva mănăstirii ăsteia… Da ce zic! Toate tunurile sunt deja îndreptate înspre ea, se aud cum mârâie câinii care aşteaptă semnul pentru a se dezlănţui. Semnul… să fie semnul fiarei?!

sfântul coisma etolul – cuvinte de duh şi profeţii: „RĂUL VA VENI DE LA CEI ÎNVĂŢAŢI”.

„Sufletul şi Hristos – doar acestea două, să te

intereseze! Lumea toată să cadă, pe acestea două, nimeni nu ţi le poate lua, afară numai dacă nu le dai tu, cu voia ta”.

„Chiar dacă te-ar ierta toţi duhovnicii, patriarhii, arhiereii şi lumea întreagă, eşti neiertat dacă nu te pocăieşti în faptă”.

„Va veni vremea ca vrăjmaşii voştri să vă ia până şi cenuşă din foc, dar voi să nu vă schimbaţi credinţa, cum fac alţii”. [Spusă în Siatisti.]

„Sunt trist pentru fala pe care o aveţi. Piciorul meu nu va mai calpă aici. Şi dacă nu lăsaţi lucrurile pe care le faceţi, trufia şi hoţia, veţi fi nimiciţi. În ramură de care va atârnaţi săbiile, va veni o zi în care ţiganii vor atârna organele voastre”. [Spusă în satul Aghios Donatos Souliou.]

„Faceţi case arătoase şi nu veţi locui în ele”. [Cuvinte spuse tot la Assos, când într-o zi a trecut prin faţa unei case nou construite. După puţin timp, toţi locuitorii ei au murit, afară de o singură femeie”.]

„Du-te şi pe drum ţi se va răsplăti” [spusă în Dervistani despre cineva care l-a ironizat pe sfânt şi care ulterior a fost rănit pe drum pe un duşman al său.]

„Spune-le figurilor ălora să nu vină aici, ci să se

întoarcă înapoi” [Pe când învăţa în Assos, în Kephalinia, Sfântul Cosma şi-a întrerupt predica o clipă şi a trimis un auditor la casa stăpânului locului să spună aceste cuvinte. Aici erau patru doamne din aristocraţie îmbrăcate indecent, care erau gata să vină să urmărească predica lui.]

„Când veţi vedea flotă în ape greceşti, atunci se va dezlega problema Oraşului [Constantinopului]”.

„În Oraş [Constantinopol] va curge atâta sânge cât să înoate în el un viţel de trei ani”.

A „Turcii vor fugi, dar vor veni din nou şi vor ajunge până la Examilia.

În cele din urmă vor fi alungaţi în Kokkini Milia. Dintre turci, o treime vor fi omorâţi, o treime se vor boteza şi doar o treime vor ajunge la Kokkini Milia”. (a se vedea şi profeţiile cuv. Paisie Aghioritul, care tâlcuieşte şi aceste cuvinte ale Sfântului Cosma: Profeţiile Părintelui Paisie şi Proiectul Anatoliei de sud-est).

„Va veni o armată străină, va crede în Hristos, dar nu va şti limba”.

„Va veni odată o oaste străină care va crede în Hristos, dar voi nu o veţi şti”.

„Cu unii veţi adormi şi cu alţii vă veţi scula

dimineaţa”.

„Veţi vedea trei familii într-o casă”.

„Veţi merge să locuiţi altundeva şi alţii vor veni să locuiască la voi”.

„Veţi vedea 40 de animale legate de un par”.

„Mulţi vor pieri de foame”.

„Bogaţii vor ajunge săraci şi săracii vor muri”.

Un pumn de aur, un pumn de făină.

„Va veni vremea când vor conduce lumea lucrurile necuvântătoare şi neînsufleţite”. [Aluzie la invenţiile tehnologiei moderne care vor guverna viaţa umanităţii.]

„Cauza războiului general va veni din Dalmaţia. Mai întâi se va împărţi Austria, apoi şi Turcia”. [Aluzii la începutul primul război mondial.]

„Dacă se găsesc de acord trei puteri, nu veţi păţi nimic”.

„Dacă problema se va rezolva prin război, veţi păţi multe nenorociri; din trei sate va rămâne doar unul”.

„Multe sate vor fi nimicite, trei vor deveni unul”.

„Să vă rugaţi să fie zi şi nu noapte, vara, nu iarna”.

„Oamenii vor rămâne săraci, fiindcă nu vor avea

dragoste de copaci”.

„Oamenii vor ajunge goi, fiindcă se vor face netrebnici”.

„Prăpădul va veni din înălţime, de la liman”.

„Va veni pe neaşteptate; dobitoacele vor rămâne înjugate la lucrul lor şi voi veţi fugi”.

„Multe se vor întâmpla. Oraşele vor ajunge ca nişte barăci”.

„Să le daţi ceea ce vă cer; numai să vă scăpaţi sufletele”.

„Dacă vor găsi pe drum argint, nu se vor aplecă să-l ia. Dar pentru un spic se vor omorî care să-l ia primul”.

„Răul va veni de la cei citiţi [învăţaţi, intelectuali]”.

„Veţi rabda fie trei zile, fie trei luni, fie trei ani”.

„Va veni vremea când nu va mai fi aceasta armonie care e astăzi între popor şi cler”.

„Clericii vor fi cei mai răi şi mai necredincioşi dintre toţi”.

„Se vor întâmpla atât de multe, încât de frica mamele vor naşte înainte de vreme”.

„Să nu vă faceţi case mari. Să faceţi bordeie ca să nu vă intre înăuntru”.

„Vă vor pune un bir mare şi cu anevoie de purtat, dar nu vor ajunge”.

„Vă vor pune bir pe coteţe şi ferestre”.

„Vă vor cere să vă şi ia soldaţi, dar nu vor ajunge să o facă”.

„Când veţi auzi ca războiul va începe de jos [din sud], veţi patimi puţin; dacă va începe de sus [din nord], veţi fi nimiciţi”.

„Stâncile şi râpele vor fi pline de lume”.

„Va veni pe neaşteptate, iar boul va fi în câmp, iar dobitocul în arie”.

„E trist pentru mine să v-o spun: azi-mâine aşteptam secetă, foamete mare, când vom da mii de galbeni şi nu vom găsi puţină pâine”.

„După război oamenii vor face o jumătate de ceas pe drum să găsească un om şi să şi-l facă frate”.

„Va veni vremea când creştinii se vor scula unul împotriva altuia”.

„Să aveţi crucea pe frunte, ca să vă recunoască că sunteţi creştini”.

„Pe Papa să-l blestemaţi, fiindcă el este cauza”.

„Va veni vremea, când diavolul va face rotiri cu dovleacul lui” [Aluzie la sateliţii artificiali ai pământului şi o critica anticipată a tehnologiei

contemporane, crede mitropolitul Avgustinos Kandiotis.]

„Din şcoli vor ieşi lucruri pe care mintea voastră nu şi le poate închipui”.

„Veţi vedea în camp căruţe fără dobitoace alergând mai repede decât iepurele”.

„Va veni vremea când oamenii vor vorbi dintr-o parte într-alta – de pildă, de la Constantinopol în Rusia – ca şi cum ar fi în camere apropiate”.

„Veţi vedea oameni zburând în cer ca nişte păsări aruncând foc în lume. Câţi vor trăi atunci vor alerga la morminte şi vor striga: Ieşiţi voi, cei morţi, să intrăm noi, cei vii!” [Aceste ultime profeţii ale Sfântului Cosma se referă, cu peste un secol înainte de apariţia lor, Ta inovaţii ale tehnologiei moderne: automobile, fire de telegraf şi curent electric, avioane militare.]

„Eu, creştinii mei, mi-am cheltuit viaţa studiind timp de cincizeci de ani, am citit şi despre preoţi şi despre necredincioşi, şi despre atei şi despre eretici, am cercetat adâncurile înţelepciunii. Toate credinţele sunt mincinoase, calpe, toate sunt ale diavolului. Am înţeles şi acest lucru adevărat, dumnezeiesc, ceresc, desăvârşit şi pentru mine şi pentru voi: numai credinţă creştinilor ortodocşi bine-credincioşi e bună

şi sfânta ca să credem şi să ne botezăm în numele Tatălui şi al Fiului şi al Sfântului Duh. Aceasta v-o spun acum la sfârşit, ca să vă bucuraţi şi să vă veseliţi de mii de ori, că v-aţi învrednicit să fiţi creştini ortodocşi, şi să plângeţi şi să vă tânguiti pentru cei necinstitori de Dumnezeu, necredincioşi şi eretici, care umblă în întuneric, în mâinile diavolului”.

părintele sofian boghiu

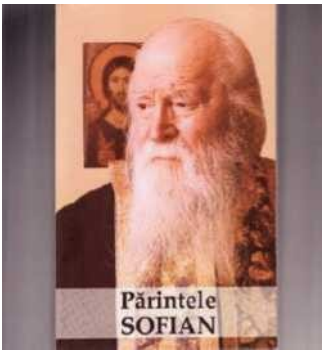

După Revoluţie m-am dus şi eu la Părintele Sofian. Eram filat, dar nu-mi păsa. Nu mă simţeam vinovat cu nimic şi încă nu aflasem ce înseamnă delaţiunea, ce înseamnă să fi aranjat. Părintele, de cum m-a văzut, n-a putut să-mi spună ce este pe capul meu sau ce va să vină. Mi-a spus cu un glas sugrumat să mă rog…

Părintele Sofian Boghiu despre sfârşitul lumii, Antihrist şi masonerie:

14 septembrie – 7 ani de la adormirea intru

„— Ce atitudine ar trebui să avem faţă de masonerie?

— Să ne facem datoria creştină până la capăt! Masoneria este o mişcare universală care are mijloace de a te obliga să taci. Şi întrucât nu se mai pot lua măsuri împotriva ei, nu avem altceva de făcut decât să ne păstrăm credinţa şi să-L mărturisim pe Dumnezeu până în ultima clipă a vieţii noastre.

Căci va veni Antihrist şi desigur că el va avea libertatea aceasta de a face fel de fel de minuni, de scamatorii ca să-i înşele pe oameni. Multă lume va fi de acord cu el, încât majoritatea celor care vor lua măsuri împotriva acestei mişcări vor fi suprimaţi. Vor rămâne mai departe doar cei care trăiesc pentru viaţa aceasta. Căci nu toţi vor fi împotriva masoneriei, când va intra ea în acţiune.

Aşa încât eu nu mă pot lupta cu lumea ca să fie de acord cu mine. Eu îmi fac datoria de creştin. Că toată lumea ştie cum să facă un bine, dar nu-i convine totdeauna acest lucru pentru că asta obligă la nişte sacrificii, iar omul este dispus să rezolve cât mai simplu problemele vieţii. Dacă masoneria îţi va da un număr cu care vei putea cumpăra orice, vei putea să

mănânci, vei putea să te îmbraci, să petreci, să călătoreşti unde vrei, foarte multă lume va fi de acord: „Gata, dragă, mulţumesc!”

Atunci lumea va fi împărţită: fiecare îşi va alege ceea ce-l va interesa. Cei care vor alege să sufere orice numai să fie alături de Hristos vor fi o turmă mică, aşa cum spune Scriptura. Este un cuvânt în Evanghelie în care Mântuitorul se întreabă dacă va mai fi credinţa pe pământ...

— „Când va veni Fiul Omului, va mai găsi credinţa pe pământ?”

— Da, da. Toate aceste probleme vor fi, dar mântuirea, credinţa şi ataşamentul faţă de Mântuitorul vor rămâne la alegerea fiecăruia.

— După 1990 au apărut în limba română „două cărţi scrise de monahi atoniti: „La apusul libertăţii” şi „Apocalipsa 13”. În esenţa în ele se susţine că toate aceste procese de creare a Noii Ordini Mondiale sunt de fapt semnele evidente ale instalării treptate a unei dictaturi globale; iar această dictatură va culmina în cele din urmă cu întronarea Antihristului. Cei doi monahi atoniti ne atenţionează pe baza unor argumente în general pertinente că lucrurile evoluează spre un control deplin al întregii po* * ţii

prin tehnicile moderne şi sofisticate reţele de supraveghere. Adică ne îndreptăm spre cea mai cumplită şi subtilă înrobire a oamenilor care a existat până acum în istorie. Vi se par exagerate asemenea afirmaţii?

— Nu! Nu mi se par exagerate!

Omenirea, prin felul cum gândeşte şi ge comportă astăzi, merge către un sfârşit. Dezordinea care există acum în lume îl supără pe Bunul Dumnezeu. Mă gândesc în primul rând la necredinţa, la lepădarea de Dumnezeu în care ne aflăm, ca şi la faptele noastre, păcatele noastre înnoite, păcate pe care Biblia le condamnă total şi pe care Guvernul le aprobă.

Facem ceea ce nu-I place, sunt sigur că nu-I place lui Dumnezeu. De pildă, să-i spun pe nume unui păcat care acum este foarte întins (şi protejat de legi) în mai multe ţări: homosexualitatea. Am amintit înainte de cele două cetăţi din Vechiul Testament unde acest groaznic păcat era la mare cinste; au fost arse, nu a mai rămas nimic din ele. De aceea, gândindu-mă şi la un asemenea fapt istoric, cred că lumea se îndreaptă către acest sfârşit, poate inevitabil.

S-ar mai putea amâna sfârşitul dacă ar începe o

mare pocăinţă şi îndreptare, ceea ce însă este mai greu, nu se vede aşa ceva.

Eu nu cunosc prea bine toate dedesubturile politice, dar fără îndoială că în lumea de acum, care merge pe calea cea largă a plăcerilor şi a patimilor, trebuie să existe cineva, un fel de conducător, care îi antrenează pe oameni la această grabă spre autodistrugere. Există instituţii care nu spun pe faţă că politica lor este distrugerea umanităţii, fiindcă atunci nu ar mai asculta nimeni de ele. Aceste instituţii conduc popoarele către dezastru, dar spun că le conduc spre libertate (o libertate aşa cum o înţeleg unii oameni, nu aşa cum este ea în realitate).

Încă o dată spun: lumea s-ar putea reînviora dacă am face un efort să ne pară rău cu adevărat pentru păcatele noastre; dacă ne-am pocăi cu toţii, de la rege până la ultima slugă, aşa cum s-a întâmplat cu cetatea Ninive din Vechiul Testament.

— Sunt şi alte semne care să arate că vremurile de astăzi ar putea fi cele de pe urmă?

— Nu mai este nevoie de alte semne din moment ce există în zilele noastre acest marş către râu. De aceea cred că au dreptate cei care au scris cărţile despre care aţi întrebat.

— Cu alte ocazii, la aceleaşi întrebări aţi dat nişte răspunsuri mai rezervate…

— Între timp s-au schimbat mai multe lucruri.

Eu cred că, cu cât vom înainta spre sfârşitul lumii, cu atât Dumnezeu va interveni mai mult în partea aceasta, unde vor rămâne puţini cu El.

La început or să fie mulţi habotnici şi mulţi tineri care se vor apropia de El, dar până la urmă vor rămâne foarte puţini de partea Domnului Hristos.

Cei care vor rămâne creştini până la capăt vor fi puţini, dar vor fi mai hotărâţi şi mai statornici în credinţa. Va fi multă dispută, multă îndoială, multă nesiguranţă şi lepădare de Dumnezeu.

O 1 3. JT 1 – J. v…

Mulţi vor da toate pentru una, adică vor renunţa la aven, la maşini pentru a-şi păstra credinţa. Ei nu vor mai avea decât atât cât le va trebui ca să supravieţuiască, ca să nu moară de foame; iar alţii vor trăi în huzur. Creştinii vor fi scormoniti, iscodiţi, ca să se ştie totul despre ei.

O să fie multă intimidare şi multă frică, dar în rândurile celor care-L vor mărturisi pe Hristos până la sfârşit vă fi şi optimism şi mult curaj”.

profeţiile maicii Veronica de la mănăstirea

vladimireşti

Interesant, aş spune eu, mai ales că a fost contestat şi stigmatizata atât de către ă BOR, cât şi de către comunişti.

În România are loc cea mai mare lucrare harica din lume la cererea lui Decebal, la Tronul de Lumină, se înfăptuieşte în România, cea mai măreaţă lucrare harică înfiinţată şi susţinută de trimisa Cerului, cu misiune specială – Gurău Vasilica – azi Măicuţa Veronica, care vine din Oraşul de Aur al Maici Domnului, fiind înzestrată cu harurile Maicii Domnului. Din copilăria ei descrisă în volumele publicate Viaţa şi vedeniile Maicii Veronica, redăm câteva momente esenţiale.

Este al cincilea copil al familiei Gurău. Mama a vrut să-l avorteze, dar o voce în vis i-a spus:

„Să nu îndrăzneşti să omori acest copil, că va fi pentru fericirea şi mântuirea multora şi câe mare folos

omenirii!”. Şi aşa a şi fost. La şapte ani, pe când mergea la şcoala este învăluită într-un nor haric, care o va proteja de necazurile mari pe care ea avea să le întâmpine chiar din partea celor pe care urma să-i ajute.

La nouă ani rămâne orfană. Singura avere de la mama ei fiind icoana Maicii Domnului, care trebuia să-i ţină loc de mamă. Fraţii vitregi n-o doresc deloc, iar cel mai mare căruia îi rămâne casă, este nevoit s-o ia la el.

După plecarea fratelui Petrică în armată, copila rămâne cu soţia acestuia, care şi-a propus să scape de ea fără ca nimeni să ştie. A spus vecinilor ca a dat-o pe Lică (de la Vasilica) de crescut şi a închis-o într-un chiler (magazie), fără foc şi fără mâncare. Aici avea să trăiască micuţa Lică două ierni şi două veri.

De aici încep miracolele; un copil normal nu ar fi putut trăi fără căldură şi fără hrana dar ea cum a trăit? Sfântul Pantelimon (doctor fără de arginţi) i-a spus mai târziu într-o vedenie:

„Eu am fost hărăzit de la naşterea ta să te ocrotesc şi să te învălui cu harul Duhului Sfânt că să trăieşti". La un moment dat, fiind plină de păduchi ce o mâncaseră atât de tare încât rămăsese numai piele şi os, I s-a adresat Maicii Domnului:

„Mama mea m-a dat în grija Ta! Şi Tu de ce mă laşi să mă mănânce păduchii?" Iar Maica Domnului, din icoană, i-a răspuns:

„Nu te teme! Vei fi mai fericită ca toţi!" Şi într-adevăr, trăirile duhovniceşti ale Măicuţei în legătura

ei cu Cerul nu le-a avut nimeni, dar a plătit scump şi mai plăteşte încă.

După ce cumplita suferinţă de la fratele Petrică, este luată în sfârşit să fie crescută de unchiul Ionică Barbu, care nu avea copii. Aici o duce ceva mai bine, nefiind scutită de suferinţe.

Tot aici îşi începe pregătirea duhovnicească, ducându-se la biserică şi la adunările „Oastea Domnului”, iar când I se interzicea să meargă la biserică, se ruga şi se spovedea cu lacrimi, celui mai frumos copac din grădină, pe care în acel moment îl vedea în flăcări.

Prima vedenie cu Mântuitorul Iisus Hristos:

La şaptesprezece ani, pe când culegea porumb cu sora ei vitregă, îi apare în toate măreţia şi splendoarea însuşi Domnul nostru Iisus Hristos, care o întreabă:

— Ce aveţi în coş? Oare mâncaţi azi de dulce?

— Nu mâncăm de dulce, că este Sfânta Vineri. Mama ne-a pus noua poame (struguri)!

— Aşa să spui la lume că sunt trei zile de post pe săptămân: lunea, miercurea şi vinerea.

Eu care ştiam că sunt numai două zile de post îi răspund:

— Bine, am să le spun, dar ştiu că lumea n-o să mă creadă, căci ştiu că lunea nu este zi de post.

El atunci îmi zice:

— Lasa, am eu grijă! Cine crede, bine, cine nu, am eu grijă! Tu este datoare să spui!

— Vezi colea, v-am dat păpuşoi să nu muriţi de foame şi tot felul de roade aveţi pe faţa pământului şi lumea este tot rea. Eu demult am voit să vă pierd, dar nu m-am îndurat de ruga Maicii mele, că stă pururea în genunchi şi se roagă: – Iartă-i Fiule şi de astă dată! Şi oamenii o înjura şi o necinstesc, şi Ea are răni la genunchi stand şi rugându-se pentru voi!

Eu am început să plâng şi am zis: – Cred că aşa o fi, suntem răi, şi am dat iarăşi să pornim.

Apoi îmi zice: – Cuvintele care le-ai vorbit cu mine să le spui la lume şi să nu te ruşinezi!

— Lasa că am să le spun şi de ce să mă ruşinez! Dar ştiu că lumea nu are să mă creadă!

— Lasa să nu creadă, va vedea ea când va veni Focul cel mare şi moartea cea înfricoşată, atunci va fi prea târziu!

Eu îl întreb: – Matale de ce nu calci pe pământ? Lăsă privirea în jos şi puţin zâmbind îmi zice:

— Eu nu calc pe pământ, că pământul s-a

spurcat! Eu îi răspund: – Cred că aşa o fi! apoi se întoarce către mine, având degetele în forma Sfintei Cruci şi îmi face semnul Sfintei Cruci în faţă zicându-mi: – Să mă asculţi!

— Lasa că am să te ascult! apoi se înălţa la cer către răsărit, uitându-mă după dânsul până s-a acoperit de nori.

„Focul îl trimit pe acest Pământ!”

O vedenie la fel de înfricoşătoare este şi cea din ziua de 3 feb. 1938, când îi apare din nou Mântuitorul:

— Nu pot să mai rabd! Focul îl trimit pe acest pământ! Deodată apare în partea dreaptă a Mântuitorului, Sfânta Fecioară, Maica Domnului, înconjurată de o lumină, îmbrăcată în negru, cu o năframă neagră lăsată pe cap, de nu se vedeau ochii de lacrimile ce-i curgeau pe obraz, sta cu mâinile încleştate şi se ruga către Mântuitorul. Văd pe Mantiutorul că întoarce capul către Dansa şi zice:

— De ce mamă plângi? Şi n-a răspuns nimic Sfânta Fecioară. Şi iarăşi o întreabă:

— Pentru ce mamă plângi? Atunci am auzit un glas plin de durere zicând:

— Plâng, Fiul meu, ca să-i ierţi şi de astă dată!

— Nu pot mamă să-i mai iert! Căci au făcut

păcate mari, strigătoare la cer, nu mai îndrăzni şi da asta dată să mă opreşti! Atunci Măicuţa Domnului cu lacrimi în ochi curgând la vale pe obraz şi frământându-şi mâinile îi zice:

— Iartă-i, Fiul meu, şi de astă dată! apoi Mântuitorul îi zice:

— Le-am dat timpuri bune, dar ei tot răi, le-am dat secetă, ei tot răi, le-am făcut minuni, ei nu vor să creadă, le-am dat pagube, ei nu vor să se întoarcă. Iată, pe tine ca pe o mamă te ascult, dar ca un Dumnezeu n-aş putea să te mai ascult. Atunci Preasfânta Fecioara s-a plecat către Mântuitorul şi deodată a dispărut. Şi Mântuitorul se întoarce spre mine, zicându-mi:

— Vezi cât se roagă Maica Mea pentru voi? De nu s-ar fi rugat Ea pentru voi de mult v-aş fi pierdut!

Eliszar

Aşa să se facă!

O altă prorocire este prevăzută în vedenia din 10 iunie 1938: „De n-au să asculte toate câte ţi le-am dat, voi ridica domn peste domn şi împărat peste împărat şi focul şi nenorocirea vor veni peste voi”.

Construcţia mănăstirii Vladimireşti a fost făcută tot pe bază de vedenii dumnezeesti. În vedenia din

ziua de 21 august 1938, din mina Mântuitorului iese o lumină puternică care intra în pământ, spunându-i:

„Aici să fie altarul meu, aici să ridicaţi o mănăstire în cinstea Maicii mele. să fie un schit cât de sărac de maici dar numai de fecioare.

Această mănăstire să poarte numele maicii mele, că dacă n-ar fi fost maica mea să se roage pentru voi de mult v-aş fi pierdut!”

Deşi săracă şi orfană, la porunca Mântuitorului, tânăra copilă răspunde ferm:

„Da Doamne, se va face!”… şi s-a făcut. A mers în toată ţara timp de patru ani şi a strâns bănuţ cu bănuţ, vorbind oamenilor în acelaşi timp despre vedeniile avute. Este extraordinar de interesant istoricul acestei sfintei mănăstiri. Citam integral dialogul Măicuţei Veronica cu arhimandritul Ghimnazie, care i-a venit în vedenie şi i-a vorbit:

„Sunt arhimandritul Ghimnazie, stareţul soborului de călugări de sus de pe dealul Gurgueta, unde staţi voi. Eu cu 15 călugări greci, am venit din sfântul munte Athos în anul 1438, aşezându-ne la dorinţa Maicii Domnului în Sudul Moldovei. Repede am făcut o adevărată grădină de paradis unde se adunaseră moldoveni, munteni şi ardeleni până la 98

de persoane. Când am terminat lucrul Mănăstirii, în loc să ne bucurăm, cum o să spuneţi şi voi, a trimis Stăpânul holdei cruzi secerători, pe turci, care ne-au ucis, jefuindu-ne agoniseala şi odoarele bisericeşti iar biserica în care putea intra peste 300 de oameni au umplut-o cu paie şi i-a dat foc, rămânând doar cenuşă şi ceva din ziduri.

Pe mine m-au ţinut legat silindu-mă să privesc la toate sacrilegiile pentru ca, ei ziceau că nu vreau să le dau aur. Când ardea biserica la care lucrasem 7 ani, m-am răzvrătit contra lui Dumnezeu, făcându-l mai neputincios decât turcii şi deodată am văzut cerurile deschise şi la capătul drumului o preafrumoasă biserica scăldată în lumină. La această vedere am strigat să fiu şi eu luat şi… gata, m-am văzut desprins de hainapământului.

După ce am îmbrăţişat-o şi am sărutat-o, mulţumindu-i, am fost atras să-mi văd Stăpânul şi toate podoabele veşniciei care nu au nume după limba noastră pământeană. Noi am vieţuit aici 19 ani, voi o să staţi numai 16 ani. Martirajul soborului meu a fost roşu, martirajul soborului tău o să fie alb şi de durata lungă. Nu vărsarea sângelui te fixează în fericire ci cum te-a găsit chemarea din urmă! Dintre voi, numai

acelea care o să ducă fără cârtire, poate să se urce mai sus şi tu ai să te răzvrăteşti şi ai să-L faci crud pe Cel care v-a gonit din staul, dar drumul luminos te va face să uiţi ce a fost frumos şi dulce la voi. După voi nu o să rămână cenuşă, dar o să se folosească de munca voastră fiinţe străine de dorurile voastre!”

— Părinte, prorociţi grozăvii, care-mi opresc respiraţia. Cum oare, aşa să fie? Nu, refuz să cred!

— Fără voia noastră se fac nişte lucruri, care au scopuri înalte şi necunoscute. Peste voi nu vin turcii cum au venit peste noi, dar se strecoară neînţelegeri şi călcări de legi, ca să se împlinească ceea ce-i hotărât prin legile divine.

— Părinte, dar legile divine sunt drepte! Cum o să ne lase să greşim? Nu, nu se poate!…

— Doamne, dar eu nu vreau să te tulbur, ci vreau să spun că mereu suntem împreună aceste două soboare, care au menirea de modeste pepiniere!

— Părinte, nu ştiu ce am, dar nu prea vă înţeleg. Parcă aţi fi din altă lume! Eu am aflat de la tetea Ioniţă – tata mamei mele –, ca pe acest deal al Gurguetei pe când era el mic, venea cu tata lui special să sărute gardul care era din nişte plante, luând câteva frunze şi ziceau că-i gardul sfânt al mănăstirii.

Oare sunteţi din acel sobor?

— Ştii ceva măicuţă, eu te rog, de vrei, să-mi dai mie pe fratele Damian, că deşi a fost om cu familie, a întrecut cu viaţa lui curată pe preoţii ce-i ai în mănăstire. Ce zici, aşa este?

— Nu sunt în măsură să droresc, părinte nici cele bune nici cele rele a nimănui. De vreţi să luaţi pe moş Damian, n-am nimic împotrivă.

— De fapt vara viitoare, numai de grădina n-o să le ardă bietelor surori. Să nu le spui nimic ca să nu faci panica. În asfinţitul soarelui, azi, îl iau pe fratele Damian şi-ai să vezi gardul viu despre care mi-ai vorbit, dar nu acum, ci mâine dimineaţă după ce te vei odihni. Acum mergi la mănăstire că o să începeţi slujbaprivegherii, că mâine e sărbătoarea „Schimbarea la faţă”. Fii binecuvântată şi-o să am grijă să-ţi adorm toate frazele care nu sunt ziditoare pentru cei cărora o să le faci cunoscut, numai că vor fi foarte târziu, dar noi şi proaspete pentru frăţia ta şi toţi acei care merg pe acelaşi drum, nu în aceeaşi uniformă.

Călătoria bună contează, nu forma exterioară. Ai să te convingi pe parcursul anilor… Hai, plecaţi, sau nu va îndurați să rupem discuţiile? Eu sunt însă frăbit,

că trebuie să merg în VII, apoi să-mi primesc misiunea pentru fratele amian. Dar de ce ţi-oi fi spunând de VII şi misiune, că doar nu cunoşti încă?!…

Ai mare noroc de firea ambiţioasă. S-o foloseşti! Iar vorbesc ce nu trebuie – dar am zis asta, ca să te întorci de unde te-ai desprins. Şi asta ţi-i străină, dar ştiu că te laşi condusă de ceea ce simţi că trebuie şi nu trebuie să faci. Nu-ţi aparţine, cred că eşti convinsă de aceasta, nu? Gata! Mă retrag!…

S-a dat după o tufă care era crescută din malul pârâului Geru şi atât eu cât şi moş Damian, nu l-am mai văzut. Ne uitam unul fa altul fără cuvinte. Lucrătoarele surori şi maici care ne-au privit, unele dintre ele auzise o conversaţie străină de limba noastră şi se mirau cât de bine poate vorbi şefa lor. Altele nu auzise şi nu văzuse nimic, zicând că nu le interesează. Unele au văzut o statuie de om dar îl acoperea acea tufă în Adreptul căreia stătea părintele grec. M-am întors acasă. A început privegherea. În timpul slujbei, parcă simţeam că mă trezesc dintr-un somn şi-mi aduc aminte de un vis frumos. Toată noaptea am depănat cu ea conversaţiile de la grădina. Aici le prindeam, aici le scăpăm.

Dimineaţa am chemat la mine pe maica

Paraschiva care era şefa grădinii de zarzavat, spunându-i că am visat ceva despre moş Damian şi să mai ia cu dânsa câteva surori să meargă la grădina, să vadă ce este acolo. După o oră s-au întors tot într-o fugă spunându-mi:

— Măicuţă, moş Damian stă pe bancă cu mâncarea cum i-am lăsat-o în farfurie: salata de vinete cu ardei copţi, cană cu apa şi pâinea neatinse, iar el ca un Voda sta drept cu mâinile pe genunchi, de parcă râde la cineva, dar e mort! Abia atunci m-am trezit de-a binelea. Părintele Ghimnazie era cu adevărat un sfânt venit din altă lume, spunându-mi câte ceva, pregătindu-mă, iar prin plecarea lui moş Damian, m-a convins pe mine de valabilitatea celor spuse de sfinţia lui. L-am îngropat cu cinste pe moş Damian, iar cele spuse de părintele Ghimnazie sau împlinit pe parcursul anilor.

„Acestea sunt clopotele cereşti…”

O descriere asemănătoare este şi cea din vedenia din 11 iulie 1939:

„Sfântă Fecioară, ce-a fost cu sunetul clopotelor şi acel cor minunat ce cânta aseară?” Preasfânta Fecioara îmi zice: „Acestea sunt clopote cereşti iar corul ce ai auzit este corul îngerilor ce slujesc cu Fiul

Meu şi Mântuitorul vostru care face slujba totdeauna. Voi amânaţi din zi în zi căutând să faceţi ziduri înalte (schitul), dar amânarea voastră este zadarnică. Când veţi voi să-l mai faceţi, nu mai este primit, fiindcă nu mai aveţi timp, că anii durerilor v-au cuprins. Aceste suflete care îşi vor petrece viaţa în acest loc, prin rugăciunile şi chinurile ce li se pregătesc vor câştiga Tara Românească". Eu am început să plâng iar Preasfânta Fecioara îmi zice:

„Nu te teme căci eru voi fi cu voi şi vă voi scăpa de la toate". Altă dată, în vedenia din 26 octombrie 1939, Mântuitorul Iisus Hristos îi apare îmbrăcat în haine arhiereşti, stând pe Scaunul de Judecată, spunându-i: „Vasiliso, norodul striga asupra ta ca biserica se face pentru voi!" Apoi ridică mâna în sus şi zice: „Iată Biserica voastră!" Atunci am văzut că se desface Cerul în două şi s-a format o scară poleită cu aur. Apoi văd sus o biserică măreaţa din care ieşeau raze de lumină. Eu am strigat cu glas tare:

„Doamne Iisuse Dumnezeul meu, ia-mă şi pe mine acolo!" Domnul nu mi-a răspuns nimic întorcând spatele către mine. Deodată am simţit două mâini care m-au apucat de subţiori. Am rămas atunci cu trupul în nesimţire însă vedeam cum într-o clipă am ajuns la

acea biserică pe care o văzusem sus. De-a dreapta bisericii era Prea Sfânta Născătoare de Dumnezeu îmbrăcată în veşminte galbene, ce străluceau ca soarele iar pe cap purta o cunună despre care nu pot spune cum era fiindcă în nicio icoană nu am văzut-o aşa de împodobită. De altă parte a bisericii, am văzut un părinte cu mantie pe el şi în mâna dreaptă ţinea o sabie. La un semn al Mântuitorului, uşile s-au deschis. Mântuitorul a intrat în Biserică. Eu simţeam acele mâini ce mă purtau de subţiori că mă baga în biserică. Văzând-o aşa de luminoasă, am strigat cu glas tare: „Cine slujeşte în această biserică?”

Domnul mi-a zis: „Aici slujesc îngerii până la venirea fecioarelor înţelegătoare!” (fecioarele cele înţelegătoare sunt toate sufletele care au ajuns la stadiul de fecioară – puritate).

Pentru cei ce sunt înrudiţi cu instrumentul milosteniei, le oferim vedenia din 5 ianuarie 1940: Vineri, în ziua de 5 ianuarie 1940, pe la ora 1 ziua am ieşit afară din bordeiul unde locuiam şi iată ce văzui: un părinte monah cu o haină pe el zdrenţuită, cu încălţămintea ruptă de I se vedeau degetele, cu un culion vechi de tot şi cu un băţ în mână. Când l-am văzut, cu inima zdrobită de mila lui, m-am aplecat şi

făcându-i metanie i-am zis:

„Blagosloveşte părinte!”

El mi-a răspuns: „Dumnezeu să te blagoslovească fiica mea”.

Eu l-am întrebat:

— De unde vii taica părinte?

— De pe cale lungă, fiica mea, flămând şi rufos după cum mă vezi. Vocea lui duioasa m-a făcut să plâng şi am zis:

— Taica părinte, noi azi ajunam şi nu avem ce va da de mâncare, dar să cer puţină pâine de la o soră de la care i-a adus mama ei de acasă.

El îmi răspunde: – Dacă vrei! apoi îmi zice: – Staţi bine în bordei? Eu i-am răspuns:

— Mulţumim lui Dumnezeu. Apoi îi spun: – Taica părinte, acum e frig şi sfinţia ta eşti gol, nu rămâi la noi? El mă întreabă: – Dar am loc? Eu i-am răspuns: – Rog cupa părintele nostru să te primească în chilie la dânsul.

El îmi zice: – Bine! Apoi, eu văzându-l aşa rufos, mi s-a făcut milă de el şi am zis:

— Taica părinte, eu am două rase, vrei să-ţi dau una sfinţiei tale, căci nu se cunoaşte că-i de soră.

El îmi spune: – Dacă vrei. Atunci plină de

bucurie, cobor pe scări în bordei, zicându-i:

— Nu vii în bordei la noi? El nu mi-a răspuns nimic. Văzând că nu-mi răspunde nimic, l-am trimis în chilie la părintele nostru. Am intrat în bordei, am tăiat pâinea ce o aveam şi am ieşit afară. Văzând că nu mai este părintele călugăr unde l-am lăsat, am mers în chilie la părintele nostru, crezând că este acolo, dar nu l-am găsit. Atât ştiu că am zis:

„O, Doamne unde s-o fi dus părintele cel străin?” Alerg fuga în alt bordei unde locuieşte un frate bătrân şi-l întreb:

„N-ai pe nimeni înăuntru frate?” El îmi spune: „N-am sora!” Ies afară, tânguindu-mă ca unde s-o fi dus. Mi-a venit în gând să mă duc în bisericuţa (paraclis) să văd poate o fi acolo şi merg să-l caut. În faţa bisericii văd pe Domnul nostru Iisus Hristos sus în aer, tânăr şi frumos, în haina albă, cu părul lăsat pe umeri şi cu mâinile ridicate de la cot în sus, arătându-mi ranele şi zicând cu o voce blândă:

— Iată, Vasilico, pe Cel ce-L cauţi tu! Nu-ţi vreau pâinea, nici haina ta, ci îţi vreau dragostea!”

15 septembrie 2005. Am rămas atât de singuri! A plecat dintre noi cea despre care Papa Paul al II-lea a afirmat ca: „este cel mai mare proroc al vremurilor

noastre!”

Pustnicul N.

Pustnicul N. se nevoia mai mult pe Muntele Giumalău. Avea darul lui Dumnezeu, de a se face nevăzut. În anul 2001, i-a spus fratelui I.

Peste două săptămâni, o să fie un eveniment important [Este vorba de atacul terorist din 11 septembrie 2001, asupra celor două blocuri turn gemene din New York, oare, după cum spunea preşedintele Bush, au schimbat soarta lumii (în mai rău pentru creştinii ortodocşi)] într-o ţară îndepărtată. Efectul dăunător în România va fi în anul 2011. Ai să fii în Iaşi, să nu te sperii... Roagă-te lui Dumnezeu să nu te prindă anul 2011 în oraş, pentru că va fi mare vărsare de sânge. O să rânduiască Dumnezeu şi o să stai pe Muntele Rarău, în 2011.

Fratele I. avea 60 de ani şi a întrebat:

— Mai este mult până în 2011. O să trăiesc până atunci?

— O să trăieşti. O să mă rog, ca să locuieşti pe Muntele Rarău.

Cu un an mai înainte de a se muta la viaţa cea veşnică (Pustnicul N. s-a mutat la viaţa cea veşnică în anul 2002, fiind în vârstă de 105 ani), pustnicul N. i-a

spus fratelui I. ziua în care să vină şi cum să-l înmormânteze. În ziua pe care o prorocise, a fost găsit adormit întru Domnul şi îngropat de fratele 1. Şi maica T., după obiceiul pustnicesc, pe Muntele Giumalău, în locaşul pe care şi l-a săpat singur. Pustnicul N. nu a vrut să i s-a pună cruce pe mormânt, ca să nu ştie nimeni locul unde este îngropat şi i-a dat canon fratelui I., să nu-i spună nimănui numele.

pustnicul zosima

Despre pustnicul Zosima, am aflat că a fost monah la Mănăstirea Rarău. L-a cunoscut pe părintele Daniil Tudor – Stareţ la Mănăstirea Rarău, între anii 1954 – 1958. A plecat pe Muntele Rarău, fiind prigonit de autorităţile comuniste.

Fratele I. l-a întrebat în anul 2007 pe Pustnicul Zosima:

— Părinte, ce o să fie în România în anul 2011?

— O să fie mare măcel în oraşe. O să fie mai rău decât ţi-a spus părintele Pustnic N. Roagă-te să te păzească Dumnezeu, că este greu de scăpat de ce o să fie.

Fratele I. a insistat să afle mai mult:

— Ce o să fie, revoltă, război sau cutremur?

Zosima i-a răspuns:

— O să trăieşti şi o să vezi. Să te rogi lui Dumnezeu neîncetat.

profeţii revelate de codul bibliei

„Iar tu Daniele, ţine ascunse cuvintele şi pecetluieşte cartea până la sfârşitul lumii”.

Daniel.

12: 4.

teoria

Cercetările unor oameni de ştiinţă au confirmat, în ultimii ani, o ipoteză (de altfel mai veche, dar nedemonstrată) care susţinea că în Biblie există inclus, alături de informaţiile spirituale evidente şi un anumit cod secret care poate dezvălui evenimente care au avut loc cu mu de ani după ce a fost scrisă Biblia. Codul biblic a fost descoperit în versiunea originală a Bibliei, în limba ebraică, în Vechiul Testament. Cel care a descoperit codul biblic este Dr. Eliyahu Rips, care este la ora actuală unul din cei mai mari experţi din lume în grupurilor, un domeniu al

matematicii care stă la baza fizicii cuantice. Eiyahu Rips este un om modest. El are, mai mereu, tendinţa de a acorda altora meritul pentru propriile sale realizări, astfel încât la prima vedere nimeni nu ar bănui că de fapt el este un matematician de renume mondial. Majoritatea ziariştilor care l-au văzut au fost tentaţi să susţină că descoperirile sale nu au nimic de luat în seamă. Descoperirea lui Rips a fost însă confirmată de matematicieni de renume de la Harvard, Yale şi Universitatea Ebraică. Acest cod a fost verificat, de asemenea, şi de un specialist în cifruri şi coduri de la Ministerul Apărării al SUA şi a mai trecut cu succes trei expertize efectuate de specialişti la care a făcut apel o importantă revistă de matematică din SUA.

Teoria legată de codul biblic a devenit mai cunoscută în mass-media şi a fost luată mai în serios, abia după un tragic eveniment prezis cu ajutorul codului şi care, datorită faptului că nu a fost luat în seamă de persoana direct vizată, s-a adeverit mai apoi, din păcate. Iată derularea evenimentelor: la 1 septembrie 1994, ziaristul american Michael Drosnin a plecat la Ierusalim pentru a-i înmâna lui Ytzhak Rabin următoarea scrisoare:

„Un matematician israelian a descoperit în Biblie un cod secret care pare să dezvăluie amănunte ale unor evenimente care au avut şi au loc la sute şi mii de ani după ce a fost scrisă Biblia. Motivul pentru care vă aduc la cunoştinţă acest fapt este acela că singura dată când numele dumneavoastră complet, Ytzhak Rabin, apare în Biblie, el este intersectat de expresia „criminal va asasina”. Faptul n-ar trebui tratat cu indiferenţă, deoarece atât asasinarea lui Anwar el-Sadat, cât şi atentatele cărora le-au căzut victime John şi Robert Kennedy sunt, de asemenea, codificate în Biblie…

Cred că sunteţi într-un real pericol, dar acest pericol poate fi evitat”.

La 4 noiembrie 1995, a venit cumplita adeverire: un glonţ în spate, tras lui Vitzak Rabin, de către un om care se credea investit cu o misiune divină. Aceasta era o crimă codificată în Biblie acum peste 2000 de ani.

Acelaşi ziarist – Michael Drosnin – a mai urmărit să-l avertizeze pe şeful Cartierului General al Serviciului de Contrainformaţii al Israelului despre războiul din Golf şi de intenţia Irak-ului de a lansa rachete asupra Tel-Aviv-ului. Rips îi arătase ziaristului

o secvenţă din codul biblic unde cuvintele „Hussein”, „Scud” şi „rachetă rusească” apăreau codificate împreună. De asemenea „Hussein a ales o zi” era o expresie ce apărea în acea secvenţă. Aprofundând căutările în acest sens, Rips a găsit în cod „foc în 3 Şevat” – dată din calendarul ebraic ce corespundea zilei de 18 ianuarie 1991. Aceasta a şi fost ziua în care Irak-ul a lansat prima rachetă Scud împotriva Israelului confirmând datele oferite de cod. La întrebarea lui Drosnin „Cine poate şti cu 3.000 de ani înainte că va fi un război în Golf, ca să nu mai vorbim delansarea unei rachete împotriva Israelului pe 18 ianuarie?”, Rips a răspuns foarte tranşant: „Dumnezeu!”

Nu-i. r ucu + ni», cuuwli lüliqlnü *i*.nti-Luc.c. mii. Mr* ui! (ni e icneduu r L L M nu u u g în u J fi rmr ăijXN cuc *i* L

După aceste evenimente prezise de cod şi mai apoi adeverite, Michael Drosnin declara următoarele: „În mod cât se poate de limpede, codul nu este la fel ca profeţiile lui Nostradamus, nu este ceva de genul „o stea se va arăta pe cer de la Răsărit şi un mare rege va cădea” cuvinte ce pot fi interpretate ulterior, astfel încât să corespundă oricărui eveniment care se

petrece în realitate. Nu, aici este vorba de detalii la fel de precise ca acelea din ştirile transmise de CNN, toate acestea fiind descoperite înainte ca evenimentul să se producă”.

t. U IUZMLL L ÎN.în Clll<FI. I. IKT I H I, >! Lfil UUCT i ijü i L nuc ifliaLU.cec-hî

ECUJ un j. iluu Hcr.um cdu-tund: trai i ilhiliiulille >rud;

— L IU, CI I i L [IP, L L G ÜL L. L L L NU t

I Ufi I.K. Uduc f dL-llţ! f I u vă L J’L

ITIA L h-i, Ht. L UtLC L’ăllllfl1 I Wt, C WE CLCF it ILTAUMIERI MULUL. Mü. *I*.I. Kaf Küf-l

[Ltfe. uni Ql! l nu în l *1\1* LIJUCLI L

Teoria lui Rips despre codul biblic consideră Biblia ca o gigantică grila de cuvinte încrucişate.

Pentru a găsi codul, Rips a eliminat toate spaţiile dintre cuvinte şi a transformat întreaga Biblie originală într-un şir continuu de litere, cuprinzând 304.805 caractere. Informaţiile sunt obţinute prin selectarea a fiecărei a N-a literă, unde N-are o valoare precisă şi corespunzător aleasă – de exemplu: 4, 5, 12, 18 etc. Un exemplu foarte simplu ar fi următorul: avem propoziţia „Cum să obţii date...”, pe care o compactăm şi ea devine „cumsăobţiidate „din care

vom selecta, începând cu prima, fiecare a cincea literă: „cumsăobţiidate” şi rezultă astfel cuvântul „cod”.

Cu ajutorul unui calculator, sunt căutate în această matrice formată de textul biblic adus în forma descrisă mai sus, cuvinte şi fraze ascunse de codurile de intervale. Se începe de la prima literă a Bibliei şi se caută pentru fiecare secvenţă de intervale posibilă cuvintele pe care noi le solicităm, care sunt descifrate cu intervale de una, două, trei litere ş.a.m.d. până la câteva mii. Apoi se repetă aceeaşi operaţie de căutare începând de la cea de-a doua literă şi continuând astfel până la ultima literă a Bibliei. După ce găseşte cuvântul-cheie, calculatorul începe să caute informaţii asociate aflate cât mai aproape de acesta. Astfel, de exemplu, unde a fost găsit numele Rabin, se aflau alături şi alte date: Amir (care s-a dovedit ulterior a fi chiar numele asasinului), Tel Aviv, anul ebraic 5756 care începea în septembrie 1995, toate aceste informaţii reale fiind codificate în acelaşi pasaj.

Primul indiciu modern al codificării Bibliei a fost găsit, cu peste cincizeci de ani în urmă, de către H.M.D. Weissmandel, un rabin din Praga. Acesta observase că, dacă sărea cincizeci de litere, şi apoi

alte cincizeci şi apoi alte cincizeci, găsea cuvântul „Tora”, înscris la începutul „Genezei”. De asemenea, observase că aceeaşi secvenţă de intervale ortografia din nou cuvântul „Tora” în „Ieşirea”, „Numerii” şi „Deuteronom”. W5 issmandel nu a dat niciodată această descoperire publicităţii. Discipolii săi au publicat însă, ulterior, o carte cu tiraj limitat „Torat Hemed”, în 1958, în care se făcea pe scurt referire la cercetările rabinului Weissmandel în legătură cu codul, pe care acesta le efectuase în perioada premergătoare celui de-al doilea război mondial. Unul dintre aceşti discipoli, rabinul Azriel Tauber, a relatat că în acei ani, dinaintea apariţiei calculatoarelor, Weissmandel transcrisese întregul text al Torei pe fişe cuprinzând câte 100 de litere, dispuse pe 10 rânduri de câte 10 litere, şi apoi căutase cuvinte ortografiate cu litere aflate la intervale echidistante.

Primul savant modern, omul care a înţeles mecanica sistemului nostru solar şi a descoperit forţa gravitaţiei, Sir Isaac Newton, era şi el încredinţat de faptul că în Biblie există un cod secret care dezvăluie viitorul. Newton a învăţat ebraica şi a urmărit aproape jumătate din viaţă să descopere acest cod. Isaac Newton considera acest cod mult mai important decât

legea atracţiei universale.

J. M. Keynes, biograful lui Newton, susţine că acest cod biblic a fost o obsesie pentru marele savant. Când Keynes a văzut documentele lui Newton a avut un şoc: cea mai mare parte a lucrărilor lui Newton nu se refereau aşa cum se aştepta el, la matematică sau la astronomie ci la teologie esoterică. Acele scrieri dezvăluiau faptul că marele fizician era încredinţat că în Biblie era ascunsă o profeţie a istoriei omenirii. Newton avea certitudinea că Biblia, de fapt chiar întregul univers, era o criptogramă alcătuită de Dumnezeu, pe care el voia să o descifreze.

Newton nu a reuşit însă să descopere acest cod. Munca sa nu a dat niciun rezultat, oricare au fost formulele matematice aplicate. Descoperirea care ia scăpat lui Newton a fost făcută de Eliyahu Rips, pentru că matematicianul israelian dispunea de un instrument esenţial pe care Newton nu-l avea: un calculator. Se pare că textul ascuns al Bibliei a fost codificat cu un fel de „zăvor” temporizat, care nu a putut fi deschis până la descoperirea calculatorului.

Cu tot scepticismul unor matematicieni, nimeni nu a putut găsi vreo eroare în demonstraţia matematică. Nimeni nu a putut să infirme cu

argumente solide faptul uluitor că Biblia era codificată şi că dezvăluia evenimente care ulterior s-au petrecut după descrierea ei.

La atacul lui Hasofer, Rips a replicat că este posibil ca, de exemplu, să găseşti într-un ansamblu de date suficient de mare numele lui Saddam Hussein. Dar este aproape imposibil să găseşti termenii „Scud”, „rachetă rusească” precum şi data declanşării războiului, în acelaşi loc, dezvăluite într-un mod anticipat.

Unii oameni de ştiinţă, mai convenţionalişti, nu au acceptat codul. Un astfel de exemplu a fost cel al lui Avraham Hasofer, care a atacat codul biblic înainte ca Rips să fi publicat demonstraţia matematică. Hasofer a argumentat că este posibil ca anumite tipuri de configuraţii să existe în orice ansambluri mari de date.

Nimeni nu poate înţelege încă, modul în care a fost creat codul. Toţi oamenii de ştiinţă care au constatat realitatea codului biblic, sunt de acord cu faptul că nici cele mai rapide calculatoare de care dispunem în ziua de astăzi şi nici toate computerele de pe pământ lucrând împreună n-ar fi putut să codifice Biblia, aşa cum a fost ea codificată acum trei

mii de ani în urmă. Rips declara că: „Este vorba de o minte care depăşeşte cu mult orice imaginaţie a noastră. Informaţia inclusă în cod este probabil infinită”.

Nimeni nu ştie dacă, nu cumva, fiecare dintre noi, cu tot trecutul şi viitorul său, figurează în vreun cod de nivel superior şi încă necunoscut al Bibliei şi dacă aceasta nu este într-adevăr o „Carte a Vieţii”. Toţi marii conducători ai lumii din timpul celui de-al doilea război mondial – Roosvelt, Churchill, Stalin, Hitler – sunt menţionaţi în cod. America, „revoluţie” şi anul 1776 apar la un loc. Napoleon este codificat alături de Franţa dar şi de Waterloo şi Elba.

„Când am folosit un calculator, am dat lovitura”, relatează Rips. El a povestit că a găsit mult mai multe cuvinte codificate decât prevedea domeniul statisticii în virtutea „legilor hazardului”, iar atunci a fost cel mai fericit moment din viaţa sa. Rips a elaborat un model matematic complex care, atunci când a fost implementat pe un program de calculator, a confirmat faptul că Vechiul Testament este, într-adevăr, codificat. Rips s-a împotmolit însă în drumul spre „victoria finală”, care trebuia să fie o metodă simplă şi elegantă de a dovedi realitatea codificării Bibliei.

Pentru a reuşi, a fost ajutat de fizicianul israelian Doron Witzum, care a completat modelul matematic.

În rezumatul de pe pagina de deschidere a referatului asupra experimentului lor iniţial, intitulat Secvenţe de litere echidistante în Geneza" se menţiona: „Analiza indică faptul că în textul „Genezei" sunt intercalate informaţii ascunse sub forma unor secvenţe de litere echidistante. Rezultatul este semnificativ în proporţie de 99, 998%". Rips şi colegii lui căutaseră numele a 32 de mari învăţaţi, înţelepţi, din epoca biblică până în vremurile moderne, pentru a determina dacă numele şi datele calendaristice ale naşterii şi morţii lor erau codificate în prima carte a Bibliei. Pe de altă parte, căutaseră aceleaşi nume şi date şi în traducerea ebraică a romanului „Război şi pace", al lui Dostoievski, precum şi în alte două texte originale ebraice. În Biblie, numele şi datele erau codate laolaltă, pe când în „Război şi pace" şi în celelalte două cărţi, nu. Probabilitatea ca informaţiile codificate să apară datorită unor coincidenţe accidentale s-a dovedit, în cele din urmă, a fi de 1 la 10 milioane. În cadrul experimentului său final, Rips a luat cele 32 de nume şi 64 de date şi le-a amestecat în 10 milioane de combinaţii diferite, astfel încât 9 999

999 dintre ele să nu corespundă şi doar o singură combinaţie să fie corectă. Apoi a efectuat o verificare pe calculator, pentru a vedea care dintre cele 10 milioane de combinaţii dădea cel mai bun rezultat şi a constatat că numai în Biblie numele şi datele corecte apăreau împreună. „Niciuna dintre combinaţiile aleatorii nu era corectă. Rezultatele erau contra 9 999 999 sau, altfel spus, 1 la 10 milioane”.

Astfel de experimente, cum este cel descris anterior au mai fost realizate folosind şi alte opere literare cum ar fi „Crimă şi pedeapsă”, tot de Dostoievski, un text ce cuprinde 304.805 litere, fiind deci comparabil cu şirul de litere din Biblie. Aici numele Vitzac Rabin nu apărea deloc, în nicio secvenţă de intervale. Alte nume codificate în Biblie, cum ar fi Shakespeare sau Kennedy apăreau şi aici. Cu toate acestea, în timp ce în Biblie cuvintele ce apăreau după numele lui Kennedy erau „va muri”, iar oraşul Dallas era codificat în acelaşi pasaj, în „Crimă şi pedeapsă” nu apărea niciun fel de asociaţie logică. La fel, „Shakespeare” apărea o singură dată în romanul lui Dostoievski, dar nicidecum asociat cu numele unor opere ale sale cum apare acesta în Biblie.

„Distincţia dintre prezent, trecut şi viitor este doar o iluzie, oricât ar fi de persistentă”. Albert Einstein, 1955

Experimente de căutare a unui cod, asemănător celui biblic, au fost realizate şi pentru alte lucrări literare a căror text a fost introdus pe computer, cum ar fi, de exemplu „Crimă şi pedeapsă”, un alt roman al lui Dostoievski, având un text ce cuprinde 304.805 litere, fiind deci comparabil cu şirul de litere din Biblie. În acest caz, numele lui Vitzac Rabin nu apărea deloc, în nicio secvenţă de intervale. Alte nume codificate în Biblie, cum ar fi Shakespeare sau Kennedy apăreau şi aici. Cu toate acestea, în timp ce în Biblie cuvintele ce apăreau după numele lui Kennedy erau „va muri”, iar oraşul Dallas era codificat în acelaşi pasaj în „Crimă şi pedeapsă” nu apărea niciun fel de asociaţie logică. La fel, „Shakespeare” apărea o singură dată în romanul lui Dostoievski, dar nicidecum în asociere cu numele unor opere literare care i-au aparţinut. Testele realizate pentru a verifica dacă există diverse codificări şi în alte scrieri l-au ajutat pe Rips să-şi susţină teoria, şi să concluzioneze:

„Fireşte că dacă s-ar căuta suficiente exemple într-o altă carte, s-ar găsi gână la urmă unele cuvinte

asociate logic sau apărând la un loc. Dar numai în iblie apar informaţii asociate în mod constant şi coerent. Nimeni nu a descoperit nimic asemănător în nicio altă carte, în nicio traducere şi în niciun alt text ebraic original, cu excepţia Bibliei”.

Un cmptograf veteran de la strict secreta National Security Agency din SUA, Harold Gans era sigur că putea dovedi falsitatea demonstraţiei realizată de Rips pentru codul biblic. Gans a realizat propriul său program de calculator şi a refăcut căutările făcute de Rips în codul biblic, în legătură cu datele despre cele 32 de personalităţi care apăreau codificate în Biblie. Spre marea uimire a lui Gans, informaţiile existau: datele la care se născuseră şi muriseră acele personalităţi, erau codificate în Biblie împreună cu numele lor. Lui Gans nu i-a venit să creadă, dar tot mai era convins că nu există niciun cod în Biblie. Astfel, el a hotărât să caute şi alte informaţii în legătură cu cele 32 de personalităţi care apăreau codificate în Biblie, în speranţa că va găsi ceva cu care să dea la iveală falsul din experimentul lui Rips, eventual chiar şarlatania matematicianului israelian. Gans a pornit de la ipoteza că, dacă există un cod adevărat, atunci el ar trebui să conţină şi informaţii

exacte despre localităţile unde s-au născut cele 32 de persoane codificate. După aproximativ 400 de ore de căutări, Gans a verificat concordanţa celor 32 de nume cu localităţile lor natale. În plus, Gans a mai realizat o căutare asemănătoare pentru alte 34 de personalităţi cunoscute, pentru care a verificat concordanţa nume-loc de naştere, iar rezultatul a fost exact. Concluzia lui Gans a fost că în Biblie sunt codificate informaţii despre trecut şi viitor într-un mod care exclude din punct de vedere matematic, orice coincidenţă, iar acest gen de informaţii nu se găsesc în niciun alt text. După spusele lui Gans, experimentele pe care le-a realizat în legătură cu codul Bibliei l-au transformat dintr-un ateu convins într-o persoană profund religioasă.

Rips şi Wiztum au prezentat articolul lor uneia dintre cele mai importante reviste americane de matematică, „Statistical Science”. Mai mulţi matematicieni care lucrau pentru acea revistă au verificat demonstraţia matematică ce susţine existenţa codului. Teoria codului Bibliei a trecut cu succes şi toate aceste teste, fiind astfel acceptată de „Statistical Science”.

În continuare vă prezentăm unele exemple de

personalităţi marcante ce apar codificate în Biblie precum şi menţiunile despre acestea pe care le oferă codul. Homer apare codificat ca fiind „poet grec”; Shakespeare apare codificat ca „reprezentant pe scenă”, alături fiind codificate şi unele opere a lui: „Hamlet” şi Macbeth. Şi Beethoven şi Bach apar codificaţi în Biblie, pentru fiecare apărând menţiunea „compozitor german”. Mozart apare şi el în cod alături de cuvintele „compozitor” şi „muzică”, iar Rembrant este codificat „pictor olandez”.

Fiecare progres al tehnologiei moderne a fost înregistrat în codul biblic. Fraţii Wright apar codificaţi alături de cuvântul „avion” Edison este codificat cu „ele ctricitate” şi „bec electric”, iar Marconi este codificat cu „radio”. Newton apare codificat cu „gravitaţie”. După cum am menţionat anterior, Newton intuia existenţa unui cod ascuns în Biblie, pe care însă nu l-a aflat; codul însă, „ştia” de Newton, deoarece, în codul biblic, alături de expresia „codul Bibliei” apare şi numele lui Newton.

Einstein apare codificat în Biblie doar o singură dată. Enunţul „s-a prezis o persoană cu mintea ageră” apare în acelaşi loc. Cuvântul „ştiinţă”, peste care se suprapune expresia „o nouă şi excelentă înţelegere”

intersectează numele savantului. Şi chiar deasupra lui „Einstein”, textul ascuns menţionează „el a răsturnat realitatea prezentă”. Teoria relativităţii principala descoperire a lui Einstein, este de asemenea codificată. Este posibil ca şi teoria „câmpului unificat” să fie codificată în Biblie. Împreună cu numele lui Einstein, în matricea în care figurează unica lui menţiune, împreună cu teoria relativităţii, codul oferă şi indiciul „adăugaţi o a cincea parte”, lucru pe care l-a urmărit şi Einstein în studiile sale despre „a cincea forţă”.

În iulie 1994, lumea a asistat la cea mai mare explozie observată în sistemul nostru solar. O cometă a supus planeta Jupiter unui bombardament echivalent cu forţa a peste un miliard de megatone, generând globuri incandescente de mărimea Pământului. Coliziunea cometei cu Jupiter este codificată de două ori în Biblie, o dată în Geneza şi o dată în Isaia. Cometa „Shoemaker – Levy”, apare de ambele dăţi cu numele complet – numele astronomilor care au descoperit-o în 1993, iar impactul cu Jupiter este codificat aproape ca o reprezentare grafică. În codul Bibliei, numele cometei şi numele planetei Jupiter se intersectează de două ori, iar data

impactului era menţionată anticipat: 16 iulie. Astfel, evenimentul pe care astronomii fuseseră în măsură să-l prevadă doar cu câteva luni înainte de a se produce, a fost prezis în codul Bibliei cu 3.000 de ani înainte de a avea loc.

Despre ocuparea Tibetului de către chinezi, în codul biblic apare „Şi ia pus sub pază în temniţă”, expresie care intersectează cuvântul „Tibet”.

Marea criză economică prin care a trecut SUA, în 1929 este codificată împreună cu prăbuşirea pieţei bursiere. „Colaps economic” şi „criză” apar laolaltă în Biblie, alături de cuvântul „acţiuni”. Anul în care s-a declanşat criza, 1929

— Adică 5690 în calendarul ebraic – este codat în acelaşi pasaj. Un alt eveniment bulversanptetrecut pe scena politică a Statelor Unite căderea lui Richard Nixon în urma afacerii Watergate, este de asemenea codificat în Biblie. „Watergate” apare împreună cu „Nixon” şi cu anul în care acesta a fost silit să demisioneze

— 1974. În pasajul în care a fost codat „Watergate”, textul codat al Bibliei formează o întrebare: „Cine este el? Preşedinte, dar a fost alungat”.

De asemenea, cu şase luni înaintea alegerilor pentru preşedinţia SUA din 1992, codul a dezvăluit alegerea lui Clinton. Alături de „Clinton” apărea viitorul său titlu: „preşedinte”.

Aselenizarea primei nave pământene pe Lună este codificată şi ea în Biblie. „Om pe lună” apare în cod împreună cu „navă spaţială” şi „Apollo 11”. Până şi data la care Neil Armstrong a făcut primul pas pe Lună – 20 iulie 1969 – se regăseşte în Biblie. Cuvintele lui Armstrong: „Un pas mic pentru om, un salt uriaş pentru omenire” îşi găsesc şi ele ecoul în codulbiblic: în pasajul unde apare data aselenizării, „Luna” este intersectată de expresia „Realizat de omenire, realizat de om”.

Cu acest gen de exemple am mai putea continua, însă cele oferite până acum sunt suficiente pentru a demonstra realitatea codului. Ar mai fi totuşi interesant să aflaţi rezultatele unor căutări în codul Bibliei ce au avut drept scop aflarea mai multor informaţii despre România. Astfel au fost găsite informaţii impresionante despre ţara noastră, chiar dacă nu s-a folosit un program foarte performant de căutare în codul biblic. Textele biblice pe care noi le-am avut la dispoziţie pentru căutare au fost

următoarele:

— Textul original în ebraică al Genezei, aşa cum apare el în cea mai cunoscută ediţie a Bibliei – „Biblia de la Ierusalim”;

— O traducere în greceşte a Noului Testament, recunoscută ca fiind foarte valoroasă;

— Cea mai veche şi mai importantă traducere în engleză a textului Noului Testament, ce aparţine versiunii cunoscute sub numele „King James Version”, publicată în 1611.

Chiar dacă cele mai numeroase şi autentice informaţii pot fi găsite apelând în special la textul original al Bibliei, cel în ebraică datorită încărcăturii spirituale excepţionale pe care o are textul biblic, anumite date se pot afla chiar în cazul în care apelăm la unele traduceri inspirate ale Bibliei. Cu toate că în cele trei surse conţinute în programul de căutare în codul biblic (menţionate mai sus) nu am avut la dispoziţie traducerea integrală a Bibliei, chiar şi o bază de date limitată a fost de natură să ofere unele informaţii profunde. Pentru traducerea în română a pasajelor din Biblie a fost folosit textul Bibliei în limba română.

În textul ebraic original al Genezei, numele

României apare codificat de 17 ori. Cele mai relevante informaţii le-am considerat a fi prezente în următoarele trei exemple:

— În secvenţa de mai jos, alături de „România” (ortografierea ebraică a numelui ţării noastre este încadrată în text) apar următoarele citate:

„Iată Eu (Dumnezeu) sunt cu tine şi te voi păzi pe orice cale vei merge…” şi „nu te voi lăsa până nu voi împlini toate câte ţi-am spus”. (Geneză, cap. 28, versetul 15).

— Într-o altă secvenţă din originalul Genezei în care apare codificat numele „România”, textul care intersectează numele ţării este următorul:

„Şi cutremurându-se Iacov a zis: „Cât de misterios este locul acesta! Aceasta nu e alta fără numai casa lui Dumnezeu, aceasta e poarta cerului!” (Geneza, cap. 28, versetul 17).

— În cea de-a treia situaţie numele codificat al „România” este intersectat de citatul următor: „Şi a luat Domnul Dumnezeu pe omul pe care-l făcuse, şi l-a pus în grădina cea din Eden, ca s-o lucreze şi s-o păzească”. (Geneza, cap 2, versetul 15).

În textul Noului Testament tradus în greceşte, numele „România” apare de 2 ori. Informaţii mai

importante au fost găsite în secvenţa pe care o prezentăm mai jos: numele „României” este codificat mai sus cu următorul pasaj: „Zisa lui Stăpânul: „Bine slugă bună şi credincioasă, peste puţine ai fost credincioasă, peste multe te voi pune; intră întru bucuria Domnului tău”. (Matei, cap 25, versetul 21).

În cazul Noului Testament tradus în engleză, numele „România” apare de două ori. Vă prezentăm o secvenţă concludentă şi pentru această căutare în codul Bibliei: în secvenţa de text care va urma se observă cu uşurinţă cum expresia „His own house Jesus”, care se traduce prin „însăşi casa lui Iis us”, intersectează numele României. Toate aceste informaţii din codul biblic vin să confirme profeţiile despre ţara noastră, şi anume că România a fost aleasă de Dumnezeu, să fie centrul spiritual al planetei în epoca ce va urma.

Majoritatea oamenilor consideră că Biblia este o simplă carte şi doar pentru o mică parte dintre aceştia, Biblia este o lucrare divin inspirată. Având în vedere informaţiile despre codul biblic, putem spune că a început un nou mod de explorare a Bibliei. Toţi cei care au avut posibilitatea să se convingă de existenţa codului Bibliei condiţieră acum că, ceea ce

numim noi Biblie – cartea propriu-zisă – este doar primul său stadiu (nivel). Biblia s-a dovedit a fi şi un program de calculator, nu doar o carte pe care Rips a introdus-o într-un computer, ci un

Program pe care autorul său l-a conceput ca interactiv şi mereu adaptabil. Codul ibliei se prezintă ca o serie de revelaţii temporizate, fiecare dintre ele fiind programată pentru a corespunde nivelului epocii sale. Eliyahu Rips spunea referitor la cod: „Cantitatea de informaţii din codul biblic este incalculabilă şi probabil infinită. Iar acesta nu este decât începutul, primul nivel şi cel mai simplu al codului biblic. Codul este mai puţin asemenea unui joc de cuvinte încrucişate, cât mai degrabă, asemeni unei holograme. Noi observăm doar matrice, adică tablouri bidimensionale, când probabil ar trebui să privim în cel puţin trei dimensiuni, dar nu ştim cum”.

edgar Cayce – unul dintre cei mai mari profeţi al umanităţii

Unul dintre marii profeţi ai lumii este acest Edgar Cayce care a avut numeroase viziuni profetice, despre viitor, dar totodată a avut şi percepţii despre trecut. Unele din profeţii s-au împlinit, altele nu… şi aşa va fi mereu.

Dintre numeroasele articole de pe net legate de Edgar Cayce l-am ales pe acesta, deoarece în acest articol sunt discutate unele dintre profeţiile lui Cayce care confirmă unele din ideile noastre legate de anul 10.500 I. Hr, despre Piramide, despre Sfinx, despre 2012 (un an al renaşterii planetei Pământ după Cayce) şi altele.

Dorinţa oamenilor de a afla ceea ce la rezervă viitorul s-a manifestat fără întrerupere încă din zorii istoriei. De la oracolele egiptene, la cele greceşti şi apoi romane, la profeţii orientali şi cei din Europa medievală – totul culminând cu versetele lui Nostradamus – şi până la persoanele cu abilităţi

extrasenzoriale din zilele noastre, arta prezicerii viitorului a îmbrăcat forma unei veritabile obsesii a umanităţii. Şi totuşi, în plin secol XX, într-o epocă a ştiinţei, în care superstiţiile şi ocultismul nu îşi maigăseau locul, un om şoca o lume întreagă prin prezicerile sale. Numele său era Edgar Cayce.

Cayce s-a născut în martie 1877, într-o familie de fermieri săraci din statul Kentucky şi, până la vârsta de şapte ani, nimic nu anunţa capacităţile sale ieşite din comun. Abia după această vârstă, copilul începe să le povestească părinţilor săi despre viziunile ciudate pe care le avea şi despre capacitatea sa de a intra în legătură cu persoane decedate de curând. Nimeni nu îi dă atenţie însă, iar părinţii, preocupaţi mai mult de starea financiară precară a familiei, îl sfătuiesc pe acesta să citească Biblia, lucru pe care Edgar îl va face pentru tot restul vieţii. În fapt, viitorul prezicător declară în repetate rânduri că obişnuia să citească Noul şi Vechiul Testament odată pe an.

Lipsa banilor îl opreşte pe Cayce din studii după numai 8 clase, studii considerate suficiente, de altfel, pentru copiii familiilor de fermieri şi muncitori de la sfârşitul secolului XIX. El se angajează într-o librărie de carte, acolo unde încercă să procure mijloacele

materiale necesare pentru întreţinerea propriei familii. Edgar nu mai pomenea despre viziunile din copilărie şi totul curgea spre o existenţă banală, în care singurul scop erau banii şi subzistentă. Avea să vină, însă, momentul adevărului, atunci când la vârsta de 23 de ani, tânărul american, acum un comis-voiajor, îşi pierde vocea din cauza unei misterioase crize de laringită.

Nevoit să renunţe la serviciu din cauza afecţiunii care refuzase să treacă după mai multe luni de suferinţă, Cayce accepta intervenţia unui medic ambulant ale cărui tratamente se bazau pe hipnoză. Ceea ce a urmat avea să îi şocheze pe martorii evenimentului. Nu numai că tânărul vorbea normal în timpul stării de transă, dar şi-a prezis singur tratamentul, acela de creşte presiunea sanguină din zona gâtului şi, mai mult, s-a autovindecat în văzul a zeci de persoane, după ce şi-a concentrat nivelul sanguin din laringe până când pielea căpătase, conform martorilor oculari, culoare roşu-aprins.

Ştirea a făcut înconjurul ţării şi marile ziare ale vremii publicau informaţia pe prima pagină a ediţiilor. Edgar Cayce devenise peste noapte un vizionar şi un vindecător cu puteri miraculoase. Tânărul era acum

asaltat de scrisori şi vizite neanunţate ale oamenilor care voiau să afle numerele câştigătoare de la loterie, locurile în care pot săpa după comori sau câştigătorii curselor de cai. Mai mult, un influent proprietar al unei plantaţii de bumbac, i-a oferit lui Cayce o sumă imensă pentru acea vreme, 100 de dolari pe zi, pentru a prezice cotaţiile bursiere de pe piaţa bumbacului.

Hărţuit în permanenţă, Edgar Cayce îi refuza pe toţi, deşi posibilităţile sale financiare rămăseseră la fel de restrânse, anunţând că nu îi va ajuta decât pe bolnavi şi pe cei cu probleme reale. Începea astfel, unul dintre cele mai misterioase şi mai neînţelese fenomene înregistrate în secolul XX.

Fostul fermier intra în transă, ceea ce avea să îi aducă şi numele de „Profetul adormit”, şi prezicea tratamente celor care sufereau de boli grave, boli în faţa cărora medicii spdăduseră, de cele mai multe ori, bătuţi. Ajutat de o dactilografă, Cayce dicta în timpul hipnozei autoinduse remediile care puteau duce la înfrângere bolilor. Şi, nu numai că tratamentele sale funcţionau dar, spre surprinderea medicilor, acestea erau în proporţie de peste 90% naturiste. Nu mai puţin de 14.000 de copii ale reţetelorprescrise de Edgar au fost păstrate şi se afla şi astăzi la Centrul

Egdar Cayce din Virginia, deşi se pare că aproape 7 – 8.000 de manuscrise au dispărut fără urmă.

Incapabil să refuze oamenii care îi cereau ajutorul în probleme grave, Cayce, care în 1925 se mutase în statul american Virginia, intră în transă şi de 8 ori pe zi, lucru ce îi afecta vizibil sănătatea. El îşi salvează chiar şi soţia, identificată de medici cu o formă avansată de cancer, boală care în concepţia acestora nu mai putea fi tratată.

Şi cu toate acestea, în ciuda zvonurilor, Edgar Cayce nu acceptă nicio formă de plată de la pacienţii săi, cu excepţia unor mici donaţii care să îi permită subzistenta alături de familia sa.

misterele lui edgar Cayce

Dacă nimeni nu putea oferi o explicaţie pentru tratamentele acordate de vizionarul american, puţinele preziceri pe care acesta le-a făcut în legătură cu viitorul au fost de-a dreptul şocante. Astfel, Cayce prezicea începerea celui de al doilea Război Mondial, ascensiunea lui Hitler, căderea comunismului, asasinarea preşedintelui J.F. Kennedy, independenta Indiei şi apariţia statului Israel pe harta lumii, evenimente confirmate de trecerea timpului, dar şi întâmplări care merg mult mai departe în timp.

Edgar Cayce anunţa producerea în viitor a unui puternic cutremur care va duce la scufundarea întregului stat California sub apele oceanului. De asemenea, vizionarul prezicea apariţia unor cataclisme care vor modifica radical harta lumii, precum şi izbucnirea unui al treilea Război Mondial, care ar urma să pornească din Orientul Mijlociu. De menţionat că toate aceste preziceri au avut loc între anii 1925 şi 1945.

Dar ceea ce a şocat cel mai mult, au fost informaţiile lui Cayce despre trecutul omeniri. Conform acestuia, marile civilizaţii din Egiptul antic şi din America de Sud au apărut ca urmare a migraţiei locuitorilor Atlantidei din fosta cetate distrusă în urma unui cataclism natural. Edgar Cayce afirma la începutul secolului că adevărata vechime a piramidelor este de 10.500 de ani, la fel ca şi misteriosul oraş Tihuanaco (sau Tiwanaku) din Bolivia. Mai mult, profetul modern declara că numele artizanului marilor piramide din Egipt se numea Ra, şi că pe lângă uriaşele construcţii din Platoul Giza, acesta ridicase şi Sfinxul, cu rolul de a proteja o încăpere subterană, numită şi Camera Arhivelor, în care ultimii atlanţi depozitaseră înscrisuri referitoare

la tehnologia de care dispuneau. Mai mult, Cayce prezicea ca la finalul anilor 1960 şi începutul lui 1970, ruinele Atlantidei aveau să fie descoperite în apropiere de Bahamas.

Ca o coincidenţă, în 1968, scafandrii americani identificau la o distanţă de câţiva kilometri de ţărmul insulelor din arhipelagul Bahamas, formaţiuni de roci, asemănătoare unor ziduri rectangulare, create, în mod sigur, de o civilizaţie dispărută. Construcţiile subacvatice au fost denumite Drumul Bimini, după numele insulei lângă care au fost descoperite, şi se întind pe mai bine de 3 kilometri. Nici până astăzi, arheologii şi oamenii de ştiinţă nu au ajuns la un acord cu privire la originile formaţiunilor de roci, la vechimea acestora şi a presupuşilor lor arhitecţi.

În ceea ce priveşte vechimea piramidelor egiptene, dacă la vremea să Cayce era luat în râs pentru previziunile pe care le făcuse pe marginea acestora, astăzi, tot mai mulţi arheologi înclina să îl dea dreptate. Poate cel mai aprig dintre aceştia, belgianul Robert Buvall, susţine că atât vârsta Sfinxului cât şi cea a piramidelor este cea indicată de vizionarul american, aducând în favoarea teoriei sale mai multe argumente. Duvall susţine că evidenta

eroziune verticală a Sfinxului nu poate fi cauzată decât de ploi abundente, o acţiune a vântului ducând, inevitabil, la o eroziune a calcarului pe orizontală. Iar ultima dată la care ploile erau atât de puternice încât să erodeze o statuie de dimensiunile Sfinxului nu a existat mai devreme de acum 10.500 de ani. De asemenea, poziţia piramidelor din Giza se suprapune perfect pe cele trei stele din centura constelaţiei Orion, aşa cum arătau acestea în urmă cu 10.500 de ani.

Ultima şi cea mai disputata previziune a lui Edgar Cayce este cea privitoare la camera subterană aflată între labele din faţă ale Sfinxului. Testele sonice efectuate asupra calcarului din sol au confirmat că în zona indicată de american există mai multe goluri legate înţe ele prin posibile tuneluri, dar nu au putut aprecia dacă acestea sunt formaţiuni naturale sau au fost create în urma activităţii oamenilor. Autorităţile egiptene au interzis, însă, orice săpături în zonă, datorită fragilităţii Sfinxului şi a pericolului distrugerii acestuia.

La 1 ianuarie 1945, Cayce făcea o ultimă declaraţie, cea prin care îşi anunţa moartea. Două zile mai târziu, „Profetul adormit” se stingea din viaţa

lansând în urma să zeci de volume cu însemnări şi previziuni pe care le realizase în timpul vieţii. Nici până astăzf specialiştii nu au putut explica natura tranşelor şi a viziunilor lui Edgar Cayce. Dată fiind natura tratamentelor şi a profeţiilor sale, multe dintre ele confirmate de timp, americanul este considerat astăzi un drept urmaş al lui Nostradamus.

proiectul blue beam, un proiect ce confirmă şi completează multe dintre profeţii

Proiectul Blue Beam intenţionează simularea venirii lui Iisus pentru a manipula oamenii şi a distruge credinţa şi religiile

„Vom avea un guvern mondial, fie că vă place, fie că nu.

Singura întrebare este dacă el va fi creat prin cucerire sau prin consimţământ”.

Paul Warburg – membru al Consiliului pentru Relaţii Externe (CFR)

declaraţie făcută în februarie 1950 în faţa Senatului american

1 1 „Suntem în zorii unei transformări globale. Nu mai avem nevoie decât de o criză majoră adecvată şi naţiunile vor accepta Noua Ordine Mondială”.

— David Rockeffeler – preşedinte de onoare al

Consiliului pentru Relaţii Externe (CFR), preşedinte de onoare al Comisiei Trilaterale, membru Bilderberg – declaraţie făcută în septembrie 1994

În 1994 jurnalistul canadian Serge Monaste prezenta un amplu şi bine documentat material despre Proiectul NASA Blue Beam. Distrugerea credinţei prin false descoperiri arheologice de genul recentului „sarcofag al lui Iisus”. Organizarea unei gigantice mistificări în care se va simula prin proiecţii holografice venirea lui Iisus. Utilizarea undelor de joasă frecvenţă pentru controlul mental. Sunt doar câteva dintre planurile de instaurare a noii religii mondiale satanice cuprinse în acest proiect.

Fost ziarist la publicaţia canadiană L’Enquête şi fondatorul unei agenţii de presă independente – International Free Press Network, Serge Monaste este bine cunoscut ca autor al unor numeroase articole

despre

Noua Ordine Mondială. Serge Monaste a murit în condiţii suspecte. Încă din 1994 el spunea într-un interviu că a fost ameninţat în mod repetat de primul ministru canadian şi de Vatican. Sub pretextul că nu are voie să îşi educe copiii acasă, autorităţile l-au arestat şi i-au sechestrat familia. Întors acasă, Serge Monaste, care nu suferise niciodată de probleme cardiace, a avut un atac de cord în urma căruia a murit. La scurtă vreme, un alt jurnalist care îl ajuta în investigaţii a murit tot în urma unui atac de cord, la fel de suspect. În dezvăluirile sale Serge Monaste arată pe baza unor documente autentice cum pot fi provocate astfel de atacuri de cord unor persoane incomode.

Vă prezentăm în continuare extrase din prezentarea realizată de Serge Monaste în 1994 în care demască proiectul Blue Beam. Traducerea după înregistrarea audio a fost completată cu comentariile noastre privitoare la o serie de evenimente ce confirmă parcurgerea unora dintre etapele acestui proiect.

„International Free Press Network nu este un grup religios sau o organizaţie politică, ci o agenţie de

presă independentă care realizează investigaţii. Suntem specializaţi în investigarea şi publicarea de rapoarte speciale şi casete audio care demască dedesubturile implementării unei Noi Ordini Mondiale. Scopul nostru este să îi ajutăm pe oameni să realizeze că venirea Noii Ordini Mondiale nu este un vis şi nicio presupunere paranoică. Este un proiect satanic în curs de desfăşurare. Care este scopul lui? Să distrugă religiile tradiţionale şi mai ales religia creştină şi să le înlocuiască cu o religie mondială unică, bazată pe cultul omului. Să abolească familia aşa cum o ştim noi astăzi şi să o înlocuiască cu indivizi (cetăţeni mondiali, oameni universali n.n.) care lucrează fiecare pentru gloria guvernului mondial unic. Să distrugă orice formă de creativitate artistică sau ştiinţifică pentru a putea implementa o singură viziune, cea a guvernului mondial. Să implementeze apartenenţa obligatorie la un stat mondial condus de o forţă militară unică, de o Justiţie mondială, de o singură lege comercială, să îi oblige pe oameni să trăiască într-o pace falsă şi să impună o nouă religie şi o nouă cultură mondială”.

„Blue Beam (raza albastră) este un proiect al NASA care presupune patru direcţii de parcurs pentru

implementarea noii religii mondiale New Age. Această religie este chiar baza noului guvern mondial, pentru că fără aducerea omenirii în această sclavie spirituală dictatura Noii Ordini Mondiale nu ar fi posibilă".

„Primul pas în acest proiect vizează discreditarea sau re-evaluarea tuturor cunoştinţelor religioase de până acum. Prin crearea unor cutremure artificiale în locaţii precise de pe planetă, în care s-a presupus mereu că se ascund secrete importante, se va urmări scoaterea la lumină a unor aşa-zise noi descoperiri arheologice prin intermediul cărora se va „dovedi" că doctrinele marilor religii sunt false".

We vom opri mai mult asupra modului în care această etapă este deja pusă în aplicare, pentru că am asistat de curând la un astfel de „cutremur"... de data aceasta mediatic. În seara zilei de 26 februarie 2007 pe toate posturile TV româneşti şi internaţionale James Cameron anunţa lumii că a descoperit «sarcofagul lui ïisus» şi al familiei sale. Iniţial am crezut că este vorba despre un nou film/La urma urmei cel care ne vorbea era un regizor, un creator de ficţiuni precum Terminator, Alien sau Titanic. De data aceasta însălames Cameron vorbea cu convingere despre o mare descoperire arheologică, despre dovezi

ştiinţifice, despre teste ADN şi statistici care puneau la îndoială chiar bazele religiei creştine. Arheologii găsiseră 10 cutii cu oase pe care se aflau inscripţionate nume. Pe şase dintre ele se aflau nume cheie din Noul Testament: Joshua – Iisus, Maria, Iosif, Meriem – Maria Magdalena, Matei, Iuda. Despre celelalte patru nume care nu aveau atâta semnificaţie religioasă, James Cameron nu a amintit însă nimic.

A susţinut doar că are dovada că acestea sunt oasele lui Iisus, ale mamei sale Maria, ale tatălui său Iosif, ale Mariei Magdalena (Meriem) – soţia sa conform testelor ADN realizate asupra oaselor şi fiului lor – Iuda. Testele ADN puteau într-adevăr dovedi că oasele respective aparţineau unui cuplu care avea şi un copil, însă nu dovedeau că aparţin lui Iisus. În plus numele respective erau ceva comun în Ierusalimul acelor vremuri. Erau întâlnite la fel de des cum am întâlni noi acum numele de Ion, Maria şi Gheorghe. Pentru a elimina şi acest impediment din calea mistificării sale Cameron invocă părerea unui expert în probabilităţi, Andrey Feuerverger. Acesta calculează ce şansă există ca cele şase nume găsite pe sicriele de la Ierusalim să fi făcut parte din familia lui Iisus. O falsă problemă pentru că în realitate nu are

cum să existe un sicriu al lui Iisus şi chiar dacă ar exista, statistica nu este relevantă pentru a o rezolva. Răspunsul expertului contrazice teoria regizorului: statistic şansa este 1 la 600. Iar acesta, în loc să spună că în proporţie de 99% nu are cum să nu fie vorba de familia lui Iisus, spune că există totuşi o şansă!

În plus această manipulare atât de intens mediatizată este infirmată chiar de cel care a descoperit osuarele, arheologul Amos Kloner. Într-un interviu publicat în Jerusalem Post, dar nu atât de intens mediatizat el spune: „Ceea ce pretinde documentarul este un fals istoric. Nu există un mormânt al familiei lui Iisus. Nici nu se putea face un astfel de mormânt, astfel încât să cuprindă persoane care au murit în locuri diverse, la distanţe mari în timp". Cine are interesul ca lui James Cameron să i se acorde minute în şir de emisie-pe toate canalele TV din lume, prezentând de fapt o ficţiune? Cine are interesul să mediatizeze atât de intens o aşa-zisă descoperire care atacă credinţa creştină? Aceiaşi care au conceput şi proiectul Blue Beam, la a cărui punere în practică vedem că participă acum celebrul regizor.

show-ul secolului – „venirea lui Iisus".

Al doilea pas al proiectului NASA presupune organizarea unui gigantic spectacol holografic proiectat chiar pe cer, astfel încât să fie vizibil pe întreaga planetă, care va simula venirea lui Mesia. Prin emisia unor unde care acţionează direct asupra creierului, fiecare om va vedea în această hologramă pe Mântuitorul specific religiei sale şi îl va auzi vorbindu-i în limba lui.

Cu ajutorul unor computere performante care vor coordona spectacolul şi al sateliţilor din jurul pământului care vor emite semnale de joasă frecvenţă (LF), foarte joasă frecvenţă (VLF) şi extrem de joasă frecvenţă (ELF) vor fi proiectate holograme folosind pe post de ecran pelicula de sodiu care înconjoară pământul la o înălţime de aproximativ 100 de km. Animarea pe computer şi semnalele auditive vor părea

că provin din adâncimile spaţiului şi îi vor face pe adepţii ardenţi ai diferitelor religii să creadă că sunt martorii mult promisei întoarceri a propriului Mesia.

„Apoi proiecţiile lui Iisus, Mohamed, Buddha, Krishna etc. se vor uni într-o singură imagine şi «Salvatorul» universal le va face o mare revelaţie. Le va spune că diversele scripturi sunt false şi că vechile religii sunt responsabile pentru răul de pe planetă. De aceea ele trebuie abolite pentru a lăsa locul unei noi religii care va fi condusă de el, unicul Dumnezeu pe care îl pot vedea cu ochii lor şi auzi cu urechile lor”.

Diabolicul plan prevede ca în urma acestei apariţii să se creeze o mare dezordine socială, în care milioane de susţinători fanatici ai dogmei unei religii se vor ridica împotriva altor milioane de susţinătorilor fanatici ai dogmei altor religii. Se vrea astfel generarea unor conflicte cum nu s-a mai văzut pană acum. Pare de domeniul fanteziei, însă mijloacele pentru a realiza aceasta deja există. „Diverse servicii secrete arată că în ultimii z5 de ani (este vorba de anul 1994 n.n.) fosta URSS a stocat deja într-un computer extrem de avansat informaţii despre proprietăţile electrice, chimice şi biologice ale creierului uman rezultate în urma studiilor pe

milioane de oameni. Aceste date permit manipularea senzaţiilor auditive şi vizuale. Au fost stocate de asemenea şi date despre toate limbile şi dialectele vorbite în prezent pe glob pentru a fi generate mesaje artificiale pe înţelesul oricui. Existenţa unor astfel de computere este menţionată şi într-un articol publicat în martie 1983 în ziarul Sidney Morçing Arrow.

La fel stau lucrurile şi în SUA şi Europa. Încă din anii ’70 s-au realizat cercetări asidue privind combinarea undelor electromagnetice şi a hipnozei. În 1974 cercetătorul G.F. Shapis scria: «Cuvintele hipnotizatorului pot fi modulate electromagnetic, astfel încât să acţioneze direct asupra creierului sub formă de unde, fără a mai fi nevoie de receptarea şi transportarea sunetului şi fără ca persoana expusă la astfel de influenţe să aibă vreo şansă de a controla fluxul informaţional receptat.» Cei care cercetează fenomenul de channeling au observat că numărul celor care se consideră canale a crescut exponenţial de când se fac astfel de cercetări. Cei care practică aşa ceva ar trebui să îşi utilizeze simţul critic şi discernământul pentru că de cele mai multe ori nu cunosc sursa a ceea ce ei numesc ghidare divină”.

vorbirea artificială asigură controlul mental

„Existenţa unor astfel de tehnologii ţine de a treia direcţie de dezvoltare a proiectului Blue Beam care vizează comunicarea telepatică şi electromagnetică prin unde de joasă, foarte joasă şi extrem de joasă frecvenţă care îi va face pe oameni să creadă că îl aud pe propriul lor Dumnezeu vorbindu-le. Astfel de unde generate de computer vor fi transmise prin intermediul sateliţilor şi vor interacţiona cu gândirea naturală, făcând să apară ceea ce se numeşte „vorbire artificială”. Acest gen de tehnologie există încă din anii ’70 şi a fost perfecţionată prin cercetări ulterioare privind relaţia dintre creierul uman şi computer.

În ianuarie 1991 la Universitatea din Arizona a avut loc conferinţa intitulată „Cercetarea avansată NATO cu privire la fenomene emergente ale sistemelor biomoleculare”. Ce înseamnă aceasta mai exact? Într-una din lucrările prezentate la această conferinţă erau prezentate echipamente care puteau face un orb să vadă sau un surd să audă. Echipamente care puteau calma orice durere, fără a interveni cu medicamente şi a căror utilizare ar fi permis oricărei fiinţe umane să îşi menţină şi la vârste înaintate aceleaşi funcţii de la tinereţe. Autorul lucrării în cauză

trăgea un semnal de alarmă asupra pericolului ca astfel de cercetări să fie deturnate de la scopul lor iniţial şi să fie folosite împotriva oamenilor. El afirma că astfel de echipamente sunt operaţionale în cadrul CIA şi FBI, nu pentru a vindeca oameni, ci pentru a tortura şi omorî pe cei care se opun sistemului sau pentru a crea ceea ce în mod obişnuit se numeşte „candidat manciurian”.

Avem date care arată că astfel de experimente au loc şi în Marea Britanie, Australia, Franţa, Germania şi Finlanda. Agenţiile guvernamentale şi corporaţiile care lucrează mână în mână cu ele sunt gata să facă oyice pentru a-şi atinge obiectivul: controlul social total. De ce? Foarte simplu. În primul rând, dacă terorizezi populaţia şi o faci să se teamă pentru siguranţa şi viaţa sa, îţi va fi mai uşor să implementezi un sistem draconic, să că supraveghezi, să o dezarmezi şi apoi să îi spui că totul este pentru protecţia ei. În al doilea rând pentru că aşa este mai uşor să promovezi un nou sistem politic şi social, în locul celui vechi care pare să nu mai funcţioneze. Evident că alternativa este pregătită de multă vreme şi se numeşte Noua Ordine Mondială. Frica a fost mereu utilizată ca un instrument cu care Elita a

controlat şi a subjugat masele. Vechea zicală „Divide et impera” (Dezbină şi stăpâneşte) a fost aplicată în toate colţurile planetei pentru a avea siguranţa că oamenii sunt speriaţi, se tem pentru siguranţa lor şi îşi pierd încrederea în ceilalţi oameni. Şi aceasta este tot o formă de control mental”.

Subliniem faptul că Serge Monaste spunea toate acestea în 1994, anticipând astfel înscenarea de la 11 septembrie 2001, care a permis instaurarea unui sistem de teroare şi a unor reguli stricte de supraveghere a populaţiei sub pretextul asigurării siguranţei acesteia.

„Controlul mental de astăzi presupune mult mai mult, arată Serge Monaste în continuare. Iată ce scria în 1970 psihologul Gene V. McConnell într-un articol publicat în Psychology Today: „A venit ziua în care putem combina privarea senzorială cu drogurile, hipnoza şi manipularea prin recompensăpedeapsă pentru a câştiga un control aproape absolut asupra comportamentului unui individ. Putem deci realiza rapid şi cu destulă eficienţă un fel de spălare a creierului care duce la schimbări dramatice de comportament şi personalitate. Ar trebui să dăm o nouă formă societăţii astfel încât să fim cu toţii

antrenaţi încă de la naştere să facem ceea ce societatea vrea ca noi să facem. Avem tehnologia necesară pentru a face aceasta. Nimeni nu este stăpânul propriei personalităţi.

Nimeni nu are nimic de spus cu privire la ce fel de personalitate dobândeşte, deci nu are niciun motiv de a refuza să dobândească o nouă personalitate, dacă cea veche pe care o are este anti-socială”.

„Tehnologia ce urmează a fi utilizată pentru controlul minţii în Proiectul Blue Beam include un transmiţător care emite pe frecvenţa sistemului nervos uman. El a fost deja produs de firma Laurel Electro-Optical Sistem din Pasadena, California. Laurel este unul dintre colaboratorii apropiaţi ai Aviaţiei Americane şi a lucrat mult în domeniul construirii unor arme care să implementeze mesajul direct în mintea inamicului. Aparatul utilizează radiaţii electromagnetice şi frecvenţe extrem de joase şi a fost utilizat pentru a tortura fizic şi mental oamenii de la distanţă. Arme de acest tip au fost aplicate în anii ’70 contra femeilor britanice care protestau împotriva prezenţei unor rachete americane în baza aeriană Greensam Common Air Base. Această armă poate induce o totală privare senzorială auditivă

şi acţionează direct asupra nervilor auditivi, cu asemenea putere încât îi blochează victimei inclusiv capacitatea de a-şi auzi propriile gânduri. Exact ca în vechea zicală care spune: „e aşa mult zgomot aici că nu mă pot auzi nici pe mine gândind”.

Dovezi despre existenţa unor astfel de tehnologii există inclusiv în publicaţii ale Departamentului American al Apărării. Căpitanul Paul E. Tyler semnează o lucrare având ca titlu „The electromagnetic spectrum and low intensity conflict” (Spectrul electromagnetic şi conflictul de intensitate joasă) inclusă în colecţia „Low intensity conflict în modern technology” (Conflictul de joasă intensitate în tehnologia modernă) publicată în 1986 de Air University Press, Maxwell Air Force Base, Alabama. Aici se vorbeşte despre microunde care generează senzaţii auditive care pot fi auzite doar de individul ţintă. Tehnologia este relativ simplă şi poate fi folosită doar având la dispoziţie un banal radar de poliţie. Fascicolul de microunde generat de aparat este modelat în frecvenţe audio şi transmis direct în creier de care este receptat ca o voce, deşi nu a fost emis niciun sunet. Exact ceea ce se va petrece în proiectul Blue Beam.

În cartea sa „Corpul electric”, Robert Becker, nominalizat la premiul Nobel, descrie o serie de experimente conduse la începutul anilor ’60 de Olenfree, în cadrul cărora s-au obţinut astfel de fenomene. Olenfree a mai descoperit şi cum poate să încetinească, să accelereze sau chiar să oprească inima unei broaşte prin sincronizarea pulsului cu frecvenţa unor microunde. De aici până la provocarea unor atacuri de cord unor fiinţe umane este doar un pas.

Tot în aceeaşi lucrare, Robert Becker menţionează cercetările dr. Joseph C. Sharp de la Institutul dăe Cercetare al Armatei Walter Reed, care a realizat teste pe propria persoană. În timp ce se afla într-o cameră perfect izolată fonic (deci prin pereţii căreia nu puteau pătrunde sunete) a auzit cuvinte ce i-au fost transmise prin simpla generare a unor unde electromagnetice cu vibraţie analoagă cuvintelor receptate de el. Concluzia a fost: „un astfel de aparat poate fi în mod clar aplicat în anumite operaţiuni în care se doreşte ca ţinta să ajungă la nebunie sau să îi transmiţi instrucţiuni nedetectabile de altcineva”.

Şi James Lin explica în 1978 în cartea sa intitulată „Microwave Auditory Efect and Application”

(Efectul auditiv al microundelor şi aplicarea lui) cum poate fi auzită o voce transmisă direct către creier fără a exista o vibraţie sonoră. Pe 21 septembrie 1977 CIA a prezentat rezultatele studiilor sale în faţa subcomisiei pentru sănătate şi cercetare ştiinţifică a Senatului american. Doctorului Sidney Gottlieb care conducea programul MK Ultra la acea vreme i s-a cerut în mod explicit să discute despre cercetările CIA privind acţiunea de la distanţă asupra organismului uman prin mijloace electronice".

controlul total asupra planetei va fi obţinut prin teroare

„A patra dimensiune a proiectului Blue Beam include controlul total asupra planetei. Pentru aceasta se va simula o invazie extraterestră în marile oraşe ale lumii. Se mizează pe faptul că ţările care deţin armament nuclear îl vor utiliza pentru a se apăra de acest pericol, devenind apoi total vulnerabile faţă de adevăratul atac, ce va fi realizat ulterior de guvernul din umbră".

S ubliniem aici că tema unui atac extraterestru simultan în marile oraşe ale lumii apare aproape obsesiv în filmele de la Hollywood. În urma unui astfel de atac toate ţările mari, SUA, China, Rusia etc.,

colaborează între ele atacându-i pe extratereştrii cu armele de care dispun. Fără niciun rezultat. Când situaţia pare a fi disperată apare El – unicul Salvator. Vedem cum prin astfel de filme ni se oferă de fapt modele de gândire. Suntem antrenaţi să ne temem de un atac extraterestru, suntem antrenaţi să îi ripostăm în forţă şi apoi să aşteptăm apariţia unui salvator unic. Şi aceasta este tot o formă de control mental.

„Scopul este să fie anihilată orice formă de opoziţie faţă de Noua Ordine Mondială. Utilizând tehnologiile despre care am vorbit mai sus undele generatoare de gânduri vor putea fi transmise prin reţelele de fibre optice, cabluri TV, linii telefonice şi vor pătrunde în orice echipament care conţine microcipuri. La acel moment procesul de implantare al microcipurilor la nivelul populaţiei va fi realizat, astfel încât oamenii vor putea fi uşor împinşi la un val de sinucideri, violenţe şi nebunie.

Am fost întrebat de multe ori când se vor petrece toate acestea. După ce va fi creată o criză economică, care îi va forţa pe oameni să îşi cheltuiască toate rezervele de bani. Apoi va fi implementat un sistem planetar de plăţi electronice astfel încât nimeni să nu poată supravieţui în afara lui. După atâtea dezastre

omenirea va fi gata să implore apariţia unui salvator care să restabilească pacea cu orice preţ, chiar cu preţul propriei libertăţi. Un principiu similar a fost aplicat în URSS pentru instalarea comunismului”.

soluţia pentru a contracara proiectul blue beam

Pare un tablou sumbru şi înfricoşător. Poate că acesta este şi scopul pentru care astfel de dezvăluiri sunt lăsate să apară. Cunoscând ceea ce ni se pregăteşte putem lua însă măsurile necesare pentru a nu se ajunge acolo. Dezvoltarea discernământului, conştiinţa de sine, cultivarea rezonanţei cu aspectele benefice, divine, meditaţia, rugăciunea, practica spirituală asiduă sub ghidarea unui maestru autentic anihilează aceste influenţe malefice. Acest lucru este binecunoscut de cei care doresc să controleze întreaga planetă şi de aceea de mii de ani şcolile spirituale în care oamenii învaţă astfel de practici sunt prigonite, distruse sau deturnate. Vom încheia citând tot din prezentarea lui Serge Monaste care demonstrează că slujitorii Noii Ordini Mondiale exact aceasta ne împiedică să facem.

„În numărul din decembrie 1980 al US Army Journal, într-un un articol semnat de lt. col. John B. Alexander sub titlul „The new mental battlefield, beam

me up Spock" (Noul câmp de luptă mental, radiază-mă Spock), acesta scrie: „Voi da mai multe exemple care să ilustreze progresele făcute în acest domeniu. Avem acum abilitatea de a vindeca sau de a cauza o boală de la distanţă, inducând boala sau moartea fără cauze aparente. A fost raportată şi posibilitatea de modificare telepatică a comportamentului, care include abilitatea de a induce stări hipnotice de la o distanţă de peste 1.000 de km. Utilizarea hipnozei telepatice este o zonă care merită a fi exploatată. Ea va permite ca agenţii noştri să fie implantaţi subconştient cu programul pe care trebuie să îl execute, astfel încât nu va mai fi nevoie să utilizăm telefonul. Dacă vor fi perfecţionate, aceste tehnici vor permite transferul direct al gândurilor de la o minte sau grup de minţi la o audienţă ţintă. Receptorul nu va fi conştient că i-au fost implantate gânduri, va crede că sunt gândurile lui. Este posibil să introducem gânduri artificiale într-un computer şi apoi să le transmitem prin intermediul unui satelit, astfel vom putea controla întreaga planetă. Limitele acestui sistem sunt doar cei care îşi vor pune permanent întrebări cu privire la motivaţia care stă în spatele gândurilor lor şi nu le vor da curs automat. Este

evident că televiziunea, filmele, publicitatea şi diferite forme de presiune socială au grijă să elimine pe cât posibil această categorie de oameni. Informaţiile privindacest gen de tehnologii vor fi considerate ridicole tocmai pentru că ele nu se vor conforma cu viziunea asupra realităţii pe care chiar noi o inducem; doar mai există şi în zilele noastre oameni care cred că pământul este plat".

Biblografie:

1. Serge Monaste: Bluebeam Project, înregistrare audio, 1994

2. Serge Monaste: Protocoalele de la Toronto. Complotul ONU pentru instaurarea Noii Ordini Mondiale, Ed. Samizdat, 1995

3. John Marks, Allen Lane: The search for the manichiurian candidate. The CIA and the mind control, Penguin Books, 1979

4. Grigg William Norman: Freedom on the Altar. The UN s crusade against God and family, Appleton, WI, Doubleday & Company, Inc, 1995.

5. O'Brien Cathy & Philips Mark: Trance formation or America (MKUL-TRA mind control victim speaks out), Reality Marketing, Inc, 1995

6. David J. Dean (coord): Low intensity conflict în

modern technology, Air University Press, Maxwell Air Force Base, 1986

7. James C. Lin: Microwave Auditory Efect and Application, Charles C. Thomas, Publisher, Springfield, IL, 1978.

8. A.H. Frey. „Human auditory sistem response to modulated electromagnetic energy. J Applied Physiol 17 (4): 689 – 92, 1962.

9. Interviu acordat de Serge Monast în martie 1994 despre Proiectul Blue Beam (http://www.geocities.com/newageinternaţional/Blue1 Beam.html)

10. James Cameron to Christians: It's over (http://www.getreligion.org/? p = 2243)

11. New film claims Jesus buried în Talpiot – Jerusalem Post (http://wwwjpost.com/servlet/Satellite? cid = 1171894508893 & pagename = pos t%2FJPA – rticle%2FShow Full)

shambala – tula, insula alba, tărâmul fericirii, lumea înţelepţilor, tara APELOR ALBE, „HIPERBOREEA, SHANGRI LA ŞI PROIECŢIA EI ÎN ROMÂNIA

Shambala este un tărâm foarte vast, de o frumuseţe paradiziacă. Ea nu este doar un paradis, ci este scena unei activităţi frenetice, şi mare parte din această activitate are ca scop susţinerea şi ghidarea spirituală a fiinţelor umane încarnate pe Pământ. Chiar şi textele vechi care descriu Shambala ne indică faptul că în această lume există un nivel tehnologic foarte avansat (locuitorii Shambalei folosesc de exemplu anumite vehicule de zbor foarte performante). Există aici arhive vaste care tezaurizează istoria şi spiritualitatea planetară, există temple splendide şi palate fastuoase.

Shambala, ne spune tradiţia tibetană, are forma unei flori de lotus cu opt petale, adică este împărţită în opt regiuni principale, iar în centru se află capitală, Kalapa, unde îşi are reşedinţa Regele Lumii. Fiecare dintre cele opt regiuni

Principale este împărţită în 12 domenii având

fiecare un guvernator. Practic, în handbala există 96 de provincii distincte, plus capitală, Kalapa, un oraş vast şi înfloritor, în care se află impresionantul palat al Regelui Shambalei. Descrierea tradiţională a Shambalei menţionează şi raptul că ea este înconjurată de munţi foarte înalţi şi imposibil de trecut, simbol evident al faptului că acest tărâm există într-o dimensiune paralelă subtilă, dar şi al protecţiei care face imposibil accesul în Shambala pentru fiinţe umane care nu merită acest lucru.

Shambala, ca tărâm spiritual care guvernează şi inspiră umanitatea şi planeta noastră, este în ultimă instanţă sursa tuturor învăţăturilor şi căilor spirituale autentice. Fie că noi ştim sau nu aceste lucruri, fie că le înţelegem sau nu, fie că le percepem direct sau nu, realitatea Shambalei este incontestabilă. Putem spune chiar că orice cale spirituală autentică „trece prin Shambala?? Fiecare şcoală spirituală autentică este inspirată şi susţinută prin intermediul lumii tainice a Shambalei şi fiecare aspirant spiritual sincer este susţinut şi ghidat la rândul său de forţa tainică a înţelepţilor Shambalei şi a Regelui Lumii din Shambala.

ZONE DE PROIECŢIE ALE SHAMBALEI

Shambala, tărâmul subtil care este totodată centrul spiritual al planetei noastre, este precum un Soare spiritual în jurul căruia gravitează întreaga înţelepciune planetară: toate marile religii, toate marile tradiţii iniţiatice, curentele esoterice divin inspirate, toate şcolile şi căile spirituale autentice sunt inspirate de Shambala.

În fiecare epocă istorică, dintre toate şcolile şi curentele spirituale, se poate delimita o anumită zonă (chiar geografică) de maximă înflorire spirituală, principalul focar spiritual al planetei în acea perioadă unde tradiţia spirituală este vie, unde trăiesc foarte mulţi înţelepţi şi în general foarte multe fiinţe umane încarnate în acea perioadă în zona respectivă sunt preocupate de spiritualitate. În mod firesc, prin intermediul aspiraţiilor spirituale ale fiinţelor umane, legătura subtilă telepatică (afectivă şi mentală) cu lumea Shambalei este acolo foarte puternică. Acolo, fiinţele umane sunt direct inspirate de lumea Shambalei şi – conform tradiţiei – sunt chiar încarnate fiinţe care au trăit în Shambala.

Astfel, în fiecare epocă istorică, principalul focar spiritual planetar este considerat a fi Proiecţia Shambalei pe Pământ, ceea ce înseamnă nu numai că

legătura sa cu Shambala este foarte puternică, ci şi că Shambala acţionează direct, pentru a impulsiona evoluţia spirituală planetară, prin intermediul fiinţelor umane care au privilegiul de a face parte din jgrupările spirituale respective. Din aceste motive, Proiecţia Shambalei pe Pământ poate fi considerată chiar ca o manifestare directă a ei, ca o extindere a Shambalei în planul fizic. Dar chiar mai mult decât atât, în zonele de proiecţie a Shambalei pe Pământ există anumite pasaje speciale secrete de trecere între aceste două lumi (de exemplu, tunele), fapt atestat de legendele care povestesc călătoria unor fiinţe umane către Shambala. Există profeţii celebre (precum cele ale lui Sundar Singh şi Serafim de Sarov) care afirmă că România va deveni în viitor focarul spiritual principal al planetei noastre şi diferite surse iniţiatice atestă faptul că, deja din această perioadă, zona de proiecţie a Shambalei în planul fizic este România.

Deoarece este evident că în perioada imediat anterioară a istoriei planetare locul privilegiat, zona de maximă înflorire a spiritualităţii planetare s-a aflat în Tibet, tot în Tibet s-a aflat şi proiecţia Shambalei. Şi de aceea cele mai autentice şi consistente informaţii despre Shambala pot fi găsite în tradiţia spirituală

tibetană.

Dar cu trecerea timpului, mergând înapoi pe firul veacurilor, descoperim că nu întotdeauna Tibetul a fost focarul spiritual cel mai puternic al planetei. În fiecare perioadă, acolo unde se află acest focar (în Egipt, în Grecia, în India, în Dacia, în Irlanda, în America de Sud etc.), acolo se afla şi zona de proiecţie în planul fizic a Shambalei. Şi deşi aproape toate vechile tradiţii spirituale sunt de mult uitate, impregnarea spirituală specială a locurilor respective se păstrează: rezonanţă cu lumea shambalei este încă puternică în toate aceste locuri, lucru care poate fi cu uşurinţă perceput de către fiinţele care au percepţii extrasenzoriale. La fel cum este mult mai uşor să trăieşti o stare de comuniune cu Dumnezeu într-o biserică sau în natură – şi nu într-un bar sau într-un magazin – în acelaşi mod, impregnarea subtilă a acestor locuri misterioase şi privilegiate care au fost, chiar oricât de departe în timp, în legătură directă cu Shambala, trezeşte în orice fiinţă umană pură şi armonios receptivă o fascinaţie specială, un fior mistic sub care se ascunde, de multe ori nebănuită, influenţa spirituală relevantă a lumii Shambalei. Dincolo de atracţia turistică a Muntelui Kailasa din Tibet, a

Sfinxului din Egipt, a Piramidei Soarelui (Mexic) sau a templului lui Apollo din Delfi (Grecia) se ascunde cu siguranţă şi fascinaţia exercitată de forţa spirituală a Shambalei.

Analizând legendele legate de marile locuri sacre ale planetei noastre, dar mai ales vizitându-le pentru a le putea percepe direct măreţia, descoperim de multe ori elemente comune. Iar aceste elemente comune, fie că este vorba de tradiţia tibetană, mayaşă, greacă, egipteană, gaelică etc., ne conduc către acelaşi focar comun care le-a inspirat pe toate: lumea Shambalei.

Foarte mulţi căutători ai Shambalei au încercat să localizeze şi să găsească Shambala chiar pe Pământ, mai ales în vastele ţinuturi misterioase şi neexplorate din Asia Centrală. Dar Shambala este un tărâm imens, locuit de milioane de fiinţe, şi este imposibil ca ea să fi putut rămâne ascunsă dacă ar fi fost undeva pe planeta noastră. Deoarece în descrierea tradiţională a Shambalei se precizează faptul că ea este înconjurată de munţi foarte înalţi, şi deoarece în tradiţia tibetană există anumite texte care descriu drumul către Shambala pornind din Tibet, mulţi occidentali îşi imaginează, în mod eronat, că Shambala se află în Tibet. Mai mult chiar, interdicţia

accesului occidentalilor în Tibet a sporit fascinaţia pentru această ţară misterioasă. Deşi Shambala nu este acolo, totuşi este adevărat că Tibetul a fost în secolele anterioare zona de proiecţie a Shambalei pe Pământ.

În ceea ce priveşte capitala Tibetului, Lhassa, restricţiile accesului erau şi mai severe: ea putea fi vizitată numai de către budişti. Dificultatea accesului în Lhassa, precum şi faptul că se cunoşteau practic foarte puţine lucruri despre acest oraş (inclusiv despre localizarea să-nu se ştia precis până în 1866 unde este Lhassa) au făcut calhassa să fie supranumită „Oraşul Pierdut?? sau „Oraşul Interzis?? În Lhassa se află Palatul Potala, care era sediul tradiţional al lui Dalai Lama (conducătorul spiritual al budiştilor tibetani). Ceea ce este foarte interesant pentru noi este faptul că palatul Potala, construit în secolul al XVII-lea, seamănă foarte mult cu Casa Poporului (actualmente Palatul Parlamentului) din Bucureşti, deşi este puţin probabil că arhitecţii acesteia din urmă să se fi inspirat după arhitectura palatului tibetan. Această sincronicitate este remarcabilă şi foarte semnificativă în sensul confirmării profeţiilor care afirmă că Bucureştim va

deveni în scurt timp Noul Ierusalim, adică principalul oraş sacru al planetei. Trebuie menţionat în acest context că celebrele profeţii ale lui Sundar Singh – referitoare la misiunea spirituală planetară a poporului român – au prezis corect construirea Casei Poporului, precum şi a canalului Dunăre – Marea Neagră, încă de pe vremea când nimeni nu şi le-ar fi imaginat.

Un alt loc sacru al Tibetului (atât pentru budişti cât şi pentru hinduşi) este muntele Kailasa, un vârf izolat, de formă piramidală, situat în sudul Tibetului, într-un lanţ muntos paralel cu Himalaya. Accesul europenilor nu era permis în această zonă, primul european care a reuşit să întreprindă pelerinajul în jurul muntelui Kailasa fiind Hevin Sven Anders (exploratorul care a realizat primele hărţi ale Tibetului), în anul 1907. Muntele sacru Kailasa este identificat atât de tradiţia budistă şi cât şi de tradiţia hindusă cu Muntele Meru, „Axa Lumii?? şi se spune că realizarea de 108 on a pelerinajului în jurul acestui munte, pe un traseu de 50 de km, aflat la 5.000 de metri altitudine, asigură atingerea eliberării spirituale.

Este interesat de remarcat că şi în alte locuri în

care a fost, cu mult timp în urmă, proiecţia Shambalei pe Pământ, tradiţia locală asociază locul respectiv cu „centrul lumii??: de exemplu la Delfi, în Grecia, exista o piatră denumită „omphalos?? (buricul pământului) care marca precis locul unde credeau grecii că se află acest centru al lumii. Despre Sfinxul şi Piramidele de la Gizeh, Egipt, se afirmă de asemenea că sunt plasate în centrul suprafeţei Pământului: meridianul şi paralela care trec prin Gizeh împart globul în câte două părţi, fiecare conţinând aceeaşi suprafaţă terestră (de „uscat??).

Despre zeul Apollo, al cărui templu este inima sanctuarului de la Delfi, tradiţia spune că era „hiperborean?? venit din mistica Hiperboreea, tărâmul legendar aflat „dincolo de vântul de nord?? a cărui legendă este în strânsă legătură cu Shambala. În Insula Şerpilor (Insula Albă) din Marea Neagră exista de asemenea un măreţ templu al lui Apollo, şi tradiţia populară leagă această „Insulă Albă?? de mitul Shambalei.

Este extrem de semnificativ faptul că, în tradiţii complet diferite, în locuri diferite de pe Pământ, iniţiaţii din vechime au construit locuri sacre frapant de asemănătoare, în condiţiile în care se presupune

(probabil eronat) că în acele vremuri nu existau mijloace de transport şi astfel aceste culturi s-au dezvoltat complet independent. Fără îndoială că există totuşi o sursă comună de inspiraţie, şi aceasta este şi rămâne Shambala, misteriosul centru spiritual al planetei noastre. Iniţiaţii afirmă că în această perioadă Proiecţia Shambalei pe Pământ este în România, şi probabil că vom asista în curând la apariţia unor noi locuri sacre, în propria noastră ţară.

piramidele din Egipt

Un alt loc celebru asociat cu Shambala este complexul de la Gizeh, lângă Cairo (Egipt). Nenumărate sunt tainele care înconjoară Piramidele şi Sfinxul de la Gizeh.

Misterioasele energii care impregnează acele locuri, datorate în mare parte şi efectului de piramidă, fac ca aceste vestigii istorice să se sustragă multor cercetări ştiinţifice realizate cu aparate ultramoderne. Astfel, rezultatele investigaţiilor diferă în mod inexplicabil pentru oamenii de ştiinţă în funcţie de fazele lunii; în anumite zile aparatele nici măcar nu funcţionează. Piloţii evită să zboare ge deasupra piramidelor, deoarece aparatele de bord sunt complet dereglate de uxul energetic emanat de acestea.

Teoriile istoricilor legate de modul în care au fost construite Piramidele şi Sfinxul sunt foarte şubrede, la fel ca şi datarea lor şi presupusa lor destinaţie (de monumente funerare). Mult mai coerente sunt teoriile esoterice, care afirmă că în perioada de maximă înflorire a spiritualităţii egiptene, acestea erau folosite pentru iniţierea adepţilor în anumite tehnici spirituale. Istoriciigreci menţionează că Pitagora ar fi rost iniţiat în Egipt (şi se presupune că şi Zamolxis ar fi primit anumite iniţieri tainice aici). Dar cel mai interesant, din perspectiva corelaţiilor cu Shambala, este faptul că sub Sfinxul de la Gizeh au fost descoperite anumite tunele şi încăperi tainice; clarvăzătorii afirmă chiar că există aici şi tunele care conduc în lumea Shambalei.

piramidele de la teotihuacán

Misterioasa cultură Maya, în perioada sa de glorie, era axată pe cultul solar pe care iniţiaţii îl corelează cu Shambala, centrul spiritual planetar. Una dintre capodoperele acestei culturi, complexul de la Teotihuacán, se numără printre cele mai grandioase locuri sacre ale planetei noastre. Despre complexul de la Gizeh s-a descoperit că este construit după modelul constelaţiei Orion. Complexul de la Teotihuacán este construit după modelul sistemului solar. Cele două

piramide impresionante, denumite Piramida Soarelui şi Piramida Lunii, a căror destinaţie iniţială este un mister pentru istorici, şi-au păstrat peste veacuri forţa spirituală tainică de înălţare şi transfigurare a sufletului uman. Teotihuacán înseamnă, în traducere, „locul unde se nasc zeii?? ceea ce probabil că se referă la faptul că aici exista pe vremuri un puternic centru iniţiatic în cadrul căruia adepţii puteau atinge condiţia existenţială divină.

shambala, cea plină de splendoare

Shambala nu este doar o legendă a trecutului, ci o realitate a prezentului. Nu doar misterioşii iniţiaţi tibetani ai secolelor trecute au reuşit să ajungă în Shambala. Un exemplu elocvent în acest sens este pictorul rus Nicholas Roerich (1874 – 1947), un personaj misterios şi fascinant, despre care apropiaţii săi spun că a fost în Shambala şi ale cărui scrieri şi picturi inspirate revelează cunoaşterea sa profundă asupra Shambalei. Nicholas Roerich a călătorit şi a trăit timp de aproape 20 de ani în India, Himalaya Asia Centrală, China, Mongolia şi Tibet, studiind tradiţiile populare, explorând locuri misterioase şi sacre şi având ocazia să întâlnească iniţiaţi care l-au ghidat în căutările sale.

un dialog plin de înţelepciune

Vom prezenta în continuare câteva fragmente excepţionale dintr-un text scris de Roerich în anul 1928, la Talai-Pho-Brang, în Tibet. Acest text, denumit sugestiv de autor «Shambala, cea plină de splendoare», redă dialogul lui Roerich cu un Lama tibetan, iniţiat în misterele Shambalei, care i-a confirmat autenticitatea cunoştinţelor şi experienţelor sale directe legate de Shambala şi i-a revelat multe aspecte tainice. Din păcate, Roerich a păstrat tăcerea asupra majorităţii acestor revelaţii…

Roerich: „Lama, când ne aflam în apropiere de Ulan-Davan (în Mongolia) am văzut un imens vultur negru, care zbura la joasă înălţime pe lângă tabăra noastră. El a trecut prin faţa unei sfere luminoase extraordinar de frumoasă, care zbura către sud pe deasupra noastră şi care strălucea în lumina Soarelui?? Lama a tresărit. El ne-a întrebat prompt, cu ochii strălucitori:

„Aţi simţit cumva şi miros de tămâie în deşert???

„Lama, aşa este: în acel deşert pietros, la câteva zile de mers depărtare de orice localitate, mulţi dintre noi am perceput în acelaşi timp o adiere extrem de parfumată. Acest lucru s-a petrecut în mai multe

rânduri. Niciodată nu am mai mirosit un parfum atât de încântător ca acesta?? (n.n. această percepţie paranormală confirmă interferenţă cu o lume spirituală subtilă).

„Ah – aceasta înseamnă că eşti protejat de către Shambala. Vulturul negru simbolizează inamicul care doreşte să îţi distrugă rezultatele muncii şi efortului tău, dar forţa protectoare provenind din Shambala, manifestată în forma materială a sferei strălucitoare, te urmează pretutindeni. Această forţă este mereu alături de tine, deşi tu nu o percepi întotdeauna, căci ea se manifestă vizibil doar în anumite momente de cumpănă, pentru a te susţine, conferindu-ţi mai multă forţă lăuntrică şi pentru a te ghida. Ai ţinut minte direcţia în care s-a îndreptat acea sferă? Urmăreşte chiar să îţi continui căutările mergând în direcţia respectivă.

chemarea shambalei

Ai spus că ştii faptul că atunci când o fiinţă umană aude cuvântul sacru Kalagiya, ea de fapt este chemată în lumea Shambalei, având permisiunea de a pătrunde acolo. Atunci când auziţi această chemare imperativă, trebuie să ştiţi că drumul Shambalei este deschis pentru voi. Trebuie să răspundeţi din tot

sufletul acestei chemări şi să ţineţi minte momentul în care aţi perceput-o pentru prima dată, pentru că începând din acel moment, veţi fi pentru totdeauna asistaţi de Binecuvântatul Rege al Shambalei. Oamenii ar trebui să înveţe să recunoască şi să realizeze modul în care primesc ajutor de la entităţile subtile, deoarece deseori, neînţelegând aceste aspecte, au tendinţa să respingă ajutorul care le este oferit??

Desigur, nu toţi cei chemaţi sunt şi aleşii care răspund chemării şi primesc astfel această susţinere necondiţionată a forţelor spirituale în tot ceea ce ei întreprind benefic. Mulţi sunt cei chemaţi, dar puţini sunt cei aleşi, şi aici contează desigur modul în care fiinţa umană este capabilă să răspundă acestei chemări cu dăruire şi abnegaţie, abandonându-şi interesele personale, orgoliul şi egoismul, pentru a păşi pe drumul spiritual dificil, dar fascinant care îl conduce către împlinirea menirii sale spirituale proprii.

În ceea ce priveşte existenţa misterioaselor pasaje secrete de trecere către lumea Shambalei, Roerich ne oferă câteva detalii incitante: „Lama, în Tourfan şi în Turkestan am văzut nişte peşteri în care există porţiuni neexplorate, tuneluri despre care se

presupune că sunt extrem de lungi. Oare se poate ajunge în Shambala prin aceste tuneluri? Localnicii ne-au povestit că uneori au ieşit din acele tuneluri nişte străini care, venind în oraşele lor, au vrut să cumpere diferite lucruri cu monede vechi, care nu mai erau folosite de foarte mult timp?? „Adevărat, adevărat îţi spun, locuitorii Shambalei vin uneori pe Pământ, mai ales pentru a se întâlni cu fiinţele umane care sunt inspirate şi ghidate de Shambala şi îşi dăruiesc viaţa împlinirii idealurilor divine ale înţelepciunii şi compasiunii. Ei aduc atunci, pentru binele întregii umanităţi, preţioase daruri spirituale şi relicve sfinte. Ţi-aş putea istorisi multe povestiri despre minunate daruri care s-au materializat direct, din spaţiu??

regele shambalei se manifestă deseori pe pământ

În continuare, Lama relatează despre manifestarea directă a Regelui Shambalei în planul fizic. Profeţiile pe care acesta le-a făcut sunt deja în mod evident pentru noi foarte corecte, şi am subliniat aceste aspecte prin scurte precizări adăugate (în paranteze) la textul original:

„Chiar Rigden-jyepo (cu acest nume se referă Lama la Regele Shambalei) însuşi se arată uneori în

locurile sacre, în unele mănăstiri, şi în momentele predestinate el rosteşte anumite profeţii.

Noaptea sau dimineaţă devreme, înainte de răsăritul Soarelui, Conducătorul Lumii soseşte în Templu. Atunci când El păşeşte în Templu, toate lămpile se aprind singure, dintr-odată. Unii dintre cei prezenţi îl recunosc pe Marele Străin şi se pleacă în faţa lui cu profund respect. Ei ascultă cu cea mai mare atenţie grofeţiile Regelui Lumii. O epocă măreaţă va sosi în curând (trecerea planetei în atya Yuga). Conducătorul Lumii este pregătit pentru luptă (referire la lupta finală dintre forţele binelui şi ale răului, Armaghedonul biblic). Focul cosmic se va apropia din nou de Pământ (aceasta poate fi o referire la pericolul lovirii planetei de un asteroid). Planetele vor manifestă o nouă eră.

Dar înainte de nouă epocă a prosperităţii, vor surveni multe cataclisme (deja în ultimii ani s-au produs din ce în ce mai multe cutremure, furtuni, uragane, inundaţii, avalanşe, etc.). Din nou şi din nou umanitatea va fi testată, pentru a atinge maturitatea spirituală. Focul subteran încearcă acum să intre în legătură cu periculosul şi misteriosul Akasha, al cincilea element subtil. Dacă forţele benefice de pe

planetă nu se vor manifesta toate la unison, în mod unitar, cataclismele cutremurătoare sunt inevitabile. (Aici este indicată foarte calr importanţa angrenării la unison, care, aşa cum ştim, amplifică foarte mult eficienţa unor acţiuni şi tehnici spirituale.)

Există şi povestiri care relatează manifestarea binecuvântatului Rigdenjyepo, Regele Shambalei, pentru a transmite direct anumite indicaţii mesagerilor săi: de exemplu, apariţia puternicului Rege pe drumul către Ladak, pe o stâncă neagră. Din toate părţile au venit atunci mesageri călare care s-au apropiat de el şi i-au ascultat cuvintele cu un respect profund, iar apoi s-au răspândit în cele patru zări pentru a împlini cu promptitudine poruncile sale pline de înţelepciune??

orice cale spirituală autentică trece prin shambala

Shambala, ca tărâm spiritual care guvernează şi inspiră umanitatea şi planeta noastră, este în ultimă instanţă sursa tuturor învăţăturilor şi căilor spirituale autentice. Fie că noi ştim sau nu aceste lucruri, fie că le înţelegem sau nu, fie că le percepem direct sau nu, realitatea Shambalei este incontestabilă. Putem spune chiar că orice cale spirituală autentică „trece prin

Shambala?? Fiecare şcoală spirituală autentică este inspirată şi susţinută prin intermediul lumii tainice a Shambalei şi fiecare aspirant spiritual sincer este susţinut şi ghidat la rândul său de forţa tainică a înţelepţilor Shambalei şi a Regelui Lumii. Frin urmare, dacă vom conştientiza aceste aspecte, dacă vom apela sincer şi frenetic ajutorul şi ghidarea acestora, vom atinge mult mai rapid succesul atât în practica spirituală, cât şi în toate acţiunile noastre benefic orientate. „Adresându-te direct Binecuvântatului Rege al Shambalei poţi atinge succesul?? spune Lama.

„Când se spune că cea mai scurtă cale spirituală trece prin Shambala, trebuie să înţelegem că mesajul esenţial al Shambalei este acela că realizarea spirituală supremă, eliberarea spirituală ultimă, nu este un scop abstract, de neatins, ci poate fi obţinut prin aspiraţie sinceră şi efort spiritual susţinut chiar aici, pe acest Pământ, chiar în această viaţă. Aceasta este învăţătura Shambalei. Cu adevărat, orice fiinţă poate atinge realizarea spirituală. Cu adevărat, orice fiinţă poate auzi chemarea sacră, Kalagiya!

INIŢIAŢII care sunt mesagerii shambalei pot avea

APARENTĂ DE OAMENI SIMPLI

Dar nu este suficient să auzi chemarea Shambalei. Aceia care sunt chemaţi trebuie să se dăruiască cu toată fiinţa lor căutării spirituale şi servirii umanităţii şi a semenilor lor. Cei care lucrează în această lume sub inspiraţia şi ghidarea Shambalei, iniţiaţii şi mesagerii Shambalei, nu trăiesc retraşi, izolaţi departe de lume. Din contră, ei călătoresc pretutindeni. Adeseori oamenii nu îi recunosc şi nu ştiu cine sunt ei, şi uneori ei nu se cunosc nici între ei. Dar ceea ce aceste fiinţe excepţionale au în comun este faptul că ele îşi îndeplinesc menirea spirituală proprie, realizând anumite acţiuni benefice nu pentru ei înşişi, ci pentru Glorioasa Shambala; şi ei toţi cunosc şi manifestă marele simbol al anonimatului. Uneori ei pot părea bogaţi, dar în realitate ei nu posedă nimic. Li se oferă totul, dar ei nu iau niciodată nimic pentru ei înşişi. Prin urmare, atunci când vă dăruiţi cu abnegaţie Lumii Shambalei, în acelaşi timp vi se ia totul şi vi se dă totul. Dacă aveţi regrete, atunci veţi fi înfrânţi; dacă dăruiţi totul cu bucurie, vă veţi simţi îmbogăţiţi??

Aici este exprimată foarte clar valoarea iniţiatică magică a renunţării şi detaşării, cunoscută în sistemul

yoga ca aparigraha (a nu acumula bunuri materiale), unul din cele 10 principii etice şi morale care fundamentează practica yoghină. Renunţarea la ataşamentele şi interesele materiale atrage după sine o veritabilă îmbogăţire spirituală. Mai mult decât atât, acela care urmăreşte să se manifeste ca un veritabil releu divin, pentru a dărui lumină divină, iubirea divină şi ajutorul spiritual celorlalte fiinţe umane, primeşte la rândul său, direct de la Dumnezeu, exact acele energii benefice care se manifestă atunci prin fiinţa sa. „La modul esenţial, învăţătura Shambalei este aceea că aceste lucruri, aceste realităţi despre care vă vorbesc acum, nu sunt nici depărtate sau imposibile, nici ţinute ascunse. Prin urmare, este suficient să ştiţi că Shambala există şi se manifestă aici pe Pământ; veţi înţelege astfel că cele mai înalte realizări spirituale sunt posibile aici, pe Pământ, şi că toate eforturile voastre vor fi recompensate aici, pe Pământ. Răspunsul plin de graţie al Shambalei va recompensă din plin eforturile voastre spirituale. Învăţătura spirituală a Shambalei este de o importanţă vitală, inspiraţia şi susţinerea să vă vor ajuta în toate acţiunile benefic orientate, vă vor pregăti pentru a fi capabili să vă împliniţi menirea spirituală, vă vor

deschide sufletul pentru a accepta tot ceea ce se manifestă pentru voi ca venind de la Dumnezeu.

Adevărat, adevărat vă spun, prin intermediul Shambalei şi cu ajutorul Shambalei, practicând Kalachakra Tantra, puteţi atinge foarte rapid perfecţiunea şi starea de îndumnezeire.

Kalagiya, Kalagiya, Kalagiya! Veniţi în Shambala!??

SHAMBALA ESTE REALĂ

De unde ştim că Shambala există cu adevărat? În primul rând, pentru că toate tradiţiile populare şi spirituale ale planetei vorbesc despre ea. E drept că sub nume diferite: Tula, Insula Albă, Tărâmul fericirii, Lumea înţelepţilor, Ţara apelor albe, Hiperboreea, Shangri La Shambala... Dar toate afirmă acelaşi lucru: că există o lume tainică a înţelepţilor care ghidează şi susţine umanitatea. Din această lume au venit, probabil, marii eroi civilizatori, marii deschizători de drumuri, marii înţelepţi. Putem crede că este doar un mit, dar iată că în ultima vreme marile mituri ale umanităţii se dovedesc a fi fost cât se poate de reale: certificarea ştiinţifică a potopului biblic (şi descoperirea resturilor arcei lui Noe pe muntele

Ararat) sau descoperirea Troiei sunt doar două

exemple elocvente. Fără îndoială că nu este o simplă coincidenţă faptul că toate tradiţiile afirmă acelaşi lucru: existenţa Shambalei este o realitate.

Există fiinţe umane personaje istorice mai mult sau mai puţin cunoscute, despre care se spune că au fost în Shambala, atât pentru a primi anumite iniţieri de natură spirituală, cât şi pentru a le fi încredinţate anumite „misiuni?? Dintre aceştia, cei mai cunoscuţi sunt Apollonius din Tyana, contele de Saint Germain, Nicholas Roerich, Paracelsus, Lao Tse, marele reformator Tsong-kha-pa, marele yoghin tibetan Tilopa.

Există alte fiinţe umane, care au reuşit să comunice telepatic cu înţelepţii din lumea Shambalei, precum Saint-Yves d'AIveydre şi Helena Blavatsky. Întrucât şi în cazul acestor fiinţe umane, ca şi în cazul tradiţiilor populare şi esoterice, relatările coincid, este evident că Shambala – centrul spiritual al planetei – există cu adevărat.

de ce nu se ştie acest lucru?

Tradiţiile oculte ale planetei afirmă faptul că, datorită degradării umanităţii, în epoca de regres spiritual care a început încă dinainte de naşterea lui Iisus, existenţa Shambalei a fost ocultată (ascunsă).

Desigur că înţelepţii au ştiut întotdeauna despre Shambala, dar aceştia au respectat cu stricteţe secretul învăţăturilor spirituale.

În Orient totuşi, existenţa Shambalei era chiar şi în secolele trecute destul de bine cunoscută de foarte mulţi oameni. Prin secolele XVI-XVII, călătorii occidentali au adus din Orient informaţii despre Shambala. La începutul secolului XX au apărut în Europa câteva lucrări de referinţă despre Shambala, care au atras atenţia cititorilor. Dar nu s-a făcut prea multă publicitate acestui lucru, deoarece guvernanţii actuali ai omenirii nu au niciun interes ca lumea să ştie că există o putere mai presus decât a lor.

Totuşi, tradiţia se confirmă, în sensul că ea prevedea revelarea publică a unor informaţii despre Shambala în această epocă în care trăim noi acum. Tot mai mulţi oameni încep să caute şi să-şi pună întrebări. Diverse lucrări tibetane ultrasecrete despre Shambala au apărut traduse în Occident. Calea către Shambala se redeschide gradat…

documente secrete

În istoria Europei medievale găsim şi un alt indiciu foarte elocvent privitor la existenţa Shambalei. Astfel, pe foarte multe hărţi medievale, găsim în

centrul Asiei o ţară întinsă desemnată cu numele de „Împărăţia Preotului Ioan?

Nu exista pe vremea respectivă nicio ţară de o asemenea întindere în Asia, unde se aflau, mai degrabă, mici regate cu o întindere şi autoritate redusă. Împărăţia Preotului Ioan se întindea însă, pe aceste hărţi, din Turkestan până în Tibet şi de la Munţii Himalaya până dincolo de deşertul Gobi.

Istoricii occidentali medievali menţionează şi ei existenţa, în Orient, a unui Rege-Preot, descendent al Regilor Magi (despre care esoteriştii afirmă că au venit din Shambala).

Cel mai misterios aspect dintre toate este acela că în arhivele Vaticanului se află numeroase documente, cu precădere din secolul al XII-lea, care atestă corespondenţa întreţinută de împăratul Bizanţului, de împăratul Imperiului Romano-Germanic, de Papa Alexandru al III-lea şi de alte personalităţi faimoase ale epocii, cu „faimosul Rege al Indiilor”, preotul Ioan.

regele lumii

Într-un sens foarte strict, guvernatorul absolut al Shambalei, cunoscut sub numele de Rege al Lumii, este de asemenea şi guvernatorul absolut al planetei

Pământ. Prin urmare, Regele Shambalei este Regele planetei noastre şi, de asemenea, Regele fiecăruia dintre noi. Actualul Rege al Shambalei are şi numele de Rudra Chakrin, Cel care învârte roata Destinului.

Actualul Rege al Shambalei are, în plus fată de funcţia sa fundamentală, un rol istoric cu totul special, deoarece în perioada domniei sale se va face trecerea de la Kali Yuga la Satya Yuga (epoca de maximă înflorire spirituală). Regele Shambalei este cel care susţine acest proces gradat de transformare, este cel care inspiră curentele spirituale autentice şi, datorită rolului special pe care poporul român îl va avea în viitorul apropiat relativ la trecerea umanităţii în Satya Yuga, cu siguranţă că el este unul dintre protectorii şi inspiratorii divini ai poporului român.

el va conduce forţele binelui în bătălia finală

O imagine tradiţională tibetană de factură profetică redă lupta finală dintre forţele binelui şi ale răului: călare, în fruntea armatei sale, Regele Shambalei spulberă forţele negative care au luat în stăpânire planeta noastră. Această bătălie decisivă între bine şi rău se va desfăşura, se spune, preponderent în planurile subtile, exact în perioada pe care o trăim noi acum – sfârşitul lui Kali Yuga. Saint-

Yves d'Alveydre, în cartea sa postumă „Misiunea Indiei în Europa?? îl numeşte pe Regele Shambalei „Suveran Pontif?? Brahatmah, traducând această denumire prin: „Cel care susţine sufletele spre a fi în comuniune cu Spiritul lui Dumnezeu Tatăl?? Iată un fragment din cartea lui Saint-Yves care îl descrie pe Regele Shambalei:

„Cu excepţia celor mai mari iniţiaţi, nimeni nu a văzut vreodată chipul Suveranului Pontif. Totuşi, cu ocazia anumitor ceremonii excepţionale, de exemplu la cea de la Jaganath, el a apărut în faţa tuturor celor prezenţi, înveşmântat într-un costum splendid, călare pe un elefant alb. Întreaga sa făptură, de la cap şi până la picioare, radia o lumină strălucitoare orbitoare, care îl înconjura cu scânteieri mirifice. Trăsăturile chipului său nu puteau fi percepute distinct, din cauza numeroaselor diamante care îi împodobeau tiara, reflectând lumina soarelui precum nişte focuri.

Costumul ceremonial al lui Brahatmah este împodobit cu simbolurile fundamentale ale ştiinţei sacre care se află la baza organizării ierarhice a Shambalei. Astfel, diferitele sale veşminte sunt însemnate cu grupe de litere magice (mantre). Pe

pieptul său strălucesc pietre preţioase simbolice, consacrate arhetipurilor celor douăsprezece semne zodiacale. Suveranul pontif poate realiza oricând, la voinţa, miracolul de a aprinde spontan flacăra sacră de pe altar, precum Aaron şi succesorii săi. Tiara sa alcătuită din şapte coroane suprapuse şi împodobită cu hieroglife sacre simbolizează cele şapte planuri ale manifestării, cele şapte niveluri pe care coboară sau ascensionează sufletele traversând Splendorile divine??

Apariţii similare ale Regelui Shambalei sunt relatate şi de Ferdinand Ossendowsky în cartea sa „Animale, oameni şi zei??: „În timpul sărbătorilor solemne ce aveau drept cadru vechea formă de budism în Siam (Thailanda) şi India, Regele Lumii a apărut de cinci ori. El se afla într-un car magnific, tras de elefanţi albi, împodobiţi cu aur, cu pietre preţioase şi cu stofe deosebit de fine; purta o mantie albă şi pe cap avea o mitră (tiară) roşie de care atârnau râuri de diamante care-i ascundeau chipul. Binecuvânta poporul cu un măr de aur pe care se afla un miel. Orbii îşi recăpătau vederea, surzii auzeau, infirmii începeau să meargă, iar morţii se ridicau din mormânt. A mai fost văzut la sfârşitul secolului

arXVIII-lea la Erdeni-Dzu, apoi a vizitat vechile mănăstiri din Sakkia (în Tibetul de Vest) şi Narabanchi Kure (în Mongolia). Buddha cel Viu (conducătorul Mongoliei) şi Tashi Lama au primit de la el un mesaj scris cu litere necunoscute pe tăbliţe de aur. Nimeni nu putea citi acele semne, însă Tashi Lama, intrând în templu, şi-a pus tăbliţa pe cap şi a început să se roage. Datorită rugăciunii sale, gândurile Regelui Lumii au pătruns în mintea lui şi, fără să fi citit inscripţiile enigmatice, el i-a înţeles şi i-a îndeplinit mesajul??

când regele lumii se roagă

„În tot timpul anului Regele Lumii călăuzeşte misiunile preoţilor din Shambala. Doar uneori, el merge la peştera templului în care se află corpul îmbălsămat al predecesorului său, într-un sicriu negru de piatră. Caverna este întunecată, dar când Regele Lumii pătrunde în ea, pereţii ei sunt luminaţi de raze şi din capacul sicriului răsar limbi de foc. Cel mai în vârstă dintre preoţi merge în faţa lui, cu capul şi chipul acoperite şi cu mâinile împreunate la piept. Acest preot poate comunica cu sufletele celor dispăruţi.

Regele Lumii rosteşte incantaţii o vreme, apoi se apropie de sicriu, întinzând mâinile deasupra lui.

Flăcările îşi intensifică strălucirea; dârele misterioase de pe pereţi se sting şi reapar, încrucişându-se, figurând semnele misterioase ale alfabetului vatannan (alfabetul sacru al celor din Shambala, n.n.). Din sicriu încep să răsară raze translucide de lumină, care la început abia se văd, apoi devin tot mai intense. Acestea sunt gândurile predecesorului său.

Curând, Regele Lumii este învăluit într-o aură alcătuită din lumină aceasta, iar literele de foc se modifică compunând cuvinte care scriu fără încetare dorinţele şi ordinele lui Dumnezeu. În acel moment, Regele Lumii este în legătură cu gândurile tuturor celor care conduc destinele omenirii: regi, ţari, hani, războinici, mari preoţi, învăţaţi, oameni de seamă. El le cunoaşte astfel gândurile şi intenţiile. Când acestea sunt pe placul lui Dumnezeu, Regele Lumii le impulsionează cu ajutorul lui invizibil; dacă nu, el le face să eşueze. (…)

După convorbirea cu predecesorul său, Regele Lumii adună Marele Consiliu din Shambala, judecă faptele şi gândurile conducătorilor omenirii, îi ajută sau îi doboară. (…)

Apoi, Regele Lumii intră în marele templu şi se roagă în singurătate. Focul apare pe altar, întinzându-

se treptat şi la altarele din jur şi, prin flacăra incandescentă, apare chipul lui Dumnezeu. Plin de veneraţie, Regele Lumii îi transmite hotărârile Consiliului şi primeşte în schimb ordinele cereşti. La ieşirea din templu, Regele Lumii este încoronat cu strălucirea divină”.

Ferdinand Ossendowsky, fragment din cartea „Animale, oameni şi zei”.

Un celebru personaj istoric despre care se spune că a vizitat Shambala este Apollonius din Tyana, un filosof grec care a trăit în secolul I al erei noastre. Adorat încă din timpul vieţii ca zeu, datorită puterilor lui oculte (paranormale), a înţelepciunii şi virtuţilor pe care le manifesta, Apollonius a devenit un „personaj controversat” în timpul creştinismului timpuriu. Despre miracolele înfăptuite de Apollonius, comparabile cu cele relatate în Evanghelii, creştinii fanatici spuneau că erau fie inventate, fie înfăptuite cu ajutorul forţelor demoniace. Dincolo de aceste controverse dogmatice, multe miracole înfăptuite de el, precum dispariţia sa din faţa Senatului roman şi apariţia simultană la o distanţă de mai mult de trei zile de mers, sau stoparea unei epidemii de ciumă sunt atestate în cronicile istorice ale perioadei.

Biografii lui Apollonius relatează faptul că în tinereţea sa, fiind adept al învăţăturilor lui Pitagora, el a primit de la un preot al lui Apolo nişte plăci de metal pe care era gravată harta călătoriilor întreprinse de Pitagora în Asia centrală. Apollonius era un veritabil ascet: a ţinut „legământul tăcerii” timp de cinci ani, nu mânca deloc carne şi nu accepta sacrificiile animale. În jurul vârstei de 30 de ani, a pornit într-o călătorie iniţiatică, în căutarea înţelepciunii ascunse, către inima Asiei.

Este practic imposibil să reconstituim drumul urmat de Apollonius către răsărit, dincolo de Ninive şi cetatea Babilonului. Cert este că el a urmat cursul Indusului, rău care izvorăşte din Himalaya. După o călătorie extrem de dificilă şi aventuroasă, se spune că el a ajuns la un podiş unde se afla „Cetatea înţelepţilor”, condusă de regele Iarchas. Despre întâlnirea lui Apollonius cu aceşti înţelepţi şi învăţăturile pe care le-a primit în cele (estimativ) câteva luni pe care le-a petrecut în compania lor, biografia să nu ne dă prea multe detalii, comparativ cu importanţă acestor evenimente.

Printre învăţăturile primite de la Apollonius în cetatea înţelepţilor se menţionează cunoştinţe legate

de medicină şi utilizarea plantelor de leac, ştiinţele divinatorii, precum şi anumite aspecte esoterice legate de astrologie. El a primit în dar, se spune, un set de şapte inele, făcute din metale asociate celor şapte planete principale, pe care le-a purtat apoi toată viaţa, pe rând, fiecare inel în ziua guvernată de planeta respectivă. Se mai relatează şi un aspect mult mai misterios: că el ar fi primit anumite talismane pe care trebuia să le ascundă în anumite locuri din Occident care, într-o epocă viitoare, urmau să aibă o semnificaţie istorică specială.

Cert este că după călătoria sa în Asia, viaţa şi activitatea lui Apollonius s-au transformat radical. Astfel, el a călătorit tot restul vieţii, vizitând principalele temple şi grupări filosofice din Egipt, Imperiul Roman, Grecia, Spania, Orientul Apropiat. Peste tot pe unde mergea, el căuta să „restabilească valorile adevăratei credinţe şi ale adevăratei spiritualităţi”. Se spune că el cunoştea toate limbile vorbite în perioada respectivă, toate sistemele religioase şi filosofice. De asemenea, a avut o influenţă pozitivă considerabilă asupra împăraţilor romani Vespasian şi Titus.

Înainte de a încheia această scurtă evocare a

înţeleptului Apollonius, trebuie să precizăm – pentru corectitudine – că tentativele unor scriitori contemporani de a demonstra faptul că „Cetatea înţelepţilor” vizitată de Apollonius s-ar fi aflat în Tibet par oarecum forţate. Descrierea călătoriei sale este extrem de vagă, iar perioada scurtă – numai 18 zile – în care el a parcurs partea finală îşi cea mai dificilă a călătoriei ne indică faptul că, mult mai probabil, el a ajuns în partea de nord a Indiei. Acest lucru nu infirmă deloc ipoteza că el ar fi vizitat Shambala, deoarece în acea perioadă, secolul I, Tibetul nu atinsese acea înflorire spirituală care l-a făcut să fie, în mileniul următor, zona de proiecţie a Shambalei pe Pământ. Pe atunci însă, India cunoştea o perioadă extrem de fertilă pentru spiritualitate şi este perfect posibil ca în acele vremuri, proiecţia Shambalei să fi fost localizată în India.

părintele sergiu s-a întors după 20 de ani

Tradiţia rusă, la rândul ei, conţine nenumărate legende şi referiri la o misterioasă „Ţară a Apelor Albe” care au multe similarităţi cu legendele din tradiţia indiană şi tibetană despre Shambala. Vom povesti pe scurt o foarte frumoasă relatare atestată istoric despre călătoria unui călugăr ortodox rus în

„Ţara Apelor Albe”, adică în Shamabala. Acest călugăr, părintele Sergiu, a trăit câţiva ani într-o mănăstire de pe muntele Athos, renumită pentru că avea o bibliotecă străveche. Acolo el a aflat despre un misterios ţinut din Asia centrală, unde domneau virtutea şi dreptatea – Ţinutul Apelor Albe. Întors în Rusia, la Kiev, el i-a relatat această legendă Prinţului Vladimir, care a fost atât de entuziasmat, încât a pregătit şi a trimis o expediţie în Asia centrală pentru a găsi această misterioasă ţară. Expediţia a pornit la drum în anul 987 sub conducerea Părintelui Sergiu, în vârstă atunci, de peste 30 de ani. După mai mult de un sfert de secol, Părintele Sergiu a revenit, acum un om în vârstă, relatând uluitoarele aventuri ale expediţiei şi faptul că, dintre toţi, el singur a reuşit cu adevărat să ajungă în Ţara Apelor Albe – Shambala – după o dificilă călătorie care a durat aproximativ trei ani şi jumătate, de-a lungul căreia şi-a pierdut pe rând tovarăşii de drum, animalele şi proviziile. Niciun ghid nu a reuşit să-l mai însoţească în ultima parte a călătoriei sale, care ar putea fi localizată undeva în pustietatea deşertului Gobi. Într-un sfârşit, el a fost întâmpinat de doi oameni, cu care a comunicat telepatică (înţelegându-le limba, deşi nu o cunoştea) şi

care l-au condus la comunitatea înţelepţilor, unde a trăit mai mult de 20 de ani, înainte de a reveni printre ai săi cu această uluitoare relatare, care s-a păstrat până în zilele noastre în tradiţia misticilor creştini ruşi.

Părintele Sergiu relatează despre cunoştinţele esoterice excepţionale pe care le-a primit de la înţelepţi şi miracolele pe care aceştia erau capabili să le îndeplinească, precum levitaţia şi vindecările miraculoase. Tot el ne spune şi despre o aşa-numită lege a acestei comunităţi iniţiatice, conform căreia vizitatorii, cu excepţia unor foarte puţini „aleşi” trebuiau să se întoarcă în lume pentru a transmite şi pune în practică, în folosul oamenilor, învăţăturile spirituale primite.

preotul Ioan vedea într-o oglindă evenimentele viitoare

În istoria Europei Medievale găsim şi un alt indiciu foarte elocvent privitor la existenţa Shambalei. Astfel, pe foarte multe hărţi medievale, desigur redactate cu o anumită ambiguitate datorită cunoştinţelor geografice limitate ale epocii respective, găsim în centrul Asiei figurată o ţară întinsă desemnată cu numele de „Împărăţia preotului Ioan”.

Nu exista însă pe vremea respectivă nicio ţară de asemenea întindere în Asia, unde se aflau, mai degrabă, mici regate cu o întindere şi autoritate redusă. Împărăţia Preotului Ioan se întindea însă, pe aceste hărţi, din Turkestan până în Tibet şi de la Munţii Himalaya până dincolo de deşerturile Gobi. Istoricii occidentali medievali menţionează şi ei existenţa, în Orient, a unui Rege-Preot, descendent al Regilor Magi (despre care esoterişti afirmă că, de fapt, au venit din Shambala). Cefmai misterios aspect dintre toate acestea este acela că în arhivele occidentale au fost găsite numeroase documente, în special din secolul Aal XII-lea, care atestă corespondenţa întreţinută de împăratul Bizanţului, de împăratul Imperiului Romano-Germanic de Papa Alexandru al III-lea şi alte personalităţi istorice ale epocii, cu „faimosul Rege al Indiilor”, Preotul Ioan. Imperiul său este descris ca un tărâm de basm, unde oamenii trăiesc mai multe sute de ani, unde existau mijloace de transport aerian („dragoni zburători”) şi elixiruri miraculoase care vindecau bolile şi purificau trupul şi mintea. Menţionăm încă o corelaţie uluitoare: tradiţia occidentală ne spune că acest Împărat-Preot avea un sceptru de jad (VAJRA în tradiţia tibetană) şi o

oglindă miraculoasă în care putea să vadă toate evenimentele care se produceau în Împărăţia sa şi în celelalte ţări ale Pământului (aici asemănarea cu tradiţia tibetană este frapantă).

Studiind vieţile anumitor personalităţi excepţionale ale istoriei şi culturii occidentale şi orientale, descoperim că element comun faptul că, în foarte multe cazuri, respectivii au călătorit foarte mult, vizitând anumite centre secrete ale înţelepciunii sau grupărilor spirituale, iar învăţătura primită a stat la baza marilor realizări ulterioare. Cu siguranţă au existat de-a lungul istoriei mulţi maeştri spirituali încarnaţi pe Pământ, cu siguranţă au existat mereu tradiţii spirituale vii şi fertile şi întotdeauna ele au fost inspirate şi susţinute de Shambala. Privind în ansamblu, putem vizualiza tabloul spiritual al planetei noastre ca fiind alcătuit din cercuri succesive de centre iniţiatice care gravitează în jurul centrului spiritual suprem, Shambala. De multe ori însă, relatările conţin anumite elemente similare, de o factură ieşită din comun, care ne indică faptul că, într-adevăr, în cazul anumitor fiinţe umane, ele au vizitat chiar Shambala şi nu un centru iniţiatic „obişnuit”. În aceste cazuri, acele excepţionale fiinţe umane au jucat

un rol foarte important în epoca lor, din punct de vedere cultural, politic, ştiinţific, social etc. Cert este că lor li se aplică foarte bine descrierea pe care am precizat-o în articolul precedent: „Ei sunt chemaţi (în Shambala) să se dăruiască cu toată fiinţa lor căutării spirituale şi servirii umanităţii. Cei care lucrează în această lume sub inspiraţia şi ghidarea Shambalei, iniţiaţii şi mesagerii Shambalei, nu trăiesc retraşi, izolaţi şi departe de lume. Din contră, ei călătoresc pretutindeni. Adeseori oamenii nu îi recunoase şi nu ştiu cine sunt, iar uneori ei nu se cunosc nici între ei. Dar ceea ce aceste fiinţe excepţionale au în comun este faptul că ele îşi îndeplinesc menirea spirituală proprie, realizând anumite acţiuni benefice nu pentru ei înşişi, ci pentru Glorioasa Shambala”.

De exemplu, celebrul alchimist Paracelsus (secolul al XVI-lea) a călătorit în Asia în tinereţea sa şi a petrecut 11 ani într-o „Fraternitate a înţelepţilor”. De acolo provin fără îndoială, cunoştinţele sale excepţionale – se spune, de exemplu, că el ar fi realizat un homunculus (fiinţă artificială, înzestrată cu viaţă). Se mai spune că stăpânea telepatia şi proiecţia astrală. În afară de misterioasele sale experienţe alchimice, el a introdus noi metode practice în

medicină şi folosirea anumitor substanţe pe bază de plante şi minerale. Un alt alchimist, Nicholas Flamel (secolul XIV) şi-a dobândit cunoştinţele alchimice într-o călătorie misterioasă şi le-a folosit pentru a realiza opere caritabile. El cunoştea secretul producerii aurului, dar îl folosea – pentru a construi biserici, aziluri, spitale. În cazul său, există mai multe menţionări în cronicile ulterioare perioadei în care a trăit, care atestă faptul că a fost cunoscutei întâlnit de diverse persoane timp de patru secole după presupusa sa moarte, în diferite ţări ale Orientului.

În Occident, primele referiri explicite la Regele Shambalei apar în scrierile lui Louis Jacolliot, autor controversat şi considerat „neserios" deopotrivă de critici şi de esoterişti, datorită faptului că nu îşi argumenta consistent afirmaţiile. A apărut apoi, în 1910, lucrarea postumă aâui Saint-Yves d'Aleveydre. „Mission de l'Inde en Europe" (Misiunea Indiei în Europa) care, în ciuda autorităţii în domeniu a autorului său a fost la rândul ei foarte controversată în epocă, datorită revelaţiilor bulversante pe care le făcea despre existenţa unui centru iniţiatic planetar. Lucrarea lui Saint-Yves se încadrează nu întâmplător în rândul misterioaselor „cărţi blestemate" ale căror

exemplare au fost în mare majoritate distruse, urmărindu-se desigur ocultarea anumitor revelaţii esoterice foarte importante pentru omenire. A urmat după aceea, în 1924, cartea lui Ferdinand Ossendowsky, „Animale, oameni şi zei” (publicată şi în limba română), care conţinea, la rândul ei, multe informaţii foarte asemănătoare cu revelaţiile făcute de Saint-Yves despre Shambala şi regele ei.

Dacă Saint-Yves era un ocultist celebru, asociat cu mişcarea teosofică, şi originea informaţiilor sale se află probabil în anumite texte sacre orientale, în schimb Ossendowsky era un om de ştiinţă, militar şi politician (a fost inginer de mine, profesor universitar de chimie, ataşat militar în Extremul Orient etc.). Puţin preocupat de aspecte filosofice sau esoterice, Ossendowsky a călătorit în Asia Centrală fugind din Siberia în 1920, căutat fiind de Armata Roşie. Toate informaţiile pe care el le relatează le-a aflat de la oameni simpli sau călugări – odată curiozitatea lui fiind stârnită de ceea ce el numea „taina tainelor”, a căutat să afle cât mai multe detalii despre Regele Shambalei. De altfel, Ossendowsky este primul autor care se referă la regele Shambalei cu titulatura de „Regele Lumii”, preluată şi de René Guenon într-un

excelent studiu denumit chiar „Regele Lumii”, apărut în 1927 (lucrare tradusă şi în limba română).

Deşi Guenon explică faptul că titulatura de „Rege al Lumii” este improprie pentru a-l desemna pe Regele Shambalei, deoarece în accepţiunea sa cea mai riguroasă ea se aplică mai degrabă lui Manu, guvernatorul ciclului cosmic actual totuşi, în mod paradoxal, după apariţia studiului său, denumirea de „Rege al Lumii” a devenit uzuală. Şi totuşi, în mod paradoxal, lucrarea lui Guenon a fost considerată de atunci principala lucrare de referinţă în acest domeniu, iar cărţile lui Nicholas Roerich, apărute după 1929 în Statele Unite au trecut practic neobservate, deşi conţin mult mai multe informaţii referitoare la Regele Shambalei, culese de Roerich în cinci ani de călătorie prin Asia Centrală. Yui Guenon îi revine indiscutabil meritul de a fi prezentat sintetic şi argumentat, în contextul spiritualităţii planetare, existenţa indubitabilă a unui misterios centru iniţiatic planetar care guvernează destinele omenirii.

Saint-Yves d’Aleveydre nu dezvăluie explicit sursele informaţiilor revelate despre Shambala (pentru care foloseşte denumirea de Agartha, dar este fără îndoială vorba de acelaşi lucru). Se ştie că el a

avut legături cu mişcarea teosofică şi apropiaţii săi au dezvăluit faptul că el stăpânea dedublarea astrală, ceea ce poate explică într-adevăr cum a putut afla anumite aspecte extrem de ocultate chiar şi în Orient. Dincolo de consideraţiile teoretice şi teoriile personale ale autorului, cartea „Mission de l'Inde en Europe" conţine numeroase informaţii autentice şi chiar anumite revelaţii profetice excepţionale. Printre altele, Saint-Yves d'Aleveydre ne prezintă Shambala ca pe un centru iniţiatic structurat după o ierarhie esoterică precisă, de natură solară, profund religioasă. El asociază, într-un mod am putea spune chiar revoluţionar pentru ideile epocii, religia cu ştiinţa, prezentând atât bibliotecile inimaginabil de vaste ale acestui centru religios, care tezaurizează întreaga istorie, înţelepciune şi ştiinţă planetară, precum şi anumite experimente ştiinţifice realizate in shambala, dintre care unele seamănă uluitor de mult cu ingineria genetică. Aparate de zbor, surse necunoscute de energie, dispozitive tehnice alambicate, practici ascetice, puteri paranormale, ritualuri mistice – toate se îmbină într-un mod fascinant în viziunile acestui esoterist.

O altă asociere remarcabilă pe care o face Saint-

Yves este aceea dintre suveranitate (ca funcţie de guvernare) şi conducerea religioasă: astfel, el îl numeşte pe Regele Shambalei „Suveran Pontif”, Brahatmah, traducând această denumire prin: „Cel care susţine sufletele spre a fi în comuniune cu Spiritul lui Dumnezeu Tatăl”.

Iată un fragment din carte lui Saint-Yves care îl descrie pe Regele Shambalei: „Cu excepţia celor mai mari iniţiaţi, nimeni nu a văzut vreodată chipul Suveranului Pontif. Totuşi, cu ocazia anumitor ceremonii excepţionale, de exemplu la cea de la Jaggrenat, el a apărut în faţa tuturor „celor prezenţi, înveşmântat într-un costum splendid, călare pe un elefant alb. Întreaga sa făptură, de la cap şi până la picioare, radia o lumină strălucitoare orbitoare, care îl înconjura cu scânteieri mirifice. Trăsăturile chipului său nu puteau fi percepute distinct, din cauza numeroaselor diamante care îi împodobeau tiara reflectând lumina soarelui precum nişte focuri. Costumul ceremonial al lui Brahatmah este împodobit cu simbolurile fundamentale ale ştiinţei sacre care se află la baza organizării ierarhice a Aghartei. Astfel, diferitele sale veşminte sunt însemnate cu grupe de litere magice (MANTRA-e). Pe pieptul său strălucesc

pietre preţioase simbolice, consacrate arhetipurilor celor 12 semne zodiacale. Suveranul Pontif poate realiza oricând, la voinţa, miracolul de a aprinde spontan flacăra sacră de pe altar, precum Aaron şi succesorii săi. Tiara sa alcătuită din şapte coroane suprapuse şi împodobită cu hieroglife sacre simbolizează cele şapte planuri ale manifestării pe care coboară sau ascensionează sufletele traversând splendorile divine.

Dar acest înalt sacerdot mi-a apărut chiar mai măreţ atunci când, dezbrăcând veşmintele ceremoniale, îndepărtând toate semnele puterii, toate ornamentele şi bijuteriile, a intrat singur în cripta sacră în care se afla mormântul predecesorului său, oferindu-i-se Îngerului Morţii în umilinţă să absolută”.

Într-un alt pasaj, Saint-Yves îl numeşte pe Regele Shambalei Prinţul morţii, deoarece el a învins moartea. Apariţii similare ale Regelui Shambalei sunt relatate şi de Ferdinand Ossendowsky: „În timpul sărbătorilor solemne ce aveau drept cadru vechea formă de budism în Siam (Thailanda) şi India, Regele Lumii a apărut de cinci ori. El se afla într-un car magnific tras de elefanţi albi, împodobiţi cu aur, cu pietre preţioase şi cu stofe deosebit de fine: purta o

mantie albă şi pe cap avea o mitră (tiară) roşie care avea râuri de diamante care-i ascundeau chipul. Binecuvânta poporul cu un măr de aur pe care se afla un miel. Orbii îşi recăpătau vederea, surzii auzeau, infirmii începeau să meargă, iar morţii se ridicau din mormânt. A mai fost văzut la sfârşitul secolului al XVnI-lea la Erdeni-Dzu, apoi a vizitat vechile mănăstiri din Sakkia (în Tibetul de Vest) şi Narabanchi Kure (în Mongolia). Buddha cel Viu (conducătorul Mongoliei) şi Tashi Lama au primit de la el un mesaj scris cu litere necunoscute pe tăbliţe de aur. Nimeni nu putea citi acele semne, însă Tashi Lama, intrând în templu, şi-a pus tăbliţa pe cap şi a început să se roage. Datorită rugăciuni sale, gândurile Regelui Lumii au pătruns în mintea lui şi fără să fi citit inscripţiile enigmatice, el i-a înţeles şi îndeplinit mesajul".

În acest context, merită să menţionăm şi un eveniment remarcabil relatat într-un jurnal de călătorie al lui Nicholas Roerich, publicat sub titlul „Heart of Asia" (Inima Asiei), în 1929. În cursul călătoriei lor, Roerich şi patru dintre însoţitorii lor au fost cu toţii martorii unei apariţii de natură paranormală, care poate fi explicată fie prin interferenţa cu planul subtil eteric în care există

lumea handbalei, fie prin manifestarea excepţională a unui înalt prelat din Shambala în planul fizic, ca o manifestare de graţie divină. Evenimentul s-a produs în apropiere de mănăstirea tibetană Ghum. Cei cinci se deplasau cu maşina pe un drum îngust şi au trecut la un moment dat pe lângă o litieră purtată de patru oameni înveşmântaţi în haine de culoare cenuşie. În litieră se afla un lama cu părul lung şi negru, cu o barbă scurtă, neagră (lucru destul de neobişnuit pentru un călugăr tibetan).

Şi mai neobişnuite erau straiele acestui lama, de culoare roşie şi galbenă, strălucind de curăţenie – prin contrast cu aspectul uzual al călugărilor tibetani, care sunt de regulă foarte murdari. În plus, lama purta pe cap o coroană. El le-a zâmbit călătorilor europeni şi le-a făcut de mai multe ori semn cu capul. Roerich şi însoţitorii săi au fost foarte impresionaţi de întâlnire şi în cursul următoarelor zile l-au căutat peste tot prin împrejurimi pe misteriosul lama. Cu ocazia aceasta au aflat că nu există niciun lama corespunzător descrierii făcute în întregul district, că în Tibet numai Dalai Lama şi Tashi Lama sunt purtaţi cu litiera şi, în plus, doar aceştia doi poartă coroană, dar numai în interiorul templelor, în cursul unor ceremonii

religioase speciale.

Concluzia tibetanilor a fost unanimă: Roerich se întâlnise cu un înalt lama din Shambala. Faptul că Roerich a cunoscut direct lumea Shambalei este confirmat de o sincronicitate remarcabilă, petrecută de această dată în Mongolia. La vremea respectivă, în Mongolia erau construite frecvent temple şi mănăstiri consacrate Shambalei. Existau multe festivaluri dedicate Shambalei şi chiar marşurile militare ale armatei mongole cântau viitorul război purtat de regele Shambalei. Pe scurt, atât mitul, cât şi realitatea şi profeţiile Shambalei erau un subiect la ordinea zilei în Mongolia începutului de secol XX, inclusiv în cercurile militare şi politice cele mai înalte. Impresionat fiind de acest aspect, Roerich a oferit în dar guvernului Mongoliei o pictură realizată de el, reprezentându-l pe Regele Shambalei.

În această pictură, Regele Shambalei este reprezentat înconjurat de flăcări. Reacţia politicienilor a fost uimitoare şi promptă: ei au hotărât imediat să clădească un templu special pentru acea pictură. Totuşi, l-au întrebat uluiţi pe Roerich cum a fost posibil să afle el despre viziunea pe care unul dintre cei mai respectaţi lama-şi mongoli tocmai o avusese,

viziune în care Regele Shambalei arăta exact ca în pictura lui Nicholas Roerich. Iată ce viziune avusese acel lama, aşa cum i-a fost povestită pictorului de către un membru al guvernului mongol: „Lama a văzut o imensă mulţime de oameni de toate naţiile; toţi priveau către Apus. Apoi, în cerc a apărut un călăreţ gigantic călărind un armăsar înfocat, înconjurat de flăcări purtând în mână stindardul Shambalei – era însuşi binecuvântatul Rege al Shambalei. El a poruncit mulţimii să-şi întoarcă privirile de la Apus către Răsărit. Descrierea chipului şi veşmintelor Regelui, făcută de acest lama, este identică cu imaginea pictată de dumneavoastră”.

Revenind la descrierea pe care Saint-Yves d’Aleveydre o face Regelui Shambalei, un pasaj devenit ulterior celebru, deoarece este fără îndoială cel mai spectaculos, redă aşa-numita „rugăciune” a Regelui Shambalei, prin care el urmăreşte să intre în starea de comuniune cu Voinţă Divină, precum şi cu sufletele tuturor premergătorilor săi (anteriorii Regi ai Shambalei). Saint-Yves dă de înţeles că, prin modalităţi paranormale (dedublare şi proiecţie astrală) a asistat el însuşi la aceste momente sacre. Ferdinand Ossendowsky ne relatează şi el, în cartea

„Animale, oameni şi zei”, printre altele şi discuţia pe care a avut-o la Urga – capitala Mongoliei – cu bibliotecarul lui Bogdo-Han (conducătorul Mongoliei în perioada respectivă, supranumit şi „Buddha cel Viu), care face o descriere surprinzător de asemănătoare a „convorbirii cu Dumnezeu” purtată de Regele Lumii. Tot Ossendowsky ne povesteşte un moment remarcabil trăit în cursul călătoriei sale prin câmpiile Mongoliei. La un moment dat, cămila călăuzei a îngenuncheat, fără să primească vreun ordin. Călăuza şi ceilalţi mongoli s-au aruncat la pământ în rugăciune. Era un moment magic, suspendat între cer şi pământ, când toate vieţuitoarele naturii încremeniseră în aşteptare, ca paralizate.

Credinţa mongolilor era aceea că, în astfel de momente speciale percepute intuitiv de animale şi chiar de unii oameni, Regele Lumii se roagă în palatul lui subteran, căutând să afle destinul popoarelor. Iată şi descrierea acestei rugăciuni speciale, aşa cum o prezintă Saint-Yves: „În cripta sacră este mormântul precedentului Rege, acoperit de un catafalc ai cărui ciucuri indică numărul secolelor trecute şi al Pontifilor precedenţi. Pe acest cadru mortuar, unde sunt plasate

de asemenea şi anumite aparate ale Magiei sacre, urcă încet Brahatmah, rostind rugăciunile şi făcând gesturile adecvate unui ritual specific străvechi. El este simbolul viu al culmii unei ierarhii în acelaşi timp religioasă şi universitară, unificând indivizibil Religia şi Ştiinţă. Profund concentrat în sfinţenia rugii sale lăuntrice, Pontiful îşi uneşte mâinile şi apoi, prin manifestarea voinţei sale gigantice, iată că sicriul predecesorului său glisează, ieşind din locul său de sub catafalc. Pe măsură ce Brahatmah îşi continuă ritualul magic, sufletul predecesorului său, pe care el îl invocă, începe să se manifeste din înaltul cerurilor. Pentru a facilita această comunicare, Brahatmah se foloseşte de un dispozitiv special, alcătuit din şapte lamele sau conductoare metalice, care se reunesc formând două tuburi verticale, plasate în faţa Suveranului Pontif. Unul dintre acestea este alcătuit din aur, iar celălalt din argint şi ele corespund, respectiv, Soarelui, lui Christos şi arhanghelului Mihail (cel de aur) şi Lunii, lui Mahomed şi arhanghelului Gabriel (cel de argint). În apropiere sunt plasate şi alte instrumente ritualice şi obiecte magice: baghetele sacre ale Regelui Shambalei, o rodie de aur şi un corn de argint. Continuându-şi

rugăciunea destinată unificării tuturor religiilor Pământului, Brahatmah plasează rodia de aur deasupra cornului de argint şi invocă simultan pe arhanghelii Mihail şi Gabriel. Pe măsură ce el rosteşte invocaţii misterioase, Puterile Celeste încep să se manifeste în faţa ochilor săi spirituali. El simte prezenţa şi aude cuvintele Sufletului pe care l-a invocat, a cărui manifestare este mult facilitată de armătura metalică realizată din cele şapte metale corespunzătoare scării diatonice a celor şapte Ceruri. Atunci, în limba universală care este vorbită în Shambala, se stabileşte un colocviu teurgic între Suveranul Pontif şi îngerii care îi transmit, din înaltul Cerurilor, răspunsurile la întrebările sale. În aer se manifestă semne magice, care alcătuiesc scrierea sacră a Logosului Divin. Pe măsură ce aceste sacre Mistere se împlinesc, începe să se audă muzica diafană a Sferelor Celeste. Din corpul îmbălsămat aflat în sicriu începe să se manifeste atunci un fel de foc, un fel de lavă incandescentă cu nenumărate filamente arborescente semifluidice, aproape materiale. Acesta este semnul care arată că, din Paradisul îndepărtat unde se află acum, sufletul precedentului Pontif străbate prin ierarhiile celeste

până în acest loc. Razele concentrate manifestă toate amintirile şi gândurile sale în cripta sacră unde se află sicriul său.

Reproducem în continuare şi relatarea bibliotecarului lui Bogdo-Han din Urga, citată de Ossendowsky:

„A recunoaşte existenta celui mai sfânt şi mai puternic dintre oameni şi a Regatului Fericirii, a marelui Templu al ştiinţei sacre, este o consolare pentru inimile noastre păcătoase şi pentru vieţile noastre corupte, încât consider că este regretabil faptul că oamenii nu au în general acces la acest secret. În tot timpul anului Regele Lumii călăuzeşte misiunile preoţilor din Shambala. Doar uneori, el merge în peştera templului în care se află corpul îmbălsămat al predecesorului său, într-un sicriu negru de piatră. Caverna este întunecată, dar când Regele Lumii pătrunde în ea, pereţii ei sunt luminaţi de raze şi din capacul sicriului răsar limbi de foc. Cel mai în vârstă dintre preoţi merge în faţa lui, cu capul şi cu chipul acoperite şi cu mâinile împreunate pe piept. Acest preot poate comunica cu sufletele celor care au dispărut. Regele Xumii vorbeşte (rosteşte incantaţii) o vreme, apoi se apropie de sicriu, întinzând mâinile

asupra lui. Flăcările îşi intensifică lucirea; dârele misterioase de pe pereţi se sting şi reapar, încrucişându-se, figurând semnele misterioase ale alfabetului sacru vă TANNAN. Din sicriu încep să răsară raze translucide de lumină, care la început abia se văd, apoi devin tot mai intense. Acestea sunt gândurile predecesorului său. Curând, Regele Lumii este învăluit într-o aură alcătuită din lumină acesta, iar literele de foc se modifică, alcătuind cuvinte care scriu fără încetare dorinţele şi ordinele lui Dumnezeu. În acel moment, Regele Lumii este în legătură cu gândurile tuturor celor care conduc destinele omenirii: regi, ţari, hani, războinici, mari preoţi, învăţaţi, oameni de seamă. El le cunoaşte astfel gândurile şi intenţiile. Când acestea sunt pe placul lui Dumnezeu, Regele Lumii le impulsionează cu ajutorul lui invizibil; dacă nu, el le face să eşueze. După convorbirea cu predecesorul său, Regele Lumii adună Marele Consiliu al Shambalei, judecă faptele şi gândurile marilor oameni, îi ajută sau îi doboară. Apoi, Regele Lumii intră în marele templu şi se roagă în sin Sirătate. Focul apare-pe altar, întinzându-se treptat şi la altarele din jur şi, prin acărajncandescentă, apare chipul lui Dumnezeu. Plin de veneraţie, Regele Lumii

Îi transmite hotărârile Consiliului şi primeşte în schimb ordinele cereşti. La ieşirea din templu, Regele Lumii este încoronat cu strălucirea divină”.

Tradiţia KALAcHAKRA conţine câteva legende şi povestiri foarte frumoase despre yoghini indieni, nepalezi sau tibetani care au călătorit în Shambala. Încă din perioada primelor călătorii şi relatări, tibetanii au fost fascinaţi de aceste povestiri adevărate. Nu întâmplător, scolasticii afirmă că tradiţia scrisă şi orală referitoare la Shambala cuprinde trei teme principale.

Prima se referă la descrierea acestui tărâm tainic, cu geografia şi organizarea sa socială spirituală.

Urmează apoi aşa-numitele profeţii ale Shambalei şi ale Regelui ei, legate de viitoarea „epocă a Shambalei”, epocă în care legătura umanităţii cu acest Sfânt Regat va fi foarte directă şi evidentă şi Shambala nu va mai fi ocultată ca în prezent.

În fine, a treia componentă fundamentală a tradiţiei despre Shambala descrie drumul într-acolo, călătoria propriu-zisă a iniţiatului care a primit chemarea Regelui Shambalei: KALAGTYA!

Practic, tibetanii afirmă că există patru

modalităţi de a ajunge în Shambala: călătoria concretă în corpul fizic, călătoria astrală, prin proiectarea sau deglasarea corpului astral (pe care ei îl numesc corp spiritual) în tărâmul tainic al handbala-ei, călătoria în vis (vise iniţiatice precum cele reproduse în articolul precedent) şi renaşterea în Shambala, după părăsirea corpului fizic prin aşa-numita moarte. Menţionăm că o curiozitate care confirmă, din păcate, declinul contemporan al spiritualităţii tibetane, că tibetanii susţin că, în KALI YUGA, cea mai sigură şi mai accesibilă cale de acces în Shambala este aceasta din urmă şi de aceea au compus o întreagă gamă de rugăciuni pentru atingerea acestui scop: renaşterea în Shambala. Există chiar diferite personalităţi (în special LAMA-şi cu ranguri înalte) care afirmă că îşi cunosc de pe acum funcţia pe care o vor avea când vor renaşte în Shambala şi numele pe care îl vor purta atunci. Armata mongolă avea în secolul trecut un imn care, printre altele, spunea: „Fie ca noi să murim în acest război pentru a renaşte în Shambala şi a lupta în armata preasfântului Rigden-Djepo.

O poveste tibetană recentă relatează despre un aspirant yoghin care i-a cerut maestrului său un TAPAS pentru a reuşi să ajungă în Shambala. Acesta ia

indicat anumite procedee speciale pe care aspirantul le-a practicat intens şi, după câteva săptămâni, a murit, ceea ce – în ciuda absenţei vreunei dovezi concrete asupra destinului său – a întărit convingerea tibetanilor că principala „poartă” de acces în Shambala implică părăsirea planului fizic prin aşa-numita moarte şi apoi renaşterea în Regatul Sfânt. Desigur că există şi relatări contemporane despre călătorii în Shambala care infirmă această teorie comodă a adepţilor dogmatici ce, în loc să facă eforturile spirituale necesare pentru a ajunge în Shambala, preferă să afirme că „drumul este închis”. Chiar în secolul trecut, Nicholas Roerich a reuşit să ajungă în Shambala. Fiind de o modestie exemplară, el nu a afirmat niciodată direct acest lucru, dar apropiaţii săi şi cei care l-au însoţit în expediţia în Asia Centrală susţin că el ar fi plecat la un moment dat singur, călare, din tabără şi s-a întors pesete câteva săptămâni. Tibetanii l-au considerat, la întoarcere, ca fiind un om sfânt şi un mesager al Shambalei şi el s-a bucurat de o imensă consideraţie din partea tuturor LAMA şilor şi personalităţilor spirituale asiatice care l-au cunoscut, cu toţii fiind uimiţi de cunoştinţele sale extrem de vaste despre Shambala şi Regele său.

Dintre cele trei modalităţi propriu-zise de a călători în Shambala, desigur că visele iniţiatice sunt cele mai accesibile. Atunci când un yoghin este sincer şi profund preocupat de aceste aspecte, studiind şi practicând meditaţia sau alte procedee yoghine de punere în rezonanţă cu lumea Shambalei (concentrarea pe YANTRA Shambalei este, de exemplu, o modalitate practică deosebit de eficientă), el poate avea Aspontan vise iniţiatice autentice în care se proiectează în această lume subtilă. În cazul viselor iniţiatice se produce, de fapt, o translaţie a corpului astral al yoghinului în lumea Shambalei şi autenticitatea experienţei este confirmată de acuitatea percepţiilor, de claritatea cu care yoghinul îşi aminteşte visul, de impactul profund pozitiv şi puternic asupra fiinţei (pentru mulţi yoghini aceste vise sunt veritabile momente de răscruce în evoluţia lor spirituală) şi chiar de anumite informaţii esoterice care, în mod sincron, pot fi confirmate ulterior. Diferenţa dintre visele de acest gen şi proiecţia astrală propriu-zisă este în primul rând aceea că yoghinul care se proiectează la voinţa cu corpul astral în Shambala controlează în mare măsură procesele care se produăc şi poate repeta această experienţă la

voinţa, într-un mod perfect controlat. În plus, în cazul viselor este posibil să apară şi elemente onirice care se suprapun peste experienţa astrală propriu-zisă introducând anumite aspecte discordante sau fantastice care îşi au sursa mai degrabă în subconştientul „visătorului”. Proiecţia astrală conştientă, realizată chiar în cadrul unor meditaţii de comuniune cu fumea Shambalei, este net superioară viselor, dar şi acestea din urmă trebuie apreciate la adevărata lor valoare atunci când se produc, pentru mulţi aspiranţi yoghini ele reprezentând primul contact viu, cu o bogată încărcătură senzorială, cu lumea Shambalei. Există, de altfel, mulţi yoghini care intuiesc că au primit „chemarea Shambala-ei” în vis, ceea ce a sădit în inima lor o intensă aspiraţie de cunoaştere şi chiar de a călători concret către centrul iniţiatic suprem al planetei noastre

Revenind la subiectul călătoriilor în Shambala, tibetani scolastici afirmă că proiecţia (călătoria) aşa-numită spirituală este net superioară celei concrete, fizice, deoarece corpurile subtile sunt superioare ca frecvenţă de vibraţie corpului fizic. Desigur că este un punct de vedere discutabil, deoarece călătoria concretă este cu siguranţă mai dificilă, implică o

dăruire totală a aspirantului în această căutare a Shambala-ei şi, nu în ultimul rând, mult mai puţine fiinţe umane reuşesc să ajungă pe „calea fizică” în Shambala! Dar punctul de vedere tibetan trebuie să ne dea de gândit în ceea ce priveşte valorizarea experienţelor proprii, atât individuale cât şi colective. Astfel, merită să remarcăm că pentru tibetani proiecţia în lumea Shambalei este considerată o experienţă spirituală extraordinară, accesibilă numai unor foarte puţini aleşi. Cazurile celor care au călătorit în Shambala în corpul „spiritual” sau în vis sunt menţionate în istoria religioasă a Tibetului, în legende şi povestiri ţinute la mare stimă de către toţi aspiranţii spirituali. Aceste rare fiinţe umane au devenit apoi mari maeştri spirituali, veritabili reformatori şi deschizători de drumuri care au menţinut vie spiritualitatea autentică în Tibetul secolelor trecute.

Având în vedere legătură tainică subtilă extraordinar de puternică stabilită deja între ţara noastră (România) şi centrul spiritual planetar (Shambala), România fiind deja zona de proiecţie în plan fizic a lumii Shambalei, şi foarte multe fiinţe care au trăit în Shambala fiind deja născute în planul fizic

aici, în România, contactul cu acest tărâm spiritual misterios este mult uşurat pentru mulţi yoghini români. Majoritatea dintre ei relatează că au trăit deja cel puţin o experienţă autentică de proiecţie astrală în Shambala. În general, deoarece condiţiile spirituale excepţionale create în România în această perioadă facilitează comuniunea cu lumea Shambalei, pentru noi aceste experienţe sunt relativ uşor accesibile, poate „prea" accesibile, în sensul că nu realizăm de fapt cât de valoroase sunt ele, deoarece le avem destul de uşor! Khamtul, cel al cărui vis iniţiatic l-am reprodus în articolul precedent, a fost marcat întreaga viaţă de un unic vis în care a fost în Shambala, şi chiar şi-a modificat viaţa după cum i s-a indicat în vis, părăsind Tibetul. Alţi foarte puţini LAMA-şi tibetani care au avut experienţe (chiar singulare) de proiecţie în Shambala sunt consideraţi mari maeştri spirituali şi experienţele lor sunt relatate în preţioase cărţi spirituale păstrate cu sfinţenie de-a lungul veacurilor.

Acest fenomen colectiv uimitor care se produce acum în România astfel încât chiar şi unii yoghini începători reuşesc să ajungă în Shambala reflectă nu numai o veritabilă stare de graţie, ci şi eficientă excepţională a tehnicilor yoghine revelate în cadrul

şcolii româneşti de YOGA.

Swami Shivananda remarca foarte pertinent că un adevărat yoghin nu este acela care citeşte sau află anumite adevăruri spirituale, nici acela care ajunge, prin practică să aibă anumite intuiţii spirituale excepţionale; unjoghin adevărat este numai acela care este capabil să îşi transforme întreaga viaţă dacă este necesar, conform adevărurilor spirituale ce îi sunt revelate sau intuiţilor pe care le are. Prin urmare, cei care deja au avut experienţe de comuniune spirituală cu lumea

Shambalei trebuie să realizeze valoarea cu totul excepţională a acestor trăiri şi să urmărească permanent să le aprofundeze. O condiţie indispensabilă a aprofundării comuniunii cu Regele Shambalei este aceea de a urmări ca întotdeauna să apreciem cu recunoştinţă la adevărata lor valoare atât experienţele spirituale propriu-zise, cât şi informaţiile sau îndrumările de natură spirituală sau practică pe care le primim în cursul călătorilor astrale în Shambala, punându-le întotdeauna, fără preget în practică.

Foarte mulţi yoghini români au călătorit deja în Shambala, nu numai în vis ci şi prin proiecţii astrale

conştiente realizate la voinţa. Aceştia trebuie să realizeze şi cât de importante, valoroase, preţioase sunt aceste experienţe! Mulţi călugări budişti tibetani şi-au dedicat întreaga viaţă acestui scop şi nu au reuşit să aibă nici măcar o singură experienţă de proiecţie în Shambala nici măcar în vis! Unii yoghini români au relatat că au întrezărit chipul Regelui Shambalei în cursul unor proiecţii astrale. Ei nu realizează că unii dintre marii yoghini indieni sau tibetani au realizat TAPAS-uri foarte lungi şi foarte dificile pentru a reuşi acelaşi lucru! Alţi yoghini români ne-au relatat faptul că au comunicat telepatic chiar de mai multe ori cu fiinţe din Shambala sau chiar cu Regele Shambalei, fiind deseori îndrumaţi, ajutaţi pentru a depăşi anumite situaţii de viaţă dificile sau încercări spirituale ori în alte situaţii au fost ghidaţi spiritual. Probabil că nici aceştia nu au ştiut că în tradiţia tibetană există tratate întregi care îi învaţă pe căutătorii spirituali cum să se poarte în prezenţa acestor fiinţe extrem de elevate, cum să le abordeze pentru a le cere învăţături spirituale, ce întrebări să le pună etc. Concluzia firească este aceea că acum în România sunt create anumite conjuncturi de natură subtilă, spirituală cu totul excepţionale, fără egal în

istoria recentă a planetei noastre. Anumite porţi s-au deschis. Chemarea subtilă a Shambalei a fost deja lansată. Drumul către Shambala este liber şi deschis celor puri, îndrăzneţi şi plini de dăruire.

Ajungem astfel şi la subiectul fascinant al călătoriei concrete, „fizice” în Shambala. Atât tradiţia hindusă indiană cât şi cea budistă tibetană au acordat o importanţă deosebită acestui subiect, concretizată în celebrele „ghiduri de călătorie” către Shambala. Aceste tratate au fost considerate ultrasecrete de-a lungul secolelor, în scopul menţinerii ocultării Centrului iniţiatic planetar suprem. În plus, ele sunt scrise fie întR-un limbaj filosofic foarte întortocheat şi greoi, fie într-un stil poetic foarte pretenţios şi înzorzonat, ceea ce face şi mai dificilă lecturarea şi interpretarea lor. Aproape toate „ghidurile de călătorie” către Shambala încep prin a menţiona faptul că acela sau aceea care se încumetă să plece în această călătorie trebuie să fi primit în prealabil chemarea sacră KALAGIYA, care îl autorizează să întreprindă această căutare. În caz contrar, demersul său este din start sortit eşecului, mulţi dintre cei care au încercat zadarnic să forţeze accesul în Shambala fără să fi fost, în prealabil, chemaţi pierzându-şi chiar

viaţa în cursul căutărilor.

Desigur că yoghinul trebuie să aibă şi o anumită pregătire spirituală precum şi înzestrări excepţionale, şi ele menţionate cu scrupulozitate în „ghid”. Urmează apoi descrierea călătoriei propriu-zise, care întotdeauna începe în locuri cunoscute şi astăzi, din Tibet, India sau Nepal. În funcţie de traseul ales, călătoria poate dura între câteva luni şi câţiva ani. Unii autori sugerează un traseu tradiţional de pelerinaj în anumite locuri sacre din Tibet, India şi Nepal pentru o pregătire spirituală suplimentară înainte de a începe călătoria propriu-zisă. Problema este că toate aceste ghiduri, chiar şi cele mai detaliate, la un moment dat devin imposibil de urmat/De ce? Deoarece fie nu dau suficient de multe detalii, fie dau detalii de o precizie extremă, dar imposibil de depistat concret „în teren”. Ele încep prin a preciza anumite locuri cunoscute (oraşe, râuri, munţi), descriu o parte din drum relativ uşor de transpus pe hartă, şi apoi drumul „se pierde” fie din cauza folosirii unor denumiri arhaice, fie din cauza unor descrieri evazive, de exemplu: „trebuie să călătoreşti şase zile de-a lungul drumului care trece pe lângă Munţii de Fier”. Său: „Călătorul trebuie să

meargă 21 de zile către nord traversând un deşert în care nu există nicio urmă de iarbă, niciun copac, nicio picătură de apă”.

S-a discutat mult în ultimul secol, după ce aceste texte au ajuns să fie cunoscute şi în Occident, despre cum trebuie înţelese sau citite tratatele care descriu drumul spre Shambala. În ciuda nenumăratelor lor controverse dogmatice, în această privinţă tibetanii sunt unanimi: „există o extensie a Shambalei în planul fizic, susţin ei, localizată undeva la nord de munţii Kunlun (sau eventual în Himalaya), şi textele sacre trebuie înţelese ad litteram, ele descriind chiar drumul care trebuie urmat şi modul în care el trebuie parcurs.

Poate cel mai frumos aspect al acestor Ghiduri de călătorie către Shambala este acela că ele descriu în amănunt nu numai drumul, ci şi practica spirituală pe care trebuie să o realizeze aspirantul-călător pentru a avea succes în călătoriile sale. Mai mult chiar, uneori se menţionează şi atitudinea, starea lăuntrică, gândurile şi aspiraţiile care favorizează succesul.

De aceea majoritatea occidentalilor preferă să considere că aceste descrieri sunt pur simbolice şi nu au nicio corespondenţă reală şi, prin urmare, nicio

aplicaţie practică directă. Sau, unii autori preferă să creadă că este necesară o „cheie” secretă pentru a descifra textele – cheie care, din păcate, s-a pierdut. În fine, alţi autori interpretează drumul spre Shambala ca pe o cale spirituală pur interioară, etapele călătoriei corespunzând direct şi precis etapelor creşterii lăuntrice a yoghinului şi practicii spirituale pe care trebuie să o îndeplinească în fiecare etapă.

Edwin Bernbaum este un autor american contemporan care a optat pentru această ultimă interpretare. Totuşi el nu este un „scolastic”: din contră, a călătorit aproape 20 de ani în Asia centrală la sfârşitul secolului trecut (XX). El a cunoscut personal mulţi călugări tibetani, inclusiv pe Dalai Lama, şi a intervievat zeci de yoghini indieni şi tibetani, adunând preţioase informaţii transmise pe cale orală despre Shambala. El a descoperit chiar texte inedite care descriu drumul spre Shambala şi le-a tradus cu ajutorul unor învăţaţi tibetani. Interpretarea drumului către Shambala în termenii unei căutări şi creşteri interioare pe care Bernbaum o propune în cartea sa, „Drumul spre Shambala”, este remarcabil de inteligentă, frumoasă, plină de bun-simţ

spiritual. Şi totuşi…

Bernbaum mai povesteşte în cartea sa un episod remarcabil care îi zdruncină din temelii ipoteza interpretării pur interioare a Ghidurilor. Astfel, el relatează cum, printr-o serie de sincronicităţi a descoperit un vechi ghid de călătorie către valea sacră Chembalung, o vale „secretă” despre care tradiţia tibetană afirmă că ar fi fost „sigilată” prin anumite procedee de factură tantrică de marele yoghin Padma-Sambhava, astfel încât nimeni să nu poată pătrunde în ea până va veni vremea în care valea va trebui redescoperită şi „deschisă” spre a servi drept refugiu tibetanilor în vremuri grele. Extrem de surescitat, Bernbaum a tradus textul descoperit, numai pentru a descoperi apoi consternat că el dădea o descriere care – i s-a părut atunci – era o descriere complet evazivă şi imposibil de descifrat. De exemplu, textul precizează că trebuie să treci prin „Stomacul de oaie răsturnat” pentru a ajunge la „Piatra roşie spintecată”, iar apoi trebuie să traversezi muntele „Şaua Calului” şi să mergi spre „Capul şarpelui” şi tot aşa. Dezamăgit, a întrerupt căutările, dar din fericire i-a relatat stareţului mănăstirii tibetane Tengboche (mănăstire aflată în Nepal) despre acest text absurd pe care îl

descifrase. „Ştii”, i-a replicat stareţul, „eu am copilărit în regiunea Khumbu. Era acolo o formaţiune de stânci foarte ciudată lângă satul nostru pe care n-aş putea-o descrie altfel decât ca un stomac de oaie răsturnat. Şi îmi aduce aminte şi de piatra cea roşie, o piatră cubică gigantică străbătută de o crăpătură oblică, despre care bătrânii spuneau că se va deschide când va începe Războiul Shambalei. Cred că trebuie să pleci în Khumbu”.

Bernbaum a alcătuit o expediţie şi a plecat în Khumbu. El a căutat luni de zile prin labirintul munţilor şi văilor din masivul Himalaya, la est de Everest, regăsind pe rând toate elementele descrierii pe care la început o considerase absurdă şi fantastică. În final, el ajgăsit şi Chembalung: o vale secretă de o frumuseţe feerică în care se părea că nu mai călcase niciodată picior de om, o vale atât de bine tăinuită în labirintul munţilor încât nimeni nici nu îi bănuia existenţa. Ceea ce ridică întrebarea: sunt Ghidurile de călătorie doar nişte texte simbolice sau doar ghiduri de practică spirituală? Cu siguranţă nu!

profeţiile teribile ale regelui lumii din SHAMBHALA făcute în anul 1890

Iluminatul HUTUKTU din Narabanki miD a

povestit cele ce vor urma, atunci când, în 1921, lD am vizitat în mănăstirea în care trăia:

Când Regele Lumii din SHAMBHALA a apărut la un moment dat în mănăstirea noastră unor LAMA evoluaţi şi iubiţi de DUMNEZEU D au trecut treizeci de ani de la această întâmplare el a făcut o profeţie referitoare la următorii 50 de ani (n.a. Cartea lui FERDINAND OSSEnd OWSKI: „Fiare, oameni şi zei" (Beasts, men and gods) a apărut pentru prima oară în 1924). Iată ce a spus el:

„Oamenii îşi vor uita din ce în ce mai mult sufletele şi se vor ocupa doar de trupul lor. Cea mai mare corupţie va domni pe pământ. Oamenii vor semăna animalelor de pradă, vor fi însetaţi de sângele fratelui lor. Semiluna va fi eclipsată şi adepţii ei vor începe să cerşească şi să se sfâşie în războaie interminabile. Învingătoni vor suferi în cele din urmă o mare nenorocire care se va isprăvi prin insultarea altor popoare.

Coroanele regale, mari şi mici, vor cădea pe rând: una, două, trei, patru, cinci, şase, şapte, opt... Va izbucni un război teribil între toate popoarele. Oceanele se vor înroşi de sânge... pământul şi fundul mărilor se vor acoperi de oseminte... statele vor fi

fărâmiţate, popoare întregi vor pieri… foamea, boala, crime neştiute de lege, de care omenirea nici nu a auzit până acum, o vor copleşi. Atunci vor veni duşmanii lui DUMNEZEU şi ai Sfântului Duh. Cei ce vor ridica mâna asupra cuiva, vor pieri la rândul lor. Uitaţii, persecutaţii se vor ridica şi vor atrage atenţia lumii întregi asupra lor.

Vor fi mari neguri şi furtuni. Munţii descoperiţi se vor acoperi de păduri. Pământul se va cutremura adeseori. Milioane de oameni vor schimba lanţurile sclaviei şi umilinţelor pe foame, boală şi moarte. Vechile căi spirituale vor fi dispreţuite şi acoperite de mulţimi pornite una împotriva celeilalte.

Cele mai mari, cele mai frumoase oraşe vor pieri în foc… unul, două, trei… Tatăl se va îndrepta împotriva fiului, fratele se va ridica împotriva fratelui, mama împotriva fiicei. Viciul, crima, distrugerea trupurilor şi a sufletelor vor urma… Familiile vor fi disperate… Fidelitatea şi dragostea vor dispărea… Din 10.000 de oameni doar unul singur va supravieţui… el va fi atunci gol, nebun, lipsit de forţă şi nu se va pricepe nici să d şi înalţe un acoperiş, nici saD şi găsească hrană… Va urla ca un lup furios, va devora cadavre, îşi va sfâşia chiar propria carne şi, înnebunit

de răutate, îl va provoca pe DUMNEZEU la luptă…

Pământul întreg se va goli de oameni. DUMNEZEU îşi va întoarce faţa de la om în altă parte. Se vor lăsa peste el doar noaptea şi moartea. Atunci va apărea un popor, deocamdată necunoscut care, cu o mână fermă, va stârpi ierburile puturoase ale nebuniei şi viciului şi HH i va conduce pe cei rămaşi, fideli spiritului DIVIN în bătălia împotriva Răului. Acest popor, iubitor şi blând (aluzie la poporul ROMAN n.n.), împreună cu cei rămaşi, Avor fonda împreună o nouă viaţă pe pământul purificat prin pieirea naţiunilor. În următorii cincizeci de ani doar două D trei mari state vor exista, ai căror cetăţeni vor trăi fericiţi vreme de şaptezeci de ani. Apoi va urma un alt război timp de optsprezece luni. Abia atunci, poporul ales al SHAMBHALAD ei va ieşi la lumină din cavernele sale subterane (…)".

„Sfârşitul lumii [aşa cum noi o cunoaştem în prezent] va începe cu un mare cutremur în America de Sud şi cu o erupţie vulcanică în Islanda". Aşa a prezis, în 1940, clarvăzătorul american Edgar Cayce (1877 – 1945).

România, centrul spiritual al omenirii

Aceste date se suprapun peste prezicerile vechi,

ale mayaşilor, ale chinezilor şi ale lui Nostradamus, care dau cu exactitate data de 21 decembrie 2012 drept sfârşitul lumii sau sfârşitul modului de viaţa pe care îl avem acum. Dincolo de preziceri, astronomii ştiu cu certitudine ca în 2012 planul sistemului nostru solar se va alinia peste planul galaxiei Calea Lactee, din care facem parte. Oamenii de ştiinţa spun ca, printre altele, evenimentul ar putea modifica ADN-ul uman.

„Pentru România, anul 2012 arata, din punct de vedere astrologic, un Soare în progresie suprapus peste Ascendent. Este unul din cele mai importante puncte de realizare materiala şi spirituală. Asta înseamnă ca, în timp ce pentru restul lumii vine sfârşitul, pentru România vin vremuri bune. Foarte interesant e faptul ca aceste date se suprapun perfect peste profeţiile indianului Sundar Singh. El a spus, cu o sută de ani în urmă, ca la sfârşitul lumii România va deveni cel mai important centru spiritual al omenirii, iar Bucureştiul va deveni «Noul Ierusalim». Astrologic, asta se poate petrece doar în 2012”, a spus ASTRO –logul stavrou.

celebrul astrolog Pavel globa: criza va dura până în 2020

mondiale abia în primăvară.

Cunoscutul astrolog de origine rusă Pavel Globa, care a prevăzut, între altele, otrăvirea lui Viktor Iuscenko, înainte ca acesta să ajungă preşedinte al Ucrainei, a făcut câteva preziceri de viitor în publicaţia online Utro.

Globa, care îşi are acum reşedinţa în Germania, spune că anul 2009 va fi unul extrem de dificil, iar evenimentele nefericite vor începe din primele clipe ale trecerii în noul an, informează Agerpres.

În ceea ce priveşte Rusia, celebrul cititor în stele afirmă că ruşii vor resimţi adevărata povară a crizei iar cel mai tare criza îi va lovi pe oligarhi.

„Următoarea perioadă în Rusia ar putea să fie denumită şi bogaţii plâng, pentru că oligarhii care şi-au făcut averi din privatizările ilicite care au avut loc la mijlocul anilor ’90 vor suferi pierderi majore de capital”, prezice Globa.

Lumea în ansamblu urmează să traverseze o

perioadă marcată de o criză de sistem, care va culmina în 2012, prezice astrologul rus, susţinând că încercările cele mai grele prin care va trece lume vor fi abia în 2016 – 1017.

Pe plan mondial, ţările vor ieşi complet din criza abia către sfârşitul anului 2019-începutul anului 2020, i-ar fi spus astrele cunoscutului astrolog rus.

În opinia sa, Rusia ar putea să depăşească situaţia de criză prin recurgerea la resursele sale naturale, asigirându-i pe ruşi că nu vor trăi mai rău decât în anii ’90 ai secolului trecut.

Înainte de sfârşitul acestui an, cunoscutul astrolog de origine rusă Pavel Globa, care a prevăzut, între altele, otrăvirea lui Viktor Iuscenko, înainte ca acesta să ajungă preşedinte al Ucrainei, a făcut câteva preziceri de viitor în publicaţia online Utro.

Globa, care îşi are acum reşedinţa în Germania, spune că anul 2009 va fi unul extrem de dificil, iar evenimentele nefericite vor începe din primele clipe ale trecerii în noul an, informează Agerpres.

În ceea ce priveşte Rusia, celebrul cititor în stele afirmă că ruşii vor resimţi adevărata povară a crizei mondiale abia în primăvară, iar cel mai tare criza îi va lovi pe oligarhi.

„Următoarea perioadă în Rusia ar putea să fie denumită şi bogaţii plâng, pentru că oligarhii care şi-au făcut averi din privatizările ilicite care au avut loc la mijlocul anilor ’90 vor suferi pierderi majore de capital”, prezice Globa.

Lumea în ansamblu urmează să traverseze o perioadă marcată de o criză de sistem, care va culmina în 2012, prezice astrologul rus, susţinând că încercările cele mai grele prin care va trece lume vor fi abia în 2016 – 1017.

Pe plan mondial ţările vor ieşi complet din criza abia către sfârşitul anului 2019-începutul anului 2020, i-ar fi spus astrele cunoscutului astrolog rus. În opinia sa, Rusia ar putea să depăşească situaţia de criză prin recurgerea la resursele sale naturale, asigurându-i pe ruşi că nu vor trăi mai rău decât în anii ’90 ai secolului trecut.

Faimosul astrolog regretă faptul că preşedinţia lui Dmitri Medvedev a coincis cu aceste vremuri tulburi, Pavel Globa considerându-l pe actualul lider de la Kremlin un personaj pozitiv.

„Să dea Domnul ca el, împreună cu Putin, să facă faţă crizei, mai ales în perspectivă anului 2012, care va fi unul extrem de complicat, nu doar pentru Rusia,

ci pentru lumea întreaga, a spus Globa.

Prezicerile astrologului rus în privinţa viitorului imediat al SUA sunt sumbre, America, în opinia sa, urmând să se confrunte cu reîmpărţirea proprietăţii, falimente, criminalitate.

Evocând preziceri care ar fi fost făcute încă din secolul XV, potrivit cărora cel de-al 44-lea preşedinte al SUA – Barack Obama – va fi piaza rea pentru ţara sa, Globa îl asociază pe preşedintele ales al SUA cu fostul lider sovietic Mihail Gorbaciov.

„Mari speranţe sunt legate de Obama, însă acesta nu le va realiza, aşa cum nici Gorbaciov nu le-a satisfăcut pe ale noastre”, remarcă astrologul menţionat, prezicându-i o carieră politică de succes actualului premier ucrainean Iulia Timosenko.

„Femeia cu cosiţe a venit pentru multă vreme în Ucraina şi are toate şansele să devină preşedinte”, opinează Globa, căruia în prezent îi dau dreptate şi sondajele.

Alte preziceri celebre pe care şi le-a asumat Pavel Globa au fost destrămarea URSS, catastrofa nucleară de la Cernobîl sau atentatele din SUA de la 11 septembrie 2001.

Republica Moldova se va uni cu România iar

restul fostelor ţări sovietice se vor reuni într-un mare stat unional. Aceasta este prezicerea celui mai cunoscut astrolog rus, Pavel Globa, care a precizat că noua uniune de state va semăna cu fosta Uniune Sovietică doar formal, pentru că va avea un cu totul alt sistem.

Astrologul a adăugat ca noua entitate se va asemăna în mare măsură cu Uniunea Europeană, însă structura ei va fi mult mai rigidă decât aceasta şi un

Preşedinte unic, pe care îl va alege parlamentul comun. Conform declaraţiilor lui loba acea nouă uniune de state va fi compusă iniţial din Rusia, Ucraina şi Belarus, însă apoi acestora li se vor alătura Kazahstanul, Georgia, Armenia şi toate ţările din Asia Centrală, cu excepţia Tadjikistanului.

Stelele i-au spus lui Globa ca din această organizaţie nu va face parte însă Republica Moldova, care se va uni cu România. Despre viitorul preşedinte al Rusiei se pare că se va numi Dmitri Medvedev, care va conduce Rusia opt ani la rând. Astrologul a precizat că acesta nu va fi un „om de paie” şi în timp îi va decepţiona pe unii dintre aliaţii săi actuali de la Kremlin, tocmai pentru că va fi integru şi nemanipulabil.

un băiat neobişnuit prezice mari catastrofe pe terra în 2009 şi 2013

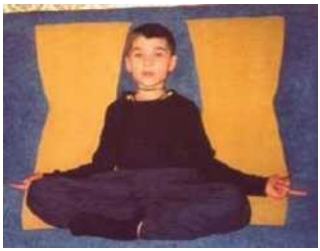

Un băiat neobişnuit s-a născut în oraşul rus Voljski, regiunea Volgograd. Mama lui, NADEJDA KIPRIANOVICI, l-a născut într-o dimineaţă, fără nicio durere. Când i-a fost arătat, a privit-o cu ochii mari. Ca pediatru, ştia că bebeluşii nu-şi pot concentra privirea asupra unui obiect. La întoarcerea de la maternitate, femeia a mai observat şi alte lucruri stranii la micul Boriska.

La 3 ani, a început să vorbească de Univers

După ce a fost adus acasă, băieţelul neobişnuit, căruia mama i-a pus numele Boris, a plâns foarte mult şi nu a suferit niciodată de boli. Creştea ca toţi copiii, însă a început să vorbească în fraze la vârsta de opt luni. Pamţii i-au cumpărat un joc şi copilul a început să facă figuri geometrice perfect corecte, combinând diferitele părţi cu precizie. „Aveam sentimentul că noi eram ca nişte extratereştri pentru el, cu care încerca

să stabilească o legătură”, a povestit mama lui Boriska. Copilul făcea desene ce păreau ciudate la început, amestecând albastru şi violet. Când acestea au fost examinate de psihologi, s-a aflat că încerca să deseneze aurele oamenilor, pe care le putea vedea în jurul lor. La nici trei ani, Boris a început să vorbească părinţilor despre Univers. „Putea să numească toate planetele sistemului solar şi chiar sateliţii lor. Îmi vorbea despre numele şi numărul galaxiilor. La început, am crezut că fiul meu nu este în toate minţile, dar m-am hotărât să verific dacă aceste nume există cu adevărat. Am luat nişte cărţi de astronomie şi am rămas şocată când am descoperit că băiatul ştia atât de multe despre ştiinţa”, a mai spus Nadejda. Zvonurile despre un copil astronom au început să circule mai repede decât viteza luminii. Boris a devenit o celebritate locală. Toată lumea voia să înţeleagă cum putea şti asemenea lucruri. Boriska le vorbea despre viitorul climei şi schimbările locale.

Catastrofe „legate de apă”.

Părinţii l-au botezat, de teamă că se întâmplă ceva în neregulă cu copilul lor. Curând după aceasta, Boris a început să le vorbească oamenilor despre păcatele lor. A abordat un individ pe strada pentru a-i

spune să termine cu drogurile. Bărbaţilor le spunea să înceteze să-şi însele nevestele etc. Micul profet îi avertiză pe oameni despre necazuri şi boli viitoare, ceea ce a creat o reputaţie nefavorabilă părinţilor săi. Nadejda a observat că fiul ei se simte adesea rău înaintea unor dezastre. „Când s-a scufundat submarinul Kursk, îl durea totul. A suferit şi în timpul crizei de la Beslan, a refuzat să se ducă la şcoală în acea perioadă neagră”, a dezvăluit mama băiatului. Copilul a spus că în timpul crizei ostaticilor de la Beslan simţea că arde din interior, pentru că ştia că va avea un „sfârşit oribil”.

Boris este optimist în legătură cu viitorul Rusiei, ca „situaţia din ţara se va îmbunătăţi gradat”.

Totuşi, planeta Pământ va avea de trecut prin doi ani foarte periculoşi – 2009 şi 2013 – având de înfruntat „catastrofe legate de apă”. Boriska a atras atenţia cercetătorilor ruşi în vara acestui an. Specialiştii de la Institutul de Magnetism şi Unde radio al Pământului, din cadrul Academiei Ruse de Ştiinţe, au fotografiat aura băiatului, care este neobişnuit de puternică. S-a dovedit că are „un puternic intelect”. Profesorul Vladislav Lugovenko spune că „există nişte indivizi neobişnuiţi care s-au

născut pe toate continentele în ultimii 20 de ani”. Oamenii de ştiinţă îi numesc „copii indigo”. Boris este unul dintre ei.

Aparent, copiii indigo au misiunea de a schimba planeta. Mulţi dintre ei au spirale ADN modificate, care le dau un sistem imunitar incredibil de puternic, ce poate învinge şi SIDA.

Copilul a mai vorbit părinţilor şi prietenilor despre civilizaţia marţiană, în sânul căreia spune că ar mai fi trăit. A subliniat că Marte şi-a pierdut atmosfera în urmă cu mulţi ani ca rezultat al unei catastrofe globale. Boriska susţine că ar mai exista viaţă pe planeta roşie, marţienii – care sunt mai înalţi de şapte metri şi posedă calităţi incredibile – trăind în subteran şi respirând gaz carbonic. Ufologii, astronomii şi istoricii au căzut de acord că ar fi imposibilcă băiatul să fabrice toate aceste poveşti. Limbajul şi termenii ştiinţifici pe care-i foloseşte sunt utilizaţi de specialişti. Medicii sunt de acord ca Boris are abilităţi neobişnuite, cu toate că nu spun, bineînţeles, că a trăit pe Marte în trecut.

ce aduce anul 2012 pentru omenire, conform unor predicţii ale ştiinţei

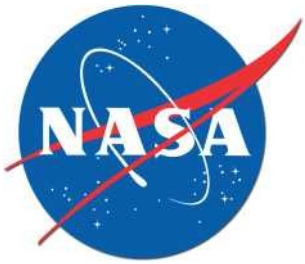

NASA a lansat o avertizare, cel puţin ciudată, anunţând faptul că în 2013 lumea va fi măturată de o furtună solară.

NASA: Până în 2013, furtuni solare uriaşe vor distruge orice este electronic

Activitatea solară se va intensifica în anii care urmează şi va produce întreruperi de curent fără precedent şi pierderea semnalelor de comunicaţii, informează cercetătorii NASA. Într-o perioadă în care oamenii sunt dependenţi de tehnologie, furtunile solare anunţate în perioada următoare ar putea provoca haos la nivel mondial.

Cercetătorii NASA avertizează că omenirea trebuie să se pregătească pentru o furtună solară de proporţii care are loc o dată într-o generaţie. În numai câţiva ani, Soarele va atinge maximul de activitate şi echipamentele electronice, sistemele de navigaţie şi sateliţii ar putea fi întrerupte, ceea ce va conduce la perturbarea traficului aerian.

Oamenii de ştiinţă susţin că Pământul va fi „lovit” de niveluri ridicate de energie magnetică, în urma exploziilor solare ce vor avea loc în jurul anului 2013, informează Telegraph, citat de Antena3. Cel mai grav, însă, este că furtuna solară ar putea avea consecinţe negative pentru sănătatea oamenilor, în cazul în care autorităţile nu vor lua măsuri excepţionale.

Echipamentele din spitale, sistemele bancare, echipamentele destinate controlului traficului aerian, calculatoarele, sistemele de navigaţie sunt numai câteva dintre aparatele a căror activitate va fi grav perturbată sau chiar întreruptă. De asemenea, furtunile solare ar putea afecta grav Pământul şi din punct de vedere financiar.

„Ştim că vin, dar nu ştim cât grave vor fi consecinţele”, a declarat dr. Richard Fisher, directorul diviziei de Heliofizică a NASA, referitor la furtunile solare. „Vor fi distruse echipamentele de comunicaţii, sateliţii, sistemele GPS, sistemele necesare traficului aerian, sistemul bancar, computerele noastre, orice este electronic. Vor fi probleme uriaşe pentru omenire”.

„Zone întinse de pe Glob vor rămâne fără electricitate şi repararea reţelelor electrice va dura

enorm. Cel mai important este că efectul va fi instantaneu, iar câmpul magnetic va fi perturbat cu viteza fulgerului”, a adăugat Richard Fisher.

În opinia reprezentantului NASA, viitoarele explozii solare vor afecta într-o măsură atât de mare oamenii pentru că dependenţa de aparate electronice este mult mai mare decât ultima oară când un astfel de eveniment a avut loc. „Dacă ne pregătim din timp pentru ceea ce urmează, atunci efectele nu vor fi atât de grave”, a concluzionat cercetătorul NASA.

Maya rămâne o civilizaţie misterioasă, apărută din neant şi cu o origine încă nedesluşită, la fel ca în cazul Sumerului, Indului sau Egiptului Antic. O civilizaţie cu un calendar inexplicabil de asemănător cu cel aedacilor, cu date cosmice calculate până la milioane de ani în trecut, deci având cunoştinţe astronomice extraordinar de avansate.

O dovadă în acest sens este şi calendarul, de o exactitate demnă de secolul XX. Anul mayaş avea 365, 242129 zile, în condiţiile în care actualele calcule dimensionează anul la 356, 242198 zile.

Pentru comparative, să reţinem un amănunt: calendarul Gregorian indică 365, 2425 zile.

Deşi extraordinar de exact, calendarul mayaş se

opreşte în 22 decembrie 2012!

Această dată obsedează omenirea de câteva secole şi i s-au căutat diverse explicaţii, majoritatea de esenţă religioasă, mai ales că unele pasaje oferă argumente în acest sens.

Vom vedea, însă, că Sfârşitul Timpului nu este şi Sfârşitul Lumii, cum greşit s-a înţeles şi transmis prin Biblie.

Schimbările care se aşteaptă în 2012 vor modifica total viaţa pe Terra şi omenirea însăşi.

— Alexei Dimitrov, un cercetător rus, a constatat că Luna îşi fabrica atmosferă proprie, una alcătuită din compuşi ai sodiului, care acum se întinde pe o suprafaţă

— Atmosfera lui Marte creşte rapid şi se crede că ar fi dus la defectarea lui Marş

Observer, în 1997.

— Atmosfera Terrei este şi ea în schimbare, în straturile superioare formându-se un nou gaz, care nu exista până acum iar activitatea vulcanică a crescut de 5 ori din 1875 încoace.

— Venus suferă o creştere vizibilă a intensităţii luminoase.

— Câmpul magnetic al lui Jupiter s-a dublat iar

între planetă şi unul dintre sateliţi s-a format un tub de radiaţie ionizată.

— Uranus şi Neptun au suferit recente inversări de poli, îşi măresc câmpul magnetic şi devin tot mai strălucitoare.

— Câmpul magnetic al Soarelui a crescut şi el cu 230% din 1901 încoace. Academia Naţională de Ştiinţe din Siberia anunţa că aceste multiple schimbări din sistemul solar se datorează intrării acestuia în Centura Fotonică, o zonă cosmică cu o energie mult mai intensă. Această energie este preluată de Soare şi apoi răspândită în întreg sistemul solar.

Centura Fotonică este formată din mai multe benzi fotonice care emană din centrul Galaxiei şi sunt asociate cu spiralele Căii Lactee.

Centrul Galaxiei se afla în Constelaţia Pleiadelor, fiind marcat de steaua Alciona, Soarele central al Pleiadelor, aflat la 400 de ani lumină faţa de noi… Centura Fotonică încercuieşte Constelaţia Pleiadelor. Sistemul nostru solar trece prin această Centură de două ori în 25.920 ani, perioada considerată Anul Galactic (numit de antici Anul Mare), iar trecerea Centurii durează 2000 de ani.

Se crede că Soarele nostru a intrat deja în Centura, încă din 1998, şi se estimează că Terra va intra în 2012.

Întâlnirea cu Centura Fotonică pare să ducă la transformarea omului profeţită de Biblie, la o teribilă şi salvatoare experienţă spirituală.

Se presupune că oamenii cu un comportament egoist şi, deci, cu vibraţii scăzute în aura energetică nu vor supravieţui radiaţiei de înaltă frecvenţă existenta în Centura Fotonică.

Cu alte cuvinte, va avea loc o mare selecţie naturală pe baza spirituală amintită.

Orice fiinţă este alcătuită în primul rând din energie. Iar energia este informaţie, şi invers. Corpul material este doar învelişul altor corpuri energetice. Omul se încadrează şi el, fireşte, în organizarea universală. „Animal cu raţiune”, fiinţa umană a fost înzestrată cu capacitatea de a avea o paletă largă de trăiri, sentimente şi gânduri…

Dovada că acestea sunt energii în stare pură ne este oferită de constatările de-a lungul timpului şi cercetările ştiinţifice din ultimele două secole. Trăirile şi sentimentele negative creează energia negativă, nefastă, iar gândurile se pot chiar şi materializa, după

cum s-a reuşit în proiectul Montauk.

Ca orice energie, sentimentele, trăirile şi gândurile umane au o anumită vibraţie.

O energie negativă nu poate avea, evident, decât o vibraţie joasă, pe principiul universal al evoluţiei.

În Univers, nimic nu este întâmplător iar totul este subordonat unui singur scop: perpetuarea şi evoluţia vieţii.

Materia însăşi este înzestrată cu o inexplicabilă capacitate de a crea viaţă! Există legi universale chimice, fizice, astronomice şi chiar juridice. Ele nu sunt însă stricte, pentru că Universul nu este Armată Poporului, iar cuvântul de ordine este diversitatea.

Viaţa trebuie să evolueze prin forţe proprii, fără dirijări cazone, să se confrunte cu cele mai dificile situaţii.

Cine învinge merită să meargă mai departe. Chiar şi războaiele au rolul lor în programul universal. Nu sunt de dorit, în general, dar determina unitatea unei naţii, planete sau chiar unei galaxii şi evoluţia ştiinţifică, aducând o presiune şi o urgentare sporită în acest sens… Tot ele, aduc un examen energetic major, o separare între „băieţii buni şi băieţii răi” – după gândirea simplista americană. Fiindcă totul este

energie, nici Universul nu face excepţie de la regulă. Aşa cum el a fost creat prin explozia colosală a unui… atom, tot aşa există surse de energie pozitivă ce alimentează galaxiile iar de la acestea, prin sori, sistemele solare.

Aceste energii sunt de frecvenţă foarte înaltă, pentru a putea străbate distanele imense, până la sorii captatori.

Pe de altă parte, planetele, sistemele solare şi galaxiile se afla într-o continuă mişcare, parcă pentru a beneficia toate de aceste izvoare de energie a evoluţiei.

Mişcarea are însă şi un reflux: catastrofismul… periodic.

Nu întâmplător, gălăţenii Ioan Farcas şi Ilie Ghetu au devenit subiect pentru „Discovery" TV, teoria lor fiind cu adevărat revoluţionară… Conform acestora, la 180 – 200 milioane ani, Galaxia noastră suferă, permanent, transformări radicale iar sistemul solar de trei ori în acest interval…

O dată la 60 – 70 milioane de ani, modificările de pe Terra sunt atât de radicale încât, spun cei doi, „până şi istoria nu poate fi considerată o observaţie continua".

Toate aceste modificări sunt ciclice şi. obligatorii şi se datorează permanentei mişcări a galaxiei şi sistemului solar. Doar izvoarele de energie pozitivă par a avea o anumită stabilitate.

2012 PE TERRA

Am tot menţionat că trecerea prin Centura Fotonică duce la o schimbare radicală a vieţii pe Terra.

Centura Fotonică atât de imensă, încât trebuie străbătută timp de 2000 ani, emite o intensă radiaţie electromagnetică, atât în spectrul vizibil, cât şi în cel invizibil, de înaltă frecvenţă (inclusiv raze X).

Fotonii Centurii vor exercita o multiplă şi şocantă influenţă asupra materiei terestre.

În primul rând, se va constata fluorescenta tuturor corpurilor, iar ca rezultat. nu va mai există noapte timp de 2000 de ani!!!

Corpurile vor emite o lumină fără temperatură şi nu vor avea umbră.

Întregul sistem solar îşi va schimba structurile moleculare ale materiei, iar energia fotonică nu va mai da dureri de cap la NASA, va deveni sursa majoră de energie liberă şi nepoluantă (gândită de Tesla).

Planeta va suferi o scădere progresivă a

densităţii şi îşi va schimba „bătaia inimii”. După ce a avut o valoare constantă timp de milenii, „rezonanţă Schumann” a Terrei a început să crească, din 1980, de la 7, 8 Hz, apoi să se accelereze, ajungând la 12 Hz, nivelul de astăzi.

Aceasta înseamnă că, dată fiind creşterea frecvenţei vibratorii a Pământului, cele 24 de ore de viaţă ale unei zile sunt. doar 16 ore reale!

Deocamdată este încă bine şi acceptabil, deşi explică de ce nu mai avem suficient timp, suntem tot mai grăbiţi şi mai obosiţi.

Ce se va întâmpla în momentul intrării în Centura Fotonică, în 2012 sau în alt an, este pur şi simplu de neînchipuit: întreaga planetă, inclusiv omenirea, va trece într-o altă dimensiune!

Mai concret: 24 de ore vor fi. O ore efective, deci timpul terestru nu va mai există!!!

Iar, în acel „Punct Zero” se vor inversa şi Polii Magnetici ai Pământului.

Veste bună este că Sfârşitul Timpului nu înseamnă Sfârşitul Lumii

Semn că momentul este relativ aproape, intensitatea plasmei strălucitoare de la marginea sistemului solar a crescut recent de 10 ori. Prin

intermediul Soarelui, planetele au primit şi ele o energie sporită.

Mayaşii ne retransmit şi ei informaţiile primite de la zei despre schimbările ce vor urma: – întregul sistem solar se va sincroniza cu Galaxia şi întregul Univers, cu efecte benefice;

— Vom depăşi tehnologia actuală şi ce cunoaştem despre Timp şi Spaţiu;

— Banii vor dispărea că necesitate;

— Vom intra în Dimensiunea a 5-a;

— ADN-ul uman va fi reprogramat, ajungând la 12 spirale, de la 2 în prezent.

În ce priveşte fiinţă umană, schimbările vor fi deci, colosale în sens pozitiv. Însoţite totuşi de simptome neplăcute (încă o veste bună – este semnul că organismul se purifica):

— Migrene, dureri de cap, oboseala, ameţeala sau palpitaţii;

— Simptome specifice răcelii (febră, transpiraţie, dureri osoase etc.) ce nu pot fi tratate prin tratamente clasice;

— Slăbiciune musculară, respiraţie greoaie, oboseala nejustificată;

— Modificări în sistemul limfatic şi imunitar,

nelinişte, depresii, stres şi fascinaţia trecutului. În momentul intrării în Centura Fotonică se va produce un amplu proces de rearmonizare, de recalibrare a frecventelor propriului corp uman cu cele de referinţă din Univers, ducând la o creştere a celor umane.

Este aşa-numita „înălţare”, „ridicare la Cer”, despre care vorbesc şi vechile scrieri. „Înălţarea” fiind bruscă şi puternică, cei cu vibraţii joase, negative (răutate, egoism etc.) nu vor rezista transformării. Frecvenţele genomului uman şi ale ADN-ului sunt foarte înalte, vibraţiile foarte fine. Sunt în fapt lumină, ceea ce explică vizibilitatea aurei la zei şi sfinţi.

Dr. Berrende Fox a constatat că, de 20 de ani, oamenii au început să se schimbe la nivel celular, iar unii chiar şi-au dezvoltat noi lanţuri în structura ADN-ului, fapt observat prin teste de sânge.

Bine, bine, vor întreba oamenii de afaceri, şi eu ce câştig de aici?! Să vedem dacă le place:

— Intuiţia şi capacităţile paranormale se dezvoltă mai repede;

— Folosirea unei părţi mai mari din creier, peste 10 – 15% cât în prezent;

— Toate bolile încura bile vor dispărea, inclusiv SIDA şi cancerul;

— Se vor înmulţi bioterapeuţii şi telepatii;

— Corpul fizic va începe să se schimbe şi probabil vom vedea (cei care scapă!) o aură de lumină ca şi sfinţii de pe pereţii bisericilor.

Ideea este că 2012 este foarte aproape de noi şi majoritatea vom ajunge cu siguranţă să vadă dacă această profeţie este reală sau falsă.

declaraţia sfintei chinonite a muntelui athos

Karyes

21 august/3 septembrie 1997 Sfânta Chinonită Sfântul Munte Athos Nr. Protoc. F2/32/1412

Comunicatul Sfintei Sinaxe Duble Extraordinare a Sfântului Munte

Sfânta Sinaxă Dublă Extraordinară a Sfântului Munte Athos, cercetând iarăşi importanta chestiune a Acordului Schengen şi a buletinelor electronice de identitate, a socotit necesar ca în continuarea declaraţiilor sale anterioare să informeze cinstitul popor ortodox grec următoarele:

1. Împărtăşim neliniştea întregii Biserici, alăturându-ne spiritului recentelor comunicate ale Sfântului Sinod al Bisericii Greciei, Sfântului Sinod Eparhial al Bisericii Cretei şi ale multor altor sfinte mitropolii şi sfinte mănăstiri.

2. Ca monahi ortodocşi, trăim permanent în duhul răstignirii şi al învierii, duh al plânsului de pocăintă dătător de bucurie şi al aşteptării venirii Celui „care a pornit ca un biruitor să biruiască” (Apocalipsa 6, 2). Considerăm de aceea necesar să amintim fiecărui creştin ortodox că împlinirea datoriei fundamentale a mărturisirii credinţei noastre către Domnul nostru Iisus Hristos nu se poate împleti cu un duh de tulburare şi panică, duh care nu arată altceva decât lipsa de credinţă şi de trăinicie a harului în inimă. Adâncirea studiului semnelor vremii şi constatarea cu certitudine a zilelor de pe urmă produc o bună nelinişte care are drept rezultat încercarea unei pocăinţe depline, a unei lupte hotărâte pentru biruirea patimilor noastre aducătoare de moarte şi a unei mai bune pregătiri pentru intrarea în împărăţia Mielului cel înjunghiat. „Fericiţi cei ce spală veşmintele lor ca să aibă stăpânire peste pomul vieţii şi prin porţi să intre în cetate! (Apocalipsa 22, 14).

3. Căderea din dreapta credinţă şi secularizarea, spiritul general de apostazie şi de înaintare în diverse rătăciri şi slujiri ale diavolului, saltul progresului tehnologic al sistemelor de înregistrare, arhivare şi supraveghere, universalizarea economiei şi

constatarea încercării de pătrundere clandestină a simbolurilor anticreştine în domeniile vitale ale vieţii sociale – cum sunt produsele comerciale, tranzacţiile economice şi relaţiile stat-cetăţeni – fac cu adevărat mult prea palpabile şi apropiate cele pe care Sfântul Evanghelist Ioan le descrie în versetele 16 – 18, din capitolul 13 din de Dumnezeu insuflata Carte a Apocalipsei. Îndreptăţita nelinişte şi protestele cinstitului popor nu au, desigur, scopul de a împiedica împlinirea desăvârşită a prorociilor la o vreme de care „nimeni nu ştie, nici îngerii din ceruri, nici Fiul, ci numai Tatăl” (Matei 24, 36).

4. Suntem însă îngrijoraţi şi protestăm, deoarece răceala şi indiferenta arătată faţă de credinţa şi tradiţia spirituală a unui popor creştin ortodox de către Guvernul său şi a reprezentanţilor săi aleşi poate pune Biserica, chiar şi Naţiunea, într-o încercare inoportună şi în confuzie.

5. Declarăm încă o dată că datoria fundamentală a mărturisirii credinţei, dar şi încrederea în cele câte Mângâietorul le-a predat ca prorocii în Biserica creştină ne obligă să refuzăm a accepta orice fel de buletin electronic de identitate cu Cod Numeric Matricol Unic (C.N.M.U.), ca aducând prejudicii

libertăţii persoanei şi conştiinţei noastre creştine.

6. Chemăm Guvernul şi pe reprezentanţii aleşi ai poporului grec să anuleze aplicarea, dăunătoare Naţiunii, dar deja votată de Parlamentul ales, a Acordului Schengen, deoarece nu conţine o garantare deplină a respectării secretului particular şi a prezumţiei de nevinovăţie a cetăţeanului şi contribuie în cel mai înalt grad la degradarea ortodoxiei neamului nostru, de vreme ce introduce discriminări inadmisibile pentru cetăţenii ţărilor terţe.

7. Declarăm cinstitului popor grec că trăim „bună” nelinişte întru Dumnezeu pentru cele petrecute, în post şi rugăciune, stabilind în acest scop o priveghere de toată noaptea în Sfânta Biserică Protaton, duminică 8/21 septembrie 1997, de sărbătoarea Naşterii Maicii Domnului.

8. Fie ca rugăciunile Preacuratei Născătoare de Dumnezeu, Mijlocitoarea tuturor şi Acoperitoarea Sfântului Munte şi a ortodocşilor de pretutindeni să-i întărească pe toţi credincioşii în lupta comună a pocăinţei, sfârşitului creştinesc şi a bunei mărturisiri şi să alunge de la naţiune orice nouă ispită şi evoluţie a evenimentelor care duc departe de izvoarele dătătoare de viaţă ale Tradiţiei noastre Creştine

Ortodoxe.

Semnează întâistătătorii şi reprezentanţii celor douăzeci de sfinte mănăstiri din Sfântul Munte Athos, prezenţi la Sfânta Sinaxă Dublă Extraordinară profeţie contemporană, din 2010

Profeţie contemporană, apărută în 2010, venită de la Sfinţii Părinţi Isihaşti de pe Muntele Athos, de la Cei 7 Sfinţi trăitori cu Duhul din Grădina Maicii Domnului – sfaturi utile şi înţelepte, cu multă putere harică pentru a-i ajuta pe cei drept credincioşi să treacă cu bine şi nevătămaţi, zilele Apocalipsei:

„Dragi copii ai Mielelui Christic, după o adâncă chibzuinţă şi o mare rugă către Tatăl nostru Ceresc şi Fiul Său Preasfânt, cu ajutorul şi prin mijlocirea milenară a lacrimilor sfinte ale Prea-Sfintei Fecioare Maria, prin glasul mulţimii fără număr al îngerilor, vă aducem vouă, celor care trăiţi în aceste timpuri binecuvântate, dar de mari încercări şi pline de mari daruri Cereşti, pentru etenitate apoi, câteva sfaturi care vă vor sluji ca scut şi pavăză împotriva oricărui rău şi a căror putere întăreşte mult rugăciunea voastră anemică, care nu este spusă cu toată tăria gândului, nu are toată trezirea inimii în ea şi este slăbită de forţa tulburată a trupului.

A Pentru că trebuie să ştiţi că va trebui să deveniţi fără pată, pentru a intra în Împărăţia Tatălui, prin Fiul! Orice viciu, orice gând rău, orice vorbă urâtă, ieşite din voi şi pe care le ţineţi cu bună ştiinţă în mintea, inima şi trupul vostru, vă vor duce la pierzanie în zilele luptei din urmă şi pentru aceasta va trebui să renunţaţi de pe acum, la viciile voastre, la vorbele urâte şi la sentimentele rele care sălăşluiesc încă în voi, cu acordul vostru, fiind porţi prin care demonii intră în voi şi îi hrăniţi astfel, cu fiecare faptă, vorbă sau cugetare rea, închizând astfel tot mai mult, voi înşivă poarta Raiului din voi! Acesta este sensul profund al îndemnului duhovnicesc milenar: Pocăiţi-vă!

Trebuie să vă umpleţi viaţa de Taina Christică a Consacrării şi a Oferirii a tot ceea ce faceţi, gândiţi şi trăiţi doar Lui Dumnezeu, pentru Dumnezeu şi către Dumnezeu Tatăl! Să spuneţi aşa: „Doamne Dumnezeule, Tată Ceresc, Ţie îţi consacru, în totalitate: această zi – dimineaţa când vă treziţi, această acţiune – atunci când veţi vrea să făptuiţi orice lucru important, această mâncare – atunci când veţi mânca sau această dragoste – atunci când veţi iubi! Şi veţi încheia astfel: Facă-se Voia Ta,

Atotputernică! Amin!” Şi dacă veţi simţi Harul Divin coborând ca un răspuns asemeni unei adieri din creştet măcar până în inimă, dacă nu până în tălpi, să ştiţi că aceea faptă este primită de Tatăl şi o veţi putea faceprotejaţi şi ajutaţi de El! Altfel nu! Dacă nu veţi primi răspunsul ace sta nici după a treia oară, să vă păziţi, pentru că aceea faptă este pentru voi inoportună!

Astfel dragi purtători de Lumină Sfântă, după cela început v-aţi lepădat de orice viciu, faptă şi vorbă rea, după ce aţi primit Harul şi discernământul divin al faptelor şi integrărilor Divine, vă vom trimite încă trei arme de lumină inexpugnabilă şi de neînfrânt din cerul Ierarhiilor Cereşti!

Taina Binecuvântării cu Har Divin este acum deschisă şi de mare trebuinţă fiecărui creştin şi iubitor de Dumnezeu! Cu ajutorul ei îţi vei putea binecuvânta, proteja şi umple astfel de Lumina Divină, toate faptele şi drumurile şi scopurile tale cele bune şi plăcute lui Dumnezeu! Vei spune aşa în inima ta, după ce vei ridica mâna dreaptă, la umărul tău, cu degetele desfăcute: „Doamne Dumnezeule, Tată Ceresc, dacă este cu putinţă, binecuvântează această fiinţă care are numele de: … sau acest lucru, faptă sau această

mâncare. Facă-se Voia Ta, Atotputernică! Amin!” Şi vei simţi atunci cum Harul Divin va binecuvânta prin tine şi te va binecuvânta pe tine, prin trecerea Sa prin tine, ca o uşurare şi umplere de o bucurie tainică şi luminoasă a întregii tale fiinţe, de la gând, prin inimă şi în tot trupul. Această mare taină euharistică îţi va da ţie, haine de înger, de care, atât timp cât le vei purta şi exersa – măcar câteva ore pe zi, niciun demon nu se va atinge, pentru că lumina lor îi va îndepărta de tine! Fii astfel un mesager al Luminii Divine şi binecuvântază pe toţi şi pe toate, totul în viaţa ta!

Iar pentru a vă întări şi curăţii şi mai tare, folosiţi zilnic puterea cea tainică a aceleiaşi Lumini Divine, de care vă vorbeam mai sus, dar condensată în materie, prin puterea luminii lumânărilor, consacrate vouă şi celor dragi. Începeţi să vă hrăniţi spiritul cu lumina a măcar şapte lumânări pe zi! Lumina lumânărilor vă va păzi şi vă va trece pragul, celor trei zile de întuneric total, pe care le veţi trăi, dacă toate acestea le veţi face, de acum începând şi până atunci!

Iar după ce veţi prinde curaj şi mai multă lumină interioară, să îndrăzniţi fiecare, ca o dată la o lună, să vă rugaţi o zi întreagă, neîntrerupt şi singuri fiind, doar lui Dumnezeu Tatăl aşa cum ştiţi voi mai bine şi

mai cu putere şi aceasta vă va fi o altă măsură a sfinţeniei voastre şi o mare spălare a păcatelor voastre! Vă veţi putea ruga astfel: „O Doamne Dumnezeule, s-a sfârşit cu toate amăgirile meie de până acum. Nu mai doresc să vorbesc cu nimeni altcineva în afară de Tine. Ştiu-acum că Tu eşti singura mea comoară-nepieritoare căci, chiar şi atunci când întreaga lume va dispare, eu voi rămâne în veşnicie cu Tine. „Doamne Dumnezeule, Te implor cu umilinţă, dăruieşte-mi Graţia Ta Supremă”, „Doamne Iisuse Christoase, Fiul lui Dumnezeu, binecuvântază-mă pe mine, copilul Tău!”

Noi vă spunem acestea toate, dincolo de dogmele oricărei biserici lumeşti, pentru că în aceste timpuri, tot ceea ce este închistat şi aplicat fără înţelegere şi har, nu vă va duce la Dumnezeul cel Viu! Dar fiecare dintre voi este liber să aleagă să se folosească sau nu, cu mare sârguinţă, de aceste cinci mari ajutoare divine pentru a putea deveni el însuşi propriul său sfânt, atunci când în jur nu va găsi alţii mai sfinţi ca el şi va putea să „comunice” astfel direct, fără alt mijlocitor, cu Graţia cea plină de Har şi de Mântuire Iubitoare a Tatălui Ceresc Dumnezeu şi a Fiului Său Prea-Sfânt, Iisus Christos! Lumina ce va coborî atunci

în voi vă va învăţa şi proteja şi înălţa mai bine ca orice vorbă omenească!

Nu mai este timp să dăm şi alte explicaţii inutile acum, când ceasul pregătirii a trecut şi a venit cel al faptei, la unele întrebări pe care sigur vi le veţi pune, despre cum se face că Sfinţii Părinţi Isihaşti de pe Muntele Athos au dat lumii creştine aceste ajutoare pline de Har şi Putere Christică, ci atât vă mai spunem: practicaţi şi păziţi acestea în fiecare zi a vieţii voastre şi vă veţi convinge şi singuri, pentru ca Bunul Dumnezeu lucrează şi veghează neîncetat pe copii Lui de Lumină, căci un strop din această Lumină, trăită direct este mai mântuitoare şi mai de ajutor ţie, decât ani de gânduri, informaţii şi rugi fără de Har! Să vă fie de leac, ajutor, pavăză şi mântuire! Amin!”

un senzaţional, mesaj-referendum al unei civilizaţii extraterestre benefic orientate, avansate ce se adresează tuturor oamenilor de pe planeta pământ

PE PLANETA PĂMÂNT AU FOST DEJA PRIMITE MAI MULTE MESAJE MISTERIOASE DE LA CIVILIZAŢIILE EXTRATERESTREIN anul 1977, un mesaj de origine necunoscută a fost înregistrat de un radiotelescop american. Un alt fapt senzaţional, care a rămas până în ziua de azi inexplicabil, este acela că

după aceea, câteva luni mai târziu, o emisiune a unui post englez de televiziune a fost întreruptă complet timp de 4 minute, de un anume Vrillon care s-a recomandat ca aparţinând de Comandamentul Galactic Ashtar. Pe data de 15 august 1977, astronomul voluntar Jerry R. Ehman a participat la proiectul SETI demarat de Universitatea Statului Ohio, care a folosit radiotelescopul său, supranumit „Marea ureche”. Cu această ocazie, el a fost martorul recepţiei prin radiotelescop a unui semnal extrem de puternic. El a tipărit la imprimantă întreaga înregistrare a semnalului, încercuind şirul remarcabil de cifre care reprezenta codificarea misteriosului semnal şi nu s-a putut abţine să îşi exprime uimirea, notând cu un creion pe marginea documentului „Wow!”. De atunci şi până în prezent, această exclamaţie de uimire („Wow!”) a devenit numele cu care sunt desemnate astfel de semnale misterioase, precum cel în cauză. Era oare aceasta o interferenţă radio de origine umană sau era vorba de o radio-transmisie inteligentă ce aparţinea fraţilor noştri (extratereştrilor) care provin din alte stele? Încă nu se ştie cu exactitate nimic în această direcţie. Cercetările perseverente ale astronomilor nu au clarificat nici

până în ziua de azi care era sursa semnalului „Wow!”, care nu a mai fost detectat în niciuna dintre multiplele cercetări de acest gen care au avut loc de atunci. La ora actuală, Institutul de Cercetare SETI (Search for Extra-Terrestrial Intelligence – Detectarea Inteligenţelor Extraterestre) din California (SUA) se pregăteşte să reia cercetările, dezvoltând în acest scop o reţea specială de radiotelescoape, numită Allen Telescope Array (AŢA) – Reţeaua de Telescoape Allen. Acest nou model de reţea este alcătuit din zeci de antene parabolice având, fiecare dintre ele, un diametru de 6 metri şi care sunt interconectate pentru a forma un ansamblu mult superior, prin sensibilitatea recepţiei, în raport cu cea mai performantă antenă parabolică ce există în prezent, aparţinând observatorului din Arecibo. AŢA a devenit deja operaţională în anul 2003”.

DESENELE care ilustrează aceasta broşura sunt REALIZATE DUPĂ MODELUL DIAGRAMELOR DE MARI DIMENSIUNI CUNOSCUTE SUB DENUMIREA DE CROP CIRCLES, CARE SUNT, DE FAPT, DUPĂ PĂREREA CELOR MAI MULŢI SPECIALIŞTI ÎN DOMENIU, PROIECTATE DE CIVILIZAŢII EXTRATERESTRE AVANSATE ÎN LANURILE

ANUMITOR CULTURI.

Sunt 45 de telescoape, dar va fi finalizat abia peste 3 ani, când vor fi în funcţiune 350 de telescoape ce vor fi interconectate pentru a forma un ansamblu de o mare sensibilitate. Dincolo de banalitatea acestei ştiri, putem să ne dăm seama că o investiţie gigantică de acest gen arată că aceia care au conceput acest proiect ştiu foarte multe şi chiar sunt siguri că există alte civilizaţii extraterestre, din moment ce au fost dispuşi să investească sume uriaşe pentru a construi un astfel de instrument gigantic. „În curând va fi demarat un proiect pentru a orienta AŢA în direcţia de unde a venit mai demult semnalul «Wow!» şi a-l calibra cât mai precis pe aceeaşi frecvenţă de vibraţie”, a declarat Seth Shostak, astronom-şef al Institutului de Cercetare SETI. Cu toate că respectiva zonă a cerului a fost deja investigată de nenumărate ori, AŢA ar putea descoperi ceva nou datorită sensibilităţii sale extraordinare şi a ariei sale specifice de acoperire spectrală, care sunt mult mai mari. De la evenimentele care s-au petrecut în anul 1977, astronomii s-au străduit să argumenteze că semnalul care a fost captat atunci provenea de pe Pământ. Cu toate verificările, ei nu au descoperit nicio eroare în

sistemul de operare al telescopului şi nici nu au putut indica o sursă de energie terestră care să poată explica puterea şi frecvenţa acelui semnal, care a durat 72 de secunde, perioadă care corespundea exact intervalului de observare specific telescopului! Dincolo de aparenţe, semnalul „Wow!” este una dintre cele mai mari enigme pentru „vânătorii” de extratereştri şi ea a inspirat chiar o scenă din celebrul serial „Dosarele X”. Ehman însuşi a declarat că atunci când a văzut pentru prima oară datele ce au fost înregistrate de telescopul „Marea ureche”, nu s-a gândit la început că acestea au o origine extraterestră. „Reacţia mea spontană a rost să scriu «Wow!». Nu mă aşteptam să se petreacă aşa ceva. Am realizat că sunt martorul unui eveniment extrem de interesant şi că merită să studiem în profunzime ce reprezintă el de fapt”. În anul 2007, cu ocazia aniversării a 30 de ani de la acest eveniment Ehman şi-a actualizat raportul cu privire la semnalul „Wow!”, dar concluziile sale au rămas aceleaşi: „Problema sursei misterioase a acestui semnal rămâne deschisă. Trebuie să recunoaştem că nu avem încă destule informaţii. Nu putem trage altă concluzie decât că ar putea fi un semnal ce provine de la o civilizaţie

extraterestră”. Mai târziu, la câteva luni după captarea acelui semnal („Wow!”), o emisiune a Televiziunii engleze a fost brusc întreruptă de un mesaj transmis de o fiinţă care s-a prezentat ca fiind de origine extraterestră.

În seara zilei de 26 noiembrie 1977, în sudul Angliei s-a petrecut ceva uluitor.

Utilizând o tehnologie care nici astăzi nu este accesibilă pe planeta Pământ (decât eventual unor cercuri foarte restrânse), o voce neidentificată a întrerupt emisiunea postului Independent Televison News şi a adresat pentru prima dată în direct telespectatorilor, în limba engleză, un mesaj alcătuit din circa 600 de cuvinte. Înregistrarea audio completă a acestui mesaj misterios este disponibilă pe YouTube. Frecvenţa sonoră respectivă a început fix la ora 17: 10 şi a durat aproximativ 6 minute. O agenţie guvernamentală din Marea Britanie a încercat fără succes să blocheze semnalul respectiv. La scurt timp după aceea, atât postul de televiziune respectiv, cât şi Poliţia au primit mii de apeluri telefonice. Ulterior, autorităţile şi-au cerut de 3 ori scuze pentru această întrerupere, calificând mesajul drept o banală transmisiune pirat sau chiar o farsă, dar cu toate

acestea, până în prezent sursa enigmatică a acelei „farse” nu a putut fi niciodată identificată. Pentru aceia care sunt capabili să vadă dincolo de aparenţe, acest aspect este cât se poate de semnificativ. Chiar dacă pentru cei sceptici, aceasta nu înseamnă, ca de obicei, nimic, pentru cei care sunt înzestraţi cu inteligenţă şi intuiţie este aproape evident că această întrerupere a unei emisiuni de televiziune nu putea fi realizată de oricine pe vremea aceea. Acest aspect indică o enigmă tulburătoare care, corelată cu faptul că mesajul respectiv a fost definit încă de la bun început ca având o provenienţă extraterestră, ne face imediat să gândim că acela a fost şi rămâne chiar un mesaj ce provine de la o civilizaţie extraterestră. Vă oferim în cele ce urmează textul integral al mesajului ce a fost transmis în 26 noiembrie 1977: „Acum vă vorbeşte Vrillon, reprezentant al Comandamentului Galactic Ashtar. Timp de mai mulţi ani, unii dintre voi ne-aţi văzut pe cer sub forma unor lumini.

Ne adresăm vouă cu iubire, în pace şi înţelepciune, aşa cum am făcut aceasta cu fraţii şi surorile voastre de pe întreaga voastră planetă Pământ. Vrem să vă avertizăm despre destinul rasei şi al lumii voastre şi intenţionăm să vă sfătuim cu

înţelepciune pentru a putea să comunicaţi semenilor voştri care este calea cea mai bună pe care trebuie să o adoptaţi pentru a evita în felul acesta toate dezastrele care ameninţă atât lumea voastră, cât şi fiinţele din lumile noastre care se află în preajma voastră. Va fi bine să învăţaţi să acţionaţi cu iubire şi înţelepciune pentru a putea să participaţi la marea trezire spirituală ce va avea loc atunci când planeta voastră va trece într-o nouă eră a Vărsătorului. Această nouă eră de profunde transformări ar putea să fie pentru rasa voastră o perioadă de iubire, bunăvoinţă, mare pace şi evoluţie, cu condiţia ca aceia care vă conduc să devină conştienţi de forţele malefice care le pot întuneca în întregime judecata. Ascultaţi acum în linişte şi cu atenţie ce am să vă spun, căci această şansă s-ar putea să nu se mai repete. De mulţi ani de zile, savanţii voştrgguvernele şi comandanţii militari nu au ţinut seama de atenţionările noastre. Ei au continuat să realizeze experimente cu forţa malefică a ceea ce voi numiţi energie nucleară. Bombele atomice pot distruge Pământul şi chiar fiinţele din lumile voastre surori într-o singură clipă. Reziduurile sistemelor energetice atomice vor otrăvi planeta voastră pentru mii de ani de acum înainte.

Noi, care am urmat calea evoluţiei de o perioadă mult mai lungă de timp decât voi, am realizat demult că aceasta, energia atomică, este întotdeauna direcţionată împotriva vieţii. Nu are aplicaţii paşnice. Cercetarea şi folosirea ei trebuie să înceteze neîntârziat, altfel riscaţi să vă autodistrugeţi. Toate armele voastre nimicitoare şi nefaste trebuie să fie de îndată eliminate. Vremea conflictelor şi a războaielor trebuie să devină pentru voi ceva de domeniul trecutului. Luaţi aminte, căci rasa din care faceţi parte ar putea să progreseze cu uşurinţă spre cele mai înalte niveluri ale evoluţiei, dacă vă veţi arăta demni de aceasta în faţa lui DUMNEZEU. Nu vă mai rămâne decât puţin timp pentru a învăţa să trăiţi cu toţii împreună în iubire, pace şi bunăvoinţă. Peste tot pe această planetă mici grupuri sunt inspirate de noi şi vă învaţă deja aceasta, ei se află aici pentru a vă transmite lumina plină de înţelepciune a noii ere care se naşte. Sunteţi liberi să acceptaţi sau să respingeţi învăţăturile lor autentice, dar luaţi aminte căci numai aceia care vor învăţa să trăiască în pace şi iubire vor avea cu siguranţă acces la sferele superioare ale evoluţiei spirituale. Vă vorbeşte acum Vrillon, un reprezentant al Comandamentului Galactic Ashtar.

Trebuie să mai ştiţi că există numeroşi profeţi şijghizi spirituali falşi ce acţionează în lumea voastră. Ei vă iau şi apoi vă consumă energia – pe care voi o numiţi bani – şi apoi o utilizează în scopuri malefice, oferindu-vă în schimb doar mizerii fără valoare. Pentru aceia dintre voi care au trezit bunul simţ şi intuiţia, Sinele vostru divin, profund vă va apăra cu uşurinţă de toate acestea. Învăţaţi neîntârziat să fiţi atenţi la vocea voastră interioară, care vă ajută să discerneţi adevărul de eroare, permiţându-vă astfel să evitaţi starea de confuzie, haosul lăuntric şi minciuna. Învăţaţi să ascultaţi această voce divină, care se află în fiecare dintre voi şi îndreptaţi-vă pe calea evoluţiei spirituale fiind totodată perseverenţi. Să ştiţi că de mai mulţi ani, noi am urmărit toate progresele pe care le-aţi făcut, aşa cum şi voi aţi urmărit luminile (vehiculelor) b noastre ce apăreau pe cerul vostru. Acum aţi aflat că noi suntem aici şi să ştiţi că există, pe Pământ şi în jurul lui, mai multe fiinţe decât savanţii voştri vor să admită. Suntem profund îngrijoraţi pentru voi şi vom face tot ce ne stă în putinţă pentru a vă ajuta pe drumul vostru către lumină. Nu vă temeţi şi daţi-vă seama că tot ceea ce aveţi de făcut implică doar să căutaţi să vă cunoaşteţi

şi să vă înţelegeţi cu adevărat pe voi înşivă, pentru a trăi în armonie şi iubire cu legile Pământului. Noi cei din Comandamentul Galactic Ashtar vă mulţumim pentru atenţia acordată. Vom părăsi acum planul existenţei voastre pământeşti. Fiţi binecuvântaţi în numele iubirii supreme şi al adevărului cosmic”. Redăm acum transcrierea celor trei mesaje prin care televiziunea şi-a cerut scuze pentru această stranie întrerupere inopinată a programului. Primele două mesaje au fost incluse în principalul buletin de ştiri al postului respectiv de televiziune, ce a fost difuzat în aceeaşi seară, iar cel de-al treilea a fost difuzat noaptea pe postul de radio Independent. „Suntem deja conştienţi că telespectatorii noştri din unele zone ale ţării s-au confruntat cu anumite întreruperi ale semnalului sonor. Ne exprimăm regretele şi vom face tot posibilul să remediem această problemă”.

„În regie, inginerii noştri fac deja eforturi pentru a descoperi sursa a ceea ce ei numesc o «transmisiune pirat», care a durat aproximativ şase minute, în timpul buletinului de ştiri al I.T.N. din această seară. Telespectatorii din regiunile Berkshire şi Hampshire, ce sunt deserviţi de staţia de emisie din Hannington, s-au confruntat deja cu această problemă. E’i au auzit

o voce, care a înlocuit-o pe aceea a crainicului şi care spunea ceva de genul: «Locuitori ai Terrei, depuneţi armele, acesta este un mesaj din spaţiu.» Mii de telespectatori au telefonat după aceea la Southern Television, la Poliţie şi la noi, la I.T.N. Purtătorul de cuvânt al Regiei Autonome de Difuziune a declarat: «Este primul incident de acest gen din Marea Britanie.» Poliţia din Winchester a declarat că unele persoane au fost chiar speriate de acest mesaj şi că un ofiţer de poliţie a trebuit să se deplaseze la domiciliul unei doamne pentru a o linişti. Sperăm ca acest buletin de ştiri să nu fi fost şi el întrerupt şi vă urăm tuturor o seară frumoasă”. „Regia autonomă de televiziune nu poate explica mesajul misterios care a întrerupt emisia postului Southern Television. Vocea lentă şi profundă a declarat printre altele că «toate armele voastre nefaste trebuie să fie suprimate. Nu vă mai rămâne decât puţin timp pentru a învăţa să trăiţi în pace.» Postul TV a fost asaltat de apeluri telefonice din partea unor persoanepanicate, care cereau explicaţii. Aşa cum susţine directorul de emisie, John Ginnery, incidentul care a apărut ar putea avea mai multe cauze: «Nu suntem siguri că a fost vorba de o transmisiune pirat. Ştim doar că s-a produs o

suprapunere de voci care spuneau lucruri a căror înregistrare exactă nu o deţinem. Am primit numeroase mărturii şi multe telefoane. Wu ştim ce a fost. Emisiunile noastre sunt în mod evident supravegheate de către centrul operaţional, dar în acest caz noi nu am detectat decât un fâşâit şi distorsiuni ale imaginii. Am primit numeroase mărturii de la oameni, dar repet, nu ştim ce anume a fost. Independent Radio News. Este ora 12 şi 6 minute.»

Câteva Comentarii Pertinente care au aPărut Pe internet, referitoare la alest mesaj al extratereştrilor M.W.M.: Această lungă scrisoare ce este adresată tuturor pământenilor a apărut la un moment dat pe Internet fără a avea o adresă a expeditorului. Actualmente ea se găseşte postată în multe locuri şi variante pe Internet. Chiar dacă acestui document nu i se poate atesta validitatea, conţinutul său este semnificativ şi i-a impresionat pe mulţi oameni care au inteligenţă şi bun simţ. Tot ceea ce se poate spune la prima vedere despre acest mesaj este că el se bazează pe idei foarte bune, unele dintre ele chiar geniale, are coerenţă, prezintă un conţinut deosebit, este scris într-o manieră ce trădează un nivel neobişnuit de inteligenţă şi maturitate. Se poate recunoaşte în

această expunere fascinantă un discurs foarte serios care totodată este non-tehnic, dar este structurat într-un mod lucid şi obiectiv. După cum vă veţi putea da seama cu uşurinţă acest material nu conţine idei sau aluzii etnic-rasiste şi se poate spune că autorul sau autorii săi au o foarte bună înţelegere asupra limbajului uman şi asupra psihologiei umane, chiar dacă pe alocuri structura gramaticală a acestui text diferă oarecum de aceea cu care suntem obişnuiţi. Cu toate acestea, respectivul aspect nu constituie un impediment pentru parcurgerea conţinutului pe care noi îl considerăm excelent. Un alt aspect important al acestui text este acela că nu se folosesc construcţii lingvistice alambicate, termeni pretenţioşi şi nici nu sunt utilizate Alvinte ce ţin de jargonul religios sau de acela care este specific curentului „New

După cum vă veţi putea da seama, dacă îl veţi studia cu atenţia necesară, acest mesaj este totodată o scrisoare simplă consistentă, inteligent structurată şi la obiect. Date fiind aceste aspecte, o trimit şi eu mai departe către voi spre a o „consulta”, cu multă atenţie şi spre a vă forma în felul acesta fiecare dintre voi o părere cât mai justă. O trimit acum tuturor şi pentru că eu personal am intuit că această scrisoare ar putea

să fie adevărată. Ideea de bază a acestei scrisorimesaj este aceea că la ora actuală civilizaţia umană se află într-un mare impas şi se găseşte într-o evidentă cădere liberă, care nu poate fi oprită în contextul actual, mai ales pentru că această prăbuşire este declanşată de unele aspecte malefice care sunt implementate şi întreţinute în mod intenţionat în cadrul sistemelor sociale planetare actuale. În cazul în care nu va fi urgent stopată, această prăbuşire va genera la un moment dat o ruptură majoră la aproape toate nivelurile civilizaţiei umane. Există o mulţime uluitoare de date, care se găsesc la ora actuală mai ales pe Internet, şi care dovedesc că pe această planetă acţionează, din nefericire, o gigantică conspiraţie planetară. Aceasta foloseşte de mult timp unele tehnologii foarte avansate care sunt ţinute secrete, unele dintre fiind la ora actuală utilizate (ne referim aici la instalaţiile gigantice secrete, radionice şi psihotronice de tip HAARP pe care le-au instalat americanii) chiar pentru sugestionarea subconştientă în masă şi înrobirea mentală a populaţiei umane, care în prezent a ajuns să trăiască în mare măsură într-un mediu ambiant degradat şi nesănătos. Puţini sunt aceia care ştiu că actualmente antenele de telefonie

mobilă şi radiaţiile emise de ele declanşează o mulţime de efecte nocive în trupul acelora care sunt expuşi fără încetare la astfel de radiaţii dăunătoare. Aceste radiaţii distructive determină apariţia unei ambianţe perturbatoare, nesănătoase, chiar şi atunci când fiinţele umane nu utilizează telefoane mobile proprii. Aceia care ne conduc, cel mai adesea în secret, pe această pantă descendentă, acţionează, cei mai mulţi dintre ei, într-un mod malefic care este intenţionat.

Ceea ce este şi mai rău, este faptul că ei au marele avantaj al controlului tuturor resurselor ce se află pe această planetă şi tocmai de aceea au posibilitatea să câştige în acest război secret pe care l-au declanşat împotriva celor mulţi şi ignoranţi în urma accentuării într-un ritm galopant a dezechilibrelor de tot felul şi a altor manifestări nesănătoase ce ameninţă la ora actuală. Numai cei ignoranţi ar putea să afirme că lipsesc dovezile referitoare la această situaţie de fapt. Dincolo de aparenţe, mijloacele mass-media se află la ora actuală în mâinile acestui grup ascuns ce acţionează din umbră şi tocmai de aceea, în imensa majoritate a cazurilor, unele ştiri deranjante pentru ei fie sunt cenzurate cu străşnicie, fie sunt

distorsionate astfel încât să le servească scopurilor lor diabolice. La ora actuală, cea mai mare parte din aceste adevăruri deranjante sau care sunt cenzurate în permanenţă de mass-media sunt accesibile mai mult pe Internet. Pentru noi este evident că cea mai mare parte a populaţiei acestei planete este păcălită, manipulată şi înrobită mental şi în cea mai mare parte este incapabilă să îşi dea seama de realitatea acestor aspecte alarmante. Aceia care vor ajunge totuşi să se trezească ar fi bine să îi ajute şi pe ceilalţi care încă dorm, să iasă din această stare de letargie şi în felul acesta sperăm că numărul lor va ajunge să predomine

DACĂ VOR AJUNGE SĂ ÎNŢELEAGĂ UTILITATEA ŞI URGENŢA ALEGERILOR BUNE. Pentru a reuşi să facă ceea ce este necesar spre a stăvili răul, care creşte pe zi ce trece, ei ar trebui să se unească şi să-şi abandoneze frica, sentimentul paralizant de izolare şi ignoranţa crasă referitoare la adevărata faţă a lucrurilor ce există la ora actuală – din nefericire – pe această planetă. Propunerea înţeleaptă din această scrisoare-mesaj este ca fiecare dintre noi să hotărâm cât mai repede cu putinţă că a venit momentul unei apariţii covârşitoare a extratereştrilor ce aparţin unei civilizaţii foarte

avansate, apariţie ce se va produce în simultaneitate, în mai multe locuri, pe cerul planetei noastre la un moment dat. Mai ales acum, în aceste momente de cumpănă de care mulţi dintre noi ne dăm seama, apariţia în număr foarte mare a vehiculelor extratereştrilor ar putea să ajute extraordinar de mult umanitatea să dea neîntârziat şi pentru totdeauna la o parte vălurile groase ale iluziilor şi ale minciunilor. Totodată, această apariţie în număr mare a vehiculelor extraterestre ar putea să clarifice multe dileme existenţiale şi în acelaşi timp ar putea să fie catalizatorul miraculos ce va face să se nască o altă mentalitate, mult mai bună, în cadrul acestui vortex social maladiv în care, din nefericire, ne aflăm şi cei mai mulţi dintre noi chiar ne complăcem.

O astfel de apariţie în masă a extratereştrilor ce aparţin unei civilizaţii foarte avansate ar putea conduce neîntârziat umanitatea spre o fază următoare, net superioară, de evoluţie. Principala întrebare, care este formulată în mod repetat de-a lungul acestei scrisori-mesaj, este dacă fiecare dintre noi (cei la care ajunge această scrisoare-mesaj şi care o studieml Ocu atenţie) alegem sau nu într-un mod ferm ca extratereştrii ce aparţin acestei civilizaţii

avansate să se arate neîntârziat pe această planetă. Extratereştrii ce aparţin acestei civilizaţii avansate şi care separe că au conceput această scrisoare-mesaj sugerează că un astfel de contact direct şi anumite schimburi culturale, net avantajoase pentru umanitate, ar oferi, fără îndoială, posibilitatea de a fi depăşite cu o mare uşurinţă blocajele majore cu care umanitatea se confruntă la ora actuală atât în sfera socială, cât şi în aceea a evoluţiei culturale. Extratereştrii ce aparţin acestei civilizaţii avansate argumentează într-un mod inteligent şi de bun simţ că baza mental-emoţională trebuie să fie pregătită în prealabil prin manifestarea de către un număr suficient de mare de către pământeni a unor intenţii ferme şi a unei alegeri mature în cazul în care aspirăm şi vrem cu putere să se producă neîntârziat un asemenea contact benefic şi profund creator.

Consimţământul majoritar, ce va fi urmat de aşteptarea deliberată a unui asemenea contact care nu va întârzia să apară, trebuie să se producă la nivelul întregii planete, deoarece altfel există riscul unei reacţii de opoziţie în masă, dictate de o nejustificată stare de frică. O astfel de stare face posibilă manipularea maselor de către cercurile elitei

malefice ce acţionează din umbră, şi în mâinile căreia se află din nefericire la ora actuală puterea. Extratereştrii acestei civilizaţii net avansate sugerează că o intenţie mentală puternică şi clar exprimată într-un mod telepatic, ce este necesar să apară în fiecare fiinţă umană în urma studiului atent al acestei scrisori-mesaj, va fi suficientă pentru a le oferi apoi extratereştrilor ce aparţin acestei civilizaţii avansate direcţia pe care o vor da la scurt timp după aceea anumitor acţiuni pe care ei se vor simţi îndreptăţiţi să le realizeze. Înţelegând acest aspect, vă puteţi da seama fie care dintre voi de importanţa deosebită a consimţământului pe care îl puteţi oferi într-un mod ferm, telepatic. Cu toate că în ultimul timp Internetul a luat amploare la nivel planetar, extratereştrii ce aparţin acestei civilizaţii avansate ne cer ca această scrisoaremesaj să fie transmisă neîntârziat maselor mari de oameni şi să fie urgent tradusă în toate limbile globului şi transmisă pretutindeni de fiecare dintre noi în întreaga lume. Extratereştrii ce aparţin acestei civilizaţii avansate sugerează ca această difuzare a acestei scrisori-mesaj să se realizeze chiar de la om la om, ignorând, nu se ştie din ce cauză, o posibilă utilizare a mijloacelor

mass-media. Vă oferim în cele ce urmează scrisoarea-mesaj respectivă, care noi sperăm că vă va putea fi de un real folos, pentru a face ca extratereştrii ce aparţin acestei civilizaţii avansate să apară cât mai repede pentru toţi pământenii, impulsionând în simultaneitate spre mai bine evoluţia umanităţii.

Această scrisoare-mesaj ne sugerează că dacă vom pune în aplicare recomandările conţinute în ea, AVEM FIECARE DINTRE NOI ŞI TOŢI LA UNISON IMENSA ŞANSĂ DE A TRANSFORMA LUMEA ACTUALĂ PRIN INTERMEDIUL ACESTUI CONTACT CU EXTRATEREŞTRII CE APARŢIN ACESTEI CIVILIZAŢII NET AVANSATE! Luând în considerare aceste aspecte, ne putem da seama că, acţionând într-un mod înţelept, PUTEM FACE SĂ APARĂ ŞANSA IMENSĂ DE A TRANSFORMA NEÎNTÂRZIAT LUMEA ÎN CARE NE AFLĂM! Vă expunem acum mesajul respectiv şi totodată vă rugăm să îl studiaţi cu multă atenţie înainte de a hotărî fiecare aşa cum credeţi că este mai bine.

cine suntem noi?

La ora actuală, oamenii voştri de ştiinţă şi exponenţii voştri religioşi nu au reuşit să ajungă la un acord în privinţa evenimentelor cereşti încă

neexplicate la care omenirea a fost martoră în decursul a mii de ani. Pentru a cunoaşte aşa cum trebuie adevărul, acesta trebuie înainte de toate să fie privit drept în faţă şi să nu fie deformat prin filtrul credinţelor de tot felul, oricât ar fi ele de respectabile la prima vedere. Un număr în continuă creştere dintre cercetătorii voştri explorează deja noi căi de cunoaştere care i-au adus tot mai aproape de o esenţială realitate. Civilizaţia voastră se scaldă la ora actuală într-un ocean de informaţii, multe dintre ele haotice, dintre care numai o infimă parte, cea care este cel mai puţin bulversantă, este cel mai mult răspândită. Dacă priviţi cu atenţie, veţi descoperi că ceea ce în istoria voastră vi se părea anterior a fi ridicol sau imposibil a devenit deja posibil şi a fost apoi chiar realizat, mai ales în aceşti ultimi 50 de ani. Fiţi conştienţi că viitorul va fi încă şi mai surprinzător. Veţi descoperi în curând atât ceea ce este rău, cât şi ceea ce este bine. Precum şi alte sute de miliarde de creaturi ce există în această galaxie, şi noi suntem creaturi conştiente pe care unii le numesc „extraterestre”, chiar dacă realitatea noastră este de fapt mult mai subtilă.

Trebuie să fiţi absolut siguri că, în realitate, nu

există nicio diferenţă fundamentală între voi şi noi, ceea ce ne diferenţiază este doar experienţa considerabilă a unor etape superioare de evoluţie, pe care noi deja am dobândit-o. Întocmai ca în orice structură ce este în mod armonios organizată, există o ierarhie valorică şi în relaţiile noastre interne. Ierarhia noastră se bazează pe înţelepciunea rezultată din colaborarea mai multor rase extraterestre. Având girul acestei ierarhii, noi ne adresăm acum vouă. Precum majoritatea dintre voi, şi noi suntem în căutarea experienţei esenţiale a Fiinţei Supreme (DUMNEZEU). Puteţi fi absolut siguri că, în realitate, nu suntem nici zei, nici semizei, ci egalii voştri în cadrul Fraternităţii Cosmice. Fizic, mulţi suntem diferiţi de voi, dar în mare parte, prezentăm o formă umanoidă. Existenţa noastră este o vie realitate, chiar dacă marea majoritate dintre voi încă nu o percep. Puteţi fi absolut siguri că noi nu suntem nişte simple obiecte de observat, ci suntem nişte conştiinţe, tot aşa cum şi voi sunteţi nişte conştiinţe. Ne aflăm dincolo de înţelegerea voastră, deoarece rămânem invizibili aproape tot timpul, atât pentru simţurile voastre obişnuite, cât şi pentru instrumentele voastre clasice de măsură. La ora actuală noi aspirăm să umplem

neîntârziat acest gol existent acum în istoria voastră.

„Hotărâţi acum într-un mod ferm dacă vreţi să apărem

„Nu este foarte important pentru voi cine vă transmite acest mesaj, vă rugăm să aveţi în vedere că el trebuie să rămână anonim în ochii voştri. Contează însă foarte mult ce anume veţi face cu acest mesaj şi ce intenţie clară şi fermă va declanşa în fiecare dintre voi conţinutul său! Fiecare dintre voi are dreptul să-şi folosească liberul arbitru aşa cum se cuvine pentru a descoperi cât mai repede fericirea, bunăstarea şi armonia. Acestea sunt nişte atribute binefăcătoare universal valabile care v-au fost arătate adeseori şi la care puteţi avea fiecare dintre voi acces de acum înainte. Trebuie să ştiţi că liberul vostru arbitru depinde, într-o oarecare măsură, de trezirea şi utilizarea propriilor voastre capacităţi superioare. Fericirea pe care o puteţi trăi depinde în mare măsură de iubirea şi de binele pe care le dăruiţi şi pe care le primiţi. Întocmai precum toate rasele conştiente aflate pe aceeaşi treaptă a evoluţiei ca şi voi, puteţi avea sentimentul că sunteţi (singuri şi) izolaţi pe planeta voastră. Această impresie iluzorie vă face să fiţi siguri că sunteţi stăpâni pe destinul vostru. Cu toate

acestea, trebuie să ştiţi că vă aflaţi în faţa unor mari încercări pe care le cunoaşte doar o mică parte dintre voi. Nu avem deocamdată dreptul să vă ajutăm să vă transformaţi şi să vă construiţi viitorul fără ca voi înşivă să fi ales aceasta, în prealabil şi în deplină cunoştinţă de cauză. Consideraţi acum acest mesaj foarte important pentru fiecare dintre voi, ca fiind un referendum la scară mondială! Consideraţi răspunsul vostru ferm şi categoric, ce va putea fi exprimat chiar de mai multe ori într-un mod telepatic, un SUI GENERIS buletin de vot!!!

Avem acum nevoie şi de acceptul vostru ferm şi majoritar. Prin intermediul acestui mesaj, deveniţi fiecare dintre voi cei care decid într-un mod ferm şi clar ce se va petrece după aceea. Dacă veţi studia cu atenţie acest mesaj, vă veţi putea da seama că voi înşivă sunteţi şi rămâneţi aceia care alegeţi. Noi nu avem niciun reprezentant uman pe planeta Terra care ar putea să vă orienteze decizia. UNII DINTRE VOI S-AR PUTEA SA VĂ ÎNTREBAŢI: DE CE NU SUNTEM NOI VIZIBILI? În anumite stadii de evoluţie, fiinţele ce există în cadrul Cosmosului descoperă noi forme de existenţă, a căror ştiinţă se dovedeşte a fi mai presus de aparentul control exercitat asupra materiei.

Dematerializările şi materializările structurate fac parte din această ştiinţă. Aceasta este ceea ce omenirea voastră a obţinut deja în anumite laboratoare secrete, în care sunt cercetate aceste aspecte în colaborare cu alte creaturi rextraterestre”, dar cu preţul unor compromisuri hazardate ce vă sunt ascunse în mod voit de către unii dintre reprezentanţii voştri. Mai mult, în spatele fenomenelor şi a obiectelor aeriene sau spaţiale ce sunt cunoscute în cadrul comunităţii voastre ştiinţifice sub numele de „OZN-uri”, se află de fapt anumite nave spaţiale cu caracteristici multidimensionale. La ora actuală, multe fiinţe umane au fost deja în contact auditiv, tactil sau psihic (telepatic) cu astfel de nave, dintre care unele se află deja în mâinile puterilor oculte care vă „guvernează”. Sărăcia observaţiilor voastre în ceea ce priveşte realitatea unor astfel de aparate este cauzată de superioritatea considerabilă conferită de starea dematerializată a acestor nave spaţiale. Fiindcă deocamdată nu le-aţi văzut chiar voi înşivă, nu vă vine să credeţi şi nu puteţi să vă închipuiţi toate acestea. Noi putem să înţelegem cu uşurinţă acest aspect care vă caracterizează acum.

Majoritatea acestor posibilităţi de a ne observa

uneori vă sunt oferite la modul individual, pentru a vă influenţa şi pentru a vă impresiona sufletul, iar nu pentru a modifica organizarea socială care există la voi. Această acţiune este realizată într-un mod cu totul voluntar din partea raselor extraterestre care vă înconjoară şi care există în Cosmos, dar trebuie să ştiţi că toate aceste acţiuni sunt realizate pentru raţiuni şi scopuri foarte diferite.14 Pentru creaturile multidimensionale rele (satanice) ce îşi exercită la ora actuală puterea malefică (în umbra oligarhiei ce există pe planeta voastră), secretul şi discreţia sunt motivate prin dorinţa de a ascunde cu străşnicie faţă de oameni existenţa şi implicarea lor. În cazul nostru, discreţia este motivată de respectarea neabătută a liberului arbitru al fiinţelor umane, pe care acestea îl pot folosi şi chiar trebuie să-l folosească întotdeauna în gestionarea afacerilor lor, pentru ca ele să poată ajunge singure la maturitatea tehnică şi spirituală care le este necesară. Dincolo de aceasta intrarea umanităţii voastre în familia civilizaţiilor galactice este foarte mult dorită. Trebuie să ştiţi că noi putem să apărem la lumina zilei şi deja suntem dispuşi să vă facilităm atât realizarea acestei uniuni, cât şi a acestei colaborări. Nu am făcut încă aceasta până în prezent,

deoarece prea puţini dintre voi au dorit în mod sincer aceasta, fie datorită necunoaşterii, fie din indiferenţă sau din teamă şi mai ales, deoarece nu a existat o situaţie critică sau urgentă. Mulţi dintre aceia care studiază apariţiile noastre numără luminile noaptea, fără a aduce prin aceasta vreo lămurire în această direcţie. Adeseori, ei privesc aceste realităţi tainice ca pe nişte obiecte, fără să-şi dea seama că acolo este vorba despre fiinţe conştiente.

cine sunteţi voi?!

Chiar dacă voi nu ştiţi deocamdată aceasta, voi sunteţi descendenţii a numeroase tradiţii, care de-a lungul timpului s-au îmbogăţit, în mod gradat, prin aporturile lor mutuale. Aceste adevăruri sunt valabile pentru toate rasele care trăiesc pe suprafaţa Pământului. Unul dintre scopurile voastre principale este acela de a vă uni în respectul acestor rădăcini, pentru a realiza împreună un proiect comun şi plin de înţelepciune. Aspectul exterior al culturilor voastre pare la prima vedere să vă separe, deoarece voi aveţi tendinţa să îl substituiţi fiinţei voastre profunde şi esenţiale. Forma exterioară are încă un mare ascendent asupra naturii voastre subtile. Această predominanţă a formei constituie, pentru puterile

oculte rău intenţionate care vă guvernează, zidul de apărare împotriva demascării lor. Trebuie însă să ştiţi că sunteţi chemaţi să treceţi dincolo de formă, respectând-o totodată pentru necesităţile ei tainice, pentru bogăţia şi frumuseţea ei. Această conştiinţă a necesităţii tainice a formei, astfel înţeleasă, ne-a făcut şi ne face chiar şi pe noi să îi iubim pe oameni în diversitatea lor. Pacea nu constă doar în a nu mai provoca războaie, ci constă în a deveni cât mai repede ceea ce sunteţi în realitate: o unică Fraternitate. Pentru a înţelege cât mai bine acest aspect, soluţiile optime pe care le aveţi la îndemână se reduc la câteva. Una dintre ele este contactul armonios şi binefăcător cu o altă rasă, care totodată vă poate transmite în felul acesta imaginea clară a ceea ce sunteţi voi în realitate.

CARE ESTE LA OKA ACTUALA SITUAŢIA VOASTRĂ? Toate intervenţiile noastre de până acum au avut, întotdeauna, o neînsemnată influenţă asupra capacităţii voastre de a hotărî, atât colectiv, cât şi individual, propriul vostru viitor. Acest aspect este motivat de cunoaşterea de către noi a mecanismelor psihice profunde. Noi am ajuns deja la concluzia că libertatea lăuntrică se trezeşte şi se desăvârşeşte

aproape în fiecare zi, pe măsură ce o fiinţă devine din ce în ce mai conştientă de ea însăşi, de ambianţa ei exterioară şi de anturajul ei, transformându-se şi perfecţionându-se pe măsură ce se eliberează în mod progresiv de obiceiuri rele, de limitări şi de inerţii, oricare ar fi acestea. În pofida uriaşei influenţe benefice ce este generată de numeroase conştiinţe umane, voluntare şi curajoase, aceste inerţii înlănţuitoare sunt menţinute adeseori în mod artificial pentru profitul unei puteri centralizatoare, aflate în plină creştere. Până nu demult, omenirea manifesta un control satisfăcător asupra deciziilor sale importante. La ora actuală – din nefericire – umanitatea pierde din ce în cel mai mult controlul asupra destinului ei, prin folosirea pe scară largă a tehnologiilor aşa-zis avansate, ale căror consecinţe nefaste asupra ecosistemului planetar şi uman devin pe zi ce trece ireversibile. Se poate spune că actualmente vă pierdeţi, încet dar sigur, extraordinara voastră putere de a vă face viaţa cât mai plăcută, frumoasă, armonioasă şi profund împlinitoare. Capacitatea voastră înnăscută de rezistenţă va scădea, mai ales datorită acestor artificii, independent de voinţa proprie. Astfel de tehnologii malefice ce sunt

utilizate în mod intenţionat la ora actuală vă afectează atât trupul, cât şi psihicul. Un număr şi mai mare de astfel de proiecte rău intenţionate este deja în desfăşurare pe planeta voastră.

Datorită ignoranţei în care vă complaceri, cei mai mulţi dintre voi nici v 1 v… Ov. *1*. v JT?? v v 1

măcar nu bănuiţi răul care vi se pregăteşte.16 Este necesar şi urgent să vă daţi seama că această situaţie în care vă aflaţi se poate transforma în bine, atâta vreme cât aveţi fiecare dintre voi această imensă putere creatoare cu care vă puteţi opune întunecatelor proiecte (planuri) ale autointitulaţilor voştri stăpâni care acţionează din umbră. Tocmai de aceea, noi rămânem deocamdată invizibili. Trebuie să ştiţi că această putere creatoare individuală pe care o deţineţi fiecare este posibil să dispară în viitorul apropiat dacă un supraefort, care va fi urmat de un salt colectiv de mare amploare, nu survine cât mai repede. Trebuie să ştiţi încă de pe acum că, dacă nu se va realiza acest salt colectiv profund transformator şi de mare amploare, va urma pentru voi o perioadă de dezbinare şi ruptură. Trebuie însă să vă daţi cât mai repede seama că nu este necesar să aşteptaţi ultimul moment pentru a găsi soluţii optime în această

direcţie. Nu credeţi că deja a venit momentul să fie prevenită şi chiar vindecată suferinţa în care vă menţineţi? Istoria voastră nu a încetat să fie jalonată de întâlniri întrepopoare care trebuiau să se descopere în condiţii ce erau adesea conflictuale. Cuceririle au fost aproape întotdeauna înfăptuite în detrimentul cuceriţilor. În ultima vreme, Pământul a devenit pentru voi întocmai ca un sat în care toată lumea se cunoaşte, dar cu toate acestea conflictele continuă să existe, iar ameninţările de tot felul se agravează pe zi ce trece, atât ca durată, cât şi ca intensitate. Privită individual, fiinţa umană, cu toate că este înzestrată cu numeroase capacităţi potenţiale profund benefice, chiar uimitoare, nici măcar nu bănuieşte, cel mai adesea, că este înzestrată cu astfel de puteri extraordinare şi, mai ales datorită faptului că nu este îndrumată şi ajutată să ajungă să şi le trezească, tocmai de aceea nu ajunge să le descopere şi să le exercite aşa cum ar trebui. Aceasta este, din nefericire, situaţia în cazul marii voastre majorităţi şi trebuie să ştiţi că voi sunteţi în mod intenţionat menţinuţi în această stare de ignoranţă mai ales din motive geopolitice. Voi ştiţi că sunteţi la ora actuală pe această planetă câteva miliarde.

Atât educaţia copiilor voştri şi condiţiile voastre de viaţă, cât şi existenţa nenumăratelor creaturi animale şi vegetale se află la ora actuală fa cheremul şi sub jugul unui mic număr dintre reprezentanţii voştri politici, financiari, militari şi religioşi care, în marea lor majoritate, sunt rău intenţionaţi. Marea majoritate a dorinţelor, a gândurilor şi a credinţelor voastre vă sunt modelate cu viclenie şi abilitate în conformitate cu anumite interese partizane, pentru a vă aservi şi înrobi, dându-vă totodată iluzia că sunteţi stăpânii destinului vostru, ceea ce, în realitate, nu este deloc adevărat. Nu trebuie să pierdeţi din vedere că o mare diferenţă între o dorinţă care se trezeşte în voi şi înfăptuirea ei efectivă, mai ales atunci când, datorită ignoranţei în care vă complaceţi, nici măcar nu bănuiţi care sunt adevăratele reguli ale jocului. Atunci când veţi ajunge să cunoaşteţi în totalitate adevărul, vă veţi putea da seama că, de fapt, nu voi sunteţi cuceritorii. O anumită orientare sau modificare a informaţiei este o strategie milenară, ce persistă chiar şi în ziua de azi la fiinţele umane. A induce în structurile invizibile ale fiinţei voastre gânduri, emoţii sau chiar organisme care nu vă sunt utile şi nu vă fac deloc bine, prin intermediul anumitor tehnologii

specifice, este o altă strategie, încă şi mai veche, ce se foloseşte din plin la ora actuală. Actualmente, multe dintre tehnologiile care prezintă extraordinare oportunităţi de progres slujesc, deocamdată, doar unor mari ameninţări de subjugare şi chiar de distrugere a fiinţelor umane. Toate aceste oportunităţi şi toate aceste ameninţări, ca şi altele care vor apare în viitorul apropiat, sunt şi vor fi o crudă realitate.

Datorită ignoranţei şi inerţiei în care cei mai mulţi dintre voi vă complaceri, nu percepeţi cel mai adesea decât partea lipsită de însemnătate, singura care a fost hotărât, de către cei ce monopolizează la ora actuală puterea, să vă fie arătată. Actualmente epuizarea resurselor este programată, tot aşa cum este programat ca niciun proiect benefic colectiv pe termen lung şi care ar fi de un mare folos pentru umanitate, să nu fie nici început şi nici realizat. Puţini dintre voi ştiu că procesul de epuizare al ecosistemului vostru a atins deja limite ireversibile. Secătuirea anumitor resurse care deja se manifestă tot mai pregnant, cât şi repartizarea lor haotică, inechitabilă, va face ca preţul lor de cost să crească din ce în ce mai mult şi va implica în viitorul apropiat confruntări fratricide, ce vor apare la scară mare (în

maşă), iar toate acestea vor avea loc atât în inima oraşelor, cât şi în satele voastre. În viitorul apropiat ura şi răutatea vor creşte, dar odată cu toate acestea va creşte mult şi iubirea. Iubirea amplificată va fi aceea care vă va permite să vă păstraţi speranţele în eficacitatea voastră de a-găsi soluţii înţelepte la problemele cu care vă confruntaţi. Dar trebuie să ştiţi că masa critică este deocamdată insuficientă, iar o activitate de subminare de mari proporţii ce este inteligent dar malefic instrumentată din umbră operează deja la ora avtuală pe planeta voastră. Marea majoritate a comportamentelor umane ce sunt aproape împietrite de obişnuinţele rele şi de prejudecăţile greşite ale18 trecutului fac să existe o asemenea stare de inerţie, încât această perspectivă este pe cale să vă conducă în impas. Aceia dintre voi care v-aţi dat deja seama de aceste aspecte, atribuiţi toate aceste dificultăţi unor reprezentanţi a căror conştiinţă a binefacerilor comune ce sunt utile pentru umanitate se şterge treptat în faţa intereselor corporatiste criminale. Chiar dacă la ora actuală sunt numeroase dezbaterile lor de formă, rare sunt în realitate dezbaterile lor de fond.

De multe ori, în momentul trecerii la acţiune,

întârzierile nu încetează să se acumuleze şi apar o mulţime de tergiversări, până când ajungeţi mai degrabă să fiţi forţaţi să acceptaţi, decât să alegeţi. Acesta este motivul pentru care, mai mult ca oricând în întreaga voastră istorie de până acum, deciziile voastre de astăzi vor avea un impact direct şi semnificativ asupra supravieţuirii voastre pe viitor. Ce eveniment ar putea să modifice radical această stare de inerţie care este specifică civilizaţiei voastre? Merită să vă puneţi întrebarea: oare de unde va veni pentru noi priza de conştiinţă colectivă şi profund unificatoare care va fi capabilă să stopeze această accelerare a răului? Dintotdeauna, în decursul istoriei, triburile, popoarele şi naţiunile omeneşti s-au descoperit în mod reciproc, s-au întâlnit şi au interacţionat. În faţa ameninţărilor din ce în ce mai mari ce apasă actualmente din greu asupra familiei umane, mai mult ca niciodată, a venit vremea ca o interacţiune înţeleaptă, la o scară mult mai mare, să se manifeste fără întârziere. Trebuie să vă daţi seama că la ora actuală un val puternic este pe punctul de a apărea. În acest val uriaş sunt amestecate de-a valma atât aspecte foarte pozitive, binefăcătoare, cât şi aspecte foarte rele, dintre care unele sunt chiar

îngrozitoare.

cine este „cea de-a treia parte”?

Există două căi principale pentru a stabili un contact cosmic constructiv cu o altă civilizaţie: a) prin reprezentaţii ei care se află atunci la putere sau b) în mod direct, prin intermediul unor indivizi neînsemnaţi. Prima cale face să apară anumite lupte de interese, iar cea de-a doua cale face să apară o priză superioară de conştiinţă.

Prima cale a fost deja aleasă de un anumit grup de rase extraterestre ce sunt motivate de menţinerea umanităţii în stare de servitute (supunere). Acest grup de rase urmăreşte să controleze în felul acesta atât resursele planetare, cât şi patrimoniul genetic şi vizează să influenţeze din plin şi chiar să controleze într-un mod malefic energia umană emoţională care se manifestă la nivel planetar. Cea de-a doua cale a rost aleasă de un grup de rase extraterestre ce sunt aliate cauzei divine a Spiritului. În ceea ce ne priveşte, noi am trecut în totalitate de partea acestei cauze dezinteresate, prezentându-ne deja, acum câţiva ani, unor reprezentanţi ai puterii umane de pe această planetă care au refuzat această mână pe care le-am întins-o, sub pretextul că aceste interese erau

incompatibile cu viziunea lor strategică. Tocmai de aceea am hotărât ca, actualmente, cât mai multe fiinţe umane să fie chemate să realizeze în cunoştinţă de cauză această alegere, fără a fi nevoie ca vreun reprezentant al puterii să mai interfereze. Tot ceea ce le-am propus atunci, în trecut, acelora pe care îi credeam în măsură să contribuie din plin la fericirea voastră, vă propunem acum în mod nemijlocit vouă, pentru viitorul apropiat! La ora actuală voi nu ştiţi că, din nefericire, unele creaturi nonumane (extraterestre) au luat şi iau într-o foarte mare măsură parte la exercitarea puterii care centralizează şi monopolizează dominaţia ce se exercită pe planeta voastră, fără ca aceste aspecte grave şi tulburătoare să fie în mod evident accesibile simţurilor voastre comune. Chiar dacă multora dintre voi nu o să vă vină să credeţi, trebuie să ştiţi că este perfect adevărat că aceste creaturi non-umane (extraterestre) aproape că au preluat controlul, într-un mod ocult, asupra destinelor acestei planete. Trebuie să mai ştiţi că aceste creaturi non-umane (extraterestre) nu trăiesc în mod necesar în lumea voastră materială şi acest aspect este cu siguranţă ceea ce îi va putea face să fie teribil de eficienţi în rău şi chiar de temut pentru

întreaga voastră umanitate într-un viitor apropiat.

Date fiind aceste condiţii, în care vă aflaţi, şi pe care voi nici măcar nu le bănuiţi, se pune întrebarea cum aţi mai putea să vă folosiţi într-un mod creator şi benefic liberul vostru arbitru, când acesta este manipulat într-o mare măsură? 20 Pacea şi reunificarea în armonie şi bună înţelegere a popoarelor voastre ar putea fi un prim pas, ce trebuie să fie făcut în direcţia unui contact armonios cu alte civilizaţii avansate care există în Cosmos, şi care sunt diferite de civilizaţia voastră. O asemenea alternativă este ceea ce manipulatorii voştri cei răi din umbră vor să evite cu orice preţ, deoarece ei ştiu că, prin dezbinare şi prin inocularea unei stări de frică, reuşesc apoi să vă stăpânească cu o mare uşurinţă!

Ei îi stăpânesc chiar şi pe guvernanţii voştri. Forţa lor malefică provine din viclenia şi capacitatea lor de a vă inocula în fiinţă teama, îndoielile, nesiguranţa, nehotărârea şi neîncrederea. Toate aceste defecte, care sunt cu abilitate trezite şi amplificate în voi, dăunează în mod considerabil trezirii şi conştientizării naturii voastre cosmice, frânând totodată trezirea puterilor extraordinare, benefice ce există în stare latentă în fiecare dintre voi.

Acest mesaj pe care vi-l adresăm acum tuturor nu şi-ar avea sensul, dacă nu am dori să vă trezim din somnul în care vă aflaţi, pentru ca tirania acestor manipulatori să nu atingă apogeul, iar planurile lor înşelătoare, viclene şi criminale să nu ajungă să se împlinească în câţiva ani, cu consecinţe nefaste de mari proporţii pentru întreaga omenire. Este necesar să ştiţi că termenul de finalizare a acestor planuri este foarte aproape şi tocmai de aceea umanitatea va trece prin tulburări fără precedent în următoarele zece cicluri. Tocmai pentru că este necesar să începeţi să vă apăraţi de toate aceste agresiuni invizibile, trebuie mai mult ca niciodată să treziţi şi să începeţi să folosiţi cât mai mulţi dintre voi toate înzestrările spirituale extraordinare, care totodată vor face să apară în fiinţa voastră inspiraţii geniale ce vă vor permite să descoperiţi soluţii creatoare la aceste probleme grave cu care vă confruntaţi. trebuie însă să ştiţi că, tot aşa cum rezistenţa există în cazul fiinţelor umane, la fel ea se va manifesta şi în cazul raselor malefice dominante.

O dată în plus, trebuie să aveţi în vedere faptul că forma exterioară nu va fi de ajuns pentru a reuşi să deosebiţi în mod clar duşmanul de aliat. În actuala

stare a psihicului vostru, vă este extrem de dificil să discerneţi între ei şi să realizaţi anumite acţiuni eficiente care vă sunt utile şi binefăcătoare.

ce libertate vă mai rămâne vouă cu adevărat?

Pentru a reuşi să deveniţi ceea ce sunteţi încă de la începuturi meniţi să fiţi, va fi necesar ca, pe lângă o suficientă trezire a intuiţiei să realizaţi un antrenament special (ucenicie), care vă va ajuta să vă depăşiţi limitele ce v-au fost impuse şi să treziţi în voi potenţialităţile creatoare extraordinare de care fiecare dintre voi dispuneţi. Cunoscând inestimabila valoare şi imensa putere a liberului arbitru cu care este înzestrată fiecare fiinţă umană, noi vă invităm acum să participaţi în deplină cunoştinţă de cauză la o alternativă benefică superioară şi constructivă de care aveţi nevoie. CE VĂ PUTEM NOI OFERI? Aşa cum vă veţi putea convinge la momentul potrivit, noi vă putem oferi o nouă viziune, mult mai amplă, mult mai profundă, globală, Aatât asupra universului în care existăm cu toţii, cât şi asupra vieţii în general. În plus, vă putem oferi dovada ce poate fi pusă cu uşurinţă în practică, a unor interacţiuni binefăcătoare, constructive şi armonioase. Vă putem oferi experienţa noastră referitoare la relaţiile echilibrate, bazate pe

iubire şi fraterne. Vă putem oferi o mulţime nebănuită de cunoştinţe tehnice, benefice, eliberatoare. Vă putem ajuta să treceţi imediat la o nouă etapă de eradicare a suferinţelor şi a bolilor. Vă putem ajuta să vă treziţi şi chiar să ajungeţi la o folosire constructivă controlată şi binefăcătoare a puterilor individuale latente. Vă putem învăţa şi totodată vă putem facilita accesul la noi forme de energie nesfârşită ce există fără încetare în jurul vostru şi cu care puteţi intra imediat în rezonanţă utilizând anumite metodologii ştiinţifice adecvate.

Vă putem ajuta şi îndruma să ajungeţi uşor şi cât mai repede la o mai mare lărgire a câmpului conştiinţei individuale, care totodată vă va ajuta să vă cunoaşteţi cu adevărat şi va permite trezirea în fiinţa voastră a unor puteri psihice şi spirituale ce sunt considerate ca fiind excepţionale pentru marea majoritate a fiinţelor umane care trăiesc în ignoranţă. Vă anunţăm însă că nu vă vom putea obliga niciodată să renunţaţi la fricile voastre, atât individuale, cât şi colective. Nu vom putea să depăşim în locul vostru îndoielile, ura şi a răutăţile care vă macină. Este necesar să ştiţi că vă vom putea ajuta să aprofundaţi şi să puneţi apoi neîntârziat în practică mai ales acele

legi universale pe care în prealabil voi înşivă va trebui să le alegeţi şi să le înţelegeţi pentru a vă transforma în bine atât trupul, cât şi fiinţa, din toate punctele de vedere. Trebuie de asemenea să ştiţi că acest ajutor pe care vi22 l oferim nu presupune să începem să lucrăm noi în locul vostru, căci acest ajutor dezinteresat pe care vi-l oferim nu implică să depunem noi în locul vostru eforturi individuale sau colective pentru a construi lumea mult mai bună şi armonioasă pe care o doriţi. Încă de pe acum puteţi să fiţi absolut siguri că noi vă vom arăta calea, dar nu vă vom putea da aspiraţia, iubirea şi perseverenţa de a descoperi noi tărâmuri, nebănuite, la care fiecare dintre voi puteţi avea acces atunci când realizaţi cu râvnă eforturile care sunt necesare pentru a reuşi toate aceasta.

ce vom primi noi în schimb pentru întregul ajutor dezinteresat pe care suntem dispuşi să vi-l oferim?

Dacă prin intermediul acestui referendum planetar, în cadrul căruia vă veţi manifesta într-un mod clar şi ferm intenţia ca noi să vă apărem, veţi hotărî în felul acesta într-un mod telepatic să apară un contact planetar cu noi, vă anunţăm cu anticipaţie că ne vom bucura foarte mult de apariţia şi menţinerea

echilibrului fratern în această parte a universului în care voi existaţi. Pe parcursul acestor contacte, aspirăm să beneficiem de schimburi creatoare, diplomatice, fructuoase şi de intensa bucurie care ne va inunda atunci când voi veţi fi uniţi, plini de bunăvoinţă şi animaţi de intenţii bune pentru a realiza cât mai mulţi dintre voi tot ceea ce sunteţi capabili să înfăptuiţi. Sentimentele intense şi profunde de bucurie, de iubire şi de fericire sunt fără încetare foarte căutate în univers, dat fiind faptul că energia fundamentală a acestor sentimente este întotdeauna divină. Atât întreaga fericire, precum şi tot binele şi armonia pe care vă vom ajuta să le descoperiţi se vor răsfrânge întotdeauna şi asupra noastră. Acum vine momentul să vă aduceţi aminte de întrebarea ce v-a fost pus a.

doriţi într-un mod clar şi fe Rm să ne vedeţi apărânD?!

Iată cum trebuie să răspundeţi la această întrebare! Realităţile sublime, tainice ale sufletului pot fi manifestate într-un mod clar şi ferm. Mai mult decât atât, puteţi fi absolut siguri că, de fiecare dată când le veţi manifesta, gândindu-vă într-un mod clar şi ferm la noi, toate acele gânduri ale voastre vor fi receptate de

noi imediat sau, mai bine zis, vor fi simţite în mod telepatic. Pentru aceasta este pur şi simplu suficient să vă puneţi această întrebare, urmărind după aceea să răspundeţi la ea cât mai clar şi ferm cu putinţă, fie atunci când sunteţi singuri, fie, cel mai bine în cadrul unui grup organizat ce acţionează atunci la unison. Dincolo de aceste sfaturi pe care vi le oferim, trebuie să fiţi siguri că fiecare dintre voi va fi liber şi va putea să acţioneze exact aşa cum îi place. Prin urmare, fie că vă aflaţi în centrul unui oraş, fie că sunteţi undeva în mijlocul deşertului, acest aspect nu va modica deloc eficienţa răspunsului vostru. Atunci când veţi formula pentru voi înşivă această întrebare, răspunsul vostru clar şi ferm care va urma va trebui să fie ori „DA”, ori „NU”, dar vă rugăm să chibzuiţi în prealabil pentru ca răspunsul vostru clar şi ferm să nu fie formulat IMEDIAT CE AŢI PUS ACEASTĂ ÎNTREBARE. Atunci când vă veţi decide să răspundeţi la această întrebare, vă sfătuim să faceţi aceasta ca şi cum aţi vorbi pe îndelete cu voi înşivă. Înainte să răspundeţi, este foarte bine să chibzuiţi asupra conţinutului acestui mesaj într-un mod cât mai responsabil şi este necesar să luaţi în considerare toate informaţiile care v-au fost puse la dispoziţie în cadrul acestui mesaj. Înainte de a

răspunde ori „DA”, ori „NU”, consideraţi că aceasta este o întrebare universală şi realizaţi, totodată, că aceste cuvinte ale întrebării au în contextul lor o puternică semnificaţie, care după aceea se va repercuta într-un mod tainic în fiinţa voastră, declanşând un proces ocult de rezonanţă în universul vostru lăuntric. Atunci când în final hotărâţi într-un mod clar şi ferm care anume este răspunsul, trebuie să vegheaţi pentru ca în acele clipe să nu vă perturbe nicio ezitare. Tocmai de aceea, trebuie să vă gândiţi în prealabil într-un mod clar şi ferm la toate aceasta, atât în sufletul, cât şi în conştiinţa voastră. Este de asemeni necesar ca, mai ales atunci când formulaţi acest răspuns, să manifestaţi totodată o clară şi puternică intenţie ce va însoţi în simultaneitate răspunsul vostru. Este bine să ştiţi că pentru a asocia într-un mod armonios răspunsul cu întrebarea ce este formulată în acest mesaj este tocmai de aceea recomandabil să răspundeţi abia după ce aţi realizat de 3 ori la rând studierea în momente distincte a acestui mesaj pe care este bine să-l citiţi cu multă atenţie.

un sfat important pe care este bine să-l luaţi în considerare!!!

Vă rugăm să aveţi în vedere că nu trebuie să vă pripiţi şi să răspundeţi într-un mod precipitat şi superficial la această întrebare. Vă sfătuim ca înainte să răspundeţi, să respiraţi de voie într-un mod lent şi profund, lăsând totodată să se dinamizeze în24 fimţa voastră întreaga putere tainică a liberului vostru arbitru. Procedând în felul acesta, mulţi dintre voi veţi descoperi pentru prima oară puterea formidabilă a liberului vostru arbitru. Mai ales în acele momente, apreciaţi-vă din plin esenţa fiinţei voastre şi experimentaţi o intensă şi copleşitoare stare de bucurie că sunteţi cei care sunteţi! În special atunci, este foarte bine ca toate dificultăţile pe care unii dintre voi le traversaţi şi care vă slăbesc puterea de decizie să fie măcar pentru o scurtă perioadă de timp complet depăşite şi transcense. Tocmai de aceea vă rugăm să urmăriţi să uitaţi toate problemele şi tensiunile care vă chinuie, aspirând din toate puterile să vă detaşaţi complet de ele pentru câteva minute, căci reuşind din plin aceasta veţi fi voi înşivă, în toată splendoarea voastră. Mai ales atunci, în momentul manifestării plenare şi intense a liberului vostru arbitru, urmăriţi să simţiţi întreaga forţă atotputernică ce ţâşneşte instantaneu din voi, asemenea unui

trăsnet. Mai ales în clipa în care veţi începe să formulaţi răspunsul, realizaţi totodată că sunteţi cu adevărat şi rămâneţi în clipele care urmează stăpânul vostru! Vă rugăm să aveţi în vedere că, pentru a mări forţa de impact a răspunsului vostru, atât în propriul univers lăuntric, cât şi în ambianţa cosmică în care vă aflaţi, este posibil să răspundeţi periodic la această întrebare mai ales atunci când răspunsul este „DA”, dar trebuie să aveţi în vedere ca răspunsul să fie şi să rămână mereu acelaşi (este exclus ca răspunsul să fie o dată „DA”, apoi „NU”, apoi din nou „DA”, apoi din nou „NU”, apoi de trei ori „DA” şi altă dată „NU” etc., etc.). Acţionând în modul în care v-am sugerat mai sus şi răspunzând chiar periodic la această întrebare, veţi compensa astfel într-un anume mod lipsa de participare a tuturor acelora care nu au cunoştinţă despre existenţa acestui mesaj al nostru. Trebuie de asemeni să ştiţi că în cazul unui răspuns afirmativ („DA!!!”) care poate pă fie repetat periodic, fie chiar şi de trei ori pe săptămână, efectele care nu vor întârzia să apară în fiinţa voastră vor fi profund binefăcătoare, creatoare, purificatoare. Mai mult decât atât, în cazul unui răspuns afirmativ periodic, efectele sublime ale acestui răspuns ce este constant reînnoit nu vor

întârzia să apară în fiinţa voastră şi totodată veţi asista la o însumare a acestor efecte benefice, pe care le veţi trăi sub forma unui cumul înnoitor şi profund transformator care va rodi şi se va amplifica în mod gradat.

Chiar mai mult decât atât, vă sugerăm să oferiţi neîntârziat acest mesaj cât mai multor fiinţe umane care vă sunt prietene sau simple cunoştinţe spre a mări în felul acesta cu ajutorul vostru numărul fiinţelor umane care vor opta în final în deplină cunoştinţă de cauză. Acţionând fiecare dintre voi în felul acesta, cu mult entuziasm şi dăruire pentru această nobilă reuşită, accelerați totodată momentul în care ne veţi vedea că apărem pe cerul planetei voastre. Este important să ştiţi că apariţia noastră va fi posibilă la scurt timp după ce va apărea printre fiinţele umane ce trăiesc pe această planetă o stare suficient de puternică de CONSENS PLANETAR. Fiţi încă din această clipă conştienţi că un singur gând clar, puternic şi ferm manifestat ce va fi un singur răspuns ferm şi categoric va putea bulversa tot răul de pe această planetă în viitorul apropiat, dacă un număr suficient de fiinţe umane vor spune „DA”!

Noi chiar sperăm că aceasta se va petrece în

curând! Este bine să vă daţi seama că o formulare cât mai clară şi fermă a intenţiei voastre, în forul vostru lăuntric, ne va determina să ne manifestăm, în curând, în lumea voastră materială şi la lumina zilei, dacă un număr suficient de fiinţe umane de pe planeta voastră vor spune un „DA” clar şi hotărât. În situaţia în care un număr suficient de fiinţe umane vor răspunde cu „DA” la această întrebare a noastră, momentul apariţiei noastre în faţa voastră va fi, atât pentru noi, cât şi pentru voi extrem de preţios şi mai mult decât atât, pentru întreaga umanitate o asemenea întâlnire se va dovedi profund transformatoare şi chiar indispensabilă. Cu toate că fiecare dintre voi veţi putea alege forma ce vă va conveni pentru a răspunde la această întrebare, trebuie să ştiţi că pentru noi este inutilă practicarea vreunui ritual care ne vizează. Este necesar să ştiţi că în cazul unui răspuns afirmativ („DA!”) ce va fi formulat periodic într-un mod puternic, clar, ferm şi sincer, de îndată ce va fi manifestat din inimă şi din propria voastră voinţă, un asemenea răspuns va fi întotdeauna perceput într-un mod instantaneu de noi de îndată ce va fi formulat.

Chiar şi atunci când veţi răspunde de mai multe ori pe săptămână şi veţi formula un răspuns afirmativ

(„DA!”), veţi simţi, fiecare dintre voi, din ce în ce mai intens, că şi noi vă vom răspunde imediat după aceea aproape instantaneu de fiecare dată. Este necesar să aveţi în vedere că atunci când veţi răspunde printr-un „DA” hotărât în cabina intimă de vot a intenţiei voastre ferme şi a voinţei voastre secrete, totodată vă veţi determina în felul acesta viitorul şi vă veţi putea transforma radical destinul la nivel planetar.

ce este şi cum se manifesta efectul colosal şi nebănuit de pârghie al credinţei colective Ce acţionează la unison şi poate să transforme totul pe această PLANETA? (ATeNŢIE!!! Noi considerăm că în cele ce urmează este dezvăluit un secret fundamental care este cunoscut de marii iniţiaţi – Nota redactorului) În cazul unui răspuns afirmativ („DA!”), care este de natură să ne determine să apărem pentru voi toţi în lumea voastră fizică, trebuie să nu pierdeţi din vedere că această decizie trebuie să fie manifestată de un număr suficient de fiinţe umane, chiar dacă unora dintre voi care sunt sceptici sau pesimişti aceasta ar putea să li se pară o acţiune neînsemnată. Ştiind aceasta, este tocmai de aceea recomandată difuzarea către un număr cât mai mare de fiinţe umane a acestui mesaj (atât în forma scrisă,

cât şi în forma audio ce ar putea fi înregistrată pe un CD sau pe o casetă) înaproape toate limbile care există pe planeta voastră. În felul acesta, un număr cât mai mare de fiinţe umane vor putea fi îndemnate să aleagă o alternativă, iar în cazul în care răspunsul unui anumit număr de fiinţe umane va fi „DA!”, aceasta va putea transforma radical destinul pe această planetă.

Nu este nicio problemă în cazul în care acest mesaj va fi difuzat chiar şi într-o manieră jucăuşă sau vădit hazlie, căci difuzat chiar şi în felul acesta, mesajul nostru, care are o importanţă covârşitoare pentru întreaga umanitate, va ajunge să fie cunoscut şi apreciat de cât mai multe fiinţe umane care, după aceea, în deplină cunoştinţă de cauză, vor putea să opteze şi multe dintre ele vor răspunde la întrebarea noastră printr-un „DA” ferm şi hotărât. În situaţia în care acest mesaj ajunge prin nu contează ce modalitate la voi, este necesar să îl citiţi cu multă atenţie de 2 – 3 ori şi în final este necesar să optaţi printr-un răspuns clar şi ferm. Este util să aveţi în vedere că niciodată acest mesaj care va ajunge deloc întâmplător în posesia voastră şi pe care îl veţi citi cu suficientă atenţie nu trebuie să vă lase în final să

rămâneţi indiferenţi. Este tocmai de aceea necesar să vă daţi seama că prin răspunsul clar şi ferm pe care îl oferiţi în cele din urmă la această întrebare ce este expusă în cadrul acestui mesaj, deveniţi totodată conştienţi de existenţa energiei formidabile a liberului vostru arbitru.

În cazul unora „dintre voi, ACEASTA Ar PUTEAaFi CHIAR PENTRU PRIMA OARĂ ÎN VIAŢA CÂND RECURGEŢI ÎN MOD CONŞTIENT LA LIBERUL ARBITRU. Chiar şi numai pentru o astfel de experienţă, care poate o să vă îmbogăţească şi o să vă facă totodată să deveniţi conştienţi de potenţialităţile nebănuite care există în fiinţa voastră, merită să sacrificaţi câteva minute din timpul pe care îl aveţi la dispoziţie. Experienţa pe care o veţi trăi atunci vă va face fără îndoială să vă convingeţi că aţi procedat cu înţelepciune. Aceasta va fi un pas care vă va ajuta să vă convingeţi într-un mod indirect că acest mesaj pe care vi-l trimitem este autentic. Mai mult decât atât, nu trebuie să pierdeţi nicio clipă din vedere că o asemenea experienţă, ce va fi realizată într-un mod direct de oricare dintre voi, vă poate oferi ulterior o surpriză lăuntrică de mari proporţii, ce este cu putinţă să genereze un puternic ecou binefăcător în cazul

unui răspuns afirmativ („DA!!!”).

Dată fiind tainica însumare a răspunsurilor voastre afirmative în timp, dacă vor răspunde cu „DA” un număr suficient de fiinţe umane, aceasta va genera un cumul nebănuit care va fi cu putinţă să declanşeze o transformare uimitoare la nivel planetar. Dat fiind faptul că existenţa fiecărui om pe această planetă este foarte preţioasă, este tocmai de aceea important ca fiecare dintre voi să răspundeţi într-un mod clar şi ferm la această întrebare, fiind convinşi că răspunsul vostru va contribui la o posibilă transformare acum nebănuită, dar totuşi de mari proporţii care va putea să apară la momentul oportun pe planeta voastră. Trebuie în acelaşi timp să vă daţi seama că, în cazul unui răspuns afirmativ („DA”) pe care îl veţi formula într-un mod clar şi ferm, întreaga umanitate de pe planeta voastră va putea în final să beneficieze de pe urma lui, printre aceşti beneficiari fiind şi toţi aceia care nu au ştiut nimic despre existenţa acestui mesaj şi tocmai din această cauză nu au putut să facă nicio alegere. În cazul unui răspuns clar şi ferm afirmativ („DA!”), veţi avea posibilitatea să descoperiţi în fiinţa voastră existenţa tainică şi surprinzător de puternică a liberului vostru arbitru. Este însă foarte important să

reţineţi că, indiferent de răspunsul pe care îl veţi oferi la întrebarea noastră (fie „DA”, fie „NU”) prezenţa acestui mesaj al nostru în mâinile voastre nu trebuie să vă lase niciodată indiferenţi. De îndată ce vă pregătiţi să formulaţi un răspuns clar şi ferm, este necesar să uitaţi de falşii profeţi şi de toate opiniile mai mult sau mai puţin distorsionate ori fantasmagorice ce vi s-au transmis în decursul timpului despre noi, extratereştrii. Consideraţi că este cu putinţă ca acest mesaj să fie totuşi unul dintre cele mai importante şi cele mai directe care v-a fost pus la dispoziţie până în prezent pentru ca întreaga umanitate să intre în legătură cu o civilizaţie extraterestră avansată.

Trebuie totodată să vă daţi neîntârziat seama că a decide singuri un aspect precum este acesta (care este atât de important pentru întreaga umanitate), fie ca indivizi izolaţi, fie ca grup unitar, este atât dreptul vostru din naştere, cât şi responsabilitatea voastră! Fiecare dintre voi, cei care citiţi cu atenţie acest mesaj, trebuie să vă daţi seama că, în situaţia de faţă, atât indiferenţa, cât şi pasivitatea pe care o veţi manifesta nu vor duce nicăieri, decât la absenţa libertăţii. Exprimarea puterii tainice pe care fiecare

dintre voi o poate manifesta cu folos pentru întreaga umanitate prin intermediul liberului arbitru poate să declanşeze unele efecte nebănuite, atât în fiinţa voastră, cât şi pe planeta pe care acum trăiţi cu toţii. Trebuie să fiţi totodată conştienţi că indecizia voastră va avea şi ea urmări, deoarece chiar şi atunci când vă manifestaţi indecizia, în realitate28 manifestaţi în mod paradoxal HOTĂRÂREA DE A NU INTENţiONA CEVA

BUN, CONSTRUCTIV ŞI CREATOR CARE AR PUTEA SA TRANSFORME RADICAL TOTUL, ATÂT ÎN PROPRIA VOASTRĂ FIINţă, CÂT ŞI ÎN AFARA VOASTRĂ, PE PLANETA UNDE EXISTAŢI.

În cazul în care alegeţi să rămâneţi prizonierul închistat şi fanatic al credinţelor voastre, aspect pe care noi îl putem înţelege, atunci puteţi să răspundeţi printr-un „nu! clar şi ferm. Vă rugăm însă ca, în situaţiile în care nu sunteţi cu adevărat capabili să alegeţi într-un mod clar, ferm şi cu adevărat responsabil, nu rostiţi un „DA!” formal şi superficial care este motivat de o banală stare de curiozitate. Vă rugăm ca în prealabil să vă daţi seama că noi, cei care intenţionăm să vă ajutăm, dacă şi voi veţi dori în mod ferm aceasta, nu dorim să ne manifestăm întocmai ca într-un spectacol, ci chiar existăm într-un anume mod

şi într-o realitate obiectivă în care ne trăim existenţa. Nu pierdeţi niciodată din vedere că acolo, în lumea în care noi toţi trăim, NOI CHIAREXISTĂM CU ADEVĂRAT, AŞA CUM TOTODATĂ ŞI VOI EXISTAŢI ÎN LUMEA PE CARE O AVEţi LA DISPOZIŢIE!

Nu vă lăsaţi nicio clipă acaparaţi de pesimism, considerând că numărul acelora vor spune „DA” într-un mod ferm şi hotărât va fi până la urmă foarte redus. Amintiţi-vă că istoria voastră a cunoscut numeroase episoade în care un grup relativ restrâns de bărbaţi şi femei care au fost ferm hotărâţi, solidari, plin de avânt şi eroici, au ajuns totuşi să modifice într-un mod uimitor cursul evenimentelor, în pofida numărului lor redus. Noi suntem siguri că la ora actuală astfel de exemple cunoaşteţi cu toţii. Atunci când indiferenţa, blazarea şi inerţia vă acaparează şi au tendinţa să vă paralizeze iniţiativele creatoare, gândiţi-vă cu luciditate şi discernământ că, la fel cum un număr relativ mic de oameni rău intenţionaţi ce reprezintă elita care acţionează din umbră a fost totuşi capabil să preia puterea temporală asupra planetei Pământ, reuşind în felul acesta să influenţeze în rău viitorul unui număr foarte mare de oameni care trăiesc pe această planetă, tot aşa este posibil ca

numai două-trei sute de oameni ferm hotărâţi, care acţionează de fiecare dată la unison, fiind uniţi şi solidari, să transforme totuşi în bine tragicul destin colectiv al acestei planete! Un asemenea grup fratern puternic unit şi eroic, care în plus este ferm hotărât şi animat de nobile idealuri, poate contribui totodată, cu ajutorul imens pe care noi suntem dispuşi să-l oferim, la naşterea umanităţii celei noi care va fi integrată în marea Fraternitate a Civilizaţiilor Galactice. Prin unirea voastră într-un tot organic şi armonios poate să rezulte o imensă putere supranaturală care este de natură să transforme în scurt timp starea tragică în care se află la ora actuală planeta voastră.

Dacă un grup ce va alcătuit fie chiar şi din două-trei sute de oameni va acţiona de fiecare dată la unison, fiind însufleţit de fiecare dată de intenţii clare şi puternice, având la bază înalte idealuri, el va putea determina manifestarea unor transformări uluitoare pe planeta pe care vă aflaţi! De îndată ce un asemenea grup va începe să acţioneze cu putere, veţi descoperi că sunt posibile transformări rapide şi surprinzătoare pe care marea majoritate a oamenilor de pe planeta voastră le consideră deocamdată imposibile. Veţi putea constata cu uşurinţă că, prin unirea voastră ce

va fi realizată pentru a duce la îndeplinire scopuri bune, o gigantică putere manifestatoare va apărea imediat în voi şi, în felul acesta, veţi duce la bun sfârşit cele mai dificile proiecte care li se par a fi imposibile celor apatici sau celor care sunt măcinaţi de îndoieli. Uniţi-vă pentru a duce la îndeplinire scopuri care se bazează pe idealuri sublime elevate şi grupaţi-vă pentru astfel de acţiuni fie câte 3, fie câte 5, fie câte 10, fie câte 100, fie câte 1.000 şi îndrăzniţi să acţionaţi întotdeauna în slujba binelui, fiind de fiecare dată animaţi de intenţii puternice clare şi ferme. Atunci când acţionaţi în cadrul unor astfel de grupuri, mai mici sau mai mari, care sunt unite şi solidare, puteţi fi siguri chiar înainte să începeţi acţiunile voastre că atunci când manifestările voastre vor fi realizate într-o stare de unison deplin, ele vor fi până la urmă încununate de succes. Deplina voastră unire cât mai profundă atât în intenţie, cât şi în gândire, în simţire şi în acţiune cu alţi oameni care sunt însufleţiţi întocmai ca şi voi de aceleaşi intenţii va fi suficientă pentru a face să apară o imensă putere realizatoare benefică, ce vă va uimi. Amintiţi-vă că unul dintre gânditorii voştri a spus cândva: „DAŢI-MI UN PUNCT FÈRM DE SPRIJIN ŞI VĂ PROMIT CA

ATUNCI VOI RIDICA CU AJUTORUL LUI TOT PĂMÂNTUL”. Pe de altă parte, un alt gânditor al vostru a afirmat: „O VERITABILĂ IDEEaFORŢA

SAU O PUTERNICA ASPIRAŢIE care la un moment dat ince. Pe SA SE RĂSPÂNDEASCA ŞI SE ÎNMULŢEŞTE (SPOREŞTE) DEVINE LA UN MOMENT DAT O PUTERE COLOSALA PRIN INTERMEDIUL UNUI PROCES OCULT DE MULTIPLICARE ŞI APOI ENERGIA EI IMENSA AJUNGE SA ANIME MASELE UMANE, PROVOCÂND

transfo RMĂri corespondente şi de lungă durată pe pământ”.

Mai ales aceia dintre voi care veţi fi capabili să înţelegeţi ceea v-am dezvăluit aici, noi, cei care vrem să fim fraţii voştri, vă veţi da seama că v-am pus la dispoziţie un MARE SECRET care, în cazul punerii lui în aplicare într-un mod sistematic şi perseverent, va putea atrage la scurt timp după aceea transformarea completă a destinului umanităţii şi totodată aceasta va atrage în simultaneitate modificarea destinului planetei pe care trăiţi. Fiecare dintre voi, cei care citiţi cu atenţie aceste informaţii, trebuie să vă daţi seama că difuzarea ce va fi neîntârziat urmată de punerea în aplicare a sfaturilor ce sunt conţinute în

acest mesaj va fi şi va rămâne (dincolo de aparenţe), PUNCTUL CEL TARE DE SPRIJIN care este necesar să fie folosit de fiecare dată la momentul oportun, iar noi, fraţii voştri, care existăm într-un anumit tărâm al realităţii universului, vom fiăşi vom rămâne întotdeauna pentru voi BRAŢUL CEL LUNG AL PÂRGHIEI CARE SE ÎNTINDE LA MAI MULŢI ANI LUMINA, iar voi veţi fi ajutaţi să deveniţi artizanii elevării pe o nouă treaptă a planetei Pământ, ca urmare a apariţiei noastre în lumea voastră, care are o mare nevoie de ajutorul nostru plin de bunăvoinţă.

care vor fi consecinţele care vor apărea atunci când suficient de mulţi oameni vor formula într-un mod clar şi ferm o Decizie afirmativă („dam!”)?

Pentru cei mai mulţi dintre voi, o primă consecinţă aproape imediată a unei decizii colective favorabile ce va fi exprimată de un număr suficient de fiinţe umane printr-un „DA” clar şi ferm va fi materializarea a numeroase nave spaţiale (OZN-uri) pe cerul planetei voastre şi tot atunci, unele dintre aceste nave spaţiale (OZN-uri) vor coborî pe Pământ. Pentru mulţi dintre voi, efectul direct al acestui contact cu noi va fi abandonarea rapidă şi definitivă a numeroase certitudini dogmatice şi credinţe false.

Chiar şi un simplu contact vizual, demonstrativ ce va putea să se declanşeze în simultaneitate în mai multe locuri de pe Pământ va avea repercusiuni imense asupra viitorului vostru. La scurt timp după aceea, numeroase credinţe false şi concepţii eronate vor fi eliminate sau modificate pentru totdeauna. Organizarea societăţii voastre va fi profund bulversată, mai mult ca niciodată, în aproape toate domeniile de activitate. Încrederea şi puterea binefăcătoare care se vor trezi în voi vor deveni individuale deoarece veţi vedea, mulţi dintre voi pentru prima dată, cu ochii voştri, că noi suntem vii şi că existăm ca atare. Contactul ulterior cu noi vă va ajuta considerabil să vă transformaţi în mod concret scara valorilor! mai ales în viziunea noastră, cel mai important aspect care va surveni este acela că umanitatea va putea să formeze în sfârşit o singură Fraternitate, de îndată ce se va afla faţă în faţă cu acel „necunoscut” pe care noi l-am reprezentat atâta vreme! În felul acesta, multe pericole se vor îndepărta de locuinţele voastre, deoarece acest contact al nostru cu voi îi va forţa totodată pe cei indezirabili sau, altfel spus, pe aceia pe care noi îi numim „A TREIA PARTE” să se arate şi ei pentru prima oară şi, la scurt timp

după aceea, să dispară. Cu această ocazie veţi putea învăţa că aveţi acelaşi nume şi că vă trageţi seva din aceleaşi rădăcini: Umanitatea! La scurt timp după aceea, o mulţime de schimburi şi colaborări pacifiste, pline de bunăvoinţă şi respectuoase, vor fi posibile în felul acesta, dacă aceasta va fi totodată şi dorinţa voastră. În actuala stare de fapt în care vă aflaţi pe această planetă, aceia dintre voi cărora32 le este foame nu pot să zâmbească, aceia care au îndoieli chinuitoare şi paralizante, cât şi aceia cărora le este teamă nu se pot deschide pentru a primi ajutorul pe care îl putem oferi.

Vă mărturisim că simţim o mare compasiune atunci când contemplăm fiinţele umane ce suferă atât în inima, cât şi în trupul lor în multe locuri de pe această planetă, cu toate că, de fapt, fiecare fiinţă umană deţine în universul ei o inestimabilă lumină nepieritoare, prin intermediul căreia pot fi înfăptuite multe minuni, atât în ceilalţi oameni, cât şi în ambianţa planetei pe care trăiţi. Această lumină ascunsă şi eternă ar putea fi pentru cei mulţi care trăiesc pe acest pământ viitorul vostru înălţător, fericit, sublim şi profund transformator. După aceea, contactele şi raporturile voastre cu noi vorputea fi

progresive. Vă anunţăm încă de pe acum că vor exista mai multe etape în ceea ce priveşte colaborarea noastră cu voi, care vor fi împărţite pe mai mulţi ani sau chiar pe decenii. O primă etapă va fi apariţia demonstrativă a navelor noastre spaţiale care vor putea fi văzute în simultaneitate de un număr foarte mare de oameni. O a doua etapă va fi apariţia şi materializarea noastră fizică în prezenţa anumitor fiinţe umane care vor fi alese de noi în prealabil pentru a fi realizate astfel de contacte fructuoase.

O a treia etapă va implica colaborarea liberă cu voi pentru a vă ajuta să faceţi paşi importanţi atât în ceea ce priveşte evoluţia voastră tehnică, cât şi în ceea ce priveşte transformarea şi maturizarea voastră spirituală. O a patra etapă va implica descoperirea în strânsă colaborare cu noi a unei părţi imense, care la ora actuală este aproape nebănuită, a galaxiei în care vă aflaţi. Trebuie să aveţi însă în vedere că, de fiecare dată, în cadrul acestor colaborări cu noi vi se vor oferi noi posibilităţi de a alege. De fiecare dată, voi veţi fi aceia care veţi alege şi veţi decide şi, pe măsură ce veţi ajunge să înţelegeţi cât mai bine toate acestea, veţi putea face paşi însemnaţi împreună cu noi dacă – evident – aceasta este necesar, atât pentru binele

vostru spiritual, cât şi pentru binele vostru exterior. Toate aceste transformări spirituale lăuntrice le veţi putea realiza sub ghidarea noastră, dar de fiecare dată va trebui ca fiecare dintre voi să faceţi eforturile ce sunt necesare pentru a pune în aplicare aceste modalităţi pe care vi le vom tdezvălui, prin voi înşivă. Pe parcursul colaborării noastre cu voi, puteţi fi siguri încă de pe acum că niciun fel de implicare nu va fi niciodată hotărâtă într-un mod unilateral. Mai mult decât atât trebuie să ştiţi că noi vom pleca de pe această planetă la scurt timp după ce dorinţa şi intenţia voastră colectivă se va exprima la un moment dat în acest sens. Mai multe luni sau poate chiar câţiva ani (toate acestea fiind în strânsă legătură cu viteza de propagare a acestui mesaj în lumea voastră) vor fi necesari înaintea „MARII NOASTRE APARIŢII”. Trebuie însă să fiţi siguri că această apariţie a noastră se va petrece la scurt timp după ce va fi exprimată hotărârea fermă a unui număr suficient de mare de oameni care îşi vor folosi într-un mod creator capacitatea de a alege şi de a opta răspunzând cu un „DA” clar şi ferm la întrebarea care este pusă de noi în acest mesaj. Puteţi însă să fiţi siguri că „MAREA NOASTRĂ APARIŢIE” se va petrece pe planeta voastră

numai dacă acest mesaj pe care l-am difuzat găseşte un ecou suficient de puternic în voi, fără ca aceasta să însemne că este obligatoriu necesar ca toţi oamenii care trăiesc pe planeta voastră să opteze pentru a realiza această alegere. Este însă bine să vă daţi seama că, de fapt, ceea ce face să apară o diferenţă fundamentală între rugăciunile voastre zilnice care sunt adresate atât lui DUMNEZEU, cât şi unor entităţi superioare a căror natură a ajuns să fie preponderent divină, şi deciziile clare şi ferme pe care voi le manifestaţi în ceea ce ne priveşte atunci când spuneţi un „DA” hotărât este foarte simplă şi evidentă:

Noi suntem chiar şi în clipa aceasta perfect Echipaţi

TEHNIC PENTRU A NE MATERIALIZA ÎN LUMEA VOASTRĂ! DE CE EXISTA DEJA PENTRU UNII DINTRE VOI O ANUMITĂ DILEMA ISTORICĂ?

Noi ştim că cel mai adesea „STRĂINUL” este privit ca fiind inamicul, atâta vreme cât el rămâne „ascunsul”, „necunoscutul”. Într-o primă etapă, emoţia comună ce va fi intens trăită va întări într-un anume mod legăturile voastre, care apar între voi la scară mondială, prin declanşarea anumitor procese de rezonanţă. Este însă posibil ca unii dintre voi să-şi

pună următoarea întrebare: Cum am putea34 noi să ştim dacă venirea acestor făpturi extraterestre este în realitate o consecinţă a alegerii noastre colective? Răspunsul pe care vi-l oferim este edificator şi foarte simplu: În primul rând puteţi fi siguri că, în caz contrar, noi am fi putut să apărem deja acolo, în planul vostru existenţial, şi să ne manifestăm ca atare, pe ascuns, de multă vreme! Dat fiind faptul că deocamdată noi nu ne aflăm încă în planul vostru existenţial, aceasta se petrece numai datorită faptului că voi nu aţi hotărât încă într-un mod ferm şi explicit aceasta. Unii dintre voi ar putea să creadă că noi vă vom face doar să credeţi în aşa-zisa voastră alegere deliberată, pentru a legitima în felul acesta venirea noastră, chiar şi atunci când nu ar fi deloc cazul să se petreacă aceasta. În cazul în care veţi continua să hrăniţi astfel de idei merită să vă puneţi următoarea întrebare: Ce interes am avea să vă oferim în mod deschis ceva la care deocamdată nu aveţi încă acces, pentru beneficiul unui mare număr dintre voi?

Alţii s-ar putea întreba: Cum putem să fim siguri că în cazul unui astfel de contact cum este acesta nu este, de fapt, vorba despre o manevră perfidă „A CELEI DE-A TREIA PĂRŢI” pentru a ne face să fim în

felul acesta chiar mai supuşi şi complet aserviţi? Răspunsul nostru la o astfel de întrebare este foarte simplu: Nu este cu putinţă să fie aşa, deoarece este întotdeauna mai uşor de luptat cu acela pe care îl identificăm şi îl vedem decât cu acela care este invizibil şi pe care nu-l identificăm. Spaima terorismului care vă macină nu este oare un exemplu flagrant de acest gen? Dincolo de îndoielile şi suspiciunile care s-ar putea să vă macine pe unii dintre voi, trebuie să fiţi convinşi că, orice ar fi, voi sunteţi singurii judecători în sufletele şi în conştiinţele voastre! În cazul nostru, puteţi fi absolut siguri că oricare dintre alegerile voastre este şi va rămâne întotdeauna respectată! În absenţa declaraţiilor reprezentanţilor umani, care sunt susceptibili de a vă induce eventual în eroare, voi ignoraţi la ora actuală totul, atât despre noi, cât şi despre aceia care deja vă manipulează din culise. Dată fiind situaţia dramatică în care deja vă aflaţi, recurgerea la o precauţie exagerată, care ar implica să nici nu mai încercaţi măcar să ne descoperiţi, nu ar fi în niciun caz o soluţie. Fie că vă daţi sau nu seama de aceasta, voi vă aflaţi deja în cutia Pandorei pe care „CEA DE-A TREIA PARTE” a creat-o în jurul vostru. Indiferent care ar

putea fi decizia voastră, trebuie să nu pierdeţi din vedere că, înainte de toate, voi trebuie să ieşiţi din cutia Pandorei în care deja vă aflaţi. În faţa unei asemenea dileme, care totodată reprezintă luptă între două stări de crasă ignoranţă, trebuie să daţi dovadă de bun simţ şi să vă întrebaţi glasul inimii şi intuiţia. În concluzie, trebuie să alegeţi: vreţi să ne descoperiţi cu ochii voştri sau vreţi doar să credeţi orbeşte tot ceea ce spun savanţii şi formatorii voştri de opinie ce sunt cumpăraţi de forţele oculte ale răului? Aceasta este adevărata noastră întrebare!

După mii de ani, la un moment dat, iată că această alegere ar putea fi inevitabilă: va trebui să alegeţi între două necunoscute. Să vedem acum de ce este foarte bine să răspândiţi un asemenea mesaj printre voi, pentru ca el să ajungă în scurt timp la cât mai mulţi oameni. În cazul în care acest mesaj-referendum va fi încununat de reuşită, iar noi vom apărea pentru voi toţi, această reuşită va orienta totodată viitorul vostru într-un mod ireversibil înspre bine, ceea ce va avea în acelaşi timp un impact istoric la scară milenară. Trebuie, de asemenea, să aveţi în vedere că, în situaţia în care acest referendum nu-şi va atinge scopul, acest eşec va amâna totodată

extraordinara oportunitate de a alege cu mulţi ani mai târziu, cel puţin cu o generaţie, dacă ea va supravieţui până atunci.

A nu-i informa pe cât mai mulţi oameni despre existenţa acestui mesaj al nostru înseamnă să riscaţi să obţineţi un rezultat care va fi contrar aşteptărilor. A rămâne indiferenţi sau a manifesta scepticism înseamnă să renunţaţi totodată la posibilitatea de a vă folosi într-un mod creator liberul arbitru care, în cazul unui curent planetar favorabil ce va ajunge să se manifeste ÎNTOCMAI CA O IDEE-FORŢĂ, VA PUTEA SA TRANSFORME ÎN BINE DESTINUL UMANITĂŢII.

Este bine să vă daţi seama că, în cazul acestui referendum pe care trebuie să-l realizaţi într-un mod telepatic, este totodată vorba atât despre viitorul vostru, cât şi despre viitorul întregii umanităţi. În situaţia în care acest referendum se va încheia cu bine şi noi vom apărea, această reuşită va implica totodată un salt pentru umanitate şi va accelera într-un mod considerabil evoluţia voastră. Dincolo de toate acestea, este totuşi posibil ca acest mesaj al nostru să nu primească deocamdată asentimentul vostru colectiv şi într-o măsură suficientă.

O posibilă cauză a absenţei unui asentiment

colectiv majoritar ar putea să fie faptul că acest mesaj al nostru a ajuns la prea puţini oameni. Într-o asemenea situaţie, nu trebuie să vă surprindă dacă cei sceptici se vor grăbi să afirme că de fapt acest mesaj al nostru nu avut nicio valoare, nefiind altceva decât „literă moartă”. Totuşi, dincolo de ceea ce urmează să se petreacă mai departe, noi ţinem să vă anunţăm că în realitate nicio aspiraţie individuală binefăcătoare nu rămâne fără un anumit ecou în fiinţa aceluia care o manifestă, căci întotdeauna, fără excepţie, structura holografică a universului răspunde la momentul potrivit, întocmai ca o uriaşă cutie de rezonanţă, fiecare om fiind ulterior răsplătit într-un mod identic pentru toate gândurile şi intenţiile bune pe care le emite. Puteţi să fiţi pe deplin siguri încă de la început că, într-o oarecare măsură, noi vă vom răspunde multora dintre voi atunci când o să vă gândiţi într-un mod creator la noi şi, aşa cum vă veţi putea da seama la scurt timp după aceea, chiar vă vom inspira şi vă vom ajuta. După cum vă veţi putea convinge mulţi dintre voi, toate eforturile sincere şi entuziaste pe care le veţi face pentru a intra în legătură telepatică, spirituală cu noi vor primi ulterior anumite răspunsuri şi inspiraţii neaşteptate care vă vor face să vă daţi

seama că aspiraţiile benefice sunt de fiecare dată superioare inacţiunii şi complacerii în indiferenţă. În situaţia în care mesajul nostru va reuşi să întrunească asentimentul vostru suficient şi colectiv ceva mai târziu, vă asigurăm că noi avem o mare răbdare şi, aşteptăm momentul când veţi merita să asistaţi cu toţii la „MAREA NOASTRĂ APARIŢIE”.

Momentul în care mesajul nostru va reuşi să primească din partea voastră un asentiment colectiv suficient depinde în totalitate de aceia dintre voi care în decursul zilelor şi al lunilor care trec vor aspira să vină ziua „MARII NOASTRE APARIŢII”. Imaginaţi-vă acum plini de optimism şi speranţă ce se va petrece dacă ziua „MARII NOASTRE APARIŢII” va fi luna viitoare. Mii de nave spaţiale ale noastre vor apărea atunci la aceeaşi oră pe cerul planetei voastre. Ar trebui să vă daţi seama că o astfel de apariţie a noastră va reprezenta totodată pentru mulţi dintre voi un adevărat şoc cultural, ce va fi unic în istoria actuală a umanităţii. Începând din acea zi, nu va mai fi nevoie să difuzaţi acest mesaj, dar atât cei sceptici, cât şi cei indiferenţi vor simţi o undă de regret că s-au abţinut să difuzeze acest mesaj al nostru altor oameni sau au evitat să răspundă într-un mod clar şi ferm la

întrebarea care le-a fost pusă. În acea unică zi, descoperirea noastră de către pământeni va fi ireversibilă. Dată fiind urgenţa mesajului nostru pentru voi, vă rugăm să lecturaţi cu atenţie acest referendum şi insistăm să nu vă grăbiţi, Reflectând pe îndelete la răspunsul pe care ni-l veţi transmite şi apoi să hOTĂRÂŢI!!! Aşa cum vă veţi putea convinge fiecare dintre voi, mijloacele mass-media care sunt controlate din umbră de aceia care sunt animaţi de intenţii rele, nu vor avea niciun interes să difuzeze vreodată acest mesaj al nostru, chiar dacă el le este oferit într-un mod liber şi gratuit.

Luaţi tocmai de aceea aminte, căci numai vouă, fiinţe umane extraordinare, profund responsabile şi iubitoare, care sunteţi anonime, vă revine sarcina să transmiteţi către cât mai mulţi oameni ce se află în ţara voastră acest mesaj important. Ştiind aceasta, faceţi să parvină neîntârziat acest mesaj al nostru la cât mai mulţi oameni care se află în anturajul vostru şi impulsionaţi-i ca fiecare dintre ei să aleagă şi să nu rămână indiferenţi la conţinutul acestui mesaj. Acţionând plini de dăruire în felul acesta şi prezentând mesajul nostru la cât mai mulţi oameni, realizaţi că începeţi totodată să deveniţi artizanii

destinului vostru superior planetar. În concluzie, vă rugăm pe toţi să răspundeţi după o matură chibzuinţă la întrebarea: DORIŢI ÎNTR-UN MOD CLAR ŞI FERM CA NOI SĂ APĂREM?!

Vă anunţăm că sunteţi liberi să copiaţi, să reproduceţi, să transmiteţi şi chiar să publicaţi în broşuri separate acest mesaj al nostru, di fuzându-l oricând şi oriunde doriţi, dar vă rugăm să nu-l modificaţi şi să nu scoateţi pasaje din el. Aici se încheie mesajul respectiv, care a fost difuzat pe Internet de o civilizaţie extraterestră benefică avansată.

Mai jos redăm simbolul acestei civilizaţii extraterestre benefică avansate, pentru a li se putea răspunde afirmativ şi de fiecare, în urma contemplării acestui simbol şi a transmiterii telepatice a răspunsului nostru afirmativ, astfel către ei.

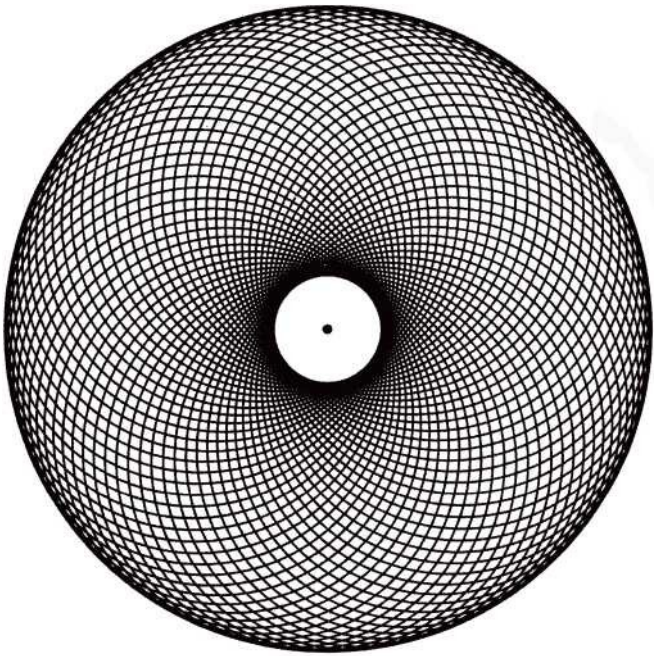

CUPRINS:

1. Introducere – 2

2. Profeţiile Părintelui Arsenie Boca – 4

3. Profeţiile Părintelui Agatanghel – 7

4. Profeţiile Părintelui Arsenie Papacioc – 8

5. Profeţiile lui Petrache Lupu al României – 8

6. Profeţiile lui Sadu Sundar Singh – 17

7. Profeţiile lui Mitar Tarabih – 26

8. Profeţia de la Pucioasa – 35

9. Profeţiile unei fete în vârstă de 16 ani, din satul Lazuri de Roşia, din jud. Bihor, Aprilie 1994 – 39

10. Profeţia Preotului Ioan Alexandru – 45 11.

Viziunea Stareţului Antonie – 48

12. A doua viziune a Stareţului Antonie – 54

13. Mesaje profetice recente ale Fecioarei Maria la Medjugorje – 70

14. Prorociile schimonahiei Nila – 71

15. UImitoarea profeţie a Vangăi Dimitrova – 75

16. Din Profeţiile lui Ion Istrate – 76

17. Profeţiile lui Carmen Harra – 79

18. Părintele Ioan Buliga: POVESTEA RACILOR FIERŢI – 81

19. Profeţiile Sf. Lavrentie de Cernigov – 83

20. Profeţiile unui călugăr – Fratele Alexandru – 86

21. Profeţiile lui Avva Neofit Pustnicul – 88

22. Profeţiile Mariei Petre Fecioara de la Parepa – 89

23. Profeţiile mariale, ale Sfintei Fecioare Maria, Maica Domnului – 94 Profeţiile de la Fatima – 96

24. Miracolul din 13 octombrie 1917 – 97

25. Zeci de mii de mărturii incontestabile – 99

26. Cel mai mare miracol creştin al tuturor timpurilor – 100

27. Alte apariţii ale Fecioarei Maria – 101

28. Secretul merediţat Melaniei de către

Fecioara Maria la La Salette – 101

29. Mesajul de la Fatima a fost o confirmare a celui de la La Salette – 106

30. Apariţiile Fecioarei Maria la Garabandal, în Spania – 107

31. Apariţii contemporane ale Fecioarei Maria – 107

32. Profeţiile Sfântului Malachia – 111

33. Profeţiile Marinei Kizin, din Ucraina – 114

34. Mesajul complet, al Celui de-al treilea Secret de la Fatima – 116 35. O Profeţie adresată poporului român – 120

36. Profeţii spectaculoase făcute de vizionarul indian Gupta Swami – 125

37. Din cuvintele proroceşti ale Cuvioasei schimonahii Macaria – 127

38. Profeţiile Sfântului Ipolit, papă al Romei – 129

39. Profeţiile Sfântului Chiril, arhiepiscopul Ierusalimului – 130

40. Profeţiile Sfântului Andrei, arhiepiscopul Cezareei – 130

41. Profeţiile lui Serafim de Sarov – 130

42. Profeţiile Arhimandritului Nectarie – 131

43. Profeţiile Fericitei Dimitrievna Mironova – 321
44. Profeţiile Muceniţei Macaria – 132
45. Prorocia Cuviosului Kuksa al Odesei – 132
46. Profeţiile Apostolului Varnava – 133
47. Profeţia Sfântului Metodie – 133
48. Profeţia unui Anonim (1054 d.Hr.) – 133
49. Prorociile cuviosului Lavrentie – 138
50. Prorociile lui Avva Neofit Pustnicul – 146
51. Epistola unui sfânt contemporan – 146
52. Prorociile Părintelui Selafiil din Tomsk – 146
53. Prorociile Părintelui Paisie Aghioritul – 149
54. Prorocia Părintelui Dionisie Ignat de la Colciu – 153
55. Prorociile Părintelui Iosif Vatopedinul – 153
56. Profeţiile Sfântului Serafim de Vârâtă – 154
57. Prorociile schimonahiei Nila – 155
58. Profeţiile Sfântului Ioan Iacob Hozevitul – 155
59. Prorocia Sf. Nectarie de la Obţină – 159
60. Prorocia Părintelui Justin Pârvu – 159
61. Profeţiile Sfântului Cosma Etolul – 160
62. Prorociile Părintelui Sofian Boghiu – 162
63. Profeţiile Maicii Veronica de la Mănăstirea

Vladimireşti – 164

64. Prorociile Pustnicului N. – 169

65. Prorociile Pustnicului Zosima – 170

66. Profeţii revelate de Codul Bibliei – 170

67. Edgar Cayce – Unul dintre cei mai mari profeţi al umanităţii – 177

68. Proiectul Blue Beam, un proiect ce confirmă şi completează multe dintre profeţii – 180

69. Shambala şi Proiecţia ei în România – 187

70. Profeţiile teribile ale Regelui Lumii din Shambala făcute în 1890 – 208 71. România, centrul spiritual al omenirii – Astrologul Stavrou – 209

72. Celebrul astrolog Pavel Globa: Criza va dura până în 2020 – 209

73. Un băiat neobişnuit prezice mari catastrofe pe Terra în 2009 şi 2013 – 211

74. Ce aduce anul 2012 pentru omenire, conform unor predicţii ale ştiinţei – 212 75.2012 pe Terra – 213

76. Declaraţia Sfintei Chinonite a Muntelui Athos – 216

77. Profeţie contemporană, din 2010 – 218

78. Un senzaţional Mesaj-Referendum al unei civilizaţii extraterestre, benefic orientate, avans ale ce se adresează tuturor oamenilor de pe planeta Pământ

Pentru comenzi, cu plata ramburs ne puteţi contacta la tel: 0722393548 sau prin e-mail: profeţiiromania@yahoo.com